

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

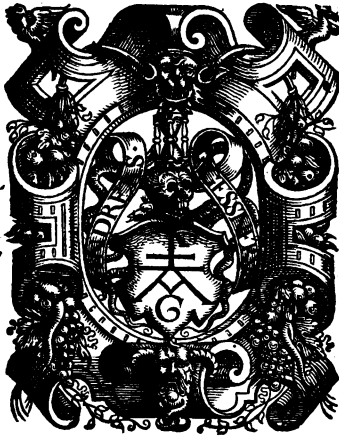
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

EPITOME

THE SAVRI
ANTIQUITATVM. HOC
EST, IMPP. ROM. ORIENTA
LIVM ET OCCIDENTALIVM
Iconum, ex antiquis Numisma-
tibus quàm fidelissime
deliniatarum.

Ex Museo Iacobi de Strada Mantuani Antiquarij.

TIGVRI APVD ANDREAM
GESNERVM F. ANNO

M. D. LVII.

ILLVSTRISSI MO COMITI A KIRCH- BERG ET VVEISSENHORN, D. IOAN-

*ni Iacobo Fuggero ΠΑΥΛΙΣΩ, Domino ac Patrono suo ob-
seruandiss. Iacobus de Strada Mantuanus An-
tiquarius S.*

OGITANTI mihi, quanti semper fecerit amplitudo tua, & liberales artes omnes, & excellentium hominum uirtutes, citra exceptionem uniuersas, in mentem id uenit, cum hac Epitome nostra rerum gestarum ab Imperatoribus Romanis, te potissimum nuncupandum esse, apud quem tutissimum (ut spero) & certo scio domicilium ei futurum sit, si usquam in Europa tota futurum est. Is enim mos olim iam fuit, & adhuc seruatur, ut qui monumenta ingenij, literis tradunt posteritati, uel artificiosè quidquam elaborant, pro ueteri consuetudine, & nondum exoleta, id uel hominibus dedicent, qui iudicio suo possint excutere: uel amicis, qui uoluptatem inde capiant, uel dynastis, ac principibus magni nominis, quorum gloria scripta commendentur. Eum quidem morem sequi mihi propositum est, ac tenere, quidquid agam: quòd nihil absurdius putem, quàm si ijs, quibus dulcia placent, acerbum offeras, qui acerbis delectantur, quod dulce est, obtrudas. Cum ergo in cognitione rerum antiquarum, & præcipuè numismatum, imaginibus Regijs ac Imperatorijs signatorum, tibi nemo par sit, quod & res ipsa monstrat, eorum coaceruato apud te incredibili numero, cumq; in hac re perscrutanda maximo & singulari iudicio, variaque doctrina confirmato, sis præditus (nam inde quidquid egregium est, peritur) non immeritò de tua summa uirtute homines eruditi testimoniū ferunt, quos liberalitate tua sustines, & cunctorum beneuolentia nomine tuo conciliata, honoribus dignitatèq; amplificas. Itaque plurimi Libri Græci, Latini, & aliarum nationum lingua compositi, quos numero comprehendere nemo possit, iam tibi dicati sunt, iique planè loquuntur amplitudinis tuæ fastigium, quam tot hominès ac uarijs locis nati, colunt: id quisq; pro se

EPISTOLA

nitentes, ut honestissimis rationibus, esse tibi se obnoxios fa-
teantur, ac quod ingenij à dijs & natura tributum est, id tibi
uelut consecratum uelint. Quando igitur nominis tui clari-
tate famosus ac celebris es, & in Europa tota, & apud exterar
gentes uniuersas, sic existimari neminem potuisse me delige-
re, qui splendore suo plus lucis afferret Commentarijs meis,
immensaq; gloria sua æternitatē huic operi cōpararet. Quā-
obrem animo prorsus fixum est, quod iam multis annis, et ad
hæc usque tempora intra priuatos parietes abdideram, ac de-
litescere coëgeram, auspicijs tuis publicare, infinito labore
perfectum, & absolutum. Nec enim me fatigauit prolixi Libri
magnitudo tantum, nec in tot congerendis numismatibūs
(quorum Imaginem reddidimus) indefessa opera, quanquam
id perdifficile sit, ac in primis laboriosum: sed in ijs agnoscen-
dis discernendisque, iudicandi modus, & ratio, difficultatis
ac obscuritatis plenissima, ut amplitudo tua sat perspectum
habet. Nam hæc cognitio & eruditio partim doctrina multi-
plici constat, & hac de causa, quia Libris explicata est, non ad-
modum eget interpretatione: partim aspectu & copia tracta-
tionēq; Numorum ipsorum, quos quia nancisci cuius mi-
nimè licet, doctos complures uideas, quod sumptus ferre ne-
queant, ab ijs studijs alienatos, eaq; uoluptate priuatos fuisse.
Vtrumque uerò dii tibi concesserunt. Sed quoniam in mea po-
testate non est, antiquos ipsos Numos amplitudini tuæ col-
lectos offerre, quod mihi relictum est, id ego profero, nempe
hanc Epitomen, quam ut æqui bonique consulas, etiam atq;
etiam rogo, & uelut testimonium obseruantiae erga te meæ,
atque Indicem quendam uoluminum, quibus tua ditissima
confertissimāque bibliotheca est. Aggressus equidem sum &
opus alterum, quo Numismatum antiquorum auersa pars o-
stenditur, absoluique propemodum, & amplitudini tuæ iam
uoui. sed in hoc longè plures eiconicæ spectantur effigies, me-
morata cuiusuis imperatoris stirpe, patre, matre, fratribus, so-
roribus, propinquis, cum Imperatorum tantum cæteri men-
tionem fecerint, ordine tam accurato digestis omnibus; ut
nemo sit prætermisus, qui cum illis uel affinitate, uel propin-
quitate, uel amicitia coniunctus fuerit: subdita etiam ad sin-
gulos titulos historia, quoad eius fieri potuit, breuissima,
qua cōtinentur ea, quæ memoratu dignissima mihi uisa sunt.
hoc idem facere proposui, & in altero illo opere, quo auersas
partes Numorum, ut ad historiæ ueritatem referri possunt, in
Epitomen cœpi redigere, selectis nobilissimis quibusque, &
historiarum fide comprobatis. Id autem, quod ante paucos
dies in lucem prodijt, amplitudinis tuæ fauore communi-
tum, adhuc nec aliquis tentauit, nec uidit, nec edidit. Porro
autem, duce te minimè pertimescam inuidorum ac maleuol-
orum

lorum calumnias. Scio sanè multò plures Antiquarios esse, qui Numos antiquos sectentur, undiq; corripiant, corradant, quàm uel Numos ipsos. Scio neminem esse huius rei studiosum, qui non iudicio suo pendat ac metiatur omnia. Id tamen non offecit, quominus propositum meum urgerem: partim, quod haud ignorem, ab oculatissimis interdum non nihil peccari, Lectoresque non mihi magis, quàm cæteris, asperos se, & difficiles præbituros, si quid delictum fuerit: partim, quòd Lectoribus confido gratum fore, uel si quid unum bene dictum, rectèue scriptum fuerit. At enim posteris non solum documentum hoc manebit, tuæ in rebus præclaris cognoscendis, ac exquirendis solertia & cupiditatis (præclarum nanque haud iniuria uocare possum argumentum hoc, quo res ab Imperatoribus gestæ uelut summa quadam percurruntur) sed & meæ diligentia, ac industria, cum tot & tam distantibus inter se locis, tam longo spatio temporis, Numi, quorum Imaginem expressimus, contrahendi, & accumulandi fuerint. Ac licet fortassis amplitudini tuæ liber hic satis non respondeat: is tamen proculdubio quotquot adhuc excusi sunt, imaginum numero longè superabit, triplo quouis copiosior. A Sadoletto quidem, omnium primo Romæ, iussu Leonis summi Pontificis, libellus in hoc genere conscriptus quidam ac depictus est: hunc omnes reliqui imitati sunt, infelici tamen conatu, ac deterioribus illis, quæ ad exemplum Sadoleti finxerant: nec quisquam fuit, qui uel una totum opus imagine reddiderit auctius. Quidam certè mutauit historiam, at Iconicas effigies, ut antea fuerant, is retinuit. Quamobrem quòd me illorum miseret, & quòd in spem uenissem, literatis hominibus studiosisque rerû antiquarû, placitum hoc opus, ut liquerent magis, quæ etiam dubia, nec omnino comperta sunt, hunc Librum emisi, addita scriptura ad principiû uitæ singulorum, quæ in auersa parte sculpta fuerat, inanibus etiam relictis nonnunquam areis, quia nancisci mihi Numos facultas nusquam data fuerat, eo tamen consilio, ut si aliunde possim illos adipisci, quod deest, reponendum curem, interimquæ nil deficiat, quod pertinet ad Historiæ continuandam seriem, hoc uerò, qualecunque est, amplitudo tua non dedignabitur legere, animi causa, cum nil magis erit serium, quod agas. Si munus hoc exiguum quidem, pro fortunarum tuarum, & celsi animi statu, sed quòd pro conditione mea, & uirium tenuitate maximum habui, non respuet, alterum id opus quo auersorum Numorum sculptura designatur, propediem in manus hominum dabitur, ac exhibet, gloriæ tuæ fama tutum ac defensum. Cæterum, ut Græcus ille, cum Augusto Cæsari ne-

EPISTOLA NVNCVPAT.

scio quid haud magni ducendum offerret, uilius id esse dixit,
quàm postulare majestas Cæsaris, ac principalis fortunę
summus gradus, conuenire tamen, pro loco, fortęque
sua, seque non minùs libenter daturum, si quid posset
maius: sic ego amplitudini tuę hoc munus affero, uehe-
menterque rogo, ut interdum legere non pigeat, animę
que mei tibi deditissimi, ac iustis de causis (cùm
tot modis beneficiarius tuus sim) te ue-

nerantis, & adorantis, aliquando

uelis meminisse, id quod

unum percupio ac

uotis opto.

Vale,

Lugduni primo

Calendas Ianuarij

1557.

IACOBVS DE STRADA

MANTVANVS ANTIQVA-

RIVS AD LECTOREM

*V*M iam pridem mecum deliberassem in gratiam illorum, qui rerum antiquarum cognitione, ac studio praesertim Numismatum ducuntur, hanc Epitomen publicare, timerem autem ne quis eorum, qui in hoc labore ante me versati sunt, offenderetur, haecenus id distuli, quia rumor sparsus foret, Venetijs adornari opus eiusmodi, sculptis iam perquam multis Numismatum imaginibus, quinetiam Roma, id quosdam incepisse. Caterum tantisper dum egregius quidquam expecto, & conatus ipse meos retardo, ut priusquam labor meus cum doctis communicaretur, ex aliorum scriptis iudicarem quid optimum sit, atque in eo genere certissimum: nullus eorum, qui suis nos promissis excitauerant, id praestitit, quod pollicebatur. Quamobrem statutum est hanc tarditatem abicere, cum intelligam multo difficilium esse verbis ac pollicitatione, quam re ipsa libros huiusmodi conscribere: quos etiam, si ut facturos se receperunt, in lucem mittant, hunc meum anteiturum uon dubito. Verum quandoquidem suos illos fetus domi pertinacius occultant, hac Epitome nostra ducem me illis praebeo, viamque monstro, ut me consequantur, vel etiam deorum, naturae, & doctrinae adiuti praesidijs antecedant, haud quidem veritus, ne copia numorum ab ijs vincat, cum fieri non posse credam ut plures aliquis coagaret, nisi forte arbitrio suo fugat, ut liberum est ac facile ex arte quidlibet representare. Verendum tamen ne in crimen incurramus: quod maior pars eorum, qui sese totos dediderunt ad perscrutanda veterum monumenta, maxime Numismata, probe norit IMPER. ac COS omnes, qui excudi fecerunt, quin etiam numerus numorum, siue magnus sit, siue parvus, est ab eis perspectus. Quod ut effugere quis possit, iudicium adhibendum certum, ne pro veris adulterinos & falsos accipiat: hac enim tempestate tam ingeniosi et excellentes inveniuntur sculptores, ut cum illis veteribus sint comparandi, quique notiores sunt, quam ut hic nominare necesse sit. Deinde adhibenda summa diligentia est, ad seligendos eos numos, qui à peritissimis quibusque in arte Anaglyptica sunt exculpti, propter eorum et vetustatem & elegantiam: in quam rem totis viribus incubuisse me confiteri non vereor. Verum satius esse credidi prius quam liber prelo subiciatur, eum non tantum perspicaci Iudicio, sapiens atque sapius examinare, vel etiam amicos iudices adhibere, scriptarum ut constet ratio, quae aduersus improborum calumnias tueri nomen nostrum possit, ne cum is peruenerit in doctorum manus, reprehensionibus eorum castigatos nos esse pudeat, cum aliòqui mitius idem nobiscum agant, si sedulo nauatam à nobis operam fuisse cognouerint, ut nihil relinqueretur, quod summa

EPISTOLA

diligentia nostra effici posset. Ut ergo quam plurima numorum species in hoc libro spectarentur, vndeunque licitum est, incredibili cura illos ego coaceruavi, & conquisiui è diuersissimis locis, partim pretio, partim amicorum liberalitate, partim alijs quibusdam occasionibus, infinito labore, & varijs modis id consecutus, quod venabar, & in Italia, & alijs extra Italiam regionibus, Roma, Neapoli, Venetijs, quidquid eximium foret perscrutatus. In ijs autem clarissimis ciuitatibus, cum nihil non, cuius habendi copia fuit, naclius essem, alio proficisci visum est, tum vt externorum mores, & locorum, in quibus habitant, situs explorarem: tum vt augendo libro meo raros Numos adipiscerer. In Germaniam ergo transi, vbi cum aliquandiu restitisssem, magno commodo meo, quod optabam, contigit. Numorum haud minus excellentium, quam quos Italia suggerat, licet pauciores ij fuerint, facultas, & praesertim Augusta Vindelicorum, vbi aureorum & argenteorum copiam tantam conspexi, maxime in edib. amplissimi domini mei, cui hanc Epitomē consecraui, vt fide omnem tantus numerus excedat. Præterea, bibliothecam instructissimā Latinis, Graecisq; voluminibus, & alijs multis exemplaribus, quæ nondum in lucem prodierunt, maxima pecunia redemptis. Augetur hæc quotidie & libris omnifariam conductis, quos (licet innumeros) nisi teodiosum lectoribus fore putarem, velut Indice quodam nominare velim, ac perstringere, & doctorum Operibus, quæ ij certatim vndiq; Domino bibliotheca offerunt, perspectam et famosam eius amplitudinem celebrantes, ac gloriosissimi viri dignitate sese protegentes, maximis ab eo beneficijs acceptis. Illi namque iudicium singulare à Natura tributum est, a fortuna diuitia concessæ sunt vberissima, quibus adiumentis, haud mirum est, si tantum famæ ac nominis per vniuersas orbis partes sibi comparauerit. Eius benignitate tantisper, dum in Germania vixi, quidquid expetebam, liberaliter & comiter suppeditatum est, vt maximam ingrati animi notam mihi prorsus inuram, si hunc laborem meum illo dignum, alioqui nunquam id facturus, patrono meo non dedicem. Nam exiguae mole quamuis hic Liber sit, plenus est tamen imaginibus virorum Illustrium, nec angustior, nec minoris estimandus eo, quem Sadoletus Leonis Pontifici nuncupauit, ab illo tam honorifice susceptum, vt nihil supra, nimirum quia non ignoraret, magni faciundum esse opus eiusmodi tam laboriosum. Quodsi Sadoleti Libellus is tantum placuisset in quo numero hic sit habendus, Iconicis Imperatorum ditatus imaginibus, ac subdito vita cuiusque compendio, ne ipse mihi suffensus sim, expendunt ceteri. Sed vt ad propositum redeam, cum Numos antiquos dispexissem, quorum vsus aliquis fuit, nec tamen suppetere aliquæ Imperatorum Simulacra, diplomata, & publicas tabulas ab ijs impetratas, & quod fieri solet, eorum imaginibus cera fictis appensisque visendas, consecratus sum & amicorum opera naclius, auctiore illa mea diligentia Libro. Rationes ceteras, quibus idem sum conatus, sciens prætereo: & quod id prolixius futurum sit, & quod in hac re homines exercitati statim id agitur sint: vnum hoc tacere non possum, nihil in Germania me fugisse, quod indagandum fuerit, Inde vero in Galliam discedens, Lugduni nobilem hominem,

minem, in ea civitate genitum Gulielmum Chaulium contini, historiam
 rum peritissimum, & tam rari Iudicij in explicandis aversis numorum
 Imaginibus, ut inter primos referatur, nec iniuria, tum propter insigni-
 am memoriam, tum propter exquisitum iudicium. In eius magnificen-
 tissimis adibus (quod minime putavi silentio tegendum esse) admirabi-
 lem numerum contulit sum Numorum antiquorum omne genus: sed
 Augusti principis imagine percussos ducentos, aureos; areos, argenteos,
 quorum aversam partem loco suo sum expositurus. Admiratori id qui-
 dem fuit nec sine causa, maxime tamen ego sum admiratus industriam
 Quaestoris Ioannis Grolerij, nobilis hominis, qui Lutetia viuit: eum
 Quaestorem Mediolanensem vocant multi, quod dum ea ciuitas foret in-
 ditione regis Galliarum, Quaestorem illic egerit. Hunc fama & celebri-
 tate nominis illustrem, multa supra ceteros euehunt. Primum, quod au-
 reos, argenteos, areos Numos, paruos, ampliosque infinitos congesse-
 rit, integerrimos & incorruptissimos, cum maximis quibusque thesauris conse-
 rendos. Deinde, quod ingenij bonitate, & doctrina hanc scientiam sit
 adeptus. Tertio, quod cum omnibus sit charissimus, fortunas quibus af-
 fluit, in id potissimum utitur, ut aenea & marmorea signa et Numisma-
 ta, quae antiqua sunt, undique conquirat, omnibus hanc operam illi dan-
 tibus, & ultro, quae hinc illinc eruere potuerunt comportantibus. Numo-
 rum, parvulorum praesertim, stupenda apud eum copia, ut interim biblio-
 thecam taceam Graecis & Latinis libris ditissimam, aliasque viri tantò
 dotes rarissimas, quas oratione còplecti mihi non licet. Huius solius oper
 nondum excussi, quod unum arbitror mihi restare. Eius vero facilitatē
 & humanitatem auxilio mihi fore spero, cum aversam Numorum par-
 tem ingenti Volumine, quod ante paucos dies ex officina mea prodibit,
 nempe diu iam inchoatum, explanaturus sum tam diffuse, & copiose,
 ut nihil praeerea queat adijci, cuius non meminerim, maxime cum no-
 tabilis fuerit imaginum species, & ad historiam pertinens. Interim autē
 Numos à Graecis cufos seligo, & accumulo, quam plurimis iam congre-
 gatis, ut de his Epitome aliquando tandem mihi scribatur, non minus
 iucunda & grata doctis viris futura, quam libellus hic. Sed ne pertur-
 bet tam multiplex labor eodem tempore susceptus, in sua tempora parti-
 ri, & ordine proferre decretum est. At enim opusculum hoc non pœni-
 tenda cura & diligentia consarcinatum, Operis magni compendium est,
 ad umbilicum fere iam perducti, quo Imperatorum singulorum vita, lō-
 ga prolixaque oratione traditur, illo & ordine & labore, quo nec vete-
 rum, nec eorum, qui nostro seculo floruerunt, quisquam descripsit. Dividi-
 tur autem in quatuor Tomos, appositis ad finem vite cuiusque Impera-
 torum Numis, illorum effigie signatis, cum adnotationibus, & numeris,
 qui marginem impleant, & historia diuersos locos ad Numorum expla-
 nationem facientes, indicent. Verum, quoniam laboriosissimum id est, Epit-
 omen potius, quam absolutum illud Opus (tamesi aliter consueuerim)
 divulgare constitui, nouo more id mihi licenter fortassis permittens, am-
 pliorem illo Volumine pene iam absoluto, sed nondum sublata prorsus cu-
 ra, quae Numorum aversas effigies, inceptum magni diuturnique labo-

riu, cum historiarum enucleatione disquiro. Vos igitur tantisper, dum id
 molimur, vel potius manu summa polimus, hoc libello frui mini, quem a
 C. Iulio Cesare auspicatus sum, subdita Imperatorum singulorum histo-
 ria, quam fieri potuit breuissima, sed qua rerum ab illis gestarū precipuas
 contineret, aduocatis eorū propinquis et affinis, qui iure sanguinis, im-
 perii vendicare potuerunt, interfectis Orientis Imperatoribus, quod ag-
 gredi propter Numorū raritatē ausus adhuc nemo est, interpositis et Ty-
 rannis multis, qui Galeni tempore et aliās, in Orientis regionibus, Oc-
 cidentisq; prouincijs rebellauerunt, ac Imperii maiestatem discerperunt, no-
 minatis feminis illustribus, quae Imperiū affectarunt, eū ordinē persecu-
 tus ad Carolū vsq; v. Et quoniā Numos sub ijs percussos, reperire non
 perpetuo datū est, aut quia tā breue fuit, quo rerū potiti sunt, tēpus, ut me-
 moriā suā sculptura Numorū ij non transmiserint: aut quia sepulta diu
 fuit ars illa, monetarijs nullis id peritē, ac scienter, vt antea, tractantibus,
 aut quia aliud quidpiā interuenit, quod eā cōmoditatē et nobis et illis eri-
 puerit, ubicunq; defuerunt illorū effigies, vt Lectores et antiquarū rerū
 curiosos explerem, inscriptione Numorū, orbē circundedi, ac se decussan-
 tib. lineis quatuor notauī, adposito etiā Indice Numorū, quos nemo alius
 ostenderit, ac protulerit ante me. Hac autē in re iā inde a Iulio Cesare,
 ad Neruā vsq;, Numos ego mediocres, non tritos hos et vulgi manib. de-
 leos monstrauī, sed infrequentes ac eximios. A Nerua vero dum ad se-
 quentes Imperatores progredior, amplos et inusitatae magnitudinis Nu-
 mos, cū auersae partis excellentissimis historijs, ac imaginibus, vt ad finem
 vite singulorū cōmonefeci lectores, haud vsus peruulgatis exemplaribus,
 et ab alijs proditis, sicut ab omnib. ceteris, qui hactenus in hoc argumēto
 laborarunt, facilitatum fuit. Primus quidem omnīū Roma Iacob. Mazo-
 ehius Librū a Sadoletto Cardinale conscriptū, et Leoni summo Pontifici
 dicatū, edidit hoc titulo, ILLUSTRIVM IMAGINES. Eum
 secutus est anno 1526. Argētorati Ioannes Nutichius, qui ex superiore
 mutuatus est, vel potius transsumpsit vniuersas imagines, idēmq; rursus
 anno 1534. hoc ipsum opus suū denuo prelo tradidit, sed deterius, quā
 quod antea typis excuderat. Postremo anno 1550. Lugduni liber quidā
 ad exemplū superioris, cuius mentionē habui proxime, delineatus, in pu-
 blicū exiit, tā ineptus et inscitus, vt ne aspici quidē, nedū legi mereatur,
 accitis verbis Nutichij, quibus vitā Imperatorū persequitur, & Au-
 sōrij carminibus, sed figuris vniuersis tā absurdus et inelegantibus, vt ex-
 menda ille uel omittende potius fuerint, quā inferenda. Eas praetereo,
 quae in Munstheri Cosmographia Imperatorū singulorum vita prefixa
 sunt, quae in Heluetiorū, Cuspiniani, Abbatis Visurgensis historia re-
 suntur, aliorūmq; multorū libris, inuerecūda temeritate, ac ignorātia scul-
 ptorū corruptas, et libros ipsas, quantumuis doctē scriptos inquinantes po-
 tius, quā exornantes, quod necessum sit, vbi principū hominum formas
 nos designare volumus, & ad illorū vitas appingere, aut ē Numi anti-
 quis, aut ē sculpturis, aut ex aneis marmoreisue statuis, expressis studia-
 re, et iconicā figurā prorsus imitantibus, eas representare, non autem vt
 libitum est, quantumuis egregiē calare, ac sculperē didicerimus, nam ipsis
 nobis

AD LECTOREM.

nobis effingere, & excoitare. Nā qui una ea persuasione gloriā aucupantur, et ea fraude imposturaq; homines rerum imperitos laetant, imagines Imperatorū ubiq; dispersentes, nec gravi iudicio considerātes, pauciores dum certa sint, multis illis tumultuarijs, et alienis preferendas esse, et seip/os traducunt, deridendosq; retegunt: tantum abest, ut inde nomen reportent, et historias ipsas fœdant, non decorant. Ego certè in hoc Opusculo propter rationes et incommoditates, quas nuper lectori planas feci, illorum vestigijs, qui per vulgus serpunt, insistere nolui, quod aliquis facillimum erat, si non displicuisset, ob insitum mihi iudicium, et longum in his rebus meditandis usus. Verum paucas tantum imagines proposui, et eas verissimas, fidēq; dignissimas, quas utinam sculptor tam bene sit amulatus, quam ego rectè mea ipsius manu depinxeram, cum aliū neminē magis sedulo id curaturū existimarē. Verum nonnunquam accidit, ut lenia quadā per imprudentiam errata committantur, mota loco, peruersa re, vel una, vel altera litera, velut in HELIOGABALO contigit: pro qua voce HELEOGABALVM scripserūt. Ad errores huiusmodi leuiusculos, quibus à me deprehensis medari iam nimis seruum fuit, licet mihi nō sint imputandi, ut tamē conuiueant, doctos precor, tū quia vix fieri potest, ut cum aliquā singuli peccemus, quod multorum laborē conficitur, non aliubi sit maculatum: tū quia nihil est tā perfectū, & elaboratū, in quo nō aliquid reprehendat aut veritas ipsa, aut malitiosa calumnia, aut inuidia, quibusdā ut librū respexerūt, iudiciū ferentibus, et prius, quā legāt, damnantibus: alijs undecumq; fors obtulit, legere incipientibus, nec quid precefferit, unde singula pendeant, quae mens Auctoris fuit, animaduertentibus, ineruditis omnib. peruiacius pro tuēda sua opinione contendentibus, doctis vero modestissimē sententiā suā pronuntiantibus, neminem vellicantibus, ut quos non lateat arduum atq; difficile esse, quicquam sic absolutum edere, ut à cunctis laudetur, et ab omni reprehensione tutum sit (nostrum quemuis haud agrē decipi) ab ea molestia sibi nihil metuerē, qui praeclarum nihil adoriantur. Cum ergo, ut inquit Plinius, Liber nullus tā malus sit, quin prosit aliqua ex parte, docti homines qui ex aliorum scriptis, vel minimi pretij, nonnihil utilitatis colligunt, inditam naturā bonitatem illam suam, & equitatem mihi non sunt denegaturi. Illis autem certo scio, inter legendum occursura multa, quae non fastidiant. Iam vero Indices adeo Numerorum, qui in alijs editionibus desiderantur, & huic additi sunt, cum adiectis numeris locum ubi repositi sunt, & historia sedem commōstrānt.

INDEX NVMISMATVM

QVAE NVSQVAM ANTEA

IN LVCEM SVNT

EDITA.

*

COSSVTIA.	pagina 4
CLTOPATRA REGINA AEGYPTI.	5
EVRIES MAGNA REGINA REGVM MAVRI-	
TAN.	5
CAESARIVS D. IVLII F.	6
IVLIA	6
M. ANT. IMP. AVG. III. VIR. R. P. C. M.	
BARBAT. Q. P.	7
CAESAR IMP. PONT. III. VIR. R. P. C.	7
M. LEPIDVS III. VIR. R. P. C.	7
GONCORDIA IMPERATORVM.	11
L. VITELLIVS COS. III. CENSOR.	46
DOMITIA AVGVSTA IMP. DOMIT.	60
PLOTINA AVG. IMP. TRAIANE	67
DIVIS PARENTIBVS.	71
L. ABLIVS .CAESAR.	74
IMP. CAES. M. AVRELIVS IMP.	CAB
SAR. L. VERVS	78
COMMODVS CAESAR. VERVS CAESAR.	81
LVCILLAB AVG. ANTONINI AVG. F.	83
IMP. CAES. AVIDIVS CASSIVS PERPET.	83
CRISPINA AVG. IMP. COMMODVS P. F.	86
AVG.	86
IMP. CAES. P. HELY. PERTINAX AVG.	
PATER.	87
HELVIYS PERTINAX CAESAR AVGVST.	87
IMPERATORVM AVGVSTORVM P. P.	89
ABLIVS P. ABL. PERTINAX AVG. PAT.	89
FL. TITIANA AVG. HELY. PERTINAX AVG.	89
MALLIA SCANTILLA AVGVSTA.	92
DIDIA CLARA. DID. IVL. IMP. F.	92
PESCENIVS NIGER IMPERATOR.	92
D. CLOD. SEPT. ALBIN. CAES.	94
FELICITAS SAECVLL.	97
IMPERATORVM ANT. AVGG. P. P.	97
IMPP. INVICTI PII AVGG.	97
M. GETA L. SEPT. IMP. PATER.	98
EVLVIA PIA L. SEPT. AVG. MATER	98
IVLIA SEVERA AVGVST.	98

NUMISMATVM.

MARTIA SEVERA AVGVSTA.	99
ANTONINVS FIVS GETA CAES.	99
M. AVREL. ANTON. FIVS BRIT.	102
PLAVTILLAE AVGVSTA.	103
PLAVDILLA AVGVSTA	103
IVLIA NOVERCA AVGVSTA	103
IMP. CAES. M. OPEL. SEV MACRINVS AVG.	104
M. OPEL. DIADVMENIAN. CAES.	104
NUMIA AVGVSTA	106
SACERD. DEI SOLIS HELIOGAB. AVG.	107
IVLIA MAESA AVG. SYMIANIRA ANT. AVG. M.	109
AVGVSTA ANTONINI AVG. IMP.	109
IMP. M. AVREL. ALEXAN. IVLIA MAMEA AVGVSTA M.	110
VARIVS ALEXANDER SEV AVG. IMP. PAT.	112
MARIA AVGVSTA.	113
MAMMAEA AVGVSTA	113
C. IVL. VERVS MAXIMVS CAESAR	115
MICHA MAXIMINI AVG. PAT.	116
ABABA MAXIMINI AVG. MATER	116
CALPHVRNIA AVGVSTA	116
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AVG. P. P.	117
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AFR. AVG.	118
IMP. VLP. ANT. INVICTL PII AVG. P. P.	119
METIVS MARVLLVS GORDIAN. ANT. P.	119
VEPIA GORDIANA ANT. GORDIAN. M.	119
FABIA ORESTILLA AVGVSTA	120
METIA FAVSTINA AVGVSTA.	120
TRANQVILLANA AVGVSTA.	124
IMP. CAES. M. SEV OSTILIANVS AVG.	124
IMP. CAES. MARCVS	124
CONCORDIA AVGVSTORVM	127
SEVERA AVGVSTA.	127
MARINVS CAESAR	128
Q. AE. DE. TRAIANVS DECIVS NOB. C.	128
IMP. CAES. M. VIB. VOLVSIAN. AVG. C.	130
IMP. CAES. AEMILIANVS P. F. AVG.	131
GALLIENVS SAL. NOB. CAESAR	134
HELENA AVG. GALIEN. IMP. AVG.	135
EX TRIGINTA TYRANNIS.	
IMP. CAES. M. C. CYRIADES PRINC. F. AVG.	136
IMP. CAES. POSTHVMIVS P. F. AVG.	136
IMP. CAES. LOLLIANVS P. F. AVG.	137
IMP. CAES. VICTORINVS IVN. P. F. AVG.	138

INDEX

IMP. C. INCENVVS AVG. PAT.	139
IMP. C. REGILIANVS P. F. AVG.	140
IMP. C. MARIANVS OPTIMO PRINCIP.	141
IMP. C. QUIETVS P. F. AVG.	142
IMP. HERODES P. F. AVG.	143
IMP. CAES. BALISTA P. F. AVG.	143
IMP. CAES. PISO FRVGI P. F.	144
IMP. CAES. AEMILIANVS.	144
IMP. C. TBTRICVS P. F. AVG.	145
HERENIANVS ET TIMOLAVS AVGG. P.	145
VEN.	147
IMP. ZENOBIA AVG. TOTIVS ORIENT. R.	148
IMP. VICTORIA AVGVSTA.	149
DIVO TITO.	149
CALPHVRNIA AVGVSTA	149
IMP. CAES. CENSORINVS P. F. AVG.	150
DIVO CLAVDIO OPTIMO PRINCIPI	150
FL. IVL. CRISPVS NOB. CAES.	152
FIRMVS CAES.	158
1 SATVRNINVS CAES. IMP.	158
PROCVLVS NOB. CAES.	159
VITVRGIA AVGVSTA	159
BONOSVS NOB. CAES.	160
GALLA BONOSI IMP. M.	160
IMP. SABINVS IVLIANVS AVG.	162
DIOCLEA DIOCLETIAN. IMP. MAT.	165
DIOCLETIANVS ET CONSTANTIVS CC.	165
NARSEVS CAES.	166
ACHILLEVS IMPERATOR.	166
CBRAVSIVS IMPERATOR	167
EVTROPIA AVGVSTA	169
FAVSTA AVGVSTA	169
VALERIA AVGVSTA	172
EVTROPIVS CONSTANTII CL. P.	170
CLAVDIA CONSTANTII CL. MATER.	170
THEODORA AVGVSTA	171
IMP. C. SEVERVS P. F. AVG.	172
IMP. C. M. AVR. MAXIMIANVS P. F. AVG.	173
LICINIVS IVN. N. C.	175
CONSTANTIA AVG.	176
IMP. CONSTANTINVS MAX. P. F. AVG.	176
CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. SIRM.	178
VRBS ROMA.	178
CONSTANTINOPOLIS.	178
MINERVINA AVGVSTA.	179
FAVSTA AVGVSTA	180

CRI-

NYMISMATVM.

CRISPV6 NOB. CAES.	186
FL. IVL. CONSTANS P. F. AVG.	182
FL. IVL. DALMATIVS P. F. AVG.	180
NEPOTIANVS CAESAR	182
D. N. GALLVS NOB. CAES.	183
CONSTANTIAN. AVG. GAL. IMP. AVG.	183
D. N. CONSTANTIA AVGVSTA	184
EVSEBIA AVG. CONSTANTII AVG. IMP.	185
FAVSTINA AVG. CONSTANTII IMP. AVG.	185
POSTHVMA AVAE	186
ANASTASIA AVG. CONSTANTII IMP. FILIA	186
CAROSA AVG. CONSTANTII AVG. F.	186
BRITANIVS CAESAR	186
SILVANVS NOB. CAESAR.	186
BASILINA AVG. IVLIANI IMP. M.	190
HELENA AVGVSTA	190
CHARITO AVGVSTA.	192
VARONIANVS IOVINIAN. IMP. F.	192
DOMINICA AVGVSTA.	194
SEVERA AVGVSTA	194
PROCOPIVS CAESAR	195
FIRMVS NOB. CAESAR.	195
CONSTANTIA POSTHVMA AVG.	197
D. N. THEODOSIVS FOEL. AVG.	197
FLACILLA AVGVSTA. GALLA AVGVSTA.	203
HONORIVS THEODOSII IMP. P.	198
THERMANTIA AVG. THEODOSII IMP. M.	198
MAXIMVS IMP. CAESAR	199
VICTOR CAES. MAXIMI IMP. F.	199
EVGENIVS NOB. CAESAR	200
EVDOXIA AVGVSTA	203
D. N. HONORIVS P. F. AVG.	203
MARIA AVGVSTA	206
FLACILLA AVGVSTA	199
PVLCHERIA AVG. ARCADIi IMP. F.	203
THERMANTIA AVGVSTA	206
MARTINA AVG. ARCADIi IMP. F.	206
FRACIDA AVG. VALENT.	206
EVDOXIA AVGVSTA..	206
ETIVS IMP. CAESAR	207
IOANNES CAESAR	208
FL. VAL. MARTIANVS P. F. AVG.	208
TATIANVS CAESAR	209
IVLIVS NOB. CAESAR	209
AVITVS CAESAR	210
FL. VAL. LEO ET LEON. F CAESS. AVGG.	210

INDEX

D. N. BERINA AVG. LEONIS IMP.	212
FL. VAL. LEO IVNIOR CAES.	211
LEONTIA AVGVSTA LEONIS IMP. F.	212
ASPAR ET ARDABVRIVS	213
ARDABVRIVS CAESAR.	213
MAIORIANVS CAESAR.	212
SEVERVS CAESAR VA	213
D. N. ANTHEMIVS P. F. AVG.	214
RICIMERVS CAESAR	214
OLIBERIVS CAESAR	214
GLICERIVS CAESAR.	214
AVGVSTVLVS CAESAR	215
ODOACER CAESAR	216
D. N. ZENO PERPET. AVG.	216
ARIADNA AVGVSTA LEONIS IMP. F.	217
D. N. BASILISCVS P. F. AVG.	218
D. N. ZENORIDA FEL. AVG. BASILIS	218
D. N. MARCVS AVGVSTVS	218
FL. VAL. ANASTASIVS P. F. AVG.	218
G. N. IVSTINVS P. F. AVG.	220
D. N. LVPICIA AVGVSTA	221
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	221
D. N. THEODORA AVGVSTA	221
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	223
D. N. SOPHIA AVGVSTA.	223
D. N. TIBERIVS CONSTANTINVS P.F.AVG.	223
D. N. ANASTASIA AVGVSTA	224
IMP. MAVRITIVS AVG.	225
D. N. CONSTANTIA FEL. AVGVSTA	226
D. N. PHOCAS PERP. AVG.	226
IMP. HERACLIVS CAES. AVG.	227
D. N. MARTINA FEL. AVGVSTA.	229
D. N. CONSTANTINVS IVN. CAES.	229
IMP. HERACLONAS AVG.	230
D. N. HERACLIVS P. F. AVG.	230
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANTINVS. P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANS ET CONST. AVGG.	232
MIZIZIVS CAESAR	233
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	233
D. N. LEONTIVS PERPET. AVG.	235
IMPERATOR TIBERIVS P. F. AVG.	235
D. N. ANASTASIVS P. F. AVG.	237
D. N. THEODOSIVS P. F. AVG.	237
D. N. LEO P. F. PERPET. AVG.	238

D.N.

NY MISMATVM.

D. N. CONSTANTINVS NOB. CAES.	239
D. N. LEO PIVS IMP. FOEL. AVG.	240
ARTABASDV5 CAESAR	241
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	241
HIRENA AVGVSTA	240
D. N. CONSTANTINVS AVG. ET HIRENA	
M.	242
SENT. C. MAG. BARBARIS PERDOMITIS	
GLORIAM AVXI.	243
D. N. MICHAEL. P. F. AVGVST.	248
D. N. THEOPHILVS P. F. AVGVST.	248
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	251
D. N. BASILIVS P. F. AVG.	253
D. N. LEO PERPETVVS AVGVST.	257
D. N. ALEXANDER P. F. AVG.	258
ARNOLPHVS REX	259
FL. CONSTANTIS P. F. AVG.	262
D. N. LEO ET CONSTANTINVS	263
IMP. CONRADVS AVG.	264
OTHO MAGNV5 IMP. SEMPER AVG.	266
D. N. ROMANVS IVN. CAESAR	268
D. N. NICEPHORVS P. F. AVGVST.	269
D. N. IOANNES ZIMISCES P. F. AVG.	269
D. N. BASILIVS P. F. PERPETVVS	273
D. N. CONSTANT. P. F. AVG. P.	274
REX HENRICVS	274
IMP. CAES. ARDOVINVS PERPET. AVG.	275
IMP. CHVNRADVS P. F. AVGVST.	276
D. N. ROMANVS ARGVRVS P. F. AVG.	277
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	278
D. N. MICHAEL P. F. AVG. PERPET.	279
D. N. ZOE FELIX AVGVSTA	280
FL. IVL. CONSTANTIVS NOB. CAES.	280
D. N. THEODORA FEL. AVGVSTA	281
D. N. CAES. MICHAEL P. F. AVG.	283
D. N. ISACIVS P. F. PERPET. AVGVSTVS	

286

MIHI HOC IMPERIVM PERPERI

D. N. CONSTANTINVS P. F. AVGVST	287
D. N. AEL. EVDOKIA FEL. AVGVSTA	288

ΟΥ ΞΗ ΘΗ ΚΟΡΥΜΑ ΝΥΔΕC ΠΟ
ΤΗΤΩΔΙΟ ΓΕ ΝΕΙ

D. N. CAESAR MICHAEL P. F. AVG.	289
D. N. NICEPHORVS P. F. AVG.	290
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	291

INDEX

D. N. ALEXIVS P. F. AVGVSTVS	298
IMP HENRICVS P. F. AVG.	292
D. N. CALOIOANNES P. F. AVG.	295
D. N. MANVEL CAESAR AVG.	295
D. N. ANDRONICVS P. F. AVGVST.	297
D. N. ISATIVS ANGELVS P. F. AVGVST.	297

298

D. N. ALEXIVS P. F. AVGVST.	298
IMP. FRIDERICVS P. F. PERPET. AVG.	300
D. N. HENRICVS P. F. AVGVST.	301
IMP. CAES. PHILIPPVS AVG.	302
OTHO DEI GRATIA REX	303
D. N. BALDVINVS P. F. AVGVST.	304
D. N. PETRVS ANTISIDORENSIS	305
D. N. ROBERTVS P. F. AVG.	306
D. N. BALDVINVS P. F. AVG. IMP.	306
D. N. IOANNES P. F. AVG.	307
IMP. FRIDERICVS	308
IMP. RICARDVS CAES.	313
IMP. RODOLPHVS P. F. AVG.	314

HE
XNR
I
CV
S

318

FRIDERICVS PVLCHER CAES	319
IMP. CAES. CAROLVS III. P. F. AVG.	321
IMP. GYNTHERVVS AVG.	322
IMP. VENCESLAVS AVG.	323
IMP. IODOCVS AVG.	324
IMP. SIGISMVNDVS P. F. PERPET.	325
D. N. MICHAEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	329

329

D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	329
D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	330
D. N. IOANNES CANTACVZENVS P. F. AVG.	331

331

D. N. IOANNES PALAEOLOGVS P. F. AVG.	331
D. N. MANVEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	332

332

D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	332
-------------------------------	-----

FINIS.

INDEX IMPERATORVM.

SEV CAESARVM, EO IPSO ORDINE, QVO

sibi ipsis inuicem successerunt. Subiecta est cuiusq; Imperatoris familia, quam minutioribus characteribus obiter distinximus.

C IVLIVS CAES. pag. 1	Scribonia Octauiani Augusti
Eiusdem numisma 3	uxor 15
L. Caesar C. Caesaris pater 3	Iulia Octauiani Augusti filia
Aurelia C. Caesaris mater 3	ex Scribonia ibid.
Cossutia C. Iulij Caesaris prima uxor 3	Liuvia Drusilla ultima Octauiani Augusti uxor ibid.
Cornelia C. Iulij Caesaris uxor 4	Octavia soror Octauiani Augusti 16
Pompeia Iul. Caesaris uxor, quam tandem ille repudiavit 4	C. Marcellus, Octaviae, sororis Augusti filius ibid.
Calphurnia, ultima C. Iulij Caesaris uxor 4	TIBERIVS NERO CAESAR
Cleopatra Aegypti Regina C. Iulium Caesarem deperibat 5	ibidem
Euries, Bogudis Regis Mauritaniae uxor, à C. Iulio Caesare adamata 5	Eiusdem Numisma 18
Iulia C. Iulij Caesaris, & Corneliae filia 5	Tiberius Nero Tiberij Imperatoris pater 19
Caesarius C. Iulij Caesaris filius ex Cleopatra 6	Liuvia Drusilla Tiberij Neronis uxor ibid.
Martia Iuliae Caesaris amicae mater ibid.	Agrippina Tiberij Neronis uxor ibid.
Iulia L. Caesaris, & Aureliae filia ibidem	Drusus Tiberij Neronis filius 20
TRIVMVI 7	Tiberius Tiberij Neronis nepos ibid.
Eteorum numisma 11	CAIVS CAESAR CALIGVLA
OCTAVIANVS CAESAR AVGVSTVS ibid.	ibidem
Eiusdem Numisma 13	Eiusdem Numisma 22
Octavius Augusti pater. 14	Germanicus à Tiberio adoptatus 23
Accia, mater Octauiani Augusti 14	Eiusdem Numisma ibid.
Claudia Marcij Antonij Priuigna, uxor Octauiani Augusti ibid.	Agrippina Germanici uxor ibidem
	Iunia Claudilla C. Caesaris uxor 24
	Liuvia Horestilla à C. Caesare conuiuio abducta ibid.
	Lollia Paulina C. Caesaris uxor ibid.
	Caesonia à C. Caesare adama-

INDEX ORDINIS

ta & in uxorem ducta. Ibid.	Cæsarum genealogia	59
Iulia Drusilla C. Cæsaris ex Cæ	SERGIVS GALBA	38
sonia filia	Eiusdem Numisma	39
Liua Germanici & Agrippinæ filia	Sergius Galba Sulpitius, Ser-	40
Nero frater C. Cæsaris	gij Galbæ Imp. pater	40
TIBERIVS CLAVDIVS DRV-	Numia Achaia Galbæ Impe-	ibid.
SVS	tator. mater	ibid.
Eiusdem Numisma	Lepida Galbæ Imp. uxor	41
Drusus Tiberij Imper. frater	Piso frugi Licinianus à Galbæ	ibid.
pag. 28	Imp. adoptatus	41
Antonia Iunior, Drusi uxor,	M. SYLVIVS OTHO	ibid.
Germanici mater	Eiusdem Numisma	43
Aemilia Lepida à Claudio re-	L. Otho, Othonis Imp. pater.	ibidem
pudiata	Albia Terentia, Othonis Im-	ibid.
Plautia Herculanilla à Tib.	perator. mater.	ibid.
Claudio repudiata	AVLVVS VITELLIVS	44
Aelia Petina, quam Claudius	Eiusdem Numisma	46
ductam repudiavit	L. Vitellius A. Vitellij Imp. pa-	46
Valeria Messalina Tib. Clau-	ter	46
dij uxor	Sextilia Auli Vitellij Imp. ma-	ibid.
Iulia Agrippina Tib. Claudij	ter	ibid.
uxor	L. Vitellius A. Vitellij Imper.	47
Britannicus filius Tib. Claudij	frater	47
ibidem	Petronia A. Vitellij Imp. uxor	ibidem
Drusus Pompeius Tib. Clau-	Galeria Fundana A. Vitellij	ibid.
dij & Herculanillæ filius	Imp. secunda uxor	ibid.
Claudia Tiberij Claudij filia	FLAVIVS VESPASIANVS.	48
ex Herculanilla	Eiusdem Numisma	50
Antonia Tiberij Claudij &	Eiusdem triumphus	ibid.
Aeliæ Petinæ filia	Titus Flavius Sabinus Vespas-	52
DOMITIVS NERO CAESAR	fiani Imp. pater	52
ibidem	Vespasia Polla Vespasiani Im-	52
Eiusdem Numisma	perat. mater	52
Cn. Domitius, Domitij Ne-	Flavia Domicilla Vespasiani	53
ronis & Antoniae Maioris	uxor	53
filius, pater Neronis	Domicilla Vespasiani Imper.	ibid.
Agrippina Neronis mater.	filia	ibid.
Octavia Claudij Cæsaris, &	TITVS VESPASIANVS, Ve-	ibid.
Messalinæ filia	spasiani filius, idemq; Im-	ibid.
Popea Do. Neronis pellex &	perator	ibid.
adultera	Eiusdem Numisma	55
Claudia Augusta Neronis ex	Arricidia Titi Vespasiani u-	56
Popea filia	xor	56
Statilia Messalina, cuius amo-	Martia Fulvia Titi Vespasiani	uxor
re captus fuit Do. Nero.		

IMPERATORVM.

uxoricum qua ille diuorti-		sophi uxor	81
um fecit	56	L. VERVS CAESAR M. Anto-	
Julia Titi Vespasiani filia	57	nini Philosophi filius	81
DOMITIANVS Vespasiani fi-		L. VERVS CABIONIVS COM-	
lius	ibid.	MODVS	ibid.
Eiusdem Numisma	59	Eiusdem Numisma	83
Domitia Longina Domitiani		Lucilla Commodi Imperat.	
uxor	60	foror	ibid.
NERVA COCCIVS	ibid.	AVIDIVS CASSIVS IMPE-	
Eiusdem Numisma	62	RATOR in Oriente	ibid.
TRAIANVS VLPIVS	63	Eiusdem Numisma	84
Eiusdem Numisma	65	L. AELIVS COMMODVS	
Plotina Traiani uxor	67	ANTONINVS	ibid.
SVBLIVS AELIVS ADRIA-		Eiusdem Numisma	86
NVS	68	Aliud eiusdē Numisma.	ibid.
Eiusdem Numismata	70.71	Crispina Comodi uxor.	ibid.
Aelius Adrianus, Adriani Im-		P. AELIVS PERTINAX	87
per. pater	72	Aelius Pertinax, filius P. Aelij	
Domitia Paulina Adriani Im-		Pertinacis Imperatoris	88
per. mater	73	P. Aelij Pertinacis Imp. Numif-	
Sabina Adriani Imperat. uxor		mata duo	89
ibidem		Aelius Successus Libertinus.	
Antinous, puer in delitijs A-		Aelij Pertinacis Imp. pater	
driani habitus	43	ibidem	
L. CABIONIVS COMMODVS		Flauia Titiana uxor Pertina-	
74		cis Imp.	90
Eiusdem Numisma	ibid.	DIDIVS IVLIANVS MEDIO	
ANTONIVS PIVS	76	LANENSIS	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma	91
Aurelius Fulvi ⁹ Antonini Pij		Mallia Scantilla uxor Didij	
pater	77	Iul.	92
Arria Fatidilla Antonini Pij		Didia Clara Didij Iul. Imp. fi-	
mater	ibid.	lia	ibid.
Annia Faustina Antonini Pij		PESCENNIVS NIGER	ibid.
uxor	ibid.	Eiusdem Numismata	93
M. AVRELIVS ANTONI-		CIODIVS ALBINVS IMP.	
NVS PHILOSOPHVS	78	94	
Eiusdem Numisma	79	Eiusdem Numisma	95
Eiusdem & L. Commodi Nu-		L. SEPTIMIVS SEVERVS	
misma	80	PERTINAX	ibid.
Annius Verus M. Antonini		Eiusdem Numisma	96.97
philosophi pater	ibid.	M. Geta L. Seueri Imperatoris	
Domitia Lucilla Caluilla M.		pater	98
Antonini philosophi ma-		Fuluia Pia L. Seueri Imp. ma-	
ter	ibid.	ter	ibid.
Faustina M. Antonini Philo-		Marcia Seuera L. Seueri Imp.	

INDEX ORDINIS

filia	99	GORDIANVS SENIOR	117
ANTONINVS GETA	ibid.	Eiusdem Numisma	118
Eiusdem Numisma	100	GORDIANVS IUNIOR	ibid.
M. AVRELIVS ANTONINVS		Eiusdem Numisma	118.119
BASSIANVS CARACALLA		Metius Marullus Gordiani	
101		Senioris pater	119
Eiusdem Numisma	102	Vlpia Gordiana Gordiani Se-	
Iulia Bassiani Imper. nouerca		nioris Imp. mater	119
103		Fabia Orestilla Gordiani Se-	
OPILIVS MACRINVS	104	nioris Imp. uxor	120
Eiusdem Numisma	105.106	Metia Faustina Gordiani Se-	
Diadumenus Macrini Imp. fi-		nioris Imp. filia	ibid.
lius	105	M. CLODIVS PVPPIENVS	
Numia Celsa Macrini Imper.		MAXIMVS, ET MAR-	
uxor	106	CVS CAELIVS BALBI-	
M. ANTONINVS BASSIA-		NVS	ibid.
NVS VARIVS Heliogaba		Pupieni Numisma	121
lus	107	Balbini Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	108	GORDIANVS IUNIOR SE-	
Iulia Moesa, siue Varia, auia		NIORIS NEPOS	122
Heliogabali	109	Eiusdem Numisma	123
Symiamira Heliogabali ma-		Tranquilla Gordiani Iunio-	
ter	ibid.	ris uxor	124
Antonia Heliogabali uxor		MARCVS	ibid.
ibid.		SEVERVS OSTILIANVS	
ALEXANDER SEVERVS.	110	ibidem	
Eiusdem Numisma	111	Marci Numisma	ibid.
Varius uel Varus Aurelij Ale-		Seueri Numisma	125
xandri Imp. pater	112	M. IVLIVS PHILIPPVS	
Iulia Mammea Alexātri Imp.		ARABS	ibid.
mater	ibid.	Eiusdem Numisma	126
Marcia Alexandri Imp. uxor		PHILIPPVS Philippi & Seue-	
113		ræ filius, ἀγέλας, à pa-	
Memmia Alexandri Imper. u-		tre M. Iulio consors Imp.	
xor	ibid.	declaratus	ibid.
MAXIMINVS THRAX	113	Eiusdem Numisma	127
Eiusdem Numisma	115	Aliud Numisma amborum	
MAXIMINVS IUNIOR Maxi-		ibidem	
mini Imp. filius	ibid.	Seuera Augusta Philippi Imp.	
Eiusdem Numisma	116	uxor	ibid.
Micaba seu Mecca Maximini		MARINVS	128
Imp. pater	116	Eiusdem Numisma	ibid.
Ababa Maximini Imp. mater		M. Q. TRAIANVS DE-	
ibidem		CIVS	ibid.
Calphurnia Maximini Imper.		Eiusdem Numisma	129
uxor	ibid.	Decius filius Traiani Impera-	
		to-	

IMPERATORVM.

ratoris	128	ibidem	
Numisma Decij filij	130	MARIVS. aliâs MANVRIVS	
VIBIVS TREBONIANVS		SEV VECTVRIVS	ibid.
GALLVS	130	INGENVVS	140
VOLVSIVS	131	Ingenui Numisma	ibid.
Treboniani Galli Numisma		REGILLIANVS	ibid.
ibidem.		AVRHOLVS	141
Volusiani Numisma	ibid.	Regilliani Numisma	140
ÆMILIANVS LYBICVS		MACRIANVS SENIOR	141
ibidem		MACRIANVS IVNIOR	ibid.
Eiusdem Numisma.	132	Macriani Senioris Numisma	
P. Cornelius Lycinius Vale-		ibidem	
rianus Imp.	ibid.	Macriani Iunioris Numisma	
Valerianus Iunior	132.133	142	
P. Corn. Lycinij Val. Numif-		QVIETVS Macriani Senio-	
ma	133	ris filius	ibid.
Valeriani Iunioris Numisma		ODENATES PALMIREN.	142
ibidem		Quieti Numisma	142
LYCINIVS GALLIENVS		HERODES	143
134		MAEONIVS	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Herodis Numisma	ibid.
Gallienus, Saloninus Gallie-		BALISTA	ibid.
ni Imp. filius	135	VALENS	144
Eiusdem Numisma	ibid.	Balistæ Numisma	ibid.
Salonia Pipera Gallieni Imp.		PISO	ibid.
uxor	ibid.	Aemilianus	145.
Helena Gallieni Imper. altera		Pisonis Numisma	ibid.
uxor	ibid.	Aemiliani Numisma	ibid.
CYRIADES	136	SATVRNIVS	ibid.
CASSIVS LABIENVS POST-		TETRICVS SENIOR	146
HVMIVS	136	Numisma eiusdem	ibid.
Cyriadis Numisma	ibid.	TETRICVS IVNIOR	ibid.
Cassij Labieni Posthumi Nu-		TREBELLIANVS	ibid.
misma	ibid.	HERENNIVS	147
POSTHVMIVS IVNIOR	137	TIMOLAVS	ibid.
LOLLIANVS	ibid.	CELSVS	ibid.
Posthumij Iunioris Numif-		ZENOBIA Odenati uxor	
ma	ibidem	148	
Lolliani Numisma	138	VICTORIA	149
POSTHVMIVS SENIOR		Zenobiæ Numisma,	148
ibidem		Victoriæ Numisma	149
VICTORINVS IVNIOR	138	TITVS	ibid.
139		CENSORINVS	150
Posthumij Senioris Numisma		Titi Numisma	149
139		Censorini sepulcrum	150
Victorini Iunioris Numisma		FLAVIVS CLAVDIVS	ibid.

INDEX ORDINIS

Eiusdem Numisma	151	ACHILLEVS	ibid.
AVRELIVS QVINTILLVS		Narsei Numisma	ibid.
ibidem		Achillei Numisma	ibid.
FLAVIVS CRISPVS	152	CERAVSIVS	167
Aurelij Quintilli Numisma		Eiusdem Numisma	ibid.
151		M. AVRELIVS VALERIA-	
Flauij Crispi moneta	152	NVS MAXIMIANVS	ibid.
VALERIVS AVRELIANVS		Eiusdem Numisma	168
ibidem		Eutropia Val. Maximiani Im-	
Eiusdem Triumphus	153	per.uxor	169
P. Annius Tacitus	154	Fausta Valeriani Maximiani	
M. Annius Florianus	155	filia	ibid.
P. Annij Taciti Numisma		FLAVIVS VALERIVS CON	
ibidem		STANTIVS CHLORVS	
M. Annij Floriani Numisma		ibidem	
156		Eiusdem Numisma	170
AVRELIVS VALERIVS PRO-		Eutropius Constantij Imp. pa-	
BVS	156	ter	ibid.
Eiusdem Numisma	157	Claudia Constantia, mater	
Eiusdem Triumphus	ibid.	Constantij Imp.	171
FIRMVS	158	Theodora Costatij uxor	171
SATVRNINVS	ibid.	GALERIVS MAXIMINVS	
Firmi Numisma	ibid.	ibidem	
Saturnini Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma	172
PROCVLVS	159	VALERIA Sexta Maximini u-	
Eiusdem Numisma	ibid.	xor	ibidem
Viturgia, aliàs Campso, Pro-		SEVERVS	ibid.
culi uxor		MAXIMIANVS	173
BONOSVS	160	Seueri Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Maximiani Numisma	ibid.
Galla Bonosi mater	ibid.	MAXENTIVS	174
M. AVREL. CARVS	161	Eiusdem Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	LICINIVS LICINIANVS	
Numerianus Cari Imp. filius		175	
ibidem		LICINIVS IUNIOR	176
Eiusdem Numisma	162	L. Liciniani Numisma	175
CARINVS	ibid.	Licinij Iunioris Numif.	176
SABINVS IVLIANVS	163	Constantia Licinij Imp. uxor	
Carini Numisma	162	ibidem	
Sabini Iuliani Numisma	163	CONSTANTINVS MAGNVS	
DIOCLETIANVS	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	164	Eiusdem Numisma	178
Eiusdem Triumphus	ibid.	Helena Costantini Magni u-	
Dioclea Diocletiani Imp. ma-		xor	179
ter	165	Eius Numisma	
NARSEVS	166	Minerua Constantini Ma-	
		gni	

IMPERATORVM.

gni uxor	ibid.	Eiusdem Numisma	190
Fausta Constantini Magni uxor	180	Constantius Iuliani Apostatę pater	ibid.
Crispus Constantini Magni filius	ibid.	Basilina Iuliani Apostatę mater	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Helena Iuliani Apostatę uxor	ibidem
CONSTANTINVS, CONSTANS, ET CONSTANTIVS Impp. patri Constantino Magno successerunt	ibidem	IOVINIANVS	192
Eorum Numisma	181	Eiusdem Numisma	ibid.
DALMATIVS Anaballiani Imper. Constantini Magni fratris filius	ibid.	Charito Iouiniani uxor:	192
Eiusdem Numisma	ibid.	Varonianus Iouiniani filius	ibidem
CONSTANS	182	Eiusdem Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	VALENTINIANVS	ibid.
NEPOTIANVS	ibid.	VALENS Imperat. Valentiniani frater	193
Eiusdem Numisma	183	Valentiniani Numisma	ibid.
CONSTANTIVS	ibid.	Valentis Numisma	ibid.
Gallus	184	Seuera Valentiniani Imperat. uxor	194
Constantij Numisma	ibid.	Domica Augusta Valentis uxor	ibid.
Galli Numisma	ibid.	PROCOPIVS	195
Constantia Galli uxor	ibid.	FIRMVS	ibid.
Eusebia Constantij Imperatoris uxor	185	Procopij Numisma	ibid.
Faustina Constantij secunda uxor	ibid.	Firmi Numisma	ibid.
Posthuma Constantij & Faustinae filia	186	GRATIANVS	196
Anastasia Constantij filia	ibidem	VALENTINIANVS	ibid.
Carosa Constantij filia	ibid.	Gratiani Numisma	ibid.
VETERANNIO IMP.	ibidem	Valentiniani Numisma	197
SYLVANVS	187	Constantia Posthuma Gratiani uxor	ibid.
VETERANNIONIS Numisma	ibidem	THEODOSIVS	ibid.
Syluani Numisma	ibid.	THEODOSIVS	198
MAGNENTIVS	ibid.	Numismata eorundem	ibid.
DECENTIVS	188	Thermantia Theodosij Imperatoris uxor	ibid.
Magnentij Numisma	ibid.	Flaccilla Theodosij uxor	199
Decentij Numisma	ibid.	Galla Theodosij uxor	ibid.
IVLIANVS APOSTATA	189	MAXIMVS	200
		VICTOR	ibid.
		Maximi Imperatoris Numisma	ibid.
		Victoris filij Maximi Numisma	ibid.

INDEX ORDINIS

EUGENIVS	200	OLYBRIVS IMP. gener	Valē-
ARCADIVS	201	tiniani	ibid.
HONORIVS	ibid.	GLYCERIVS	ibid.
Arcadij Numisma	202	Placidia Valentiniani ex Eu-	
Honorij Numisma	ibid.	doxia filia	215
Eudoxia Arcadij uxor	ibid.	NEPOS	ibid.
Flacilla, Martina, & Pulche-		AVGVSTVLVS	ibid.
ria, tres filiae Arcadij	203	ODOACER	216
Maria Honorij uxor	206	ZENO	ibid.
Thermantia Honorij uxor		Eiusdem Numisma	217
ibidem		Ariadne Leonis Imp. ex Beri-	
THEODOSIVS IVNIOR		na filia	ibid.
204		BASILISCVS	218
VALENTINIANVS	205	Zenorida Basilisci uxor	ibid.
Theodosij Numisma	204	Marcus filius Basilisci	ibid.
Valentiniani Numisma	205	ANASTASIVS	219
Eudoxia Theodosij Iunioris		Eiusdem Numisma	ibid.
filia, Valentiniani uxor		FL. VALBRIVS IVSTINVS	
206		220	
Eudoxia Valentiniani & Eu-		Eiusdem Numisma	ibid.
doxiae filia, Honorichi u-		Lupicia Flauia Valerij Iustini	
xor	207	uxor	221
ARTIVS	ibid.	IVSTINIANVS	ibid.
IOANNES	208	Eiusdem Numisma	222
FLAVIVS VALBRIVS MAR-		Theodora Augusta Iustinia-	
TIANVS	ibid.	ni uxor	ibid.
Eiusdem Numisma	209	Iustiniani Numisma	ibid.
Tatianus	ibid.	IVSTINVS MINOR	ibid.
Iulius	ibid.	Eiusdem Numisma	223
AVITVS	210	Sophia Iustini Minoris uxor	
LEO	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	211	TIBERIVS CONSTANTINVS	
LEO IVNIOR	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma	224
Berina uxor Leonis Imperat.		Anastasia Tiberij Constanti-	
212		ni uxor	ibid.
Ariadne filia Leonis Imperat.		MAVRITIVS	225
ibidem		Eiusdem Numisma	ibid.
Leontia filia Leonis Imperat.		Constantina Mauritiij uxor	
ibidem		226	
MAIORANVS	ibid.	PHOCAS	ibid.
SEVERVS	213	Eiusdem Numisma	227
Aspar	ibid.	Leontia uxor Phocæ Imper.	
Afdaburius	ibid.	ibidem	
ANTHEMIVS	ibid.	HERACLIVS	ibid.
ZICMERVS	214	Eiusdem Numisma	228
		Fabia	†

I M P E R A T O R V M.

FabiaEudocia Heraclij, prima	Eiusdem Numisma	ibid.
uxor	229	CONSTANTINVS LEONIS
Martina Heraclij altera uxor	III. filius	ibid.
ibidem	Eiusdem Numisma	242
HERACLIVS qui & CON-	Maria Constantini Imp. uxor	
STANTINVS IVNIOR	243	
ibidem	NICEPHORVS	ibid.
Eiusdem Numisma	Eiusdem Numisma	ibid.
HERACLONAS	230	STAVRATIVS Nicephori fili
Eiusdem Numisma	ibid.	us
CONSTANS qui & CON-	Eiusdem Numisma	244
STANTINVS III.	231	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Maria Nicephori Imper. uxor
Constantis uxor & tres liberi	ibidem	
ibidem	Theophania Stauratij uxor	
CONSTANTINVS	232	ibidem
Eiusdem Numisma	233	MICHAEL CYROPALATOS
MIZIZIVS	ibid.	ibidem
Eiusdem Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma
IVSTINIANVS MINOR	245	Procopia Michaelis uxor.
ibidem	ibidem	
Eiusdem Numisma	234	CAROLVS MAGNVS
Theodora Iustiniani Minoris	Eiusdem Numisma	ibid.
uxor	234	246
LEONTIVS uel LEO II.	235	LVDOVICVS
TYBBERIVS, alias ABSIMA-	235	247
RVS	235	Eiusdem Numisma
Leontij Numisma	ibid.	ibid.
Tiberij Numisma	236	Iuditha Ludouici uxor
PHILIPPICVS DARDANIVS	ibidem	ibid.
ibidem	Eiusdem Numisma	248
Eiusdem Numisma	ibid.	MICHAEL BALBVS
ANASTASIVS II.	237	Eiusdem Numisma
THEODOSIVS III.	ibid.	ibid.
LEO III.	238	THEOPHILVS Michaelis fili-
Eiusdem Numisma	239	us
Maria uxor Leonis	ibid.	ibid.
CONSTANTINVS COPRO-	ibid.	Eiusdem Numisma
NYMVS	240	249
Eiusdem Numisma	240	LOTHARIVS
LEO III. Constantini Co	ibid.	ibid.
pronymi filius	ibid.	Eiusdem Numisma
Eiusdem Numisma	ibid.	250
Irenè Atheniensis uxor Leo-	ibid.	Hermingardis Lotharij uxor
nis III.	ibid.	250
ARTABASDV8	241	LOTHARIVS
		ibid.
		Eiusdem Numisma
		ibid.
		MICHAEL
		251
		Eiusdem Numisma
		ibid.
		Ludouicus II.
		252
		Eiusdem Numisma
		ibid.
		Ludouici II. uxor & filia
		ibidem
		BASILIVS
		253
		Eiusdem Numisma
		ibid.
		CAROLVS CALVVS
		254
		Eiusdem Numisma
		ibid.

INDEX ORDINIS

Richildis Caroli Calui uxor	uxor	ibid.
255	HENRICVS AVCEPS	265
LVDOVICVS III.	Eiusdem Numisma	266
Eiusdem Numisma	Mechtildis Henrici Aucupis	
Aufgarda Ludouici III. u-	uxor	ibid.
xor	256	OTHO MAGNVS
Adelheide Ludouici III. u-	Eiusdem Numisma	267
xor	ibid.	Editha Othonis Magni prima
CAROLVS IVNIOR CRAS-	uxor	ibid.
SVS cognomento	ibid.	Adalheidis Othonis Magni
Eiusdem Numisma	257	altera uxor
Richardis Caroli Iunioris	ROMANVS IVNIOR	ibid.
Craſi uxor	268	Eiusdem Numisma
LEO V.	ibid.	Theophania Romani Iunio-
Eiusdem Numisma	258	ris Imp. uxor
Theophania Leonis V. uxor		ibid.
ibidem	NICEPHORVS PHOCAS	
Zoë à Leone V. adamata	269	Eiusdem Numisma
ibidem		ibid.
Eudocia tertia Leonis V. u-	Theophania Nicephori Pho-	
xor	cæ Imp. uxor	ibid.
Carbonopſina quarta Leonis	IOANNES ZIMISCUS	ibid.
V. uxor	Eiusdem Numisma	270
ALEXANDER	Theodora IOANNIS Zimi-	
Eiusdem Numisma	ſcis Imp. uxor	ibid.
259	OTHO II.	ibid.
ARNVLPHVS	Eiusdem Numisma	271
Eiusdem Numisma	Theophania Othonis II. u-	
Agnes Arnulphi uxor	xor	ibid.
BERENGARIVS filius I. Eber	Alterius uxoris eius nomen	
hardi	non conſtat	ibid.
260	OTHO III.	ibid.
LVDOVICVS IIII.	Eiusdem Numisma	272
261	Maria de Aragonia Othonis	
Eiusdem Numisma	III. uxor	ibid.
Mathilda Ludouici IIII. u-	Bafilius	273
xor	CONSTANTINVS	274
ibid.	Bafilij Numisma	273
BERENGARIVS filius Adel-	Constantini Numisma	274
berti	Constantini uxor	ibid.
262	HENRICVS CLAVDVVS	ibid.
Eiusdem Numisma	Eiusdem Numisma	275
263	Chunegundis Henrici Clau-	
Bertha Berengarij Imp. uxor	di Imp. uxor	ibid.
ibidem	ARDOVINVS	ibid.
CONSTANTINVS	Eiusdem Numisma	276
Eiusdem Numisma		eqn.
264		
Helena Romani filia, uxor		
Constantini		
CONRADVS		
Eiusdem Numisma		
264		
Placentia Conradi Imperat.		

IMPERATORVM

MONRADVS SALIQVVS	ibidem
276	Maria Alana Michaelis Parapi
Eiusdem Numisma	nacei uxor 290
277	NICOPHORVS BOLONIATES
Gisela Conradi Saliqui uxor	ibidem
ibidem	CONSTANTINVS Constanti
ROMANVS ARGYRVS	tini Ducæ filius 292
Eiusdem Numisma	Eiusdem Numisma
278	ibid.
Helena Romani Argryi Imp.	ALEXIVS COMVENVS
uxor	ibid.
ibid.	Irena Alexij Comucni Imper.
MICHAEL PAPHLAGO	uxor 293
ibidem	HENRICVS V. ibid.
Eiusdem Numisma	Mechtildis Henrici V. uxor
Zoë Constantini & Romani	293
Argryi Imper. uxor	280
Eiusdem Numisma	ibid.
CONSTANTINVS MONO-	Lotharius
MACHVS	ibid.
ibid.	Richisa Henrici I. Austræ
Eiusdem Numisma	Ducis uxor 294
281	CONRADVS III. ibid.
Theodora Zoës foror	ibid.
ibid.	Gertrudis uxor Cōradi III.
Eiusdem Numisma	ibidem
282	CALOIOANNES 295
HENRICVS III. ibid.	MANVEL ibid.
Chunegundis Henrici	Germana Conradi III. pri-
III. uxor 283	mum, dein Manuели Con-
Agnes Henrici III. uxor	stantinopolitano Imperat.
ibidem	desponsata 296
HENRICVS III. ibid.	Manuelis altera uxor
Bertha prima uxor Henrici	ibid.
III. Imp.	ALEXIVS ibid.
284	Eiusdem Numisma
Altera eius uxor filia Rusco-	297
rum Regis	Agnes Alexij uxor
284	ibid.
RODOLPHVS	ANDRONICVS COMVEN. 297
ibid.	ISATIVS ANGELVS 298
Michael	ALEXIVS ANGELVS
285	ibid.
ISACIVS COMVENVS	Eiusdem Numisma
286	299
Eiusdem Numisma	ALEXIVS IVNIOR
ibid.	ibid.
Augusta Isatij Imp. uxor.	FRIDERICVS BARBAROSSA
236	300
CONSTANTINVS DVCA	Adila prima uxor Friderici
287	Barbarossæ Imp.
Eiusdem Numisma	301
ibid.	Beatrix Friderici Barbarossæ
Eudocia Constantini Ducæ	uxor
uxor	ibid.
288	HENRICVS VI. ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.
ROMANVS DIOGENES	Constantia Henrico VI. de-
ibidem	sponsata 302
Eiusdem Numisma	PHILIPPVS
289	ibid.
MICHAEL PARAPINACEVS	Irene Philippi Imp. uxor 303

INDEX ORDINIS

OTHON III.	ibid.	Henricus Richardi Imp. filius
Maria Othonis III. uxor,		ibidem
tandem ab eo repudiata		Edmundus, Richardi Imp. fi-
ibidem		lius
Beatrice altera Othonis III.		ibid.
uxor	304	ALPHONSUS
BALDVINVS	ibid.	Violanta Alphonsi Imp. uxor
HENRICVS Flandrensis Co-		314
mes	ibid.	Ferdinandus, filius Alphonsi
PETRVS Antifiodorensis. 305		ibidem
Robertus Antifiodorensis		Sanctius, filius Alphonsi ibi-
306		Ioannes Alphonsi filius. ibi-
BALDVINVS II.	ibid.	dem
IOANNES BRENNIVS	307	Berenguela Alphonsi filia.
FRIDERICVS II.	308	ibidem
Constantia Regina Aragoniæ,		RODOLPHVS
prima Friderici II. uxor		Anna Rodolphi Imper. uxor
309		315
Iola, altera Friderici II. uxor		Agnete Rodolphi Imp. uxor
ibidem		ibidem
Agnes tertia Friderici II. uxor		Rodolphus Rodolphi Imp.
ibidem		filius
Rutina, quarta Friderici II. u-		ibid.
xor	ibid.	Hartmannus Rodolphi Imp.
Isabella, quinta Friderici II.		filius
uxor	ibid.	ibid.
Mechthildis, sexta Friderici II.		Fridericus Rodolphi Imp. fi-
uxor	ibid.	lius
HENRICVS filius Friderici II.		315
310		Rodolphus II. Rodolphi
Margarita, Henrici Imp. uxor		Imp. filius
ibidem		ibid.
CONRADVS	ibidem	Albertus Rodolphi Imp. fili-
HENRICVS frater Ludouici		us
Landgrauij	311	ibid.
Elizabetha uxor Henrici	312	Hartmannus II. Rodolphi
GVLIELMVS III.	ibid.	Imp. filius
Elizabetha filia Othonis, Gu-		ibid.
lielmi III. uxor	ibid.	Carolus Rodolphi Imp. fili-
Florentius Gulielmi III. fi-		us
lius	ibid.	ibid.
Beatrice Gulielmi III. filia		Euphemia Rodolphi Imper.
ibidem		filia
RICHARDVS	313	ibid.
Saucya Richardi Imper. uxor		Gura Rodolphi Imperat. filia
ibidem		ibidem
		Mechthildis Rodolphi Imp. fi-
		lia
		ibid.
		Agnes Rodolphi Imp. filia
		ibidem
		Catharina Rodolphi Imp. fi-
		lia
		ibid.
		Anna Rodolphi Impera. filia
		ibidem
		Clementia Rodolphi Imp. fi-
		lia

I M P E R A T O R I V M

lia	ibid.	Iodoci uxor Regina Hunga-	
ADOLPHVS	316	ria	ibid.
Imagina Adolphi uxor	316	RVPERTVS	ibid.
Adolphus Adolphi Imp. fili-		Ruperti prima uxor, cui ⁹ no-	
us	ibid.	men non constat	325
Mechtildis Adolphi Imp. fi-		Rupertus Pipa Palatinus Ru-	
lia	ibid.	berti Imp. filius	ibid.
ALBERTVS	317	Elizabetha altera Ruperti Im-	
Elizabetha Alberti Imp. uxor		per. uxor	ibid.
ibidem		Fridericus Ruperti Imp. fili-	
HENRICVS VII	318	us	ibid.
Margarita Henrici VII. uxor		Ludouicus Ruperti Imp. fili-	
ibidem		us	ibid.
FRIDERICVS PVLCHER	319	Stephanus Ruperti Imp. fili-	
Mabella Friderico quidem		us	ibid.
Pulchro despōsata, sed nō		Ioannes Ruperti Imp. filius	
traducta	319	ibidem	
Elizabetha Friderici Pulchri		Otho Ruperti Imperat. filius	
uxor	319	ibidem	
LVDOVICVS	320	SIGISMVNDVS	ibid.
Beatrix prima Ludouici Imp.		Maria Sigismundi prima u-	
uxor	321	xor	326
Margarita altera Ludouici		Barbara Sigismundi altera u-	
Imp. uxor	ibid.	xor	ibid.
CAROLVS IIII.	ibid.	Elizabeth Sigismundi filia ex	
Elizabeth Caroli IIII. pri-		Barbara	ibid.
ma uxor	322	ALBERTVS V.	327
Agnes Caroli IIII. altera u-		Elizabetha Alberti v. uxor	
xor	ibid.	ibidem	
Blanca Caroli IIII. tertia u-		Anna Alberti v. filia	ibid.
xor	322	Elizabetha Alberti v. filia	
Anna Caroli IIII. quarta u-		ibidem	
xor	ibid.	FRIDERICVS III.	328
Venceslaus Caroli IIII. fili-		Leonora Friderici III. uxor	
us	ibid.	ibidem	
Sigismundus Caroli IIII. fi-		MICHAEL PALAEOLOGVS	
lius	ibid.	329	
GVNTHERVVS de Suartzem-		ANDRONICVS PALAEOLO-	
burg	ibid.	GVS	ibid.
VENCESLAVS Caroli IIII.		ANDRONICVS Iunior fili-	
filius	323	us Michaëlis Imp.	330
Ioanna Venceslai Imp. prima		IOANNES CANTACVZENVS	
uxor	ibid.	ibid.	
Sophia Venceslai Imp. altera		MANVEL	331
uxor	324	IOANNES Manuelis primo-	
IODOCVS	ibid.	genitus	332

INDEX ORDINIS

CONSTANTINVS VII.		Maria Blāca Maximilianī ter-	
ibidem		tia uxor	335
MAXIMILIANVS	333	Philippus primogenit ⁹ ex Ma-	
Maria Maximiliani prima u-		ria prima uxore	335
xor	334	is Archidux Austriæ	ibid.
Anna Maximiliani altera u-		Ioanna Philippi uxor	ibid.
xor	ibid.	CAROLVS V.	ibid.

Finis Indicis contexti eo ordine, quo
Imperatores sibi succes-
serunt

IN-

INDEX RERVM VOCVM

ET SENTENTIARVM MAXIME INSIGNIUM, ordine Alphabetico digestus.

- A**
- A**ccia, mater Octaviani Augusti 14
- ADOLPHVS** IN Columbariensibus bellum mouit 316
- Adolphus** Alsatia vrbes compefcuit: Thuringiam & Misnia-
am grauitè affecit 316
- Adolphus** contra regem Francia
bellum molitus est, propter re-
gnum Arelatenfe ibid.
- Adolphus** prope Vornatiam ab
Alberto casus est, postquam
sex horis equo Marte pugnatum
fuit ibid.
- Adriani de L. Cæsonio Commo-**
do sententia 74
- Agonum** Capitolinorum autor
fuit Domitianus 58
- Aedificia** collapsa à Flauio Ve-
spasiano restaurata 49
- Aegyptum** Sarraceni vastarunt
sub Phoca 227
- Aelius** Lamia à Domitiano oc-
cisus 60
- Aelius Pertinax** Martiani sode-
lis flamen, ab Antonio Cara-
calla interemptus 89
- Aelia** Petina à Tiberio Claudio
repudiata 29
- Aelius Valerius Probus** Valeri-
um Flaccum è Quadorum ma-
nu liberauit: Vnde à Valeria-
no ciuica corona donatus est
156
- Aelius** contra Marmaridas for-
tissimè pugnavit, eoque vicit:
Carthaginem à rebellionè vin-
dicauit ibid.
- Aelius Aegyptum & maxi-**
mam Orientis partem in pote-
statem Aureliani reduxit. ibi.
- Aelius Aureliani & Taciti oc-**
cifores vindicauit 157
- Aelius Gallias**, cum LX. ciuita-
tibus, à Germanis occupatas,
recepit ibid.
- Aelius Gothos** domuit ibid.
- Aelius Saturninum** superauit,
Proculum & Bonosum Imp-
apud Agrippinam oppressit
ibidem
- Aelius Gallijs & Pannonijs vi-**
neas habere permisit ibid.
- Aelijs** Triumphus, spectacula, mors
ibidem
- Aemilia Lepida** à Tiberio Clau-
dio repudiata 29
- AEMILIANVS LYBICVS**
Dux limitis Sarmatico in Mæ-
sia à Decio prefectus 131
- Aemilianus** Lyb. Scythas fugauit
& profligauit ibid.
- Aemilianus** Lybicus à suis in-
terfectus 132
- Aemilianus** re bene gesta contra
Scythas, Imperator salutat-
us est 131
- Aemilianus** Imperium suscepit
inuitus 145
- Aemilianus** Thebaidem, totam-
que Aegyptum peragravit,
Barbaros vicit 145
- Aemilianus** parata expeditione
in Indos, à Theodato captus,
vixusq; Gallieno missus, in car-
cere strangulatus est ibid.
- Aesculapius** 137
- Aestulphus** Longobardorum rex
grauem cladem Italia intulit
239
- AETIVS** cum Atilam Hunno-

I N D E X.

- rum Regem ingenti praelio vi-
cisset, Maximi fragmentis occi-
sus est 207
- ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ** templum magni-
ficentiss. Roma extruxit Iusti-
nianus 222
- Agrippina** Colonia vnde nomen
duxerit 37
- ALBERTVS V.** Polonos Bohe-
mico regno expulit 327
- Albertus** contra Turcam Amu-
ratem profectus est 327
- ALBERTVS** vir summa virtute
præditus, Episcopum Salisbur-
gensem bello petiuit 317
- Albertus** Moguntiam Imperio
subiecit 317
- Albertus**, dum parat expeditio-
nem contra regem Bohemia, tru-
cidatus est 317
- ALEXANDER SEVERVS**, vnde
Alexandri nomē acceperit 110
- Alexander** Severus Macrino mor-
tuo, Cæsar declaratus à Senatu
110
- Alexander** Severus Domini no-
men repudiavit 110
- Alexander** Severus Pij nomē sibi
delatum noluit admittere. 110
- Alexander** vnde Severi nomen
fuerit sortitus 110
- Alexander** Severus aurum col-
ligendum curavit 110
- Alexander** Severus quos ad Rē-
pub. regendam adsciscendos cen-
suerit 111
- Alexander** Severus ingenijs fa-
uit plurimum 111
- Alexander** Severus opera publi-
ca, & Thermas sui nominis cu-
rauit 111
- Colosseū** collapsum restauravit 111
- Alexander** Severus Parthorum
regem vicit, hinc Roma trium-
phavit 111
- ALEXANDER**, vir ignavia &
luxu perditus, perditus Imperia-
um credidit & commisit 258
- Alexandri** mors 259
- Alexandri** Severi ingenium, dex-
teritas, & disciplina militaris,
eloquentia Græca 110
- Alexandri** Severi de repub. ex-
quisita censura, diligentia, et stu-
dium, & æconomia 110. et 111
- Alexandri** Severi opera publicè
instituta 110. & 111
- Alexandri** Severi sententia ad mi-
lites 111
- Alexandri** Severi mors 111
- ALEXIVS COMVENVS** à Ro-
berto Franco fugatus est, & ca-
sus 291
- Alexius** Cretam & Cyprum de-
fectionem molientes subiecit Ro-
mano Imperio 291
- Alexius** Numismata ærea pro ar-
gentis excudit 291
- Alexius** Orphanotrophion &
Museum extruxit 292
- Alex.** mores, disciplina, mors 292
- ALEXIVS** ab Andronico tutore
suo clam interfectus, saccoq; in-
sutus, in mare proiectus est 297
- ALEXIVS ANGELVS** homo im-
pius, à fratre fugatus Fræcorum
auxilio 198. & 199
- Alexius** Iunior à Murz yphlo-
guttore eliso necatus est 299
- AIPHONSVS** Astrologica di-
sciplina peritus, Imperij admini-
strationem reliquit, persuasus à
Pontifice 314
- Amphitheatrū** cõditum à Flauio
Vespasiano in media Vrbe 49
- ΑΥΧΗΣΙΣ** omnium delictorum
constituta à Valerio Aurelia-
no 153
- Amphitheatrum** Roma extru-
ctum à Tiio Vespasiano: & eius
forma

- forma* 55. & 56
- ANASTASIUS DICORVS** Isau-
ros commisso praelio apud Con-
teianum Phrygie opp. superauit
219
- Anastasius* in Illyrico cum Sa-
biniano & Mondone, ad Mar-
gum cum Pompeio, ad Adria-
nopolim cum Aristō, ad Zar-
tam cum Parthis in Syria de-
certauit 219
- Anastasius* contra Vitalianum
pugnauit 219
- Anastasius* cum Agarenis pa-
cem firmavit 219
- Anastasius* multos motus bellorū
sustinuit 219
- Anastasius* primo Christiana re-
ligioni, postmodum Eutychiana
hæresī adhaesit, quaternitatem
non trinitatem professus 219
- Anasta.* fulminis ictu perijt 219
- ANASTASIUS ARTHÉMIVS**
Conciliatorum Rom. approbator,
& orthodoxæ fidei propugna-
tor, contra Sarracenos bellum
mouit 237
- Anastasius* in Monasterium de-
trusus 237
- Anastasius* à Leone III. in-
terfectus 237
- ANDRONICVS COMVENVS**
à Gulielmo Sicilia Rege peti-
tus bello, victus est, et ab Isatio
Angelo regno deiectus, ac mise-
ris & indignis acceptus modis
297
- ANDRONICVS PALABOLO-
GVS** à nepote bello petitus, par-
tes Ligusticas amplexus est 329
& 330
- ANDRONICVS IVNIOR** auū
suum Imperio deiecit 330
- Annā* filiā Maximiliani Caro-
lus VIII. Rex Franciæ rapuit
334
- Annus Magnus* 19
- ANTHEMIVS** cum Ricimero in
discordiam veniens, tandem ad
Aelium pontem victus, gladio
transfossus est 214
- Antoninus Pius* 75
- Antoninus* reliquias Adriani
coluit ibid.
- Antoninus* unde Pij nomen ade-
ptus ibid.
- Antoninus Pius* quæ & quanta
bella gesserit ibid.
- Antoninus Pius* congiarium popu-
lo, militib. donatiū dedit 76
- Antoninus Pius* opera publica re-
stituit ibid.
- Antoninus Pius* Patriæ Patria
nomē delatū à senatu suscepit 76
- Antoninus Pius* spectacula pluri-
ma edidit ibid.
- Antoninus Pius* quid statuerit
in dānatos repetundarum ibid.
- Antoninus Pius* piscationi & re-
nationi deditus ibid.
- Antoninus Pius* mortuos intra
vrbes sepeliri vetuit ibid.
- Antoninus Pius* omnīū quæ ges-
sit & in senatu, & per edicta,
rationem reddidit ibid.
- Antonini Pij* mores & ingenium
ibidem
- Antonini Pij* insignes sententiæ
75. & 76
- Antonini Pij* in moderanda Re-
pub. prudentia 75. & 76
- Antonini Pij* viuendi ratio 76
- Antonini Pij* mores ibid.
- ANTONINVS GETA** ut na-
tus, nuntiātum est gallinam in
aula ouum peperisse purpureū
99
- Antoninus Geta* insidijs petitus
à fratre, cum eo Imperium diui-
sit 100
- Antonini Geta* mores, ingenium
ibidem

INDEX

<i>Antonini Geta humanitas , disciplina, & eruditio</i>	100	<i>iam creato interfellus est</i>	213
<i>Antonini Geta mors</i>	ibid	<i>Auaritia nihil detestabilius in principe</i>	225
<i>Antonius pugna navali profligatus à Cesare</i>	10	<i>Augusti duo vnde experint Rem pub. gubernare</i>	78
<i>Antonius Armeniam bello adortur</i>	9	<i>AVGVSTVLVS cum Vandalis fœdus sancit, & tandem exilio damnatus</i>	215
<i>Item & Parthos</i>	ibid.	<i>Auidius Cassius se Imperatorem appellauit, postea tamen proscriptus</i>	84
<i>Antonij triumphus</i>	ibid.	<i>AVITVS captus ad Placentiam à Ricimero, & purpuram exuere coactus est</i>	210
<i>Antonij verba ad Cleopatram</i>	10	<i>A. VITELLIVS in castris saluatus est Imperator, coniuratione facta contra Othonem</i>	42
<i>Antonij mors</i>	ibid.	<i>Aulus Vitellius Spintria cognomine semper est notatus</i>	44
<i>Aqua Claudia</i>	27	<i>Aulus Vitellius, homo impurus, & honoribus & sacer dotijs donatus</i>	ibid.
<i>Aqua Alexandrina</i>	III	<i>Aulus Vitellius Imperator creatus, Germanici sibi cognomen delatum cupidè recepit: Augusti distulit: Caesaris recusauit perpetuo</i>	ibid.
<i>Aqueductus à Caligula inchoatus, à Tib. Claudio Imp. magnifice perfectus</i>	27	<i>Aulus Vitellius aduersus Othonem copias parat</i>	ibid.
<i>Aper Numeriani occisor, à Diocletiano confossus est</i>	164	<i>Aulus Vitellius Pontificatū Maxi. infaustis ausibus suscepit.</i>	45
<i>ARCADIVS & HONORIVS consortes Imperij à patre creati</i>	201	<i>Aulus Vitellius magistratus, qui annui erant, in decennium produxit</i>	45
<i>Arcum triumphalem sibi decreuit Domitianus</i>	58	<i>Aulus Vitellius histriionum & aurigarum consilio utebatur in Imperio</i>	ibid.
<i>ARDOVINVS contra Henricum II. infeliciter pugnavit</i>	276	<i>Aulus Vitellius Mathematicos tota Italia expulsi</i>	ibid.
<i>Arma ne induamus, dum in pace possumus esse</i>	209	<i>Aulus Vitellius Imperio spoliatus ab exercitu Mæssiarum, Pannonia, Iudaico, et Syriaco</i>	ibid.
<i>Ariadna maritum Zenonem egregie potum, sepulchro offerri iussit, quo Reges reponebantur, magno lapide adiecto: ibiq. somno solutus, diem claudere coactus est</i>	217	<i>Aulus vitellius quam multis & miseris modis tractatus & vulneribus casus, obiit</i>	46
<i>ARNVLPHVS Megarenses vincit</i>	259	<i>Aulij Vucclij crudelitas, prodigalitas,</i>	
<i>Arnulphus Normannos ad fidem Christianam coegit</i>	259		
<i>Arnulphus rapacissimus templorum depopulator</i>	ibid.		
<i>Arnulphi mors</i>	ibid.		
<i>ARTABASDVVS Diuorum imagines restituit, tandem à Constantino captus, filijs oculisq. priuatus est</i>	241		
<i>ASPAR cum Artaburio Cesare</i>			

I N D E X.

- litas & petulantia* 45
Auli Vitellij de hoste occiso sen-
tentia *ibid.*
A. Vitellij ratio viuendi *ibid.*
A. Vitellij statura 46
Aurelia C. Iul. Caesaris mater 3
Aurelia Clodium fugauit in tem-
plo Bonæ Deæ *ibid.*
Aureliani Triumphus 146
AVRELIVS QVINTILLVS u=
bi audiuit Valerium Aurelia
num ab exercitu vocatum Im-
peratorem, solutis venis mortē
voluntariam subiit 151
AVREOLVS Dux exercitus Illy
rici 141
Aureolus Gallieni mortem pro-
curauit *ibid.*
Aureolus à Clodio occisus *ibid.*

B

BALDVINVS Flandrensis, viro=
rum X V. suffragio Imperator
creatus est: & à Thoma patri-
archa coronatus 304
Balduinus Henricum fratrem Im-
perij successorem dat *ibid.*
Thomas Maurocenus Patriarcha
designatus Venetorum consensu
ibidem
BALDVINVS II. multis magniq;
bellis pressus, plumbum publicis
adib. detractum vendidit, pecu-
nia destitutus 307
Balduinus Venetorum opem implo-
rauit, filio Philippo obside dato
ibidem
Balduinus profugit in Euboeam
ibidem
BALISTA vir insignis & erudi=
tus 143
Barbam qui primus Imperatorum
coiuertit 70
Basiliscus in Cappadociam relega-
tus à Zenone, cum filio, fame et
frigore consumptus est 21
BASILIVS & CONSTANTI-
us post Zimisken insignia re-
gia susceperunt 273
Basilius omnes arculas auro & la-
pillis pretiosis impleuit 273
Basilius Sclerum fudit, fugauitq;
ibidem
Basilius Phocam Berdam supera-
uit *ibid.*
Basilius Bulgariam Imperio sub-
iecit *ibid.*
BASILIVS protostrator, profusis=
simas Michaelis largitiones re-
uocauit 253
Basilius quatuor filios, & totidem
filios monasterio inclusit *ibid.*
Basilius à Sarracenis superatus
ibidem
Basilius Iudeos ad fidem Christi
conuertit *ibid.*
Bellum nauale in veteri Nauma-
chia exhibitum 55
Bella gesta à P. Aelio Pertina-
ce 87
BERENGARIVS ab Othone cum
filio captus, & vinclus in Ger-
maniam ductus est, ac iterum
captus cum coniuge & filiabus,
ac in Bawariam raptus, tandem
exul mortuus est in Babenber-
ga 262
BERENGARIVS & GUIDO
Spoletinorum Dux se mutuis
bellis pctiuerunt 260
Berenice Regina à Tito Vespasia
no adamata 14
Bogud. Mauritania rex, C. Iul.
Caesaris partes plurimum iuuit
in Africa bella 5
BONOSVS homo ingentis luxus,
se natum dicebat, non vt viue-
ret, sed vt biberet 160
Bonosus Barbarorum legatos ine-
briauit, ut quauis occulta ab il-
lis disceret 160
Bonosus à Probo victus, collum la-
queo implicuit: atq; hūc dictum,

I N D E X.

Amphorā, non hominem pen-
dere 160
Britanic⁹ Tib. Claudij fili⁹ à Ne-
rone veneno sublatuſ eſt 30
Bulgaris Adrianopolim obſidio-
ne ſoluit 305
Bythinia & Thracia graui ter-
ramotu conſiſſa Leone III. Im-
per. 238
Byzantium Conſtantineſ inſtaur-
auit, & Conſtantinepolim ap-
pellauit, eoq; tranſtulit Imperi-
um 177

C

Cecus curatuſ à Flauio Veſpaſia-
no 49
Cæioniuſ Commoduſ Veruſ, à P.
Aelio Adriano adoptatuſ, at-
que Aeliuſ Veruſ Ceſar ap-
pellatuſ eſt 70
Ceſari⁹ C. Ceſ. ex Cleopatra fili⁹,
ab Auguſto interfectuſ 6
Ceſariſ & Antoni⁹ diſſidia &
inimicitia 9
Ceſariſ equiteſ in fugam verſi ab
Antonio *ibid.*
Ceſar Sextuſ prælio viciſ *ibid.*
Ceſarum multitudo non proban-
da 6
Ceſarum Genealogia 37
Ceſonia ſumma libidiniſ mulier, à
C. Ceſare adamata 24

C. IVL. CAESAR, Vrbe eiectus
pag. I
C. Iul. Ceſar Ciuica Corona do-
natuſ à Thernio 1
C. Iul. Ceſar Galliarum Imperi-
um obtinuit 2
C. Iul. Ceſar ingeni⁹ ſauit *ibid.*
Aequi & honeſti diligens obſer-
uator *ibid.*
C. Iul. Ceſar annorum, & Faſto-
rum dierum ordinationem inſti-
tuit *ibid.*
C. Iul. Ceſar per decenniuſ, Præ-
tor perpetuuſ *ibid.*

C. Iul. Ceſar à conſpiratoribuſ 33.
vulneribuſ conſoſſuſ eſt *ibid.*
C. Iul. Ceſar Latinarum Græca-
rumq; literarum diſciplina, &
eloquentia præſtitit 1
C. Iul. Ceſar M. Antonio Gni-
phone præceptore uſuſ eſt *ibid.*
C. Iul. Ceſariſ honoreſ & magi-
ſtratuſ 1. & 2
C. Iulij Ceſariſ victoria 2
C. Iul. Ceſariſ triumphuſ *ibid.*
C. Iul. Ceſariſ vita inſidi⁹ et con-
ſpiratione petita *ibid.*
C. Iulij Ceſariſ moſ, pompa fune-
bris, tumuluſ *ibid.*
C. Iulij Ceſariſ ſtatura 3
Eiuſdem paſſimonia libidiniſ *ibi.*
C. Iulij Ceſariſ Commentari⁹ *ibi.*
C. Iulij Ceſariſ Numiſma *ibid.*
C. Ceſar Vergiliuſ ignorantia,
T. Liuiuſ loquacitateſ accuſa-
uit 21
C. Ceſar, vnde Caligula nomen
adeptuſ fuerit *ibid.*
C. Ceſar, legionum alumnuſ dictuſ
ibidem
C. Ceſar relegatuſ à Tiberio Ne-
rone, reuocauit *ibid.*
C. Ceſar, Piuſ, Caſtorum fili⁹,
pater exercituſ, & Optimuſ
Ceſar dictuſ *ibid.*
C. Ceſar ſe adorari, & Latiqlem
Iouem appellari paſſuſ *ibid.*
C. Ceſar treſ ſuaſ ſoroſ conſtu-
prauit *ibid.*
C. Ceſar Ptolomai filiuſ necauit
ibidem
C. Ceſar, cadem, ſanem, peſtem,
incendia, terra hiatuſ optauit
 22
C. Ceſariſ honoreſ 22
C. Ceſariſ amor in Remp. *ibid.*
C. Ceſariſ ſuperbia, libidineſ, cri-
delitateſ *ibid.*
C. Ceſariſ Tragica ſententia *ibid.*
C. Ceſariſ perdiuſ conſiliuſ de
poe-

poemate Homeri *ibid.*
 C. Caesaris libidines, rapina *ibid.*
 C. Caesaris unica expeditio in Germaniam 22
 C. Caesaris misera mors *ibid.*
 C. Caesaris statura *ibid.*
 C. Octavius haeres institutus à C. Iulio Cesare 2
 C. Marcellus Iuliani Octavianii filiam in uxorem duxit 16
 Calphurnia C. Iulij Caesaris uxor 4
 Eius somnium de morte mariti 5
 Capellianus in Africa ambos Gordianos bello petiuit 117
 Calphurnia statua in templo Veneris Argolica, & aurata. 149
 CALOIOANNES suos omnes honoribus & dignitatibus ornavit 295
 Caloioannes varias expeditiones in Asiam habuit *ibid.*
 Caloioannes Turcas & Persas aliquot praelijs vicit *ibid.*
 Caloioannes Gallis & Venetis infestus *ibid.*
 Caloioannes cum Conrado Rom. Rege fœdus amicitiae inijt *ibid.*
 Caloioannis mors *ibid.*
 CAROLVS CALVVS à Ioanne Pont. Max. Imperij corona donatus est 254
 Carolus Sarracenos domuit. *ibid.*
 Carolus ad Veronam oppressus *ibidem*
 Carolus Mantue moritur. *ibid.*
 CAROLVS IVNIOR CRASSVS vir pius, Italiâ à Sarracenis vexatam liberavit 256
 Carolus Iunior Imperio motus est, suffecto Arnulpho *ibid.*
 Caroli Iunioris egestas, mors, & sepultura *ibid.*
 CAROLVS IIII. Gunthero de

Suartzemburg veneno necato, solus Imperio potitus est. & Mediolani Vicecomitibus perpetuum Imperij Vicariatum aurea bulla confirmavit 321
 Carolus flagellatorum sectam armata manu eiecit *ibid.*
 Carolus Eberhardum Vuirtembergensem Comitem oppressit *ibid.*
 Carolus Pragæ Bohemia metropolitim propugnaculis muniuit, Pragensem Ecclesiam extruxit, publicum Gymnasium instituit, collegia Canonico-rum, & monasteria condidit *ibidem*
 Carolus Bohemicum regnum plurimum auxit, & ditavit 322
 Caroli mors *ibid.*
 CAROLVS MAGNVS Longobardorum regnum in ditionem Francorum subegit. 245
 & 246
 Carolus Magnus Saxones & Sarracenos armis perdomuit. 245
 Carolus Magnus Sclavos, Danos, Bavaros, Bohemos, & Beneventanorum Ducem subegit 246
 Carolus Magnus Hunnicum bellum confecit *ibid.*
 Caroli Magni gesta in Italia nomine Pontificis Max. Leonis III. *ibid.*
 Caroli Magni mors, statura, disciplina *ibid.*
 Carolus V. Hispanie & Sicilia rex, cum comitia Vormatiae celebraret, à Leone Pontifice Max. misso legato in Imperio confirmatus 335
 CARINVS homo perditus, luxuriosus, diffuens 162
 Carinus magistratus flagitiosis quibusdam detulit *ibid.*

<i>Carinus ducendo uxores & reij-</i> <i>ciendo, nouem habuit, pulsus pla-</i> <i>risq; pregnantibus</i> 162	<i>Chunegundis Henrici Claudi v-</i> <i>xor: cum qua in cœlibatu sem-</i> <i>per vixit, intactamq; suis reddi-</i> <i>dit</i> 275
<i>Carinus Diocletianum bello peti-</i> <i>uit: sed ab eo victus in Dalma-</i> <i>tia occubuit</i> 163	<i>Cleopatra à C. Iul. Cesare adama-</i> <i>ta</i> 5
CASSIVS LABIENVS POST- HVMVS ex gregario mili- <i>te, Imperator à Gallis creatus</i> 136	<i>Tum à M. Antonio</i> <i>ibid.</i>
<i>Cassius à Gallis Lolliano agente,</i> <i>interemptus est</i> <i>ibid.</i>	<i>Cleopatra misera mors</i> <i>ibid.</i>
<i>Cassius & Brutus sibi ipsos mortem</i> <i>conscuerunt</i> 8	<i>Cleopatra, Regina Aegypti, Cy-</i> <i>pri &c. ab Antonio appella-</i> <i>ta</i> 9
<i>Catium ne quidem habendum ex</i> <i>pestimo genere</i> 115	<i>Claudia P. Clodij & Fulvia filia,</i> <i>Octauiani Augusti uxor</i> 14
<i>Ceïsus ornatus peplo Dea celestis,</i> <i>ab Afris Imperator salutatus</i> <i>est</i> 147	<i>Clodius Albinus, natus est can-</i> <i>didissimus</i> 94
<i>Ceïsus per Galliemi consobrinam</i> <i>interemptus est</i> 247	<i>Clodius Albinus Frisios et trans-</i> <i>rhenanos prostigauit</i> <i>ibid.</i>
CENSORINVS Claudus ioco Im- <i>perator dictus, ab illis, à quibus</i> <i>creatus, interemptus est</i> 150	<i>Clodius Albinus insidij petitus</i> <i>à Seuero primum, tandem oc-</i> <i>cubuit</i> <i>ibid.</i>
<i>Censorini sepulchrum circa Bono-</i> <i>niam</i> <i>ibid.</i>	<i>Clodij Aloini eruditio, militia,</i> <i>honores</i> <i>ibid.</i>
CERAVSIVS ab Aleſto socio in- <i>teremptus, cum paulo antè bel-</i> <i>lum suscepisset contra Maxim-</i> <i>ianum</i> 167	<i>Clodij Alibini mors</i> <i>ibid.</i>
<i>Certamen quinquennale Ioui Ca-</i> <i>pitulino institutum à Domitia-</i> <i>no</i> 58	<i>Clodij Alibini statura</i> <i>ibid.</i>
<i>Cicero à Triumuiris proscriptus.</i> 8	<i>Colosseum restauratum ab Ale-</i> <i>xandro Seuero</i> 111
<i>Circus, quid, & eius componendi</i> <i>ratio</i> 65	<i>Colossus CVII. pedum altitudi-</i> <i>nis</i> 50
<i>Circus collapsus, restitutus à Tra-</i> <i>iano Vlpio</i> 64	<i>Cn. Domiti⁹, homo scelestissimus,</i> <i>homicidij, & incestus cum foro-</i> <i>re reus factus</i> 34
<i>Ciuem vnum seruare satius est,</i> <i>quàm mille hostes occidere</i> 75	CONRADVS DVX Suenia, ab <i>Henrico Landgrauio Thurin-</i> <i>gie ad Francofordiam, fugatus</i> 311
<i>Christi aduentus in lamina aenea</i> <i>significatus tempore Irenes ma-</i> <i>tris Constantini Imperat.</i> 242	<i>Conradus à Manfredo patre spu-</i> <i>rio veneno extinctus est</i> 311
<i>Christum primus Cesarum pro-</i> <i>fessus est M. Iul. Philippus A-</i> <i>rabs</i> 126	CONRADVS auctore Othone, <i>Augustus designatus, vir in-</i> <i>signis virtute & armis</i> 264
	CONRADVS SALIQVVS Me- <i>diolanum obsedit, obsidicnem</i> <i>tamen soluit diuinitus admoni-</i> <i>tus</i> 276
	<i>Conradus Sclauos, Hungaros, Bo-</i> <i>hemos, Polonos, & Pannonas</i> <i>do-</i>

INDEX.

- domuit 276
Conradus Leopoldum vicit 277
Conradi mors *ibid.*
CONRADVS III. *Bavariam & Saxoniam Imperio subiecit* 294
Conradus Sarracenos bello petiuit *ibidem*
Conradi mors *ibid.*
CONSTANTINVS MONOMACHVS *Zoën defunctam effeminatè planxit* 280
Constantinus cum Georgio Mamate, tum cum Toruilio Leone bellum gessit 281
Constantinus Roxolanos, & Patzinatas deuicit *ibid.*
Constantinus podagra & pleuritide correptus occubuit *ibid.*
CONSTANTINVS in Imperio multum fuit principio oppressus à Thracibus 263
Constantini mater in monasterium detrusa est *ibid.*
Constantini obitus *ibid.*
CONSTANTINVS BARBATUS contra Sarracenos feliciter, contra Bulgaros & Scythas infeliciter pugnavit 232
Constantinus cum Bulgaris fœdus percussit *ibid.*
Constantinus sextam synodum celebrandam Constantinopoli curauit 233
Constantini mors *ibid.*
CONSTANTINVS COPRONYMVS, homo impius, magicisq; artibus deditus 237
Constantinus Artabasdum oculis & liberis priuauit *ibid.*
Constantinus quæ, quantauæ mala, & prodigia acciuerit *ibid.*
Constantinus elephantico morbo correptus periit *ibid.*
CONSTANTINVS Leonis III. filius, Nicephorum patrum suum, lingua & oculis priuatum in vincula coniecit 242
Constantinus matris mandato essus oculis, & in vincula coniectus, occubuit *ibid.*
CONSTANS qui & **CONSTANTINVS III.** Martinum Pontificem Max. in Chersonesum relegatum, fame coëgit mori 231
Constans auita impietatis sectator, in Christianos crudelissimè desauit *ibid.*
Constans à Sarracenis victus & fugatus, cum tanta Romanorum strage, ut eorum sanguine mare colorem rubrum contraxerit *ibid.*
Constans à Longobardis in Italia victus *ibid.*
Constans rapacissimus, à suis tandem interfectus *ibid.*
CONSTANTINVS à Nicephoro tonsus, & in sacerdotem inunctus, in insulam relegatus est 291
CONSTANTINVS frater Basilij, homo ignauus, ineptus, & luxu diffuens 274
CONSTANTINVS DVFCAS, vir pius, studiosos venerabatur, etiamsi literarum foret ignarus 287
Constantinus coniurationem contra se factam euitauit *ibid.*
CONSTANTINVS MAGNVS à Maximino missus, Sarmatas profligauit, & Ducem eorum catenatum adduxit Galerio 177
Constantinus Galliarum, Hispaniarum & Cottiarum Alpium regnum sibi testamento relictum, triennio pacificè rexit *ibidem*
Constantinus Maxentium auspi-

INDEX.

<i>cio fulgida crucis superavit.</i> 177	<i>& clades</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantinus primus Rom. principum Magni nomen meruit.</i> ibi.	<i>Constantij mors ad radices montis Tauri</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantinus idolorum cultum auersatus, & Christianam fidem amplexus, Christianis Urbis curam & regimen credidit</i>	<i>Constantij mores, ingenium, artes</i>	<i>184</i>
<i>Constantinus Barbaros feliciter oppugnavit</i>	<i>CONSTANS Constantini Magni filius, Galliam in suam potestatem redegit</i>	<i>182</i>
<i>Constantinus leges sanctissimas tulit, literis & studiosis favit</i>	<i>Eius avaritia, sordes, mors insidijs procurata</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantinus Nicaenam Synodum 322. patrum, indixit</i>	<i>Cornelia C. Iul. Caesaris uxor</i>	<i>4</i>
<i>Constantinus Byzantium instauravit, & Constantinopolim vocavit.</i> ibi.	<i>Cornelius Tacitus Historiographus loco parentis habitus a Patre Annio Tacito</i>	<i>155</i>
<i>Constantinus bellum Persis indixit</i>	<i>Cossutia C. Iul. Caesari desponsata, postmodum dimissa</i>	<i>4</i>
<i>Constantini mors</i>	<i>CRISPVS Constantini iussu ad Polam Histrie interfectus, persuasione Faustae</i>	<i>180</i>
<i>CONSTANTINVS VII. Turcas saepe fudit fugavitq;</i>	<i>Crudelius nihil est, quam rem ab ijs corradi, qui nihil in eam suo labore conferunt</i>	<i>76</i>
<i>Constantinus Diaconi cognomen sua virtute adeptus</i>	<i>CYRIADES Saporis regi sociatus, bellum Romanis intulit</i>	<i>136</i>
<i>Constantinus tandem Turcis tributum soluere adactus est.</i> 333	<i>Cyriades Antiochia & Caesarem cepit, inde Caesareanum nomen sortitus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantinus, etiam mortuus, a Mahomete indignis modis acceptus est</i>	<i>Cyriades iisdem suorum occubuit.</i> ibi.	
<i>Constantini Copronymi crudelitas in Antistites Constantinopolit.</i> 239	<i>D</i>	
<i>Constantino Magno mortuo, Imperium ad tres filios peruenit.</i> 180	<i>DALMATIVS in Oriente imperavit</i>	<i>181</i>
<i>Constantinopolis magna ex parte conflagrauit Leone Imp.</i> 210	<i>Dalmatius Constantij patruelis factione interfectus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantinopolis triennali obsidione fatigata a Sarracenis Leone III. Imper.</i> 238	<i>DECENTIVS apud Senonas obijt, laqueo fascia ad collum adposita</i>	<i>188</i>
<i>Constantinopolis muri penè lapsi Leone III. Imp.</i> ibid.	<i>Decibalus</i>	<i>64</i>
<i>CONSTANTIVS Magnentium ad Murtiam, item & ad Lugdunum vicit</i>	<i>Diadumenus, unde nomen fuerit sortitus</i>	<i>105</i>
<i>Constantius Tyrannos oppressit.</i> ibid.	<i>Diadumenus a patre Opilio Macroino Antoninus dictus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantius Gallum interfecit.</i> ibid.	<i>Diadumeni Antonini moneta percussa in Antiochia</i>	<i>106</i>
<i>Constantius aduersus Iulianum maximum duxit</i>	<i>Diadumeni elegantia & corporis statura</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantij praelium ad Murtiam,</i>	<i>Diadumeni mors</i>	<i>ibid.</i>
	<i>DI-</i>	

INDEX.

DIDIVS IVLIANVS Mediolanen. liberaliter institutus, Magica operam dedit 90	Domitianus Bibliothecas incendio absumptas reparavit 58
Didus Iulianus Mediolanen. pretio Imp. electus ibid.	Domitianus expeditionis quatuor habuit ibid.
Didius Iul. Mediol. Syriacum exercitum timuit admodum: et quoniam ab eo desciverint 91	Domitianus de Dacia Cattiq; dupplicem triumphum egit ibid.
Did Iul. Mediol. Imperio destituitur, Seuero suspecto 91	Domitianus histrionibus convivijs interdixit ibid.
Didij Iuliani Mediolan. inertia, socordia, & neglectus de re publica ibid.	Domitianus Britannicum secum cernentem veneno sustulit 33
Didij Iuliani Mediolan. mors, & mores ibid.	Domitianus Lepidam amitam suam interfici curavit ibid.
DOMITIANVS NERO exoriente sole procreatus 31	Domitianus Senecam & Burrum preceptores interemit ibid.
Domitianus Pontum in formam provinciae redegit 32	Domitianus mortem sibi constituit ibidem
Domitianus Isthmum in Achaia perfodere conatus est ibid.	Domitianus per omnia Vespasiano no Cesari patri assimilis 57
Domitianus Musices studio captus ibidem	Domitianus nullum vas argenteum habuit pra inopia et sorditie 57
Domitianus aurigandi desiderio, ite et citharizandi flagrant. ibi.	Domitianus expeditionem in Galliam & Germaniam tentavit 58
Domitianus inter catus ganeorum & scortorum saltavit ibid.	Domitianus Tito fratri insidias struere conatus ibid.
Domitianus Rubria virgini Vestali vim intulit ibid.	Domitianus muscas secreto captabat: unde illud natum: Ne musca quidem ibid.
Domitianus Doryphorum libertum in coniugem accepit 33	Domit spectacula sumptuosissima edidit, & seculares ludos fecit ibidem
Domitianus Agrippinam matrem incestavit ibid.	Et quinquennale certamen Iovi Capitolino instituit ibid.
Domitianus deorum templa spolavit ibid.	Domitianus Capitolinorum Angelorum auctor ibid.
Domitiani Neronis educatio 32	Domit. certaminibus praesedit habitus Deorum vestitus, Germanicam gestans coronam, cum effigie Iovis, Iunonis, & Minervae ibidem
Domitiani Neronis honores. ibid.	Domitianus se Dominum & Deum appellari iussit ibid.
Domitiani Neronis in fontes etiam humanitas ibid.	Domit. Septembris ac Decembris menses a se denominavit ibid.
Domitiani petulantia, libidines, avaritia, crudelitas, prodigalitas 32. & 33 rapinae, sacrilegia, homicidia 33	Domitianus aureas & argenteas statuas atq; arcus triumphales sibi imperavit constituit ibid.
Domitiani expeditio contra Gallos ibid.	
Domitiani Triumphus 34	
Domitiani statua 33	

<i>Domitianus cōgiarium populo, epulium Senatui, Equitiq; dedit</i>	<i>neno sublatu</i>	20
58	<i>Drusus C. Cesaris frater, in ima Palatij parte, fame necatus est</i>	26
<i>Domitianus castrari mares vetuit</i>	<i>Drusus, frater Tib. Imper. Germaniam domuit</i>	28
ibid.	<i>Eius obitu</i>	ibid.
<i>Domitianus Domitiani Longinam captam amore Paridis Histronis repudiavit</i>	E	
60	<i>Eleusina sacra suscepit P. Aelius Adrianus</i>	69
<i>Domitianus Aeliam Lamiam occidit</i>	<i>Epitaphia in ponte Aelio</i>	71
ibid.	<i>Eudocia vxor Constantini Duca cum tribus liberis Imperium feliciter administravit vsq; eodum bello à Barbaris lacepsita est</i>	288
<i>Domitiani luxus, venter</i>	<i>Eugenius Grammaticus à Theodosio victus captusq; à militib. adstantibus capite truncatus est</i>	201
<i>Domitiani arrogantia</i>	<i>Euries Maura, Bogudis Regis vxor, à C. Iul. Cesare adamata</i>	5
<i>Domitiani initio probitas, integritas, & studium in Rempub.</i>	F	
<i>Domitiani crudelitas, rapina, libidines</i>	<i>Fame necati</i>	26
<i>Domitiani mors</i>	<i>Fame & frigore occubuit Basiliscus</i>	218
ibid.	<i>FIRMVS Alexandriam Aegyptiorum peruasit: & ab Amaliano Carris redeunte superatus est</i>	158
<i>DIOCLETIANVS miles in Gallia augurium futuri Imperij accepit</i>	<i>Firmi statura & habitus</i>	ibid.
163	<i>Firminus à Valente victus, captus, & occisus, prius tamen baptizatus</i>	195
<i>Diocletianus Maximianum consortem Imperij elegit: mox Galerium Maximinum, & Constantium Cæsares fecit</i>	<i>FLAVIVS VESPASIANVS</i>	48
ibid.	<i>Flavius Vespasianus bellum Iudaicum administravit</i>	ibid.
<i>Diocletianus Iovius, Maximianus Hercules dictus</i>	<i>Flavius Vespasianus inuitus suscepit Imperium</i>	48. & 49
ibid.	<i>Flavius Vespasianus Alexandriam traiecit</i>	49
<i>Diocletianus Achilleum in Aegyptio superavit</i>	<i>Flavius Vespasianus Serapidis eodem ingressus, ceco visum restituit</i>	ibid.
ibid.	<i>Fla-</i>	
<i>Diocletianus non contentus triumpho sibi decreto à Senatu, adorari voluit more Persarum Regum, pedesq; osculandos præbuit</i>		
164		
<i>Diocletianus aureo & gemmato curru triumphavit</i>		
ibid.		
<i>Diocletianus deposito Imperio, mā sit privatus Saloni, rei rustice operam dans</i>		
ibid.		
<i>Diocletianus à senatu inter duos relatus</i>		
ibid.		
<i>Diocletianus in Christianos crudelis</i>		
ibid.		
<i>Diocletianus Achilleum Imperatorem factum in Aegypto, feris dilaniandum obiecit</i>		
166		
<i>Drusus Tiberij Neronis filius, veneno sublatu</i>		

INDEX.

<i>Flavius Vespasianus</i> quas prouincias instituerit	49	<i>ſto Chalcedonenſe Concilium</i> promulgauit venerari	220
<i>Flauius Vepſaſianus</i> Cappadociam legionibus, conſulariꝑ; reſtore muniuir	49	<i>Fl. Valeri⁹ Arriana ſecta</i> captoſ expulit	220
<i>Flauius Vepſaſianus</i> edificia colapſa reſtaurauit	49	FLAVIUS VALERIUS MARTIANVS Orientis Imperium per LX. ſerē annos dilapſum, ſumma prudentia et conſilio reparauit	209
<i>Flauius Vepſaſianus</i> amphitheatrum condidit, & Pacis templum extruxit	49	<i>Flauius cum Parthiſ & Vandalis</i> ſædus percuffit: <i>Attila</i> ruinas compeſcuit: <i>Nonades & Blommias</i> à finibus Romanorum repulit	209
<i>Flauius Vepſaſianus</i> Oratoribus atq; Poetis ſalaria annua conſtituit	49	<i>Flauius arma nunquam</i> mouit, nē ſi prouocatus	209
<i>Flauius Vepſaſianus</i> ludos & ſpectacula edidit	50	<i>Flauius veneno ſublatus eſt ab Aſſare</i>	209
<i>Flauij Vepſaſiani</i> mors	50	FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIVS CHLORVS, Gallias diligentiffimè tutatus eſt	169
<i>Flauij Vepſaſiani</i> ſtatura	50	<i>Flauij Valerij</i> religio, pietas, natura, mors	170
<i>Flauij Vepſaſiani</i> honores	48	<i>Florus</i> procurator Iudeæ, auarus & crudeliſ	48
<i>Flauij Vepſaſiani</i> pugna	48	<i>Fœdera cum Pompeio</i> inita	8
<i>Flauij Vepſaſiani</i> in Repub. moderanda ſtudioſum	49	<i>Francofordie</i> moſ de admittendo rege in Vrbeſ	323
<i>Flauij Vepſaſiani</i> de Iudea triumphuſ	50	FRIDERICVS BARBAROSSA, Bauariam & Auſtriam diſſidentes pacauit	300
<i>Flauij Vepſaſiani</i> ingeniũ & morſ	50	<i>Fridericus</i> Derthonam cepit.	300
<i>Flauij Vepſaſiani</i> auaritia	49	<i>Fridericus à Mediolanenſibuſ</i> ſugatus	300
FLAVIUS CLAVDIVS armillis torquibuſque donatuſ in Martiali iudicio, Gallieno fuit admodum familiaris & charuſ	150	<i>Fridericus</i> Ducem Poloniæ tributis grauauit	300
<i>Flauius Aureolum</i> loco motum, occidit	150	<i>Fridericus</i> Mediolanum fundituſ euertit	300
<i>Flauius Sarmataſ, Getas, Scythas,</i> et <i>Quadoſ</i> proſtigauit.	150	<i>Fridericus Anconem</i> expugnauit	300
<i>Flauius Barbaroſ</i> fuga elapſoſ, in eremiſ & ſoliſudinibuſ, & in Hænimontanis fame & peſtilentia conſecit	151	<i>Fridericus Alexandrum Pontificem</i> Max. ſugauit	300
<i>Flauij virt⁹, eruditio, morſ, morſ, ſunus, & honoreſ</i>	151	<i>Friderici</i> morſ	200
FL. VALERIUS IVSTINVS Theocretianum Amantium, & Andream inſidias ſibi molienteſ, è medio ſuſtulit	220	FRIDERICVS II. vir ſtrenuſ, & multarum linguarum, Pto	
<i>Fl. Valeriuſ,</i> vir piuſ, publico edi-			

INDEX.

- Iomai Almageſtum ex Sarra-
cenico idiomate in Latinam lin-
guam traductum curauit* 308
Fridericus Beronenses proſtigauit
ibidem
Fridericus Sarracenos dēnecit ibi.
*Fridericus à Gregorio IX. ana-
themate notatus* *ibid.*
Fridericus Hungaros bello petiuit,
Viennam cepit, Mediolanenses
grauiffimè affecit 308. &
 309
Fridericus Romam obſedit, et Par-
mam: Rauennam cepit 309
Fridericus Viſtloriam ciuitatem cō-
didit *ibid.*
Fridericus Concilio Lugdunū co-
acſto, anathemate notatus eſt ab
Innocentio Pontifice Max. Im-
perioq; ſpoliatus *ibid.*
Fridericus Manſfredi filij nothi do-
lo necatus eſt *ibid.*
 FRIDERICVS PVLCHER con-
 tra Ludouicū pugnavit, magna
 vtrinq; ſtrage edita 319
Fridericus Bawariam igne & ſer-
ro vaſtauit 319
Fridericus ab Henrico prelio vi-
ctus, atq; captus eſt *ibid.*
Fridericus dysenteria correptus,
moritur *ibid.*
 FRIDERICVS III. tumultus co-
 orioſ in Aūſtria ſedauit 328
Fridericus bellum Pannonicū com-
poſuit *ibid.*
Fridericus filium Maximilianum
à Flandrenſibus captum, vaſta-
ta Flandria cuſtodia liberauit,
& conſortem Imperij fecit. ibid.
Frontonis Conſulis exclamatio ad
Neruum Cocceium 61
Furtum plus omnibus alijs vitijs
deſeſtatus eſt Alexander Se-
uerus *III*
 G
 GALERIYS MAXIMINVS AR-
 mentarius contra Nurfēum in
 Oriente communi Marte pu-
 gnauit 171
Galerius duos ſibi adoptauit Cæ-
ſares, Seuerum & Maximinū
ibidem
Galerius in Chriſtianos inſeſtiſ-
ſimus, vermibus vndiq; erum-
pentibus petitus, miſerè occu-
buit *ibid.*
Galerij natura, ſuperſtitio, delitia,
luxus 172
Gallus, cum Caio Vibio filio pro-
ſtigatus eſt 184
Gallus filius Conſtantij, vir ad-
modū crudelis in eos apud quos
malè audierat *ibid.*
Gallus lupanaria & tabernas ſe-
ſtatus eſt *ibid.*
Galinicus patriarcha luminibus
privatus à Juſtiniano Minore
 234
Germani à Maximino Thrace
expugnati 114
Germanicus Drufi & Iunioris
Antonia filius, à Tiberio Ne-
rone adoptatus 23
Eius honores *ibid.*
 GLYCERIVS à Iulio Nepote re-
 gno pulſus eſt: & Præſul apud
 Salonas inſtitutus 214
Gnipho C. Iulij Cæſ. præceptor I
 GORDIANVS SENIOR literis
 & poemate inſignis, item ſummè
 liberalis fuit 117
Gordianus bello petitus à Capel-
liano, interemptus eſt *ibid.*
 GORDIANVS IUNIOR ſummè
 humanus, doctus et elegans. 118
Gordianus Iunior hoſtes fudit &
deleuit in Thracia *ibid.*
Gordianus Iunior victor in An-
tiochia *ibid.*
Gordianus occiſus mandante Phi-
lippo 123
Gordianus inter deos reſtatus. ibi.
 Gor-

Gordiani senioris habitus 118
Gordiani Iunioris honores ibi-
dem
Gordiani Iunioris triumphus de
Thracibus, Antiochū, & Per
sis 122
Gordiani sepulchrum 123
Gordianorum exitus miser 118
GRATIANVS Poëta & Orator
insignis, Deum summum ab a-
dolescentia veneratus 196
Gratianus Eunomianos, Phor-
mianos, & Manichæos ab Ec-
clesia reiecit 196
Gratianus Alemannos irrum-
pentes in Gallias fudit ibid.
Gratianus Theodosium magistrū
militum participem Imperij fe-
cit ibid.
Gratianus Maximi insidijs perijt
ibidem
Græci pristinum Imperij statum,
quando recuperarint, quē Fran-
ci circiter annos LX. tenerāt
307
Gulielmus Bonifacij filius, rex
Thessalia creatus ab Henrico
Imperatore 305
Gulielmus contra Flandrēses mul-
ta bella gessit, Frisiam debella-
uit ac subegit 312
Gulielmi mors ibid.
GVNTHERVVS de Suartzen-
burg Imperium crebro auersat⁹
est & recusauit 322
Guntherus à ciuibus Francofor-
diæ reiectus est ibid.
Gymnasia Parisiense & Papien-
se extructa à Carolo Magno
246

H

Heliogabalus Deus in monte Pa-
latino consecratus 107
HENRICVS CLAVDVS vir li-
beraliter institutus, Bohemos
& Vandalos bello victos, tri-

butarios sibi fecit 279
Henricus Gadauū obsedit Lotha-
ringiā & Fladriā deuicit, Sar-
racenos Italia expulit ibid.
Henricus Hungaros ad fidē Chri-
stianam reuocauit ibid.
Henricus Babemberge Episcopa-
tum fundauit ibid.
Hēricus uxore nūquā attigit ibi.
Henrici mors, funus ibid.
HENRICVS III. princeps huma-
nus, Bohemos attriuit 282
Henricus III. Petrum Regem ab
Hungaris eiectum, restituit,
Aba Rege interfecto ibid.
Henricus Hungariam agitatam
sedauit ibid.
Henricus Pontifices tres de papa-
tu concertantes deiecit, Suidoge-
ro II. suffecto ibid.
Henricus Sarracenos vicit ad Ca-
puam ibid.
Henricus Synodum Moguntia ce-
lebrauit ibid.
Henricus Cunonem Bauaria Du-
cem vicit, ac Ducatu priuauit
ibidem
HENRICVS IIII. luxu perditus,
Saxonia grauissima bella intuo-
lit 283
Henricus anathemate notatus à
Gregorio Pontifice Max. ibid.
Henricus Rodolphum creatum re-
gem à Gregorio Pontif. Max.
apud Martisburgum vicit 284
Henricus Roma vi capta, Hilde-
brandum Pontificem Max. in
exilium egit ibid.
Hēricus à filio Imperio priuatus,
Leodium profugit, ibiq; mortu-
us ibid.
HENRICVS AVCEPS primo con-
sistatus cum Arnolde quē ad
colloquium vocatum, oratione
vicit. Dehinc Burchardum n
deditionem recepit 265

I N D E X.

<i>Henricus Hungaros fudit ac fugavit</i>	265	<i>funus curauit</i>	318
<i>Henricus Sclauos ac Dalmatas debellauit</i>	265	<i>Henricus Cremonam & Brixam vi cepit</i>	318
<i>Henricus Lanceam qua Christus perfoſſus, à Burgundionum Duce conſequutus eſt</i>	265	<i>Henricus ſublat⁹ à Monacho quodam, qui venenum Euchariftia illitum illi dedit</i>	318
<i>Henricus paralyſi iſtus obiit</i>	265	<i>HERACLIVS aduerſus Perſas bellum inſtaurat</i>	228
<i>HENRICVS V. vir audax & ſtrenuus</i>	289	<i>Heraclius pace inita cum Perſis, Tigridem fluuium voluit eſſe li- mitem Romani & Perſici Im- perij</i>	228
<i>Henricus V. donatus eſt multis priuilegijs à Paſchali Pontif. Max.</i>	290	<i>Heraclius Iudaos Chriſtiano no- mini adiunxit</i>	228
<i>Henricus V. Pontificem fugat, aliumq; creat.</i>	290	<i>Heraclius tandem aruſpicjs, & præſtigjs demonum fidem adhi- buit</i>	228
<i>Henrici V. mors</i>	290	<i>Heraclius in Chriſto ynam vo- luntatem eſſe credidit</i>	228
<i>Henrici V. vxor</i>	290	<i>Heraclius Martinam filiam in v- xorem duxit</i>	228
<i>HENRICVS aduerſus patrem Fri- dericum conſpirauit</i>	310	<i>Heraclius nouo cladis genere occu- buit</i>	228
<i>Henricus in vinculis miſere periit</i>	310	<i>Heraclius qui & Conſtantine Iu- nior, vera pietatis cultor, ſtatim occubuit dolis nouerca Marti- ne</i>	129
<i>HENRICVS V. L. Tancreto bel- lum intulit : Neapolim cepit: Apuliam, Calabriam, & Sici- liam ſubegit</i>	301	<i>HERACLONAS cum matre Mar- tina Imperium arripuit</i>	230
<i>Henricus tumultus coortos in Ger- mania ſedauit, Laodiienſi episco- po conſoſſo</i>	301	<i>Heraclonas cum matre in exilium actus, ſibi naſo præciſo, matri lingua abſciſſa</i>	230
<i>Henricus Sarracenos bello petiuit</i>	301	<i>HEREMIANVS & TIMO- LAVS ab Aureliano interem- pti</i>	147
<i>HENRICVS Flandrenſis Comes, Balduino fratri ſucceſſit in Im- perio, princeps Chriſtianus</i>	304	<i>HERODES cum patre Odena- to Imperium accepit: cum patre periit</i>	143
<i>Henricus Adrianopolis obſidio- nem perſequitur</i>	305	<i>Hiſtrionibus conuiujs interdixit Domitianus</i>	58
<i>Henrici mors</i>	305	<i>Hoſtem occiſum, optimè olere. 45</i>	
<i>HENRICVS Conradum Frideri- ci filium fudit, ac fugauit</i>	311	<i>Hungari, Sc! au, & Dalmate ab Henrico Aucupe ſuſi ac fuga- ti</i>	265
<i>Henricus Vlmam obſedit</i>	311	<i>Hieroſolyma à Tito Veſpaſiano conſecta & vaſtata</i>	54
<i>Henricus tormento bellico iſtus, pe- riit</i>	311		I
<i>HENRICVS VII. Comitem Vuirtenbergenſem omnibus for- tunis ſpoliauit</i>	318		
<i>Henricus Adolpho honorificum</i>			

I N D E X.

I

Imperium diuisum à Triumuiris. 8
Imperium venale 90
Imperium Romanum Constanti-
nopolim translatum à Constan-
tino Magno
Imperiij diuisio ad tres filios, mor-
tuo Constantino Magno 180
Imperiij nomen deletum sub Pho-
ca, præ summa eius ignauia
 226
Imperiij Romani & Persici limi-
tem constituit Heraclius Impe-
rator 228
INGENVVS à Gallieno prelio
victus est 140
Ingenuus mortem sibi conscivit
ibidem
Interregni sex mensibus fuit mor-
tuo Valerio Aureliano 154
Inuitos non ambientes in Repub.
collocandos esse III
IOANNES Tyrānus infelices re-
gni successus expertus est 208
IOANNES CANTACVZENVS
Apocauci fraude, & Patriar-
che auctoritate in exilium act⁹
est 331
Ioannes Cantacuzenus Imperio se
abdicans, monasticam vitam
sequutus est *ibid.*
IOANNES Manuelis filius, ad
Concilium Florentinum profe-
ctus est: ubi hæresis de processio-
ne spiritus sancti explosa est 332
IOANNES ZIMISCES omnes
Nicephoro Phoca deditos e me-
dio sustulit: relegatos ab eo, re-
uocauit 270
Ioannes Zimisces Roxolanos vicit
ibidem
Ioānes Zimisces venēo perijt *ibid.*
IODOCVS BARBATVS homo
ignauus, coronam Imperij non
accepit 324
Iosephus dux belli Iudeorum ca-

ptus, mortem Neronis præmun-
tiauit Vespasiano, eumq; futu-
rum Casarem cum filio 48
Ioui templum ingens erectum à
Domitiano 58
IOVINIANVS omnes suos mili-
tes Christianum nomen voluit
profiteri 191
Iouinianus magnam cladem impe-
rio Romano intulit, restitutis
quinq; provincijs Transtygrita-
nis *ibid.*
Iouinianus sacerdotes & Episco-
pos restituit *ibid.*
Irene Augusta à Constantino fi-
lio regno pulsa, eo mortuo à ciui-
bz in pristinum statum restituta
est 241. & 242
ISATIVS COMVENVS Patri-
archam, qui illum inuerrat in a-
dipiscendo Imperio, cum suis in
exilium relegauit 286
Isatius Hungaros & Patzinatas
bello petiuit *ibid.*
Isatius Cucullam monasticam in-
ductus, Imperio se abdicauit
ibidem
Isatij mores, & mors *ibid.*
ISATIVS ANGELVS bellum
cum Mysis infelicitè confecit
Fridericum Barbarossam inuit
 298
Isatius à fratre oculis priuatus in
carcerem detrusus est *ibid.*
Iulia Octauiani Augusti filia
 15
Iulia Agrippina, Tib. Claudij
uxor, cuius doio & fraude po-
stea perijt 30
Iulia L. Caesaris & Aurelia fi-
lia, M. Accij Balbi Aricini
uxor 6
Iulia Drusilla C. Caesaris ex Cæ-
sonia filia, parietem illi a est 25
Iulia C. Iulij Caesaris, & Corne-
lie filia, C. Pompei uxor s. eius

INDEX.

- abortus, mors, sepultura. 6
- IULIANVS APOSTATA** ab Eusebio Episcopo Nicomedia institutus, palā Christum professus est. 189
- Iulianus Apostata** in agris Argentoratensibus infinitas hostiū copias deleuit. 189
- Iulianus** Persis bellū indixit: in Mesopotamiam signa mouit. *ibid.*
- Iulianus** Christū Galileū vocabat 189
- Iulianus** Christiāos ad extremū capitali odio prosequutus est. 190
- Iulianus** librum edidit aduersus Christianos. 190
- Iuliani** mores, statura. 190
- Iunia Claudilla C. Cesari** nupta, in partu obiit. 24
- Iustinianus** Orientē pacauit: Persas intra suos fines cōtinuit: Romā à Gothorū seruitute asseruit: Africa Vuādalos expulit, & Imperio restituit. 221
- Iustinianus** triumphauit de Vuādalis, capto eorum rege. 221
- Iustinianus**, Narsēte Duce, Totilā Gothorū Regē interfecit, illudq; nomen in Italia radicitus deleuit. 221
- Iustinianus** cōfusas leges in Epitomen contraxit, 50. Digestorum libros, et 4. Institutionum *ibid.*
- Iustinianus** templum magnificentiss. extruxit nomine **ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ.** 222
- Iustinianus** Eutychiana heresi laborauit. *ibid.*
- Iustinianus** ingenii, auaritia, mors. *ibid.*
- IUSTINIANVS MINOR** contra Sarracenos et Arabes infeliciter pugnavit, priuato vsus consilio. 234
- Iustinianus** vtranzq; Mysiam ferro & flamma vastauit. 234
- Iustinia.** Synodum aduersus sextā à patre celebratā, indixit. 234
- Iustinianus** amputatis naribus in Chersonam relegatus est. 234
- Iustinianus Impius** & homicida, à Philippico pulsus, vitam & Imperium amisit. 234
- IUSTINVS MINOR** à Iustiniano Imperator coronatus, supra modum auarus, Pelagiana laborauit heresi. 223
- Iustinus** Persis bellū indixit. 223
- Iustinus**, dementia captus, perijt. *ibid.*
- L**
- Lamina aenea** in arca lapidea inuenta est tempore Irenes matris Constantini Imp. atque verbis Græcis notata, aduentū Christi portendens. 242
- LEO** Gensericum Vandalorum Regem bello petiuit, Basilisco Duce. 210
- LEO** vir pius imprimis & misericors. 211
- LEO** IVNIOR vix anno Imperio presuit. *ibid.*
- LEO III.** sedentariam exercuit: Diuorum imagines & simulacra templis eiecit. 238
- LEO** *ἡλικωνόμαχος* et *Οὐόμαχος* dictus. 238
- LEO** Germanum Pontificē Constantinopolitanum sede expulit. Romanum Antistitē Gregorium comprehendi iussit. 238
- Leonis** immanitas, sauitia & impietas. *ibid.*
- Leonis** mors. *ibid.*
- LEO III.** impius Pontifices ex monachis creauit. 240
- LEO V. PHILOSOPHVS** Bulgaros vicit, inde Sarracenos. 257
- Leonis V.** eruditio, mors, senectia. 257
- LEONTIVS** ob suspicionem affe-

- Stati Imperij, à Iustiniano duobus annis est inclusus. 235
- Leontius Iustiniani Imperio spoliatus, in Chersonam relegatus. *ibid.*
- Leontius à Tiberio regno pulsus, truncatus navibus, in carcerem coniectus est. *ibid.*
- Leontius misere occubuit. *ibid.*
- LICINIVS GALLIEN^o omnibus artibus claruit. 134
- Licinius à suis, cum fratre Valeriano interemptus est. 134
- LICINIVS LICINIANVS Galerio Maximino Imperij consors factus, Augustusq; appellat^o, in Oriente Maximianum fudit ac fugavit. 175
- Licinius Christianis infestissimus hostis à Constantino in Pannonia campis fusus, mox Asia expulsus, deinde Thessalonica à militibus est interfectus. 175
- Licinius literas, venenum & pestem Reipub. nominabat. 175
- LICINIVS IVNIOR infidijs Fausta occubuit. 176
- Litterarum gloria malebat illis esse Constantinus Ducas Imper. quàm Imperio. 287
- Literas, venenum & pestem Reipub. dicebat Licinius Licinianus. 175
- Linia Drusilla ab Octaviano Augusto adamat. 15
- Linia nata ex Germanico, à Tiberio supplicio affecta est. 25
- Linia Florestilla, C. Pisoni nupta, à C. Cesare abducta è coniugio. 24
- LOLLIANVS à militibus occisus est. 138
- LOTHARIVS cum fratribus mortuo patre odium exercuit 249
- Lothari^o et Ludonice à Ludouico fratre victi ad Fontanium vicum. 249
- Lotharius & Ludonicus iterum victi à Ludouico fratre, pacem petierunt. *ibid.*
- Lotharius partitus regna filijs, monasticam vitam arripuit. 250
- LOTHARIVS Lotharij Imperat. filius, Thietbergam uxorem repudiavit. 250
- Lotharij mors. *ibid.*
- LOTHARIVS, Saxonia Dux, ab electoribus Cesar creatus est Sueplemberg. 293
- Lotharius vir industrius & acutus. *ibid.*
- Lotharius Pontificem exulem reducit, sediq; restituit. *ibid.*
- L. Cesar C. Iul. Cesaris pater. 3
- L. Vitellius apud Cremonam suoperatus. 45
- L. Vitellius salinis melle commixtis Libertina, utebatur pro remedio faucium, & arteriarum. 46.
- L. Vitellius C. Casarem adorari, tanquam Deum, instituit. *ibid.*
- L. CAEIONIVS Commodus ab Adriano adoptatus. 74
- L. Caionij dignitates & honores. *ibid.*
- L. Caionij Commodi mors. 74
- L. VERVS CAEIONIVS COMMODVS ab Adriano adoptatus. 82
- L. Verus Caionius Commodus in Syriam profect^o, Veneri se se addixit. 82
- L. Verus Caionius Comod^o unde Armenici, Parthici, et Medici nomen sibi peperit. *ibid.*
- L. Verus Caionius Commodus barbam posuit ad amice vulgaris arbitrium. *ibid.*

- L. Verus Caionius Commodus Imperium suum sine sanguine transigi voluit* 84
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus, homo impius Balneatorem, à quo paulo antè lotus fuerat in fornacem conjici iussit ibidem*
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus de Syrijs triumphavit* 85
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus popinas & ganeas instituit* 84
- Matrem Faustinam relegavit* 85
- Lucillam item sororem occidit ibidem*
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus, Hercules Romanus dictus* 85
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus bella per legatos tantum gessit* ibid.
- L. Aelius Aurelius Commodus Antoninus veneno necatus ibidem*
- L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX** 18. etatis anno Roma publice declamavit 95
- L. Septimius Severus Pertinax Lugdunensem Prouinciã legatus accepit, Pannonias, & Siciliam Proconsulari potestate rexit* 95
- Sextertia militibus dedit* ibid.
- L. Septimius Iulianum occidendũ curauit* 96
- L. Septimius Pescẽnium primum, inde Clodium Albinum bello petiit* ibid.
- L. Septimius Ludos seculares celebravit* ibid.
- L. Septimius de Parthis Arabibus, & Adiabanis triumphauit* ibid.
- L. Veri Caionij Commodi studia, mores, exercitia, honores, libidines* 82
- L. Caionij Commodi mors* 82
- L. Aelij Aurelij Commodi Antonini libidines, luxus & contemptus* 84. & 85. eius mors 85
- L. Septimij Seueri Pertinacis eloquentia, honores functiones.* 95 & 96
- L. Septimij expeditio in Britanniam* 96
- L. Septimij mors in Britannia ibidem*
- L. Septimij statura* ibid.
- L. Cinnam ab exilio reuocauit. C. Iulius Cesar* 4
- LVDOVICVS PIVS** *Aquisgrani Imperator salutatus, Dacicum bellum ex sententia confecit: Britones compressit: tãdem à filijs captus, in Monasterium Diui Medardi Suebione vnã cum filio Iuniore Cardo detrusus est* 247
- Ludouicus Pius Metis sepultus est ibidem*
- LVDOVICVS II.** *Princeps pius ac iustus, contra Sarracenos feliciter pugnavit: Lucaniam Samnium, & Capuam in deditiõnem recepit* 252
- Ludouicus II. Adalgisi insidijs petitus* ibid.
- LVDOVICI II.** *mors* ibid.
- LVDOVICVS** *vir magnanimus, Patricius & Augustus Romanus publice dictus* 320
- Ludouicus Petrum Corbanensem summum Pontificem creauit*
- Ludouicus Francofordie leges antiquas confirmavit* ibid.
- Ludouici mors* ibid.
- LVDOVICVS III.** *BALBUS & Ioanne VIII. Pontifice Max. Imperij titulo donatus* 255
- Ludo-

<i>Ludowici III. mors</i>	255	<i>uictus bis</i>	188
<i>LVDOVICVS IIII. ab Hunga- ris bello laceſſitus, ſuperatus eſt</i>		<i>Manichei Eunomiani & Phor- miani pulſi à Gratiano Imper.</i>	
261		196	
<i>Ludi ſeculares à Tib. Claud. inſti- tuti</i>	27	<i>MANVEL TRYPHON, primo= ribus ciuitatis interſectus, impe- rium eſt aſſectus</i>	296
<i>Ludi Florales à Sergio Gaiba ex- hibiti</i>	38	<i>Manuel multa bella geſſit contra Venetos</i>	296
<i>Ludi editi à Flauio Veſpaſiano</i>	48	<i>Manuel pollicitus Conrado ſuffi- cientes commeatus, & ypsū con- tuſum triticeæ farina immiſcuit</i>	
<i>Ludi ſeculares vnde dicti, & eo- rum agendorum ratio</i>	59	<i>ibidem</i>	
<i>Ludi & ſpectacula à Flauio Ve- ſpaſiano edita</i>	50	<i>Manuel vnde nomen ſuum Fran- cus reddiderit odioſum</i>	<i>ibid.</i>
<i>Ludi ſeculares editi à Domitiano</i>	58	<i>Manuel monaſticam vitam am- plexus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Ludi Circēſes celebrati à P. Aeo- lio Adriano</i>	70	<i>MANVEL à Turcis grauiter aſſe- ctus eſt</i>	332
<i>Ludi Circenſes</i>	74	<i>Manuel moriens ſeptem filios inco- lumes reliquit, adminiſtratio- nem Imperij Ioanni natū maxi- mo committens</i>	332
<i>Ludi ſeculares celebrati à L. Septi- mio Seuero Pertinace</i>	96	<i>MAIORANVS contra Alanos arma mouens, Denona iuxta fluum Hyram occiſus eſt</i>	212
<i>Ludi Scenici, ludi Circenſes cele- brati à Valerio Aureliano poſt triumphum</i>	154	<i>Marcia Iulij Caſaris amita mater</i>	6
<i>Ludi ſeculares celebrati à M. Iulio Philippo Arabe</i>	125	<i>Marcia L. Septimij Seueri Impe- rat. vxor, mortem ſui conſecuit</i>	98
<i>Item & Scenici</i>	<i>ibid.</i>	<i>Marcianopolis à Traiano Vſpio condita</i>	64
<i>Item & Circenſes</i>	126	<i>Maria de Aragonia, vxor Otho- nis III. culiculario ſuo habitu muliebri perſonato uſa eſt</i>	272
<i>Luſtrum</i>	58	<i>MARIVS SEV VECTVRIVS faber ferrarius à quodam ex ſu- is interemptus eſt</i>	137
<i>M</i>		<i>Marij vires</i>	<i>ibid.</i>
<i>Mahometes Conſtantinopolim vi- cepit</i>	333	<i>M. AVRELIVS ANTONINVS ab auo adoptatus, & educatus</i>	78
<i>MAEONIVS per errorem eſt Im- perator appellatus</i>	143	<i>M. Aurelius Philoſophi habitu geſſit</i>	<i>ibid.</i>
<i>Malum recens & integrum digito terebrabat Tiberius Nero</i>	18	<i>M. Aurelius philoſophos coluit</i>	
<i>MACRIANVS contra Gallienum proſectus, cum Domitiano Au- reoli Duce, uictus cum filio in- teremptus eſt</i>	141		
<i>MACRIANVS Iunior cum patre Augustus appellatus</i>	141		
<i>MAGNENTIVS Conſtante dolo interſecto Imperium arripuit</i>	187. & 188		
<i>Magnentius à Conſtancio pralio</i>			

- 78
M. Aurelius suis paruit non se-
 cus atq; priuatus. 78
M. Aurelij studia. 78
M. Aurelij honores. ibid.
M. Aurelij triumphus. 79
M. Aurelij mors. ibid.
M. Aurelij funus publicum. 79
M. AVRELIVS ANTONIVS
BASSIANVS CARACALLA
Lugduni natus 101
M. Aurelius Caracalla fratrem
Getam in palatio occidi iussit.
 101. Item fratres & omnes do-
 mesticos. 101
M. Aurelius Caracalla Vesta-
les virgines viuas terra obruit
 102
M. Aurelius Caracalla nomen
Parthici affectans, Artaba-
ni Regis Parthorum filiam in
uxorem petijt, & inter Sar-
ram insignem stragem & ca-
dem edidit. ibid.
M. Aurelij Caracalle mores.
 101. *saevitia & crudelitas ho-*
micidia. 102
M. Aurelij Caracalle naufragiũ
in Thracia. ibid.
M. Aurelij Caracalla peregrina-
tiones, & lustrationes. ibid.
M. Aurelij mors per insidias.
 ibid.
M. ANTONINVS BASSIANVS
HELIOGABALVS, cur et vn-
 de *Varius cognominatus.* 107
M. Antonin^o Bassianus Helio-
gabalus dictus, quod Iouis vel
Solis foret Sacerdos. ibid.
M. Antoninus Heliogabalus
Symyamiæ supramodum de-
ditus. ibid.
M. Antoninus Heliogabalus ma-
trem consulum subsellia occu-
pare voluit ibid.
M. Antequinus Heliogabalus de
generib. voluptatũ cũ scortis &
meretricibus disputavit. 108
M. Antoninus Heliogabalus
Orestam urbem condidit. ibid.
M. Antoninus Heliogabal^o post
mortẽ dictus est Tiberinus Tra-
chitius & impurus. ibid.
M. Antonini Heliogabali a pri-
mis annis in rempub. nefanda,
in sacra ac prophana perditã
libido. ibid.
M. Antonini Heliogabali mors.
 ibid.
Eius corp. per Circi spacia tractũ,
in Tyberim tandem precipi-
tatum, pondere annexo. ibidem
M. Antonini Heliogabali no-
men in Vrbe erasum. ibidem
MARCVS CLODIVS PVPIEN^o
MAXIMVS, et **MARCVS CAE-**
LIVS BALBINVS qua lege
Impp. creati. 120
M. Clodius Pupienus Sarmatas
in Illyrico fudit, Germanos cõ-
tudit. ibidem
M. Celius Balbinus, vir eloquẽs,
Asiã, Africã, Bythinia, Ga-
latiã, Pontũ, Thracias et Gal-
lias tenuit, & rexit. 122
M. AVRELIVS VALERIANVS
MAXIMIANVS HERCVLE-
VS cum duabus sororibus rem
 habuisse fertur. 168
M. Aurel. tumultus in Gallijs
excitatos ab Amando &
Aeliano compressit ac dele-
uit. 168
M. Aurel. Gentianos deleuit.
 ibid.
M. Aurel. Constantino genero
insidias paravit i Gallijs, a quo
post, detectis insidijs, captus a-
pud Masiliam misere accep-
tus est. 168
M. Aurelij Victoria. ibid
M. Aurelij Antonini statua
 apud

I N D E X

- apud Basilicā Lateranēse.* 79
MARCVS PHILOSOPHVS à Se-
natu Imperator electus, Gor-
diano mortuo. 124
M. AVREL. CARVS bellum Per-
sis intulit, et Sarmatis in Pan-
nonia. 161
M. Aurel. Mesopotamiam re-
cepit. *ibid.*
M. Aurel. Persici nomē meruit.
ibid.
M. Aurel. mors. *ibid.*
M. IVLIVS PHILIPPVS ARA-
BS Misisheum & socerū Gor-
diani necavit. 125
M. Iulius Philippus Philippopo-
lim in natali agro condidit.
ibid.
M. Iulius Philippus seculares lu-
dos celebrauit, Persas bello pe-
tiuit. *ibid.*
M. Iulius Philippus Arabs Sce-
nicos ludos celebrauit, item &
Circenses. *ibid.*
M. Iul. Philipp. Arabs primus
Cesarum Christi professus est. Is
Scythas bello fugauit. 126
M. Q. TRAIANVS DECIVS
vir literis virtutibusq; orna-
tus. 128
In Gallia ciuiles motus sedauit.
ibid.
M. Q. Traianus Decius fi-
lium suum Decium Casarem
creauit. 129
M. Q. Traianus ad liberandas
Thracias profectus. *ibid.*
Scythas vicit, à suis tamē prodi-
tus. *ibid.*
M. Q. Traiani mors. *ibid.*
M. SYLVIVS OTHO, prodigus et
procax. 41
M. Syluius Otho Nerone fami-
liariss. vsus. *ibid.*
M. Syluius Otho à Nerone in
Lusitaniam missus. *ibid.*
M. Syluius Otho in castris saluta-
tus est Imperator. 42
M. Syluius Otho Vitellianus
prostrigauit. *ibid.*
M. Syluius Otho victus apud
Bebryacum. *ibid.*
M. Syluius Otho mortem sibi co-
sciuit. *ibidem.*
M. Syluij Othonis liberalitas in
milites. *ibidem*
M. Syluij Othonis conspiratio ad
Imperium Romanum. *ibid.*
M. Syluij Otibonis statura. 43
M. Antonius Octavius, M. Le-
pidus Triumuir. 7
M. Antonius mortem sibi con-
sciuit. 5
M. ANNIVS FLORIANVS solu-
tis venis occubuit. 155
M. Annius Florianus motu pro-
prio quasi hereditarium Im-
perium arripuit, duobus post
mensibus absumptus. 155
M. Vlpianus Traianus à Nerua
Cocceo adoptatus in filiū 61
M. Clodij Pupien bellum aduer-
sus Maximinum, in quo ma-
xima strages. 121
M. Claudio Pupieno statua eque-
stres aurea a senatu decreta.
ibid.
M. Q. Traiani Decij honores. 128
Mares ne castris retineantur
restituit Domi-
tianus. 58
Mathematici omnes tota Ita-
lia pulsati ab Aulo Vitellio.
 45
Mathematici et philosophi Italia
pulsati à Domitiano. 50
Mathematicis, Medicis, & libe-
ralibus artibus predictis annua
stipendia curauit Alexander
Seuerus. III.
Monasteria & templa extruxit
multa Carolus Magnus 238
Monothelitarū error sublatus in
 d 4

- Synodo sexta celebrata Constantinopoli* 232
- MAVRITIVS** *Scythas Mæsia repulit, & Longobardos, Hunnos Pannonijs eiecit* 225
- Mauritius præ avaritia, rapinas, cades, & homicidia dissimulabat* *ibid.*
- Mauritius cum tota sua familia Chalcedone à Phoca interemptus est* 226
- Mauritij sententia, cum in conspectu & oculis, vxor, filij & filia interficerentur* *ibid.*
- MAXENTIVS** *Seuerum ad Rauennam interfecit* 174
- Maxentius à Constantino Maximo circa Pontem Miluium superatus, absorptusq; est in guttibus* 274
- Maxentij homicidia, spolia, crudelitas, luxus, stupra, libidines ibidem*
- MAXIMILIANVS** *studijs fauit* 333
- Maximilianus Rege Pannonum defuncto, ditionem eius sibi vendicauit* 334
- Maximilianus varia bella gessit ibidem*
- Maximilianus ad mortem accedens, quid statuerit de Recloribus et presidibus suarum prouinciarum* *ibid.*
- MAXIMIANVS DAZA** *in Oriente contra Christianos maxime defecit* 173
- Maximianus res nouas moliens apud Licinium, cum filijs oppressus est* *ibid.*
- Maximianus victus & fugatus, Tharsi se strangulauit, ne viuus caperetur* *ibid.*
- MAXIMINVS THRAX** *principio ætatis pastor & Opilio in montibus Thracia* 113
- Ab exercitu sine senatus decreto Augustus dictus* *ibid.*
- Maximinus Thrax, Cyclops, Buthrys, Chiron, Phalaris, Typho, & Giges, pro crudelitate et immanitate, dictus est* 114
- Maximinus Thrax Germaniam deuicit* *ibid.*
- Maximinus Thrax in castris cum filijs trucidatus* *ibid.*
- Maximinus Iunior summè elegans, sibi pedes osculari & genua passus est* 115
- Maximini Thracis industria, corporis habitus, honores, uires, disciplina militaris* *ibid.*
- Maximini Thracis crudelitas, ibidem*
- Maximini Thracis immanitas in Germanos* 114
- Maximini Thracis funus, statura* 115
- Maximini Iunioris gula* *ibid.*
- Maximini Iunioris sententia, cum trucidaretur in castris una cum patre*
- MICHAEL CVROPALATOS** *cum Carolo Francorum Rege fœdus ita inijt, vt Veneti suis legibus & iure uiuerent* 245
- Michael contra Bulgaros bellum mouens victus est, ac inde se monasterio abdidit.* 245
- MICHAEL BALBUS TRAV-**
LVS *uir impius, à Sarracenis duplici prelio victus est* 248
- Michaëlis Balbi mors* *ibid.*
- MICHAEL** *uir pius, cum Bulgaris pacem nouam firmavit* 251
- Michael vino & ebrietati deditus, in lecto à Basilio Macedone confossus est.* *ibid.*
- MICHAEL PAPHLAGO** *cum Aegypto Rege tricennales inducias percussit* 278
- Mitchaël Aedessâ obsidione Arabum liberauit* *ibid.*
- Michaël*

INDEX.

<i>Michael ex Imperatore Monachus factus</i>	<i>ibid.</i>	<i>gavit, pellicibus cum gaza omni regia captus</i>	<i>ibid.</i>
MICHAEL CALAPHATHS patrum eiecit, parentes & consanguineos etiam idum pueros genitalibus membris priuavit 279		NEPOS ubi <i>Glycerium</i> regno priuavit, <i>Salonis</i> cesus est 215	
<i>Michael Zoen matrem detonsam, & monastico habitu indutam in insulam relegauit</i>	280	NEPOTIANVS à populo <i>Roma</i> Imperator creatus, Imperij nomen accepit 182	
<i>Michael aduersum Isatium Comuenum infeliciter pugnavit</i>	285	<i>Nepotianus</i> ab <i>Heraclide</i> senatore obruncatus 183	
MICHAEL PARAPINACEVS , homo literis & studijs intentus, non eque Imperio, dignitatis gradu motus est, suffecto <i>Nicephoro Botoniato</i> 289. & 290		<i>Nero C. Caesaris</i> frater, in insula <i>Pontia</i> fame periit 25	
<i>Michaeli habitu Monastico indutus, cum uxore & filio in Monasterium detrusus est</i>	290	NERVA COCCEIVS Imperium inuitus suscepit 60	
MICHAEL PALAEOLOGVS , filios <i>Theodori</i> , sibi in tutelam traditos necauit 329		<i>Nerva Cocceius</i> puellas puerosq; egenos sumptu publico alius sit 61	
<i>Michael Gulielmum Achaia et Bythinia</i> Principē regno expulit, & captiuum in vincula coniecit <i>Adrianopoli</i> 327		<i>Nerva Cocceius</i> leges multas tulit <i>ibidem</i>	
<i>Michael Balduinum Constantinopolitanum Imper. per prodicionem deiecit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Nerva Cocceius M. Vlpium Traianum</i> à se in filium adoptatum, sibi successorem elegit <i>ibid.</i>	
<i>Michael cum Venetis acie bellum gessit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Nerva Coccei</i> in seruos, qui dominos occiderant, animaduersio 60	
<i>Michael Lugdunum venit ad Concilium indictum per Gregorium Pontificem Max.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Nerva Coccei</i> beneficentia, liberalitas, & animi magnitudo 61	
<i>Misitheus artibus Philippi occisus</i>	123	<i>Nerva Coccei</i> edictum, ne serui dominos cuiusquam criminis possulent <i>ibid.</i>	
<i>Misitheo triumphus decretus</i>	122	<i>Nerva Coccei</i> mors 62	
MIZIZIVS Tyrannum à <i>Constantino Pogonato</i> regno exutus, interemptus est 233		<i>Nicephorus</i> cum <i>Carolo Imperatore</i> pacem iniit partito Imperio 243	
<i>Museon</i> ab <i>Alexio Comueno</i> Imp. extructum 292		<i>Nicephorus</i> à <i>Persis</i> victus <i>ibid.</i>	
N		NICEPHORVS PHOCAS in <i>Sicilia</i> contra <i>Sarracenos</i> egregie pugnavit 269	
<i>Narsesus Persarum Rex, sub Diocletiano Armeniam & Mesopotamiam bello lacessuit</i>	166	<i>Nicephorus</i> <i>Antiochiam</i> Imperio subiecit, <i>Ciliciam</i> , & <i>Asia</i> partem <i>ibid.</i>	
<i>Narsesus à Galerio Narseum su-</i>		<i>Nicephorus</i> foris felix, domi infelix <i>ibid.</i>	
		<i>Nicephorus</i> à <i>Ioanne Zimisce</i> interfectus <i>ibid.</i>	
		NICEPHORVS BOLONIATHS <i>Bryennium</i> Tyrannum, & <i>Ba</i>	d 5

<i>ſclatium cepit, luminibusq; pri-</i>		<i>Numiſma Auidij Caſſij.</i>	84
<i>uauit.</i>	290	<i>Numiſma Lucij Aelij Commodi</i>	
<i>Nicephorus Conſtantinum rebel-</i>		<i>Antonini.</i>	86
<i>lantem domuit.</i>	291	<i>Numiſma P. Aelij Pertinacis.</i>	
<i>Nicephorus in canobium proſu-</i>			89
<i>gere coactus.</i>	291	<i>Numiſma Didij Iuliani Medio-</i>	
<i>Nicopolis condita à Traiano Vl-</i>		<i>lanenſ.</i>	92
<i>pio.</i>	ibid.	<i>Numiſma Peſcenj Nigri.</i>	95
<i>Normania vnde dicta.</i>	256	<i>Numiſma Claudij Albini.</i>	96
<i>Numeriano ſtatua à ſenatu decre-</i>		<i>Numiſma L. Septimij Seueri</i>	
<i>ta in Bibliotheca Vlpia, non</i>		<i>Pertinacis.</i>	97
<i>tanquam Caſari, ſed vt Rhe-</i>		<i>Numiſma Antonini Getæ.</i>	100
<i>tori.</i>	161	<i>Numiſma M. Aurelij Anto-</i>	
<i>Numeriani eloquentia, discipli-</i>		<i>nini Baſſiani Caracalla.</i>	102
<i>na.</i>	ibid.	<i>Numiſma Opilij Macrini</i>	105
<i>Numeriani mors.</i>	162	<i>& 106.</i>	
<i>Numiſma C. Iulij Caſaris.</i>	3	<i>Numiſma M. Antonini Baſſia</i>	
<i>Numiſma triumuirorum.</i>	11.	<i>ni Varij Heliogabali.</i>	108
<i>Numiſma Octauiani Caſaris</i>		<i>Numiſ. Alexandri Seueri.</i>	111
<i>Auguſti.</i>	13	<i>Numiſ. Maximini Thracis.</i>	115
<i>Numiſma Tiberij Neronis Ca-</i>		<i>Numiſ. Maximini Iunioris.</i>	116
<i>ſaris.</i>	18	<i>Numiſma Gordiani Senioris.</i>	18
<i>Numiſma C. Caſaris Caligula.</i>	22	<i>Numiſma Gordiani Iunioris.</i>	119
<i>Numiſma Germanici à Tiberio</i>		<i>Numiſma M. Clodij Pupieni</i>	
<i>adoptati.</i>	23	<i>Maximi.</i>	121
<i>Numiſ. Tiberij Claudij Drufi.</i>	27	<i>Numiſma M. Celij Balbini.</i>	121
<i>Numiſma Domitij Neronis Ca-</i>		<i>Numiſma Gordiani Iunioris.</i>	123
<i>ſaris.</i>	33	<i>Numiſma Marci.</i>	124
<i>Numiſma Sergij Galba.</i>	39	<i>Numiſma Seueri.</i>	125
<i>Numiſma M. Syluij Othonis.</i>	43	<i>Numiſma M. Iul. Philippi A-</i>	
<i>Numiſma Auli Vitellij.</i>	46	<i>rabis.</i>	126
<i>Numiſma Flauj Veſpaſiani.</i>	50	<i>Numiſma Philippi.</i>	127
<i>Numiſma Titi Veſpaſiani.</i>	55	<i>Numiſma Marini.</i>	128
<i>Numiſma Domitiani Veſpaſia-</i>		<i>Numiſ. M. Q. Traiani Decij.</i>	129
<i>ni.</i>	59	<i>Numiſma Decij filij.</i>	130
<i>Numiſma Nerue Coccei.</i>	62	<i>Numiſma Vibij Treboniani Gal</i>	
<i>Numiſma Traiani Vlpj.</i>	65	<i>li.</i>	131
<i>Numiſmata Pub. Aelij A-</i>		<i>Numiſma Voluſiani.</i>	ibid.
<i>driani.</i>	70. 71	<i>Numiſ. Aemiliani Lybici.</i>	132
<i>Numiſma L. Caionj Commodi.</i>		<i>Numiſma P. Cornelij Licinij.</i>	133
	74	<i>Numiſma Valeriani Iunioris.</i>	133
<i>Numiſma Antonini Pij.</i>	76	<i>Numiſma Licinij Gallieni.</i>	135
<i>Numiſma M. Aurelij Antoni-</i>		<i>Numiſma Cyriadis.</i>	136
<i>ni Philoſophj.</i>	79	<i>Numiſma Caſſij Labieni Poſt-</i>	
<i>Numiſma L. Veri Caionj Com-</i>		<i>humj.</i>	136
<i>modi.</i>	83	<i>Numiſma Poſthumj Iunioris</i>	137
		<i>Numi</i>	

I N D E X

<i>Numisma Lolliani.</i>	138	<i>Numisma Maxenti.</i>	174
<i>Numif. Posthumij Senioris.</i>	139	<i>Numisma L. Liciniani.</i>	175
<i>Numisma Victorini Junioris.</i>	139	<i>Numisma Licinij Junioris.</i>	176
<i>Numij. Marij sue Maurij.</i>	140	<i>Numisma Constantij Magni.</i>	178
<i>Numisma Ingenui.</i>	140	<i>Numisma Crispi Constantini filij.</i>	180
<i>Numisma Regelliani.</i>	140	<i>Numisma Constantini, Constantis, & Constantij filiorum & successorum patris Constantini Magni.</i>	181
<i>Numisma Macriani Senioris.</i>	141	<i>Numisma Dalmatij.</i>	181
<i>Numif. Marciani Junioris.</i>	142	<i>Numisma Constantij.</i>	182
<i>Numisma Quieti.</i>	142	<i>Numisma Nepotiani.</i>	183
<i>Numisma Herois.</i>	143	<i>Numisma Constantij.</i>	184
<i>Numisma Baliste.</i>	144	<i>Numisma Galli.</i>	185
<i>Numisma Pisonis.</i>	145	<i>Numisma Veterammionis.</i>	187
<i>Numisma Aemiliani.</i>	145	<i>Numisma Magnentij.</i>	187. et 188
<i>Numisma Tetrici Senioris.</i>	146	<i>Numisma Decentij.</i>	188
<i>Numisma Zenobia.</i>	148	<i>Numif. Iuliani Apostata.</i>	190
<i>Numisma Victoris.</i>	149	<i>Numisma Ioviniani.</i>	191
<i>Numisma Titi.</i>	ibid.	<i>Numisma Varoniani.</i>	192
<i>Numisma Flauj Claudij.</i>	151	<i>Numisma Valentiniani.</i>	193
<i>Numisma Aurelij Quintilli.</i>	151	<i>Numisma Valentis.</i>	193
<i>Numisma Flauj Crispi.</i>	152	<i>Numisma Procopij.</i>	195
<i>Numisma P. Annij Taciti.</i>	155	<i>Numisma Firmi.</i>	195
<i>Numisma M. Annij Floriani.</i>	156	<i>Numisma Gratiani.</i>	196
<i>Numisma Aurelij Valerij Probi.</i>	157	<i>Numisma Valentiniani.</i>	197
<i>Numisma Firmi.</i>	158	<i>Numismata vtriusq; Theodosij.</i>	198
<i>Numisma Saturnini.</i>	ibid.	<i>Numisma Maximi.</i>	200
<i>Numisma Proculi.</i>	159	<i>Numisma Victoris.</i>	200
<i>Numisma Bonosi.</i>	160	<i>Numisma Arcadij.</i>	202
<i>Numif. M. Aurelij Cari.</i>	161	<i>Numisma Honorij.</i>	202
<i>Numisma Numeriani.</i>	162	<i>Numif. Theodosij Junioris.</i>	204
<i>Numisma Carini.</i>	163	<i>Numisma Valentiniani.</i>	205
<i>Numisma Iuliani Sabini.</i>	ibid.	<i>Numisma Flauj Valerij Martiani.</i>	200
<i>Numif. Diocletiani.</i>	164. et 166	<i>Numisma Leonis.</i>	211
<i>Numisma Narsei.</i>	166	<i>Numisma Zenonis.</i>	216
<i>Numisma Achillei.</i>	166	<i>Numisma Anastasij.</i>	219
<i>Numisma Cerauij.</i>	167	<i>Numisma Fl. Valerij Iustini.</i>	220
<i>Numisma M. Aurelij Valeriani Maximiani.</i>	168	<i>Numisma Iustiniani.</i>	221
<i>Numisma Flauj Valerij Constantij Chlorig.</i>	170	<i>Numisma Iustini Minoris.</i>	222
<i>Numisma Galerij Maximini.</i>	172	<i>Numif. Tiberij Constantini.</i>	223
<i>Numisma Seueri.</i>	173	<i>Numisma Maurij.</i>	225
<i>Numisma Maximiani.</i>	173		

INDEX.

<i>Numisma Phoca</i>	227	<i>Numisma Romani Iunioris</i>	268
<i>Numisma Heraclij, qui alias & Constantinus Iunior dictus</i>		<i>Numisma Nicephori</i>	269
229		<i>Numisma Ioannis Zimisces</i>	270
<i>Numisma Heraclona</i>	230	<i>Numisma Othonis II</i>	272
<i>Numisma Constantis</i>	231	<i>Numisma Othonis III.</i>	272
<i>Numisma Constantini</i>	232	<i>Numisma Basilij & Constantini</i>	273
<i>Numisma Mizizij</i>	233	<i>Numisma Constantini</i>	274
<i>Numisma Iustiniani Minoris</i>	234	<i>Numisma Henrici Claudij</i>	275
<i>Numisma Leonij, alias Leonis</i>		<i>Numisma Ardouini</i>	276
III.	235	<i>Numisma Conradi</i>	277
<i>Numisma Tiberij, alias Absimari</i>		<i>Numisma Argyri</i>	278
<i>ibidem</i>		<i>Numisma Michaelis Paphlagonis</i>	288
<i>Numisma Philippici Dardanij</i>		<i>Numisma Michaelis Calaphatis</i>	289
236			
<i>Numisma Leonis III.</i>	238	<i>Numisma Zoës</i>	280
<i>Numisma Constantini Copronymi</i>	240	<i>Numisma Monomachi</i>	281
<i>Numisma Leonis IIII. Ibidem</i>		<i>Numisma Theodore</i>	282
<i>Numisma Artabaldi</i>	241	<i>Numisma Isatij Comueni</i>	286
<i>Numismata Constantini Leonis</i>		<i>Numisma Constantini Duca</i>	288
III. filij	242		
<i>Numisma Nicephori</i>	243	<i>Numisma Eudocia</i>	288
<i>Numisma Stauratij</i>	244	<i>Numisma Romani Diogenis</i>	289
<i>Numisma Michaelis Curopalati.</i>	245	<i>Numisma Nicephori Boloniatis</i>	290
<i>Numisma Caroli Magni.</i>	246		
<i>Numisma Lodouici</i>	247	<i>Numisma Constantini</i>	291
<i>Numisma Michaelis Balbi.</i>	248	<i>Numisma Caloioannis</i>	295
<i>Numisma Theophili</i>	249	<i>Numisma Manuelis</i>	296
<i>Numisma Lotharij</i>	250	<i>Numisma Alexij</i>	297
<i>Numisma Lotharij ibidem</i>		<i>Numisma Alexij Angeli</i>	299
<i>Numisma Michaelis</i>	251	<i>Numisma Alexij Iunioris</i>	299
<i>Numisma Lodouici II.</i>	253	O	
<i>Numisma Basilij</i>	253	OCTAVIANVS CAESAR AV-	
<i>Numisma Caroli Calui</i>	254	gustus	12
<i>Numisma Lodouici III.</i>	255	Et quæ & quot bella consec-	
<i>Numisma Caroli Iunioris</i>	257	rit, ut mortem auunculi uindi-	
<i>Numisma Leonis V.</i>	258	caret	12
<i>Numisma Alexandri</i>	259	Templa, ades sacra, fora iudi-	
<i>Numisma Arnulphi.</i>	259	ciaria ab eo extructa Ibidem	
<i>Numisma Berengarij</i>	262	Octavianus Caesar omne suum	
<i>Numisma Constantini</i>	263	Imperium bifariam diuifit	13
<i>Numisma Henrici Aucupis.</i>		Octavianus Caesar Pater Patrie,	
265		& primus August. dictus ibid.	
<i>Numisma Othonis Magni</i>	267	Octavianus Caesar Dictaturam	sibi

- sibi ultro delatam noluit admittere.* 13
- Octavianus Caesaris studium in Remp. & in omnes ordines.* 12
- Octavianus Caesaris mors, & in osculis Liwia uerba.* 13
- Octavianus Augusti statura.* 13
- Octavianus Augusti mores et ingenium.* 13
- Octavius, pater Octavianus Augusti.* 14
- Octavia domo pulsa mandato Antonij* 9
- Octavia soror Caesaris Antonio in matrimonium collocata.* 9
- Octavia soror Octavianus Augusti.* 10
- Octavia ut sterilis repudiata à Domitiano Nerone, & relegata in Campaniam primum, dehinc in Insulam Pandatariam.* 35
- ODENATUS PALMIRENVS**
Nisibin, & Orientis pleraque cum Mesopotamia in potestatem recepit. 142
- Odenatus Saporem regem in suam uertit, regios thesauros, regiasq; concubinas rapuit.* 142
- Odenatus Quietum interemit.* ibidem.
- Odenatus occisus una cum filio suo Herode, à Consobrino suo Maonio.* 142
- Odenati mores, studia.* 142
- Oderint, dum metuant, in ore semper habebat C. Caesar.* 21
- ODOACER GOTHORVM Rex,**
Bracilem Comitem apud Rauenennam occidit. 216
- Odoacer à Theodorico Veronensi apud Rauennam superatus & extinctus est.* 216
- OLYBRIVS Ricimero successit in Imperio.** 214
- Opera publica restituta ab Antonio.* 76
- OPILIUS MACRINVS, homo animi et oris Impudentis.** 104
- Opilius Parthicum bellum suscepit.* 104
- Opilius Macrinus Antoninum inter diuos retulit.* 105
- Opilius Macrinus Pontifex Maximus.* 105
- Opilij Macrini studia, libidines, et luxus.* ibidem
- Opilij Macrini honores.* ibidem
- Opilij Macrini mors.* 105
- Orestia urbs ab Heliogabalo condita.* 108
- Orphanotrophion ab Alexio Comueno extructum.* 292
- OTHO Magn⁹ Henricus frater**
Marsburgi obsidione cinxit, quem tandem supplex veniam orauit. 266
- Otho Hungaros apud Augustam urbem fudit.* 266
- Otho à Ioanne XII. Pontifice coronatus est Roma.* 267
- Othonis mors.* 267
- OTHO II. Gracos Sarracenosq; Calabria expulit.** 270
- Otho à Lothario Rege Francie penè oppressus* 270
- Otho à Gracis victus & captus.* 271
- Otho eloquentia Graia prestitit.* 271
- Otho moritur sagitta venenata ictus.* 271
- Otho III. à Gregorio Roma coronatus est.* 272
- Otho urbem Romam cepit.* ibid.
- Otho necatus est misso per insidias veneno à Crescentij uxore.* ibidem
- OTHO IIII. Roma iniurijs affectus, quae ditionis erant pontificiae, occupauit: hinc à Pontif. Maximo anathemate notatus,**

INDEX

- Imperio spoliatus est.* 303
Otho destitutus omni suorum praesidio, in Saxoniam fugere coactus, & à Gallorum Rege uictus est. 303
Othonis mors. ibidem
- P**
- Pantheon instauratum à P. Aelio Adriano.* 70
Pastoris boni officium. 17
Patzinaca Istrum superantes, à Diogene Sirmij & Bulgaria principe uicti. 274
Persa Mesopotamiam, Syriam, Hierosolymam sub Phoca occupauerunt. 227
Pescennius Niger ab exercitu Syriaco Imperator appellatus est. 93
Pescennius Niger circa Byzantium oram omnem occupauit. 93
Pescennius Niger apud sinum Issicum fugatus ab Alexandro Magno. 93
Pescennij Nigri ingenium, & mores, honores. 93
Pescennij Nigri exercitus fugatus. 93
Pescennij Nigri misera mors. 93
Pescennij statura. 93
- PETRVS Antisiodorensis Comes, Imperator Constantianopolitanus creatus est. 305
Hinc ab Honorico Roma coronatus 305
Petrus Dyrrhachium obsidione cinxit. 305
Petrus Macedonia urbes inuasit. 305
Petrus Theodori insidijs captus, obtruncatur. 305**
- PHILIPPICVS BARDANIVS contra Iustinianum bellum mouit, eumque cum filio occidit. 236
Philippicus sanctorum statuas & imagines ex omnibus templis eradi mandauit. 236
Philippic⁹ Bardani⁹ ab Arthemio oculis priuatus, regno pulsus est. 236
Philippicus Suenia Dux cū Othone Duce Saxonia pugnavit, eumque fudit. 302
Philippus Alsatiam populatus, vrbes & oppida funditus euerxit. 302
Philippus Argentoratum cepit. 302
Philippus Bambergæ ab Othone de Vuitilspach occisus. 302
Philippopolis à M. Iulio Philippo Arabe condita. 125**
- PHOCAS, supra quam Principem deceret, auarus, Romanū Pontificem omnium Ecclesiarum Principem declarauit.** 226
Phocas praesua ignauia passus est Persas occupare Mesopotamiā, & Syriam, & Hierosolymā. 226. 227.
Phocas passus est nomen Imperij deleri. 227
Phocas misere occubuit. 227
Phoenicum indigena Heliogabalum tanquam deum Maximū colunt. 108
- PISO Imperator Thesalicus dictus, missis percussoribus à Valente occisus est.** 144
Plautia Herculanilla à Tib. Claudio Imperatore repudiata. 29
Plautianus praefectus & Iulianus proscriptionib. ditati sunt. 100
Plutarchus Historicus & Philosophus intimus fuit Traiano Vlpio. 62
Poetus ac Rhetoribus salaria annua constituta à Flavio Vespasiano. 49
Pompeia Q. Pompeij filia à C. Iulio

Julio Cesare repudiata. 4
Pons AELius. 70
Pons Aureolus. 134
Pontifex Maximus Vigilus in carcerem coniectus à Theodora Iustitiani Imperat. uxore. 222
Pontifex Max. princeps omnium ecclesiarum declaratus à Phoca. 226
Pontifex Max. Martinus à Constante Imp in exilium actus, fame perijt. 231
Pontifex Max. comprehensus mado Iustitiani Minoris. 234
Pontifex constantinopolitanus Germanus, à Leone III. sede pulsus est, & Gregorius Romanus Amistis comprehensus. 238
Pontifex Max. Nicolaus, Episcopus, Coloniensem, & Treuerensem anathemate notavit, atq; etiam Lotharium. 250
Pontifex Max. Adrianus Lotharium anathemate soluit. 250
Pontifex Max. Ioannes VIII in vincula coniectus, quod Ludovicum III. Imperialib. donasset insignijs. 255
Pontifex Max. Ioannes XII. Othonem aucupem Roma coronavit, ac dehinc gradu deiecit, suffecto Leone. 267
Pontifex Max. Gregorius sede pulsus à Romanis Othone III. Imperatore. 272
Pontifex Max. Ioannes ab Othone III. indignis modis exceptus. 272
Pontifex Max. Gregorius anathemate notavit Henricum III. 283
Pontifex Max. Hiltebrandus in exilium est actus, ab Henrico

III. 284
Pontifex Max. Alexander à Friderico Barbarossa Vrbe eiectus fugatusq; est. 300
Pontifex Max. Othonem III. anathemate notavit, Imperioq; spoliavit, suffecto Friderico II. Sicilia rege. 303
Pontifex Max. Gregorius IX. ter anathemate Fridericum II. notavit. 309
Pontifex Max. Innocentius anathemate notavit Fridericum II. quod Concilio Lugdunum coacto non adfuisse. 309
Pontifex Max. Ioannes cum à Ludouico sede foret eiectus, eum anathemate notavit. 320
Pontifex Max. Eugenius sede turbatus est, & motus à Sigismundo. 326
Pontifices ex monachis creavit Leo III. vir Impius. 240
Pontifices tres de papatu certantes deiecti ab Henrico. III. 282
Pontifices tres adulterini, Ioannes XXIII. Gregorius et Benedictus deiecti sunt à Sigismundo. 326
Popea pellex & adultera Domitiani Neronis, quam ille postmodum occidit. 35
POSTHVMIVS, summa eloquentia vir, à patre Augustus appellatus. 137
POSTHVMIVS SENIOR Victorinum in Imperij principatum vocavit. 138
PROCVLVS Lugdunensibus ducebatur ac hortantibus Imperium assumpsit. 159
Proculus Alemanos contriuit. 159
Proculus in Francorum auxilium

INDEX

- Imperio spoliatus est.* 303
Otho destitutus omni suorum praesidio, in Saxoniam fugere coactus, & à Gallorum Rege uictus est. 303
Othonis mors. ibidem
- P
- Pantheon instauratum à P. Aelio Adriano.* 70
Pastoris boni officium. 17
Patzinaca Istrum superantes, à Diogene Sirmij & Bulgaria principe uicti. 274
Persa Mesopotamiam, Syriam, Hierosolymam sub Phoca occupauerunt. 227
Pescenius Niger ab exercitu Syriaco Imperator appellatus est. 93
Pescenius Niger circa Byzantium oram omnem occupauit. 93
Pescenius Niger apud sinum Isthmum fugatus ab Alexandro Magno. 93
Pescennij Nigri ingenium, & mores, honores. 93
Pescennij Nigri exercitus fugatus. 93
Pescennij Nigri misera mors. 93
Pescennij statua. 93
PETRVS Antistodorensis Comes, Imperator Constantinus creatus est. 305
Hinc ab Honorico Roma coronatus 305
Petrus Dyrrhachium obsidione cinxit. 305
Petrus Macedonia urbes inuasit. 305
Petrus Theodori insidijs captus, obtruncatur. 305
PHILIPPICVS BARDANVS contra Iustinianum bellum mouit, eumque cum filio occidit. 236
Philippicus sanctorum statuas & imagines ex omnibus templis eradi mandauit. 236
Philippicus Bardanus ab Arthemio oculis priuatus, regno pulsus est. 236
Philippicus Suenia Dux cum Othone Duce Saxonia pugnauit, eumque fudit. 302
Philippus Alsatiam populatus, urbes & oppida funditus euerxit. 302
Philippus Argentoratum cepit. 302
Philippus Bambergae ab Othone de Vuitilspach occisus. 302
Philippopolis à M. Iulio Philippo Arabe condita. 125
PHOCAS, supra quam Principem deceret, auarus, Romanum Pontificem omnium Ecclesiarum Principem declarauit. 226
Phocas praesua ignauia passus est Persas occupare Mesopotamiam, & Syriam, & Hierosolymam. 226. 227.
Phocas passus est nomen Imperij deleri. 227
Phocas misere occubuit. 227
Phoenicum indigena Heliogabalum tanquam deum Maximum colunt. 108
PISO Imperator Thesalicus dictus, missus percussoribus à Valente occisus est. 144
Plautia Herculanilla à Tib. Claudio Imperatore repudiata. 29
Plantianus praefectus & Iulianus proscriptionibus ditati sunt. 100
Plutarchus Historicus & Philosophus intimus fuit Traiano Vlpio. 62
Poetus ac Rhetoribus salaria annua constituta à Flavio Vespasiano. 49
Pompeia Q. Pompeij filia à C. Iulio

Julio Cesare repudiata. 4
Pons AElm. 70
Pons Aureolus. 134
Pontifex Maximus Vigilius in
carcerem coniectus à Theodo-
ra Iustitiani Imperat. uxore.
 222
Pontifex Max. princeps omnium
ecclesiarum declaratus à Pho-
ca. 226
Pontifex Max. Martinus à Con-
stante Imp in exilium actus,
fame perijt. 231
Pontifex Max. comprehensus mā
dato Iustitiani Minoris. 234
Pontifex constantinopolitanus
Germanus, à Leone III. sede
pulsus est, & Gregorius Ro-
man⁹ Antistes comprehensus.
 238
Pontifex Max. Nicolam, Episco-
pos, Coloniensem, & Treveren-
sem anathemate notavit, atq;
etiam Lotharium. 250
Pontifex Max. Adrianus Lo-
tharium anathemate soluit.
 250
Pontifex Max. Ioannes VIII in
vincula coniectus, quod Ludo-
wicum III. Imperialib. donas-
set insignijs. 255
Pontifex Max. Ioannes XII. O-
thonem aucupem Roma coro-
navit, ac dehinc gradu deiecit,
suffecto Leone. 267
Pontifex Max. Gregorius sede
pulsus à Romanis Othone III.
Imperatore. 272
Pontifex Max. Ioannes ab Otho-
ne III. indignis modis exceptus.
 272
Pontifex Max. Gregorius ana-
themate notavit Henricu IIII.
 283
Pontifex Max. Hiltebrandus in
exilium est actus, ab Henrico

IIII. 284
Pontifex Max. Alexander à
Friderico Barbarossa Vrbe e-
iectus fugatusq; est. 300
Pontifex Max. Othonem IIII.
anathemate notavit, Imperioq;
spoliavit, suffecto Friderico II.
Sicilia rege. 303
Pontifex Max. Gregorius IX. ter
anathemate Fridericum II.
notavit. 309
Pontifex Max. Innocentius ana-
themate notavit Fridericum
II. quod Concilio Lugdunum
coacto non adfuisset. 309
Pontifex Max. Ioannes cum à Lo-
dovico sede foret eiectus, eum a-
nathemate notavit. 320
Pontifex Max. Eugenius sede tur-
batus est, & motus à Sigismū-
do. 326
Pontifices ex monachis creavit
Leo IIII. vir Impius.
 240
Pontifices tres de papatu certantes
deiecti ab Henrico. IIII.
 282
Pontifices tres adulterini, Ioannes
XXIII. Gregorius et Benedi-
ctus deiecti sunt à Sigismūdo.
 326
Popea pellex & adultera Domi-
tiani Neronis, quam ille post-
modum occidit. 35
POSTHVMIVS, summa eloquen-
tia vir, à patre Augustus ap-
pellatus. 137
POSTHVMIVS SENIOR Victo-
rinum in Imperij principatum
vocavit. 138
PROCVLVVS Lugdunensibus du-
cibus ac hortantibus Imperium
assumpsit. 159
Proculus Alemanos contriuit.
 159
Proculus in Francorum auxilium

- veniens, uictus & interemptus est. 159
- Provincia instituta à Flavio Vespasiano.* 49
- PROCOPIVS** à Valente in Phrygia superatus est, ac ei traditus, qui abscissa eius cervice, discor- diam civilem sedauit 125
- P. AELIVS ADRIANVS** eleganter institutus. 68
- P. Aelius Adrianus uenationi deditus.* 68
- P. Aelius Adrianus populo cōgiarium dedit.* 68
- P. Aelius Adrianus Senatores pauperes inuit.* 68
- P. Aelius Adrianus gladiato-rium munus totis sex diebus exhibuit.* 69
- P. Aelius Adrianus disciplinis & artibus ualuit.* 69
- P. Aelius Adrianus, primus Cesarum barbam nutriuit.* 70
- P. Aelius Adrianus pontē ex-citauit ad Tiberim.* 70
- P. Aelius Adrianus in Britan-nia murum per octoginta milia passuum duxit, qui Barbaros à Rom. discerneret.* 69
- P. Aelius Adrianus adē Aus-gusti restituit.* 69
- P. Aelius Adrianus, bellū Par-thorum sedauit, per Asiam in Achaïam nauigauit, Eleu-sina sacra suscepit.* 69
- P. Aelius Adrianus Pompeio parentauit in Arabia.* 69
- P. Aelij Adriani cura de egris* 69
- P. Aelij Adriani disciplina.* 69
- P. Aelij Adriani in doctos & artium professores studium.* 69
- P. Aelij Adriani copia.* 69
- P. Aelij Adriani Thesaurus.* 96
- P. Aelij Adriani opera instan-*
- rata, industria, & laborum to-lerantia, mors.* 68
- P. Aelij Adriani honores.* 68
- P. Aelij Adriani in temperan-do Imperio prudentia.* 69
- P. Adriani nomine celsi.* 68
- P. Aelij Adriani humanitas.* 69
- P. AELIVS, VNDE PERTINAX** dictus. 87
- P. Aelius pertinax literis Gre-cis & Latinis clauit, atque Grammaticen professus.* 87
- P. Aelius Pertinax nomen Im-perij recusauit.* 88
- P. Aelius Pertinax quid statue-rit de solo vacante, de tributis, de possessionibus suis, de congia-rijs, de aëre alieno, de operibus publicis, de stipendijs, premijs militum, & annona.* 88
- P. Aelius Pertinax apud uada Sabatia mercaturas exercuit, non secus, atq; priuatus.* 88
- P. Aelius Pertinax à Leto præ-secto confosus.* 88
- P. Aelius Pertinax inter Diuos relatus.* 88
- P. Aelij Pertinacis honores & dignitates.* 88
- P. Aelij Pertinacis censura in dā-natos maiestatis.* 88
- P. Aelij Pertinacis leges de testa-mentis.* 88
- P. Aelij Pertinacis auaritia.* 88
- P. Aelij Pertinacis statura.* 88
- P. CORNELIVS LICINIVS** VALERIANVS, iure meritorū Imperator creatus. 132
- P. Cornelius Licinius captus à Sa-pore Persarum Rege misere tractatus, & crudeliter necatus est.* 132
- P. ANNIVS TACITVS** inuitus Imperium adsumpsit. 155
- P. Annius statuas ex auro et ar-gen-*

Quanto decreuit Valeria Aureliano. 155
P. Annii Cornelium Tacitum historiographum parentis loco habuit, eiusq; lucubrations decies singulis annis publicè scribi curauit. 155
P. Annii Thermas publicas priuato sumptu extruxit. 155
P. Annii mores, eruditio, studia, mors. *ibid.*

Q

Quaternitatē, nō trinitatē professus est Anastasius Dicorus. 219
QUIETVS cum fratre & patre Imperator dictus. 142
Quod tibi nō vis fieri, alteri ne feceris, sententia insignis, quā semper in ore versabat Alexander Severus, habes orationē admittentes. 111

R

REGILLIANVS contra Sarmatas feliciter pugnavit. 140
Regilliani nominis etymologia. *ibid.*
Repetundarum poena à C. Iul. Cesare statuta. 2
RICHARDVS Prouincias Episcopi Treuerensis, igne & ferro vastauit. 113
Richardus Poppardiam obsedit, et expugnauit. *ibid.*
Richardi mors. *ibid.*
Richardus, Caroli Crassi uxor, in Alsatia monasterium sacrarum Virginum construxit. 257
Rieimer Anthemii Imper. Alamanos cum eorum rege fudit: Anthemium confodit: cinis Rom. bona direptioni dedit. 214
Repetundarum damnatos quapena plectendos censuerit Antoninus Pius. 76
Robertus Antisiodorensis Marinum Michaelē Venetorum Ducē, Praetorē Constantinopolitanū,

Imperij cōsortē appellauit. 306
RODOLPHVS Brygiam, Ergajam, Turgayni magnamq; partem Sabaudia, minorisq; Burgundia subegit. 314
Rodolphus Ottacarum Bohemia Regem vicit, & occidit. ibidem
Rodolphus totam Austriam in suam diuisionem redegit. 315
Rodolphus Venceslao Ottacari filio Bohemia regnum restituit. 315
Rodolphus Heluetios subegit. 315
Rodolphus Pseudofedericum capitulum Nouesii combussit. *ibid.*
Rodolphus vir summe auarus. 315
Rodolphi mors. *ibid.*
RODVLPHVS aduersus Henricum IIII. sepe pugnavit. 284
Rodulphi sententia, cum manuum truncum esset intuitus. 285
ROMANVS ARGYRVS, princeps et doctus et liberalis principio, subinde factus carnifex, insidijs petitus occubuit. 277
ROMANVS IUNIOR vir lenu & otio perditus, aduersus Sarracenos, & Turcas feliciter pugnavit. 268
Romanus Iunior matrem & sororem in Coenobium relegauit, quae tandem miretriciū quassum exercuerunt. 268
ROMANVS DIOGENES contra barbaros feliciter primo dimicauit. 289
Romanus à Sultano captus abductusq; est velut mancipium. 289
Romanus à Michaelē Imperatore oculis priuatus est. 289
Roma incendium per triduum temporibus Titi Vespasiani. 55
RVPERTVS cum in Italiā descendisset, ad opprimendā Galeactorū potentiam, congressus cum Vicecomite, fusus et fugatus est. 324

C

INDEX.

<i>Sacerdotibus Græcis coniugium</i>	<i>trucidatus</i>	<i>ibid.</i>
<i>permissum in sexta Synodo Cō</i>	<i>Sergij Galba Honores</i>	38
<i>stantinopoli celebrata</i>	<i>Sergij Galba ad milites oratio</i>	36
233	<i>Sergij Galba auaritia</i>	39
<i>Sarraceni à Bulgaris saepe victi</i>	<i>Sergij Galba statura, ingenium,</i>	
238	<i>mores, & vita ratio</i>	<i>ibid.</i>
<i>Sarraceni & Græci Calabria pul</i>	SEVERVS OSTILIANVS	124
<i>si ab Othone II.</i>	SEVERVS qui & SEVERIA-	
271	NVS Biorgum Alanorum Re	
SATVRNINVS inuitus suscepit	<i>gem superauit: eoq; lauream me</i>	
<i>Imperium: & tandem ab illis</i>	<i>rui</i>	213
<i>ipsis, à quibus creatus Impera-</i>	<i>Seueri mors</i>	<i>ibid.</i>
<i>tor, interemptus est</i>	SEVERVS contra Maxentiū ma-	
145	<i>nus conferens, fugatus, captus ac</i>	
SATVRNINVS Aegyptum in-	<i>cesus est</i>	173
<i>trauit contempto praecepto Au-</i>	<i>Seuerus Antiochia Episcopus,</i>	
<i>reliani, suo maximo incommodo</i>	<i>Arriana hereseos sectator, ma-</i>	
158	<i>gnas turbas mouit de Corrupti-</i>	
<i>Scribonia uxor Octauiani Au-</i>	<i>bili, & Incorruptibili</i>	220
<i>gusti</i>	<i>Seueri de Imperio responsum</i>	91
15	SIGISMVNDVS eruditione, pro-	
<i>Seculum Commodianum & au-</i>	<i>bitate & statura clarus, Rex</i>	
<i>reum</i>	<i>Hungaria & Romanorū</i>	325
85	<i>& 326</i>	
<i>Senecam quid mouerit, ut de Cle-</i>	<i>Sigismundus aduersus Turcas ex-</i>	
<i>mentia Domitiani Neronis scri-</i>	<i>ercitum ingentem parauit, ab</i>	
<i>beret</i>	<i>Amurathe graui praelio tādē</i>	
32	<i>victus</i>	326
<i>September & December à Domi-</i>	<i>Sigismundus Concilio Constā-</i>	
58	<i>tia coacto, tres adulterinos Pon-</i>	
<i>Septimius Seuerus in Illyrico à su-</i>	<i>tifices sede deiecit, suffecto Otho</i>	
<i>is militibus Imperator creatus</i>	<i>ne de Columna</i>	326
93	<i>Sigismundus ferream coronā Me-</i>	
SERGIVS GALBA liberalibus	<i>diolani accepit, Romæ Cesare-</i>	
<i>disciplinis institutus</i>	<i>am</i>	<i>ibid.</i>
38	<i>Sigismundus Eugenium Pontifi-</i>	
<i>Sergius Galba ludos Florales ex-</i>	<i>cē Max. sede sua priuauit. ibid.</i>	
<i>hibuit</i>	<i>Soli templum extructum à Vale-</i>	
<i>ibid.</i>	<i>rio Aureliano</i>	153
<i>Sergius Galba triumphalia orna-</i>	<i>Spectacula sumptuosa edita à Do-</i>	
<i>menta accepit ob res præclare ge-</i>	<i>mitiano</i>	58
<i>stas</i>	<i>S. Pompeius iussu Antonij inter-</i>	
<i>ibid.</i>	<i>fectus</i>	9
<i>Sergius Galba Taraconensi Hi-</i>	STAVRATIVS filius Nicephori,	
<i>spania præficitur</i>	<i>Imperio deturbatus, tonsis capil-</i>	
<i>ibid.</i>	<i>lis, monasterio inclusus est</i>	244
<i>Sergius Galba se Senatus & po-</i>	<i>Statilia</i>	
<i>puli Romani Legatum profite-</i>		
<i>tur</i>		
<i>ibid.</i>		
<i>Sergius Galba iudicia seuerissime</i>		
<i>exercuit</i>		
38. & 39		
<i>Sergius Galba Narbonā urbem</i>		
<i>ingressus</i>		
39		
<i>Sergius beneficia à Caesarib. data</i>		
<i>iudicibus eripuit</i>		
<i>ibid.</i>		
<i>Sergius Galba in foro Romano</i>		

INDEX.

<i>Statilia Messalina rapta à Domitiano Nerone, trucidato</i>		<i>monasticam vitā arripuit</i>	238
<i>Atico Vellio eius marito</i>	36	THEOPHILVS <i>Diunorum imaginē auersatus, qui eas colerent, ad mortem vsq; cadi iussit</i>	249
<i>Sylvanus Bonisij filius, Constantinum, & Magnentium insidijs petijt</i>	187	<i>Theophilus à Sarracenis bis victus est</i>	249
<i>Synodus Septima conuentu CCC. & L. patrum Nicea celebrata sub Constantino Imp. Leo. IIII. filio</i>	242	<i>Theophilus dysenteria correptus, obiit</i>	249
<i>Synodus sexta celebrata Constantinopoli sub Constantino Imperatore, & Agathone Pontifice Max.</i>	233	<i>Therma adificata à Tito Vespasiano</i>	55
<i>Synodus Moguntia celebrata ab Henrico III.</i>	282	<i>Therma instaurata ab Alexandro Seuero</i>	III
	T	<i>Therma publica priuato sumptu P. Annij Taciti extructa</i>	155
<i>Templum Soli extructum à Valerio Aureliano</i>	153	THEODOSIVS <i>Remp. à Gothis penè oppressam restituit</i>	197
<i>Templum Pacis à Flavio Vespasiano extructum</i>	49	<i>Theodosius Maximum Tyrannum, & Victorem, eius filium necauit</i>	198
<i>Templum, dictum ARIAN ZOPHIAN, extruendum curauit Iustinianus</i>	222	<i>Theodosius Arbogastum & Eugenium Tyrannum e medio sustulit</i>	ibid.
<i>Tenedos, Insula</i>	330	<i>Theodosij mores, natura, studia, mors</i>	ibid.
<i>Terra motus in Palestina & Syria sub Constantino Copronymo</i>	239	TIBERIVS <i>ABSIMARVS</i>	235
TETRICVS SENIOR <i>Aureliano se subijcere, quam insidiosius parere maluit</i>	146	<i>Tiberius Leontium truncatis naribus in carcerem coniecit</i>	ibid.
TETRICVS IUNIOR <i>cum patre ab Aureliano per triumphum ductus est</i>	146	<i>Tiberius Agarenos bello petiuit, profecto fratre Heraclio</i>	ibid.
<i>Thalomiga</i>	70	<i>Tiberius Philippicum in Chersonam relegauit</i>	ibid.
<i>Theodora Iustiniani Imperatoris uxor, Vigilium in carcerem coniecit, & aliquot diebus pane solum & aqua aluit</i>	222	TIBERIVS CLAVDIVS <i>DRVSVS</i> <i>Lugduni natus</i>	26
<i>Theodora templi Apostolis condidit</i>	ibid.	<i>Tiberius Claud. à matre Portentum nature dictus</i>	ibid.
THEODOSIVS III. <i>Diunorum imagines à Philippico deturbatas restituit</i>	237	<i>Tib. Claud. bello ciuili petitus à Camillo Scriboniano Dalmatiae legato</i>	ibid.
<i>Theodosius à Leone pulsus regno,</i>		<i>Tib. Claud. Censor creatus</i>	27
		<i>Tib. Claud. Pater Senatus dictus</i>	ibidem
		<i>Tib. Claud. quæ, & quanta opera publica curauit</i>	ibid.
		<i>Tiberius Claudius ludos Seculares fecit</i>	ibid.

INDEX.

<i>Tiberius Claud. Aquaductum à Caligula inchoatum, magnifice perfecit</i>	27	<i>Etus</i>	<i>ibid.</i>
TIBERIUS CONSTANTINUS		<i>Tiberij Neronis honores</i>	<i>ibid.</i>
<i>summè liberalis, Iustini The- saurum & Narsetis in Italia reperit</i>	223. & 224	<i>Tiberij Neronis victoria</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tiberius Constantinus Persas bel- lo expugnavit</i>	224	<i>Tiberij Neronis studium de repub. postmodum neglectum</i>	<i>ibid.</i>
<i>Captivus in patriam remisit ibidem</i>		<i>Tiberij Neronis liberalitas & mo- desiia</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tib. Constant. cū Longobardis fr- dus percussit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Neronis insignis gnome ad præsides provinciarum tributa suadentes</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tib. Constantinus accedens ad mor- tem, Maurittio genero Imperi- um reliquit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Neronis libidines</i>	<i>ibid.</i>
TIBERIUS NERO Drusum fra- trem capitali odio persecutus est, & Iuliam uxorem in exi- lium relegavit	17	<i>Tiberij Neronis avaritia</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tiberius Nero M. Agrippam ne candum curavit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Neronis crudelitas</i>	17 & 18
<i>Tib. Nero Germanicum veneno sustulit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Neronis odium in suos</i>	18
<i>Tiberius Nero Principes penè xx. perdidit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Claudij Imperatoris stu- dia</i>	26
<i>Tiberij Neronis mors, et funus</i>	18	<i>Tiberij Claudij Drusi divini ho- nores, sacrificia, ludi, spectacula ibidem</i>	
<i>Tiberij Neronis statura, proceri- tas, & vires</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Claud. expeditio in Bri- tanniam</i>	27
<i>Tiberij Neronis ingenium & elo- quentia</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tiberij Claudij Triumphus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tiberius Nero Tiberij Imper. pa- ter, quaesturam exercuit sub Iu- lio Cesare, hinc Potifex Max. postmodum prator creatus</i>	19	<i>Tib. Claudij studium in repub. ibidem</i>	
TIBERIUS NERO CAESAR	16	<i>Tiberij Claudij mors, funus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Eius mores & ingenium</i>	17	<i>Tiberij Claudij statura, natura, et ingenium</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tiberius Nero Imperatoris no- men reiecit</i>	<i>ibid.</i>	TITVS VESPASIANVS	
<i>Tiberius Nero Hispaniam & Sy- riam sine Consularibus legatis habuit: & multas alias Provin- cias vastari passus est</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tara- chium & Gamalam cepit & domuit</i>	52
<i>Tiberius Nero vini avidissimus, ideo Caldas Biberius Mero di-</i>		<i>Titus Vespasianus Iudæam domi- uit, Hierosolymam oppugnavit, fame, ferro & flamma confecit ibidem</i>	
		<i>Titus Vespasianus de Iudæis tri- umphavit</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Titus Vespasianus cum patre im- perium gubernavit</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Titus Vespasianus patre adhuc vivo, Romæ Imperator appel- latus est</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Titus Vespasianus Amphitheat- rum extruxit, Thermas ædifi- cavit, navale bellum in veteri Naumachia exhibuit</i>	55 Ti-

I N D E X.

Titus Vespasianus cum Pontificatum Maximum appetierit 55
Titus Tribunus Maurorum, à suis militibus interemptus 149
Titi Vespasiani mores, ingenium, & dicendi facultas 54
Rapina, crudelitas, tum eius clementia & benignitas, iustitia ibid.
Titi Vespasiani honores & dignitates ibid.
Titi Vespasiani luxus & libidines ibid.
Titi Vespasiani insignes sententia 55. & 56
Titi Vespasiani mors 55
Titus Flavius Sabinus senex apud Helvetios exercuit 52
Turca & Perse praelio saepe victi à Caio Ioviano Imp. 295
TRAIANVS VLPIVS in Agrippina Colonia Imperij accepit insignia à Nerua Cocceio 62
Traianus Venationi dedit operam 63
Traianus Dacos profligauit 84
Traianus Marcianopolim condidit ibid.
Traianus qua extruenda curauit ex thesauro Decibali Dacorum regis ibid.
Traianus Arabia partem, quae ad petram vergit, domuit ibid.
Traianus spectacula Roma edidit per 25 dies ibid.
Traianus ingenij sanis ibid.
Traianus Celfo statum publicè poni iussit ibid.
Traianus Plutarcho Historico et philosopho vsus ibid.
Traianus Circum ampliorem tollapsum restituit ibid.
Traianus expeditionem duxit in Armeniam ibid.
Traianus Euphratem fluium potè iunxit ibid.

Traiani magnitudo animi ibid.
Traiani mors 65
Traiani sententia de Imperio Domitiani Neronis 32
Traiani integritas, vires 63
In Senatum reuerentia ibid.
In pauperes charitas ibid.
Traiani de Daco & Arabibus triumphus 64
TREBELLIANVS monetam suo nomine cudi iussit, et Palatium in arce Isauria constituit 147
Trebellianus ad Campum ductus per Causisoleum, Gallieni Ducem, victus & occisus est 147
Triumphus M. Aurelij de Cathis, Parthis & Syrijs 79
Triumphus Gordiani Iunioris de Thracibus, Antiochin & Persis 122
Triumphus Aureliani
Triumphus Aelij Valerij Probi de Germanis & Blenis 157
Triumphus Iulianiani de Vandalis 221
Triumphus Diocletiani de Aegyptijs, Assyrijs, Persis 165
Triumphus Domitiani Neronis 34
Triumphus L. Aelij Aurelij Commodi Antonini de Syrijs
Triumphus L. Septimij Seueri Pertinacis, de Parthis, Arabibus, Adiabenisq; 96
Triumphus Valerij Aureliani, de Gothis, Sueuis, Sarmatis, Marcomanis, Barbaris, &c. 153
Triumphus duplex Domitiani de Daco & Cattis 58
Triumphus Alexandri Seueri de Parthis 111
Triumphus Flauij Vespasiani de Iudaea 49. & 50
Triumphus L. Septimij Seueri Pertinacis de Parthis, Arabibus & Adiabenis 96

- TRIUMVIRI IMPERIUM** inter
se diuiserunt 7. & 8
Quos illi proscripserint 8
V
- VALENS** bella gessit in Oriente
 54
Procopium vicit ac occidit 193
Valens etiam baptizatus Arria-
nam sectam tandem amplexus
est *ibid.*
Valens monachos iussit militare: et
in Christianos desecuit *ibid.*
Valens à Gothis fugatus, stamina
absumptus est *ibid.*
VALENTINIANVS sub Iulia-
 no tribunum agens, quia dijs sa-
 crificare nollet, lege ab exercitu
 est exactus 192
Valentinianus Gothos, & Bar-
baras nationes Thracia expu-
lit. Septentrionem omnem do-
mnuit: Parthos per legatos Syria
eiecit, Germaniam pacavit 193
Valentiniani forma, statura, mors
ibidem
Valeria Messalina, Tiberij Clau-
dij vxor, à Tribuno transfixa
est 30
VALERIANVS IUNIOR forma,
 rercundia, & probitate et in-
 genio prestitit 133
VALERIVS AVRELIANVS
 Sarmatas in Illyrico cum tre-
 centis presidarijs, solus prostiga-
 uit: & propria manu vna die
 bello Sarmatico quadraginta
 octo, plurib. autem plus, quam
 nongentos interfecit 152
Valerius Francos apud Magunciam
repulit *ibid.*
Valerius ob singularem militarem
disciplinam liberaliter Illyrici,
& Galliarum restitutus dictus
est *ibid.*
Valerius Gothos, Sueuos, Mar-
comanos, Barbaros, fudit ac su-
- perauit* 152
Valerius Bithyniam recuperavit
 153
Valerius Thyenam & Palmyram
expugnauit: Zenobiam apud Em-
esam fugauit *ibid.*
Valerius Soli templum extruxit
ibidem
Valerius Firmum Seleucium su-
gavit *ibid.*
Valerius Cyprius omnium
delictorum constituit *ibid.*
Valerij providentia in Rep. consti-
tuenda & formanda: eiusdem
Triumphus de Gothis, Sueuis,
Marcomanis, Barbaris *ibid.*
Valerio interemptio interregnum
fuit sex mensibus 154
Varij astus, vt Heliogabalus Im-
perium consequeretur 107
VENCESLAVS Imperij curam
 abiecit 323
Venceslaus à fratre Sigismundo ca-
ptus, & Vienna in carcere ser-
uatus *ibid.*
Vespasianorum monumenta 52
Vestales uirgines uina obruta ter-
ra à M. Aurelio Caracalla
 102
Vesunij montis in Campania in-
cendium *ibid.*
VETERANNIO aliàs Britanion
 ab exercitu Illyricano Impera-
 tor appellatus 187
VIBIVS TREBONIANVS
GALLVS cum Scythijs fœdus
 iniit, non sine graui Romani no-
 minis nota 130
Vib. Trebonianus Barbaris tribu-
ta pependit dragmarum aurea-
rum cc. & hinc Scythica ser-
uitutis iugum accepit *ibid.*
Vibius Trebonianus à Barbaris
grauiter affectus 131
VICTOR cum patre Maximo à
 Theodosio trucidatus est 199
 Vicio=

I N D E X.

Victoria, ciuitas condita à Fride-
rico II. 309
Victoria, castrorum mater 149
VICTORINVS à quodam actua-
rio, cuius uxorem constupraue-
uerat, *Agrippina*, cū filio in-
terfectus est 138
Vigilij Pontificis Max. captiuitas
222
Vineas colere permissum Gallijs
& Pannonijs ab *Aelio Vale-*
rio Probo 157

Z

ZENO vt Tyrannus imperauit :
fratrē *Conona* habuit, qui san-
guine & cade hominum miri-
ficē delectabatur 216
Zeno à *Basilisco* in *Isauriam* pul-
sus cum uxore *Ariadne*, tan-
dem reuocatus est ibid.
Zeno Basiliscum in *Cappadociam*
cum filio relegauit 217

Zenone Imp. incendium adeo gra-
ue fuit, vt præter vrbis *Constan-*
tinopolis maximam partem in-
gne vastatam, centum & vi-
ginti milia librorum combusta
sint 217
Zenobia mulier elegans & casta,
vixit regali pompa, Persico mo-
re 148
Zenobia cultus ibid.
Zenobia responsum ad *Aurelia-*
num interrogatē, quare ausa
esset Imperatoribus Romanis
resistere ibid.
Zenobia in Triumphum ducta cū
Aureliano ibid.
Zenobia color, habitus, statura
ibidem
Zoë Romanum maritum in bal-
neis suffocauit: hinc *Michaelem*
sibi maritum adsciuit, tum Im-
periū cum sorore *Theodora* ad-
ministravit 280

F I N I S.

TIGVRI PER ANDREAM GESNERVM,
Calend. Martij, Anno Salutis

M. D. LVII.

DE VITIS IM- PERATORVM SEV CAE- SARVM, ACEORVM EICONIBVS ET NYMISMATIBVS: EPITOME.

C. IVLIVS CAESAR, C. Mario, & L. Valerio Cos. Romæ natus est. Literas Latinas Græcasq; tum & præcepta dicendi à Marco Antonio Gniphone, homine Gallo, magno ingenio, & singulari memoria viro edoctus est. Fuit namq; Cæsar admirabili docilitate: & ad dicendi facultatem appositus, & elegantissima quædam ciuilis eloquentiæ uis à natura infusa illi fuit, in qua splendidissimè adeò elaborauit, ut secusdum absq; ulla contentione locum obtinuerit, & Cicero ipse dubitauerit, cui Cæsar deberet cedere. Annum agens decimum sextum, cum undique æstuarent Syllanæ tempestates, eo quòd a finitate Mario coniunctus erat, Vrbe eiectus est. Prima stipendia de more nobilium Romanorum fecit, in M. Thermi Prætoris contubernio: in Asia primùm, deinde circa Mytilenas, in quarum expugnatione ciuica Corona à Thermo donatus est. Postea in Cilicia sub Seruilio Isaurico breui tempore meruit. Comperta enim Syllæ morte, properè Romam redijt. Vnum & uicesimum agens annum, in foro eloquentiam exercuit. Tunc Quæstor creatus ulteriorem Hispaniam sortitus est. Dehinc Aedilis, spectacula gladiatorum, uenationes & ludos, pompas atque conuiuia profusissimis sumptibus exhibuit. Defuncto Metello Pötifice Maximo, Pötifex creatus est. Postea Prætor effectus. Post Præturam Præses ulterioris Hispaniæ factus, sed non expectato suo successore priusquàm annus finiretur, Romam profectus, Consulatum cum M. Calphurnio Bibulo obtinuit. Post Consulatum, Imperium Galliarum cum Illyri-

A

co impetravit per quinquenniū: ubi maxima perfecit bella. Nō totum belligerans decēnium, omne fere Galliam, quę inter Alpes & Rhodanum, Rhenum & Oceanū est, perdomuit. Ostingenta cepit oppida, trecentos subiugavit populos. Aggressus deinde est Britannos, Romanis antea ignotos. Contra Helvetios Germanosq; exercitum duxit, bellaque generosissima confecit. Magnum Pharsalico praelio fudit Pompeium. Confectis bellis quinquies triumphavit: Primum & excellentissimū triumphum egit Gallicum, sequentem Alexandrinum, deinde Ponticum, huic proximum Africanum, novissimum Hispaniensem diuerso quēque apparatu & instrumento. Ordinationem dehinc annorum, & fastorum dierum instituit. Medicos & omnis facultatis professores ac eruditos, iure ciuitatis donauit, cum ipse foret eruditissimus. Ius laboriosissimē & seuerissimē dixit. Repetundarum conuictos etiam ordine Senatorio mouit: uestiū ac uictus sumptus superfluos abscidit. Senatum compleuit, ac Patricios elegit, omniaq; officia lapsa redintegravit, & Magistratus in bonū ordinem redegit. Multa de ornanda instruendaque urbe, ampliandoq; Imperio cogitauit: sed morte praeuentus finire non potuit. Consul per decennium continuum designatus fuit, Dictator cōtinuus. C. Octauium sororis Iuliae nepotem, heredem instituit, etiam in familiā, nomenq; adoptauit. Statuam suam inter Reges locauit, in Curia sede aurea usus, diuinos sibi honores nonnullos fieri passus est, nec adeuntes se honore dignatus est ullo. Ob id inuidia sibi maximam mouit. Maturata est dudū in eū concepta conspiratio, per sexaginta Coniuratos. Quorum principes C. Cassius, M. Brutus, & Deci^{us} Brutus Caesarē in Curia uiginti tribus uulneribus interfecerunt. Anno ætatis suæ 56. Dictatura uerō initæ anno 3. fuerat animus cōiuratis, corp^{us} occisi, in Tyberim trahere, bona publicare, acta rescindere. Sed metu M. Antonij Consulis, & Magistri Equitum Lepidi destiterunt. Maxima pompa funus in campo Martio celebratū, ac rogius iuxta Iulię tumulum extructus est, luctu publico, summisq; honorib. corpus cōbustum. Columna uiginti pedū lapidis Numidici erecta, cum inscriptione PARENTI PATRIÆ, circa quam longo tempore sacrificauere quidā. Cōiuratorum domus destructa & incensa, plures trucidati. Qui euaserūt, sibi ipsis manus intulere, nullusq; percussorum ferē triennio superuixit. Fuisse traditur excelsa statura, colore candido, teretibus mēbris, ore paulo pleniore, nigris uegetisq; oculis, capite caluo, & ob id laurea semper ornatus, ualetudine prospera, in extrema ætate, uertiginosus, & bis morbo comitiali correptus. In cibo & potu insignem parsimonia, uiniq; parcissimū, prouum tamen in libidines (Nam & plures illustres scēminas, utpote Euriem Mauram Bogudis Regis Mauritaniae uxorem, & Cleo-

Cleopatram Aegypti reginam corrupit) fuisse autores tradūt. Eloquentia militari excellentissimus, quod libri atq; Cōmentarij à se scripti, satis superq; testantur: laborum atq; periculorum tolerantissimus, audax, rei militaris peritus, constans & seuerus, & inprimis clementia longè clarissimus.

Aureus hic Numus à posteriore parte continet Imperatorē corona Laureā ornatum, dextraq; ramum Lauri tenentē, stantem in curru triumphali, qui Elephātis quatuor trahitur, cum inscriptione: TRIUMPH. GALL.

L. CAESAR Cæsaris Dictatoris pater, Prætor, & prætura populi Romani functus, filio agēte annum decimum sextum, Pisis, dum manē calcearetur, nullis euidentibus causis, nulloq; manifesto morbo extinctus est.

AVRELIA, C. Cottæ filia, Cæsaris mater, scēmina primaria, singulari pudicitia mulier, purè & eleganter Romanè loquēs, P. Clodium amore captum Pompeiæ uxoris Cæsaris, muliebri habitu indutum, & ad sacra bonæ Deæ nocturno tempore ingressum apprehendit, eumq; fugere coëgit.

COSSVTIA diues admodum, sed è familia equestri, puero

4 *I M A G I N E S*
penē adhuc Cæsari desponsata fuit, quam L. patre amisso per
renuntiationem in sponfalibus dimisit.

CORNELIA Cinnæ quater consulis filia fuit, ex qua Iuliam
filiam genuit: Hanc Corneliam uxore Cæsar mirum amavit,
utque eam repudiaret, nulla re à Sylla Dictatore persuaderi
potuit, aut compelli, imò & defunctam pro rostris laudauit
oratione cultissima: magnam hinc popularem beneuolentiam
assecutus. Eius etiam fratrem L. Cinnam, qui in ciuili discor-
dia Lepidum secutus, exulauerat, reduxit.

POMPEIA Q. Pompei filia L. Syllæ neptis, quam Cæsar in
locum Corneliæ ductam repudiavit, diuortiumque fecit, ob
P. Clodiū muliebri habitu in sacris bonæ Deæ deprehensum,
qui deperisse eam ferebatur, atque adulterasse.

CALPVRNIAM L. Pisonis filiam, qui se in consulatu seque-
batur, Cæsar in uxorem duxit. Vltimum hoc ipse fuit matri-
monium, in eo enim occisus est. Hæc multum Cæsarem ama-
uit, plurimumque eo die, quo in Senatu occisus est, somnio
terrata (Nam maritū in gremio suo confodi somniabat) hor-
tari coepit, ne Curiam ingrederetur. Post Cæsaris uero occisio-
nem, ad ædes M. Antonij se contulit, cum pulcherrimam ora-
tionem pro rostris de laudibus Cæsaris habuisset, pecu-
niamque à Cæsare relictam transtulit, &
penes eum deposuit.

CLEO.

CLEOPATRA Aegypti Regina, à Pothinò regno ciecta, Cæsarem ad se amandum allexit: qui splendore formæ, & quadâ sermonis gratia uictus, eam nō nisi maximis honoribus, præmijsque auxit, ac ita fratri reconciliauit, ut pariter regni gubernacula teneret. Mox M. Antonium quoq; Imperium Aegypti occupantem, obsequio corporis deuinxit. In bello cum Augusto & Antonio, cum essent superati, Alexandriam confugerunt: ubi se Antonius interfecit. Cleopatra uiua capta, cum asseruaretur in triumphum, paulò post in uinculis, aliàs infēpulchro Antonij uiri sui, clam admotis serpentibus uberibus suis, concidit, Anno ætatis suæ trigésimonono.

EVRIES Maura, Bogudis Regis Mauritaniz uxor, à Cæsare adamata, multis ab eo beneficijs affecta est. Huius uir Bogud Rex Mauritaniz, in bello Africo enixè iuuit partes Cæsaris.

IULIA, Cæsaris, & Corneliz filia, C. Pompeio post reconciliationem, licet antea Seruilio Cepioni desponsata fuerat, in matrimonium collocata est. Mirus fuit Pompei in hac amor,

adeo, ut ingruenti bello ciuili, ab amicis urgentibus, ut eam se dimitteret, non induci potuerit. Immaturum hæc edidit parvum. Nam comitialibus ludis, cum saucij quidam, cæsiq; nonnulli, ad Pompeium uenissent, eumq; sanguinis contactu cruentassent, uestem mutandam petijt. Qua in re cum tumultus seruulorum Iuliam portantium, cursusq; permagnus fieret, illa, quæ tum grauida erat, toga inspecta cruenta, collapsa semianimis est, uixq; id tulit. Ex hac turbatione metuque, immaturum ferunt partum editum. Iterum ea grauida facta, foemina peperit, atque è dolore pariendi mortem obiit: cui honos maximus à populo est habitus, ut in campo Martio sepeliretur. Nata etiam non multos post dies matrem secuta est.

CAESARIUS C. Caesaris ex Cleopatra filius. Hunc C. Caesar suo nomine appellari passus est, & nonnulli Græcorum similem quoque Caesari & forma & incessu tradiderunt. Missus est à matre Cleopatra cum ingenti auri argentique copia in Indiam: sed post mortem Cleopatræ à Rhodone pædagogo per fraudem, quasi Caesar eum in societatem Regni uocaret, reductus, ab Augusto est interfectus. De quo cum sententias amicorum sciscitaretur Augustus, dixisse Arrium Philosophum ferunt: **NON ESSE PROBANDAM MULTITUDINEM CASSI-
BYM.**

MARTIA Iuliæ Caesaris amicitæ mater, ex qua generis Regij se esse dicebat, originem nempe trahens ab Anco Martio, quarto Romanorum Rege.

IULIA L. Caesaris & Aureliæ filia, Caesaris Dictatoris soror, foemina pudica, M. Accij Balbi Aricini, Senatoris clarissimi uxor, C. Octauiani Augusti auia.

M. ANT.

commoti, cum multis pecunijs ad bellum indigerent, omnes ferè uel morte, uel bonorum publicatione damnauere. Proscripti sunt Senatorij ordinis circa trecentos, Equestris ordinis duo milia. Primus ex proscriptorib. Lepidus fuit. Ex proscriptis primus Paulus Lepidi ipsius frater. Secundus deinde proscribentium Antonius: Ex proscriptis L. Antonius eius patruus. Cæsar Antonio Ciceronem, Antonius Cæsari L. Cæsarem auunculum proscribendum concessit. Omnes tunc urbis exitus, aut portus, aut stagna aut lacunæ, aut quodcunque aliud ad fugam suspiciosum inerat, aut ad latendum per prouinciam profugis patebat, à turmarum Ducibus obsidebatur. Tanta erat urbis confusio, ut multi essent, qui se spontanea fame conficerent, qui laqueis finirent uitam, qui se aquis immergerent, aut è tecto præcipites darent, aut igne se absumerent, aut iugulatoribus se offerret. Inter proscriptos & Cicero erat, cui caput & dextera manus, qua orationes illas luculentissimas in Antonium ueluti tyrannum exarauit, abscissa, & ad Antonium delata sunt, quæ diu summa lætitia exultans, aspexit. Vbi oculi satiati sunt illo spectaculo, iussit per contumeliam in rostris, quo in loco prius orare solitus erat, deponi. Ita Cicero eloquentia admirabilis, & qui Cōsularem dignitatem obtinuerat, extinctus, ab hostibus contumelijs affectus est. Nec satis erant ad sumptus proscriptorum bona, nec omne uestigialium genus exactum: itum est ad uirgines Vestales, raptæ pecuniæ ad ædem depositæ, uxoribus etiam propinquisque necatorum ciuium bona per calumniam adempta. Eam prodigalitem nō passus Cæsar, diuisionem pecuniarum cum Antonio fecit. Diuiso etiam exercitu, M. Lepido cū præsidio relicto, Cæsar contra Brutum in Macedonia, Antonius contra Cæsium destinatus est. Vbi Cæsius & Brutus ab Antonio uicti, sibiipsis manus intulerunt. Confecto bello, Cæsar grauissima ualeitudine Romam reductus est. Antonius uerò in Græciam ad cogenda stipendia, quæ militibus solueret, cum exercitu ingenti contendit. L. deinde Censorino Græciæ præfecto, in Asiam transijt. Captus amore Cleopatæ, Cæsare interea seditionibus & bello occupato, uoluptatibus indulgit. Tū certior factus L. fratrem, & Fuluiam uxorem primò inter se dissidentes, deinde cum Cæsare pugnantes, amissis rebus Italia esse pulsos, ad Italiam ducentis nauibus se conuertit. Per amicos uerò, Fulvia eius uxore mortua, Cæsari reconciliatur. Diuisum deinde est inter illos Imperium. Omnis ad Orientem tractus Antonio, ad Hesperiam Cæsari concessus. Lepido autè Africa permissa. Octauia soror Cæsaris, Antonio in matrimonium collocata, Senatusconsulto Romæ nuptiæ celebratæ. Placuit deinde cum S. Pompeio pacem firmare. Fœdera igitur cum Pompeio sunt facta, ut ille Siciliam, & Sardiniam haberet,

ret, tutum mare à Piratis præstaret, certumq; modū Romam frumenti mitteret. Re composita Pompeius in Siciliam, Antonius in Græciam, mandata Cæsari rerum suarum cura, redijt. Rursus Antonius quibusdam calumnijs contra Cæsarem irritatus, trecentis nauibus in Italiam properauit, sed Octauia sorore Cæsarem hortante, in gratiam redierunt. His compositis, Cæsar contra Sextum ducit exercitum, eumq; prælio uincit, ac postea S. Pompeius, Pompei magni filius captus, iussu Antonij est interfectus. Cæsar Lepidum ob negligentiam, & insolentiam, priuatum imperatoris loco, relicto ei tantum Pontificatu, Romam misit, ubi ille, qui imperium tenuerat, ex Trimumiris quondam unus, ingloriā egit uitam. Defuncto Pompeio Antonius cum exercitu Armeniam iterum aggressus est; Parthosq; uicit. Regem Armeniæ multis promissionibus allectum, in uincula coniecit, eumq; Alexandria in triumphum duxit. Rursus discordia inter Parthorum Medorumq; Regem orta, à Medo Antonius ad bellum Parthicum rursus capessendum hortatus, amore Cleopatraz, illud quanquam Parthi uerbementem intestinis laborarent discordijs, & seditionibus, in aliud tempus differt. Cæsar interea Romæ Octauiam sollicitabat, ut ad Antonium nauigaret, quæ Athenas perueniens, ab Antonio propter Cleopatram neglecta, Romam redijt, mandatoq; Antonij, domo expulsa. Quod Romanis indignissimè factum uidebatur. Augebat & Antonij odium diuisio illa tragica ac superba, Romanisq; moribus maximè aliena, Alexandria habita. In Gymnasio enim duos ex auro thronos gradibus argenteis posuit, in altero ipse, in altero Cleopatra consedit, filijs item paulò humiliores collocauit: Inspectante omni multitudine, Cleopatraz Reginam appellauit Aegypti, Cyprj, Lybiæ, Syriæ, unaq; cum illa Cæsariem ex C. Cæsare progenitum, regnare iubet, suosq; ex Cleopatra liberos, Reges Regum nominauit, ac Alexandro Armeniam, Mediam, & Parthiam: Ptolomæo Phœniciam, Syriam & Ciliciam assignauit. Hæc Cæsar sæpe in Senatu ostendens, sæpe in concione accusans, plebem contra Antonium concitabat. Antonius quoque Romam aduersus Cæsarem misit accusatores. Primò, quòd pulso Pompeio, Siciliam adeptus, nullam eius insulæ partem fecisset sibi. Secundò, quòd eius nauibus ad prælium usus esset, nullas unquam restituisset. Tertiò, quòd M. Lepidum collegam exautorasset, & priuatum fecisset, omnes legiones & prouincias haberet illi traditas. Postremò, quòd Cæsar omnem fermè Italiam militibus suis diuisisset, & nihil reliqui militibus suis reliquisset. Quibus Cæsar ita respondit: Lepidum idèò ab imperio remouisse, quòd nimium ob eam rem insolere uisus erat. Quæ bello acquisierit, se Antonio partem facturum, quando & ipse partem faciat sibi. Italiam militibus

non esse dandā, cūm Parthiam & Mediam, quas Romanorū imperio adiunxerūt, unā cum Imperatore suo præclarissimè pugnantes, habeant. Antonius in Armenia erat, cūm hæc renūciata sunt ei, confestim tota mente se ad bellum ciuile conuertit. Collectis itaq; copijs, cūm Samum nauigans peruenisset, & aliquot dies commoratus in uoluptatibus, Athenas uenit. Cæsar audita Antonij celeritate, magnitudineq; copiarum, non satis ad bellum instructus, uehementer trepidauit. Sed ubi omnia satis parata Romæ uisa sunt, Antonius id Imperium deponere iubetur, & aduersus Cleopatram bellum decernitur. Inde cūm iam ad bellum utrinque coirent, Cæsar prius ad Antonium mittit, ut Italiā accederet, nec ampliùs tempus morando terat. Portus, ac litoris capeffendi potestati Italiæ facturū pollicetur, tantumq; à litore cum suis copijs recessurum, ut turò ex suis nauibus descendere, & castrametari possit. Antonius contrà iactabundus, Cæsarem in singulare certamen prouocat, quod si refugiat, placere omnibus copijs, ut olim Pompeius & Cæsar in Pharsalia, dimicare. Ad Actium igitur, ubi Antonius naues habebat, Cæsar peruenit. Classis Antonij multis undiq; difficultatibus circumuenta, multisq; carere uisa, Antoniū ad pedestre præliū ineundū hortatur. Sed uicit Cleopatrarū uoluntas, ut mari pugnaretur, ad fugam respicientis, non anxie laborantis, qua ratione Antonius uinceret, sed qua ipsa rebus perditis, tutissimè euadere possit. Commissa est naualis pugna, in qua classis Antonij profligata, partimq; capta est. Pedestres copiarū uictori se ultrò dediderunt. Antonius cum Cleopatra, fuga salutē quæsiuit, ac primò in Lybiam, deinde Alexandriā peruenit. Cæsar interea ab Agrippa, qui Romæ erat, reuocatus, in Italiam rediit. Belli dilatio facta est. Transacta hyeme in Aegyptum contendit, exercitum Alexandriam adducit. Antonius urbe egressus, præclara facinora rei militaris ostentans, equites Cæsaris in fugam uertit. Postridie Antonius cū suis militibus egressus, in tumulto quodam confedit, inter suam atq; hostium classem aliquod certamen conspicaturus. Classes ut propius fuere, mutuò salutantes & amicè se recipientes, una classis ex duabus facta, ad urbem tendunt. In eodem etiam loco à suis equitibus destitutus, in urbem redijt, exclamans se à Cleopatra proditum illis ipsis, quibus propter illam factus sit hostis. Deinde ingrediens cubiculum, & thoracem deponens, ó Cleopatra, inquit, doleo quòd ego ille tantus imperator, fortitudine superatus sum à muliere. His dictis à seruo, quem iampridem ad se necandum parauerat, petijt, ut se interficeret: sed ille celeriter conuerso ictu, per propria uiscera gladium transegit. Antonius deinde gladium accipiens seipsum quoq; interfecit.

ROMÆ Numisma quoddam, apud multos antea non conspectum, ex ære Corinthiaco, tam puro, sicut aurum uetustate penè consumptū, tali magnitudine inueni. In cuius altera parte Triūmuri toti loricati, & galeati in suggestibus, columnis distinctis sedentes. A dextera parte Antonius, à sinistra Lepidus, media Octavius. A tergo Antonij & Lepidi signa militaria, à tergo Octauij aquila posita. A dextra parte Lictores cū fascibus & securibus affantes. A sinistra Lena ferens caput Ciceronis Antonio: à tergo Lenæ seruus eius, dexteram Cicerois afferens. In medio capita proscriptorum, utring; duo uasa plena pecunijs, ex quibus capita proscriptorum deferētes, persoluebantur, cum nulla inscriptione.

OCTAVIANVS CAESAR AVGVSTVS, fororis C. Iulij Caesaris nepos, patre Octauio, matre Aetia, M. T. Cicerone & M. Antonio Coss. ix. Calend. Octobris, paulò ante Solis exortum, Romæ in regione palatij ad capita Bubula, natus est, à Iulio ex testamento in familiâ adoptatus. Quadrimum patrem amisit. Duodecimum agens annum, uirili assumpta toga, auunculum in Hispaniâ subsecutus est. Post

receptas Hispanias à Cæsare Apolloniam præmissus, studio vacauit. Morte deinde Cæsaris comperita, seq; hæredem constitutum, urbe repetita, hæreditatem adiit. Comparatis exercitibus, ut necem auunculi uindicaret, atq; Cæsaris tueretur, quinq; bella ciuilia confecit. Aduersus M. Antonium bellum gessit, primum Mutinense circa Mutinam. Contra eundem Actiacum, circa promontoriū Actium. Secundum Philippense in campis Philippicis contra Cæcium & Brutum, Cæsaris percussores. Tertium Perusinum contra L. Antonium M. Fratrem, circa Perusiam. Quartum Siculum & nauale aduersus Pompeium Magni Pompei filium. Externa bella duo omnino per se gessit: Dalmaticum adolescens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum: reliqua per legatos administrauit. Strenuè omnibus gestis, terra mariq; pace parta, Ianum à condita urbe bis clausum, tertio clausit. Urbem pro maiestate Imperij ornauit & excoluit, tutamq; in posterum effecit, plurima opera publica faciens, præsertim templa, ædesq; sacras, & fora iudiciaria. Lepido mortuo, Pontifex Maximus factus, annū comsuum negligentia, & incuria sacerdotum & Pontificum, de nouo ad pristinam rationem redegit. Sacerdotia reformauit, abusus correxit multos in Repub. Leges quasdam retractauit, quasdam ex integro sanxit, Senatorum numerum definiuit, officia noua excogitauit, habitum uestitumq; pristinum reducere studuit, liberalitatem omnibus per occasionem exhibuit. In reprimendis populi uoluptatibus infuens, seuerus fuit, spectacula omnis generis edidit. Imperium omne suum bifariam diuisit, partem sibi asciuit, quæ scilicet, militum indigeret præsidio. regiones Barbarorum iugum detrectantes, partim populo dedit, regiones, uidelicet pacatas. Ob id populo Romano fuit perquam charus, imò dilectissimus, honoribusq; magnis affectus, PATERQVE PATRIÆ, & primus AVGVSTVS maximo consensu totius plebis, ac uniuersi Senatus, uocatus. Statuæ, ac pro eius incolumitate publica uota facta sunt. Dictaturam, ut assumeret, nullis precibus impelli potuit. A L. Murena, Fannio Cepione, & Ruffo Egnatio multis petitis infidijs, Nolæ tandem profluuiio uentris, ut quidam scribunt, laborans, in osculis Liuiæ cū ijs uerbis: *LIVIA NOSTRI CONVIVII MEMOR, VIVE, VALE, eodem* in cubiculo, quo pater Octavius, exitu ualde facili, obiit, Anno ætatis suæ septuagesimo septimo, Imperij LVI. cū regnasset cum Antonio & Lepido annos XII. solus Annos XLIII. Corpus eius maximis honoribus ad Urbem delatū, & postquam crematum fuit, reliquiæ in Mausæolo sibi inter Tiberinum amnem, & uiam Flaminiam extructo, impositæ. Fuit Augustus statura breui, corpore toto pulcher, & forma eximia, per omnes ætatis gradus. Lenocinij omnis negligens, uuku

multu sereno tranquilloq; oculos habuit glaucos, claros magis ac nitidos, dentes raros & exiguos, capillos leuiter inflexos & sufflauios, supercilia coniuncta: nasum à summo eminentiorem, ab imo deductiorem. Crure sinistro non perinde ualebat, sepius claudicās. Lithiasi etiā laborabat in uesica. Disciplinas omnes amabat. Eloquentię prima ætate fuit studiosissimus. Multa opera & pedestri & soluta scribens oratione, Græcarum literarum miro tenebatur amore. Eruditos sui seculi maximē fouebat, Vergilium præcipuē, & Horatium Flaccum Poëtas. Summa fuit in eo clementia, summa moderatio, ciuilitas, patientia, parsimonia in uictu, supellectile & uestimentis, summa continentia: nisi quod in adoleſcētia, aliqua, non tamen libidine, sed ratione commisit adulteria. In partibus tamen cæteris uitæ continentissimum fuisse constat, ac sine suspitione ullius uitij.

Pacato toto orbe ab Augusto, Numisma tale argenteū excusum est. In altera parte Numismatis est templum ex quadratis lapidibus extructum, figura quadrata, quatuor habens in ascensu gradus, & qualibet parte quatuor ianuas claufas. Ex utraq; parte ianuæ cuiusq; est columna Corinthiaca, altitudinē ianuæ æqualis. Hæ columnæ Tympanū sustinent. In Tympano sunt exsculptæ imagines paruæ alicuius in solio sedentis, & aliorum flexis genibus precantium. Ex utraq; Tympani parte ornamenti loco fructus uarii generis exsculpti pendere uidentur. Supra Tympanum cancelli, seu fenestræ duodecim spectantur. Supra fenestras Zophorus, in quo uaria animalia saltantia exsculpta, positus. Ex qualibet parte templi quatuor aliæ sunt columnæ Corinthiacæ strigatæ altitudine ad Zophorum pertingentes, circundantes quasi templum, quibus Zophorus & tectum templi incumbit. Supra Zophorum corona est, cui parui globi impositi. In superficie tecti caput cum pectore Iani quadrifrontis collocatum est, cū

inscriptione: PAX ORBIS TERRARVM. Et inferius subscriptum: IMP. PERPET.

s. c. Hæc figura templi planè dissimilis est illi, quæ est in Numismate Neronis.

OCTAVIVS, Pater Augusti, ordinis senatorij, re & æstimatione magna fuit. Macedonia præfecturam summo cum honore administrauit. Nam fugitiuos Spartaci, & Catilinæ manum Thurinum agrum tenentes in itinere deleuit, negotio sibi in Senatu extra ordinem dato. Prouinciæ præfuit non minore iustitia, quàm fortitudine. Decedens Macedonia, ante, quàm consularum peteret, repentina morte Nolæ sublatuſ est, relictis liberis Octauia maiore ex Ancharina, & Accia Octauia minore, & Augusto quadrimo.

ACCIA, M. Accij Balbi Aricini, Senatoris clarissimi filia, Iulie sororis C. Cæsaris filia, mater Octauiani Augusti, post mortem Octauij nupsit Marcio Philippo consulari uiro: primoq; consularu Octauij obiit, superstitibus liberis, Octauia maiore, & minore, & Octauiano.

CLAUDIA P. Clodij & Fuluiæ filia, M. Antonij priuigna, ut post proscriptionem Antonius & Augustus necessitudine aliqua necerentur, uixdum nubilis, Augusto in uxorem data est. Simultate deinde cum socru exorta, ante bellum Perusinum,

num, intacta adhuc uirgo, ab Augusto dimissa est.

SCRIBONIA de familia Libonum nupta antè duobus consularibus uiris, ex altero mater, uxor Octauiani Augusti, mater Iuliae, peruerfitate morū planè intolerabilis, ob id ab Augusto repudiata.

LIVIA, Augusti & Scriboniae filia, primū M. Marcello Octaviae sororis Augusti filio, uix pueritiam egressa nupta. Eo mortuo intercessione Octaviae, M. Agrippae in uxorem tradita. Ex quo Caium & Lucium mox ab Augusto adoptatos, quorum alter in Lycia, alter in Malsilia periit, & Agrippam posthumum, sustulit, filias quoq; duas, Iuliam & Agrippinā, omnibus stupris flagitijsq; expositas, in insulam Pandateriam, cum filia, ubi & uini, ac omnis delicatioris cultus usus ademptus, ab Augusto relegatas. M. Agrippa Iuliae filius, ob ingenium sordidum, & ferox abdicatus, Surrentum est sepositus. Ex Surrento in Insulam, tanquā in locum deteriorem deportari iussus est. Senatusconsulto etiam cautum, ut eodē loco in perpetuum asservaretur.

LIVIA DRVSILIA Tiberio Neroni antea nupta, ex quo etiam Tiberium & Drusum Neronem suscepit, Augusto petenti in matrimonium collocata, unice & perseveranter ab Augusto dilecta. Nihil liberorum ex eo habuit. Foetus conceptus immaturus est editus. Mulier comis ad extremam aetatem uixit. Octuagesimum annum sine ullo morbo attigit. Mortua elata est adhibitis quibusdam imaginibus cum luctu mulierum Romanarum ad annum, iussu Senatus.

OCTAVIA, patre Octavio, & matre Ancharia nata, soror Octaviani Augusti, M. Antonio in cōiugiū tradita, ex eo duas Antonias maiorē & minorē, suscepit. Deinde M. Marcello iun. & duas filias, & C. Marcellum filiū, Augusti generū genuit.

C. MARCELLVS, C. Marcelli & Octaviae, Octaviani Augusti sororis, filius, uix dum pueritiam egressus, Iuliam Augusti filiam, in matrem coniunxit, & haud multo post obiit.

TIBERIVS NERO CAESAR, ex patre Tiberio Nerone, qui sub Iulio Cesare bello Alexandrino Quaestor fuit, & matre Livia Drusilla xvi. Calend. Decemb. M. Aemilio Lepido, & Munatio Planco Coss. natus est. Infantiam pueritiamq; habuit luxuriosam, deditus spectaculis gladiatorum & ludis, comes usquequaq; parentum fugæ, Virili toga assumpta, se ad magistratus ac principatus honores accingit, quos ordine omnes adiit, Quæsturam, Præturam, Consulatum, Tribunitiamq; potestatem exercuit. Bello Cantabrico Tribunus militum, Tigranem Armeniæ regem regno restituit. Signa à Parthis

Parthis Crasso ablata, recepit, Galliam anno serè rexit. Dehinc Rheticum Vindelicumque bellum, tum Pannonicum, Germanicum, Illyricumque post Punica, bellorum omnium grauis, sumum, gessit, ob quæ triumphauit, & ouans urbem ingressus est. Defunctis Caio & Lucio, Liuiæ impulsu magis, quam Augusti iudicio, quippe cuius mores & ingenium non probasset unquam, ad Augusto adoptatus, & successor ascitus est. Post mortem Augusti Imperium adeptus, primum se liberalem ac modestum gessit, in multis sese popularem aliquandiu exhibuit, adulationibus spretis, & contemptis, à nullo Imperator aut dici, aut appellari, uoluit. Senaturn, Senatoresque omnes usq; ad submissionem ueneratus, humanitatis propè excedens modum, pristinamq; serè libertatem exhibens. Vectigalia, Monopolia, ædificia, delectum, exercitus, patrum more, decerni statuit, autoritate Consulum singula penè administrans. In omnibus se ciuilem admodum etiam minoribus exhibuit, Præsidiibus prouinciarum tributa suadentibus. rescribens: BONI PASTORIS ESSE TONDERE PECVS, NON DEGLVBERR. Post adeptum Imperium biennio continuo extra Urbem pedem non extulit: sed priuatus liberis, Campaniam, quasi nunquam rediturus, tum Capreas secessit, in insula Neapolitani sinus magnificentissimis ædificijs exstructam. Reipublicæ curam abiecit. Hispaniam & Syriam per aliquot annos sine consularibus legatis habuit. Armeniam à Parthis occupari, Mœsiam à Dacis, Sarmatisque, Gallias à Germanis uastari neglexit, non sine magno Imperij dedecore. Tandem uitia, male diu dissimulata, detexit. Portentosæ libidinis fuit, adeò, ut nudas puellas mensæ administrare iuberet, aliæque factu turpissimum sit habit⁹. Vini fuit auarissimus, ita ut Caldius, Biberi⁹, Mero, ioculariter pro Claudius, Tiberius, Nero, sit dictus. Luxuriæ & ebrietati summam adiecit auaritiam, ut nūquam expeditionum militibus salaria exolueret, nihil exedificaret. Et, ut crudelitatem rapacitati annecteret, locupletiores omnibus facultatibus priuatos occidit. Multos excellentes ingenio uiros trucidauit: odium in propinquos, & necessarios exercuit: utpote in Drusum fratrem, & Iuliam uxorem in exilium relegatam. Liuiam matrem ad se uenire, nisi rarissime, passus est, nec defunctæ aliquem honorem exhibuit. M. Agrippam iuuenem, cohæredem suum, prius, quam mors Augusti diuulgaretur, interfici iussit. Germanicum Drusi filium, Augusti iussu sibi adoptatum, ueneno necauit. Agrippinam nurum relegauit. Non minorem crudelitatem in nepotes & amicos exercuit. Viginti numero principes, ueluti consiliarios suos conuocatos, uix tribus emissis, omnes perdidit, inhumaniter, sæuèque tyrannidem exercens. Postremò in Astura propè Campa-

niā in languorē incidit: tandem in uilla Luculliana xvii. Calen. Aprilis, Cn. Acerronio Proculo, & C. Portio Nigro Cosa. obiit Lxxviii. ætatis Anno, Imperij xxiii. Morte eius ita lætus est populus, ut clamaret eū in Tiberim proijciendum. Romam tamen portatum corpus, publico funere crematum est. Vir fuit corporis ampli ac robusti, staturæque proceræ, manu sinistra agilior & ualidior, articulis ita firmis, ut recens & integrum malum digito terebraret, caput pueri, uel adolescentis talitro uulneret, coloris candidi, naso oblongo, prægrandib. oculis, quibus etiam in tenebris uidebat, ualetudine perserrima. Confectus senio accessit incurua proceritas, nud' capillo uertex, ulceroſa facies, ac plerūq; medicaminib. interſtinſta. Liberalib. artib. apprimè eruditus. Latina & Græca lingua eloquio insignis, ingenio pessimo, truci, auaro & insidioso.

In Tiberij Numismatis posteriore parte extructum Mausoleum est, quatuor in ascēsum habens gradus, figura sphaerica, quinque apparens ianuis. In superficie ædificij quidam globi eleuati, positi. In media superficie ædificij quædam statua conspicitur. A dextra parte sacerdos uelatus stat, habēs lituum in manu. A sinistra alius uelatus sacerdos, Sympullum in manu tenens. Ex utraq; parte ædificij, duo æquales obelisci altitudine ædificio maiores uidentur. In suprema obelisci parte globus est, in quo Victoriæ statua, in dextra tenēs manu lauream coronam, in sinistra palmam, posita est, cū inscriptione: MEMORIA PERPETVA. Ab altera parte S. ab altera C. Inferius subscriptum: MAVSOLEVM AVG. Et hoc Numisma ex metallo fuit confectum magnitudine, quali apparet. Augusti aut Mausoleū ita constructum fuit. Duodecim habuit portas sibi inuicem oppositas. In uertice, quem 250. cubitorum altitudine fuisse uolunt, æneum ipsius simulacrum fuit, ipsa quidem sepulchra, nō admodum è terra tollebantur. Ex posteriori parte loca ad spatium pulcherrima habuit, lucosq; amoenissimos, & uiridissimos. In medio autem campi spatium buſti stat ambitus, & hic ipse niueo perfectus lapide, in circuitu ferreos cancellos habens, & plantatas præ se ferentes Populos. Hodie marmor rotundum, quod in interiori erat parte, extat, & quemadmodum ex antiquis uestigijs eius loci conijcitur, tres erant muri æque inter se distantes, ita ut multa præterea sepulchra cōmode à se inuicem disiuncta capi possent. In his ruinis marmor repertum est cum huiusmodi inscriptione: DIS MANIB. M. VLPIO MARTIALI AVG. LIB. A MARMORIBVS. Duo æquales obelisci iuxta Mausoleum fuere, quorum uterque 42. pedum cum dimidio longitudinem continebat. Alter factus in uia inter hunc ipsum locum, & Tiberim, alter post D. Rochi ecclesiam, terra opertus spectatur.

TIBERIVS NERVO, Tiberij Imperatoris pater, sub Iulio Cæsare bello Alexandrino Quæstor, classi præpositus, plurimum ad victoriam contulit. Quare in locum P. Scipionis Pontifex substitutus, ad deducendas in Galliam colonias missus est. In Triûmviratu Antonij, Augusti & Lepidi Prætura functus est. Deinde L. Antonium Consulem, Triûmviiri fratrem ad Perusiam secutus, reconciliata inter omnes pacem, Romam rediit, uxoremque Liuiam Drusillam tunc grauidam Augusto petenti concessit.

LIVIA DRVSILLA Tiberij Neronis primum, deinde Octavianij Augusti uxor, de qua supra.

AGRIPPINA M. Agrippæ filia, neptis Pomponij Attici, equitis Romani, uxor Tiberij Imperatoris, ex quo suscepit Drusum. Vnicæ & plurimum hanc amavit Tiberius: sed inuitus, & quidem grauidam dimittere, Iuliamque filiam Augusti, cuius mores improbat, ducere coactus.

DRVSVS Tiberij Neronis Imperatoris ex Agrippina naturalis filius, iuuenis admodum, morbo & intemperantia consumptus Romæ obiit. Tacitus ueneno sublatu tradit, quod illi Seianus per Lygdum spadonem propinauerat.

TIBERIVS patre Druso natus, Tiberij Neronis Imperatoris nepos.

CAIVS CAESAR, ex Germanico, & Agrippina pridie Ca-

Calend Septēb. Germanico patre, & Fonteio Capitone coss. natus est. Imperium magis in gratiam patris, populo ac militibus commendatus, quam proprijs uirtutibus assecutus. Sunt qui dicunt Tiberium eum in dignitate substituisse, ut huius crudelitate suam obtegeret scuitiam. Imperium assecutus, Caligula cognomen à militari calceamento est adeptus, quia apud milites educatus erat. Vnde non ingratus militibus, ab his legionū alumnus appellatus est. Ab initio principatus, quod pietatem in cineres matris ac fratris, patris, patrui, sororum, omniumque propinquorum exercebat memoriam, summē popularis exitit, omnibus studuit se obsequiosum pręstare, animi scuitiam crudelitatemque dissimulans. Rerum gestarum studiosos, quos Tiberius relegauit, reuocauit omnes. Iurisdictionem liberam Magistratibus reliquit, census, uestigalia reformauit, incendiōrum damna redintegrauit, multa spectacula, etiam nunquam uisa ordinauit. Quorum gratia nunc pius, nunc castrorum filius, nunc pater exercituum, nunc optimus Cęsar est dictus. Tandem in inanem atque uanam superbiam lapsus, se adorari, & uocari Latialem Iouem, passus est, propria sibi sacerdotia constituens, uictimasque & hostias expectans, tum in propinquos, in auiam, proauiam, omnem scuitiam exercuit. Tres sorores suas constuprauit, unamque ex eis etiam mortuam adāmauit. Consobrinum Iuba Ptolomę Regis filium iugulauit, Senatores multos interfecit: equites ac matronas, excitato tumultu amplius uiginti elisit. Conclufis multis horreis famem populo indixit: carceribus męcipatos, sine criminis pensitatione interfecit omnes. Equitē Romanū obiectū feris, cum se innocentē pnūtiasset, reduxit, abscissaq; lingua rursus induxit. Parentes, filiorū supplicio interesse coegit. Hanc scuitiā atrocitate, & uerborū inuerecundia auxit, sæpe illud tragicū iactitans: ODFRINT DVM METVANT. & illud, VTINAM POPVLVS ROMANVS VNICVM HABERET CERVICFM. optabatq; cędē, famē, pestē, incendia, terrę etiā hiatū, ut sua tempora redderētur illustriora. Statuas illustriū uirorum ad nihilum redegit. Homeri carmina comburere est conatus. Virgilium ignorantia, T. Liuium loquacitatis accusauit: quos unā cum Iurisconsultorum scriptis extirpare decreuit. Verustissimis familijs sua insignia eripuit. Libidinis erat inexplebilis, ac luxurię portentosa, ut neque masculis, neque fœminis parceret ullis. Omnibus honestis insidiabatur matronis, quas cum maritis ad coenam uocatis uitiasset, palam in conuiuijs omnibus dixit, earum has laudans, has uituperans. Cum uerò luxu & inutilibus sumptibus magnam auri uim consumpserit, ad rapinam se conuertit, noua & inaudita exquirens uestigalia, testamenta diuitum irrita faciens, reosque una sententia quadraginta condemnans, turpes sic auctiones

instituit. Vnicam fecit expeditionem in Germania, sed nihil bonum ac strenuum Imperatorem decens, fecit, molitus nefando consilio trucidare legiones, uixque a tam præcipiti cogitatione inhiberi potuit. In talem igitur feram & crudelem bestiam, non hominem, conspirationes aliquæ factæ, detectæ sunt. Tandem per Chæream Cassium Tribunum, & Cornelium Sabinum triginta uulneribus est confectus, Anno ætatis uicesimo nono, Imperij tertio cum decem mensibus. Cædaver tumultuario rogo semiambustum, in hortis Lamianis, leui cespite obrutum: a sororibus tamen ab exilio redeuntibus concrematum. Vir fuit statura eminenti, pallido colore, corpore enormi, gracilitate maxima ceruicis, & crurum oculis & temporibus concavis, fronte lata & torua, capillo raro, ac circa uerticem nullo, hirsutus cætera. uultum natura horridum, ac tetrum, etiam ex industria efferabat, componens ad speculum in omnem terrorem, ac formidinem.

In huius C. Cæsaris Numismatis posteriore parte, Corona est exploratoria (quali in expeditione Germanica, deuictis hostibus, milites uictoriæ participes donauerat) ex lauro confecta, distincta Solis & Lunæ syderumque specie. In medio coronæ sunt trophæa ex uarij generis armis congesta, cum inscriptio-
ne, VICTORIA DE GERMANIS.

S. P. Q. R.

GER.

GERMANICVS Drusi & iunioris Antoniae filius, à Tiberio patruo iussu Augusti adoptatus, quinquennio quaesturā, post eam consulatum statim gessit. Missus ad exercitum in Germaniam, obitu Augusti nunciato, uniuersas legiones Tiberium Imperatorem pertinacissimè recusantes, & sibi summam Reipub. deferentes, Imperium suscipere noluit. Consul iterum designatus, Armenia Regem deuicit, Cappadociam in provinciae formam redegit. Annum ætatis agens xxxiiii. diutino morbo Antiochia, fraude Tiberij (ut opinio fuit) obiit. Vir omnibus uirtutibus præditus.

AGRIPPINA, M. Agrippæ & Iulie filia, neptis Augusti, Germanici uxor, ex quo nouem liberos sustulit: quorum duo infantes, tertius puer extinctus est. Ceteri superstites patri fuerunt. Tres filij, Nero, Drusus, & C. Cæsar. Filia totidem, Agrippina, Drusilla, Liuia. Mortuo marito à Tiberio Pandateriam relegata est.

Aliud Numisma Germanici addidi, propter diuersam inscriptionem. In cuius altera parte est currus triumphalis, cum

inſcriptione: GERMANICVS CAESAR.

LIVIA CLAVDILLA, quam & Tacitus Claudiam appellat, M. Syllani nobilissimi viri filia, ante initium principatus C. Cæsari nupta, ex partu obiit.

LIVIA HORESTILLA, C. Pisoni prius nupta. Hanc C. Cæsar è coniugio abduxit, & manè gloriatus uxorem instar Romuli sibi esse repertam, inter paucos uerò dies repudiata benè nio post relegauit, quod repetisse prioris mariti Pisonis usum medio tempore uidebatur.

LOLLIA PAVLINA M. Lollij Caij filij Augusti rectoris filia, antè C. Memmio, qui consularem exercitum regebat, nupta, facta mentione auia eius, ut quondam pulcherrimæ, subito prouincia euocata, ac C. Cæsari coniuncta fuit: sed breui interdicto coitu cuiusquam in perpetuum, ab eo dimissa.

CAESONIA, neque forma insignis, neque ætate integra, luxuriae perditæ mulier, & ex alio trium filiarum mater. Hanc tanto

ar-

ardore adamauit C. Cæsar, ut pelta & galea armatam, iuxta se adequitantiem militibus ostenderet, amicis uerò nudam. Ab hac medicamento amatorio potionatus credebatur, ut ualitudinem neq; corporis, neq; animi integram habuisse feratur. Sed C. Cæsare occiso, à Centurione Lupo gladio cõfossa est.

IVLIA DRVSILLA C. Cæsaris ex Cæsonia filia. Infantem per omnium Dearum templa C. Cæsar circumferens, Minervæ gremio imposuit, alendamq; commendauit. Hanc omnino ex se genitam illo demonstrauit argumento, quòd feritatem paternam imitaretur, cum ludentium puerorum oculos infectis unguibus peteret. Parentibus interfectis, illa quoque parieti est illisa: ac ita nefandissima tota soboles, ac integra domus è medio sublata est.

LIVIA nata ex Germanico, & priore Agrippina, cuius fraude necatum ueneno uirum fuisse scriptores tradunt. Ex ea Tiberius alter natus adulterio ferebat. Ideò despectus ab Imperatore Tiberio, materq; ipsa tormentis, supplicioq; affecta.

NERO Germanici & Agrippinae filius, frater C. Cæsaris. Huc

B 5

cum fratre Druso omnium criminationibus obnoxium reddidit, uariâq; fraude inductum, ut & concitaretur ad conui-
tia, & concitatus perderetur, accusauit Tiberius Cæsar per li-
teras. Accusatus hostis in Insula Pontia fame periit.

DRVSVS item, sicut frater, ut prædictum est, Tiberio crimi-
nante hostis iudicatus, in ima parte palatii fame necatus est.

TIBERIUS CLAVDIUS, DRVSVS, ex Druso Nerone fratre Tiberij Imperatoris, & Antonia minore, Iulio Africano, & Fabio Africano Coss. Lugduni natus est. Vniuersam penè pueritiam, & adolescentiam conflictatam habuit, ita ut animo simul & corpore esset penè hebetiori. Vnde ab Antonia matre, sæpe **PORTENTVM HOMINIS DICEBATVR, QVASI A NATVRA INCHOATVS, SED NON ABSOLVTVS FORET.** Liberalibus artibus ab ætate prima haud medio-
crem operam dedit, Græcè doctus & Latine quadraginta hi-
storiarum libros conscripsit. C. occiso, cum percussores in-
quirentur, metuens ne ad supplicium raperetur, sese occul-
tauit, deformi latebra repertus, à militibus extractus, du-
ctusque ad palatium urbis, Imperator creatus est, Anno æta-
tis L. promittens singulis quaterna dena sestertia. Et sic pri-
mus Cæsarum fidem militis præmio est pignorus. Parenti-
bus ac maioribus suis auia & fratri, cunctisque propinquis
diuinos honores instituit, sacrificiaque in memoriam eo-
rum, cum ludis & spectaculis celebrauit, honores sibi illatos
spreuit, ac contempsit. In cunctis tam civilem se gessit, ut bre-
ui spatio omnium in se fauorem & amorem traheret. Priuatis
tamen insidijs infestabatur, ac bellum civile contra eum à Fu-
rio Camillo Scriboniano Dalmatię Legato est motum, quem
etiam milites in Imperatorem elegerunt. uerùm intra quintũ
diem oppressus est, legionibus, quæ sacramentum mutauer-
ant in pœnitentiam religione conuersis. Censuram deinde
inter-

Intermissam reuocauit, eamq; gessit, in qua populi lasciuiam seueris edictis increpuit. Ius laboriose dixit. Expeditionē in Britannia sumpsit, quam cum in deditionem recepisset, sexto demum mense reuersus in Urbem triumphū egit pretiosissimum. Curam urbis maximā habuit. Annona existente arctiore, ob assiduas sterilitates, commeatus hyberno tempore inueniendos cogitauit. Senatu suppleuit, famulos Senatu amouit, ob id PATER SENATVS dictus. Opera publica multa & magna extruxit. Aquam Claudia Romam introduxit. Spectacula magnifica edidit. Ludos seculares fecit. Institutiones quasdam correxit, nouas sanxit: plerisq; indulgentissimus ac liberalissimus princeps. Tandem fraude Agrippinae ueneno perijt, ætatis Anno LXIII. Imperij XIII. Funeratus est solenni pompa Principum, & in Deorum numerum relatus. Vir, cuius forma dignitatem, auctoritatemq; præ se ferret, specie & canicie pulchra, corpore prolixo, nec exili, risu indecenti, spumante risu, humentibus naribus, capite tremulo, ac ualitudine semper graui. Conuiuijs plus nimio deditus, uini cibiq; appetentissimus, usq; adeo, ut sæpe uomitu stomachum exonerare cogeretur. Somni breuissimi, libidinis in fœminas profusissimæ, aleæ perquam studiosus, natura sæuus sanguinariusq;, alioqui timidus, & ad omnia pauidus.

IN CLAUDII Numismatis altera parte est ædificium lapidibus quadratis rudibus, duos arcus subleuatos continens, superiore parte in templi figuram extructum. In cuius medio est statua Imperatoris hastile manu tenens. Ante eum signum militare, cui Aquila imposita. Ex utraque statuæ parte columnæ Tympanum sustinent. Inscriptio in medio ædificij talis est: IMP. RECEPT. Aquæ Claudie introductum representans.

FUIT AUTEM Aquæductus à Caligula inchoatus, sed à Claudio magnificè ex duobus fontibus cœruleo altero, ob colorem: altero Curtio in Urbem inductus & perfectus. Opus omnium reliquorum Aquæductuum longissimo interuallo splendidissimum. Omnes enim Romanos colles altitudine excedit. Vestigia eius in Auentino propè S. Priscam, & propè Næuiam portam, quæ nunc MAIORIS appellatur, in muro cōspiciuntur, canales scilicet, saxei tres, alter alteri impositus magnæ amplitudinis. In frontispicio eiusdē portæ titulus huiusmodi legitur: TIBERIVS CLAVDIVS DRVSI F. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS, PONTIF. MAXIM. TRIBVNITIA POTESTATE XII. COS. V. IMPERATOR XXVII. PATER PATRIÆ, AQVAS, CLAVDIAM EX FONTIBVS, QVI VOCABANTVR CAERVLEVVS ET

CVRTVS, A MILIARIO XXXV. ITEM ANIENTEM NOVAM A MILIARIO XII. IMPENSA SUA IN VRBEM PERDUCENDAS CVRAVIT. Alij item Tituli de huius aquæ ductus restitutione leguntur, quos suo loco annotabimus. Atque in id opus Claudij erogata sunt Talentum sexaginta milia, cuius rationem cum putaret Budæus, Auri, ut uulgò loquimur, Millionem, ac CCCLXXXV. milia & D. Coronatos efficere monuit.

DRVSVS, patre Tiberio Nerone, matre Liuia Draſilla natus, frater Tiberij Imperatoris, pater Claudij Cæſariſ, miſſus in Germaniam, eam prouinciam domuit, collapsus equo fractoque crure inter Salam & Rhenum fluuios uictor, oppetiit.

ANTONIA MINOR, M. Antonij & Octauiz ſororis Auguſti, filia, Drusi uxor. Ex quo plures habuit liberos, tres tamen omnino reliquit, Germanicum, Lucillam, & Claudium Imperatorem.

ALIAM in Numismatibus inuenimus Antoniam, quam ob diuerſam effigiem & inſcriptionem adijcere uolumus. In cuius

ius altera parte est sacerdos dextra simpullum tenens, cum inscriptione: TIR. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. Ex utraque parte. S. C.

AEMILIA LEPIDA, Augusti proneptis, ex Paulo Aemilio Censoris filio, & Iulia nepte, Claudij adhuc adolescētis sponsa, sed quòd pater eius in Augustum coniurauerat, à Claudio repudiata.

LIVIA MEDVLLINA, cui cognomen & Camilla erat, è genere antiquo Dictatoris Camilli nata, secunda Claudij sponsa, die nuptijs destinato, ualitudine extincta.

PLAVCIA HERCVLANILLA, triumphali patre nata, ob libidinum probra, & homicidij suspicionem, repudiata à Claudio, ex quo liberos habuit Drusum & Claudiam.

AELIA PETINA ex Tiberonum familia nata, patre consulari, ob leues offensas à Claudio repudiata, suscepta tamen prius ex ea Antonia.

VALERIA MESSALINA Barbati Messalæ confobrini sui filia, ob impudicitiam famosissima Claudij uxor. Inter cætera uirtutibus à C. Syllio Romanorum pulcherrimo nupta, nuptijsque Claudio in Hostiensis secessu, sacrificij gratia agente, celebratis, Narcissi liberti iussu, assidente matre Lepida, à Tribuno transfixa est, superstitiis liberis Octauia, & Britannico.

IVLIA AGRIPPINA Claudij uxor, & ex fratre Germanico neptis. Huius illecebris blandissimis, ac oculo in amorem pellectus Claudius subornauit apud Senatum, ut se cogerent ad ducendam eam uxorem, & ad incestas celebrandas nuptias, cuius fraude postea periit.

BRITANNICVS, primò Germanicus dictus, patre Claudio, matre Messalina xxii. Imperij die, inque secundo consulatu patris natus. Hunc paruulum militibus pro concione, manibus suis gestans, & plebi per spectacula gremio, aut ante se retinens, assidue commendabat. Post obitum patris ueneno à Nerone extinctus est.

DRVSVS.

DRVSVS POMPEIVS, Claudij & Plauciæ Herculaniæ filius. Hunc puberem amisit, Pyro per lusum in sublimè iactato, & hiaru oris excepto, strangulatū. Cui ante paucos dies mortis suæ, filiam Sciam desponderat.

CLAVDIA ex Herculaniilla Claudij filia, ex liberto suo Bortere concepta esse ferebatur: Quamuis ante quintum mensem diuortij nata aliq̃ue cœpta, ad matris tamen ianuam exposita, & nuda abiecta est.

ANTONIAM ex Petina Cn. Pompeio Magno, deinde Fausto Syllæ nobilissimis iuuenibus collocavit Claudius, quos postea non reiecit modò, sed interfici iussit.

DOMITIVS NERO CAESAR, ex Cn. Domitio Nerone & Agrippina Germanici filia, xviii. Calend. Ianuarias exoriente Sole procreatus. Tam infelici genitura editus in lucem, ut gratulantibus amicis, pater Domitius, (NIHIL QVICQVAM, NISI DETESTABILE IN. PERNICIE-
EM REIPVB. EX SE, ATQVE AGRIPPINA POSSE

NASCI, **A**STERE PATERETUR. Trimulus patrem amisit. Apud Lepidam amicitia sub duobus pædagogis saltatoris & tonfore est educatus. Vndecimo ætatis Anno à Claudio est adoptatus, Annæbq; Senecæ Senatori in disciplinam traditus. Mortuo Claudio decimoseptimo ætatis Anno, medio die ante Idus Octobris, egressus in publicum, pro palatii gradibus Imperator salutatus est, lecticæ impositus à militibus per castra in Curiam delatus, ubi & à patribus Imperator uocatus, multisq; honoribus est auctus. Hinc C. Claudium apertissimo funere laudauit, eumq; in deorum numerum referri præcepit. Matri summam rerum commendauit. Primum quinquennium ita gessit, ut omnes Principes liberalitate, clementia, comitate, beneuolentia superaret. Adeo ut Traianus dicere solitus sit: **PROCVL DISTARE CUNCTOS PRINCIPES A PRIMO QVINQUENNIO PRINCIPATVS NERONIS. GRAVIORA VECTIGALIA AVT MINVIT, AVT ABOLEVIT.** Et cum de supplicio cuiusdam capitis damnati ageretur, & ut subscriberet libello supplicij deputati admoneretur, chartam inuitus accipiens exclamauit: **QVAM VELLEM NESCIRE LITERAS.** Quæ vox Senecam commouit, ut librum de clementia Neronis scriberet. In omnes ordines tam clemens ac benignus fuit, ut & salutantes ad se mitteret, & uicissim eos saluaret memoriter. Prauos mores emendauit, multas leges bonas tulit: sumptibus superfluis modum adhibuit. Ianum bis clausit, Consulatus quatuor gessit, nouam ædificiorum formam inuenit, utq; ante domus porticus essent, de quarum solariis incendia arcerentur, sumptibus suis extruxit. Propagandi augendiq; Imperij, neq; uoluntate ulla, neque spe motus est unquam. Pontum in prouinciæ formam redegit. In Achaia Isthmum perfodere aggressus, irritus fuit conatus. Etsi autem multa cum honore ageret: mox tamen Imperatoriæ dignitatis oblitus, sese Musices studio ita addixit, ut in scenâ prodire personatus concupierit, & in Theatro publicè cantauerit. Flagrauit aurigandi & cytharizandi studio, adeo ut coronas ex Græciæ agonibus, sibi oblatas, gratissimè reciperet. Reuersus è Græcia, triumphum agens, Romam introiuit, in curru triumphali Augusti, coronatus & purpuratus. Paulatim petulantiam, libidinem, luxuriam, auaritiam, crudelitatem aperuit & detexit, adeo, crepusculo pileatus ut obuios quosq; uerberaret, ac repugnantes uulneraret, cloacisq; immergeret, tabernas effringeret & expilaret, ita ut sæpe illi periculum mortis immineret. Comessionibus ita deditus, ut è medio die ad mediam noctem epulas protraheret. Inter cœtus ganeorum, atq; scortorum nudus saltauit. Pueris abusus, & nuptis. Virgini Vestali Rubriæ uim intulit. Sporum puerum Eunuchum, ornamentis muliebribus excultum, ad se deferri iussit, & pro uxore

uxore habuit. Doriphorum libertum in coniugem accepit, & maritum suum, cum se mulierem effingeret, fecit. Agrippinam matrem incestauit. Per cuncta autem flagitia uolutatus, nihil flagitij reliquit. Prodigalissimus & profusissimus tam donando, quam ædificando, ut iam egens & exhaustus, ad rapinas animum intenderet, sacrilegijsque templa Deorum spoliaret, ac tum animum ad crudelitatem conuertit. Britannicum secum coenantem preparato ueneno, è medio sustulit: matrem occidi iussit, eiusque cadauer intrepidus aspexit. Lepidam amitam interfici curauit, eiusque bona diripuit. Multos præterea affinitate coniunctos crudelissimè interfecit. Senecam & Burrum præceptores interemit, libertos, senes multos ueneno sustulit, nobilissimum quenque exitio destinauit, conatus Senatorium ordinem totum subuertere. Nec populo quidem ac mœnibus patriæ pepercit. Urbem ipsam incendit, causatus ædificiorum deformitatem, & uicorum flexuras, durauitque incendium sex diebus, & noctibus septem, quod è turri Mecoenatiana prospiciens, Scenico habitu Trojanum incendium decantauit. Cùm iam Galliæ defecissent, duce Iulio Vindice, ac mox Hispaniæ, Duce Galba, collapsus animo, cùm iam inter prandendum audisset Galbam salutatum Imperatorem ab exercitu, mensam subuertit, ac semimortuus humi cecidit, utque resipuit, ueste decissa, actum de se pronuntiauit. Dehinc furibundus in theatrum descendit, meditatus uniuersum senatum per conuiuia necare: desperatione tamen deterritus, expeditionem contra Gallos parauit. Varijs interim angustijs & cogitationibus molestabatur, crudelissimisque somnijs uexabatur. Venenum deinde ex auræa pixide sumens, fugam moliebatur, & dum se ab omnibus derelictum uideret, amicorumque fores conclusæ, nec quisquam repertus, qui eo rogâte sibi ceruicem amputaret, præceps procurrit, se Tiberi immersurus: sed à Phaonte quodam liberto auocatus. At ubi audiuit se hostem à Senatu iudicatum, & ab Equitibus inquiri, ferrum iugulo adegit, adiuuante trepidam manum impuro Eunuchò Sporo, Anno ætatis tricesimo secundo, Imperij decimo quarto, eo ipso die, quo uxorem Octauiam interemerat. Mors eius tantum gaudij publicè præbuit, ut plebs pileata tota discurreret urbe. Statuta fuit penè iusta, corpore maculoso & scædo, sufflauo capillo, uultu pulchro magis, quam uenusto, oculis cæsijs, & hebetioribus, ceruice obesa, uentre proiecto, gracilimis cruribus, ualetudine prospera.

In huius Numismatis altera parte, Neronis triumphus talis repræsentatur: Currus, cui uariæ imagines mulierum cytharaludentium, & saltantium quatuor equabus Hermaphroditis niueis trahitur. Currui Nero insidet ornatus pallio, corona-

C

lus corona olympica, cytharam manu tenens, de cuius collo pendet arcus, & pharetra. A dextro currus latere duo uexillares conspiciuntur, uexilla, quibus uaria instrumenta Musica appendent, gestantes, cum inscriptione: APOLLINI INVICTO CAB. AVG. Infra scriptum, S. C.

De hoc triumpho Suetonius hæc tradit: Reuersus è Græcia Neapolim, quòd in ea primùm artem protulerat, albis equis introijt, disiecta parte muri, ut mos hieronicarum est. Simili modo Antium, inde Albanum, inde Romam, Sed & Romam eo curru, quo Augustus olim triumphauerat, & in ueste purpurea, distinctaque stellis aureis chlamyde, coronamque capite gerens Olympicam, dextra manu Pythiam, præeunte pompa cæterorum, cum titulis, ubi & quos, quo cantionum, quòue fabularum argumento uicisset: sequentibus currum quantum ritu plausoribus, Augustianos, militesque se triumphus eius, clamantibus. Dehinc diruto circi maximi arcu, per uelabrum forumque Palatium & Apollinem petijt. Incedenti passim uictimæ cæsæ, sparso per uias identidem croco, ingestæque aues, ac lemnisci & bellaria. Sacras coronas in cubili circum lectos posuit. Item statuas suas citharædico habitu: qua nota etiam numum percussit.

CN. DOMITIUS, Domitij Neronis, & Antonia Maioris filius, pater Neronis, uir scelestissimus, omniq̃ parte uitæ detestabilis homicida. Siquidem Comes missus ad Orientem C. Cæsaris iuuenis, libertum suum, quòd potare quantum iubebatur, recusaret, occidit. Puerum citatis iumentis haud ignarus obtruiuit, Equiti cuidam Romano in medio foro oculum eruit. Perfidus, maiestatis quoque, adulteriorum, incestique cum sorore Lepida reus factus, mutatione temporum euasit. Tandem Pyrgis, morbo aquæ intercutis decelsit, sublatò ex Agrippina filio Nerone.

AGRIPI-

AGRIPPINA Germanici & Agrippinæ filia, primò ex Cn. Domitio Aenobarbo filium Neronem habens, postea Claudio nupsit, & simul filium in adoptionem dedit. De qua suprà.

OCTAVIA Claudij Cæsaris, & Messalinæ filia. Hanc pater Neroni post matrimonium Agrippinæ despondit: cuius consuetudinem citò aspernatus Nero, eamque sæpe frustra strangulare meditatus dimisit, ut sterilem. Improbante diuortium populo, relegauit, primùm in Campaniam, dehinc in insulam Pandateriam. Postea sub crimine falsi adulterij mori iussa, uinculis restringitur, uenæque eius per omnes artus exoluuntur. Et quia pressus pauore sanguis tardius labebatur, feruidi balnei uapore necatur.

POPÆA Sabina Titi Ollij filia, equiti Romano Crispino antè nupta, ex quo filium Crispinum genuerat, quem impubem Nero occidit, pellex & adultera Neronis. Post diuortium tamen Octauiae, unice dilectam in uxorem duxit Nero: quam conuiuantem sibi ictu calcis occidit, suscepta priùs ex ea filia Augusta.

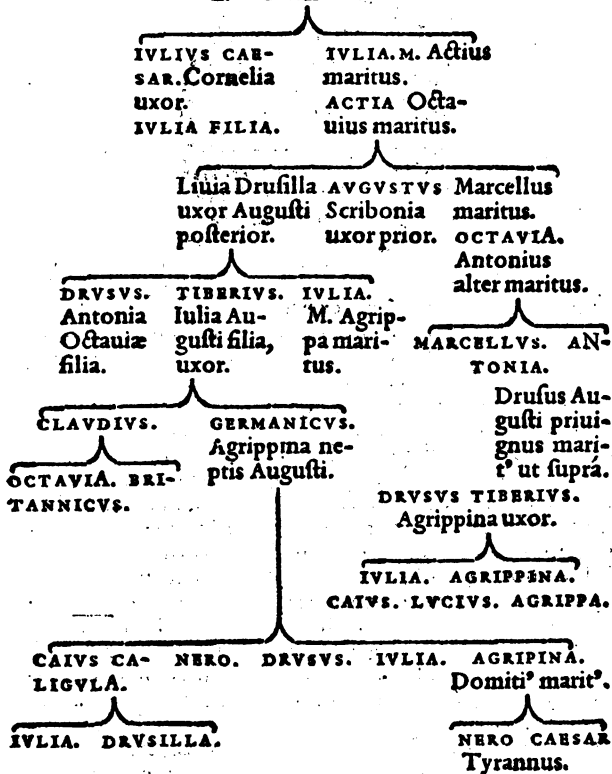
C 2

CLAVDIA AVGVSTA ex Nerone & Popea Sabina nata, intra quartum mensem admodum infans obiit.

STATILIA MESSALINA Tauri bis consulis, ac triumphalis abneptis. Qua, ut potiretur Nero, Atticum Vectium Consulem uirum eius, in ipso honore trucidauit, sibiq; uxorem rapuit.

Cùm in isto Nerone omnis Cæsarum nobilis familia defecerit, operæpretium mihi uidetur hoc loco, Genealogiam Cæsarum arbore quadam subiungere: qua uno conspectu totum illud genus innotescat. Maior itaq; scriptura consanguinitatem, Minor uerò affinitatem significat.

AGRIPPINA Germanici filia, oppido Vbiorum fuit nata, à qua & deinde Agrippina colonia denominationem accepit.

SERGIUS GALBA ex patre Sergio Galba, & matre Numia Achaea ex nobilissima Sulpitiorum familia, Valerio Messala, & Cn. Lentulo Coss. ix. Calen. Februarij natus: in adolescentia liberalibus disciplinis, & luri operam dedit. Honoribus ante legitimum tempus perfunctus est. Prætor ludos Florales exhibuit: deinde prouinciæ Lusitanæ præfuit. Mox per sex annos consulatum ordinarium gessit. Durus & seuer⁹ in re militari. Veteranum, & tyronem militem assiduis operibus exercens, seuerissime eos tractauit, adeo, ut cõmuni pro uerbio diceretur: **DISCITE MILITES MILITARE, GALBA EST, NON GETVLYS.** Deinde in Africam extra sortem missus, biennio procõsulem egit: eam Prouinciã moderate rexit, intestinam dissensionem & barbarorum tumultu in quietam, seueritate & iustitia coercuit. Ob res igitur strenue in Africa, & olim in Germania gestas triumphalia ornamenta accepit. Sacerdotium triplex inter quindecim uiros sodalesq; Titios item Augustales cooptatus. Posthæc oblata est ei Taraconenfis Hispania, quam octo annis uehementi acerbitate rexit. Postea parum submissius se gerens, in desidiã & fœcordiam paulatim est conuersus, ne quid materiæ Neroni præberet. Cum uerò Iulius Vindex, qui Gallijs præfuerat, & à Nerone primus defecerat, eum sæpius literis adhortaretur, ut se humano generi assertorem, ducemq; accommodaret, quoniam Augurijs, & fatidicis carminibus significaretur, ex Hispania Imperatorem proditurum, non diu cunctatus, conditionem suscepit. cum neces damnatorum à Nerone pro Tribunali, cū deploratione status temporum, militibus pronuntiasset. A quibus cū salutus esset Imperator, Legatum se Senatus & Populi Romani professus est. Et ut ostenderet Senatorias se partes sequi, quosdam elegit ex primorib⁹, qui apud illum essent Senatus loco, legionesq; & auxilia super exercitum ueterem conscripsit, singulos obtestatus, ut communem causam iuuarent: licet propè ex inopinato cuncta turbata essent, q⁹ quidam per-

poenitentia ducti, alienati sunt, & nonnulli à Liberto Neronis ad fraudem præparati, penè occidissent Galbam. Accessit ad tanta discrimina mors Vindiciis, qua maxime cōsternatus, destitutoque similis, non multum absuit, quin uitæ renuntiaret. Interim ab Vrbe nuntij ueniunt Neronis mortem significantes, quibus recreatus, Cæsaris appellationem assumpsit. Paludatus, militaribusq; ornamentis indutus, iter ingressus est. Oratores Senatus circa Narbonam urbem Gallicam, eum offendentes, hilariter salutauerunt, rogaueruntq; , ut se uoluntariū desideranti populo ostenderet. Cum uerò sæuitiæ eius ac avaritiæ præcessisset fama, quod ciuitates quasdam Hispaniarum Galliarumq; grauioribus tributis oppressisset, nō admodum gratus fuit eius in urbem aduentus. Quanquā autem multa documenta egregij principis daret, nequaquam tamen erant grata. Quia trium amicorum regebatur iudicio, quibus se abutendum tradidit, ut uix sibi ipsi cōstaret, modò acerbior parciorq; , modò remissior ac negligētior, quā conueniret Principi electo, atq; illius ætati. Quosdam uiros illustres Senatorij, ac Equestris ordinis inauditos suspitione minima condemnauit. Rarō liberalitatē in ciues Romanos exhibuit. Beneficia à Cæsaribus data, iudicibus eripuit. Liberalitates Cæsarū pristinas sustulit, ac libertis suis addixit: quibus etiam, ut gratificaretur, uestigalia, immunitates, poenas innocentium & impunitatem noxiorum condonauit. Hinc propè uniuerfis ordinibus offensus, apud milites uerò præcipua flagrabat inuidia, quos nulla largitione donauit, sed inani spe decipiebat. Et ob id rupere fidem, sacramentum militare reiicientes, Imperatoremque in Hispania factum palam displicere conclamabant. Cōspiratione igitur facta ad lacum Curtium, in foro Romano trucidatus est. Caput eius à milite gregario amputatū, ad Otho nem delatum est, qui cum ludibrio circunferendum lixis, calonibusq; donauit. Truncum corpus ab Argio dispensatore eius in hortis Aureliæ uiæ sepultum est. Sic perijt tertio & septuagesimo ætatis Anno, Imperij mense septimo. Vir iustæ staturæ, capitis calui, & cæruleis oculis, adūco naso, qui in uniuerso corpore morbo articulari conflictabatur: homo cibo & potu, & libidinis præposteræ luxuriosissimus, famæ nec iniuriōsus, nec uendicator, pecuniæ alienæ non appetens, suæ parcus, publicæ auarus.

IN ALTERA Numismatis partē est Imperator thoracē uarijs ornamentis expolito, & paludamento indutus: stat in suggestu cōcionaturus militibus. A tergo illius est Tribunus militum loricator & paludatus. Ante eum legio militum loricatorum, & scutatorum, quorum unus Aquilam, alius Labarum signa militaria, alius uerò equum Imperatoris tenet, cum inscriptione FIDES MILITVM. S. C.

SERGIVS GALBA SVLPITIVS, pater Sergij Galbæ Imperatoris, breui corpore, atque etiam gibber, modicæq; in dicendo facultatis, uir consularis, causas industriè actitauit. Vxores habuit Numiam Achaïam, & Liuiam Ocellinam diuitè admodum, & pulchram, à qua tamen nobilitatis causa appetitus ultrò existimatur, & aliquantò enixius, postquam subin de instanti uitium corporis secretò, posita ueste, detexit, ne quasi ignaram fallere uideretur.

NUMIA ACHAIA neptis Catuli, proneptisq; **L. Mummij** Achaici, qui Corinthum excidit. Ex hac **C. & Sergium** Imperatorem procreauit Galba. Maior Caius attritis facultatibus, Vrbe celsit, prohibitusq; à Tiberio sortiri anno suo Proconsulatum, uoluntaria morte obiit.

LE-

LÉPIDA Galbæ Imperatoris uxor, ex qua duos suscepit filios: qua mortua remansit in cœlibatu, neque sollicitari ulla conditione ampliùs potuit, aliam ut duceret.

PISO FRUGI LICINIANVS, ex M. Crasso & Scribonia genitus, generosus, egregius, & prudens iuuenis. Hunc Galba in castra perducens, pro concione adoptauit. Postea cum patre Galba, alijsq; compluribus trucidatus.

M. SYLVIVS OTHO, L. Sylui Othone patre, & Albia Terentia matre, quarto Calend. Maij, Camillo Aruntio, & Domitio Aenobarbo Coss. natus est. A prima ætate prodigus, ac procax, adeo, ut sæpe multis flagris à patre afficeretur, noctu uagans, obuios quosque uerberabat. Mortuam patre, Libertinam aulicam animum ac penè decrepitam dilexit, ut per hanc insinuaretur Neroni, cui mox cognitus, pergratus erat, in tantum, ut omnium consiliorum, atque secretorum particeps fuerit. A Nerone deinde legatus in Lusitaniam missus, prouinciam decem annis, summa moderatione, ac singulari abstinentia administrauit. Deficiente à Nerone Galba, Otho primus ex Ducibus ad Galbæ partes accessit.

C s

fit, & quantum auri argentiq; habebat in poculis, argentario id omne dedit, ut inde numi fierent, quos ministris Galbæ uiritim diuidebat. Fecitq; cum Galba longo tempore iter, qui etiam iamdudum spem Imperij conceperat. Animos militum omni obsequio deuinciebat, & beneficio conciliabat, ut paulim omnes prædicarent, hunc solum successionem Imperij dignum. Sperabat etiā à Galba adoptionem, sed frustratus sua spe, ad uim conuersus, conspiracyem iniit. Duobus itaque commissa est hæc prouincia, Proculo Tesserario Spiculatori, & Veturio Optioni, quos pretio & promissis onerauit, data pecunia ad perdendos plurimum animos. Et hi duo manipulares Imperium Populi Romani susceperunt transferendum, & transtulerunt. Nam Otho etsi in cœna Galbam in Palatio destinasset aggrediendum, distulit tamen in sextum Pisonis adoptionis diem, ac præsens Galbæ sacrificanti, cum Aruspici uerba audisset, se inuisere antiquas ædes simulans, quas archi-rectus iam inspexerat, abiit. Et in castra delatus, Imperator est passim ab omnibus salutat, quibus uicissim est pollicitus omnia, sese tantum habiturum id, quod sibi reliquissent. Exaetq; per scelera die, Senatū est ingressus, quasi raptus de publico, & suscipere Imperium ui coactus, gesturusque communi omnium arbitrio, palatium petit, multis honoratus gratulantium adulantiumq; blanditijs. Decreta ei Tribunitia potestas, & nomen Augusti, & omnes principum honores. A plebe appellatus est Nero, quod nomen non recusauit. Interim exercitus Germanicus, facta coniuratione contra Othonem, Vitellium in castris Imperatorem eligunt. Quod ut comperit, autor Senatui fuit mittendæ legationis, quæ doceat electum iam principem, horteturq; ad quietem & concordiam. Otho etiam per interuuncios, ac literas consortem Imperij, generumque se Vitellio obtulit, sed aduersis dijs atque auspicijs, expeditionem inchoauit, ac bellum ciuile molitus est. Tribus leuibus prælijs contra Vitellianos congressus, uictor exitit. Quarto apud Bebyracum fraude superatus est: cum spe colloquij facta, quasi ad conditionem pacis militibus eductis, ex improviso, atq; in ipsa consultatione circumuenitur. unde rædior ciuilis belli, non desperatione, quando integræ legiones ex Dalmatiâ expectabantur, & Pannonia & Moesia, mortem meditatur. Fratrem, fratrisque filium, & singulos amicorum cohortatus, ut sibi quisque pro facultate consuleret, pecunijsque suis domesticis diuisis, pugione, quem puluino subdiderat, se uno istu infra leuem maxillam interfecit. Aetatis anno xxxviii. Imperij die xcy. apud Veliternam funeratus. Adeo charus militibus, ut multi haud procul à rogo sibiipsis manus inferrent, multi præ dolore armis inter se ad internicionem concurrerent. Vir modicæ staturæ, & malè pedatus,

pedatus, caluusq; , galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato, & annexo. Munditiarum penè muliebrum, & imberbis, cui minimè tam uirilis mors & Romana conueniebat.

Numisma æreum huius Imperatoris uidi: in cuius altera parte ara conspicitur, cui Imperator togatus adstat, ab altera parte aræ est Tribunus militum loricator & paludatus, iungens in ara dextram cum Imperatore. A tergo Tribuni alij sunt milites loricati gerentes signa militaria, cum inscriptione: CONCORDIA MILITVM. infra subscriptum, S. C.

L. OTHO, M. Syluio Othone patre, qui ex familia uetere & honorata atque ex principibus Hetruriæ originem traxit, natus, pater Othonis Imperatoris, Tiberio principi non ab- similis, per gratiam Liuiæ Augustæ, in cuius domo creuerat, Senator est factus, nec Præturæ gradum excessit. Urbanos honores, Proconsulatum Africæ, & extraordinaria Imperia seu- rissimè administravit, ita ut à Senatu profectus sit magno honore, & Statua in Palatio sit ei posita.

ALBIA TERENTIA, scemina splendidissima, uxor L. Otho- nis. Ex quo duos tulit filios, L. Titianum, & Minorem M. O- thonem Imperatorem, & filiam, quam nondū nubilem Dru- so Germanici filio despondit.

AVLVVS VITELLIVS, ex L. Vitellio clarissimo uiro, & Sextilia probatissima, nec ignobili foemina, VIII. Calend. Octobris, Drufo & Norbano Cofs. prognatus. Primam aetatem apud Tiberiana scorta Capreis egit, & ipse perpetuo Spintria cognomine est notatus. Dehinc omnibus probis contaminatus, in aula praecipuum obtinuit locum, & Caio per aurigandi, Claudio per aleae studium, Neroni per citharædos & Musicae certamina factus familiaris, quorum principum fauore, non solum honoribus, uerum etiam sacerdotijs amplissimis auctus, Proconsulatum Africae obtinuit, in qua singularem innocentiam praestitit, biennio continuato, cum fratri succedenti legatus fuisset. Dehinc operum publicorum curam habuit. In quo dona & ornamenta templorum surripuisse, & commutasse quaedam, proque auro & argento, stagnum & aurichalcum supposuisse ferebatur. Postea illi à Galba Germania prouincia, praeter multorum opinionem est tradita. Ad quam cum peruenisset, ab exercitu perbenigne acceptus est, quippe cuius prodigalitas omnibus esset quam notissima, & in dies nouis experimentis auxerat. Comem, blandum, benignum, & supra modum facilem omnibus se exhibuit. Unde uix mense transacto nulla habita temporis ratione, uespere subito à militibus à cubiculo raptus, ita ut erat in ueste domesticæ, cum cibi esset, uinique meridiani plenus, Primum à Fabio Valente, unius legionis Duce Imperator est salutatus. Assensit & uoluntati militum. Cognomen Germanici delatum ab uniuerfis, cupide recepit: Augusti distulit, Caesaris recusauit perpetuo. In colonia Agrippina à militibus per celeberrimos uicos circulator, Imperator ab utriusque legionibus Germaniae uocatus est. Paulo post, cum ei Galbae caedes annuntiata esset, pacatis Germanicis rebus, copias est partitus, & aduersus Othonem exercitum parauit. Cum autem Othonis audisset mortem, Praetorianos exautoratos, iussit arma tradere Tribunis, quique ob eandem Galbae munera poscebant, iussit, ut

ut interficeretur, ut summi ac probi principis spem præ se ferret. Prius quàm in urbem ueniret, in ciuitatibus omnibus ac uillis, more triumphantis, circumlatus, in fluminibus, delicatissimis nauigijs usus, profusissimos undiq; apparatus fecit, nulla disciplina militē petulantem coercēs, licet rapinas, uerbera, plagas indiscriminatim in obuios quosq;, sine delectu exerceret. Adeo apud illum erant omnia indisposita, temulentia, peruigiliis & bacchanalibus, quàm disciplinæ & castris promptiora: uidens campos, quibus pugnatum, cædem detestabili uoce confirmauit: OPTIME OLERE OCCISVM HOSTEM. Die Aliensi infausto Pontificatum maximum in se recepit. Magistratus, qui quotannis creari solent, in decem annos distulit. Tum in medio campi Martij Neroni inferias dedit, adhibitis sacerdotibus. At cum arbitrio histriionum & aurigarum gubernaretur, & horum consilio Imperium administraret, pronus erat ad necem, uario genere fraudis nobiliores consodales suos in societatem Imperij uocatos occidit, Mathematicos omnes tota Italia submouit, in plebeios passim desæuit: luxuriæ, libidini, delitijs, & gulæ ita deditus, ut uentri omnem operam dare genitus uideretur. Epulas serè quotidie quater sumebat, cibis exquisitissimis usus, & esculentis delicatioribus, quæ non nisi summis maximisq; impensis è remotioribus locis, atque æquoribus comparari poterant. Intempestiuæ etiã ac tam sordidæ gulæ fuit, ut ne in sacrificio quidem sibi temperarit, quin inter altaria farra penè rapta è foco manderet. Helluantem illum Imperatorem Mœsiarum & Pannoniæ exercitus, tum Iudaicus ac Syriacus destituerunt octauo Imperij mense, & pars in absentis, pars in præsentis Vespasiani uerba iurarunt. Hoc ubi intellexit, militum omnium beneuolentiam studuit retinere, omnia largiens sine modo & mensura, blandimentisq; usus est erga milites Imperatoris dignitati indecentibus. Sed cum urgeret hostis terra, mariq;, L. Vitellium fratrem cum exercitu misit, qui apud Cremonâ superatus est. Reliqui Vitelliani duces in partes Vespasiani trãsierunt. Vitellius destitutus ab omnibus, serò concordiam petebat. Igitur sibi metuens cum duobus comitibus pistore & coquo, in latebras fugit: tandem cum hostilis exercitus irrupisset in urbem, qui omnia rimaretur, è latebra extractus, cognitus, ligatis post tergum manibus, iniecto ceruicibus laqueo, lacerata ueste, seminudus in forum trahitur, mucrone sub mentum posito, ut uisendam præberet faciem, reducta cōma à capite ceu noxij solent, licet magna cum instantia carcerem peteret, quòd Vespasianus in Urbem ueniret, multis comitantibus & increpantibus, deformi facie: quibusdam cæno & stercorebus incessantibus, alijs incendrarium, helluonem, alijs ebriosum uociferantibus: quibus libera uoce respondit,

SE TAMEN IMPERATOREM ESSE. Ad Gemonias scalas raptus, infinitis uulneribus cæsus, periit, & inde unco tractus, in Tyberim proiectus, Anno ætatis LVII. Imperij mense octavo. Vir enormi proceritate, facie rubida, plerunque ex uinolentia, uentre obeso.

In huius Numismate duæ sunt muliebres statuæ, quarum quæ ad dextrum latus est, feminuda apparet, dextra tenens hastile, sinistra cornucopiæ, pede sinistro calcans galeam. Quæ uerò ad sinistrum, galeata, & cristata est, sinistra hastile, dextra sceptrum gerens, ocreata etiam ad furas usque, dextro pede testudinem premens. Inscriptio talis est: H O N O R I V I R T V S.

L. VITELLIVS, Ex consulatu Syriæ præpositus, Archathanum Parthorum regem summis artibus, non modo ad colloquium suum, sed etiam ad ueneranda legionum signa pellexit. Mox cum Claudio principe duos insuper ordinarios consulatus, censuramque gessit. Curam quoque Imperij sustinuit, absente eo, expeditione Britannica. Vir innocens & industrius, sed amore Libertinæ infamis, cuius saluius melle commistis, pro remedio faucium & arteriarum utebatur. Item miri in adulando ingenij, qui C. Cæsarem adorari, ut Deum, instituit.

SEXTILIA foemina probatissima, uxor L. Vitellij, ex quo duos suscepit filios, quos ambos pater, antè, quàm decessisset paralyti, uidit Consules.

L. VITEL-

L. VITELLIVS, ex L. Vitellio, & Sextilia natus, frater Aulæ Vitellij Imperatoris, missus contra exercitum Vespasiani, apud Cremonam superatus est.

PETRONIAM Consularis uiri filiam uxorem habuit Vitellius, ex qua filium Petronium altero oculo captum procreauit. Hunc hæredem sub conditione à matre institutum, si de patris potestate exisset, manumisit, breuique, ut creditum est, interemit, in simulatum parricidij, quasi paratum ad scelus uenenum habuisset.

GALERIAM FVNDANAM Prætorio patre natam, Petronia priore coniuge mortua, in uxorem duxit Vitellius, ex qua liberos utriusque sexus tulit, sed marem titubantia oris, propè mutum & elinguem.

FLAVIVS VESPASIANVS ex antiqua Flauiorū genere, Sabini & Pollæ filius xv. Cal. Decembris, Q. Sulpitio Camerino, C. Poppæo Cofs. natus est in Samnijs ultra Reate: ab auia paterna educatus, quam mirum in modum amauit. Sumpta uirili toga, cum iam frater illius Senator esset, à matre uix contumelijs compelli potuit, ut Senatoriam dignitatem peteret, quam ueluti molestiarum & difficultatum plenam recusauit. Tum Tribunus militum in Thracia, Quæstor in Creta & Cyrenis, post Aedilis factus. Prætor sub C. Caligula pro eius uictoria Germanica ludos edidit. Sub Claudio principe Legatus legionis in Germaniam est missus, & in Britannia transfatus, tricies & bis cum hoste conflixit. Viginti oppida, & insulam Vectem Britannia proximam, Imperio Romano adiecit. Quare triumphalia ornamenta, duplex Sacerdotiū, Consulatum & Proconsulatum meruit. Dehinc ei Prouincia Iudaica oblata, in qua cum tribus legionibus, bellū Iudaicum administrabat. Cum enim Florus procurator Iudææ, auaritia, & immanitate bellum inflammasset, impulissetq; Iudæos contra Romanos arma ut capefferent: utq; hic motus comprimeretur, cum ampliore exercitu missus est in Iudæam Vespasianus, dux strenuus, & singularis industriæ, qui acceptis ad copias duabus legionibus, & alarijs militibus multis, cum filio maiore Tito, castigata castrorum disciplina, ciuitates Iudææ in se conuertit, multisq; prælijs Imperatorem strenuum se exhibuit. Othone & Vitellio de principatu certantibus, in spem Imperij uenit, quandoquidem & somnia & oracula futuri Imperij acceperat. Quin & Iosephus Dux belli Iudæorum captus à Romanis iam interficiendus, mortem Neronis prænunciat Vespasiano, eumq; futurum Cæsarem cum filio. Pluribus Augurijs Imperium Vespasiani denunciantibus, nihil tamen attentauit, donec sui milites & amici ipsum instantissimè extimularent ac perurgerent, quibus tamen se indignum esse respondens, ciuilia detestatus bella, reluctantem illū, ut capeffat Imperium

Imperium cogunt. Quinto igitur Idus Iulij, exercitus Iudaeus iurauit, cum iam Cal. Iul. Tiberius Alexander Praefectus Aegypti, legiones in Vespasiani uerba adegisset, & cum omnes legionum Praefecti & Legati, quem Imperatorem crearent, Vespasiano magis idoneum inuenirent nullum. Praemissis itaque in Italiam copiis, ipse Alexandriam traiecit, ut claustra Aegypti obtineret. Hic quidem de firmitate Imperij capturus auspicium, aedem Serapidis, submotis omnibus, solus ingressus, quendam oculis orbatum inspuitione sua, ac dum calcaret alterum debili crure claudum, pristinae sanitati restituit. Paulò post aduenere literae, fusas apud Cremonam Vitellij copias, ipsam in urbe interemptum nuntiantes. In urbem igitur reuersus Vespasianus, nihil clarius, aut melius esse duxit, quam populum afflictam uacillantemque Rempublicam stabilire & ornare: militum licentiam ad nimiam audaciam progressam reprimere: Prouincias & Ciuitates, seditiosè agentes coercere: disciplinam militarem nimis licentiosam corrigere: in prauos animaduertere. Deinde cum Tito filio de Iudaea nobilissimum egit triumphum. Tum Achaiam, Rhodum, Lyciam, Byzantium, Samum insulam libertate adempta, Thraciam, Ciliciam, & Comagenem ditionis regiae, usque ad id tempus, in prouinciarum formam redegit. Cappadociam ob assiduas Barbarorum incursiones, legiones consularemque rectorem imposuit: Urbem ueteribus incendijs & ruinis deformem, nouis aedificijs reparauit: Capitolium incensum redintegrauit: condidit & amphitheatrum media urbe, instrumentum uetustissimum Imperij, quo continebantur penè ab Urbis exordio Senatusconsulta, plebiscita, de societate & foedere, ac priuilegio cuiusque concessit, confecit. Post triumphum & Imperij Romani firmissimum statum, templum Pacis extruxit: Ordines senatorium & equestrem, ciuilibus bellis exhaustos, suppleuit, ac refecit. Lites ob tumultuosa tempora pullulantes miro ingenio soluit. In alijs omnibus clemens & modestus, adeò, ut tribuniciam potestatem, quae pars maxima regalis erat speciei, & Patris patriae serò appellationem receperit. Singulare etiam in illo erat inimicitias obliuisci. Nullius eade unquam lætatus est: quinimò & iustis supplicijs sæpe ingemuit, sæpe illacrymauit. Sola cupiditate pecuniae meritò culparus. Vectigalia enim uetera sub Galba omnia reuocauit, atque noua & grauiora addidit. Prouincijs tributa auxit, & duplicauit. Negotiationes etiam priuatas exercuit. Reos & Procuratores locupletiores condemnauit. ob id quidam natura cupidum, quidam necessitate ob inopiam æriarum, & cladis urbium, quas egregio cultu omnes renouauit, impulsus scribunt. Rhetoribus atque Poetis primum ex fisco annua salaria constituit. Nec minùs in alios artifices liberalis, utpote qui Colossi refectorem, à quo Colossus

D

C VII. pedum altitudinis erectus est, munere Imperatorio donauit. Ludos, spectacula edidit, conuiuia celebrauit honorifica, & plurima. Dicaculus, & penè scurrilis, pluribusque facetijs satis tempestiuè & false usus, ut in periculo etiam mortis, iocis non abstinuerit. Profluuium autem uentris laborans, extinctus est. Aetatis anno sexagesimonono, Imperij decimo. Vir staturæ quadratæ, membrisque compactis, & firmis, & ualitudinis prosperrimæ, quam abstinencia & fricatione souebat. Et q̃ militia acer, agmen anteire, locū castris capere, noctu diuq; cōsilio, ac si res posceret, manu obniti hostib. solebat, cibo fortuito, ueste habituq; uix à gregario milite discrepans.

Numisma Vespasian⁹ fecit, in quo Imperator ipse currui triumphali, qui quatuor equis trahit, cū filio Titō infidet. Currum præcedunt milites, spolia tēpli Hierosolymitani ferentes, cum inscriptione: TRIUMPHVS DE IYDABIS. & S. C.

Quia hic Triumphus Vespasiani fuit illustris & splendidus, eius descriptionem ex Iosepho ascribere uoluimus: Cōmunem Triumphum ob res gestas agere statuerunt, quamuis utrisq; Senatus proprium decreuisset. Prædicto autem die, quo futura erat pompa uictoriæ, nemo ex tam infinita ciuitatis multitudine domi remansit. Omnes autem, cū prodissent loca, ubi tantum stare possent, præuenerunt, quanta spectaturis sufficerent, Imperatoribus relicto necessario transitu. Cuncta uerò pars militaris ante lucem per turmas, atque ordines progressa est cū rectoribus suis, & circa ostia constituta non palatii superioris, sed prope Iſidis templum (ibi enim principes nocte illa quiescebant) prima iam aurora incipient procedunt Vespasianus & Titus, lauro coronati, amicti uerò patria ueste purpurea, & ad Octauianas ambulationes transeunt. Ibi enim Senatus, & Ducum proceres, & honorati Equites, eorum præstolabantur aduentum. Tribunal autem ante porticus factum erat, sellæque eburneæ in eo præparatæ. Quò cū ascendissent, consederunt: Statimque eos militaris fauor excepit, multis uirtutum testimonijs prædicatis. Illi autem inermes erant in ueste serica, Laureis coronati. Perceptis autem laudibus eorum, Vespasianus, cū dicere adhuc uellent, silentij signum dedit, magna que omnium quiete facta surrexit, & magnam partem capitis adopertus, solennia uota celebrauit, idemque Titus fecit. Perfectis autem uotis Vespasianus, in cōmune omnes breuiter allocutus, milites quidem ad prandium, quod illis ex more ab Imperatore parari solet, dimittit: ipse uerò ad portam recedit, quæ ab eo, quòd per illam semper triumphorum pompa ducitur, nomen accepit: ubi & cibi prius capiebant, & triumphalibus uestib. amicti, Dijs ad portā collocatis, cæsa hostia, inter spectacula trans euntes

euntes, triumphū ducebat, ut multitudini facilior præberetur aspectus. Pro merito autem narrari multitudo illorū spectaculorū & magnificentia non potest in omnibus, quæ quisque excogitauerit, uel artium factis, uel diuitiarum operibus, uel naturæ nouitate. Nam penè quæcūq; hominibus, qui usquam sunt fortunati, paulatim quæsitæ sunt, alijs alia mirabilia, atq; magnifica, hæc uniuersa illa die Romani Imperij magnitudinem probauerunt. Etenim argenti aurique, nec non & eboris, & in omni genere specierū siue opū multitudinē, non ut in pōpam ferri cerneret: sed ut ita dixerim, omnia fluere, & alias quidē uestes ex rarissimi generis purpura portari, alias diligentissima pictura uariatas arte babylonica. Gēmæ aut clarissimæ tā multæ, aliæ coronis aureis, aliæ alijs operib. incluse traductæ sunt, ut appareret frustra nos earū usquā rerum esse aliquid suspicari. Ferebantur aut simulachrorum singula, quæ illi Deos habent, & magnitudine mirabili, & arte non defensoriē facta, horumque nihil non ex pretiosa materia. Quin & animalium diuersa genera producebantur, proprijs ornamentis induta. Erat autem etiam quæ singula portaret magna hominum multitudo, purpureis uestibus, atq; inauratis ornata. Ipsi etiam, qui ad pompam fuerant ab illa turba discreti, præcipua & mirabili ornamentorum magnificentia culti erant. Insuper his, ne captiuorum quidem uulgus inornatum uideres, sed uarias & pulchritudo uestium, natā ex fatigatione corporum deformitatem, oculis subtrahebat. Maxime autem stupor erat machinarum, quæ portabatur, siue pegmarum fabricatio, pro quorum magnitudine timendum uiribus portantium occurrentes putabant. Multa enim in tertium nidum undiquaq; surgebant, & magnificētia fabricæ cum admiratione delectabat, multis aurata ueste circumdatis, cum aurum præterea factum, & non factum esset affixum. Multis autem imitationibus bellum aliter in alias diuisum machinas, certam sui faciem ostendebat. Erat enim cernere uastari quandam fortissimam terrā, totas uerò interfici acies hostium, & alios fugere, alios captiuos duci, murosque excellenti magnitudine machinis dirui, & castellorum conscendi munimina, & populos ante mœnia circumdatis disturbari, exercitumque intra muros diffundi, cædisque omnia loca plena, & eorum qui manu resistere non poterant, preces, ignemque templis immissum, incendiumque super domos, & post multam uastationem euerfionemque, atque annem tristitia defluentem, non in arua culta, neque in hominum, uel pecorum potum, sed per terram ex omni parte flagrantem. Hæc enim ludæos esse passos, ipsi experiri sunt. Ars autem & confectorum operū magnitudo, nescientibus adhuc fieri præsentibus ostendebatur. Erat autem per singula pegmata capite ciuitatis Dux, ita ut captus fuerat, or-

dinatus. Multæ autem naues sequebantur. Spolia uerò aliâ falsissim ferebantur. Eminebant autem eorum, quæ apud Hierosolymam in templo reperta sunt, mensa aurea ponderis talenti magni, & candelabrum similiter auro factû, sed opere commutato ab usus nostri consuetudine. Nam media quidam columna basi hærebat, tenues autem ab ea cånulæ, producebantur, formatae ad similitudinem fuscinulæ, & ad summum quoque in lychni specie fabricatum. Erant autem numero septem, septimi diei, qui apud Iudæos est festus, indicantes honorem. Post hæc portabatur Rex Iudæorum, nobilissimum spoliū. Inde transibant plurimi uictoriæ simulacra portantes, omnia ex auro & ebore facta. Post quæ Vespasianus prior ibat, & Titus deinde sequebatur. Domitianus autem adequitabat ipse quoque adornatus pulcherrimè, dignus quæ spectari. Pompæ autem finis fuit ad Capitolini Iouis templum. Quò postquàm uentum est, constiterunt. Erat enim uetus mos patrius, operiri donec ducis hostiū mortem quispiam nuntiaret. Postquàm igitur eum finem uitæ habere nuntiatum est, omniumque fauor secutus est, tunc hostias immolarunt, hisque omnibus secundo per uota solènia celebratis, in palatium recesserunt.

TITVS FLAVIVS SABINVS, patre munice Reatino natus, pater Vespasiani Imperatoris, experts militiæ, publicum quadragesimæ in Asia egit. Postea forus apud Heluetios exercuit, ibique diem obiit, superstitibus uxore Vespasia Polla, & duobus ex ea liberis: quorum maior Sabinus ad præfecturam urbis, minor Vespasianus ad principatum usque processit.

VESPASIA POLLA, mater Imperatoris Vespasiani, honesto genere, patre Vespasio Pollione, ter Tribuno militū, Præfecto quæ castrorum nata, cuius patria Nursia fuit, locusque non

non procul à Nursia in monte summo ejus nomine appellatus, Vespasia, ubi Vespasiorum complura monumenta extāt, magnum indicium splendoris familiæ, & uetustatis.

FLAVIA DOMICILLA Statilij Capellæ Equitis Romani filia, uxor Vespasiani Imperatoris, ex qua tres procreauit liberos, Titum, Domitianum & Domicillam. Ea defuncta Cennidem Antoniaæ libertam adauit, habuitque pene iustæ uxoris loco.

DOMICILLA Vespasij Imperatoris ex Flauia Domicilla filia, quam adhuc priuatus amisit.

TITVS VESPASIANVS, ex patre Vespasiano, & matre Flauia Domicilla natus est IIII Calend. Ianuarias, Anno, quo C. Caligula occisus est. Educatus in aula cum Britannico simul, ac paribus magistris & disciplinis, adeousque à pueris ei familiaris, ut de pōtione uenenata, qua Britannicus periit, bibens, graui morbo periclitaretur. Inerant puero plures animi dotes, quæ simul cum ætate creuerunt, forma

scilicet egregia, robur decens in mediocri statura, singularis memoria, docilitas ad omnes ferè tū belli, tū pacis artes. Latina & Græcæ linguæ, uel in orando uel poematis fingēdis proutus & facilis. In Musica admodum exercitatus, ut canere psal-
tereque iucundè sciret. Scribere notis ita nouit, ut omnes uelocitate præcelleret, & quæcunque uidisset, chirographa imitari retur. Vbi adoleuit Tribunus militum in Germania, & Britannia militauit, tanta fama in utrisque prouincijs, ut imaginibus & statuis donaretur. Post militaria stipendia in foro se exercuit. Quæstor factus meruit Præfecturam legionū in Iudæa. Tarichæam & Gamalam urbes ualidissimas in potestatem suam redegit, in qua oppugnatione multa egregia documenta strenui ducis edidit. Vespasianus tanta filij uirtute lætatus, cū acciperet Galbam Imperiū affectum, filium Titum ad gratulandum, causā officij, in urbem præmisit. Itaque quaquā iter faceret Titus, oēs in sui admirationē couertit. Vbi uerò turbari in Urbe, rursus cuncta sensit, redijt ex itinere atque ad patrem in Iudæam profectus est. Sed ubi pater rerum potius ad urbem cōtendit, Titus ad perdomandum Iudæam relictus, Hierosolymam crudeli oppugnatione, fame, ferro, flammaque confecit, Annoque secundo principatus Vespasiani, VIII. die mensis Septembris, qua sibi nata est filia, cepit, cū quinquies antè à barbaris Regibus, & à Pōpeio magno capta esset. Deinde Romanam reuerlus, particeps & tutor Imperij factus, cum patre de Iudæis triumphum egit, Censuramque gessit unā. Et tribunitiæ potestatis, septemque consulatum collega, summa concordia, Imperium Romanum cum patre gubernauit. Quoniam imperante adhuc patre (quod rarò fieri solet) appellatus est Romæ Imperator, omniuinque officiorum curam in se recepit, patrisque nomine & epistolas & edicta conscripsit. Fuit autem suspecta in eo luxuria, quòd ad mediam noctem nonnunquam commestationes cum profusissimo quoque familiariū protraheret, spadonum & exoletorum greges aleret, & Berenicen reginā amaret. Cupidus præterea rapinarū uisus, quòd sub patre uenundedisset in concionibus, & nundinasset, & à plerisque Nèro dictus, suspectus omnibus grauior, si summam rerū attigisset. Sed hæc in melius conuersa, immortalē ei gloriā peperere. Nam ubi patriæ curā suscepit, incredibile est, quantum, quos imitabatur antecelluerit clementia, liberalitate, honorificentia, pecuniæ contemptu, omniūque uirtutum genere, ita, ut amor & delitiæ humani generis diceretur. Nam conuiuia instituit, iucunda magis, quam profusa, amicos elegit potiores melioresq; quibus & principes successores in Rep. post obitum ejus utebantur. Berenicen, quā arden-ter amabat, domitis affectibus, in patriam remisit. Enerpatum greges, ac delicatorum artifices, omnino a se remouit, adeò,

adeò, ut onus Imperij mutatum ostenderet in temperatiam. Nulli ciuium quicquam ademit: abstinuit alieno. Carteris uerò desiderijs, ita animos hominum occupauit, ut ne quem dimitteret sine spe, dicens: NON OPORTERE QUENQVAM A SERMONE PRINCIPIS TRISTEM DISCHDERE. Atq; quodam die recordatus inter cœnādum, quòd nihil tota die cuiquam prætstitisset, memorabilem illam, meritoque laudatam uocem edidit: AMICI, DIEM PERDIDI. significaturus optimum thesaurum principum esse, fideles amicos, quibus esset quotidie impertienda opera. Magnificæ erat libertatis. Populum in primis uniuersum tanta per omnes occasiones comitate tractauit, ut gladiatorium munus ad spectantium ederet arbitrium, Amphitheatrum extrueret, thermas ædificaret, nauale prælium in ueteri Naumachia exhiberet. Clementiæ uerò ac mansuetudinis tantæ, ut Pontificatum acciperet ob hoc solum, ut puras à sanguine seruaret manus, ne cuiusquam necis aut autor, aut conscius esset. Tristitia quædam sed fortuito sub eo acciderunt, ut conflagratio Vésuuij montis, in Campania, incendium Romæ per triduum, toridemque noctes, in quo Serapidis templum, etiam septa, Neptuni ædes, Thermæ Agrippæ, Pantheon, Diribitorium, Balbi theatrum, Pompei porticus, Octauiae domus cum bibliotheca, templum Iouis Capitolini, cum ædibus, & sacellis coniunctis conflagrarunt, pestilentiae crudelissimæ. In quibus tamen aduersis parentis sollicitudinem atque affectum ostendit, & consolando & opitulando. Cumque ita omnibus esset charus, eumque uulgo, PVBLCAS DELITIAS uocarent, febri correptus, in eodem, quo pater apud Sabinos agro, mortem obiit, Aeratis anno X L I I Imperij I I. Philostratus ait Titum necatum à Domitio, ueneno leporis marini propinati. Vix credi potest, quantum luctus, Vrbi prouincijsque intulerit huius mors, cum totus Senatus circa uesperam, ipsius nuntiata morte, in Curiam irruit, quasi perpetuo custode orbatum terrarum orbem defleturus, tantasque ei gratias egit laudisque, quantas congestis ne uiuo quidem unquam, & præfenti.

In huius Numismate Amphitheatrum apparet, à sinistra parte septisolum, à dextra meta, cum inscriptione: S. C.

Fuit autem Amphitheatrum, ædificium, cuius altissima moles inter Cælium montem, Palatinum & Esquilias pari propè dimensione assurgit, Tiburtino lapide, undiq; forma ouata, altitudinis tantæ, ut uisio humana ad eius summitatē egrè cōscendat. Fornices habuit quatuor, scilicet, Doricum, Ionicum, & Corinthiacum, & compositum, alterum alteri impositum.

Tres inferiores in extremo columnis sustentantur: superioris pars pro muro est, fenestris aliquot lucem admittentibus. Est præterea circa eum locum forinsecus, sicut in circis Porticus unius structuræ, per quam sunt ingressus, & ascensus uenientibus ad spectaculum, ita, ut nihil turbet ingredientium & abeuntium iter. Et in singulis superioribus arcubus erant statuarum marmorearum, cum incrustatione intrinsecus, & extrinsecus cum signis. Extant adhuc in quibusdam fornicibus ornamenta ex gypso. Et sub tanto ædificio subsunt cloacæ, quibus pars molis sustentatur: cuius cauea capiebat loca Lxxv. milia. Et dum fiebant ludi, tota ipsa cauea operiebatur linteis. Media cauea arena spargebatur, ut gladiatores & pugnantes aut inter se, aut cum feris firmiter ac stabilius pedibus confisterent, & labentes mollius caderent. Unde arena, pro cauea, sæpenumero ponitur.

ARRICIDIA TERTVLLI patre equite Romano, sed præfecto quondam prætorianarum cohortium, nata, Titi Vespasiani uxor, quæ absque liberis decessit.

MARTIA FVLVIA, splendidi generis fœmina in locum Arricidæ à Tito accepta, cum qua suscepta prius filia, diuortium fecit.

IV-

IULIAM, Titi filiam alteri in matrimonium collocatam, Domitianus patruus Tito uiuo corruptit, mox patre & marito orbatam, ardentissimè palamque dilexit, enègitque abortum facere, & sic uidua abortu periit.

DOMITIANVS Vespasiani Cæsaris, & Domicillæ filius, frater Imperatoris Titi ix. Cal. Nouembris, patre consule est natus, per omnia patri & fratri dissimilis, ac Caligulæ & Neroni similior: Peni ac luxui ita deditus, ut in iuuentute constupratus & corruptus diceretur. Pubertatis & primæ adolescentiæ tempus, tanta inopia, tantaque infamia gessit, ut nulum uas argenteum in usu habuerit. Bello Vitelliano irruentibus militibus, cum Sabino patruo in Capitolium confugit, apudque ædituum absconditus, latuit. Post Vitellium interfectum progressus, & Cæsar salutatus, honorem præturæ urbanæ, cum potestate consulari accepit, ita ut Prætor diceretur, cum tamen iurisdictionem Prætoriam transfulisset ad alterum Prætorem. Dominationem tam licenter exercuit, ut iam tum qualis futurus esset, ostenderet. Et ne fratre inferior uideretur dignitate & operibus, expeditionem in Galli-

D 5

am & Germaniam tentauit, non necessariam, dissuadentibus amicis. Sellam patris & fratris, quoties prodirent, lectica sequebatur. Triumpho Iudaico, equo albo comitatus est utrunq; , modestiam præ se ferens. Pollicitationibus & donis uarijs sollicitauit multos Reges, ut aduersus Alanos mitteretur. Defuncto patre, se fraudatum testamento publicè iactās, fratri Tito insidias struere est conatus. Cum iam mortuus esset, obliquis & crebris orationibus eum carpens, offerri iussit, & unico consecrationis honore tantū dignatus. Ab initio moderatus, modestus, & grauis, clementiā simulans: secretum sibi locum sumens, muscas captare, ac stylo peracuto cōfigere solebat, ut cuidam interroganti, esset ne quis cum Cæsare, nō absurde responsum sit, *NE MUSCA QUIDEM*. Circa administrationem Imperij aliquando se inconstantē præstitit, mistura inæquali uirtuū atq; uirtutum, donec uirtutes in uicia deflexit. Sumptuosissima spectacula edidit, Seculares ludos fecit. Instituit quinquennale certamē Capitolino Ioui, Musicū, Equestre & Gymnicum. Fuitq; autor Capitolinorum agonū, per quos Annus magnus, & lustrum diligentius seruabatur. Omnibus certaminibus præsedit habitu deorum uestitus, Germanicam gestans coronam, cum effigie Iouis, & Iunonis, Mineræq;. Erant enim hæc spectacula Ioui Capitolino dicata: qui & more Caligulæ Dominum se, & Deum appellari iussit, arrogantia, & gloriæ nimis inmensæ, & penè inaudite, utpote qui non modò sibi aureas argenteasq; statuas, & arcus triumphales constitui iussit: sed & assumpto nomine Germanici, Septembrem ac Decembrem menses à se denominauit. Congiarium populo, epulum Senatui, Equitq; dedit. Multa ædificia publica fecit. Ioui custodi ingens templum in Capitolio erexit, seq; in sinu Dei consecrauit. Bibliothecas incendio absumptas, petitis undiq; ex Alexandria exemplis, reparauit. Expeditiones quatuor habuit, non sine magna Reip. perniciē: Vnam aduersus Sarmatas, in qua Legio eius cum Duce interfecta est: Alterā aduersus Cattos: Duas aduersus Dacos, à quibus Oppius Sabmus uir consularis, & Cornelius Fuscus Præfectus cohortiū prætorianarum, cum magnis copijs occisi sunt. De Dacis, Cattisq; duplicē triumphū egit. De Sarmatis solam Lauream usurpauit, quā Ioui Capitolino retulit. Bellum ciuile aduersus se motum, mira felicitate confecit. In cōmuni rerum usu quædam nouauit, quædam sustulit. Histriōnibus conuiuijs interdixit. Castrari mares uetuit. Ius æquissimè dixit: tantaq; cura, & modestia in magistratibus cōercendis est usus, ut neq; modestiores, neq; iustiores extiterint unquam. Tantæ ab initio clementiæ, ut ab omni cæde abhorreret. Cupiditatis & auaritiæ nullam quidem suspicionem habuit. Abstinentiæ & clementiæ aliquot experimenta dedit.

Mox

Mox ad crudelitatem conuersus, nobilissimos ex Senatu pſu reis interfecit. Philoſophos ac Mathematicos Vrbe Italiaque ſubmouit. In dies ferocior, imò magis ſanguinarius Nerone. Ad rapinas dehinc animum adiecit, nihilq; penſi habuit, quin prædaretur omni modo bona uiuorum, ac mortuorū, qualicumq; occasione. Vſque adeò libidinoſus, ut inter uulgariffimas meretrices noctu diuq; uerſaretur. Cumq; ita terribilis cunctis & inuiſus eſſet, tandem oppreſſus & trucidatus eſt, amicorum libertorumq; conſpiratione, ætatis anno XLV. Imperij XV. Cadauer eius, loculo plebeiorem incluſum, à Veſpilonibus elatum eſt, ac à Phille nutrice in ſuburbano ſuo Latina uia ſeneratum. Mortem eius grauiffimè tulerunt milites. Sed Senatus adeò lætatus eſt, ut contumelioſiſſimis adclamatōnibus mortuum laceraret, & imagines eius diruere iuberet; & eradendos titulos, abolendamq; omnem memoriã decerneret. Statura fuit procera, uultu modeſto, ruborisque pleno, grandibus oculis, uerū acie hebetiore. Præterea pulcher ac decens toto corpore, maxime in iuuenta: poſtea caluitio, obefitare uentris, & crurum gracilitate deformis.

In huius Numiſmate, Imperator & Tribunus palliati dextra tenentes ramum lauri, apparent. Quos ſequuntur pueri & puellæ matrimi patrimiſq;, & mulieres, cum inſcriptione LVD. SEC. COſs. XIII.

Ludi Seculares à ſeculo, quod eſt ſpatiū uitæ humanæ longiſſimum, dicti, ſingulis centum annis celebrabantur. In quibus triduum, & trinoctiū ſacris totus populus operabatur ad aras Iouis, & Apollinis, quibus maſtabatur candidus taurus, & huic canebatur carmen à pueris ac puellis matrimis patrimisq;. Deinde Iunonis, cui iuuenca iridē candida, & hæc quidem interdium, noctu uerò Dianæ, Proſerpinæ, Terræ & Parcarum, quibus furuæ hoſtiæ, luminaq; accendebantur. Porro præco cum ad hos ludos conuocabat, ad eos uti ludos uenirent dicebat, quos nemo ipſorum antea ſpectaſſet, nemo eſſet poſtmodum ſpectaturus. Primos hos ludos fecit Publicola, Anno ab Vrbe cōdita CCXLIII. Secundi facti ſunt ab Vrbe condita DII P. Claudio Pulchro, L. Iunio Bruto Coſs. undecimo anno primi belli Punici. Tertij, primo anno tertij belli Punici M. Manlio, M. Cenſorino Coſs. Quarti, non expectato iuſto tempore, L. Aemilio Lepido, L. Oreſte Coſs. Quintos Auguſtus & Agrippa fecerunt Furnio, & Syllano Coſs. reductos ad æquum tempus, in quibus cantatum eſt in Capitolio à uirginibus puerisque carmen Horatianum, quod ſeculare inſcribitur. Sextos Claudius Cæſar anticipatos ſe III. & L. Vtello principis patre III. Coſs. Septimos Domitianus ueriores computatione ſe XIII. & L. Minutio Ruſſo Coſs.

DOMITIAM LONGINAM ab Aelio Lamia, cui nupta erat, abduxit Domitianus, ex qua in secundo consulatu filium tulit, alteroque anno consalutauit, ut Augustam. Hanc Paridis histrionis amore deperditam repudiauit, intraque breue tempus impatiens diuortij, quasi efflagitante populo reduxit. Ob quam foeminam Aelium Lamiam occidit Domitianus.

NERVA COCCEIVS, filius Neruæ, matris nomen nusquam legitur. Sed claris, ut Dion scribit, ortus natalibus, oppido Narniensi genitus, sextum & sexagesimum agens annum, Imperij habenas inuitus accepit, memor periculi, quod aliquando euaserat, qui ab Astrologis per maleuolentiam & mendacem infamationem delatus apud Domitianum, uix mortem effugit: sed ab amico Mathematico, qui mortem eius esse proximam testatus, liberatus est. Postquam igitur Nerua princeps Romanus constitutus est, ortus est rumor, uenire Domitianum & affore, quo rumore ita trepidare cœpit, ut colore mutato, ac amissa uoce, uix consisteret: sed à Parthenio interfectore Cæsaris Domitiani confirmatus est, & recepta fiducia ad solenne delinimentum conuersus, in Curia exoptatissima

tissima gratulatione ab omnibus exceptus est. In initio Imperij innox beneficentia, clemētiā, & liberalitatis signa exhibuit, Reos maiestatis absoluit, Exules in patriam reuocauit, omnes qui metu diffugerant, reduxit. Seruos & liberos, qui dominis insidias struxerant, occidi iussit, edito decreto, ne deinceps serui dominos cuiusquam criminis postularent. cavit & edicto, ne quis maiestatis, aut Iudaicæ sectæ quempiam accusaret. Multi tamen falsò delati, inter quos Sura, Philosophus, condemnati & puniti sunt. Facto igitur tumultu, quasi multi accusarentur iniuste, Fronto Consul exclamauit, MALVM ESSE EVM IMPERARE, SVB QVO NEMINI QVIPIAM CONCESSVM SIT: SED LONGE PRIVS SVB EO VIVERE, SVB QVO OMNIA MAXIME LICENT. Quo salubri dicto Nerva admonitus, ne talia deinceps fierent, summo studio curauit, atque iureiurando affirmavit, se nunquam deinceps Senatorem, etiam deprehensum aduersum se in conspiratione, necaturū, quod & prastitit. Nam cum Crassus Calphurnius cum quibusdam coniuratis, aduersus Nervam coniurasset, coniuratione detecta, dum ludi agerentur, cum cum cæteris coniuratis assidere iuxta se uoluit (qui nesciebant coniurationem patefactam) & gladios illis obtulit, inspicere, & pertentare fatis ne acuti forent, quasi minimè curaret, si uel tunc eo in loco occideretur, ita erat animi planè erecti, minimeque cadentis. Beneficentiæ etiam & liberalitatis tantæ, ut à Domitiano spoliatis ea redderet, quæcunque in Aula & fisco reperta sunt, summa fide. Ciuibus egenis, ut uitam sustentarent, decies & quinquagies centena milia Nummum erogauit. Iussu insuper eius Senatores electi, qui agros emerent, diuiderentque egenis. Puellas puerosque pauperibus parētibus natos, sumptu publico per Italiā alii iussit. Ciuitates afflictas releuauit, in cōplures ingētia beneficia contulit. His exhaustus sumptibus, uestes, uasā aurea, atque argentea, supellectilem omnem, agros item cum domibus, & omnia, præter quædam necessaria, ut amicos iuaret, uendidit. Utque impendia leuaret, equestres cursus, spectaculorum & ludorum genera sustulit, nec sibi aureas statuas argenteasue erigere passus est. Nihil unquam de suo arbitrio statuit, principes uiros suo consilio adhibens, leges rulit multas. Dignos potissimum ad honores euexit, nec beneficentia cuiquam bono defuit. M. Vlpium Traianum in filium adoptauit, moxque in Curia Cæsarem designauit, ad quem Imperij iura atque insignia in Germaniam usque, cui tunc præerat, transmisit. Hunc Traianum Hispanum peregrinum, nulla seculum interueniente cognatione, etsi propinquos & cognatos haberet multos, propter singulares eius uirtutes elegit, publicæ magis, quàm priuatæ salutis consulens, & uirtutem homi-

nis, non genus spectans. Omnibus igitur in ordinem bonum reductis & constitutis, febre correptus moritur, Anno ætatis LXVIII. postquam regnauerat annum unum, menses tres, dies nouem, uir probus, honestus, omniumq; laude dignus.

In huius Numismatis parte posteriore, repræsentatur Palatij Neruæ descriptio talis: In medio collocata est porta superne ducta in arcum, cui utrinque incumbit una Victoriæ statua, altera manu ad medietatem arcus extensa, coronam tenens. Sunt deinde ex utroque latere illius portæ, constitutæ binæ columnæ ordinationis Corinthiæ, distantes, exiguo spatio, in quo frondium & florū circulares flexus, ornamenta loco, continentur. Tandem etiam ad utramq; partem iuxta exteriorem dictarum columnarum fenestra est, utrinque habens columnam paruam ordinationis prioris, quo ad basim, Tympanum, & Capitulum attinet. Est præterea supra utriusque fenestræ Tympanum, effiguratus exercitus militum urbem oppugnantium, & in parte quidem dextra, arietem agentium ad muros, in sinistra uerò pugnantium sub scuris. Vltimò latitudinem palatij utrinque claudit una columna dispositionis superioris. Capitibus columnarum maiorum, quarum ad utrumque portæ latus, tres positas esse diximus, corona imposita est, quæ sic usitate appellatur: additaq; sunt ei superius & inferius uaria ornamenta, ex multiplici frondium, florum & fructuum ligatura. In parte suprema directè supra Palatij portam, in spatio latitudinem portæ habente, hæc inscriptio addita est: S. P. Q. R. IMP. NERVA CAES. AVG. P. MAX. TRIB. POT. IL. IMP. IL. PROCOS.

Deinde ex utraque huius tabellæ parte, directè supra singulas sex columnas maiores Stylobatæ captiuorum ligatorum constituti sunt. Supra fenestras uerò inter binos extremos Stylobatas ad dextram descripta est expeditio Imperatoris Neruæ: in sinistra uerò repræsentatur actus concionis Imperatoriæ ad milites.

In parte infima hæc inscriptio ad-

dita est: PALATIVM

NERVÆ.

TRAIANVS VLPIVS, ex patre Traiano genitus, pri-
 mus Cæsarum peregrinus, ex familia antiqua natus Italica in
 Hispania, Anno ætatis XLII. in Agrippina colonia à Nerua
 Imperatore insignia Imperij accepit, uir sanè iustus & robore
 præstans. Vt Romana Reip. statum oppressum & grauatum,
 imò conculcatum à Tyrannis tutaretur & defenderet, & in pri-
 stinum suum statum redigeret, diuinitus esse creditur. Vbi Im-
 perium assumpsit, edicta quædam ad Senatum misit, atq; il-
 lud in primis, nunquàm suo iussu bonum uirum occisum iri,
 aut ignominia notari, quod per totum Imperij tempus inui-
 latum seruauit. Deinde mox Aelianû & Prætorianas cohör-
 tes, quæ aduersus Neruam, seditionem mouerant, ueluti im-
 portunos à se dimisit. Romam deinde ingressus, apud popu-
 lum mitis, apud Senatum uenerandus, omnibus deniq; ama-
 bilis est habitus, grauis nulli, nisi hostibus. Multa in emenda-
 tionem publicorum negotiorû constituit. In pauperum ali-
 mēta multa elargitus est. In amicos beneficus, & liberalis, tan-
 quàm uitæ cōditione par, amicis utebatur. Venationibus ma-
 ximè delectabatur, adeo ut ipse multas feras, præcipuè Leonē
 confecerit: nullus in eo liuor, nulla malignitas, neminem o-
 mnino perdere studuit. Studiosos & bonos uiros honorib.
 fauore, & dignitate auxit. Iræ ita moderabatur, ut nunquàm
 ab ea uinceretur, ac teste Suida, nemini inuidit, neq; quenquā
 dignitate ulla priuauit: sed fouit bonos omnes, idcirco nemi-
 nem uerebatur. Et cum duo sint, quæ ab egregijs principibus
 expectantur, sanctitas domi, in armis fortitudo, utrobique pru-
 dentia, tantus erat, ut in eo maximarum rerum modus, quasi
 temperamento uirtutis emicuisse uideretur. Vini duntaxat ap-
 petens, & in adulescētulos pronus, belli audius ac studiosus.
 Militarem disciplinam tum seuerè, tum remisè exercuit. Bel-
 lum grauissimum in Dacos sumpsit, quos ingenti clade affec-
 cit. Decibalum regem Dacorum supplicem ad genua proci-
 dentem, pacem petere coegit, unde Dacicus dictus. Et cum

uulneribus ligamenta suis militibus deessent, propriæ uesti non pepercit, quam in lacinias conscissam, sauciatis est partitus. Deuictis Dacis & Imperio subactis, regiones thesauros, quos Decibalus in alueo fluuij subter uada defoderat, inuenit, extruxit Marcianopolim Mœsiæ, quam à nomine sororis Marciaë, appellauit: tum quoq; Nicopolim: in Istro lapideum pontem, opus sanè mirandum, & maximè memorabile. Arabiaë partem, quæ ad petram uergit, occupauit totam, perdomuitq;. Dehinc reuersus Romam, spectacula magnifica edidit, per centum uiginti quinque dies cõtinuos. In quibus bestię iugulatæ sunt aliquando mille, nunc dena milia, partim feræ, partim cicurata. Nec quicquã tamè per ludos, & otium à bellis, segnior ad ciuilia cõmoda. Doctos magno profecutus est honore, adeò ut Poëtas muneribus ornauerit. Celso statuum publicè poni iussit. Et quendam Philosophũ in curru triumphali, honoris causa, posuit. Plutarcho Historico & Philosopho usum est præceptore, & magistro. Sæpe litigantes pro tribunali audiuit, lus frequentissimè dixit. Fuit præterea animi alti, & erecti, qui semper aliquid præclari ac magnifici moliretur. Circum collapsum ampliorem atque elegantiore restituit, complura & ualde necessaria ædificari curauit, ut portus & ædes publicas, Pontinas paludes, saxis constratis uijs circum ac pontibus magnificentissimi operis permeabiles fecit. Pecunię attrita usum sustulit, & numos adulterinos conflauit. Bibliothecas ornauit: inter quas unam Vlpianam uocauit, & libris linteis ornauit: in quibus gesta principum, Elephantinisq; Senatus cõsulta conscribi iussit. Amicis statuas posuit. In foro ingentem columnam statuit, siue ut illa pro sepulcro esset, siue in ostentationem eius operis, quod ille circa forum egit, ut perpetuæ memoriæ & sepulcro seruiret. Põst in Armeniam expeditionem sumpsit, & cùm fines Parthorum, & Armeniorum ingressus esset, reges ac regionis Satrapæ, cum muneribus ei occurrerunt, equumq; duxere ita doctum, ut regem adoraret. Cumq; omnia uicina ferè sine armis subegisset, & omni potitus Armenia, reges, qui spontè deditione fecerant, aut in fidem uenerant, ut amicos benignè tractauit: qui uerò contumaces abiussent, omnes paruo negotio subegit. Senatus in honorem eius multa decreuit, atque illud in primis, ut Optimus appellaretur. Dehinc Euphratem flumen ponte iunxit, uniuersamq; Adiabenorum gentem subegit, cum plerisque Assyriæ urbibus, & Babylonem usque penetrauit. Scripsit præterea Senatui de uictis à se populis, ob quæ Senatus triumphalem illi arcum, in illius foro extruxit, multo ornatu. Mox Arabiam petit, Agarenosque rebellantes adortus est frustra. Tum prodigia multa uisa sunt. Apparebant enim Irides, Tonitrua, Fulgura, Grandines immensæ, cum grauib; tempestatibus,

ſatibus: etiam terræmotus, tam atroces & funeſti, ut uix ſaluſ eualeſcit. Cum uerò aduerſus Agarenos conſilia illi non ſuccederent, inde, re infecta, digreſſus, ac paulò poſt ualitudi-
ne aduerſa correptus, apoplecticus primùm, demùm aqua in-
tercute repletus, apud Selenuntem Ciliciæ urbem, quæ & Tra-
ianopolis poſt dicta eſt, repente extinctus eſt, cum imperaſſet
annos XIX. meſes VI. dies XV. ætatis Anno LXXXIII. Cuius
exuſti cineres urna aurea ad baſim columnæ ſuæ, Romæ con-
diti ſunt.

A tergo huius Numiſmatis effiguratus eſt circus maximus:
in cuius medio murus, ſeu linea longitudinis in duo media
æqualia circumdiuidit. In extremitatibus muri metæ ternæ ap-
parent muro impoſitæ. In medietate muri obeliſcus ſummæ
altitudinis, collocatus eſt. Inter metas & obeliſcum, utrinque
bigis quadrigiſque pugnam committentes excuſpti ſunt. Cir-
ca murum quidam equis, bigis, & quadrigis certantes, uiden-
tur cum nulla inſcriptione.

Quia hîc Circi Maximi mentio incidit, operæpretium mihi
uidetur, eius deſcriptionem, ex uarijs autoribus deſumptam
addere.

CIRCVM à coeleſtium imitatione inſtitutum reſerūt. Nam
ei quidam à domicilijs cœli quoque duodecim aſeſſe oſtio-
rum ingreſſus aſſerunt. Ex planetarum numero ſeptem impo-
ſitas habere inſigneis metas, terminosque ad Orientem aſeſ-
ſe, atque ad Occidentem longo inter ſe tractu diſtanteis, quòd
bigæ & quadrigæ per media uici ſpatia uti Sol, utiue Luna per
Zodiacum diſcurrentes certent, exque horarum numero miſ-
ſilibus perfici uigintiquatuor. Certantes itidem quatuor di-
ſcerni claſſibus, & ſuum ſingulis uestibus aſeſſe colorem, ui-
rètem, quo herbîdum anni tempus: roſeum, quo æſtatis igni-
tum aèrem: album, quo expalleſcentem autumnum: ſuſcum,
quo trilem hyemem ſignificarent. Huius Circi maximi areæ
longitudinem fuiſſe ſtadiorum trium, latitudinem ſtadij uni-
us, atque capaceſſe CCLX. milîum hominum ſedentiũ, Sextus
Ruſſus tradit. In medio eius eſt murus lapidibus marmoreis
extructus, in longitudinem productus: in cuius baſi certantes
imagines bigis & quadrigis excuſptæ erant. In muro uerò obe-
liſcus, & metæ collocatæ. In interiore parte Circi Maximi ſta-
gnum in ſuſceptionem aquarum, deſoſſum fuit, altum latũq;
pedes denos. Poſt ſtagnum ædificatæ porricus tectura triplici
harum pauimenta habuerunt, ut in theatro parum ſuperſtan-
tia lapidea ſedilia, in ſuperioribusque lignea. Et circa eundem
Circum extrinſecus alia fuit porta, cuius tecturæ officinas in

E

se habens, & habitationes super eas, per quæ ascensus & ingressus esset uenientibus ad spectacula, iuxta quamq; officinam, ita ut nihil tot milia ingredientium atque abeuntium turbaret. Habuit præterea Circus maximus præclarissima coram se ædificia & in primis templum Consi, qui erat Consiliorum deus: cuius in honorem equestres ludos celebrauit Romulus in raptu Sabinarum. Habuit & sanum Veneris, quod Fabius Gurges, consulis filius, ex mulctatio ære fecit, quibusdam matronis stupro damnatis. Habuit & ædem Cereris, & ædem Iuuentutis à Cn. Licinio Duuuiro positâ. Habuit & templum Mercurij. Erant præterea in eodem Circo tres aræ dijs Samothracibus, ad tres columnas affixæ. Vna dijs magnis, Altera dijs penatibus, Tertia dijs coeli & terræ, à quibus omnia orta esse constat. Quos Samothraces appellant deos Magnos, Roma suos Genios & Penates, urbisque custodes, quos primum Aeneas tulit in Latium. In eodem etiam Circo Stertinius fornicem extruxit. Scribit Dion Trajanum Imperatorem Circum Maximum collapsum, ampliorem elegantioremque restituisse. Et Suetonius tradit, deustis utrinque lateribus, ex lapide Narmachiæ Domitiani extructum esse. In hoc Circo Maximo ludii celebrati, Circenses dicti sunt. In illis autem ludis septem fuere curricula solennia (nam sexteno circuitu currebant aurigæ) & uigintiquatuor missus: missus uerò ad centenos propagauit. Equis mira uelocitate currentibus insidentes, leuissimos currus ingenui pueri cursu quam citatissimo agitabant; qui præcipua arte satis gnari doctique erant adamussim seruare normam, ut ipsi, aut quadrigæ agitatæ aliquo temporis puncto metis contingerent, utque per singulos missus, idem currus per quinque spatia sine offensione circuiret. Fuitque moris, ut ante Circensium commissionem, ministri eum equis desultorijs, missus exituros nuntiarent. In his quoque quatuor factiones pro anni temporibus, uidelicet Veneta, quæ cærulea: Prasina, quæ Viridis dicta est: Alba & Rosea miro fauentium studio coli celebrarique solitæ sunt. Viridis enim color Veri dicatus erat, æstati roseus, hyemi Venetus, Albus Autumno. Nonnulli uerò per elementa colores diuisere, quippe Hyacinthus aeri dabatur, Coccus ætheri, bisrus terræ, purpura mari. pannoque uersicolore per singulas factiones certabatur, in quibus spectantium fauor, & aura popularis, gratiaque, & studium ad uictoriam multum loci dedit. Nam tanto fauentium studio, hinc inde certabatur, cum suos quisque clamore & plausu foueret, ut magis studio, & colore panni ac fauore, quo affecti erant, quam uera uirtute niterentur, isque popularis fauor & gratia non dubiam plerunque uictoriam dedit, adeo ut non populus modò, sed & principes ingenti studio & gratia factionum contenderent. Erantque Circule-

cenſum duo genera, Patricij, qui per Patres: Plebeij, qui per plebem agebantur ſtato die, menſe Nouembri. In quibus præter ſpectacula etiam deorum ſimulachra, nonnunquam Imperatorum & Ducum imagines habitu triumphali, ob ſtudium fauoremque popularem erga Principes equeſtres, aut pedeſtres, aliquando uictorias cum palmis ſerculaque & tenſa, curruſque Elephantorum produci, & prælata pompa efferri ſolebant. Loca etiam, per quæ pompa & deorum ſimulachra ueſtabantur, ut recondita ſacra è cœnaculis deſpicerentur, oraculo moniti, ueliſ cooperiebantur. Præualuitque moſ, ut Prætor aliuſue Magiſtratus, qui ludis præerat, mappam aurigis mitteret, & curſus ſignum daret, quod erat futurorum Cir cenſium indicium.

PLOTINAM uxorem Traianus habuit, ex qua nullos liberos ſuſcepit. Huius opera Adrianus, mortuo Traiano, eiſque morte, ut adoptio procederet, per aliquot dies occultata, ſuppoſito qui pro Traiano feſſa uoce loqueretur, ad Imperij ſaſtigium peruenit. Cuius beneficij Adrianus memor, mor tua ea, per nouem dies atratus inceſſit, eiſque templum erexit, & hymnos in eam fecit, ac excellentiſſimè coluit.

E 2

PVBLIVS AELIVS ADRIANVS ex Aelio Adriano cognomēto Afer, & Domitia Paulina, Romæ ix. Cal. Februarias, Vespasiano vii. & Tito v. Cōs. natus est. Decimo ætatis anno, patre orbatus, sub tutoribus Vlpio Traiano, consobrino, & Cælio Taciano uixit. Puer suapte natura disciplinis deditus, & studiorum amore in utraque lingua bene eruditus, ita, ut multa soluta oratione, & Poëmata quædam scriberet. Venationi suprà quàm dici potest, deditissimus, qui inter uenādum defraçto humero, etiam crus penè contriuit. A Traiano loco filij est habitus, & à patria abductus, Decemuir litibus iudicandis constitutus est, Hinc Tribunus secundæ legionis. Deinde in Mœsiam profectus, à Mathematico de futuro Imperio certior est factus. Tum fauente Plotina, Quæsturam gessit. Post Quæsturam, ut Traiano se familiariorē exhiberet, ad bellum Dacicum est profectus. Ibi primæ legionis Præfectus, à Traiano gemma Adamante donatus, quàm à Nerua Traianus acceperat, unde maiorem spem successionis concepit. Postea legatus prætorius in Pannoniam inferiorem missus, Sarmatas compressit. Dehinc Antiochiam profectus, literas adoptionis accepit, ac morte Traiani intellecta, scripsit ad Senatum, petens Imperium confirmari, abnuens omnem titulum & honorē, quem non Senatus iussisset. Dion scribit, Adrianum nunquàm à Viuo Traiano adoptatum fuisse, sed factione Plotinæ, quæ illius amore flagrabat, ut ex subscriptione Plotinæ postea cognitū est. Initio Imperij omnem operam dedit, ut pacem in toto orbe componeret. Vnde omnia trans Euphratem ac Tygrim reliquit, deficientibus nationibus, quas Traianus subegerat: quoniam Mauri lacerabant, Sarmatæ bellum inferebant, Britanni teneri non poterant, Aegyptus seditionibus urgebatur, Licia & Palæstina rebellabant, qui ad singulas prouincias missis Præsidiis omnia pacauit. Traiano diuinos honores à Senatu impetrauit, eisque imaginem curru triumphali uexit. Publica spectacula,

la, quæ Parthica dicta fuere, celebrauit. Iussu deinde Senatus, sunt occisi Palma, Celsus, Nigrinus, & Lucius uiri consulares, quòd insidias Adriano sacrificanti struxisse ferebantur. Romam reuersus, se excusauit, iurauitque nunquam se Senatorem, nisi ex Senatus sententia, puniaturum. Et quamuis maximam ob id inuidiam sibi conciliauerat: facile tamen leniebat. Populo enim, ut gratiam mereretur, congiarium donauit, & pecuniam remisit, quæ fisco debebatur: ab uniuersis debitoribus damnatorum bona in publicum ærarium contulit: Senatores pauperes sumptibus iuuuit ad explendos honores. Alios dignitate honestauit, nec passus est quicquam à se peti, sed pro necessitate cuiusque omnia faciebat. Gladiatorum munus sex diebus continuis exhibuit, natali die feras multas edidit, optimos quosque semper de Senatu in contubernium asciiuit. Senatui legitimo semper interfuit, fastigium Senatus quantum poterat, extollens. Conuiuijs amicorum sæpe interfuit. Aegros bis in die, & nonnullos equites & liberos uisitauit, atque solatijs refouit, instar priuati hominis, siue regio ornatu Imperatoriaque pompa Urbem peragrauit. Tribunatum nisi cuius ætas prudentia & robore firmaretur, nulli dedit. Aetatem & in milite requisiiuit, eorum numerum & notitiam tenens. In Britannia murum per octingenta milia passuum primus duxit, qui Barbaros à Romanis discerneret. Dehinc in Hispanias uenit. Aedem Augusti in Tarracone restituit, Germanis Regem dedit: Maurorum motus compressit. Bellum Parthorum sedauit, per Asiam in Achaiam nauigauit, Eleusina sacra suscepit. Et hinc Romam, deinde in Aphricam transiit, multum prouincijs benefaciens, Reges omnes ad amicitiam suam inuitauit. Peragrata Arabia, Pelsium uenit, ibi Pompei sepulchrum innouauit, ei que parentauit. Arithmeticæ, Geometriæ, Picturæ peritissimus fuit. Literarum & Poëmatum studiosissimus, ita ut multa amatoria carmina scriberet, & uersus componeret. Professores omnium disciplinarum locupletauit, & ditauit, licet quæstionibus eos agitare. Famæ tam cupidus, ut libros à se scriptos de sua uita libertis suis publicandos, suis nominibus daret. Armorum & rei militaris peritissimus erat, uocatosque ad militiam, equis, mulis, uestibus, sumptibus, & omni ornatu donauit. Tantas etiam copias habuit, quantas Imperatorum ferè nullus. Peditum ducenta, equitum quadraginta milia, Elephantorum trecentorum bellicosorum numerum, Currum præterea ad prælium instructorum, duo milia, ac armorum in supplementum trecenta milia, & hæc quidem terrestribus copijs. Maritimis uerò minorum naurum duo milia, triremium à sciscuplis in quinquereemes, mille quingentarum classem, Instrumentorum quoque naualium numerum bis totidem. Ad

hoc naues partim auro, proris, partim puppibus exornatas, quas Thalomigas appellant, ad belli pompam, quibus Imperatores uehi consueuere, octoginta. Pecuniarum præterea in thesauris Aegyptiorum, talentorum quatuor & septuaginta milia habuit. Peregrinationis ita cupidus, ut omnia quæ legerat de locis Orbis, præsens uellet addiscere. Instaurauit Romæ Pantheon, Septa, Basilicam Nepruni, forum Augusti, Lauacrum Agrippæ. Fecit sibi sepulchrum & pontem sui nominis, innocentes pauperes ditauit, sacra Romana diligentissimè curauit, peregrina contempsit, officiū Pontificis Maximi peregit. Dicaculus & iocosus fuit. Vno tempore scripsit, dictauit, audiuit, & cū amicis confabulatus est. Cū aut penè toti Orbis peragrasset sitū, nudo capite, etiā in summis frigoribus, & imbris, in morbum lethalem incidit, deque successore sollicitus, Sciebat enim Seruianum, Fustum, Pletorium, Gétianum Imperij affectatores esse, quos detestatus est, morique coegit, Cæronium, Commodum Verum, multis inuitis adoptauit, eumque L. Aelium Verum Cæsarem appellauit. Tum ludos Circenses, & donatium populo dedit, ac militibus. Commodus uoletudinarius, ingrauescente morbo Calen. Ianuarijs periit. Tum Adrianus Annium Antoninum, qui postea Pius est dictus, adoptauit ea lege, ut sibi adoptaret Annium Verum, & M. Antonium, qui postea duo primi Augusti gubernarunt. Adrianus postea graui dolore affectus, uenum à medicis non semel postulauit, & ob animi impatientiam, semel atque iterum à seruis & libertis gladio iugulari petiuit. Tandem Baias petiit, ubi nihil profecit, accersito Antonino in conspectu eius apud Baias moritur, Anno ætatis sexagesimo secundo, cū imperasset Annis uiginti & uno, mensibus undecim. Vir fuit procerus statura, forma cōptus, flexo ad pectinem capillo, promissa barba, ut uulnera, quæ in facie erant naturalia, tegeret. Primus enim Cæsarem Adrianus, Dione teste, barbam nutriuit. Memoriz, & omnis penè artificij opifex incredibilis, ingenij liuidi, lasciui, & ad ostentationem sui, insolentis.

Altera Numismatis pars talis est: Pons quadratis lapidibus, quatuor fornicibus in Tyberi fabrefactus apparet. Cui utrinque quatuor columnæ insistant, in quarū summitatibus quatuor statuz marmoreæ sunt positæ. Ponti coniunctum est sepulchrum, uel moles Adriani, cum inscriptione: **CONSERVATIO.**

Pons Aelius, dictus est ab Aelio Adriano Imperatore, qui eum pontem iuxta molem sui sepulchri excitauit iuxta Tyberim, ea de causa: ut per Tyberim transeuntes propius molem

Iam aspicerent, positam è regione Mausolei, quod Augustus fecerat. Iam enim Augusti monumentum repletum erat, neque quisquam amplius in eo sepeliebatur, & ipse primus Adrianus in ea, quam ipse extruxit, mole, sepultus dicitur, ubi ipsius cineres, & omnium Antoninorum post eum conditi, ut incisæ inscriptiones & Epitaphia illis, hodie ostendunt.

IMP. DIVI TRAIANI PARTHICI, FILIO DIVI NERVAE, ADNEPOS TRAIANO, AVG. PONT. MAX. TRIB. POT. XXII. IMP. II. COSS. III P. P. ET DIVAE SABINAE IMP. CAES. T. AELIVS ADRIANVS ANTONINVS AVG. PIVS PONT. MAX. TRIB. POT. II. DESIGN. IIII. COS. II. P. P. PARENTIB. SVIS. Item, IMP. CAESARI L. AVRELIO VERO AVG. ARMENI. AC MED. PARTHIC. PONTIF. TRIBVNIT. POT. IX. IMP. V. C. COS. III. P. P.

Erat olim tota ea moles extrinsecus marmoribus incrustata, uariisque columnis ex diuerso marmore, altera super alteram extructa, quarum quædam ad S. Petri basilicam ornandam translatae sunt, interque binas columnas statua erat posita. Statuas aliquas, utpote Antinoi, Adonidis, Persei, pulcherrimas recens inuentas. Eam molem Procopius bello Goethico optimè describit, cū inquit, Adriani quondam Imperatoris sepulchrum, extra portam Aureliam, siue, ut nobis placeat, Aeliam, iactu lapidis impositum. Primus eius ambitus quadrati figuram habet. Constat enim totus ex marmore Pario, summa artificum diligentia ædificatus. In medio uerò huius quadrati, rotunda moles assurgit, excelsa altitudine, & tanta, ut in suprema eius parte area sit, cuius diameter, uix iactu lapidis transigitur. Quam molem Bellissarius occupans pro arce & præsidio contra Gothos usus est. Erant olim in summa parte undique statuae magnæ hominum, equorum, quadrigarumque, miro artificio elaboratae. Has partim integras milites demoliti, partim confractas in hostes deiecerunt. Visuntur adhuc in

hoc monumento boû ca-

pita, & quædam

alia inscul-

pta.

Aliud Numisma aureum Adrianus fecit, in cuius priore parte fuit effigies sua supra posita, in posteriore Traianus & Plotina, quorum beneficio ad fastigium Imperij peruenerat.

AELIVS ADRIANVS, cognomēto Afer, consobrinus Traiani Imperatoris, Adriani pater. Cuius origo ab Adria oppide agri Piceni, quod mari Adriatico nomen dedit, manasse fertur: quæ postea in Senatum ascita, magistratibus claruit.

20-

DOMITIA PAULINA Gadibus orta, Imperatoris Adriani mater, Romam traducta, ex Aelio Adrianum, & Paulinam filiam procreauit.

SABINA, Adriani Imperatoris uxor. Hanc ut asperā & morosā, & quod cum Septitio Claro, Præfecto Prætorij, & Suetonio Tranquillo epistolarum magistro, familiaris, quā reuerentia domus aulicæ postulabat, egerat, dimissurus erat, si priuatus fuisset. Seruilibus penè iniurijs affecta, ad uoluntariam mortem compulsa est, nec sine fabula ueneni dati ab Adriano, defuncta est.

ANTINVS ex Cethnide, Bithiniæ urbe, quam Claudius olim uocant, ortus, eximie pulchritudinis puer, in delitijs Adriani habitus, quem mortuum siue in Nilum ceciderit, siue immolatus, muliebriter fleuit. Quare ob eius amorē, urbem eo in loco, quo oppetijt conditam, ab eo denominauit, eius statuas per uniuersum orbem terrarum, atque etiam effigies erexit, templum ei apud Mantineā constituit, multaq; Numismata aurea, argentea, & ærea in honorem eius excudit.

E 3

L. CAEIONIVS COMMODVS, qui & **AEILIVS VERVS** dictus, Caëonij Commodi filius, nobilissimis maioribus, quorum origo ex Hetruria uel ex Fauentia fuit, natus; Ab Adriano eo tempore, quo de necessario successore cogitabat, adoptatus, statimque Prætor factus, & Pannonijs Dux ac Rector impositus, mox Consul creatus est. Et quia Imperio esset deputatus, iterum Consul designatus est. Causa adoptionis eius populo congiarium datum, collatumque militibus **HS. ter millies**. Circenses ludj editi sunt, nihilque prætermisum, quod posset lætitiæ publicam frequentare. Tantæ fuit autoritatis apud Adrianum, ut præter adoptionis affectum, omnia, quæ desideraret, per literas faciliè impetraret. Hic ualitudinis adeò miseræ fuit, ut Adrianum statim adoptionis pœnituerit. Marius Maximus asserit Adrianum Matheſeos peritum, de Vero sæpe pronunciaſſe:

Ostendent terris hunc tantum Fata, neq; ultra

Esse sinent.

Illud quoque cum irrisione dixiſſe fertur, **EGO MIHI DIVVM ADOPTAVI, NON FILIVM**. Cum igitur de Prouincia Aelius rediſſet, atque orationem pulcherrimam, qua patri Adriano gratias agere paraſſet, sumpta potione, qua se exiſtimabat iuuari iſſis Calend. Ianuariijs periſt. Sepultus eſt in mole Adriani, ubi adhuc legitur, **L. AELIO CAES. DIVI ADRIANI AVG. F. COS. I L F. VITAE** fuit latiſſimæ, bonisq; literis præditus, forma egregius, decorusque, regiæ pulchritudinis, oris uenerandi, exquisitæ eloquentiæ, uerſu facilis, in Repub. etiam non inutilis. Vxorem habuit nomine Caluillam, ex qua L. Verum ſuſcepit, qui à M. Antonino adoptatus fuit.

Numiſma fecit, in cuius altera parte fuit pons, & moles Adriani, de quibus ſuprà ſatis dictum eſt.

ANTO

ANTONINVS PIVS ex Tito Aurelio Fulvio, uiro consulari, & Fatidilla x i i i i. Calend. Octobris, sub Domitiano x i i. & Cornelio Dolabella Coss. natus est. Sub aopaterno primùm, mox sub materno educatus est. Consobrinorum, & affinium hæreditate, quos omnes religiosissimè cõluit, ditatus est. Quæstor fuit liberalis, Prætor splêdidus. Consulatum cum Catilio Seuero egit. Ab Adriano inter quatuor consulares, quibus Italia committebatur, electus ad eam partem Italiæ regendam, in qua plurimùm possidebat, ut Adrianus uiri talis & honori & quieti cõsuleret, quam cum regeret, Imperij nomen accepit, & in cõsulatu Asiæ potissimum. Põst Proconsulatum in consilijs Adriani Romæ frequens fuit, de omnibus de quibus Adrianus consulebat, mitiorem sententiam semper ostendens. Mortuo Aelio Vero, quem Adrianus sibi adoptauerat, est adoptatus, ea conditione, ut sibi M. Antoninum sororis suæ filium, & L. Verum adoptaret. Post adoptionem in Senatu gratias agens, factus est patri & in Imperio proconsulari, & in Tribunitia potestate, co!lega, cui quoad uixit, religiosissimè paruit. Mortuo autem apud Baias Adriano, reliquias eius Romam peruexit, easq; sanctè atq; reuerenter, in hortis Domitiæ collocauit, cunctisq; repugnantibus, inter diuos eum retulit, clypeumq; ei magnificentissimũ posuit, & Sacerdotes instituit, propter quod nomen Pij meruit. Factus Imperator, nulli eorum, quos Adrianus euexerat, successorem dedit. Fuitq; ea constantia, ut septenis & nouenis annis, bonos in prouincijs Præsides detineret. Per legatos suos plurima bella gessit, Britannos, Mauros, Dacos, Germanos, Iudæos rebellantes contudit, Alanos refrenauit, in Achaia etiam, atque in Aegypto rebelliones represensit, adeò ut auctoritate sola rexerit Orbem, nullo penè bello, semper amauerit pacem, Illud Scipionis dicens: **MALLE SE VNVM CITEM SERVARE, QVAM MILLE HOSTES OCCIDERE.** Procuratores suos modestè suscipere tributa iussit, q̃a

lucro minimè latabatur. Excedentes modum reprehendit, condemnatis indulgentiam impetrauit. Tanta prouidentia subiectum sibi populū rexit, ut omnes prouinciæ sub eo flo-
 rerent. Ciuilis Imperator penitus, multum Senatui tribuens, ac quæcunque in Senatu ageret, semper amicorum consilijs est usus. Otiosis salaria subtraxit, discitans: NIHIL ESSE CRV
 DELIVS, QVAM REM AB IIS CORRODI, QVI NIHIL IN
 EAM SVO LABORE CONFERRENT. In uictu eius, opulentia sine reprehensione, parsimonia sine sordibus. Congiariū po-
 pulo, militibus donatium dedit. Opera publica multa sunt per eum restituta, uidelicet, Templum Adriani, Amphithe-
 atrum, Sepulcrum Adriani, Templum Agrippæ, Pons Sublici-
 us, Pharus, Caietæ & Tarraconensis Portus, Lauacrum Osti-
 ense, Antiatium aquæductus, Tempa Lanuuiana. Multas præ-
 terea urbes adiuuit pecunia, Reges pacauit plures. Amicis nō
 aliter usus est in Imperio, quàm priuatus. PATRIS PATRIAE
 nomen delatum à Senatu, quod primò distulerat, cum ingen-
 ti gratiarum actione suscepit. Praefectos suos locupletauit, &
 ornamentis Consularibus donauit. Si quos repetundarum
 damnauit, eorum liberis bona paterna restituit, ea tamen le-
 ge, ut illi prouincialibus redderent, quod parentes acceperāt.
 Spectacula plurima edidit. Elephantos, Crocutas, Tygrides,
 Rhinoceroses, Crocodilos, & Hippopotamos exhibuit. Pi-
 scationi & uenationi fuit deditissimus. Rhetoribus & Philo-
 sophis per omnes prouincias honores & salaria detulit. Sedi-
 tiones ubicunq; factas, non crudelitate, sed modestia com-
 pressit. Intra urbes sepeliri mortuos uetuit. Omnium, quæ
 gessit & in Senatu, & per edicta, rationem reddidit. Perijt an-
 no ætatis LXX. Imperij XXIII. cum Alpinum caseum in cœna
 edens auidius, nocte reiectaret, febre correptus, tertio die ani-
 mam exhalauit. Moriturus Rempub. M. Antonino commen-
 dauit. Sepultus in mole Adriani. Vir fuit ingenio clarus, mo-
 ribus clemens, uultu placidus, forma conspicuus, & statura
 decorus, & longus. Cum uerò in senectute incuruaretur, ti-
 liatitijs tabulis in pectore positis, fasciabatur ut rectus incede-
 ret. Eloquentiæ erat singularis, nitidæ literaturæ, sobrius, mi-
 tis, largus, alieni abstinens, omniaq; cum mensura ac sine ia-
 ctantia faciens, ita ut Numæ Pompilio, bonorum sententia
 compararetur. In parte altera huius Numismatis est Tyberis,
 Deus barbatus, & comatus, nudus in terra iacens, sinistro bra-
 chio incumbens, amphora, ex qua labitur aqua, dextra her-
 bam palustrem, sinistra uerò cornucopiæ tenens. A latere ei-
 us Lupa Roniulum & Remum infantes lactans, rictum oris
 aperiens conspicitur. In cuius conspectu Faustus pastor mani-
 bus clauam uibrans, eam interfectorus. A tergo Fausti, uxor
 eius conspectum Lupæ fugiens, apparet. A tergo uerò Lupæ
 septem

Septem Romani colles uisuntur, cum inscriptione: ORIGINIS
POPULI ROMANI. S. C.

AVRELIVS FVLVIVS Antonini Pij pater, originem suam
ex Gallia Cisalpina Nemaufense trahens, ad consulatum ur-
bis peruenit, homo sanè tristis, & æger.

ARRIA FATIDILLA, filia Arrij Antonini bis consulis, ho-
minis sancti, qui olim Neruam miseratus, quòd imperare cœ-
pisset, uxor Aurelij Fuluij, mater Antonini Pij Imperatoris.

ANNIA FAVSTINA ANNII Veri filia, uxor Antonini Pij.
Ex ea duos mares totidemque fœminas Antoninus genuit.
Maiorem filiam Lamiæ Syllano, minorem M. Antonino Phi-
losopho dedit. Hanc Faustina Augustam à Senatu appella-
ri permisit. Tertio autem Imperij anno obiit, & à Sena-
tu consecrata est, delatis Circensibus, atque tem-
plo, & flaminicis, & statuis aureis at-
que argenteis.

M. AVREL. ANTONINVS Philosophus, ex patre Annio Vero, & Domitia Caluilla matre, Romæ in monte Cælio, vi. Calend. Maij, auo suo Annio Vero iterum & Augure & Cos. natus est. Patre defuncto ab auo est adoptatus, & educatus. Magnis præceptoribus traditus, ab illis Philosophiam & omne literarum studium affecutus est, habitumq; Philosophi gessit. Multos insignes Philosophos audiuit, quibus etiam honores maximos, quantum potuit, exhibuit, imagines eorum aureas faciens. Amavit uenationem, pugilum certamina, cursus, aucupatus, & pilæ studium. Operam pingendi studio dedit sub magistro Diogneto. Sed ab omnibus his studium Philosophiæ eum abduxit, seriumq; & grauem reddidit. Iuuenis admodum ab Adriano in Saliorum relatus est collegium, in quo sacerdotio & præsul & uates & magister fuit, omenq; futuri Imperij accepit. Virilem togam xv. ætatis anno sumpsit, & statim ei L. Cæionij Commodi filia, ex uoluntate Adriani est desponsata. Nec multò post, Præfectus Feriarum Latinarum fuit. Cùm uerò Adrianus L. Verum adoptasset, eoq; mortuo minùs habilis esset Imperio Marcus, cū decē & octo annos tantū ageret, Antoninum Pium ea conditione adoptauit, ut sibi Marcum Pius, Marcus sibi L. Commodum adoptaret. Hac adoptione magis est territus quàm laudatus, explicans quot mala in se contineret Imperium. Adoptatus igitur in aulicam domum xviii. ætatis Anno omnibus parentibus suis tantam exhibuit reuerentiam, ac si priuatus uixisset. Post obitum Pij, à Senatu coactus regimen publicum capere, fratrem sibi in Imperio participem designauit, quem L. Aurel. Verum Commodum appellauit, Cæsarem atque Augustum dixit. Ipse nomen Antonini accepit, & quasi pater L. Commodi esset, filiam suam Lucillam fratri despondit. Atq; ex eo cœperunt pariter duo Augusti Remp. regere. Adepti Imperium ita ciuilitè ambo uixerunt, ut lenitatem Pij desideraret nemo. Vicena milia numùm singulis, ob participatū Impe-

Imperium, militibus promiserunt. Adriani corpus magnifico exequiarum officio, sepulcro intulerunt. Tum mirabili cura & prouidentia temperauerunt ambo grauissima incommoda Urbis, quæ Tyberis inundatio fecit, qua multa Urbis ædificia corruere, & plurima animalia periëre, famesq; grauissima subsecuta est. Bella etiam maxima confecerunt. Tum enim imminēbat bellum Parthicum & Britannicū. Er iam Catti in Germaniam & Rhetia irruerant, cōtra quos Aufidius Victorinus missus est, cū aduersus Britannos Calphurnius Agricola proficisceretur, & contra Parthos L. Verus (consentiente Senatu) adlectus est. Res urbanæ Marci Imperatoris præsentiam postulabant. Verus in Syriam ueniens, in delitijs apud Antiochiam & Daphnem urbes uixit, armisq; se gladiatorijs & uenationibus exercuit: per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator dictus est, cū Marcus omnibus horis Reipub. incumberet, patienterq; delitias fratris, & penē inuitus ac nolens ferret. In Armenia res prosperē gestæ, Armeniacum nomen utriq; principum attulerunt: Sicut mox bello Parthico profligato, uterq; Parthicus appellatus est. Quæ nomina Marcus per uerecundiam primò repudiavit. Romæ interim summa diligētia Rempub. Marcus moderabatur, nouasq; leges, cū maximo Senatus consensu sanxit, usus Sceuola, præcipuo iuris peritorum. Postea quā autem à Syria uictor frater redijt, ambobus nomē PATRIS PATRIÆ decretum est, ciuicaq; coronā donati sunt. Vnā triumphum egerunt. Cū autem Marcomannicum bellum suboriretur, finito iam Parthico, ambo per Senatum sunt decreti Imperatores: licet Marcus solus summa cum felicitate & uirtute transfegerit. Lucius uerò cum fratre in uehiculo sedens, dum iter facerent, apoplexia arreptus, periit, quē Marcus Diuū appellauit. Solus deinde Rempub. tenēs, prouincias summa ueneratione, ac modestia gubernauit, Cum filio suo Commodō, quē iam Cæsarem fecerat, triumphauit. Cū igitur in amore omnium imperasset, & à multis modò frater, modò pater, modò filius, ut cuiusq; ætas sinebat, diceretur, xviii. Imperij sui anno, & lxi. uita, diem ultimū clausit. Audito nuncio mortis, uix dici potest, quantum Urbs publico luctu confusa, mœtorem induerit, Senatus atra ueste ornatus, collacrymarit: & quod de Romulo creditum est, omnes pari animo & consensu affirmarunt, Marcum cœlo receptum esse. Ob cuius honorem templa, columnæ, multaq; alia decreta sunt. Cuius & statua apud Basilicam Lateranensem, ubi natus & educatus creditur, pacificatoris Equestris hodie cernitur.

In huius Numismate, Imperator in curru uariis imaginibus exculpto, quique quatuor trahitur equis, cum fratre sedens,

dextra ramum Lauri tenens, uidetur. Currum præcedunt milites, fercula, in quibus imagines deuietorum pendent, gestantes: quos captiui alij sequuntur, cum subscriptione: **TAIB.**
POT. XXII. IMPER. IIII.

Numisma Imperatorum M. ANTONINI, ET L. COMMODI cum simul Imperium tenebant, extat. In cuius altera parte statua Victoriæ alatæ incendentis, utraque manu globum tenentis, cernitur, cum inscriptione: **VICTORIÆ AVGVSTORVM.**

ANNIVS VERVS, ex Anno Vero iterum Cos. & Præfecto, qui in Patricios Vrbi ascitus est a Vespasiano & Tito Censoribus, natus: pater M. Antonini Philosophi Imperatoris in Prætura discessit.

DOMITIA LVCILLA CALVILLA, Calpurnij Tulli bis Cos. filia, Annij Veri coniux, mater M. Antonini Imperatoris.

FAVSTINA

FAVSTINA Antonini Pij, & Faustinae filia, M. Antonini consobrina, & coniux, gladiatoris amore succensa, epoto sanguine illius, cum Antonino marito cōcubuit, ex quo Antoninū, qui quadrimus perijt, & Commodum postea Imperatorem procreavit. Filias quoque duas Fadillam, quae in radicib. montis Tauri obiit, & Lucillam quae L. Vero, & deinceps Pompeiano bis Cos. desponsata fuit.

L. VERVS CAESAR, qui & **VERISSIMVS**, filius M. Antonini, quem in secessu Praenestino pater Antoninus agens, exacta sub aure tubere, septennem amisit, eumque non plus quinque diebus luxit : statuamque & imaginem urcam Circensibus per pompam portari iussit, nomenque eius Salariae carmine celebratum est.

L. CAESIONVS COMMODVS Verus Antoninus, q ex Adriano uoluntate Aelius dictus est, ex Antonini coniunctione Verus Antoninus est appellatus, patre L. Aelio Vero, qui ab Adriano adoptatus fuit, & matre Domitia Caluilla, in Praetura patris sui **XVIII. Calend. Ianuarias** natus est, educatus in do-

F

mo Tyberiana. In pueritia præceptores habuit Grammaticos, Rhetores, Philosophos, Græcos & Latinos, à quibus optimè est institutus, & uersu & oratione soluta, licet ad literas non ingeniosus esset. Post septimum annum in familiam Aureliam traductus, unde hæc nomina omnia sortitus est. L. CAELONIUS, AELIUS, COMMODUS VERUS, ANTONINUS. fuit uoluptarius, & nimis lætus, ludis, iocis, delitijs decenter aptissimus. Amavit uenatus, palestras, & omnia exercitia iuuentutis, ludos insuper Circenses & gladiatorios: fuitque priuatus in domo Imperatoriæ XXIII. annos. Quæstor factus, cum populo munus daret, statim consul cum Sextilio Laterano electus est. Interiectis annis, cum fratre Marco iterum Cos. creatus est. Defuncto Pio, Marcus in eum omnia contulit, sibiq; in Imperio consortem fecit, cum tamen illi soli Imperium Senatus detulit. Indulta Tribunitia potestate, atque delato procōsulatus honore, VERVM uocari præcepit, suum nomen in eum transferens. Dehinc in Syriam profectus, adulterijs & omni luxuriæ genere fuit infamatus. Quæq; in Syria conceperat uitia, Romam etiam deduxit. Popinæ, alexæ, nocturnis incursionibus ita deditus, ut Neronis, Caij, & Vitellij esset emulus. Aurigas, gladiatoresque amans, & in noctem cœnas trahens, porcū ageret, non Imperatorem. Quæ omnia, quasi nesciens Marcus, dissimulabat, ne pudore illo fratrem carperet. Imò, ut parsimoniam peregrinando addisceret, & timore bellico emendatior rediret, seque Imperatorem esse recordaretur, à Marco in Parthicum bellum missus est, ne in Vrbe ante oculos omnium peccaret. Sed nihil profecit penitus. Quandoquidem ex bello reuersus, cœnā in noctem usq; instituit, post quam tesseriis lusum est usque ad lucem. In Apulia uenabatur, Athenis inter symphonias & cantica nauigabat, in alijs Asiæ, Pamphiliæ Ciliciæque ciuitatibus, sese uoluptatibus omnibus dederat, cum in Syria legiones suæ caderentur. Quoniam bellum Parthicum eius duces confecerant, qui Babylonem, Mediam, Armeniamque uendicabant. Vnde nomen Armenici, Parthici, Medici acquisiuit: quod & Marco Romæ agenti delatum est. Ad amicæ uulgaris arbitrium, in Syria barbam posuit. E qua Romam reuersus, minore reuerentia circa fratrem fuit, libertis deditus & luxui. Plurimos præterea ex Syria secum adducens Histriones, Fidicinas, Tibicines, Scurras, Præstigiatores, & id genus innumera mancipia, cum quibus in uilla sua abiq; omni reuerentia insaniuit. Quòd peperisse clandestinas inter ipsum, & Marcum simultates, rumor erat. Vnde quibusdam suspicio fuit Lucium ueneno interis: cum apoplexia correptus, in uehiculo sedens cum fratre, apud Altinum inter Veronam & Concordiam iter faciens, periit, cum triduo mutus uixisset post sanguinis

guinis detractorem, cum ex bello Germanico uterque redirent. Vixit autem annis quadraginta duobus, Imperavit cum fratre annis undecim. In sepulchro Adriani sepultus est, ubi Cæsar pater eius naturalis conditus erat cum huiusmodi inscriptione: IMP. CAES. L. AVRELIO VERO AVG. ARMENIC. MEDIC. PARTHIC. PON. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. V. COS. III. PP.

Huius Numisma tale est: Imperator loricated & paludatus, dextra labarum, sinistra sceptrum tenens, conspicitur: ei à dextra adfistit uictoria alata, manu dextra coronam Imperatori impositura, sinistra raturum palmæ gerens. A sinistro Imperatoris latere, alia est uictoria, trophæum de provinciis deuictis illi offerens. Ad pedes Imperatoris duo supplices, alter Germanus, alter Parthicus apparent, cum nulla inscriptione.

LVCELLA M. Antonini, & Faustinae maxima natu filia, soror Commodi. Hanc pater L. Vero primum despondit, quò defuncto, Claudio Pompeiano in matrimonium tradidit.

AVDIVO - CASSIVS, in Oriente M. Antonino cum Mar-

comannis triennio bellum gerente, rebellauit, seque Imperatorem appellauit, suggerente Faustina, mariti ualitudinem suam spectam habente, uel ut alij tradunt, euentura morte Antonini. Sed hic statim à Senatu hostis est iudicatus, bona eius proscripta, & in ærarium publicum sunt relata: quoniam in priuatum ærarium Antoninus congeri noluit, statimque interfectus est. Caput eius allatum Antonino, quod tamen humari iussit, è nihilo lætatur, dicens, se uoluisse sine Senatorio sanguine Imperium transigere.

Numisma fecit: in cuius altero latere ara, in qua ignis conspicitur. Imperator & alius quidam, ambo togati, aræ adstantes, dexteris iungunt, à quorum tergo milites signa militaria ferentes, cernuntur, cum inscriptione: FIDES MILITVM.

L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS, ex M. Antonino Philosopho, & Faustina, pridie Cal. Septēbris, patre patruoque Coss. natus est. Postquam illius ætas doctrinæ capax fuit, à patre optimis præceptoribus erudiendus traditus est. Sed tantorum uirorum conatus nihil profecerunt. Nam à prima statim pueritia turpis, crudelis, impius, improbus, libidinosus fuit, aurigam, scurram, gladiatorem magis, quàm Imperatorem agens: duodecimum agens annum, statim crudelitatis inditiū dedit. Nam balneatorem, à quo paulò ante lotus fuerat, in fornacem conijci iussit: Quartodecimo ætatis anno, militibus commendatus, & Cæsar appellatus, atq; cum patre in Syriam & Aegyptum profectus est. Inde Romam rediens, simul triumphauit. Deinde cum patre consul factus. Imperator consalutatus est. Dehinc ad Germanicum bellum expeditionem faciens, honestiores uitæ suæ custodes submouit, pessimosq; sibi ascriuit, amicos patris, & seniores officio priuauit. Hoc bellum ignominiosè confecit, licet triumpharet. Romam reuersus popinas & ganeas instituit, usq; ad lucem sæpius potauit, uespera per tabernas ac lupanaria

ria sese uolutauit. Omnes cohabitantes ignominia affecit, atque ab omnibus infamatus, irridentes se, feris obiecit. Senatum ipsum uelut abiectum mancipium contempsit, honores, præfecturas, dignitates per seruos ac libidinum magistratos administrauit: homines ad prouincias regendas criminosos, uel à pessimis commendatos misit. Hincen Senatus odium uenit, & crudeliter in Senatorium ordinem defecit, quorum plurimos neci tradidit, eò quòd in se conspirasse præsentiret: matrem quoque Faustinam in exilium misit, multosque nobiles interfecit. Inter trecentas concubinas, quas ex matronarum meretricumque delectu, ad formæ speciem collegerat, in palatio per conuiuia & latebras debacchabatur, cum trecentisque exoletis Lucillam sororem occidit, cæteras constuprauit. Totam Imperij administrationem Peremni sibi à consilijs, cõmisit, qui pro suo arbitrio cuncta gerebat. Tantæ fuit impudentiæ, ut muliebri ueste in theatro publicè sedens, sapissimè biberit, & inter gladiatores pugnauerit, multa ferarum milia sua manu cõfecerit: uirum ad cõficiendas feras tantarum, ut elephantum cõto transigeret (licet aliàs debilis esset) ac propterea Hercules Romanus, appellatus est. Prouincias, administrationes, & suppliciorum diuersitates, imminutiones malorum, & sepulturas uendidit, seculum suum aureum & Commodianum uocans: licet per suam negligentiam annona deficeret, & ingens penuria fieret. Bella per legatos tantum gessit. Mauri, Daci uicti: Pannoniæ quoque compositi. Prouinciales tamen in Britannia, Germania & Dacia Imperium eius recusarunt. Quæ omnia per duces sedata sunt. Cæterum cum urbem, tanquam suam coloniam incendi iussisset (quod tamen Lætus Præfectus prætorij prohibuit) & populum in tanto Amphitheatro interim à classiarijs militibus præcepisset, cubicularios etiã suos ex nutu facile, sine omni causa occideret, factæ sunt in eum conspirationes, per Q. Aelium Lætum Præfectum, & concubinam Martiam, quam inter omnes dilectissimam habuit. Qui ei propinantes uenenum inefficax per Athletam, quem Herodianus Narcissum appellat, eum strangularunt, Anno uitæ XXXII. Imperij XIII. Senatus decreuerat, ut cadaver eius unco tractum in Tyberim proijceretur, & populus postulauerat. At iussu Pertinacis in monumentum Adriani translatum est, cum huiusmodi inscriptione: IMP. CAES. DIVI M. ANTONINI PII GERMANICI SARMATICI F. DIVI PII NEPOTI DIVI ADRIANI PRONEPOTI DIVI ADNEPOTI. L. AELIO AVRELIO COMMODO AVG. SARMATICO GERMANICO MAXIMO BRITANNICO PONT. MAX. TRIB. POT. VIII. IMP. VIII. COS. VL PP. Sic tandem post multiplices insidias, omnibus incommodus Commodus expirauit, cui aliò qui præter ætatis florem, con-

gruens corporis modus suffragabatur, pulchra uirilisque facies, tranquillæ faces oculis atque micantes, flaua & crispa cæsaribus, ut in Sole ambulanti, uelut igne quodam rutilaret.

Posterior huius Numismatis pars: Statua Romæ muliebris, galeata, cristata, & ocreata, pectore seminudo, Trophæis insidens, sinistra cornucopiæ tenens, dextra globum Imperatori togato ante se stanti porrigit, adhortans quasi, ut Imperium totius orbis susceptum sedulo administret. A dextra huius statuæ alia est, Pacis caduceum Imperatori offerens, admonenti similis, ut Pacem diligenter tueatur. Imperator iureiurando quasi confirmare uidetur, se & quæ ad Imperium administrandum, & ad Pacem tuendam requiruntur, nihil quicquam intermissurum. A tergo Imperatoris, Victoria alata, Imperatori coronam lauream imponens, adparet.

Post interfectum Commodum, tale Numisma excusum est. Commodus Palliatus, & Crispina adparent, quos Pietas uelata coniungit, cum inscriptione: VOTA PVBLICA.

CRISPINA Commodi Imperatoris uxor, cuius dolo Lucilla socia coniurationis in fratrem, perijt.

P.AELI-

P. AELIVS PERTINAX, ex patre Heluio Successo libertino, Vero & Bibulo Coss. in Apennino, in uilla Martis, natus est. Pertinax dictus ex continua lignariæ negotiatione: quod eam pertinaciter exerceret. Puer primis literis elementaribus, & calculo imbutus: deinde in Græcis & Latinis optimè institutus, Sulpitio grammatico Græco successit, & grammaticen publicè est professus. Postea Præfectus cohortis, in Syriam est profectus. Bello Parthico industria sua promeritus, in Britanniam translatus ac retentus est. Post in Mœsia alam rexit, classemque Germanicam. Tum à Marco in Senatum allectus, atque per Pompeianum M. generum Prætor factus est, in quo munere est approbatus: & primæ legioni impositus, statimque Rhetias, & Noricum ab hostibus uindicauit. Ex quo imminente industria & studio Marci Imperatoris, consul est designatus, consularumque absens gessit. Ac postquam Cæsius occisus est, utriusque Mœsiæ ac Daciæ regien tenuit. Dehinc Curiam Romanam post quatuor provincias consulares ingressus est, cum eam Senator antea non uidisset. Sed cum ei iam diuiti ob Perhennium, qui apud Commodum autoritate pollebat, urbem ingredi non liceret, in Liguria in taberna patria per triennium mansit. Perhennio interfecto à Commodò in Britanniam missus, militum seditionem compescuit, non sine uitæ periculo. Nam in seditione legionis pene occisus est, quâ tamen acerrimè uindicauit. Post Proconsul Africæ factus, multas iterum seditiones pertulit. Tandem urbi Præfectus, benignissimus atque humanissimus post cæteros habitus est, Commodò que quàm gratissimus fuit. Commodò occiso, Lætus Præfectus prætorii, & Electus cubicularius, nocte intempesta mortem annuntiarunt Pertinaci, eumque in castra ductum, Imperatorem designarunt, & ita sexagenario maior Imperator est appellatus. Dehinc in Curiam ueniens, eleganti oratione Senatui gratias egit. Eadem die Augustus est dictus, & uxor eius Titiana Augusta est appellata. Paulò post Patris Pa-

trix nomen accepit, simul etiam Imperium proconsulare, nec non ius quartæ relationis. Nomen Imperij, tanquàm rem inuidiosam, propter ingrauescentem ætatem, recusauit: precibus tamen deuictus, aulam Imperatoriam concessit, moxque ad conuiuium Magistratus, & proceres Senatus inuitauit. Sequenti die petenti signum Tribuno dedit, atque transacti temporis iacturam & sordidiam redarguit, Eam redargutione milites ægrè ferentes, de nouo Imperatore creando cogitarunt, & Triarium Maternum Lasciuium Senatorem, nobilem, in castra ducere conantur, sed nudus aufugit, & ad Pertinacem in Palatium peruenit, subitoque ex urbe recessit. Hac re Pertinax perculsus, omnia quæ Commodus militibus, & ueteranis dederat, confirmauit, eos qui deportati fuerant crimine maiestatis, reuocauit, restituta memoria eorum, qui occisi sub Commodio fuerant. Censum postea retractari iussit, delatores uinctos grauius puniri curauit, mitius tamè quàm priores Imperatores. Leges de testamentis tam utiles, quàm honestas tulit. Quicquid inculti soli uacabat, occupantibus adiudicauit, decemque annorum immunitatem, & perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoris possessionibus nomen suum inscribi prohibuit. Donatiua & cõgiaria, quæ Commodus promiserat, exoluit. Aes alienum ab initio Imperij contractum, facta auctione supellestilis Commodi Imperatoris, dissoluit. Operibus publicis certum sumptum constituit, stipendia debita soluit, premia militibus posuit, annonæ consultissime prouidit, Senatui semper præfuit, atque omnibus se semper beneuolum & ciuilem exhibuit. Auaritiæ tamen suspitione non caruit. Nam & sordide in prouincijs se gessit, & cum patrimoniũ esset perexiguũ, subito factus est diues. Quinimo apud uada Sabatia mercaturas Imperator exercuit, non aliter, quàm priuatus. Ob hoc militibus omnibusque aulicis inuisus, à Lato præfecto, qui eum Imperatorem fecerat, in Palatio est confossus, cum duobus cubicularijs, cum uixisset annis Lx. mensibus vii. diebus xxvi. Milites, qui eum interfecerant, caput conto fixum per Urbem in castra pertrulerunt. Cuius mortem populus indignissimè tulit, & idcirco per Senatum & populum inter Diuos est relatus. Sic periit uenerabilis senex, cui fuit Imperatoria statura, cum habitudine corporis pinguiore, eloquẽtia mediocris, magis blandus, quàm benignus, nec unquam creditus simplex,

HELVIUS PERTINAX, filius Aelii Pertinacis Imperatoris. Hunc Cæsarem Senatus appellauit, sed eam appellatione, antequàm mereretur, filium recipere pater non est passus. Post patris obitum flamen est factus Martiani sodalis, qui Diui Marci sacra curabant, Heluijani postea, propter Heluium Pertinacem dicti. Herodianus memorat hunc adolescentem

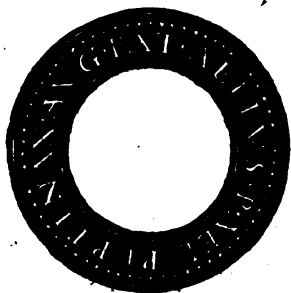
num-

nunquam in aulâ palatinam deductum à patre, sed intra priuatos parietes continuisse, & in ludum literarium, atq; gymnasia de more itasse, ut nihil priuatis ab similibus, erudiretur, & omnia perinde, ut quis è medio agitare, neq; ullam tyrannicam aut omnino Imperatoriam pompam ostentaret. Ab Antonio Caracalla deinde ob hoc solum, quod filius esset Imperatoris, interfectus est.

In huius Imperatoris Numismate stat Imperator in suggestu, loricator & ornatus laurea: à cuius tergo adparent duo Tribuni militum. Ante eum milites armati ferentes signa militaria stant, ad quos concionem habet Imperator, cum inscriptione: P. M. TR. POT. IIII. IMP. IIL COS. IIL PP. Inferius S. C.

Aliud quoq; Numisma fecit, in quo Imperator cum filio, ambo togati, sedent in suggestu, in sellis curulibus. In quorû conspectu alius quidam adparet tenens manu patinam, militiq; per gradus ascendenti donatium præbeas, cum inscriptione: DONATIVVM AVG.

ANLIVS SVCCESSVS Libertinus, Aclij Pertinacis Imp. pater.

P 3

FLAVIA TICTIANA, Flavi Sulpitiani filia, quem Præfectū urbi loco sui fecerat Pertinax, Vxor Pertinacis Imperatoris. Circa cuius pudicitiam minus curiosus fuit, cum palam Cytharædum illa diligeret, & ipse usque ad infamiam Cornifici am amaret. Ex ea filios & filias sustulit.

DIDIVS IVLIANVS MEDIOLANENSIS, filius Petronij Didij Seueri, & Claræ Aemiliæ, pronepos Saluij Iuliani bis Consulis, Præfecti urbi, necnon Iureconsulti nobilis. Apud Lucillam matrem Marci Imperatoris educatus, bonis in literis institutus, maximè legibus deditus, Magicæ operam dedit. Quæstor ante legitimam ætatem, suffragio matris Marci, est designatus. Deinde Aedilis, Prætor, Præfectus legionis, Consul & Proconsul Africæ, Consul cum Pertinace. Audita morte Pertinacis, sedatoq; tumultu, militibus in castris uenale Imperium diuulgantibus, se tradituros ei, qui plus auri argentiq; afferret, tutoq; eum in aulam deducturos, promittentibus, Iulianus, qui ingentem auri uim possidebat, ab uxore & filia, necnon a parasitorum turba persuasus, in muro de pretio & numeranda pecunia, cum militibus conuenit, ingentia pollicens, etiam multò plus auri, quàm aut petere auderent, aut accepturos sperarent, idque sine mora se facturum spondit, atq; ita est admissus, statimq; princeps est appellatus, similiter ei Commodi nomen impositum. Habita deinde concione militari, uespera in Senatum uenit, totumq; se Senatui obtulit. Facto Senatuscòsulto Imperator est appellatus, uxor eius MALLIA Scantilla, & filia Didia Clara Augustæ appellatæ sunt. Sic Imperiū mercatus, maiore militum comitatu, quàm cæteri consueuerant (nam imperum multitudinis uerebatur) optimè armis munitus, in aulam deducitur. Tum primùm corrupti sunt militum mores, fœdæque & insatiabilis pecuniæ cupiditas, & Cæsareæ maiestatis contemptus inoleuit, cum nullus existeret, qui piorum Principū necesse uindi-

indicaret, atq; emptum, nundinatumq; Imperiū prohiberet. Adeptus Imperium, delitijs atq; crapulæ totum se dedit, neglecto Senatu, circa Rempub. minus curiosus, mollem ducēs uitam, militibus sua spe frustratis: nam pollicitorum fidem non præstitit, nec publico arario pepercit. Quam ob causam contemptui habitus, militibus infensus, à populo contemnebatur, maledictisq; insectabatur. Pescennius ad urbis Præsidiū uocabatur. Populus quoq; uehementissimè in milites inuehebatur, quòd pecuniæ studio Pertinacè occidissent. Quæ omnia Iulianus ideo placidè pertulit, ac dissimulauit, ut populi fauorem paulatim sibi conciliaret. Nam Syriacū exercitū mirum in modum pertimuit, Nigrumq; missio primipilari, occidi iussit, Britannicum, & Illyricum minimè extimescebat. Pescennius itaq; Niger in Syria, Septennius Seuerus in Illyrico cum exercitibus suis à Iuliano desciuere. Hic in Pannonia, ille in Oriète declaratus est Imperator, quod Iulianus minimè sperabat. Iulianus ira concitus curauit, ut Senatus Seuerum hostem iudicaret, atq; ut de successore prouideret. Missi sunt à Senatu legati consulares, qui militibus suaderent, ut Seuerum repudiarent, atq; illum Imperatorem, quem Senatus elegerat, susciperent. Sed omnia in irritum facta, Iulianū ad desperationem impulerunt. Qui pòst meliore consilio usus, à Senatu petit Senatusconsultū de participatiōe Imperij, quod statim factum est. Cum itaq; plures Iulianus ad Seuerum mitteret, cum literis, spe quidem pacis, re uera autem, ut Seuerū occideret, re intellecta, Seuerus hos interemit, atq; ad plures Romam scribit, se malle Iuliani hostem esse, quam Imperij participem. Sed cum nihil undiq; efficere poterat, ad Magicam se conuertit, existimans se per Magos posse populi odium delinire, atque militum animos compescere, sed frustra. Tum autoritatē Senatūs abrogatum est ei Imperium: atq; Seuerus Imperator est appellatus, missique à Senatu, qui eum occiderent, à quodam gregario milite inter foedissimas complorationes, ab omnibus destitutus amicis, obtruncatus atq; trucidatus est. Corpus eius uxori à Seuero traditum est ad sepeliendum, & fuit in proauū monumento sepultum. Vixit autem annis LVI. mensibus IIII. Imperauit mensibus II. diebus V. Vir senex, gulosus, aleator, superbus, & armis gladiatorij exercitus.

Huius Numisma tale est, Templum Ionicis columnis extructum, quibus Tympanum incumbit: in quo imago est stans, utrinque alijæ procumbentes. In medio templi Iupiter seminus, aquilæ insistent, sinistra fulmen tenens, dextram Imperatori porrigens, adparet. In foribus templi est ara, in cuius basi duo sunt augurales pulli, farinā colligētes, sup illos est imago.

uiri, cum alijs ornamentis compositis ex frondium ligaturis. Ad dextrum aræ latus Imperator loricator & galeatus confistit, dextra schedam tenens, à cuius tergo duo uidentur milites galeati. Læuo aræ lateri sacerdos palliatus sinistra schedā tenens, dextra pateram, in ara sacrificaturus, assistit: à cuius tergo duo milites loricati nudatis capitibus conspiciuntur, sine inscriptione.

MALLIA SCANTILLA uxor Didij Iuliani Imperatoris. Ab hac persuasus Iulianus, Imperium suscepit, ac postea à Senatu Augusta est appellata.

DIDIA CLARA Iuliani ex Mallia Scantilla filia, Cornelio repentino in conjugium tradita, Augusta que nominata. Post patris interitum, nomen est abrogatum, sed concessum patrimonium.

PESCENNIVS NIGER ex patre Annio Fusco, matre Lampridia natus, mediocriter eruditus, moribus ferox, diutius immodicus, uita parcus, effrenatæ libidinis, ad omnes uitium

nitium proclius, ordines diu duxit, multisq; Ducatibus præfuit: exercitus Syriacos iussu Commodi, rexit. Cum mortem Commodi intellexerat, ac Iulianum cum militibus pactum de Imperio, Imperatorem etiam creatum, & deinde iussu Senatus occisum, ab exercitu Syriaco, cui tunc præerat, Imperator appellatus est. Eodem quoque tempore Septimius Seuerus in Illyrico à suis militibus Imperator creatus est, Romamq; ingressus, à Senatu Imperator salutatus est. Nuncio uerò accepto, quòd Niger Imperium inuaserat, Heraclium ad obtinendam Prouinciā Syriacam, Fuluium ad occupandos adultos filios Nigri misit, ipse ad Orientis statum pacandum, ut cunctantem Nigrum, & Antiochenis delitijs uacantem, imparatum opprimeret. Niger hæc audiens perturbato uehementer animo, omnes aditus portusq; custodire præcepit, auxiliaque ad Parthorum, Armeniorum, atque Attrethanum reges rogatum mittit, omnes copias, quas habuit conflauit, circaque Bizantium oram omnem occupauit, ut per eas angustias omne iter Seuero interciperet. Sed cum Aemiliano Duci summam totius belli credidisset Niger, totus ille exercitus ad Cyzicum fusus fugatusque est. Plerique milites ad Senatum defecerunt. Sed cum in Syria Niger nouum exercitum instaurasset, & iterum cum Seuero congredederetur, apud sinum Ihsicum, ubi quondam debellatus est Darius ab Alexandro Magno, insignis edita est strages. Niger fuga dilapsus, Antiochiam peruenit: in suburbano quodam latitans, ab equitibus est repertus, caput eius est amputatum, paloque infixum circumlatum est. Filij eius cum matre in exilium acti, & paulò post occisi, omnesque statim illius amici supplicio affecti sunt. Sic periit Pescennius Niger, homo alioqui (ut perhibent) publicè priuatimque minimè improbus, statura prolixa, forma decorus, oris uerecundi ac semper rubidi, ceruice adeò nigra, ut ab ea Nigri nomen acceperit. Cætera corporis parte candidus, & magis pinguis, capillo ad gratiam in uerticem reflexo, adeò uocalis, ut ad mille passus uox eius audiretur. Miles optimus, Tribunus singularis, Dux præcipuus, Legatus seuerissimus, Consul insignis, domi forisque conspicuus, Imperator infelix.

In parte altera Numismatis huius, est statua muliebris stollata, corona in similitudinem radiorum solarium ornata, expansis manibus, signa militaria gerens, cum inscriptione: **SEVERI MILIT.** infra subscriptum: **ORIENTIS AVG.**

CLODIVS ALBINVS, ex patre Cæionio Posthumio, matre Aurelia Messalina genitus, nobis apud suos, originē à Romanis familijs Posthumiorum, Albinorum, & Cæioniorum originem traxit. Hic cū est editus contra consuetudinem, cū, qui nascuntur rubere soleant, fuit candidissimus, unde & nomen accepit Albini. Primam ætatem in Africa egit, ibiq; literis tum Græcis, tum Latinis, eruditus. Adolescens statim se ad militiam contulit, atq; Antoninis innotuit, quorum favore Tribunatum in Dalmatia obtinuit, ibi primæ & quartæ legioni præfuit. Bytinicos exercitus contra Auidium summam laude & gloria duxit. Deinde per Commodum in Gallias missus, Frisios & Transrhenanos debellauit atque prostrauit. unde apud Romanos & Barbaros præclarum nomen sibi fecit. Quibus rebus Commodus accensus, Cæsarianum nomen illi obtulit, quod Albinus cum gratiarum actione modestissimè recusauit. Deinde Quæsturam gessit, sub Commodò Præturam famosissimam egit. A Seuerò postea consul declaratus. Cumque Seuerus aduersus Pescennium exercitum duceret, metuens ne Albinus, qui tum exercitibus Britannicis præerat, cum exercitu Romam ueniret, consors Imperij à Seuerò factus est. Victo Pescennio, à Seuerò (qui non ex re arbitrabatur esse eum tam latè imperare) primum insidijs est petitus: quibus detectis, manifestè contra eum exercitum contraxit, multisque prælijs uario Marte acerrimè pugnatum, tandem ultimo prælio commisso, fusæ sunt Albini copiæ. Albinus ipse sauciatus, à militibus captus, semiuiuus ad Seuerum ductus est, cuius abscissum caput, palo prius circumlatum, Romanamq; missum, publice patibulo affixum est. Corpus eius (ut quidam scribunt) ante prætorium ad fœtorè usq; iacuit, laceratumq; à canibus, & in profluentem coniectum. Hunc finem habuit Albinus, breui sanè lætatus honore, ac funesto. Fuit Albinus statura procera, capillo renodi, & crispo, fronte lata, admirabili candore, uoce muliebri ad sonum Eunuchorum

rum, mortu facili, iracundia graui, furore triftiffimo, in luxuria uariu, uoracitatis maximæ.

Alterum latu huiu Numifmatis continet Imperatoreĩ uelle militari indutum, dextra telum tenentem, equo infidentem. Quem fequuntur legionare quatuor cum infcriptione PROPECTIO GALLIAE.

L. SEPTIMIVS SEVERVS PERTINAX, ex patre M. Geta, equite Romano, & Fulvia Pia, in Lepti ciuitate Africa, Eratio Claro, bis, & Seuero Cof. natus eft. Literis tum Græcis, tum Latinis apprime doctus, Romam miffus ftudiorum taufa: decimo octauo ætatu anno publicè declamauit. Latum clauum à Diuo Marco petens accepit, fauente fibi Septimio Seuero, affine fuo. Quæfturam deinde diligenter exercuit, & poft Quæfturam forte Beticam accepit, atq; inde Africam petijt, ut rem domesticam poft patris mortẽ componeret. Poft Quæftor in Sardinia, & hinc Legatus & Proconful Africa. Sub Marco Tribunatum plebis fati feuerè egit. Dehinc quatuor legionibus ftipatus, in Hispaniam mittitur. Poft Præpofitus Scythicæ circa Maffiliam. Deinde Athenas petijt ftudiorum facrorum caufa, & operum ac uetuftatum. Tum Lugdunenſem prouinciam legatus accepit, tantumque à Gallis, ob feueritatem, & honorificentiam, & abftinentiam dilectus eft, quantum nemo. Proconfulari poteftate Pannonias & Siciliam rexit. Poft proconfulatũ, anno ſermè otio indulſit. Dehinc Conful Germano exercitui præponitur, in quo non mediocrem laudem aſſecutus eft. Vbi auditum eft Commodum occifum eſſe, ac Iulianum odio multorum Imperator appellatus eft. Qui ſextertia (quod nullus unquàm Principum) militibus dedit. Prouincijs uerò poſt tergum firmatis, cū Illyricano & Gallicano exercitu, qui in eius uerba iurarũt,

Romam contendit, licet Iuliano autore, hostis per Senatum iudicatus esset, missisq; legatis exercitum dimittere iussus esset: quos tamen mox in suas partes traduxit. Quinimò missis ad Prætorianos literis, tantum effecit, ut Iulianus interficeretur. Quo occiso, Romam armatus petijt. Cui Senatus Romanum Senatores ad gratulandum rogandumq; obuiam misit, qui ei occurrerunt, armatumq; , armatis circumstantibus, salutarunt. Romam igitur ingressus est, cunctis trepidantibus, ne civile paterentur bellum, cum Pescennius Niger, & Clodius Albinus ad Imperium quoque aspirarent. Quem Senatus, populusque uniuersus exceperunt faustis acclamationibus. Tum inito Iouis templo, facta re diuina, ad Imperatoriā domum est deductus. Commoratus in Vrbe per aliquot dies, amicos Iuliani accusatos proscriptioni & neci dedit, causas plurimas audiuit, accusatos à prouincialibus Iudices grauius puniuit, rei frumentariæ in Urbis subsidium operam dedit. Post hæc ad Orientis statum confirmandum iter arripuit, contraq; Pescennium Antiochiæ tunc degentem exercitum duxit, quem bis prælio uictum interfecit. Occiso Pescennio, aliud bellum contra Clodium Albinum suscepit, quod haud minore felicitate confecit. Profligatis enim copijs Albini, ipse semiuictus captus est. Dehinc ordinatis Britannæ Galliæque rebus, sumptoque supplicio de Albini amicis, qui illic erant, Romā proficiscitur. Iouis templum ingressus, sacrificia peregit, populum ac milites multis muneribus donauit. Tum Albini amicos crudeliter puniuit, bona eorum publicauit, ærariumq; auxit. Fecit etiam ludos Seculares, maioremq; filium, Cæsarem declarauit, participato cum eo Imperio. Et cum Parthos, Arabes, Adiabenosq; deuicisset, Triumphum, quod pedibus consistere in curru ob articulare morbum nequiret, filio concessit. Tum iterum in Orientem profectus, Arabiam & Armeniam peruagatus, Parthos superauit. Recognitis exercitibus, Urbem ouans ingressus est. Sacrificia, spectacula & Ludos edidit, magnum dedit congiarium, tum ius dixit, ciuilibus negotijs, liberisq; erudiendis intentus. Paulò post orta dissensione in Britannia, ad eam sedandam cum ambobus filiis, expeditionem eduxit: licet iam decrepitis, & articulari morbo uexaretur, magna tamen animi uirtute est eos aggressus. Ac subactis Barbaris, senex morbo in Britannia consumptus est, Anno ætatis LXXXIX. Imperij XVIII. Cuius cineres ex Eboraco in loculo aureo aduecti Romam, in sepulcrum Antonianorum sunt conditi. Vir fuit decorus, promissa barba, cano capite & crispo, uultu uenerandus, canorus uoce, bellicosus, liberalis, literatus, ac insignis Mathematicus, & doctus nimis cupidus.

Numisma quoddam ex ære huius Imperatoris uidi, cuius poste-

posteri⁹ latus cognoscere nequiu, nisi q̄ multæ ordine dispo-
sitæ columnæ apparebāt, adeo uetustate & longo usu erat de-
eritum. Quantum uerò opinione auguror, Septizonium fuit,
eò q̄ eam molem Seuerus excitauit. Fuit aut Septizoniū, ma-
gna moles quædam quadrata, quæ septem cingulis, id est, colū-
narum Corinthiacarum ordinibus inuicem superimpositis,
in modum quatuor porticum ambiens. Intra illas columnas
moles ex quadratis lapidibus assurgit, qua in altum magis ma-
gisq; contrahitur atq; aculur, pyramidis aut obelisci more. In
summo Regū, uel Imperatorum condebantur cineres. Aliqui
appellarunt etiam Septodium, quasi septem cōcurrerent uia,
& nonnulli, Septisolum, à septem solarijs. De septem aut co-
lumnarum serie, tres adhuc dum uisuntur, una alteri superim-
posita. Integra series illa est, quæ Eurum spectat, in cuius pri-
ma secundæque parte supersunt columnæ octo, in tertia sex. In
huius Zophoro inscriptio hæc, quamuis truncata, habetur: C.
TRIB. POT. VI. COS. fortunatissimus nobilissimusque.

ALIA NUMISMATA Seueri Imperatoris, quorum altera
pars imaginem eius supra positam, cū eadem inscriptione cō-
tinet.

ALIVM percussit numū Seuerus, in cuius posteriore latere

8 *IMAGINES.*
 uictoria alata, dextra coronam Lauream, sinistra ramum pal-
 marum gerens, captiuoque cuidam manibus post tergum renin-
 ctis, insiliens, apparet, cum inscriptione tali: **VICTORIA**
PARTH. MAX.

M. GETA ex Lepta Africę ciuitate oriundus, **L. Seueri Im-**
peratoris pater.

FVLVIA PIA M. Getę uxor, matē Seueri Imperatoris.

MARTIA Seueri Imperatoris uxor, quam, Tribunatu ple-
 bis à Marco donatus, duxit, atque ex ea maiorem natu **Balsia-**
num suscepit.

Huius in historia uite priuatę nullā mentionem fecit, tam-
 etsi postea Imperator factus, statuas ei collōcari iussit. Amissa
 hac, nullam aliam ducere uoluit, nisi quę regalem haberet ge-
 nituram. Iuliam in Syria nobili genere natam, eò quòd gen-
 tura eius regem sibi polliceretur, duxit in uxorem Seuerus, ex
 qua Getam filium, & alium quendam, item filias genuit. Hęc
 erat

erat adulterijs famosa, & coniurationis in Seuerum conscia. Mortuo Seueri, priuigno Bassiano nupsit, incestum commisit, deinde ob liberorum calamitates, Antiochiæ sibi ipsi mortem construxit.

MARCIA SEVERA Seueri & Iuliae filia, quam dotatam pater Prolio collocauit. Hic Prolius, cum ei Seuerus praefecturam Urbis obtulisset, recusauit, dicens, MINVS SIBI VIDBARI PRAEFECTVM ESSE, QVAM PRINCIPIS GENVRYM.

ANTONINVS GETA, ex patre Seuero, & matre Iulia Mediolani vi. Calend. Iunias, Seuero & Vitellio Cos. natus est. Statim ut natus est, nuntiarum est gallinam in aula quum peperisse purpureum. Quod cum allatum Bassianus, frater eius, accepisset, & quasi applausum paruulus ad terram frexisset, Iulia dixisse fertur ioco: MALEDICTE PARRICIDA FRATREM TVVM OCCIDISTI. Idque ioco dictum. Adolescens fuit asperis moribus, non tamen impijs, à natura decorus, iactator, gulosus, cupidus ciborum, & uini uariè conditi. Huius illud pueri fuit insigne, quod cum uellet partium diuersarum

Viros Senerus occidere, & inter suos diceret, hostes uobis erit pro consentiretque adeo Bassianus, ut eorum etiam liberos, si sibi consuleret, diceret occidendos. Geta interrogasse fertur, quantus esset interficiendorum numerus: cumque dixisset pater. Ille interrogauit: Isti habent propinquos? habent parentes? Cum responsum esset, **Complures: PLURES ERGO IN CIVITATE ERUNT TRISTES, QUAM LAETI, QUOD VICIMVS.** Et obtinisset eius sententia, nisi Plautianus Praefectus, uel Iuuenalis institissent spe proscriptionum, ex quibus ditati sunt. Fuit in literis assequendis, & tenax ueterum scriptorum, paternarum etiam sententiarum memor, fratri semper inuisus, matri amabilior, quam frater: Vestitus nitidi cupidissimus, ita ut patri doleret. Si quid accepit à praesentibus, ad suum contulit cultum, neque quicquam cuiuspiam dedit. Post Parthicum bellum cum ingenti gloria floreret, Bassiano principe Imperij appellato, Geta quoque Caesaris, & Antonini, ut quidam dicunt, nomen accepit. Mortuo patre Seuero plurimis machinis, à fratre est petitus. Sed saepius reconciliare eos multi honestissimi Seueri amici, & consiliiarii conati sunt. Imperium quoque utrisque consentientibus diuiserunt, ita ut Europa, cum partibus meridionalibus, Antonino caderet, Asia uero, & quicquid in Orientem uergit, Getae. Cum autem odium fratrum in dies glisceret, & Antoninus magis magisque fratri inensus fieret eo, quod maior pars eum insectabatur, quod probus, moderatus & lenis, honestiora studia tractaret, ac disciplinarum gloria uiros celebres circa se frequenter haberet, & in palestra exercitatos, placidus, humanus in optimos quosque, paratusque insidiae ueneno, non procederent, tandem ab Antonino fratre, irrumpente in suum cubiculum, nihil tale expectans, supra matris pectus multo undas sanguine, obruncatus est, illatusque est maiorum sepulchro, hoc est Seueri, quod est in Appia uia, euntibus ad portam dextrum specie Septizonij extructum, quod sibi ille uiuus ornauerat.

In Numismate eodem continetur ritus ludorum Secularium. Templum duabus columnis insistent, in cuius medio ara est posita, cui sacrificans sacerdos adstat. Ab utraque ara parte duo fratres Geta & Caracalla uelati, apparent. A quorum tergo utrinque cantantes Lyra & tuba usuntur. Ad pedes Getae, à dextra ara parte quaedam humi procumbens statua cernitur, cum inscriptione: **SECVLARIA SAGRA. S C.**

Quo ritu Ludi sunt celebrati Seculares,
suprà, in Domitiano, satis
indicauius.

M. AV.

M. AVRELIVS ANTONINVS BASSIANVS
CARACALLA ex patre Seuero Imperatore, ex Martia matre Lugduni procreatus, Bassianus primò dictus. Sed quia pater edoctus successurum sibi Antoninum, eum Antonini nomine donauit, Caracallæ nomen à uestimento demisso ad talos usq; quod populo dedit, accepit. Huius pueritia adeò bfa da, ingeniosa, parentibus affabilis, amicis iucunda, populo accepta fuit, ut animi præstantiâ nemo non admiraretur. Egressus pueritiam, ita mores mutauit, grauior, seuerior & truculentior factus, ut eum, quem puerum nouerant, multi esse nō cederent, superbus, arrogans, tam gestis, quàm ore, de Alexandro Magno semper loquebatur. Tiberiu & Syllam palàm laudabat plerunq; in conuentu, ac mox in omnem inhumanitatem & sœuitiam se conuertit. Patre iam mortuo, maximam auri copiam atq; argenti inuenit, exercitu sibi parato maximo, cui resistere nulla uis posset, summam potestatem nactus est. In castris prætorijs apud milites conquestus fratrem sibi uenenum parasse, atq; matri rebellem esse, seq; multis à fratre circumueniri insidijs, eum in Palatio occidi iussit, eiusq; corpus cōbus sit. Publicè etiam gratias egit his, qui eum occiderant. Pars militum apud Albam, Getam occisum agrè tulit, asserentib. cum ceteris, duobus se fidem dedisse liberis Seueri, clausis portis diu ad Imperium non est admissus. Pacatis tandem ac delinitis animis largitionibus multis militum, Romam sub ueste Senatoria, lorica habens redijt, atq; militibus stipatus, Curiam est ingressus, & longa oratione conquestus est de fratris insidijs, ita inuolutè & inconditè, ut quæ fecisset, uix intelligi possent. Continuo omnes fratris sui domesticos atq; amicos occidit, nec ætati infantium pepercit, siue ex plebe, siue Senatorij ordinis essent. Sœuitum est in quoscunq; sine misericordia, quacunque de causa, qui opibus excellerent, ut bona eorum raperet. Letum quoq; Pompeianum Marci nepotem ex filia natum extinxit. Dehinc Papinianus Quæstor & Iureconsultus securi

percussus est. Filium quoque eius, qui ante triduum Quæstor, opulentum munus ediderat, interemit. Commodi sororem iam anum & ab omnibus Imperatoribus in honore habitam, morte affecit: & quicquid ex cognatione Imperatoria, aut in Senatu ex patritia nobilitate supererat, quasi à stirpe abstulit. Vestales uirgines uiuas terra obruit. In ludis Circensibus & publicis spectaculis in populum delæuit, sæpe in Senatum, sæpe in populum superbè est inuectus. Vnde perosum se sentiens, malorum facinorum conscientia, Roma relicta, in Galliam secessit: & in primo suo aduentu proconsulem Narbonensem occidit. Vnde à totius Galliæ rectoribus magnum sibi odium contraxit, nec minus à ciuibus, imò & tyrannicum nomen meruit. Deinde ad Orientalem profectionem se accingit: obmisso itinere, in Daciam recedit, & circa Rhetiam non paucos Barbaros interemit. Milites suos quasi Syllæ milites, & adhortatus est, & donauit. Per Thraciam iter cum faceret, naufragium fecit, ita ut uix euaderet. In Macedonia similem se Alexandro Magno fecit, multis undique locatis statuis ac imaginibus, habitu Macedonico. Post in Asiam uenit, atque ad Achillis tumulum peruenit, ut Achillem æmularetur. Tunc in Alexandriam, ut Alexandri monumentum lustraret, concessit. Affectans nomen Parthici, ad Orientem festinauit, & per Oratores Arihabani Regis Parthorum filiam in uxorem petijt. Vbi uerò Rex post primas preces abnegatas, tandem promisit, ei que cum uniuersa multitudine occurreret inermi, ac floribus redimita, excepturus nouum sponsum & generum, dum sacra faciunt, dato signo militibus, uniuersi circum uenti occiduntur, atque trucidantur, ita, ut uix Rex euaderet. Datis ad Senatum, quasi post uictoriam literis, Parthicus est appellatus. Postea subsistit in Mesopotamia, ut illic hybernaret. Sed apud Carras urbem, dum Lunæ Deæ, uel Luni Dei templum inuiseret, & ad requisita naturæ discederet, insidijs à Macrino Præfecto positis, per Martialem Centurionem pugione per auersum est traiectus, dum subligacula deduceret, uentrisque oneri leuando intenderet. Martialis fugere dum uellet, à custodibus corporis interficitur. Macrinus per dissimulationem mortem eius deplorans, corpus cremari iussit, reliquos in urna matri Iuliæ ad sepulturam misit, quas Antoninorum in sepulchro condidit. Vixit Balsianus Annis XLIIII. Imperauit Annis VI. Opera Romæ reliquit, Thermas nominis sui eximias. Idem uiam nouam muniuit, quæ est sub eius Thermis, qua pulchrius inter Romanas plateas, non facile quicquam inuenies.

In huius Numismate posteriore sunt Thermæ Antoninæ. Has Antoninum Caracallam nomine appellatas struxisse, in
eius

et ultra Spartianus sic testatur: Opera Romæ reliquit, Ther-
mas sui nominis eximias, quarum cellam solarem architecti
negant posse ulla ratione fieri, nisi qua facta est. Nam ex ære
Cupro cancelli suppositi esse dicuntur, quibus concoctatio
rota concedita est, & tantum est spatij, ut id ipsum potuisset
si negent docti Mechanici. Lampridius uero has inchoatas ab
Antonino, Seuerum perfecisse, atq; extornasse refert. Magnum
aut ambitum amplectebantur, & ductus ille aquarum, qui an-
te portam Capenam transit, in eas olim aquas deducebat. Vi-
dentur adhuc earum incredibiles ruine, parietinæ ingentes,
altissimi fornices, pulcherrimæ columnæ semiobrutæ, maxi-
ma peregrinorum marmorum frusta proiecta, pavementum
sessellatum, albi nigriq; coloris, uaria & ampla cœclauia, & in
aliquot locis profunda aqua, ex ductu Appiæ sordata & obru-
so, fortasse adhuc reliqua.

In Numismatib. has duas imagines, alterā PLAVDILLAM,
alteram PLAVTILLAM inuenimus, quarū tamē unā Plautia-
ni filiam uxorem Bassiani, fuisse credimus, quam Bassian' pri-
mo in Siciliam relegauit, deinde interemit.

LYLIA nouerca Bassiani, cum esset pulcherrima, & quasi per

negligentiam se maxima corporis parte nudasset, dixissetque Antoninus, uellem, si liceret, respondisse fertur: SI LIBET, LICET: AN NESCIS, TE IMPERATOREM ESSE, ET LEGES DARE, NON ACCIPERE? Quo audito, furor inconditus ad effectum criminis roboratus est, nuptiasque eas celebrauit, quasi sciret se leges dare, cum uerè solus prohibere debuisset. De qua etiam supra in Seuero.

OPILIUS MACRINVS, qui Balsiano successit, obscuro genere natus, atque infimæ sortis libertinus, cuius parentes ignorantur propter obscuritatem, Animi atque oris impudentis, malis artibus educatus, licet à iuris scientia non alienus, sub Commodo impudentissime uixit, adeò ut prostibulum diceretur, gladiator, uenator, atque tabellio. Ad Præturam nephandis artibus peruenit. Ex quo officio Imperium etiam est assecutus. Nam extincto Caracalla incerti milites quid iam agerent, biduo sine Imperatore fuerunt, quærentes, quem inter se principem potissimum deligerent. Primum itaque Audientium Præfectum eligunt: sed ille senectutem causatus, Imperium recusauit. Deinde Macrinum eligunt. Ferebatur autem Arthabanum Parthorum regem, ulturum iniurias, cum exercitum aduentare. Hic ergo Imperium arripuit, seque nunc Seuerum, nunc Antoninum, cum in odio esset omnium hominum, & militum, nuncupauit: quamuis Senatus eum perbenigne, ac libenti animo est amplexus, sperans Caracalla fore mitiorem, præstantioremque. Statim is ad Parthicum bellum profectus est. Ac post primum cōflictum, foedus iniit ac inducias petijt Arthabanus. Dehinc ex Mesopotamia Antiochiam est profectus, ubi in omnibus delitijs uixit, histrionibus, saltatoribus, gladiatoribus, luxui, & crapulæ deditus. Filium deinde suum cōsortem Imperij fecit, atque Antoninū (cò quòd nomen illud eo tempore omnibus amabile erat) appellauit. Cumque concionem habuisset, filiumque suum
mili-

mililibus commendasset, munera atq; dona infusa militibus dedit. Tunc signa Antoniniana in castris fecit, & ut a se inspecti Antonini suspensionem militibus demeret, Balsiani simulachra ex auro ordinauit, ipsumq; inter diuos retulit. Munus quoq; instituit, ut honorificentissime sepeliretur. Militibus stipendia uberius solito donauit, ut pecunia Imperium, cum innocentia seruare non posset, seruaret. Homo uitiolissimus & sordidissimus, cum alij omnes Imperatores nobiles essent. Cum ad Senatũ scriberet de nece Antonini, plurima euentus est: cui Senatus mox proconsulare Imperium, & Tribunitiam potestatem dedit, inter patricios delegit, Pontificemque Maximum appellauit, Pij nomine decreto. Suscepto bello aduersus Parthos, magno apparatu est aggressus, studens sordes generis, & prioris uitae infamiam, uictoriae magnitudine abolere: sed Macrinus prodicione militum, & defectu legionum ad Varium Heliogabalum, uictus est, & cum paucis fugiens, in uico Bythiniae cum filio Diadumeno occisus est: suis partim deditis, partim occisis, partim fugatis: abscissumque utriusque caput, ad Antoninum perlatum est, cum anno & amplius imperasset. Sic periit Macrinus, homo fastuosus, arrogans & sanguinarius, qui homines uiuos parietibus inclusit, adulterij reos simul uiuos incendit, Milites saepe uarijs cruciatibus affecit, & supplicijs seruilibus puniuit. In domesticos tam ferus & crudelis, ut serui sui non Macrinum, sed Macellinum illum dicerent, quod macelli specie domus sua cruentaretur.

IN NUMISMATIS huius parte altera, Imperator cum filio, ambo loricati, paludati, & ocreati, sinistra sceptrum gerentes, dextra gestus, quasi ad milites concionem habituri, adparent. In quorum conspectum milites loricati, signa ferentes militaria uidentur. Ad pedes militum iacet captiuus humi, manibus post tergum ligatis, cum inscriptione: PONTIF. TR. P. III. COS. III. S. C.

DIADUMENVS ex Macrino, & Numia Celsa natus. Dicitur Diadumenus, quod cum nasceretur, diadema Triuiæ in capite haberet. Hunc cum patre Opilio Macrino Imperatorem dixit exercitus, occiso Balsiano, factione Macriniana. Nihil habet uita memorabile, nisi quod Antonius est dictus, & quod ei stupenda omnia sunt facta Imperij non diuturni, ut euenit. Nam cum primum innotuit per legiones, occisum esse Balsianum, ingens moeror obsedit omnium pectora, quod Antoninum in Rep. non haberent, existimantium, quod cum eo Romanum Imperium esset periturum. Id ubi Macrino Imperatori iam nunciatum est, ueritus ne in aliquem Antoninianorum, qui multi ex affinis Antonini Pij erant inter Duces, exercitus inclinaret, statim concionem parari iussit, filiumq;

suum hunc puerum Antoninum appellauit. Haec multo post apud Antiochiam Moneta Antonini Diadumeni percussa est. Macrini usque ad iussu Senatus delata est. Missa etiam ad Senatum litera, quibus nomen Antonini indicatum est. Quare etiam Senatus Imperium id libenter accepisse dicitur, quatuor alij Antonini Caracallae odio id factum esse putent. Puer fuit omnium speciosissimus, statura longiuscula, crine flauo, nigris oculis, naso diducto, ad omnem decorem mento composito, ore ad oscula parato, fortis naturaliter, exercitio delicatior. Cum patre simul captus & interfectus est. Voluerunt quidam Diadumenum seruare, cum Macrinum occiderent, sed quidam cubicularius protulit epistolas Diadumeni, quibus significabatur, quanta futura in illo erat crudelitas. Ideo necatus est.

In huius monetae posteriore parte est statua Imperatoris lorica, paludata, & ocreata, sinistra telum, dextra sceptrum ferens. A Cuius dextro latere, est signum militare unum, a sinistro duo sunt posita, cum inscriptione: PRINC. IV-
VENTVTIS.

SVMLA CULSA Opilij Macrini Imperatoris uxor, ex qua natus est Diadumenus. Ad hanc Opilius Macrinus epistolam scripsit, qua gloriabatur, non tam se ad Imperium peruenisse, quam quod Antoniani nominis esset pater factus.

M. ANTONINVS BASSIANVS VARIVS
 HELIOGABALVS, Caracallæ filius, & Symiamiræ
 scorti filius, dictus Varius à Varia auia sua, uel quòd ua-
 rio semine esset conceptus. Heliogabali nomen, quòd uel Io-
 uis, uel Solis esset Sacerdos, asciuerat, Antonini, post ade-
 ptum Imperium accepit. A primis curtabulis in summo fuit e-
 nutritus luxu, & tantum Symiamiræ matri deditus, ut cum
 ipsa, meretricis more, omnia turpia exerceret. Astu mulieris
 Variæ auia suæ, ad Imperium peruenit. Hæc enim militibus
 Bassiani Antonini filium esse persuasit, largitionesque pro-
 fusas militibus dedit, ut legiones à Macrino abducerent. Na-
 ctus Imperium, Romam legatos misit, simulque figuram Nu-
 minis Heliogabali, in tabula descriptam, seque Antonini Bas-
 siani sanguine esse genitum indicans, statim princeps in Sena-
 tu est appellatus. Ingressus Urbem, à Senatu honorificentissi-
 me est exceptus, Heliogabalumq; Deum in Palatino monte
 consecrauit, eiq; templum fecit. Primus hic Imperatorum
 fuit, qui fecit mulierem, hoc est matrem suam Symiamiram,
 in Senatu consulum occupare subsellia, sine cuius arbitrio in
 Repub. etiam nihil fecit. Sed cum ipse in omni uitiorum genere
 spurcissimus, ingressus esset castra cum Varia auia, ut eius præ-
 sentia atq; autoritate gratior militibus haberetur, cum Curi-
 am ingrederetur nefandissimus, & uelut sus in uolutabro se
 se immergeret, statim milites facti sui poenituit, quòd Opiliū,
 Macrinum & Diadumenum occidissent, & eum principem fe-
 cissent, moxq; in Alexandrum Heliogabali cōsobrinum, quē
 Senatus occiso Macrino Cæsarem appellauerat, animum in-
 clinarunt. Eam etiam potissimum ob causam, quòd honores,
 dignitates, magistratus ac potestates, per libidinum ministros
 administraret, atq; in Senatu quoslibet sine discrimine elige-
 ret, Sacra populi Rom. profanaret, & pollutus Palladium au-
 ferret, Vestales uirgines incestaret, multos, quorum corpora
 placuerant, de scena, & circo, & arena, in aulam traderet,

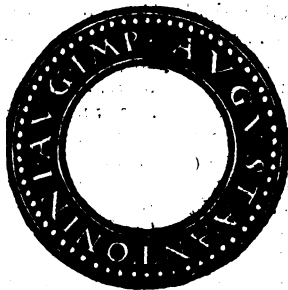
apud meretrices undequaq; collectas concionem quasi militarem haberet, dicens eas commilitones, disputaretq; de generibus Schematum, & uoluptatum. Actam obscœna fuit omnis eius uita in luxu ac libidine, ut etiam in literas mittere, sit profectò subuerendum. Tyberij, Caligulae, & Neronis perniciosam uitam & libidinem non æquare tantum, sed in omni uitiorum genere superare studuit, utpote, qui cogeret nonnullos scriptores de nefanda eius libidine disputare. Orestam etiam urbem condidit, ibique hostias humanas sacrificauit, & inauditam exertuit crudelitatem. Cum iam ob impudicissimam ac crudelem uitam, omnibus esset inuisus, tum magis militum in eum exarsit odium, quòd Alexandrum, quem sibi adoptauerat, & Cæsarem fecerat, à se amouisset. Cæsaris nomen illi abrogandum, titulos suos atque statuas luto regendas, eumque trucidandum præcepisset. Cumque nullo pacto cum Alexandro in gratiam redire uellet, à militibus in stramina, ad quam confugerat, interfectus est. Cadauer eius tractum per Circi spatia, more canini cadaveris, in Tyberim tandem præcipitatum est, pondere annexo, ne fluctuaret, nèue unquam sepeliri posset. Nomen eius iubente Senatu erasum, dictusq; est Tiberinus Traçitius & Impurus, quòd solus omnium principum tractus esset. Vixit Annis xvi. Imperauit Annis ii. & vii. mensibus. Alij quatuor, alij sex Imperiũ eum occupasse scribunt. Atq; hic finis fuit Antoninorũ nomini.

In posteriore parte Numismatis huius, est templum Heliogabali numinis, quod Imperator Heliogabalus in Palatino monte, in quo prius Orci Aedes fuit, construxit, in quo non modò Romanorum sacra, sed & Iudæorum & Christianorũ etiam transferre studiosè curauit. Templum autè hoc in honorem Heliogabali, dei peregrini, cuius sacerdos Heliogabalus fuerat, extruxit, quem Deum maximè indigenæ Phœniciũ colunt, templumque illi maximum constructum habent auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti magnificentia exornatum, nec solùm indigenæ Deum illum uenerantur, sed uicini quoque Satrapæ, ac reges Barbari certatim quotannis splendide offerunt munera. Simulacrum uerò nullum Græco aut Romano more manufactum, ad eius Dei similitudinem: sed lapis est maximus. ab imo rotundus, & sensim fastigiatus, propemodum ad Coni figuram. niger est lapidi color, quem & iactant cælitus decidisse. Eminent in lapide quædam, formæq; nonnullæ uisuntur, ac Solis imaginem illam esse affirmant, minimè humano artificio fabrefactam.

IULIA MOESA siue **VARIA** ab Emessa urbe Phœnicia, soror Iuliae uxoris Seueri Imperatoris, auia Heliogabali. Hæc uiuente sorore, multos annos in aula Imperatoris uixit Seuerus & Antonino principibus. Sed post mortem Bassiani ex aulica domo, per superbiam Macrini expulsa fuit. Huic erant duæ filiae, maior naru Symiamira, minor Mammæa uocabatur.

SYMIAMIRA, quæ & Scenis, & Semea, filia Variæ, uel Moesæ, mater Heliogabali. Hæc cum filio Senatum ingressa, consulum subsellia occupauit, totumq; ferè imperium gubernauit, mulier probrofissima, filioque digna, cum quo etiam simul peccata est.

Vxorem illustrissimam foeminam, quam etiam **Augustam** appellauit, Heliogabalus duxit, cumque ea tamen haud paulo post diuortium fecit, ademptisque honoribus, priuatau colere nitam iussit.

ALEXANDER SEVERVS ex Vario & Iulia Mammæa Syra sorore Scenidis in urbe Artena genitus est. Alexandri nomen accepit, quod in templo dicato apud Artenam urbem Alexandro Magno, natus esset, cum casu illud die festo Alexandri pater cum uxore, patriæ solennitatis implenda causa, uenisset. In prima pueritia fuit ingenio clarus, dexteritate conspicuus, tam ciuilibus, quam militaribus artibus institutus, tantæque assiduitatis, ut ne ullum transire diem sine exercitio aliquo sineret, Mammæa matre instigante, quæ et optimos quosque præceptores adhibuit, quos etiam in summo honore habuit, & amauit. Fuit facundia Græca excellens, nec uersu inconditus. Ad Musicam pronus, & Mathematices peritus, Lyra, Tibia, organo, tuba cecinit. Mortuo Macrino Cæsar a Senatu dictus est. Post adoptionem iterum Cæsar declaratus est. Vbi Imperium agere cœpit, familiarè omnibus se præbuit, Dominum se appellare uetans, atque Epistolas ad se, tanquam ad priuatum scribere iussit, reseruato tantum Imperatoris nomine, ita ut cunctis esset amabilis, ac nunc Pius, nunc Sanctus, utilisque Reipub. uocaretur. Delatum sibi nomen Pij à Senatu recusauit: licet crebris acclamationibus, Antoninum & Magnū appellaret, dicens hæc nomina onerosa esse. Unde multo clarior uisus est alienis nominibus non receptis, quam si recepisset, atque ex eo constantia, ac plenæ grauitatis famam obtinuit. A militibus Seueri nomen, eò quod illorum petulantiam, atque insolentiam refranaret, inditum est. Deinde Senatum & Equestrem ordinem mira quadam animi moderatione purgauit. Infames ab Hellogabalo in officio admissos, ministro auxiliò, atque munere priuauit. Purgauit & palatium, expulsis obscenis, & impudicis. Annopam diligenter inspexit. In tractandis negotijs, solos doctos adhibuit. In re militari senes ac benemeritos, & præcipuè eos, qui historias principum nossent. Ad aurum colligendum attentus, ad seruandum cautus, ad inueniendum sollicitus, citra ullius detrimentum. Leges in annos

nos firmavit & seruavit : Præfectos , Prætores sibi ex Senatus autoritate constituit, Senatum præmonens, INVITOS, NON AMBIENTES IN REPVB. COLLOCANDOS. Ad instaurandas terræ motu afflictas ciuitates, ex uectigalibus pecuniam dedit. Peritis bonarum literarum, Medicis, Mathematicis, Mechanicis, Architectis, Rhetoribus, Grammaticis annua salaria constituit. Pauperum filios & filias publicè aluit. Nullum uicium furto magis detestatus est, reos scelerum ac Reipub. hostes eos appellans. In ambitiosos quoque grauius animaduertit. Opera publica multa instituit, & instaurauit. Thermas nominis sui, quæ Neronianæ fuerant, inducta aqua, quæ nunc Alexandrina dicitur, fecit. Colosseum collapsum instaurauit. Alexandri habitu numeros plurimos figurauit, & quidem electros aliquot, plurimos aureos. Expeditionem aduersus regem Parthorum, qui totum sibi Orientem uendicabat; summa prorsus, quem tanta disciplina, atque reuerentia egit, ut non milites, sed Senatores ire uiderentur. Milites alicui uim inferentes, atque in aliorum agros irruentes, acerrimè castigauit, ac coercuit, Sententiam Christianam semper in ore habens QUOD TIBI NON VIS FIERI, ALTERI NE Feceris. Tum collecto exercitu beneque instructo, Persarum regem aggressus, uicit. Præda suos milites ditauit. Romam reuersus speciosum triumphum egit. Congiarium populo ter, & totidem donatium militibus dedit. Multa præterea feliciter per Proconsules suos, in Mauritania, Illyrico, Armeniaque gessit. Bello Germanico collecto exercitu in Gallias profectus est, ibique à militibus, quod seuerior esset, & mater auarior, Maximino duce, trucidatus est anno ætatis suæ XXX. eodem die quo natus est, cum imperasset annis XIII. Mensibus III. diebus VII. Senatus populusque omnis, accepta morte eius, ualde contristati sunt, atque in eius honorem cenotaphium in Gallia, Romæ sepulcrum amplissimum statuērunt.

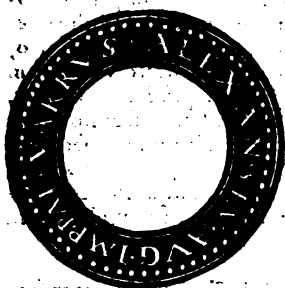
Moneta huius, alterum latus Colosseï figuram repræsentat, à cuius sinistra parte est arcus triumphalis Titi. A dextra duæ statuæ palliatæ Imperatoris & Tribuni, admotus manibus ueluti Colosseï collapsi reparationem adiuantibus, adparent. In superiore Colosseï parte artifices opus illud ædificantes conspiciuntur. Inscriptio eiusmodi est: PONT.

MAX. TR. P. II.

COS. P. P.

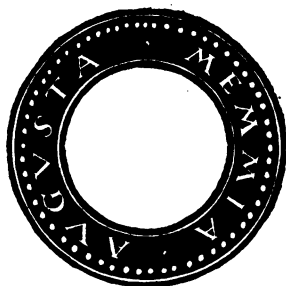
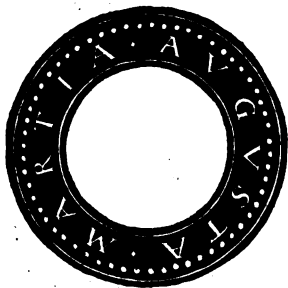
- Aliam Monetam fecit, in qua ritus sacrificij continetur. Sacellum ex ordinatione Corinthiaca fabrefactum, sex columnas habens, cernitur. Quibus insistit Tympanum, in quo imagines unius stantis, aliorum procumbentium sunt exculptæ. In superficie Tympani, aliæ statuz sunt positæ. In medio templi habetur ara cum sacerdote sacrificante. Dextræ aræ parti Alexander, sinistra mater Mammaza adhsistit. A tergo Alexandri milites, Matronæ uerò a tergo Mammazæ conspiciuntur, cum inscriptione: FIDES PERPETVA.

VARIUS uel VARRUS Aurelij Alexāndri Imperatoris pater.

IVLIA MAMMABA, fœmina sancta, bonisq; moribus, Variæ uel Mœsæ, quæ soror Iuliæ uxoris Seueri Imperatoris fuit, filia, soror Symiamiræ matris Heliogabali, uxor Varij, ex quo Alexandrum Imperatorem & Theocliam Græcis munitijs eruditam, sustulit. Cuius consilio filius & Imperator omnia faciebat.

MARTIAM

MARTIAM Martiani cuiusdam filiam in uxorem duxit Alexander. Verùm cum infidijs esset petitus, à socero Martiano, detecta factione, & ipsum interemit, & uxorem abiecit.

MEMMIAM Sulpitij Consularis filiam & Catuli neptem, uxorem habuit Alexander. Quæ unâ cū matre Memmæa obiecerunt Alexandro nimiam ciuilitatem, dicentes: MELIOREM SIBI POTESTATEM, ET CONTEMPTIBILIOREM IMPERIO FACERE. Quibus respondit: SED SECVRIOREM ATQVE DIVTIVNIOREM.

MAXIMVS THRAX, ex patre Micæa, & matre Ababa barbaris natus, in prima pueritia pastor & opilio in montibus Thraciæ fuit. Corporis uastitate ac robore conspicuus, manu quasi à fortuna ductus, ad Imperium uenit. Stipendia primum sub Seuero meruit, tãtæ magnitudinis ac fortitudinis, ut XVI. lixas uno sudore prosterneret, ac septē ualētissimos milites prosterneret, & terræ allideret, ita ut ab alijs Achilles, ab alijs Hercules, ab alijs Antæus appellaretur, ac propterea inter stipatores corporis sui, à Seuero in aulam loca-

H

tus, & muneribus donatus. Sub Antonino Caracalla ordines militares duxit, Centuriatus & cæteras dignitates militares sæpe tractauit. Sub Macrino militare desijt, & in Thraciam, ubi natus erat, se recepit, ibique in uico possessiones sibi comparauit, & cum Gothis ac Alanis familiarissimè uixit penè triennio, plurimum ab illis dilectus. Sub Heliogabalo Romam redijt. Sed cum hominem impurissimum inuenisset, & cum tantum honore Tribunatus dignatus esset, à militia decessit. Interfecto Heliogabalo, cum Alexandrum principem intellexisset, iterum Romam contendit, quem miro cum gaudio, & gratulatione Alexander suscepit, legionique Tyronum præfecit. Quos ita exercuit, ut breui perdiscerent omnem laborem militarem. Hunc cum Alexander in suam pernitiem omni exercitui præfecisset, gaudentibus cunctis Tribunis, Ducibus, & militibus, cum in Gallia seuerius coërcuisset milites Alexander, illo persuadente militibus, quod negligentius tardiusque rem bellicam administraret, parsimonia etiam erga milites uteretur nimia, Mammæam quoque matrem suam auaritiæ accusans, Alexander cum matre occisus est. Tum Maximinus primus è corpore militari, & nondum Senator, ab exercitu, sine Senatus decreto Augustus est dictus, filio sibimet in participatu Imperij dato. Admiranda usus astutia, milites non uirtute, sed præmijs & lucris sibi conciliauit, ac uenationibus legiones exercens. Interim tamen in omnes tam crudelis, præsertim in nobiles, ut crudelius in terris animal esse non diceretur. Alios enim in crucem sustulit, alios animalibus inclusos necauit, alios feris obiecit, alios fustibus elisit, nullo respectu dignitatis habito. Vnde Cyclops, Busyris, Chiron, Phalaris, Typhon, & Giges ab omnibus est cognominatus. Omnes generis sui conscios, ignobilitatis causa tegendæ interfecit, etiam amicos qui sæpe ei misericordiæ ac pietatis causa aliquid donauerant. Sic uoluit Barbaricam humilitatem uolentia & crudelitate regere, & Imperium suum sæuitia tueri. Tantum uiribus suis fidebat, ut se non uinci posse existimaret. Plures ob id in eum factæ sunt coniurationes, sed detectæ, crudelia supplicia ducibus attulerunt. Deinde in Germaniam cum omni exercitu, maximoque apparatu transijt, ibique crudelitate ferro, flammis, populatione exercuit. Germania deuicta, Sarmatis quoque bellum inferre parauit, cupiens usque ad Oceanum Septentrionales partes in Romanam ditionem redigere. Sed cum comperisset se cum filio à Senatu hostes iudicatos esse, & Maximinum cum exercitu contra se missum, uehementius sequens, Italiam ingressus est, ac deinde Aquileiam contendit, eamque obsidione cinxit. Sed cum exercitus eius fame laboraret, urgereturque in dies magis, Ducesque aliquos trucidasset, in odium exercitus ueniens, unà cum filio suo in castris, quiescem

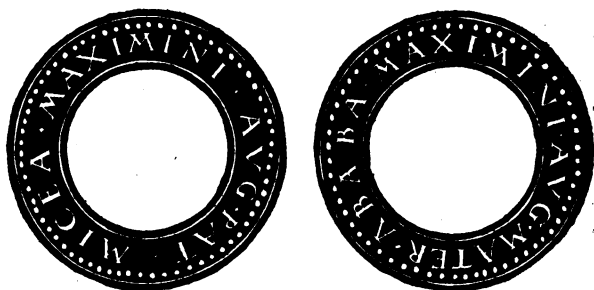
scens in tentorio trucidatus est. Horum capita hastis suffixa, & Aquileiensibus ostensa, Romam missa sunt, quæ in Campo Martio insultante populo exusta sunt, cadauera missa in profluentem. Talem exitum sortitus est Maximinus crudelis, iam sexagenario maior, & cum triennio Imperasset cum filio suo. Fuit autem virili forma decorus, moribus agrestis, proteruus atq; superbus, corpore procerus, ita ut corporis proceritate, candore atq; oculorum magnitudine omnes excelleret. Tantæ etiam uoracitatis, ut uno die XL. libras carnis, uel ut Codrus dicit, LX. ederet, Amphoram autem Capitolinam uini biberit.

Numum percussit, cuius altera pars triumphum continet. Imperator in curru uarijs imaginibus exculpro, qui quatuor equis trahitur, stat, dextra ramum Lauri, sinistra hastam, cui Aquila imposita, gerens. A cuius tergo alia statua Imperatoris coronam gerens uidetur, cum inscriptione: **PON. MAX TR. P. II. COS. P.P.**

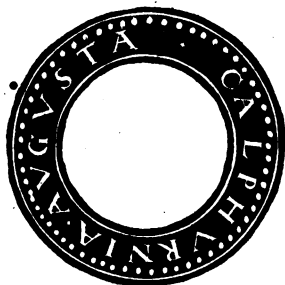
MAXIMINVS IVNIOR, ex patre Imperatore Maximino, & Calphurnia natus, tæte pulchritudinis fuit, ut passim amatus sit à procacioribus fœminis, quæ de eo optauerunt concipere. Proceritatis insignis, utpote qui paternam uideretur contingere, nisi in ipso iuuentutis flore interemptus esset. Superbia insolentissima, ut cum pater suus homo crudelissimus, plerisque honoratis assurgeret, ille resideret, sibiq; osculari pedes, & genua pateret. Vitæ laxioris, uiniq; parcissimus, cibi auidus, maxime syluestris, ita ut non nisi aprugnam, anates, grues, & omnia captiua ederet. Vestib. tam accuratis fuit, ut nulla mulier esset nitidior in mundo. Imperator simul cum patre electus, simulq; cum eo anno XVIII. ætatis suæ in tentorio dormiens, necatus est. Auditaq; uox illa memorabilis cum occideretur, **EX PESSIMO GENERE NE CATVLVM QVIDEM HABENDVM.**

In hoc Numismate statua Imperatoris loricata & paludata, dextra sceptrum, sinistra hastile ferens, adparet. A sinistra eius parte duo signa militaria sunt collocata. Inscriptio sic habetur: PRINCIPI IVVENTVTIS. S. C.

MICABA, seu MICABA ex Gothia oriundus Maximini Imperatoris pater.

ABABA ex Alanis genita, Micæ uxore, mater Imp. Maximini.

CALPHVRNIA sancta & uenerabilis fœmina, Maximini Imperatoris uxor: ex qua Maximinus filium etiam Imperatorem sustulit.

GOR-

GORDIANVS SENIOR ex patre Metio Marullo, & matre Vlpia Gordiana natus, originem paternam ex Gracchorum genere: Maternam ab Imperatore Triano trahens, adolescentiam suam literis & poematis exercuit. Cùm adoleuit, Quæsturam summa cum laude peregit. Consul ditissimus & inter diuites potentissimus in prouincijs tantum terrarum habens, quantum nemo priuatus. Singulis mensibus de sua substantia, populo munera dedit. Primum consulatum cum Caracalla iniit. Post consulatum Proconsul Africæ factus est cunctis adnitentibus & fauentibus. Alexandri Imperium per Proconsulis dignitatem illustrauit. Ita ab Afris in honore & reuerentia habitus, ut alij Scipionem, alij Catonem, Mutium, Rutilum, aut Lælium dicerent. Cùm Maximinus in odiũ militum quotidie magis ueniret, ob sæuissimam crudelitatem, qua nulli parcebat, facta defectione militum, in Africa Gordianus iam octogenarius Imperator à militibus factus est, unà cum filio apud oppidum Thystrum. Quod mirum in modum Senatum oblectauit, quos anibos Augustos declarauit. interim Capellianus quidam, qui Mauris præfuit, ut sibi usurparet Imperium, cum instructo exercitu in Africa contra duos Gordianos profectus est, omnesque Carthaginensium populos ad se inclinauit. Gordianus autem filium Gordianum contra Capellianum & Maximinum misit. Cumque in re militari Capellianus esset exercitior, atque audacior, e contra Gordianus minus expertus, pugna commissa Gordianus uincitur, atque in eodem conflictu interficitur, tanta multitudi- ne Gordiani exercitus cæsa, ut corpus Imperatoris diu quæsitum, inueniri non potuerit. Hæc ubi Gordianus senior didicerat, & modicas uires suas, Maximini uerò magnas perpen- deret, instantemque Capellianum, & raram Punicam fidem, acri dolore percitus, ut uincula hostium euitaret, laqueo uitam finiuit, uitamque cum Imperio dimisit. Hic exitus Gordia- norum fuit, cùm imperassent duobus annis, & sex mensibus,

H 3

quos Senatus inter diuos retulit. Fuit Gordianus senior, statura procera, canitie decora, p̄pali uultu, ruber magis, quàm candidus, facie benè lata, oculis, ore, fronte uerendus: corporis qualitate subcrassus, moribus ita moderatus, ut nihil possis dicere, quod ille aut cupidè aut immodestè, aut nimie fecerit.

In priore huius Numismatis parte inscriptio Græcis literis habetur talis: ΑΥΤΚ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓ. In posteriore parte apparet Hercules nudus, pelle Leonis de collo eius pendente, dextra taurum cornu apprehendens, sinistra clauam cum clypeo gestans. Inscriptio literis Græcis legit: ΟΥΡΙΑΝΩΝΑΥΧΙ. Infra subscriptū: ΑΛΕΙΝ.

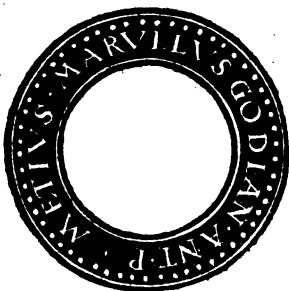
GORDIANVS IUNIOR, Gordiani senis Proconsulis filius ex Fabia Orestilla Antonij pronepte natus, literis & moribus clarus fuit. In studijs grauissimæ opinionis, forma conspicuus, memoriæ singularis, bonitate insignis, adeò ut semper in scholis, si quis puerorum uerberaretur, lachrymas non teneret. Quæsturam, Heliogabalo autore, promeruit, idcirco, & luxurioso Imperatori, lasciuiæ iuuenis, non tamen luxuriosa, neq; infamis prædicata esset. Præturam sub Alexandro urbanam tenuit, in qua tantus, Iurisdictionis gratia, fuit, ut statim consulatum, quem pater serò acceperat, mereretur. Maximini seu Alexandri eiusdem temporibus ad proconsulatum patris missus legatus est. Atq; unà cum patre in Africa ab exercitu Imperator creatus est, & à Senatu Augustus dictus. Antonini quoq; nomen primis sui natalis diebus, mox in Senatu sibi inditum recepit. Contra Capellianum cum exercitu maximis tempestatibus dissipato, à patre missus, ab eo uictus, in prælio occubuit, Aetatis anno XLVI.

Posterior huius Numismatis pars continet statuam muliebrem

brem galeatam, cristatam, pectore seminudo, trophæis insidentem, sinistra hastam, dextra uictoriolam ferentem, quæ & ipsa dextra fert coronam Lauream, sinistra ramum Palmæ, cū inscriptione: ROMÆ AETERNÆ. S. C.

Moneta alia horū Imperatorum in qua est naus quinqueremis, quæ à mari agitur. In mari Delphini & alij pisces apparent. In naus medio Imperator cum filio, stipatus militib. partim loricatis & hastatis, partim signa militaria ferentibus, conspicitur. In prora sedet nauta remonem ducens, cum inscriptione, TRAIECTVS AVGVSTORVM.

Metius Marullus ex Gracchorum genere oriundus, patre consulari uiro natus, ipse Consul, Gordiani senioris Imperatoris pater.

VLPIA GORDIANA originem suam à Traiano Imperatore ducens, Metij Marulli uxor, mater Gordiani senioris Imperatoris.

FABIA ORESTILLA Antonij proneptis, Gordiani senioris coniux, ex qua Gordianum filium Imperatorem, & Metiam Faustinam sustulit.

METIA FAVSTINA Gordiani senioris, & Fabiæ Orestillæ filia, quam pater Iunio Balbo consulari viro despondit.

MARCVS CLODIVS PVPIENVS MAXIMVS, ET **MARCVS CAELIVS BALBINVS** duo consulares viroi, interemptis in Africa Gordianis, Capelliano Duce, ex decreto Senatus, contra Maximinum Imperatores sunt creati, ea lege, ut alter res domesticas, alter bellicas curaret. Vnus, qui in Vrbe resideret, alter qui obuiam Maximino pergeret. Maximus homo nouus, patre fabro ferrario, matre Prima natus, uirtuti, & militari securitati semper studuit. Militaris Tribunus primùm fuit, Proconsulatam Bithyniæ, Græciæ & Narbonæ egit. Legatus Sarmatas in Illyrico contudit, & ad Rhenum rem contra Germanos feliciter gessit. Præfectus urbis prudentissimus ac ingeniosissimus. Balbinus originem à Balbo Cornelio Theophane ex Hispania ducens,

ducens, eloquentia clarus, Consul Asiam, Africam, Bithyniā, Galatiam, Ponthum, Thracias & Gallias ciuilibus administrationibus rexit, ducto nonnunquam exercitu, bellicis rebus spinor, quā ciuilibus, bonitate, sanctitate, & uerēcundia nimia. Hi Cæsaris & Catonis moribus comparati, receptis Imperatorijs honoribus, Tribunitia potestate, iure proconsulari, Pontificatu maximo, & Patris patriæ nomine, meruerunt Imperium, exhibitis populo ludis Scenicis ac Circensibus, gladiatorio etiam munere. Maximus contra Maximinū cum exercitu est profectus, Prætorianis domi relictis, inter quos & populum tanta seditio fuit orta, ut ad bellum intestinum ueniretur, urbs incenderetur, templa fœdarentur, plateæ cruore polluerentur, frustra prohibente Balbino, donec Gordianū purpuratum educeret. Quo uiso, milites & populus in cōcordiam redierunt. Apud Rauennam itaq; Maximus ingenti adparatu bellū instaurabat, sed Maximino interfecto, receptoq; eius exercitu, & rebus ad Aquileiam compositis, ad Urbē Maximus contendit. Cui Senatus, populusq; obuiam processit, statuasq; equestres aureas decreuit. Pari deinde auctoritate cum magna moderatione, gaudente Senatu & Populo Romano Imperium ambo administrabant, Senatui plurimū deferebant, leges optimas condebant, moderatē causas audiebant, res bellicas pulcherrimē disponebant. Sed Maximini milites mœrentes, quòd eum Imperatorē, quem ipsi delegerant, perdididerant, eosq; haberent, quos Senatus legerat, quærebat occasionem perdendorū principum, quæ tum demum inuenta est, cum ipsorum intelligerent inter se discordiā. Cū itaque contra Parthos Maximus, contra Germanos Balbinus essent profecturi, ludis quibusdā Scenicis, cū multi & milites & aulici occupati essent, milites in Palatio in eos impetū facientes, mutatis uestibus regalibus, de Palatio deturbarunt, perq; mediam ciuitatē ad castra traxerunt. Germanis uerò ad illorum defensionem occurrentibus, itinere medio laniatos, occiderunt, cū bienniū imperassent. Hunc finem habuerunt boni Imperatores, indignum sanē uita & moribus.

PVPIENVS MAXIMVS Numisma æreum percussit, in quo est corona triumphalis, ex Lauro contexta, in medio est hæc inscriptio: VOTIS DECENNALIBVS. S. C.

Fecit & BALBINVS Numisma æreum, in quo Pupienus, Balbinus & Gordianus nepos, sellis curulibus collocatis in suggestu, insident, Gordiano medium occupante locum inter utrunq;. Ante quos statua quædam stolata seminudo pectore consistit, sinistra cornucopiæ, dextra mensuram poculo haud dissimilem tenens, populo ascendenti per gradus de-

H 5

GORDIANVS IVNIOR, senioris nepos, natus, ut plures
asserunt, ex filia Gordiani, uel ex Gordiano, qui in Africa pe-
riit, Maximo & Balbino interemptis Cæsar cum esset, à militi-
bus, Senatu, populoque Romano ingenti fauore, maximo-
que studio & gratia Augustus est appellatus. A militibus ama-
tus, aui uel auunculi, siue patris memoria, qui ambo pro Se-
nato & populo Romano arma susceperunt, & militari morte
uel necessitate perierunt. In tantum diligebatur, ut Senatus &
milites eum filium, Populus delicias suas appellarent. Sed
indiciū non diu imperatori Gordiani mox subsecutum est.
Nam eclipsis solis maxima facta est, ut nox crederetur, neque
sine luminibus accensis, quicquam agi posset, & terræmotus
eiusque grauis, ut ciuitates etiam cum populis perirent. Ac su-
bito in Africa contra Gordianum conspiratio est facta, sta-
timque extincta. Bellum quoque Persicum imminebat, ad
quod dum esset profecturus, ne Imperium contemptibile ui-
deretur, uxorem duxit, filiam Misitheī doctissimi uiri, cuius
grauitate, & sanctimonia uitæ, multò nobilior Imperator est
factus. Profectus itaque ad bellum cum ingenti exercitu con-
tra Persas, per Mœsiam iter fecit, ac quicquid hostium in Thra-
cijs reperit, deleuit, fugauit, & expulit. Inde per Syriam, in An-
tiochiam uenit à Persis occupatam, ibique frequentibus præ-
lijs pugnauit ac uicit. Sapere Persarum rege submoto, Antio-
chiam, Carras, Nisibin, quæ sub Persarum Rege erant, rece-
pit. Quæ omnia Senatui scribens Gordianus, Misitheo so-
cero accepta retulit. Vnde Senatus Dijs supplicationes, Gor-
diano triumphum decreuit, & Misitheo currum triumphale-
m, & titulum magnorum honorum, cum his uerbis, MI-
SITHEO EMINENTI VIRO, PARENTI PRIN-
CIPVM, PRAETORI TOTIVS VRBIS, TVTO
RI

RI REIPVB. S. P. Q. R. VICEM REDDIT. Sed ista felicitas longior esse non potuit. Nam Mithreus artibus Philippi, qui eum uehementer timebat, occisus est, qui per medicos curauit, ut cum poculum iuberetur, sistendi uentris gratia, accipere (effusione enim alui laborabat) poculum daretur, quo magis solueretur, atque ita extinctus est. In cuius locum ipse successit, & à Gordiano Præfectus, & parens est appellatus. Sed omnis beneuolentiæ, pietatis ac beneficii immemor Philippus, Gordiano quoque insidias struxit, quippe ut eum in odium militum duceret, naues frumentarias, quas Mithreus prius in exercitum aduexerat, abduxit, & milites in loca, in quibus annonæ haberi non poterat, deduxit. Dehinc artibus milites circumuenit, ut Philippum Imperatorem poscerent, quod iuuenis Imperium regere non posset. Imperium igitur Philippo est commissum, iussuque à militibus, ut quasi tutor eius, cum Gordiano pariter gubernaret. Suscepto Imperio Philippus breui in eam superbiam uenit, ut Gordianum, neque in Imperatoris, neque in Cæsaris, neque in Præfecti, neque in Ducis alicuius loco haberet, & cum se uiuere tantum precaretur, clamantem ante conspectum duci, spoliari & occidi iussit, Anno ætatis **XXII**. Imperij **VI**. Morte eius Romæ nunciata, à Senatu inter deos relatus est. Milites apud Circeium castrum, sepulcrum in finibus Persidis fabricarunt: titulum huiusmodi Græcis, Latinis, Persicis, Iudæicis, & Aegyptiacis literis, ut ab omnibus legeretur, addentes: **DIVO GORDIANO VICTORI PERSARVM, VICTORI GOTHORVM, VICTORI SARMATARVM, DEPVLSORI ROMANARVM SEDITIO- NVM, VICTORI GERMANORVM, SED NON VICTORI PHILIPPORVM.**

In hoc Numismate est Imperatoris statua paludata, thorace picto induta, ocreata, redimita quoque tempora lauro, stans in suggestu, sinistra schedam tenens, dextra gestu quasi alloquens milites. Milites loricati & hastati coram eo stant, signa gestantes militaria, quibus Aquila, imago Imperatoris, uelabrum & Delphinus sunt imposita, subscriptum: **EXERC. PERS.**

Tranquillinam Mithrei uiri doctissimi ac eloquentissimi filiam, in uxorem duxit Gordianus, ac socerum Præfectum prætorij fecit.

Post Gordiani mortem, Senatus Marcum quendam uirum grauem & sapientem, quem Philosophum cognominat Zonaras, Imperatorem legit. Qui subita morte in palatio ubi habitabat decessit, nec successor dilatus est: statimq; lectus à patribus SEVERVS OSTILIANVS, qui repente cùm incidisset in morbum, medicis malè uenam soluentibus, occubuit. Interea literæ à Philippo ad Senatum missæ sunt, in quibus scriptum erat, Gordianum graui morbo affectum obijisse, & Philippum ab exercitu Imperatorem creatum, rogareq; uti Patres probarent. Senatus, qui rem nondum nouerat, Augustum Philippum appellauit.

In Numismate Marci, templum forma quadrata, in medio eius ianua apparet. In superficie & fastigio angulorum templi litui sunt infixi, in medio tecti ignis emicat. Inscriptio: CON-
SECRATIO.

SEVERI

SEVERI Numus habet in altera parte duas manus coniunctas, cum inscriptione: FIDES SENATVS.

M. IVLIVS PHILIPPVS ARABS, urbe Rostris Arabiae, ex ignobili genere ortus, patre nobilissimo latronum ductore, à teneris annis relicto patrio solo, militare coepit. Virtute rei militaris clarus, & insignis, Romam uenit, & sub Cæsaribus militauit, & per gradus promotionis ordinis comes, deinde Dux, post Præfectus prætorio est factus. Cum Gordiano contra Persas est profectus, ac Mithreum Præfectum prætorij, & socerum Gordiani fraude necauit. Post cuius mortem à Gordiano huius sceleris ignaro, Præfectus prætorij creatus, & exercitui præfectus est: ab eo tanquam parens dilectus, quo sua posset industria uti: ac consilio, ut olim Mithreæ consilijs. Tali successu Philippus insolentior factus, de Imperio cogitauit, multisque artibus odium militum in Gordianum concitans, eum tandem interfecit, sibi que Imperium rapuit. Senatui mox literas scribit, Gordiano morbo extincto, se ab exercitu Imperatorem creatum. Deceptus Senatus credidit, ipsumque Augustum appellauit. Facta pace, percussorque cum Persis foedere, Mesopotamia & Assyria hostibus relicta, passus uicticium armorum dedecus, in natali agro, urbem sui nominis Philippopolim condidit, Philippumque filium in itinere consortem Imperij fecit. Ad Urbem profectus, haud gratus eius aduentus fuit, quod prouincias amiserat. Studens omnium animos sedare, cum inducto Persis decreto, illis bellum indixit, sperans ignominiam abolere, res sine sanguine peracta est, Persis prouincias restituere pollicentibus. Deinde anno Imperij 11. x1. Cal. Maij, eò quod esset milesimus annus urbis conditæ, ingenti pompa magnoque sumptu, & apparatu Seculares ludos celebrauit. Scenicos quoque ludos in Pompei theatro, tribus diebus, totidemque noctibus perui-gil populus spectauit, funalibus atque lychnis uincens.

Circenses etiam dedit, in quibus certamine currendi quadragessimus equorum è carcere missus est numerus. Hæc omnia Philippus exhibuit, licet Christianus esset, & primus Cæsarū, qui Christum professus est. Interea Scythæ, qui Misitheo fidem præstiterant, audita eius morte, facta irruptione, limites transgressi, urbes & agros Rom. Imperij deuastare, prædas abducere, incendia suscitare, cædes undiq; facere. Contra quos Philippus propere expeditionē parat: cui Marinus quidā Dux limitis Sarmatici præficitur, sed eo militari seditione oppresso, Decius uir clarus, cū supplemento copiarū à Philippo mititur. Qui concordī assensu, statim à militibus Illyricanis Imperator est electus. Dux experientia rerū cautus, ne à principe causari posset, néue locū calumnijs præberet, per fidissimum nuncium literas ad Philippū misit: quibus se excusat, promittens dignitatē se abdicaturū, ad quā inuitus tractus esset. Philippus his motus excusationibus, expeditionē, scriptis etiam nouis legionibus, cōtra Deciū parauit, eductisq; copijs profectus, ingentibus minis palām asserens, se Deciū cum toto scelerato exercitu perditurū. Sed mente turbatus, ac uelut furore concitus, à militibus Veronæ cæsus est. Et Romæ filius eius à Prætorianis interfectus, Anno Imperij v.

In huius Numismate Amphitheatrū cum omnibus suis ornamentis adparet, in quo ludi celebrantur Seculares. Seculares ludos cū celebrauit Philippus, has beluas exhibuisse memoratur: Elephātes xxxii. Alces x. Tigrides x. Leones mansuetos lx. Leopardos cicures xxx. Hiēnas x. Hippopotamū x. Rhinocerotem i. Arcelontes x. Camelopardalos x. Onagros xx. Equos feros xl. Gladiatorum paria mille.

PHILIPPVS filius Philippi & Seueræ ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ, hoc est irrifibilis fuisse traditur, & adeo seueri ac tristici animi, ut iam tum à quinquenni ætate nullo prorsus cuiusquā commento, ad ridendum solui potuerit: Patremque quondam in ludis

Iudis Secularibus petulantius cachinnantem (quanquam adhuc tener) uultu notauerit auerso. A patre confors Imperij declaratus, Romæ à Prætorianis, duodecimum agens annum, est interfectus.

Huius Numisma continet Imperatoris statuam loricatam, paludatam, ocreatam, dextra sceptrum, sinistra hastile ferentem, à cuius tergo est Tribunus paludamento indutus, ex utraq; Imperatoris statuæ parte, signa militaria sunt posita. Inscriptio talis legitur: PRINCIPI IVVENTVTIS.

Alia moneta horum Imperatorum, in qua duæ uictoriæ alatae Laureatæ, pectore seminudo clypeum tenent, in quo hæc sunt scripta: VOTIS. Inscriptio uerò est: VICTORIAE AVGVSTORVM.

SEVERA AVGVSTA Philippi Imperatoris uxor, ex quo Philippum filium procreauit. Hæc Christum coluisse fertur, atque opera Fabiani Pontificis, cum marito & filio baptismate insignita.

MARINVS Dux limitis Sarmatici aduersus Scythas à fide Romanorum deficientes, Dux belli constituitur. Sed Imperator ab exercitu Illyricorum creatus, paulò pòst in seditione militari est interfectus.

In huius Numismatis posteriore parte, signa militaria tria uidentur, medio est aquila imposita cum inscriptione huiusmodi: **FIDES MILIT.**

M. Q. TRAIANVS DECIVS Imperator è Buali, inferioris Pannoniæ urbe, clarissimis parentibus natus, Vir artibus cunctis, uirtutibusq; instructus, à cunabulis semper spem bonâ præbuit futuræ indolis. Ad amplissimas dignitates non ambitione, nō emptis suffragijs, sed uirtute & bonis moribus peruenit. A militibus Illyricanis primùm Imperator factus, dehinc à Senatu Augustus est dictus. Cū magnitudinē Imperij contēplaretur, P. Cornelium Luciniū Valerianū, uirū militarem, egregijs uirtutibus ornatum, annum agentem iam **LX.** exercitui præfecit. Ob uitæ præstantiam omnibus charus fuit. Ius quintæ relationis & Proconsulare Imperium,
Ius

ius Tribunitiæ potestatis arbitrio S. P. Q. R. permisit, Patriæ patriæ cognomine contentus. In Gallia ciuiles motus sedauit. In Vrbe commoratus, cogente Senatu filium suum Decium Cæsarem fecit, qui Patribus Rempub. commendans, unâ cum filio ad liberandas Thracias profectus est. Nam Scythæ & natalibus & terrestribus copijs omnia infestabant. Victor in primis congressibus hostes in angustias locorum, quæ in Dardanijs sunt, compulit & obsedit, expugnassetque, ni proditus à suis fuisset. Nam hostium dux per legatos petijt, uti relicta omni præda sineret cum suis abire trans Istrum. Romanus Imperator negauit, auidus illos perdendi, qui toties fractis foederibus irruerant, & qui prouincias Rom. Imperij sæpius inuaserant. Iamque ad obsidendos aditus Trebonianum Gallum ducem limitis Mœsiæ cum bona parte copiarum misit. Sed consilio Imperatoris per Gallum barbaris patefacto, Imperator & filius insidijs circumuenti occubuerunt. Senior equo sedens, ne uiuus in manus hostium perueniret inter densas hostium elapsus turbas infilijt in uoraginem paludis, nec cadauer eius diligenter quæsitum, repertum est. At filius in primo confictu est extinctus. Vixit pater annis L. & regnauit cum filio biennio nondum finito. Quidam scribunt Decium cupientem Philoppoli opem ferre, fugatum esse, reparatisque in Mœsia uiribus, redijsse ad hostes, qui Philippolim ceperant, & Priscum sibi Ducem conciliauerant, in ipso congressu ictum sagitta Decium filium decessisse, & patrem, uel ut filij mortem ulcisceretur, uel ut morte sua dolori finem inueniret, in confertissimos se immisisse hostes, & nusquam apparuisse. Sic periit Decius pater bonitate Traiano adæquatus, qui etiam nomen optimi principis, iudicio Senatus meruit, atque inde appellatus, IMP. CAESAR. M. Q. TRAIANVS DECIVS AVGVSTVS, ab exercitu Illyricano mirè dilectus. Vir artibus cunctis, uirtutibusq; instructus, placidus & comis, armisque promptissimus. In omnibus laudandus, si à Christianorum supplicijs abstinuisset. In quos plurimum defæuit, crudelisque fuit, ac plures martyrij corona affecit.

Numum percussit DECIVS: in cuius posteriore parte templum sex columnis ordinationis Corinthiæ fulcitum, conspicitur. In frontispicio eius inter ternas columnas loco summo est Tympanum continens sculpturâ paræ statuarum in solio sedentis, & aliarum utrinque procumbentium. Sub Tympano est fenestra, & in ea statua Vestæ stolata posita. In medio templi ara uidet, in cuius basi sculpti duo pulli sunt farinâ coligentes, & supra eos uariæ fructuum ligaturæ. Dextræ aræ parti quatuor laniones seminudi & Laureati adstant, unus genibus procumbens, bouem mactandum cornibus trahens

Alter sympulum utraque manu ferens : Tertius tibijs canens : Quartus manum, instar lætantis extollens Sinistro aræ lateri Imperator sinistra schedam, dextra patinam supra ignem in ara positum, uestitu longiore indutus, lauroque ornatus, adstat. A dextra eius sacerdos uelatus cernitur trullam lantoni porrigens, adhortanti similis, ut sibi sacrificanti ex sympulo sanguinem infundat. A tergo Imperatoris filius eius DECIVS laureatus & paludatus puerum ducens, apparet, cum tali inscriptione: P. M. TR. POT. COS. II. PP. S. C.

Numisma DECII filij in posteriore latere habet statuam Imperatoris paludatam, ueste succinctam & ocreatam, sinistra hastam, dextra protensa raram palmæ ferentem, cum inscriptione: PRINCIPI IVVENTVTIS.

VIBIVS TREBONIANVS GALLVS, Patritiorum familia ortus, Dux limitis Mœsiæ à Decio factus, in coplus fortunæ, quàm fidei fuit. A legione, quæ integra in prælio Scytharum manserat, Imperator est electus. Qui de exercitu Romano superfuerant, ad hunc confugerunt, uelut seruatores reliquiarum Rom. exercitus. Quo rumore adductus Senatus, Augustum appellauit, licet & ipse scripserit, & cum Scythis fœdus inierit, nō sine Rom. nominis ignominia. Tūc primum diuturno & libero potentatu Pop. Rom. Barbaris tributa pependit Dragmarum aurearum cc. & tum primum iugum Scythicæ seruitutis accepit. Sed hoc non contenti Barbari, incursiones etiam undiq; fecerunt, prædæ abegerunt, Dardaniā, Thraciam, Thessaliam Macedoniamq; & Hellada infestarunt. Alia non satis fuit tuta, Italiæ quoq; bellum intenterunt. Sed opera Aemiliani ducis limitis Mœsiæ rapacissimi hostes, non sine magna cæde, in suas s. litudines redire coacti sunt. Re itaq; ab Aemiliano contra Scythas feliciter gesta, ab exercitu Imperator salutaris est. Gallus interim Romæ agens,

au-

audians Aemilianum Imperatorem creatum, filium suum C. Vibium Volusianum, consortem Imperij fecit, atque ad opprimendum Aemilianum cum filio profectus est. Sed in primo congressu deferentibus cum militibus suis, adhærentibusque Aemiliano cum filio cæsus est, cum regnassent annos II. & VIII. menses. Patris ætatis anno XLVII. Sic Imperium eius, quod dolo & proditione, non uirtute assecutus erat, breuissimum fuit.

Figura bouis in altero GALLI Numismatis latere uiderur, ante quem cultri in uagina conditi, positi sunt. Prope eum uelut labrum infixum est, in quo hæc scripta leguntur: LEO III. GALL. Inscriptio est, CVLTV ROMAE. Infra scriptum, TAO.

IN VOLVSIANI Numo templum sphaerica figura quatuor columnis Corinthiacis insistent, apparet, intrinsecus uarijs fructuum & frondium ligaturis ornatum. In medio eius statua stolata consistit. In pinnaculo templi alia statua est collocata cum inscriptione: IVNONI MARTIALI.

AEMILIANVS LYBICVS in Mauritania ortus, à pueritia cœpit stipendia mereri: & cum pro ætate honores promotionis non deessent, Dux limiti Sarmatico in Mœsia à Decio præpositus est. Scythas, qui prouincijs Romani Imperij uastabant, adortus, non fugauit modò, sed etiam bona ex parte profligauit, illorumque regiones abactis prædis penè exhaustis. Post uictoriam præmijs militibus promissis, persolutis, adeò gratus uictori exercitui fuit, ut ab eo Imperator sit appellatus. Ad quem opprimendum Gallus cum filio profectus, in primis prælijs ambo cæsi sunt. AEmilianus statim ad Senatum scribens, docuit se Imperatorem lectum esse, promissitque se liberaturum Thracias, & Mesopotamiam,

Armenias recuperaturum, & depulsurum undique hostes nominis Ro. Sed priusquam opus aggredereur, milites, qui in Alpibus erant, Valerianum Imperatorem eligunt. Quo nuntio accepto, qui Aemiliano erant, ne civili bello & cognatorum sanguine se inuicem inficerent, contemplantes præterea humilitatem generis Aemiliani, & nobilitatem Valeriani, simul & laudatissimos eius mores, Aemiliano apud Spoletum interfecto, Censorio uiro Valeriano se tradiderunt. Sicque res solo ducis capite peracta est. Imperauit Menses tres. Vixit annos XL.

In huius Numismatis altera parte apparet statuae pallio succincto, galea cristata capiti imposita, sinistra hastam, dextra ramum lauri gestans, pede dextro globum calcans, cum huiusmodi inscriptione, VIRTVS AVG.

P. CORNELIVS LICINIVS VALERIANVS, nobili progenie ortus, ex patre Valerio Flacco, uita & moribus laudatis, ad omnes dignitatum gradus peruenit, cuius per annos LXX. uitæ probitas, in eam conscendit gloriam, ut per omnes honores & magistratus laudabiliter gestos, Imperator fieret, non ut solent tumultuario populi concursu, non militum strepitu, sed iure meritorum. Imperator itaque factus, maximam de eo spem fortuna sefellit. Nam cum in Persidem profectus esset, & cum Persis bellum gereret, à Sapore Persarum rege uictus, captusque est, cum ductu cuiusdam sui Ducis, cui summam rerum commendauerat, in ea loca esset deductus, siue fraude, siue iniqua hoc euenit fortuna, unde nullis uiribus, nullo consilio, nulla industria elabi poterat. Captus ignobili, miseraque, ac perpetua seruitute apud Parthos conuenit. Quoad enim uixit, rex Sapor eo incuruato pedem ceruicibus eius imponens, equum ascendere solitus erat, pro sca bello eo usus. Quanquam amici Reges Armeniorum, alijque
fi.

finitimi principes, Saporem regem ea uictoria nimis elati, literis admonerent, ne ea uictoria abuteretur. Quinimò & Baetiani, & Histri, & Albani, & Tauroschythæ Romanis auxiliafanè polliciti sunt pro liberando Valeriano. Sed nihil motus Sapor Rex Valerianum crudelissima morte, eò quòd esset crudelissimus, à ceruicibus cutem ad imos pedes detrahendo, necauit.

Huius monetæ posterior pars continet statuam uictoriæ palatæ stolatam, pectore seminudo, dextra extensa, coronam lauream, sinistra rani palmæ ferentem, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

VALERIANVS iunior alia, quàm Gallienus matre genitus, forma conspicuus, uerecundia probabilis, eruditione pro ætate clarus, moribus periucundus, atque à fratribus dissolutione seiunctus, à patre absente Cæsar est appellatus, à fratre Augustus. Nihil habet prædicabile in uita, nisi quòd fuisse nobiliter natus, educatus optimè, & miserabiliter cum fratre Gallieno interemptus, & circa Mediolanum sepultus, addito titulo: CLAUDII IVSSU VALERIANVS IMPERATOR.

Numisma hoc ex ære, uetustate adeò consumptum fuit, ut in priore parte præter nomen eius, Græcis etiam literis scriptum, nihil legere potuerimus. Nos igitur commoditatis causa inscriptionem Latinam addidimus. In posteriore parte uidetur statua Imperatoria Valeriani patris palliata, loricata, sedens, cuius dextra statua muliebris, stolata, seminudo pectore, dextra temonem, sinistra cornucopiæ gerens, assistit. A sinistra uerò statua alia Valeriani filij loricata, pallio de collo pendente, conspicitur. Ad pedes horum media statua expansis brachijs iacet, dextra fulmen tenens, in sinistra quid habuerit, propter uetustatem cognoscere non licuit. Inscriptionem huiusmodi characteribus habet:

ΔΑΝΤΙΟΧΕΑΝ ΝΗΤΕΟΑΩ.

Infra subscriptum: H. C.

I 3

LICINIUS GALLIENUS Valeriani Imperatoris filius, Valeriani iunioris frater, oratione, poëmate, atque omnibus artib. clarus: ab initio Cæsar, deinde Augustus a patre est appellatus, eiſque Imperium commiſſum. In initio Imperij nulla præclara geſſit. Sed patre capto, cùm plerique captiuitatem eius mœrerent, ille ſupramodum lætatus eſt, eò quòd ceruicib. ſuis grauitas paterna eſſet adempta, ac ſe totum ludibrijs, uino, mulierculis, popinis, lenonibus, ac mimis dedit, Calligula: & Vitellio ſimilinus: cùm interim Imperium Romanum per xxx. Tyrannos inuaderetur, dehoneſtare, & mulieres imperare pateretur. Gallienum fortuna diutius, quàm oportebat, reſeruauit. xv. enim Imperij anno, cùm aduerſus Aureolum profeſſus eſſet, eumque apud pontem, qui ex eius nomine Aureolus appellatur, obtentum detruſumque Mediolanum, obſediſſet, eiſdem Aureoli commento à ſuis cum fratre Valeriano eſt interſectus, ætatis anno L. cùm imperaſſet annos xv. cum patre vii. & ſolus viii.

In huius ærei Numi parte altera, arcus eiſdem Imperatoris cum ornamentis quibuſdam appenſis, & columnis utrinque conſpicitur. Hic arcus adhuc in Cælio monte iuxta ædem S. Viti nullis ornamentiſ inſignis, ex lapide Tyburtino, cernitur, & in eo legitur titulus huiusmodi: **GALLIENO CLEMEN-
TISSIMO PRINCIPI, CUIVS INVICTA VIRTUS SOLA
PIETATE SUPERATA EST, ET SALONINAE SANCTIS-
SIMAE AVG. M. AVRELIVS VICTOR DEDICATISSI-
MVS NUMINI MAIESTATIQUE EORVM.** Quidam triumphalem arcum eſſe uoluer. Sed cum triumphus nulla appareant indicia, neque conſtet de triumpho, fiatque in eo titulo de Salonina mentio, arbitramur in gratiam ipſorum ob aliquod beneficium ab ipſo Aurelio poſitum, & ſuper eodem ſtatuum Gallieni, & ipſius Saloninæ locatam eſſe.

Licinius

Licinius Gallienus filium habuit Gallienum, Saloninum cognominatum, uel quòd apud Salonas natus esset, uel à matre Salonina, unde etià inscriptio uetus adhuc legitur: **GALLIENO MINORI SALONINO.** quem in locum Cornelij Valeriani filij sui in iuuenta mortui, subrogauit. Puer adhuc decennalis à Gallis non sua sed patris causa necatus est.

Posterior Numismatis huius pars habet statuam muliebrem stolarum, pallium manibus expandentem, quo bouem à dextra, leonem à sinistra sibi stantem regit, cum tali inscriptione: **DN SCOLVM.** infra subscriptum: **AN. XII.**

SALONINAM PIPERAM, VEL PIPAM nomine in uxore habuit Gallienus, ex qua Saloninum genuit. Hanc perditè dilexit, atque per pactiōem, concessa parte superioris Pannoniæ, à patre Marcomannorum rege suscepit.

HELENA Gallieni Imperatoris altera uxor.

SERIES XXX. Tyrannorum, qui Valentiniano magnis bellicis Perfici occupato necessitatibus, & Gallieno luxui uacante, Imperium partim ui, partim dolo inuasērunt, quorum Numismata prius non edita, addidimus.

CYRIADES patrem Cyriadem fugiens diues & nobilis, cum luxuria sua & moribus perditis sanctum semen grauaret, direpta magna parte auri infinitoque pondere argenti, ad Persas se contulit. Saporis regi sociatus, bellum Romanis intulit. Capta Antiochia & Cæsarea, Cæsareanum nomen accepit, atque inde à militibus Augustus uocatus. Cum omnem Orientem uel uirium audacia, uel terrore quateret, patrem uero interemisset, ipse per insidias suorum, cum Valerianus iam ad bellum Persicum ueniret, occisus est.

In huius ærei Numi parte altera apparent duæ equestres statuae, laureatæ & paludatæ, Cyriadis & Valeriani, dextris hastam ferentes, ambæ colloquentes, quas præcedit uictoria alata, sinistra trophæum gerens, dextra gestus uocanti similis, ut sequantur. Milites uero signa militaria gestantes, eas sequuntur, cum inscriptione: IMPERATORVM AVGG. Infra subscriptum est: ADVENI ANTH.

CASSIUS LABIENVS POSTHYMIVS uir Romanus. Huc quasi ex gregario milite sua uirtus ad dignitates prouexit. In omni uita usque adeo grauis, ut Gallienus filium suum ei credere institutum. Ob contemptum Gallieni, qui luxuriæ & popinis uacabat, à Gallis Imperator cum omni exercitu est electus. Sed cum annos VII. Gallias instaurasset, submotis Germanicis gentibus, & Romano Imperio in pristinam securitatem reuocato, à Gallis semper rerum nouarum cupidus, Lolliano agente interemptus est.

In hoc Numismate est statua Imperatoris togata stans, dextra schedam tenens, sinistra mulierem ante se flexis genibus procumbentem subleuans. In medio uasculum floribus repletum, est positum cum inscriptione eiusmodi: RESTITVTORI GALLIAS.

POST-

POSTHVMIVS IVNIOR, à patre Cæsar, ac deinceps in eius honore Augustus appellatus, ita literis omnibus instructus, ac in declamationibus tã disertus, ut eius controuersia Quintiliano dicantur insertæ. Ac ob hanc solam uirtutem literis notus, unâ cum patre interfectus est.

In parte posteriore Aesculapij statua comata, barbata, pectore seminudo, dextra baculum serpente circumuolutum tenens conspicitur, cum inscriptione: SALVS EXERCITV.

DE AESCVLAPIO multi uariè scribunt. Alij enim dicunt eum esse Apollinis & Coronidis filium; Medicinam primum ab Apolline patre institutum, mortalibus inuexisse, atq; aded in ægrotorum curatione excelluisse, ut mortuos ab inferis excitare diceretur: ob id apud Iouem accusatum, fulmine ictum ferunt. Alij affirmant Aesculapium incertis parentibus natũ, & expositum in monte Titthæo à capra nutritum, & à cane custoditum, demum ab Aristane pastore repertum, & seruatu ob radios & uultus splendorem, Chironi traditum, didicisse medicinam, eamq; Epidauri exercuisse. Quorundam etiã opinio est, ex Coronide, quæ à sacerdotibus (ut uerisimile est) in Apollinis templo uitiata fuit, natum, Artem medicam ab Api Aegypcio non obscuro inter eos, qui illic erant templi ministros, percepisse. Ea percepta uoluisse ulterius in Aegypriorum urbibus morari, sed lucri cupidum, & consiliis turpibus obnoxium, omnem circuisse orbis regionem, ab omnibus lucra petentem, & uenale studium suum languentibus exhibentem. Inflatumq; ob scientiam, se deum etiã nominasse, & mortuos ab inferis excitare posse iactasse: Venientemq; ad Epidaurios, & ibi summã sibi gloriam arrogantem, fulmine ictum perrixisse, poenam illi dignissimam Deo inferente. Pluribus autem in locis cultus est Aesculapius, præcipuè Romæ in insula Tyberina, quæ biremis formam habere uidetur, & formam acce-

piſſe eius naſſis, qua Aefculapius Romā aduectus eſt. Vbi ſingitur in manu habere baculū nodofum, quod ſignificat diffi cultatē artis: laurea coronatus, quod ea arbor plurimorū ſit remediōrū, & Draco eius tutelæ additus, ꝑ uigilantiſſimū ſit animal, quæ res ad tuendā ualeitudinē ægroti maxima eſt.

LOLLIANVS, cuius rebellionē Poſthumius eſt interem ptus, in locum Poſthumij ſubrogatus, delatum ſibi à Gallis Imperium aſſumpſit: Auguſtus dictus, pleraſq; Galliæ ciuita tes, nonnulla etiam caſtra, irruptione Germanorum diruta, integrauit. Cumq; nutans Galliēni luxuria Imperium, in pri ſtinum ſtatum reformaſſet, à militibus, quod in labore nimis eſſet, occiſus eſt.

In hac moneta adparet ſtatua LOLLIANI laureati, paluda ei, equo inſidentis, militibus ſigna militaria ſerentibus, con cionaturi, quem ſequitur alius miles labarum geſtans. Inſcri ptio talis legi: FIDES MILITVM. Infrā: EXERCITVS GALL.

POSTHVMIVS SENIOR cū ſe uideret multis Galliēni ui ribus peti, VICTORINVM militaris induſtriæ uirum in Impe rij principatum uocauit, adhibitis ingentibus Germanorum auxilijs, cumq; diu bella traxiſſent, uicti ſunt. Interſecto ue rō Lolliano, ſolus Victorinus Imperio potitus eſt. Sed cū corrupendis militum matrimonijs uacaret, à quodā actua rio, cuius uxorem conſtuprauerat Agrippinæ, cum filio, qui adhuc puerulus erat, interſectus eſt. Vir fuit alioqui fortissi mus & optimus Imperator, uirtute Traiano, clementia Anto nino, grauitate Neruæ, gubernando ærario Veſpaſiano, cen ſura uitæ Pertinaci, & ſeueritate militari, Seuero comparatus à ſcriptoribus.

NVMISMA IUNIORIS.

Aureus hic numus in altera parte continet Aram, in qua

est ignis iniectus. A dextra aræ parte est muliebris statua, longiore ueste induta, dextra globū Imperatori ab altera aræ parte stanti offerens, sinistra schedā tenens. A tergo eius duo signa militaria Labarū & Aquila, sunt collocata. Imperator loricator & paludatus ab altera aræ parte stans, sinistra sceptrū gerit, dextra globū oblatum recipit. A tergo eius Tribunus militum adparet, cum tali inscriptione: VICTORIA MATRIS CASTRORVM. Infrā subscriptum: F. M. P. A.

VICTORINVS IUNIOR Victorini filius, Cæsar à patre appellatus, unā cum eo adhuc paruulus à militibus est interemptus, ac circa Agrippinā sepultus. Extant adhuc apud Agrippinam sepulcra breui marmore, in quibus hæc inscriptio legitur: HIC DVØ VICTORINI TFRANNI SITI SVNT.

NUMISMA SENIORIS.

In Numismate senioris Victorini statua muliebris ueste longa, brachijs seminudis, dextra temonem, sinistra cornucopiæ tenens, adparet, cū inscriptione: PROVIDENTIA AVG.

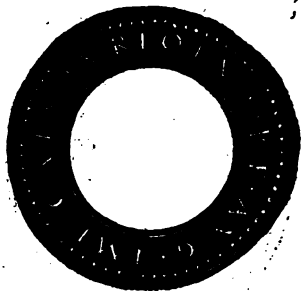

MARIVS, aliàs MAMVRIVS seu VECTVRIVS, faber Ferrarius, armorum opifex, post superiores interemptos, imperium assumpsit. Vir strenuus, ac militaribus usque ad Imperium gradibus euectus, in quo triduo tantum permansit. Occisus enim à quodam milite operario eius in officina fabrilis. Qui gladio in eum ruens, dixit, HIC EST GLADIVS QVEM IPSE FECISTI. Miræ fortitudinis homo fuit in manibus & digitis, adeo ut currus digito salutari sisteret, & fortissimos quosque uno digito sic affligeret, quasi ligna vel ferri obtusioris ictu percussi, dolerent, multos quoque digitorum allisione contereret.

FVSCO ET BASSO COSS. Gallieno uino & popinis uacante, & cōtinuatione luxuriæ omnia deperdēte, INGVRS

qui Pannonias tunc regebat, à Mœsiacis legionibus, cætera Pannoniorum ualentibus Imperator est dictus. Neq; in quouam melius consultum à militibus uidebatur, quam quòd instatibus Sarmatis Imperator est creatus, qui fessis rebus meri sua uirtute posset. Sed à Gallieno conflictu habito uictus est. Ac cum in omnes nullo respectu Gallienus sæuisset, adeò ut nonnullas ciuitates uacuas à uirili sexu relinqueret, ueritus eius crudelitatem Ingenuus, ne in manus eius perueniret, pugione se transodit, Vir fortissimus, Reipub. necessarius, & militibus acceptissimus.

Aerei huius Numi pars posterior habet statuam muliebrẽ, brachijs nudis, sinistra labarum gerentem, dextra globum Imperatori offerentem. Ab Imperatoris tergo Tribunus adparet militũ. Inscriptio adiecta: PANNONIA VIRTVS AVGVST. Subscriptum: SIRM. P.

REGILLIANVS gentis Daciæ Decibali ipsius affinis, uir in militari re semper probatus, & Gallieno iam antè suspectus, quòd dignus uideretur Imperio. In Illyria ducatum gerens, contra Sarmatas multa feliciter gessit. Mœsis autoribus Imperator est factus. Fuit ei lubricum ac penè ridiculum principiũ ad Augusti nomen occupandũ. Nam in coena quadã cum Valerianus Tribunus quæreret Etymologiã proprii nominis Regilliani, & quidã responderet à regno, Milites eo nomine putarunt illum Imperatoria dignitate honestandũ, ac sequenti die cũ processisset, Imperator à principibus est salutus. Autoribus tamẽ Roxolanis (quos Moscouitas appellamus) consentientibusq; militibus, & timore prouincialium, ne Gallienus grauitè sæuaret in eos, interemptus est.

In hoc Numismate continetur Templum forma quadrata, in modũ templi Pacis factum, in cuius medio unica est ianua, igne

igne in testō emicante, cum inscriptione: CONSECratio.

AVREOLVS Dux exercitus Illyrici, in contemptum Gallieni, à militibus coactus est sumere Imperium. Cumq; Gallienus contra eum, tanquam uirum fortem, frustra sæpius pugnasset, cōmunicato cum eo Imperio pacem fecit. Huius cōmento paulò pōst Gallienus à suis interfectus est. Ac ipse pōst eundem cum Gallieno cōflictum circa Mediolanum in ponte, qui Areolus dicitur, à Clodio est occisus, atq; illi sepulcro humiliore, ut Tyranno, & Epigrammate donatus.

Capto Valeriano clarissimo principe, & Aureolio usurpante Imperium, ac exercitibus de alio Imperatore eligendo cōsultantibus, cōsilio Balistæ præfecti Valeriani MACRIANVS uir fortis, constans, integer, probatus in Rep. & diues cū duobus filijs Imperator creatus est. Ac statim utcunq; rebus in Oriente cōpositis, filioq; uno relicto, contra Gallienum profectus est. Sed cū XLV. milia militum secum ducens in Illyrico, uel in Thraciarum extremis congressus esset, cum Domitiano Aureoli Duce fortissimo & uehementissimo, uictus, cum filio interemptus est, exercitu suo in potestatem Aureoli ueniente.

In parte posteriore monetæ huius adparent tres statuae Macriani senioris, & filiorum Macriani, & Quæti, sedentes in sellis curulib. in suggestu positæ, à quorū tergo statua Palladis, nudo pectore, brachijs expansis, utraq; manu uasa quædā pecunia repleta ferens, cōspicitur. Ante eos alia statua, Mineræ scilicet, uidetur, donatiuū militibus per scalas suggestui applicatas, ascendentibus præbens, cū inscriptione: PONT. MAX. TR. POT. Subscriptum uerò: LIBERALITAS AVGG.

MACRIANVS IUNIOR matre nobili, patre forti uiro natus, à Valeriano Tribunus constitutus, multum in armis po-

tens, cum patre Augustus appellatus, cum eodem à Domitiano uictus, & triginta milibus militum spoliatus, necatus est.

QVINTVS Macriani senioris filius, Balistæ iudicio cum patre, & fratre Imperator est dictus. Adolescens Imperio dignus, ab Odenato, qui iam certior factus Macrinianum seniorem, & filium ab Aureolo uictos & occisos, milites quoque in eius potestatem concessisse, quasi Gallieni uindicaret partes, est interfectus.

Hæc moneta refert muliebrem statuam, ueste longiore: eaque succincta, brachijs nudis, sinistra uestem subleuat, dextra lilium gerit, cum inscriptione: **SPES PVBLICA**.

ODENATVS PALMIKENVS Decurio, congregata magna militum copia, agrestiumq; manu, rem Romanâ tutatus est. Nam nisi Imperium suscepisset, in Oriente res perditæ essent. Assumpto primo nomine regali cum Zenobia uxore, & filio maiore Herode collectis copijs in Persas profectus, Nisibim primùm, & Orientis pleraq; cum Mesopotamia in potestatem recepit. Ad Ctesiphonta usq; profectus, Saporé regem, cum liberis in fugam uertens, regios thesauros, regiasq; concubinas cepit. Inde ad Orientem se uertit, Macrianum, qui aduersus Gallienum Imperium assumpserat, oppressurus: sed illo iam profecto contra Aureolum & Gallienum, ibique interempto, Quietum interfecit. Composito Orientis statu, à Consobрино suo Mæonio, qui & ipse Imperiû sumpserat, simul cû filio Herode est occisus. Vir acer in bellis, & uenatu memorabili semper inclutus, qui à prima ætate capiendis Leonib. & Pardis, Vrsis, cæterisque syluestribus animalibus sudorem officij uirilis impendit: quiq; semper in syluis ac montibus uixit, perferens calorem, pluuias, & omnia mala, quæ in se continent uenatoriæ uoluptates, quibus obduratus Solé & puluerem in bellis Perficis tulit.

HERO-

HERODES non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre Imperium accepit, homo omnium delicatissimus, prorsus Orientalis, & Græcæ Orientalis, cui quicquid regalium concubinarum, quicquid gemmarum diuitiarumq; cepit Odenatus, eidem tradidit, paternæ indulgentiæ affectione permotus, cum patre simul periit.

In huius Numismatis altera parte, Ara quadrata forma, & in cuius suprema superficie ignis conspicitur. Inscriptio talis legitur: **PRINCEPS IUVENTVTIS.**

MAEONIVS Odenati consobrinus, homo spurcissimus, in uidia ductus, Odenatum optimum Imperatorem cum filio interemit, Zenobia consentiente: quæ ferre non potuit, quòd Herodes priuignus priore loco, quàm filij eius Herennianus & Timolauus principes dicerentur, per errorem Imperator appellatus, breui luxuriæ suæ meritis, occisus est.

BALISTA uir insignis, eruditus, & in consilij uehemens, in expeditionibus clarus, ad gerendâ Remp. singularis, inter

triginta tyrannos cōnumeratur, de quo tamen scriptores ambigunt num imperauerit. Nam alij asserunt priuatū eum in agro suo apud Daphnen uixisse. Multi & sumpsisse illū purpuram & more Romano imperasse, exercitū duxisse, & de se plura promississe affirmant. Hoc tamē certō cōstat Valeriani præfectū fuisse, eiq; acceptissimū. Occisum per hos, quos Aureolus ad comprehendendū Quietum Macriani filium, quē prædam suam esse dicebat, miserat. licet quidam à gregario milite in Odenati gratiam, qui tum uniuersum tenebat Orientē, in tentorio suo cubantem occisum scribant.

In hoc Numismate æreo conspicitur statua muliebris, ex mensura, quam manibus fert, annonam effundens, à cuius tergo uasculum floribus repletum, est positum. Ante eam aliæ duæ adparent statuae: una flexis genibus, terræ procumbens, annonam in sinu excipiens, altera petenti similis. In infimo loco figura lunæ falcata & stellæ cernuntur, cum inscriptione: ANNONA AVGVST.

VALENS uir militaris, simul etiam ciuiliū uirtutum gloria pollens, proconsulatum Achaia, à Gallieno datum, magno honore gubernauit. Quem Macrianus uehementer reformidans, simul quōd in omni genere uitæ satis clarum norat, simul quōd inuicem sibi esse inuidia uirtutum sciebat, missō Pisone interfici præcepit. Sed Valens diligentissimē cernēs, ac prouidus, neque aliter posse sibi subueniri existimans, sumpsit Imperium, & breui à militibus interemptus est.

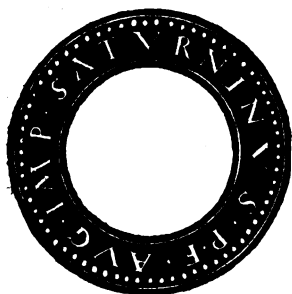
PISO ex nobilissima Pisonum familia, uir consularis, à Macriano ad interficiendum Valentem missus, Thessaliam accessit, atq; illic paucis consentientibus Imperium assumpsit, Imperator quasi Thessalicus appellatus. Vir summæ sanctimoniz, & temporibus suis frugi dictus, omnibus principibus acceptissi-

ceptissimus. Missis à Valente percussoribus trucidatus est, paulò antè, quàm à suis Valens occideretur, ei; postea à Senatu diuini honores sunt decreti.

In posteriore latere Imperator loricatus sellæ Curuli insidens, sinistra sceptrum, cui aquila imposita tenens dextra globum sibi oblatum à statua muliebri corona turrata ornata ante se stanti recipiens apparet. Ad pedes eius uas floribus impletum, positum est. A tergo uerò uictoria alata sinistra palmarum gerens, dextra coronam Imperatori impositura conspicitur, cum inscriptione: *THESSAL. AVGVST.*

Aemilianus apud Aegyptios in Gallieni odium, coactus est Imperium suscipere, consentientibus Aegyptiacis exercitibus. Ad regendum Remp. uigor ei non defuit. Nam Thebaidem totamque Aegyptum peragrauit, & quatenus Barbarorum gentes forti autoritate submouit, Virtutum merito Alexandrinus, uel Alexander uocatus. Parata in Indos expeditione, à Theodato captus uiuusque Gallieno missus, in carcere strangulatus est.

Huius argentei numi pars altera repræsentat statuam muliebrem, nudam, humi procumbentem, sinistro brachio canistro florib. abundante innitentem manu sinistra Cornucopiæ, dextra globum, cui insidet ciconia, tenentem. Aliam deinde equestrem statuam habet, dextra globum apprehendentem, quam sequitur miles labarum gerens, Inscriptione tali addita: *ADVENTVS AVG. AEGYP.*

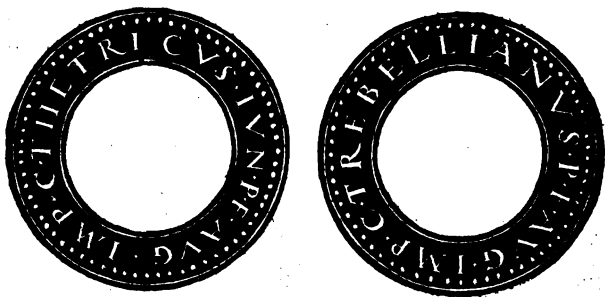
SATVRNINVS Gallieni dissolutionem ægrè ferens, à militibus coactus Imperium suscepit. Vir prudentiæ singularis, grauitatis insignis, uitæ amabilis, militaris disciplinæ obse-

K

uantissimus, Barbarorum uictoria clarus. Post multa strennuè in Imperio gesta, quòd esset militibus feuerior, & grauior, ab iisdem ipsis, à quibus electus, interemptus est.

TETRICVS SENIOR præsdatum in Gallia regens, Victoria matre Victorini interfecti suadente, Imperium suscepit, Augustusque appellatus. Cum multa praeclara egisset, & militum insolentiam diutius ferre non posset, maluit se grauissimo principi Aureliano subijcere, quàm insidiosis imperare. Sed Aurelianus nihil mite, nihil tranquillum cogitans, Senatorem Pop. Romani, eundem consularem, quique Gallias omnes prudentissimo consilio rexerat, per triumphum duxit, & postea non solum uiuere, sed etiam in summa dignitate, commissa illi tota Italia, manere passus est, illum saepe collegam, nonnunquam commilitonem, aliquando etiam Imperatorem appellans.

In hoc Numismate continentur signa religionis cum inscriptione: PIETAS AVG.

TETRICVS IUNIOR puerulus adhuc, à Victoria Cæsar est appellatus, cum patre ab Aureliano per triumphum est ductus, & deinde omnibus Senatorijs honoribus functus est, illibato patrimonio, quod ad suos posteros misit, semper insignis.

TREBELLIANVS in Isauria Princeps, quem cum alij Archipiratam appellassent, ipse se Imperatori dixit, monetam etiam suo nomine cudi iussit, & palatium in arce Isauriæ constituit. Cum se in intima Isaurorum loca munitus difficultatibus & montibus contulisset, aliquandiu apud Cilicos Imperauit

rauit. Sed per Gallieni ducem Causisoleum; natione Aegyptium, fratrem Theodoti, qui Aemilianum ceperat, ad campum deductus, uictus & occisus est.

HERENNIANVS ET TIMOLAVS Zenobia & Odenati filij, quorum nomine Zenobia usurpato sibi Imperio diutius, quàm foeminam decuit, Imperatoris habitu purpuratos concionibus adhibuit, quibus & ipsa semper interfuit. Ab Aureliano dicuntur interempti. Multi tamen morte naturali consumptos affirmant. De Timolao dicitur eum usque adeò bonarum literarum studiosum fuisse, ut in Rhetorem adhuc puer euaderet.

CELSVS, Vibio Pessiano Proconsule Africæ, & Fabio Pompeiano Duce limitis Lybici, ab Afris, ornatus peplo Deæ cœlestis, Imperator est appellatus. Hic priuatus ex tribunis in Africa positus in agris suis uiuebat, sed ea iustitia & corporis magnitudine, ut dignus uideretur Imperio. Sed per quãdam mulierem Gallienam nomine, consobrinam Gallieni, VII. die interemptus est, atque inter obscuros Principes uix relatus est.

K a

ZENOBIA, ex Cleopatra Ptolōmeorumque gente, Odonati uxor, Gallieno adhuc iniquissimè agente, accepto sago, & diademate Imperiali filiorum Herenniani & Timolai nomine, diutius, quàm scēmineum sexum decuit, imperauit, mulier peregrina, moribus ac uitæ integritate ornata, pulchritudine conspicua, tantæ castitatis, ut ne uirum suum sciret, nisi tentatis conceptionibus. Vixit regali pompa, Persico more, Regum Persarum more adornata, Imperatorum Romanorū more conuiuata est. Ad conciones processit galeata, cum purpureo limbo, gemmis dependentibus per ultimam fibriam. Historiæ Alexandrinæ, atque Orientalis ita edocta, ut eam epitomasse uideretur. Ab Aureliano uicta, in eius conspectum ducta, atque ab eo interrogata, quare ausa esset Rom. Imperatoribus resistere, respondisse fertur: IMPERATOREM TE ESSE RECOGNOSCO, QUI VINCIS GALLIENVM ET AVREOLVM, ET CAETEROS, PRINCIPES NON PVTAVI, VICTORIAM MHI SIMILEM CREDENS IN CONSORTIVM REGNI VENIRE, SI LOCORVM FACULTAS PATERETVR, OPTAVI. Deinde ab eodem per triumphum ducta ea specie, ut nihil pompabilius, atq; magnificentius populo Rom. uideretur, ita gemmis ornata, ut ornamentorum onere laboraret. Huic autem per Aurelianus uiuere concessum, matronæ more Romanæ, cum liberis uitam egit. Mulier uultu subaquilino fusci coloris, nigris oculis, spiritus diuini, incredibilis uenustatis: tanti in dentibus candoris, ut margaritas eam plerique putarent habere, non dentes.

In huius altera parte Zenobia galeata, loricata & paludata, in suggestu stans, dextra hastam ferens, concionari uidetur, utrinq; collocatis signis militaribus, ita ut à dextra labarum, à sinistra aquila appareat. Ante eam milites scutati & galeati cōspiciuntur audientes Imperatricem concionantem, quorum unus equum ducit, inscriptione adiecta: VIRTVS AVGVST. sub-

Subscriptum uerò, FIDES EXERCIT.

VICTORIA mater castrorum dicta, post occisos Posthumium, Lollianum, Marium apud Treuiros, Tetricum ad Imperium adhortata est, eoque regnante occisa est: quamuis nonnulli scribant eam fatali necessitate occubuisse. In cuius memoriam numi aurei, argentei & ærei cusi sunt, quorum forma apud Treuiros extat.

Numus hic æreus in altera parte imaginem refert aquilæ expansis alis fulmini insidentis. Inscriptio est Græcis characteribus, quæ tamen propter uetustatem cognosci non potuit.

TITVS Tribunus Maurorum, qui à Maximino inter priuatos relictus fuerat, timore uiolentæ mortis, ut tamen alijs placet, inuitus, coactus à militibus Imperium assumpsit. Quauis quidam dicant, eum ab Armenijs sagittarijs, quos Maximinus, ut Alexandrinus, & oderat, & offenderat principem factum. Vir imprimis erga Remp. domi forisque laudabilis, sed Imperio parum felix. Post uindicatam defectionem, quam consularis uir magnus Maximino parauerat, à suis militibus interemptus est.

In altera Numi huius argentei parte apparet templum figuræ quadratæ, cum inscriptione: CONSECratio.

CALPURNIA huius Titus uxor, sancta & uenerabilis scemina fuit de genere Censorinorum, id est, Pisonum, quam maiores uniuiusia sacerdotis inter sacratissimas sceminas adorarunt, cuius statuam in templo Veneris adhuc uidemus Argolicam, sed auratam. Hæc uniones Cleopatranas habuisse perhibetur, & lanceni centum librarum argenti, cuius plerique Poetæ meminerunt, in qua maiorum eius expressa ostenditur historia.

K 3

CENSORINVS uir planè militaris, & antiquæ in curia dignitatis, bis Consul, bis Præfectus prætorij, ter Præfectus Urbis, quartò Proconsul, tertio Consularis, legatus Prætorius secundo, quartò Aedilitius, tertio Quæstorius, extra ordinem quoque Persica legatione functus, etiam Sarmatica. Post omnes honores cùm in agro suo degeret senex, atque uno pede claudicans uulnere, quod bello Persico Valeriani temporibus acceperat, factus est Imperator, & scurrarum ioco, Claudius appellatus est. Cumque se grauissimè gereret, neque à militibus ob disciplinam Censoriam ferri posset, ab his ipsis, à quibus factus fuerat, interemptus est. Extat eius sepulcrum, in quo grandibus literis circa Bononiam incisi sunt omnes eius honores, ultimo tamen uersu adscripto : **FELIX AD OMNIA, INFELICISSIMVS IMPERATOR.**

FLAVIVS CLAVDIVS, à quo Constantinorum familia orta, è Dalmatis, uel, ut quibusdam placet, è Dardaniis originem duxit. Militaribus uirtutibus maximè clarus fuit. Sub Decio militans, inter fortissimos pugiles in Martiali iudicio, dum luctarentur milites, numeratus est, armillis, torquibusque donatus. Sub Valeriano, Illyrici exercitus Tribunus ac quintæ legionis Præfectus multa præclara gessit, adeò ut maximis muneribus ab eo sit affectus, licet etiam Decius eum donis sit profecutus, Gallieno ita charus, ut eum parentem & amicum appellaret, eiusque morientis sententia Imperator sit designatus. Imperium adeptus, leges optimas condidit, in malos animaduertit, fures iudices palàm uindicauit. Denique in gubernanda Repub. ita se gessit, ut eius stirpem ad Imperium Senatus Principesque eligerent. Aureolum tyrannum, qui grauior Reipub. fuerat, primo conflictu à Reipub. gubernaculis depulit, atque occidit, receptis regionibus, quas occupauerat. Sarmatas, Getas, Scythas, Quados, qui Romanum inuaserant Imperium, còsumpsit, Daciam recuperauit, Gothos & Sarmatarum

tarum uniuerſa genera, qui cupiditate prædæ, in Romanū ſolum irruerant, atque ibi pleraq; deualtarant, uirtute ſua ſuperauit & contriuit, interfectis ccc. & xx. milibus, ita ut pauciſſimi ad patrium ſolum redirent. Nauali quoq; pugna hos oppreſſit, ac ſubmerſit cum duobus milibus nauium. Barbaras gentes fuga elapſas in eremis ac ſolitudinibus, necnon in Hæmimontanis fame ac peſtilentia conſecit. Scythas, qui Cretam, & Cyprum uariare ſunt conati, repulit. Poſt bellum Gothicum morbo correptus, eoq; ingraueſcente interiit, cū 11. rātū regnaſſet annis, nulla de ſe relicta ſobole. Cui poſt mortem Senatus in Capitolio auream ſtatuum, & clypeum aureū expreſſa uultus eius imagine, collocauit. Vir integerrimæ uiſæ, morum grauitate inſignis, & in quo magnorum principū dotes emicuerunt, ſtaturæ proceræ, oculis ardentibus, lato uultu, digitis uſque adeo fortibus, ut ſæpe equis & mulis ictu pugni dentes excuſſerit.

In huius Numismatis parte altera leo riſtū oris aperiens, & in ſuperiore loco claua Herculis conſpicitur, adiecta inſcriptione: MEMOR HERCVL. DD. NN.

AVRELIVS QVINTILLVS frater Claudij Imperatoris, Dux Italici præſidij, ob egregias uirtutes poſt mortem fratris Claudij à Senatu Cæſar Auguſtusq; eſt appellatus. Vbi uerò audiuit Aurelianum ab exercitu imperatorem creatum, ſeque imparem illius conatibus eſſe uidit, maleq; expertus cōſione militum uoluntatem, qui omnes fauebant partibus Aureliani, uenas ſoluit, & uoluntariè duobus relictiſ liberis deceſſit. uel ut quidam uolunt, quod ſe grauem, & ſerium contra milites oſtenderat, eo genere quo Galba, quo Pertinax, interemptus eſt xvii. Imperij die.

Moneta hæc ex altero latere reſert ſtatuum muliebrem ſto-

latam dextra sceptrum, sinistra Cornucopiæ gerentem, cū inscriptione: HONOS EXERCIT.

FLAVIVS CRISPVS Clodij Imperatoris & Quintilli frater, filiam habuit, qui ex Eutropio nobilissimo gentis Dardaniæ uiro, Constantium Cæsarem genuit.

In huius Numi parte posteriore apparet uictoria alata, dextra trophæum, sinistra ramum palmæ gerens, pede sinistro, captiuum ante se manibus post tergum reuinctis, humi iacentem, calcans, cum tali inscriptione: ALEMANIA CAPTA.

VALERIUS AVRELIANUS Sirmij in Pannonia familia obscuriore ortus, cuius mater sacerdos templi Solis fuit, uel, ut quidam ferunt, patre mediocri Aurelij clarissimi Senatoris colono inter Daciam & Macedoniam creatus. A pueritia uiuacissimus, uiribusque insignis fuit, omnis inertiae ac otij ita impatiens, ut nullum unquam diem ne festum quidem, quo non se uarijs armorum generibus exerceret, prætermitteret. Adulta uerò ætate fuit, pcerus statura, neruis ualidissimis uini cibiq; paulò cupidior, libidinis raræ, gladij agitando studiosus, seueritatis immensæ, discipline singularis. Erumpentes Sarmatas in Illyrico, cum trecentis præsidiariis solus attriuit, & propria manu una die bello Sarmatico quadraginta octo, pluribus autem diebus plus, quàm nongentos interfecit. Tribunus legionis sextæ Gallicanæ apud Magunciacum Francos irruentes in Galliam repulit. Tanta seueritate militum delicta correxit, ut omnibus esset formidolosus, ac uitia quæque ab exercitu amoueret. Ob id à pluribus Imperatoribus, sortitus diuersos Ducatus & Tribunatus, liberatorque Illyrici & Galliarum restitutor, est dictus. A Valeriano consul designatus, Gothos fudit, eorumque Ducem interemit. Mortuo Claudio Imperator factus, Sueuos, Sarmatas, Marcomanos, qui Romanis

TAM-

tantum incusserant terrorem, ut iam de Vrbe desperarent, superauit. In Vrbe subortas seditiones maximas, interfectis ple-
risque nobilibus, & Senatoribus, cōpescuit. Actis Urbis mœ-
nii, compositoque totius Urbis statu, ad Orientem est profe-
ctus. In itinere in Thracia & Illyrico accurrentes Barbaros
prostrauit, Gothorum ducem trans Danubium interfecit, Bi-
thyniam recuperauit, ciuitatem Thyenam & Palmyram expu-
gnauit. Post obtentam dehinc Antiochiam, contra Zenobiam
apud Emesam, magno certamine pugnavit. Qua fugata &
superata, Emesam uictor ingressus, Soli templum extruxit,
quasi communi officio uota soluturus. In Europam reuer-
sus, omnes uagantes hostes contudit. Firmum Seleucium
quendam, qui Aegyptum sibi uendicasset, atq; ad defenden-
das partes, quæ supererant Zenobiæ, Imperium sumpsisset, su-
gavit atque occidit. Tetricum in Galliis Imperatorem crea-
tum, sponte se cum exercitu prodentem, suscepit. Inde Ro-
mam reuersus, speciosissimum egit triumphum, in eo Tetricum
& Zenobiam secum ducens. Post triumphum dona po-
pulo distribuit, leges plurimas, & quidem salutare, sanxit, sa-
cerdotia composuit, Templum Solis fundauit, & Pontifices
roborauit, Ministris & Architectis emolumenta decreuit,
Apyriarum publicorum delictorum constituit. Ad Gallias
deinde profectus, Vindelicos obsidione Barbarica liberauit.
Sed cum per Illyricum contra Persas pugnantem, iter faceret,
apud Zenophorium inter Heraclæam & Byzantium, malitia
notarii sui, quod princeps esset seuerus, truculentus, & sangui-
narius, & Imperator magis necessarius, quàm bonus, interem-
ptus est, Anno Imperij VI. A Senatu deinde inter diuos rela-
tus.

Hunc triumphum Flavius Vopiscus Syracusanus sic descri-
bit: Currus regij tres fuerunt, in his unus Odenati argento &
auro & gemmis operosus, atque distinctus: alter, quem rex
Persarum Aureliano dono dedit, ipse quoque pari opere fa-
bricatus: Tertius, quem sibi Zenobia composuerat, sperans
se urbem Romam cum eo uisuram, quod illam non fefellerit:
Nam cum eo urbem ingressa est uincta, ac triumphata. Fuit al-
ius currus, quatuor ceruis iunctus, qui fuisse dicitur regis Go-
thorum, quo, ut multi memoriæ tradunt, Aurelianus Capito-
lium inuectus est: ut illic cæderet ceruos, quos cum eodem
curru captos uouisse Ioui Opt. Max. ferebatur. Præcesserunt
Elephanti uiginti, feræ mansuetæ Libycæ, Palestinæ diuersæ
ducentæ, quas Aurelianus priuatis donauit, ne fiscum anno-
nis grauaret, Tygrides quatuor, Camelopardi, Alces, cætera
talìa per ordinem ducta, Gladiatorum paria trecenta, præter
captiuos gentium barbararum, Blennos, Axomitas, Arabes.

Erant quoq; Bractiani, Hiberi, Sarraceni, Persæ, cum suis quique muneribus, Gothi, Alani, Roxolani, Sarmatæ, Franci, Sueui, Vandali, Germani religatis manibus, captiui præcesserunt. Inter eos etiam Palmyreni, qui superfuerant principes ciuitatis, & Aegyptij ob rebellionem ducti sunt, & decem mulieres, quas uirili habitu pugnant inter Gethas ceperant, quas de Amazonibus ortas, titulus indicabat. Prælati sunt tituli, gentium nomina continentes. Inter hæc fuit Tetricus, chlamyde coccinea, tunica Galbina, brachis gallicis ornatus, adiuncto sibi filio, quem Imperatorem in Gallia nuncupauerat. Incedebat etiam Zenobia, ornata gemmis, ac catenis aureis, quas sibi fecerat, uincta. Præferebantur coronæ ciuitatū aureæ titulis eminentibus proditæ. Iam populus ipse Romanus, iam uexilla collegiorum atq; castrorum, & cataphractarii milites, omnis exercitus, & Senatus (etsi aliquantulū tristior, quod Senatores triumphari uidebant) multum pompæ addiderunt. Deinde in Capitolium uix nona hora peruenit, serò autem ad palatium. Sequentibus diebus datæ sunt populo uoluptates ludorum Scenicorum, ludorum Circensium, uenationum, gladiatorum, naumachiarum.

A V R E L I A N O interempto, sex totis mensibus interregnum fuit, dum bonus quæritur Imperator. Quod rarum & difficile fuit Senatui populoque Romano. Tanta autem interim militum concordia, tanta populi quies, ut sub iudicio Senatus militum & populi totus orbis temperaretur.

peraretur. Prærogatiuam electionis ad Senatum exercitus retulit. Senatus uerò quòd sciret lectos à se principes militibus non placere, rem ad milites reiecit. Tandem cum diu esset certatum, permittentibus militibus, Senatus P. ANNIVM TACITVM, uirum præstantem & Reipublicæ necessarium Imperatorem elegit, atque Augustum consalutauit, inuitumque, senectutem & ualeitudinem causantem, Imperium assumere coëgit. Assumpto Imperio, omnia sese ex Senatus sententia, quæ commoda Reipublicæ uiderentur, agere pollicitus est. Stipendium & donatiuum ex more pollicitus est. Aureliano statuas ex auro & argento decreuit, omnibus, qui eum occiderant, interemptis. Pecuniam, quam domi collegerat, in stipendium militum conuertit. Cornelium Tacitum scriptorem historiarum, parentis loco habuit, eiusque libros in omnibus Bibliothecis collocari iussit, & ne lectorum incuria perirent, decies singulis annis scribi publicè curauit. Domum suam est demolitus, atque in eo loco Thermas publicas priuato sumptu extruxit. Vitæ fuit parcissimæ. Tunicis & togis iisdem in Imperio usus, quibus priuatus. Balneis rarò est usus. Validior multò in senectute, aded ut etiàm senex minutulas literas ad stuporem legeret. Fabricarum peritissimus, marmorum cupidus, uenationum studiosus, homo doctissimus, qui nullum intermisit diem, in qua non aliquid scriberet, aut legeret. Ob temporis breuitatem, nihil præclari gessit. Insidijs enim militibus VI. Imperij mense est necatus, uel, ut alij tradunt, febre correptus, apud Tharsum interiit.

In hoc Numismate æreo adparet Imperator loricatus, laureatus & paludatus, sinistra hastile ferens, dextra eleuata gestu quasi significans se pacem adferre. Quem præcedit uictoria alata, sinistra rorum palmæ ferens, dextra uocanti similis. Sequuntur uerò eum milites scutati & galeati, signa gestantes militaria. Inscriptio nulla legi potest.

M. ANNIVS FLORIANVS, Annij Imperatoris frater germanus, uir imperandi cupidus, tum mox, non Senatus autoritate, sed suo motu, quasi hæreditarium arripuit Imperium: licet fratrem in Senatu adiuratum sciret, optimum aliquem sibi principem nullum hæredem succedere debere, illudque duobus mensibus tenuit. Nam cum Probum intellexeret regnare, quem omnis exercitus, tanquam uirum militarem & strenuum, atque Imperio dignum elegerat, solutis uenis occubuit: uel secundum aliorum opinionem, à militibus Tharsi occisus. Sic duo principes ex una domo, breui

tempore, quasi quidam Interreges inter Aurelium & Probum: Alter VI. mensibus, alter uix II. imperarūt. Quibus duæ statuæ marmoreæ Interamne in patrio solo locatæ fuerunt, sed fulmine deiectæ, perierunt.

Pars huius monetæ aureæ continet statuam muliebrem galetatam, succinctam, pectore seminudo, dextra ramum oliuæ, sinistra telum tenentem, dextro pede globum calcantē, cum huiusmodi inscriptione: VIRTVS AVGVSTI.

AVRELIVS VALERIVS PROBVVS è Syrmio Pannoniæ urbe oriundus, ex patre Maximo Tribuno, matre nobiliore, mediocri patrimonio, moribus ac uirtutibus clariorem se fecit. Valeriani iudicio, impubes ac imberbis adhuc, tribunatum adeptus est. Bello Sarmatico transmissio Danubio multa præclara aduersus hostes egit. Parentem Valeriani Valerium Flaccum è Quadorum manu liberauit, unde à Valeriano corona ciuica donatus, & pro concione laudatus. Nec tantum sub Valeriano & Decio, sed etiam sub Aureliano multa fortia gessit: adeo ut Decumanos exercitus, tanquàm fortissimos illi traderet Aurelianus, ac si scienti sibi contrarium quid eueniret, Probum principem faceret. Militibus etiam ita acceptus & gratus fuit, ut ab omnibus unice amaretur. Contra Marmaridas in Africa fortissimè pugnauit, non sine uictoria Carthaginem à rebellionem uindicauit. In Aegypto multa præclara opera, quæ pluribus seculis durarunt, extruxit. In ciuitatibus Pontes, Tempia, Porticus, Basilicas, & id genus alia fecit. Cōtra Palmyrenos Aureliano fuit auxilio, ubi penè captus occubisset. Resumptis uiribus Aegyptum, & maximam Orientis partem, in Aureliani potestatem reduxit. Tacito cæso, inuitus ab omni Orientali exercitu Imperator est electus. Ac deinde speciosissimis titulis ornatus, à Senatu nomen Cæsaris, & Augusti, & Patris Patriæ, Proconsulare Imperium, cum Pontificatu Maximo recepit. Aureliani & Taciti

Taciti percussores uindicauit. Gallias cum LX. ciuitatibus à Germanis occupatas recuperauit. Reges nouem ex diuersis gentibus ad pedes eius iacuerunt prostrati, obsidumq; loco XVI. milia tyronum dederunt. Deinde in Thraciam ueniens, Gothos ita terruit, ut illos aut in deditiōem, aut in amicitiam reciperet. Ad Orientem conuersus, omnia compefcuit. Saturninum diuersis prælijs, solitaq; uirtute superauit. In Gallijs Proculum & Bonosum apud Agrippinā Imperatores oppressit. Vineas Gallijs & Pannonijs habere permisit. Siciliam & Ifauriam latrocinijs purgauit. Romā reuersus, triumphū, multa q; spectacula edidit. Ad bellum Persicum iter paras, à militibus, quos nimium agitare, nec ociosos pateretur, dicens: Annonam gratuitam militem comedere non debere, iactansq; milites non fore amplius necessarios, cum iam penè totum mundum Romanis subiecisset, apud Syrium in turrim ferratam fugiens, est occisus, Anno Imperij VI. Cui in gens sepulcrum à militibus postea extructum est, cum tali inscriptione: HIC PROBUS IMPERATOR, ET VERE PROBUS SITVS EST VICTOR OMNIVM GENTIVM BARBARVM, VICTOR ETIAM TYRANNORVM.

In hoc Numismate adparet currus triumphalis, circumquasque uariè ornatus, qui à quatuor equis trahitur, cuius media pars testā Solij figuram refert. In eo testō alius currus paruus cum quatuor equis trahentibus adparet, cui Victoriola infidet, coronam Imperatori loricato & togato in curru stanti, laurumq; manibus ferenti, quasi impositura. Currum triumphalem præcedit Blemius quidam, in pectore oculos habens, & alij ferentes fercula, cum inscriptione: TRIUMPHVS ÆTHIOP. Infrā: DE BLEMIIS.

De hoc triumpho hæc sunt uerba Flauij Vopisci: Triumphauit de Germanis & Blemis omnium gentium ferocissimis, ac quingentos homines ante triumphum duxit. Venationem amplissimam in Circo dedit: ita ut populus cuncta diriperet. Genus autem spectaculi fuit tale: Arbores ualidæ, per milites radicitus auulsæ, latè longeq; trabibus affixæ sunt, terra deinde superiecta, totusq; Circus ad Syluæ speciem confitus, gratiam uiroris præbuit. Immissi deinde per omnes aditus Struthiones mille, Cerui mille, Apri mille, Damæ & cætera animalia, quanta ali adinuenerique potuerunt. Immissi deinde populares, rapuit quisque quod uoluit.

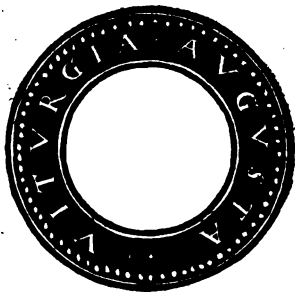
FIRMVS ex Seleucia oriundus, Zenobiæ amicus ac socius, Alexandriam Aegyptiorum incitatus furore peruasit, diues admodum cum Blemijs societatem maximam tenuit, & cum Sarracenis, naues quoq; ad Indos negotiatorias sæpe misit. Ad defendendas partes, quæ Zenobiæ supererant, contra Aurelianum Imperium assumpsit. Ab Aureliano Carris redeunti superatus est. Vir fuit statura ingenti, oculis foris eminentibus, capillo crispo, fronte uulnerata, uultu nigriore, reliqua parte corporis candidus, sed pilosus atque hispidus, ita ut eum pleriq; Cyclopem uocarent: neruis robustissimis, cibi audivissimus, uiniq; parcissimus.

Posterior Numi huius pars continet statuam muliebrem stolatam & lanceatam, temonem globo impositum dextra, sinistra cornucopiæ tenentem, cum inscriptione: **FORTVNA AVGVSTI**.

SATVRNINVM ex Gallijs oriundum inter cæteros Duces, qui uerè summus uidebatur, Aurelianus limitis orientalis ducem constituerat, sapienter præcipiens, ne unquã Aegyptum uideret. Qui contempto præcepto principis, Aegyptum intrauit, atq; Imperator salutatus Imperium arripuit. Probus uerò Imperator sæpe ad eum misit literas, & ueniam pollicitus est, sed milites, qui cum eo fuerant, non crediderunt. Obsessus igitur in castro, ab ijs quos Probus præmiserat, inuito Probo est iugulatus. Vir profectò magnæ literaturæ & summæ prudentiæ, quæ uel ex eius oratione cognoscitur, qua difficultatem imperandi copiose enarrat, cum ui ad Imperium raptus fuit. Alius autem est hic Saturninus ab eo, qui sub Gallieno tyrannidam sibi uendicauit.

In hoc Numismate est statua mulieris loricae & paludate, dextra

dextra telum, sinistra demissa scutum ferentis, cum inscriptione: IN PALESTINA.

PROCVLVVS Ligustici sanguinis, Albingauni in Alpibus maritimis natus, latrocinij assuetus, domi nobilis, pecore ac seruis, & ijs, quas abduxerat rebus, diues. Homo fortissimus, multis legionibus tribunus praefuit, fortiaq; edidit facta. Cum post honores militares, se improbe & libidinosè, tamen fortiter gereret, hortantibus Lugdunensibus, qui ab Aureliano grauissimè uexabantur, Probum etiam pertimescebant, ad Imperium uocatus est ludo penè ac ioco. Nam cum in quodam cōuiuio, cum latrūculis lusitaret, ac decies uicisset, statim scurra quidam non ignobilis, Augustum salutauit, allataque purpura (ut mos erat) humeros eius ornauit, eumque adorauit. Assumpto igitur Imperio Alemanos, non sine gloriæ splendore, contriuit, nunquam aliter, quam latrunculi modo pugnans. A Probo cum in Francorum auxilium uenire uellet, a quibus se originem trahere dicebat, ipsis illum prodeantibus, uictus & interemptus est.

Posterior Numi huius pars repræsentat Imperatorem loriceatum, paludatum & galeatum, sinistra signum militare ferentem, militibus concionantem, tali inscriptione addita: **IN PALESTINA**.

VITVRGIA, alio nomine sampso Proculi uxor, uirum ad Imperium assumendum incitauit, & ex marito filium Heliennianum sustulit.

BONOSVS patre Rhetore, & matre Gallicana in Britannia natus, licet eius maiores essent Hispani. Parvulus patrem amisit, à fortissima matre educatus, literarum ignarus, rei militaris peritissimus. Militavit primum inter ordines, de inde inter equites. Duxit ordines, Tribunatus egit. Dux limitis Rhetici fuit. Homo intempestivæ luxuriæ, bibit quantum hominum nemo, adeò ut Aurelianus sæpe diceret, **NATVS NON VT VIVAT, SED VT BIBAT.** Ingurgitabat enim se ille perpetuo uini haustu, ueretroque exonerabat. Legatos Barbarorum uino inebriavit, ut ab ijs per uinum cuncta secreta edisceret, ipse quantumlibet bibisset, semper sobrius, ac in uis no prudenter. Hic cum quodam tempore Romanas delitias Germani incendissent, timore ne poenas daret, Imperium arripuit, idque diutius tenuit, quam rebatur. A Probo tamen uictus & superatus, collum laqueo implicuit. Atque hinc dictum haud infacete: **NON HOMINEM, SED AMPHORAM PENDERE.** Filios reliquit duos, quibus pepercit Probus, eius uxore quoque in honore habita, & usque ad mortem salario præstito.

In monetæ huius facie altera adparet Imperator paludatus, & loricated, scutis insidens, dextra ramum oliuæ, sinistra telum ferens. Ante eum statua muliebris stolata, corona murali ornata, illi globum offerens. A tergo eius Victoria alata, coronam lauream ei imponens, cum inscriptione: **GERMANIA PERPET.**

GALLA mulier fortissima Britannum Rhetorem, uel pedagogum literarum maritum habuit, cui Bonosum Imperatorem peperit.

M. AVREL.

M. AVREL. CARVS, Narbonæ genitus, secundum quosdam, Romæ,, ibique bonis literis educatus, per militares gradus ita creuit, ut Præfectus prætorio à Probo crearetur, à quo plurimum amatus fuit, equestrique statua, domo marmorea, aliisque plurimis muneribus donatus, & ad summos honores euectus. Interfecto Probo, militum amore Imperator creatus est. Imperij molem ubi subiit, seuerissimè in Probi percussores animaduertit, eosque acerrimè puniuit. Bellum Persicum, quod Probus parauerat, omni belli apparatu est aggressus, liberis suis Carino, & Numeriano prius Cæsari-bus nuncupatis. E quibus Carinum ad Gallias tuendas misit, recepto secum Numeriano. Confecto prius bello Sarmatico in Pannonia, quam Sarmatæ vastabant, minantes se in Italiam irrupturos, occisis sedecim milibus, captis diuersi sexus uiginti milibus inter eundem ad Persas, cum totis Probi uiribus, recepta Mesopotamia, Ctesiphontem peruenit. Ibi cum domestica laborarent seditione Persæ, Imperatoris Persici emeruit nomen: cumque audius gloriæ, longius esset progressus, morbo, uel fulminis ictu, cælo turbido & coruscante, interiit.

In hoc apparet Numismate statua Imperatoris equestris lorica & paludata, quam præcedit alia statua muliebris galea cristata, uesteque succincta, sinistra clypeum, dextra telum ferens. Imperatorem uerò sequuntur milites scutati, & galeati cum signis militaribus. Inscriptio: **EXERCITVS PERSICVS.**

NUMERIANVS Cari Imperatoris filius, optimis præditus moribus, & uerè dignus Imperio, eloquentia tantus, ut ei statua à Senatu, non tanquàm Cæsari, sed ut Rhetori ponenda decerneretur in bibliotheca Vlpia, cum tali inscriptione: **NUMERIANO CÆSARI, ORATORI TEMPORIBVS SVIS POTENTISSIMO.** Versibus insignis fuit, ut omnes sui temporis Poëtas, facile antecelleret, gesta que parentis lambis describe-

ret. Hic comes patris in bello Persico fuit, & nimio fletu ob paternam necem, sibi oculos corrupit. Cumque ei aer multum obesset, lectica occlusa ferebatur, ac factione Apri soceri sui, qui Imperium conabatur inuadere, est occisus. Et cum per plurimos dies, à multisde Imperatoris salute quæreretur, atque Aper illum nō uideri posse assereret, q̃ ob oculos agros a uento, & Sole se subtraheret, foetore tamen cadaueris prodita mors est, nec mansit inulta. Nam Aper in concione à Diocletiano, cū Imperator esset factus, confossus est. Sic modestus & frugi iuuenis Numerianus, cui Mars in armis familiare numen præbuit, Minerua peculiariùs adfuit, & cytharam præbuit Apollo, miserè ab impio Apro præfecto Pratorij interfectus est.

In hoc Numismate continetur statua Herculis, nuda, comata & barbata, leonis pelle circumdata, sinistro latere clauæ incumbens, dextram in femore positam habens, adiecta inscriptione: VIRTUS AVG.

CARINVS, alter Cari filius, homo contaminatissimus, adulter, frequens corruptor iuuentutis fuit. Huic cū à patre contra Persas proficiscente, Galliæ, Hispaniæ, Britannia, & totus ferè occidens, cum Illyrico atque Italia traditus esset, enormibus uitrijs, & ingēti fœditate se maculauit, optimos quosq; amicos relegans, pessimos sibi adsciscens. Cæcellarium suum hominem impurum urbi præfecit. Præfectum prætorio occidit. Notarium stuprorum & libidinum conscium, inuito patre consulem fecit. Eum pater, nisi morte præuentus, ob nimiam libidinem è medio tollere, ei que Cæsaris nomen cum Imperio abrogare decreuerat. Vbi uerò patris & fratris intellexit interitum, liberius se omnibus immerisit uitrijs. Senatorios uiros, ac Magistratus libidinum suorum ministerijs deturpans, uxores ducendo & reiiciendo nouem duxit, pulsus plerisque præ-

prægnantibus: mimis, meretricibus, pantomimis, cantoribus, atque lenonibus palatium impleuit, plurimumque illis detulit. Vbi audiuit Diocletianum ab exercitu in Perſide Imperatorem electum, cum exercitu contra eum progressus, & multis tandem prælijs apud Mergam in Dalmatia uictus, occubuit.

In huius posteriore Numi parte apparent ſigna religionis, cum inſcriptione: PIETAS AVG.

Refert Aurelius, Sabinum Iulianum inuaſiſſe Imperium, & à Carino in campis Veronenſibus occiſum.

DIOCLETIANVS ex Dalmatia, urroque parente obſcuro & ignobili, patre ſcriba & liberto Amillini Senatoris, matre Dioclea natus, à pueritia militare cœpit, ac gregatius miles in Gallia augurium futuri Imperij accepit. Dehinc ſucceſſu dignitatum interfecto Apro, ab exercitu Imperator creatus, proſtigato ac prælijs uicto Carino Auguſtus eſt appellatus, & à Senatu magno honore exceptus. Cùm autem in diuerſis mûdi partibus inſignes excitarentur tumultus, pluresque undique inſurgerent Tyranni in Gallijs, Britannia, Aegypto, atque Italia, Diocletianus, ceu uir prudens, animaduertens conſorte Imperij opus eſſe, Maximianum legit, mox Galerium Maximinum, & Conſtantium Cæſares fecit. Tantaque fuit in gubernanda Repub. inter eos concordia, ut alter alteri, nunquam repugnauerit, Diocletianusque ſe Iouium, Maximianus Herculeum uocari paſſi ſint. Deinde Diocletianus in Aegypto contra Achilleum, qui ſe Imperatorem fecerat, ſtrenuè pugnans, eum ſuperauit, ac interfecit, totamque Aegyptum pacauit. Deinde in Oriente plurimas naſtus uictorias, maximus eſt ei à Senatu triumphus decretus, cum inclytis cognominib. populorum à ſe deuictorum. Quibus non contentus, diuinos ſibi uſurpauit honores, ueluti cœleſtis in eo eſſet ma-

iestas, uoluitque adorari, more regum Persarum. Pedesq; exosculandos omnibus sine generis discrimine exhibuit, idque edicto sanxit. Aureo quoque & gemmato curru triumphauit, splendidius multò, quàm ueterum quisquam. Senio confectus, decreuit se Imperio abdicare, & priuatus uiuere, quod & fecit Nicomediæ, quo die & Maximianus Mediolani deposuit Imperiales fasces, ac imperauit xx. annis. Post depositum Imperium, mansit priuatus Salonis, rei rusticæ indulgens, annis x. Sed cum à Constantino & Licinio uocaretur ad festa nuptiarum Constantiæ, excusans per senectutem minimè licere, atq; Imperatores minacibus literis, se excusationem non admittere, rescripissent, suspectans necem dedecorofam, quod fauisset Maxentio ac Maximino, uenenum sumpsisse fertur, atque ita occubuisse. Anno ætatis LXXVIII. ac deinde à Senatu inter diuos relatus. Vir sagacis ingenij, acriq; iudicij, in Christianos crudelissimus, & ualde impius, & crudelis, quorù multa milia interfici iussit.

In hoc Numismate apparet Diocletian⁹ & Maximianus curru ex auro & pretiosis lapillis, quiq; quatuor equis trahitur, sellis curulibus ornatis gemmis, insidentes. Quorum capitibus imminebant uictoriæ alatę duæ, coronas ex Lauro Imperatoribus imponentes. Currum præcedunt milites fercula ferentes, addita inscriptione huiusmodi: TRIUMP. DE ORIENT. MAX.

Triumphus autem talis fuit: Præferebantur in uehiculis tabulæ, signa, colossi, hostium galeæ, thoraces, ocreæ, peltæ, scuta, uexilla, pharetræ, tela, arcus, enses, fræna & equorum picturata strata, opes, rapetes, & quæ pretiosa & digna spectaculis, deuictis hostibus, allata erant: & modò ex Oriente, utputa Assyrijs ac Persis, tentoria, & ex Babylonico opere multa. Pòst ingens hominum grex, qui in uasis ferebant aurum argentùq; & purum & signatum. Singula uasa ualidi iuuenes humeris ferebant. Post argentei crateres, pelues, phialæ, calices, uestes, & tota regia suppellex, & uasa ex solidis gemmis. Hinc ferculorum multitudo, & hos sequebantur tubicines bellicù clangorem intonantes, deinde boues auratis cornibus, quorum medios uittæ cingebant, necnon & frontibus uittatos ad sacrificium succincti Popæ, hoc est ministri agebant. Sequebantur & alij ministri cum argenteis patinis: regia dehinc proles, uxores, & nati, & sorores cum pincernis seruisque ac nutricibus, & pleraque Persarum nobilitate patrio more uestiti omnes, sed palliati. Spectatium oculos etsi hic impleuit numer⁹, tamen lætiores reddidere tabulæ duæ: Altera ipsam Persida ostendens suppliciter tollentem manus, & exorantem à P.R. gētium

tium victore, ueniam: Altera Narfen regem fugientem conspiciendum præbebat. Post ingens captiuorum turba satis mœsta, in qua fuerunt Scytharum & uariarum gentium duces, qui lacrymas effundebant. Præferebantur aureæ coronæ, & mune-
ra uictori dono data. Propius currum præcedebant homines stipitibus sudibusque accensis, qui turbam submouerēt. Pòst triumphantium currus, ex auro & lapillis pretiosis, quẽm trahebant quatuor equi, candore certantes cum niue. In quo fel-
la curules duæ ornatæ gemmis, in quibus sedebant principes terrarum. Triumphantium capitibus imminebant uictoriæ a-
lata. Diocletianus fuit una corona ex Lauro contentus, simili & collega: Reges uerò Persarum Tiaram, qua utebantur, trib.
coronis exornabant. Currum sequebantur captiui ad libera-
ti, raso capite & pileati, deinde equites laureati.

DIOCLEA Diocletiani Imperatoris mater. Ab hac filius an-
te Imperium Diocles uocatus.

Numisma ex ære Diocletiani, cuius posterior facies repræ-
sentat globum, qui à leone procumbente sceptrumq; ferente;

& aquila pedibus fulmen, alis sceptrum tenente sustentatur. Supra globum duæ manus coniunctæ apparent, cum tali inscriptione: CONCORDIA PERPETVA. Infrâ subscriptum: IMP. AVG. NN.

NARSEVS Rex Perfarum, Vareani secundi filius & Var-
racis nepos, sub Diocletiano Armeniam, & Mesopotamiam
bello laceſſebat, pluribus Regibus Sironitarum, & Alanorū,
multisq; ducibus propinquis in auxilium uocatis. Contra eū
miſſus Galerius: primum a quo marte pugnatum eſt. Vnde
Galerius animoſior factus, dum contra tantam multitudi-
nem incōſultius progredereſſetur, haud longē à Carris omnem
penē amiſit exercitum. Sed collecto iterum exercitu, reperto
hoſte in maiore Armenia, caſtra noctu hoſtilia ex improuiſo
xx. milibus equitum adortus, Perfarum multitudinem fe-
lici pugna ſtrauit, fugato Narſeo, pellicibusq; cum gaza om-
ni regia captis.

In hoc aureo numo eſt ſtatua loricata, & paludata, in ſugge-
ſtu ſtans, concionatura militibus, cum inſcriptione: EXERCITVS
PERSICVS.

ACHILLEVS in Aegypto Imperatorem ſe fecerat, contra
quem Diocletianus proſectus, Alexandria obſeſſum, ſeris di-
laniandum obiecit.

In huius argenteæ monetæ parte altera continetur ſtatua
muliebris in ſella ſedens, utraque manu ſigna militaria te-
nens, cum inſcriptione tali: FIDES MILIT.

CE-

CERAVSIUS, qui ab alijs **CRAVSSIUS** appellatur, homo familiæ sordidæ, sed ingenio manuque promptus, ac rei militaris peritissimus fuit. Imò à militia strenua nomen & famam assecutus haud uulgarem. Cum apud Bonnam tractû Belgicæ, pacandum mare suscepit, & obseruanda Oceani littora, quæ tunc Franci & Saxones infestabant, ac insolenti-
us se gereret, nec prædas à Barbaris ablatas, aut prouinciali-
bus restitueret, aut Imperatoribus mitteret, nec etiam Barba-
ris interciperet iter, contentus præda ac spolijs ditari, iussus à Maximiano occidi, sumpta purpura intrauit Britanniam; ubi frustra cum illo bella cepit. VII. autem anno ab Alec-
to socio est interemptus, qui etiam trienio occupatis Britannijs, ab Asclapiodoto Præfecto præto. est superatus.

Hoc Numisma argenteum in posteriore parte habet statu-
am muliebrem stolatam, globo infidentem, dextra sceptrum,
sinistra Cornucopiæ tenentem, cum inscriptione: **AVRELIVS VALERIANVS MAXIMIANVS**
L I A.

M. AVRELIVS VALERIANVS MAXIMIANVS

L 4

cognomento Hercules, uir natura ferus & immitis, ardens libidine, utpote, qui cum duobus sororibus rem habuisse fertur, consilijs stolidus, ciuitatis expers, ortu agresti, ferox natura, Cæsar Augustus à Diocletiano dictus, probè se ei submisit, atque in omnibus obtemperauit. Tumultus in Gallijs, quem Amandus & Aelianus excitauerant, sub specie tyrannidis cum tota factione Bagadarum mira celeritate compressit, statimque deleuit. In Africa Gentianos deuicit, qui uix impetrauerunt pacem. Pullulantibus per uaria loca bellis, Constantiū hic, Galerium Maximinum Diocletianus sibi adoptauerunt, ac affinitate sibi iunxerunt. Rebus undique compositis, cum Diocletiano Mediolanū Imperium abdicauit: sed paulò post plurimum poenituit. Nam audiens filium suum Maxentium à Prætorianis militibus electum, è Lucania, in qua sedem priuatius elegerat, circa amœnissimos agros, spe resumendi Imperiū motus, ad Urbem se contulit, simulans filio fore auxilio. Unde milites indignati, tumultum excitarunt, quòd talia tentare esset ausus. Sed ille se excusauit, dicens se huiusmodi simulasse, tentaturus num à militibus filius diligeretur. Inde in Gallias profectus ad generum Constantinum insidias ei parauit, ut eum Imperio deturbaret. Sed per Faustam uxorem, quæ patri maritum prætulit, detectæ sunt. Quem Constantinus apud Massiliam obsecum uiuum cepit, eiusq; iussu fractis laqueo ceruicibus, occubuit. Talem exitum meruit sanguinarius, & cruentissimus Imperator in Christianos, cum annos xx. regnasset, ætate sexagenarius: qui alioqui plures titulos uictoriarum habuit, ut in fractis marmoribus Romæ conspicitur, in hanc scilicet formam: M. AVR. VAL. MAXIMIANO INVICTO AVG. PONT. MAX. SARMATIC. MAX. GOT. MAX. IMP. VIII. COSS. III. PP. PROCOS.

In æreo hoc Numismate apparet ara, cui ignis est iniectus. Vtrique aræ lateri Diocletianus & Maximianus paludati assistunt, sinistris globum tenentes, dextris eleuatis iurare uidentur. Inter quos ad aram stat statua concordiae uelata coniungens ambos. A tergo cuiusque Victoriola alata coronas

Imperatoribus imponens, cernitur, cum huiusmodi inscriptione: IMPF. NN. AV-

GVST. subscriptum uerò: FIDES EXERCIT.

EVTROPIA Maximiani Imperatoris uxor, ex quo Maxentium Imperatorē & Faustam, quæ Cōstantio nupsit, sustulit.

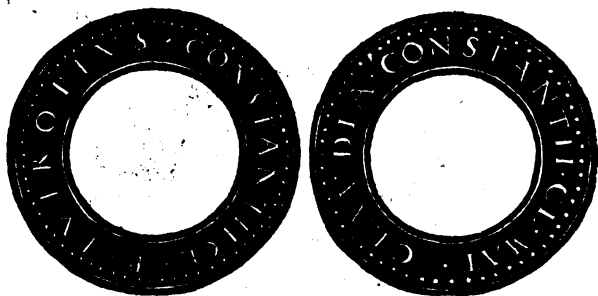
FAVSTA Valerij Maximiani Herculei ex Eutropia filia, quæ pater Cōstantino Imperatori in uxorem tradidit.

FLAVIVS VALERIVS CONSTANTIVS CHLORVS, ex patre Eutropio, Romæ gentis nobilissimo, & matre Claudia, Claudij Augusti filia, genitus, à Maximiano & Diocletiano cum Maximino in Imperio adoptatus est. Cùm seniores Augusti Imperium abdicassent, Romanusq; orbis inter hos esset, ac Constantino Gallia, Hispania, Italia cum tota Africa cederent, Africa & Italia administrationem recusans, quod existimabat ab uno tantum pondus minimè sustineri posse, Gallijs contentus, illis diligentissimè præfuit. Eoq; regnante in Hispanijs, in Gallijs & Alpibus nulli motus fuere, atq; hostes populi Rom. ab armis cessauere. Anno uerò Imperij XIII. Eboraci morte consumptus, occubuit, relictis liberis ex Helena Constantino magno, ex Theodora uerò Maximiani priuigna Amiabiliano, Constantio po

tre Iuliani, ac Constantia Licinii Imperatoris uxore. Vir pius & Christi cultor maximus, Christianis Consulibus in rebus agendis semper usus, & cui præ cæteris religio Christiana cordi fuit, & idola odio & abominationi. Natura etiam mirissimus, diuitiarum spreto, modici cultus, ita ut à fictilibus non abhorreret: tantæ etiam modestiæ, ut facilem & amabilem cunctis se præberet, unde plurimum diligebatur. Chlo-rus cognomento quasi uiridis, à colore dictus est.

In Numismate hoc æreo adparet Imperator loricator & paludatus, galea cristata ornatus, dextro genu equo prostrato innitens, sinistra manu clypeum, dextra telum ferens, quo caput equo deiectum, & iam humi supplicem iacentem peccenti ueniam similem, confodit, cum inscriptione: **F L. In-**
fra subscriptum: C O N.

EUTROPIVS uir pbtens inter Dardanos, Constantini pater.

CLAVDIA CONSTANTIA filia Crispi fratris Flauij Claudij Imperatoris, non filia Claudij, quia sobole caruit, & mater Constantij.

THEO-

THEODORAM priuignam Maximiani, uxorem habuit **Constantius**, ex qua liberos suscepit **Amiaballianum**, **Constantium Iulianum** Principis, & **Galli** patrem, & **Constantiam** **Licini** Imperatoris uxorem.

GALERIVS MAXIMINVS, ortus parentibus agrarijs in Dacia ripensi, pastor ouium, unde & illi cognomen **Armentarius**, militia præstas, à **Diocletiano** adoptatus, & **Cæsar** factus, tradita ei filia **Valeria**, ad Orientem pacandum, contra **Narseum** missus est. Vbi primùm infelicitè, deinde fortissimè & prosperè pugnavit. **Augustus** factus, duos sibi adoptauit **Cæsares** **Seuerum** & **Maximinū**. Mortuo **Seuero** consortem Imperij **Licinium** fecit, ac contra **Maxentium** Romā profectus est. Sed militum defectione cognita in **Illyriam** rediit, ac ob seueram in cunctos libidinē, & in **Christianos** horrendam crudelitatem, in morbum incidit, & ulcere inguinibus innato, uermibus undiq; erumpentibus, frustra medicis medicamina adhibentibus, foedissimo, sed tamē digno exitu, perijt, cū solus regnasset annos **IL** tum **Cæsaribus**, & imperij cōsorte annos **XVI**. Homo sanguinarius & crudelissimus,

simulacrorumq; cultui usq; ad superstitionem deditus fuit, nihil sine augurijs & divinationibus agens, delitijs & luxu ad insaniam usq; diffusus, matronis castissimisq; uirginibus infidias undiq; locans, nec urbem aliquā sine adulterijs, & uirginum stupris incontaminatam relinquere.

Aureus hic **NOMVS** ex altera parte habet ædificium sphericum quadratis & radiis lapidibus extructum : in cuius superficie turres exiguae altitudinis rotundis globis impositis adparēt. In medio eius ianua est aperta, in qua loco inferiore ara rotunda figura, cui ignis est impositus, eminētiore uero loco stella uidetur. Aræ assunt duo Imperatores loricati, paludati, laurea q; ornati, sinistris manibus schedas gerentes, dexteras in ara iungentes, & à cuiusq; tergo Tribunus militū conspicitur, cum inscriptione: **FIDES MILITVM.**

VALERIA Diocletiani filia, quam pater post adoptatum sibi **Galerium Maximinum**, eidem in uxorem tradidit.

SEVERVS, postquā **Constantinus** Italiam & Africā reliquit, à **Galerio Maximo** addito collega **Maximiano**, Cæsar

far & Augustus dictus est, atque Italiae & Africa Praefectus. Sed cum Maxentius in Vrbe à pratorianis Imperator creatus, ac contra eum Seuerus cum exercitu profectus esset, uiribus impar, fugere coactus, Rauennae captus, & caesus est, Anno Imperij II.

In huius monetae ~~area~~ facie posteriore continentur duae statuae Imperatorum loricatorum & paludatorum dextris globum tenentium, cui Victoriola alata insistit: alteri ad dextram stanti, & schedam sinistra tenenti, coronam lauream impositura. Statua uero altera Imperatoris ad sinistram stans, hastam sinistra manu tenet. sub globo inter utraq; statuam B. litera uidetur. Inscriptio talis legitur: CONCORDIA MILITVM. Infra scriptum: ALB.

MAXIMIANVS uero nomine DAZA dictus, ex forore Galerij Armentarij progenitus, ab eodem cum Seuero adoptatus, & Orienti Praefectus, Caesar quadriennio, dehinc per Orientem Augustus triennio fuit: ortu quidem atque instituto pastoralis, caeterum sapientissimi cuiusque cultor, amator literarum, ingenio quieto: sed fuit uini auidior, unde nonnunquam ebrius, quaedam iubebat asperius, deinceps in sobrium tempus ac natium omnia distulit, ignorans se quae antea iusserat, praecipisse. In Oriente contra Christianos maxime defauit, licet prius, quam se Augustum, ui & arrogantia inflatus aduersus Constantinum & Licinium extolleret, simulata humanitate Christianis parceret. Sed cum aduersus Licinium res nouas in oriente moliretur, rupto foedere, cum filijs, quos iam socios Imperij assumpserat, oppressus est. Na & exercitus eius ferro concidit, & qui superfuerunt eo relicto, alijs se dederunt. Ipse abiectis Imperij insignibus, fugitiuus se turbis colonorum immiscens, in agris latuit, & ne uisus caperetur, se strangulauit Tarfi, cum imperasset annos VII.

Numisma hoc aureum refert statuam uirilem, barbatam, caput corona turrita ornatam, pectore & brachijs nudis, sinistra Cornucopiae ferentem, dextra patinam in ara sacrificantem. Ad cuius sinistrum latus litera N est posita, cum

tali inscriptione: GLORIA POPVLI RO

MANI. Subscriptum:

P. L. C.

MAXENTIVS Maximiani Herculei ex Eutropia Syra filius, quem alij arte muliebri suppositum ferunt, quo charior esset marito prolem cupienti. Hic à Prætorianis, non abnuente Senatu, Imperator dictus, Seuerum, qui aduersus se exercitum ductabat, circa Rauennam interfecit. Imperium, non ut Augustus, sed ut Tyrannus exercuit, Prætorianis eum ad omnem sæuitiam impellentibus. Asperitate similis Maximiano patri, sæuitia Domitiano & Commodò, plebsque claros uiros occidit, bona diripuit, noua uestigalia inuenit, in occidendo, & omni uia exigendo pecunias inexorabilis fuit, mulieribus stuprandis illi libido inextinguibilis. A Constantino magno, qui contra eum in auxilium à Senatu uocatus uenerat, circa pontem Miluium superatus est, absorptusque in gurgitibus. Nunquam cadaver eius postea inuentum. Sic libidinis, & omnis sæuitiæ ergastulum Maxentius, perijt crudelissimè, sed dignissimè, Imperij sui anno VI.

Habet Numus hic æreus ex altera parte uictoriam alatum, seminudam, sinistro pede thoracem calcantem, manu sinistra clypeum genu impositum tenentem, dextra hos characteres scribere uidetur: **V O T. XX. FEL.** Ad pedes illius humi iacet captiuus, nudus, relictis ad tergum manibus, cum inscriptione: **VICTORIA AETERNA AVG. N.** Infra uerò subscriptum: **HCST S.**

LICI-

LICINIUS LICINIANVS in Dacia parentibus agrolis natus, ab ijs puer enutritus, extrema pueritia militauit, promotusq; tribunus militum, bello contra Narsen optime se gessit, ob id Galerio Maximino gratus, & Seuero mortuo Imperij consors factus Augustusq; appellatus est. Et primò Illyrijs præfuit, postea in Orientem missus Maximianum fudit ac fugauit. Qua uictoria elatus superbire coepit, & Constantinum contemnere, Christianorum Deum irridere, in Christianos omnes desæuire, plerisq; clarissimis ac sanctissimis uiris in uincula coniectis ac atrocissime necatis, plerisq; in exilium relegatis, quorum uxores satellitibus in matrimonium concessit. Iure igitur contra eum Constantinus Gallicanas & Italicas uires, non prohibente affinitate, expertus est, ac primò in Pannoniæ campis eum fudit: mox reparantem uires incredibili celeritate ex Europa in Asiam expulit, maleq; reconciliata iterum gratia, per Constantiam uxorem Licinij sororem Constantini cum rebelles animos homo uecors retineret, Thessalonica à militibus est interfectus, Anno ætatis LX. Imperij XIII. Homo admodum asper, & uitio auaritiæ & libidinis haud mediocriter deditus, literis ob inscitiam adeò insensus, VT VENENVM ET PESTEM REIP. NOMINARET. Oratores & Philosophos summo odio mirifice infestatus: Christianis infestissimus, unde illi discordiarum semina aduersus Constantium acriora nata sunt. vxorem habuit Constantiam sororem Constantini Imperatoris, filiam Constantij ex Theodora, ex qua genuit Licinium iuniorem, & Anabalianum patrem Dalmatij Cæsaris.

In monetæ huius aureæ parte altera, continetur statua Iouis nuda, pallio de collo pendente, sinistra hastam, dextra globum tenens, in quo uictoria alata imposita, sinistra ramum palinæ, dextra coronam lauream fert. A dextro eius statuæ latere, ad pedes aquila alis expansis, & à sinistro captiuus, uinctis

manibus adparet, supra quem characteres hi notati XIII. Inscriptio talis est addita: IOVI CONSERVATORI. Et inferius subscriptum legitur: SVNG.

LICINIUS IUNIOR, Licinij Imperatoris, & Constantiz sororis Constantini Magni filius, quē Constantinus mensū se re XX. Cesarē fecit. egregius iuuenis, & optimæ indolis, insidijs Fausti, ac pericia in militando filijs obesset, occubuit.

Numisma hoc arcum habet Apollinis statuam pallio à tergo pendente, ornatam corona radiata, dextra eleuata, sinistra globum gerentem. A dextro eius latere litera R, sinistro F, conspicitur, huiusmodi inscriptione adiecta, **S O L I I N V I C T O C O M I T I**. Infra: **N Q**.

CONSTANTIA Constantini Imperatoris ex Theodora filia, soror Constantini Magni, Licinij Imperatoris uxor, ex qua genuit Licinium iuniorem & Anaballianum patrem Dalmatij Imperatoris.

CONSTANTINVS MAGNVS in Britannijs pater

tre Constantio Pio, matre Helena genitus, puer optimis imbutus literis, extrema pueritia in re militari in Oriente sub Gallieno Maximiano egit: à quo adolescens contra Sarmatas, ingenti cum exercitu missus, ultra ætatem, & plus, quàm permitterent anni, hostes non solum profligauit, sed etiam ducem Sarmatarum catenatum Galerio adduxit. Propter eas uirtutes Galerio suspectus, insidias fugiens, ad patrem peruenit. Eoque mortuo regnum Galliarum, Hispaniarumque & Cœtiarum Alpium sibi testamento relictum, accepit Cæsar, quod triennio summa cū laude rexit, deditissimos & obsequiosissimos habens milites. Italiam ab ijs, qui Tyrannidem Maxentij ferre non poterant, accersitus, cum parte copiarum petijt, & Maxentium auspicio fulgidæ crucis superauit, totamque benio Italiam, urbemque Romanam pristinæ maiestati asseruit. Vnde primus Romanorum principum cognomen **MAGNI** meruit, ei que arcus marmoreus, triumphis insignis, à Senatu positus, cū huiusmodi inscriptione: **S. P. Q. R. IMP. CÆS. II. CONSTANTINŌ AVG. QVI INSTINCTV DIVINITATIS, ET ANIMI MAGNITVDINE, VNO TEMPORE, ET TAM DE TYRANNO QVAM DE OMNI EIVS FACTIONE IVSTIS REMP. VLTVS EST ARMIS.** Inde abnegato idolorum cultu, Christianam puritatem amplexus est, Christum ab omnibus colendū præcepit, templaque illi erexit, Christianos Urbis gubernationibus præfecit, nec alia magis causa acrius in Liciniū Imperatorem & affinem exarsit, quàm quod ille aduersaretur Christianis, eosque crudelissimis supplicijs afficeret. Quem persecutus in Græcia apprehendit, & interfecit. Bella contra Barbaros multa fortissimè confecit, semper prospera usus fortuna. Obtento itaque totius Romani Imperij regimine, ablegatis curis, animo securus, à bellis ad pacis studia conuersus, optimum principem egit. Leges sanctissimas tulit, literis & ipse semper impensè studuit, easque fouit. Nicenam Synodum ccc. & xxii. patrum multis dissidentibus indixit, Bizantium instaurauit, & suo nomine Constantinopolim denominauit, eoque Imperium transtulit. Lauacrum baptismatis in extremum usque tempus distulit, forrè quod iturus contra Persas, uolebat in Iordane baptizari, Christum imitaturus. Senex, Persis Mesopotamiam diripientibus bellum indixit, ac copijs coactis ipse Sotriopolim urbem petijt, ut aquis calidis senile corp⁹ foueret. Et prius quàm se ablueret, à medicis phar macum datum, quod à ministris ueneno corruptum erat, intrepidus ebibit, ac paulò post in morbum incidit, quo & tandem extinctus est. Corpus eius Constantinopolim regali pompa, comitante filio Constantino deductum, & ibidem in templo xii. apostolorum cū matre sepultum, Anno ætatis lxxv Imperij xxxii. min⁹ mensibus duobus, relictis filiis tribus,

M

Aureum hoc Numisma fuit magnitudine, quali apparet, in cuius posteriore parte Imperator loricatus & paludatus, thoraci insidens, statua muliebri globum offerenti, in quo uictoriola est alata, dextra coronam lauream, sinistra rarium palmæ tenens. A tergo uerò Imperatoris alia uictoria alata apparet, Imperatori coronam imponens, cum inscriptione: **SALVS ET SPES REIPVBLICAE.** *Infra: SMHER.*

In hoc priore Numismate ex parte altera, imago Constantini Magni apparet.

Numisma alterum æreum Constantinus Romæ excudit, in altero latere habens lupam infantes Romulum & Remum lactantem, eosque lambentem: supra eam duæ stellæ uidentur. Hæ literæ *infra* subscriptæ: **A F Q.**

Tertius Numus æreus, Constantinopoli excusus, continet uictoriam alatam, dextra telum, sinistra clypeum gerentem, pe-

pede dextro rostrum nauis calcantem, his characteribus subscriptis: CONSZ.

HELENA Coel Regis Angliæ filia, uel, ut alij uolunt, humili loco inter Britannos nata, uxor Constantij, ex qua Constantium Magnum genuit, coactus autem repudiare eam, ut Theodoram Herculei priuignam duceret, Mulier sanctissima, & religioni Christianæ maximè dedita, fimo nondum baptizato, Christiana facta, filium Constantium ad Christi religionem, maximis quibus potuit precibus, attrahere est conata. Sanctam Crucē in locis abditis inuenit. Octogenaria diem obiit, & Constantinopoli in templo xii. Apostolorum in sepulchro, quod Constantinus sibi, posterisq; suis extruxit, sepulta.

Latus alterum continet muliebrem statuam, dextra Lauri ramum ferentem, in sinistra quid habuerit, ob uetustatem cognosci non potuit.

MINERVINA Constantini magni prior uxor, & Crispi Cæsaris mater, quam Constantinus ualde dilexit.

M 2

FAVSTA, Constantini Magni altera coniux, ex qua quatuorque liberos, **Constantinum II.** **Constantium**, & **Constantē**, filias **Helenam**, & **Constantiam** procreauit. Cuius fraude **Crispus** priuignus interfectus est. Sed post aliquot annos cognita causa à **Constantino**, quem **Helena** mater ardore nimio **Nepotis** increparat, in balneas ardentes coniecta, necata est.

CRISPVM ex **Mineruina** filium **Constantinus** pater adhuc priuatus **Cæsarem** fecit. Eum **Fausta** deperibat, & ad libidinem sæpius tentauit, renuentemque apud maritum detulit, illum sibi uoluisse uim inferre, cui **Constantinus** fidem habens, **Crispum** ad **Polam Histriæ** interficere iussit.

In hoc æreo Numo currus à quatuor equis tractus, cum nubibus apparet, in quo sedet statua **Apollinis** corona ex radijs ornata, dextra flagellum, sinistra coronam **Lauream** tenens, cum inscriptione: **SOLI INVICTO.**

Post mortem patris **Constantini Magni**, Imperium ad tres filios **CONSTANTINVM**, **CONSTANTEM** & **CONSTANTIVM** ad **Dalmatum** peruenit. Ac diuisione facta **Constantino** **Gal-**

Gallia, Hispania, Alpes Cottia, Britannia, cesserunt. Quae non contentus ob Italiae Africaeque ius, cum Constante dissentire coepit, Legatosque de noua facienda diuisione, misit. Cum autem minimè proficeret longis querimoniis, suis uiribus fretus, rem armis exequi statuit, ac bellum civile contra ius, fratri mouens, regiones, eo absente, depopulatus est. Et iam ad Aquileiam peruenerat, ubi primum missos à fratre milites, ut conatum eius repelleret, excepit, & incautius foedeque temulentus cum illis congressus, cum equus principis ictus uulnere sessorem deiecisset, à militibus circumuentus, humi iacens sine purpura incognitus, multis ictibus confossus, & obtruncatus est, ac in fluuium, cui nomen Alsa, haud longè ab Aquileia, projectus, Aetatis anno xxv. Imperij triennio nondum finito.

In hoc Numismate duae statuæ loricae, paludatae, galeis cristatis impositis, apparent, quae ad dexteram stat, demissa sinistra clypeum, dextra hastam fert. Quae uerò ad dextram consistit, dextra manu clypeum, sinistra hastam tenet. Inter utranque signum militare est positum, cui appensum labarum, in quo hoc signum uidetur, cum inscriptione: GLORIA EXERCITVS. Infra: N. SIS.

DALMATIVS Anaballiani Constantini Magni fratris filius, Caesar & haeres una cum filiis à patre institutus, in Oriente imperauit, in omni actione patre, quam patri similior, unde & uirtus illi obsuit. Nam uix tertium Imperij adimpleuit annum, cum factione Constantij patruelis est interfectus, seditione militari, Constantio dissimulante.

Argentea haec moneta ex altero latere continet statuam Apollinis nudam, corona ad radiorum similitudinem composita, ornatam: dextra globum, sinistra flagellum ferentem, addita inscriptione huiusmodi:

SOLI INVICTO.

M 3

CONSTANS Italiam, Africam, cum insulis, Illyricum, Dalmatiam, Macedoniam, & Achaiam sortitus est, ac fratre cæso, Galliam magno conatu Alpibus superatis, intra biennium in potestatem redegit. Egit primum bonum, strenuum & iustum principem, præfuitque Gallijs, ut bonus rector. Mox siue rerum felicitate, siue aduersa ualitudine immutatus (pedibus enim manibusq; articulorum dolore uexabatur) cunctis ingratus, difficilis, morosus, & tam provincialib. grauis, quàm militibus illiberalis esse cœpit. Ob id coniuratio in eum est facta, autoribus Chrestio & Marcellino, simulque Magnentio, incautus, fessus uenatione, intra territorium quiescens, ad Helenam oppidum Pyrenæo proximum oppressus est, cum im-
perasset annos XIII. uixisset XXX.

In hoc argenteo Numismate apparet statua lorica & paludata, sinistra hastam, dextra labarum tenens: in quo tale signum conspicitur, cū inscriptione: **TRIVMPHATOR GENTIVM BARBARARVM**. Infra subscriptum: **SIS**.

NEPOTIANVS Eutropiæ sororis Augustorum filius, Constante infidijs Magnentij interfecto, gladiatoribus stipatus

tus à populo Romæ Imperator est creatus, Augustique nomen accepit. Sed ab Heraclide Senatore Magnentianę factionis fauore, facta proditiōe, simulans uelle cum eo loqui, obtruncatus est, capite palo fixo per Urbis itinera deportato, cum inperasset dies xxx.

Aereus hic Numus ex altera parte representat mulierem stolatam, Trophæis insidentem, dextra Victoriolam alatam, sinistra hastam tenentem, adiecta inscriptione: ROMA FELIX. Infra: ✱ & ☽

CONSTANTIVS tertius frater, in diuisione Imperij, cum ei attributus esset Oriens, morte Constantis intellecta, ulturus eius eadem, Gallum patruelem Cæsarem fecit, & Orienti præfecit. Ingenti exercitu aduersus Magnentium comparato, memorabili illum prælio ad Murtiam fudit, quo Romani uiros Imperij penè concidere, LIII. milibus utrinque desideratis. Mox cum Magnentius bellum reparasset, ad Lugdunum iterum eum uicit. Gallum à se antea Cæsarem dictum, se rocientem & insolentem supra Cæsaris nomen, interfecit, ac solus rerum omnium potitus est. Tyrannos undique oppressit, ac contra Persas sapius infeliciter confligit stultitia suorum militum. Quibus ad sua abeuntibus, cum Romam cum Ormisda regis Persarum filio inuisset, Iulianum Galli fratrem, tres & uiginti ætatis annos agentem, Cæsarem fecit, sorore sua Helena ei in matrimonium tradita. Eumque in Gallias aduersus Alemannos eas tunc uastantes, cum paucis equitibus misit. Qui re feliciter gesta, cum Imperator ab exercitu esset appellatus, de eo certior factus Constantius, aduersus Iulianum exercitum misit. Sed febre correptus, usque ad radices montis Tauri lectica uectus, peruenit, ibique apud Mopsocrenem febre intrinsecus exurente, quam indignatio nimia uigilijs augebat, decessit anno Imperij XXIII. ætatis LXL.

lix bellis ciuilibus, externis lacrymabilis, mirus artifex in sagittis iaculandis, à cibo uinoque, & somno multum intemperans, patiens laboris, facundiæ cupidus: quam cum assequi, tarditate ingenij non posset, alijs inuidebat.

In parte altera continentur duæ statuæ loricate & paludate, hastas & clypea tenentes, inter utranque duo signa militaria posita, inscriptione tali: **CONCORDIA EXERCITVS. Infr: TAP.**

GALLVS patre Constantio, fratre Constantini Magni, matre Galla sorore Ruffini & Cerealis uirorum Consularium apud Tuscos, in Massa Veternensi progenitus, & satis libenter educatus, serenos tamen mores educatio tollere non potuit. Erat natura ferox, & ad tyrannidem pronior, si suo iure imperare licuisset. Huic cum Constantius Imperator sororem suam Constantiam iunxisset, & in Antiochia ad tuendum Orientem eum reliquisset, ille noctu cum satellitibus incognitus per Lupanaria, & tabernas cursitabat, sciscitabundus sub uoce Græca & alterata, quid de Cæsare sentiret, malè de ipso locutos trucidabat. Domitianum Præfectum prætorio, & Montium Afrum, senem Quæstorem ab Imperatore, qui de sceleribus eius iam senserat ad corrigendum eum missos, per forum tractos, & malè uerberatos, suadente uxore, iugulauit. Quod intelligens Imperator ad eum adducendum milites misit. Sed is Constantiam uxorem ad fratrem placandum misit. Qua in itinere mortua, Constantius eum dignitate priuatum exilio damnauit, & postremò interficere iussit, cum uixisset annos undetriginta, Imperij sui anno **IIII.**

In hoc Numismate Imperator in suggestu stans militibus concionatur. Inscriptio: **FIDES MILIT.**

CONSTANTIA Constantij Aug. soror, Constantij Magni filia

lia, Galli uiri scelerati uxor. Hæc supra modum turgida, uirum ad crudelissima quæq; facinora inflammavit, ac à Gallo marito ad placandum fratrem Constantium missa in itinere in Bithynia repentina febre consumpta, decessit.

EUSEBIA soror Eusebij & Hippatij uirorum Consulariū, Constantij Imperatoris prior uxor, quam & præcipuè dilexit, eximie pulchritudinis: sed quæ famam uiri laceraret magis, quàm modestioribus sceminis conuenit. Ob mariti impotentiam prius ad tabe redacta. Post inuersi uteri dolore, quæ suffocationem matricis Medici uocant, occubuit.

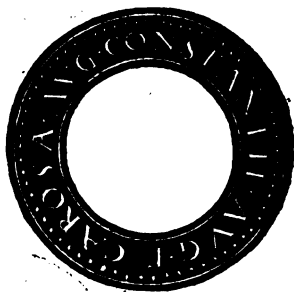

FAUSTINAM forminam forma pulcherrimam, priore mortua, matrimonio sibi iunxit Constantius, quam in partu, edita prius posthuma, amisit.

M s.

POSTHUMA Constantij & Faustinae filia, matris nomine etiam Faustina appellata, Gratiano matrimonij iure copulata.

Alias habuit filias Constantius, **ANASTASIAM** & **CAROSAM**, quas Martianus presbyter Novatianus in Grammatices rudimentis instituit, A quibus Thermæ Anastasianæ & Carosæ sunt appellatæ.

VETRANNIO, qui ab alijs **BRITANNION** dicitur, magister

magister militum, Magnentiarum partium, grandævus iam & cunctis amabilis in Pannonia adversus Mursum, ad tuendū Illyricū, ab exercitu Illyricano Imperator est appellatus. Cū de Magnentij morte comperisset, posita purpura, & ueste indutus Gallica, Constantium adiit, & obuius uenienti factus in Thracia obuolutus pedibus, ueniam petijt, & impetravit. Imperator etiam senem ducem amplexus, patrem eum uocauit, & cenā adhibuit. Et grandæuo uiro non modò uitā, sed uoluptuariū etiam oriū dedit. Iussit enim abire Prusiada Bithyniæ caput, & propinqua oppida uoluit, ut ad uictū senis cōtribuerent. Vbi quiete magna sex annos uixit. Homo propè ad stulticiam simplicissimus, probus, iucundæ ciuilitatis. Sed omnium liberalium artium adeò expertus, ut prima literarum elementa, iam decrepitus Imperator uix disceret.

In hoc æreo Numismate sunt duæ manus iunctæ, caduceum tenentes, cum inscriptione: CONCORDIA AETERNA.

SYLVANVS Bonifij filius, in Gallia natus, bello Liciniano, sub Cōstantio clarus, Tribunus sub Magnentio, post ad Constantium defecit, à quo missus in Galliam, felices successus habuit. Quos Constantius suspectos habens, insidijs eum petijt. Hac re intellecta Sylvanus pro cōcione militibus id est questus, & mox Cæsar appellatus. Sed haud longè post à tribunis corruptis per Vrsicinū pecunia, Agrippinæ in quodam tumultu est occisus.

Ærea hæc moneta ex altera parte tria refert signa militaria, medio aquila imposita, cum inscriptione: FIDES EXERCIT.

MAGNENTIVS ex Gallia obscuris ortus parentibus, Comes duorum ordinum, apud Augustam Germaniæ urbē, à Constante enutritus, magnōq; amore dilectus, & quondam

ab eo defensus, dolo Constante interfecto Imperium arripuit, ac post eius nomine & signo illius literas ad eos quos formidabat, scribens, ut ad Imperatorem uenirent, incautos in itinere occidi iussit, ne superessent qui motum facerent. Deinde ingenti agmine Italiam petit, & Mediolani diu immoratus, fratrem suum Decentium Cæsarem fecit, misitque cum exercitu trans alpes ad Gallias tuendas. Ipse cum instructo exercitu ad Murtium contra Constantium profectus est, ac deinde usus Magæ consilio, cum Constantio congressus, uictus est, magna strage utrinque facta. Post commissum prælium fugiens, cum se in Italiam recepisset, apud Ticinum plures incautos fudit, profligatique exercitus reliquias collegit, & nouo milite suppleuit. Cumque pacis condiciones per legatos sapius tentasset, tantum ducis titulum petens, nec quicquam impetrasset, dimicationis aleam rursus tentare cupiens, iterum cum Constantio conflictu habito, superatus est, Lugdunumque aufugit. Vbi sentiens undique se custodiri, deesseque locum fugæ, furorem simulans, fratri Desiderio uulnera, non tamen letalia intulit, ac quibusdam ex amicis, deinde se ipsum transosso latere interfecit, Imperij mense XLII. Aetatis anno XL:

Argenteum hoc Numisma in facie posteriore habet tale signum à dextra parte literam A, à sinistra D cum huiusmodi inscriptione: SALVS DD. NN. AVG. ac sub hoc signo literæ hæ scriptæ I. P. I. C.

DECENTIVS à fratre Magnentio Mediolani Cæsar factus, missusque cum exercitu trans Alpes ad tuendas Gallias, audito fratris casu, sibi metuens, laqueo fasciæ ad collumposito, apud Senonas uitam finiuit.

Numus hic argenteus continet ex altera parte statuum Herculis, nudam, pelle Leonis de collo pendente, taurum humeris ferentem, dextra eleuata clauam tenentem, inscriptionem hæc addita: VIRTVS AVGG. Infra: P T.

IVLIA

IULIANVS Apostata, patre Constantio, Constantini Magni fratre, matre Basilina nobilissima foemina genitus. Puer ingenio sublimi, callido & literarum ardentissimo, adeo ut amore literarum insomnes noctes multas duceret, & uigilias Musis impenderet, institutus in primis in Christiana doctrina ab Eusebio Episcopo Nicomediae, palam Christum confessus est. Deinde Libanio Rhetori instituendus traditus, praetermissa ueritatis cognitione, puerilem animum ad antiquorum crudelitatem flexit, & fidem Christianam deseruit. A Constantio adoptatus, & Caesar factus, Gallijsq; primum praepositus, in campis Argentoratensibus, cum paucis militibus, infinitas hostium copias deleuit, Regemque eorum Chonodomarum cepit. Re bene gesta, in Gallia hostibus saepe profligatis, ultraq; Rhenum coactis, concordia assensu, à militibus Parisijs Imperator salutatus est & Augustus. Quo Imperium tenente, populi Rom. hostes intra suos terminos se continere, & Iustitiam caelo delapsam, rursus ad mortales rediisse dicebatur. Constantio mortuo, aduersus quem bellum ciuile parabat, adeptoque toto Imperio, Persis, qui per lxx. annos saeuissima caedum monumenta in Oriente fecerant, Romanis exercitibus saepe repulsis atq; deletis, bellum indixit, ac cum ingenti apparatu Constantinopolim, & hinc transmissus Bosphoro, à Chalcedone Nicomediam uenit. Inde Antiochiam & Hieropolim profectus, in Mesopotamiam signa mouit, atq; hinc traiecto fluuio, ponte deiecto, ut militibus redeundi uia intercluderetur, ad hostes peruenit. Ac commissa cum illis pugna, acceptoq; uulnere lethali, & manu cruore repleta, ut Christo blasphemaret, in aërem sanguinem proiciens, dixit: VICISTI TANDEM GALILAE, VICISTI (sic enim Christum uocare solebat) ac uacuatus paulatim sanguine, circa noctis ferè medium, epota aqua frigida, uita solutus est, cum imperasset solus annum l. menses vii. Caesar uero annos vii. Homo statura exigua & gracili, maiestate conspicuus, lau-

us, laudis immodicè cupidus, cultu Numinum supersticiosus, Christianos impio quodam odio infectatus, quanquam à sanguine eorum abstineret, militiam tamen & studia eis interdixit, ne doctores artium liberalium essent, unde materia deesser, & paulatim ingenium fidei defendendæ. Plerosq; præmijs & illecebris, quasi machinis à uera pietate auertit. Quin etiam librum aduersus Christianos edidit, quem tamen argutissime Cyrillus Episcopus Alexandrinus refutauit.

In Numismatis huius parte altera Taurus, & supra eû duæ stellæ, ad pedes uerò anteriores Aquila cum inscriptione: **CVRITAS REIPVB.** Infra uerò subscriptû: **T. CONST.**

CONSTANTIVS filius Constantij Imperatoris ex Theodorâ, frater Constantini Maximi, & Iuliani apostatæ pater.

BASILINA nobilissima scæmina, Constantini Magni fratris uxor, & mater Iuliani Imperatoris.

HELENA Constantini Magni filia, uxor Iuliani. Huic Eusebia

bia Constantij Imperatoris uxor insidiabatur, quòd ipsa sterilis uixerat, quæsitumq; uenenum per fraudem bibere illerit, ut quotiescunq; concepisset, immaturū abijceret partum. Cum autem in Illyricum Iulianus contra Constantium cum exercitu iret, ex partu mortua est. Corpus eius Romam perlatum, in suburbano Nomentanæ uia sepultum est.

I O V I N I A N V S in Pannonia, patre Varroniano, Comite ordinum agri Singidonensis natus, prima ætate præceptoribus erudiendus traditus, haud parum liberalibus artibus profecit. Ingenio ualde amceno, nec à literis abhorrète. Cum Iulianus in Oriente interijisset, ab exercitu Imperator inuitus electus est. Licet paulò antè cum Iuliano lege ab exercitu exigisset Christianos, cingulum militiæ deferere, quàm Imperatori obtemperare maluisset. Electus aut statim uoluit omnes milites Christianū nomen profiteri, quod & fecerūt. Ac dein de exercitū Rom. traiecit ultra Tygridē fluuium, ibiq; ictum est sœdus pacis ad annos xxx. non sine calamitate Romani Imperij, restitutis quinq; prouincijs Translygritanis, quas Galerius Maximinus acceperat. Restituit etiam Sacerdotes & Episcopos, præsertim Athanasium Magnum, qui prius sub Cōstantio & Galieno pulsi erant. Cumq; uenisset ad oppidum Dadastana, quod est inter Bithyniam & Galatas, cruditate stormachi, siue, ut alij uolunt, in cubiculo recenti testorio obdormiens, etiam ardentibus dormiens, repentē interijt, Imperij mense vii. ætatis xxxiii. Vir uultu lætissimo, oculis cælis, uasta & ardua proceritate, Christianæ legis studiosissimus, literarum haud expers, sed mediocriter eruditus, benivolus, & in suos propensus, quos ad dignitatis gradus euehere rat.

Numus hic æreus, ex altera parte coronam habet lauream, in qua hæc inscripta leguntur: **VOTA PVBLICA.**

CHARITO filiam **Lucilliani** uxorem habuit **Iouinianus**, ex qua filium genuit **Varronianum**. Hæc audiens aduentare **Maritum**, cum filio **Varroniano** obuiam apparatu regio processit, sed fatis nolentibus non potuit conspicerere maritum.

VARRONIANVS **Iouiniani** ex **Charito** filius, quem pater secum **Consulem** licet infantem, creauerat, qui cum admodum paruulus in curuli sella cum patre ueheretur, uagitu reluctabatur, infelicem patris exitum uoce portendens.

In **Numismate** **Varroniani** est statua **loricata**, & **paludata**; **dextra** **telum**, **sinistra** **signum** **militare** **ferens**, cum **inscriptio** **NE: PRINCIPI IUVENTVTIS**.

VALENTINIANVS **Gratiani** **Funarii** hominis ignobilis filius, ipse magnanimus, & rei militaris peritus, sub **Iuliano** **Tribunum** agens, quia dijs sacrificare noller, lege ab exercitu exactus est. Quo mortuo nulla discordante sententia ab exercitu **Nicææ** in **Bithynia** **Imperator** est electus. Multis undiq; per uniuersum orbem bellis insurgentibus, **Valentem**

tem fratrem Imperij consortem, & Augustum creauit. Gothos & Barbaras nationes Thracia expulit, Septentrionem omnem cum Saxonibus ad officium redegit. Parthos à Syria per legatos eiecit, Inquietam Germaniam Theodosij maioris auspicijs pacauit. Gratianum suum filium Augustum appellauit. Paulò pòst cum Quadorum legationem latrocinia excusantem audiret, subita ira accensus, in morbum incidit, quo marcescentibus uenis, cum nihil enitti posset sanguinis, uoce amissa, sensu integer expirauit, Anno ætatis LV. Imperij XI. Vir egregio uultu, animo graui, ingenio solertissimo, sermone cultissimo, uitijque infectus, potissimum avaritia. Erga Deum ualde pius, corpore robustus, & à iustitia nunquam alienus, & quibusdam seuerus dictus & uehemens.

In altera parte est Valentis effigies expressa, cum tali inscriptione: IMP. DD. NN. AVGG. PP.

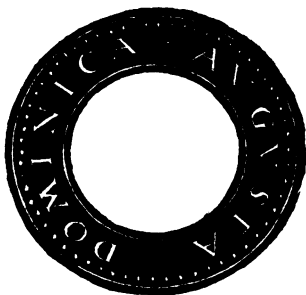
VALENS frater Valentiani, ab eo collega Imperij, & Augustus declaratus, Constantinopolim concedens, bella gessit in Oriente, Procopium temerè Imperium inuadentem deuicit, & occidit. In initio Imperij Christianæ religionis legibus fuit deditissimus, ac prius, quàm cum Gothis Thraciam populantibus, congregederetur, uoluit lauacro Baptismatis inundari, ut uirtute illius & gratia, hostes uinceret. Sed pòst coniugis seductus captionibus, Arriana secta irretitus, iuramento asseruit, se eam constanter tueri & defendere, omnesq; ad eam doctrinam adhortatus est, carpentes uerò partim exilio damnauit, partim necauit. Religiosos uiros per Tribunos & milites fustibus cedi iussit, ac lege lata Monachos militare præcepit. A Valentiniano fratre sæpe literis admonitus & reprehensus, ut à secta Arrianorum sese subtraheret, non modò non destitit, sed magis in Christianorum perniciem inflammatus est. Contra Scythas & Gothos, qui omnia cædibus & incendijs complebant, pugnans ferocius, quàm cautius in fuga uulnera ex equo decidiat, acceptusq; in uile tugurium circa Hadrianopolim, iuxta quod strues palearum erat cumulata, iniecitoq; igne, à Gothis superuenientibus, flamma absumptus est, Anno ætatis L. Imperij cum fratre XIII. cum solus regnasset annos III.

Moneta hæc continet statuam loricatam & paludatam: sinistra labarum tenentem, dextra mulierem manibus ad tergum ligatis, crinibus trahentem, inscriptione addita: GLORIA ROMANORVM. subscriptum: CONOB.

N

SEVERA Valentiniani Imperatoris fuit uxor, ex qua Gratianum filium sustulit. Huius commendatione Valentinianus Imperator aliam accepit uxorem Iustinam, quæ multorum liberorum mater exitit.

DOMINICA AVGVSTA raræ pudicitiae scæmina, uxor Valentis. Hæc Hunnis, Alanis, & Gothis uictoricibus signis Constantinopolim obsidentibus utiliter restitit. Nam ex ærario publico multas pecunias & arma ciuibus ac plebi largita, ab urbis uastatione hostes submouit, regnumque cognatis fideliter seruauit. Ex hac unicum filium genuit, qui infans mortuus est.

PRO-

PROCOPIVS genere Siculus, in Sicilia educatus, Iulianum principem primo gradu contingebat propinquitatis. Primum occultus notarius, dehinc militaris Tribunus, & post Cōstan. eij obitum inter optimates uersatus, quieris publicæ turbator est appellatus: à Iuliano præses in Mesopotamia cum ualido exercitu relictus, cum mandato, si res Romanæ postularent, ipse de Imperatore eligendo uideret. Mortuo iam Iuliano, intelligens Iouinianum Imperatorem electum, è conspectu se sustulit, atque Constantinopolim aufugit, & ope cuiusdam amici Senatoris, cum diu delituisse, & quorūdam ignobilium militum fauore Imperatorē se fecit, eo tempore quo Bythiniam Gothi irruerant, ei que auxilia miserant. Sed à Valente in Phrygia multis militibus ad eum deficientibus, superatus est, amissoque exercitu, cum per nemora paucis comitantibus per noctem uagaretur, a suis captus, Valenti Imperatori est traditus, qui abscissa ceruice eius, discordiam ciuilem sedauit.

Numus hic repræsentat Imperatorem stantem in suggestu, & militib. concionantem, cum inscriptione huiusmodi: **EXERCITVS INVICTVS.**

FIRMVS in Africa Imperium sibi rapuerat, atque noua moriebatur. Sed à Valente prælio uictus est, & captus, post occisus: cum Africam composuisset apud Carthaginem, sed prius baptismate ablutus, ut liberior iugulum percussori præberet.

In hoc Numismate conspicitur Imperator trophæis insidēs, dextra uictoriolam alatam tenens, sibi coronam imponētem, sinistra telum, cum inscriptione: **ROMA AETERNA.**

GRATIANVS ex patre Valentino, & Seuera matre Symi natus, literis ab ineunte ætate haud mediocriter institutus, Poeta & Orator haud vulgaris, princeps planè religiosus ab adolescentia, qui mente pura & immaculabili cōscientia, Deū summum ueneratus est, pudicus & uerecundus, in amicorum officijs sedulus, liberalis & comis. Patruo Valente defuncto, Asiæ Lybiæque regna suscepit. Treueris agens Valentinianum fratrem iuniorem, Cæsarem & participem Imperij declarauit. Antistites & præfules à Valente expulsos immerito, reuocauit. Ab Ecclesia Eunomianos, Phornianos, & Manichæos hereticos amouit. Admodum iuuenis immensam multitudinem Alemannorum in Gallias irrumpentium, licet impari militum numero, circa Argentoratum fudit. Theodosium magistrum militum contra Gothos in Thraciam misit, & re feliciter gesta, consortem eum Imperij fecit, tradito Oriente cum Thraciæ Imperio. Verum dum otiosus ageret, exercitum suum negligens, Alanos, quos ingenti auro ad se transfulerat, ueteri & Romano militi anteferebat, adeoque barbarorum comitatu atque amicitia caperetur, ut nonnunquam eodem habitu iter faceret, Maximi insidijs, qui ab exercitu Imperator electus fuerat, circumuentus, periit, cum imperasset annos **xv.** cum patre **viii.** cum patruo **iii.** cum Theodosio **iiii.** Aetatis anno **xxix.**

Alterum huius Numi latus refert uictoriam alatum, stolatam, dextra coronam lauream, sinistra ramum palmæ tenentem, cum inscriptione: **SEVERITAS PRINCIPI IUVVENTVTIS.**

VALENTINIANVS Valentiniani Imperatoris, & Iustinae filius, à Gratiano fratre post patris obitum in Imperij cōsortem adscitus, & in Italiam missus: sed eo dolis Maximi interfecto in Illyricum confugit, & tandem in Orientem ad Theodosium.

Theodosium properavit, à quo liberaliter est exceptus, admonitusque, ne matri assentiret in defendenda Arriana perfidia, sed pietatem paternam sectaretur, qui Ecclesiam orthodoxam semper fuisse tutatus. Ab Italia in Gallias profectus, dum Viennę negligentius moraretur, fraude Arbogasti, Alanorum praefecti, noctu in cubiculo strangulatus, creditur subita, aut uoluntaria morte obiisse.

In posteriore latere argentei huius Numi continetur statua Apollinis nuda, corona & radijs ornata, dextra flagellum, sinistra globum tenens, cum inscriptione tali: ORIENS IN VICTO AVG.

CONSTANTIA Posthuma, filia Constantij secundi ex Faustina uxore, quam imprægnatam post se reliquit, quæ cum adoleuit, Gratiano, iure matrimonij, est copulata.

THEODOSIVS patre Honorio, matre Thermantia genitus, Hispanus genere, originem à Traiano principe trahens, haud dubiè inter optimos annumerandus princeps, qui

pe qui Remp. Gothicis armis penè oppressam, accitus ex Hispania à Gratiano, restituerit. & ob id Imperator apud Syrmium effectus, Maximum Tyrannum, qui sibi Gallias uendicabat, apud Aquileiā extinxit. Victore quoq; ei⁹ filiū intra infantiae annos à Maximo patre Auguttū factū necauit, Valentiniano Imperium asseruit, Eugenium Tyrannum & Arbogastum in Valentiniani ultionem sustulit, non sine Numinis manifesto iudicio. Cū multò minoribus enim copijs congressus militante illi æthere, & pugnantibus pro eo uentis, insignem adeptus est uictoriam. Cum summa gloria potitus amplissimo triumpho liberati orbis, subactisq; undiq; tyrannis, administrationi Reip. animum adiecit, filiosq; consortes Imperij faciens, Archadium Orienti, Honorium Occidenti præfecit. Ipse Mediolani consenuit, ubi in morbum incidens, defunctus est anno ætatis L X. Imperij XVII. Corpus eius Constantinopolim translatus, ibi sepultum est. Princeps uultu, moribus, & successu Traiano fuit similis. Eminens statura, cæsaries magna, ingentes oculi, summa in eo clementia, incredibilis in suos pietas, rei militaris disciplina sagax fuit, nec à literis alien⁹, simplicium ingeniorum admirator, pietatis Christianæ adeo obseruator, ut summā ciuilitate ab Ambrosio Antistite castigatum se, adytisq; prohibitum, tulerit.

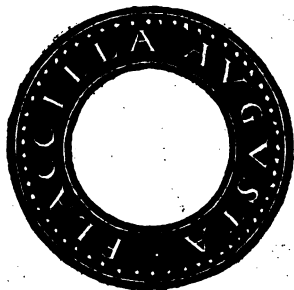
In hoc Numismate apparet Imperatoris statua loricata, & paludata, ocreis etiam induta, dextra mulierem seminudam, humi iacentem eleuans, sinistra globum tenēs, in quo stat uictoriola alata, dextra coronam Imperatori impositura, cū inscriptione: PRAEPARATIO REIPVB. Infra: PSISC.

Alter Numus habet uictoriam alata, sinistra palmam, dextra globū ferentē, adiecta inscriptione: VICTORIA GOTH. MAX.

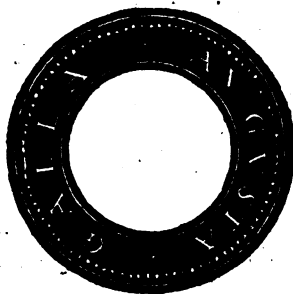

THERMANTIA Honorij, uel, ut alijs placet, Theodosij uxoris Imperatoris Theodosij mater.

FLAC⁹

FLACCILLA Theodosij uxor, deuotissima ac religiosissima foemina, quæ multa pietatis exempla egentibus exhibuit, & maritum sæpe admonuit, ne benefactori ingratus foret: Theodosio marito duos peperit filios, Archadium & Honorium Imperatores.

GALLAM Valentiniani maioris filiam, & minoris sororem, defuncta Flaccilla, sibi matrimonio copulauit Theodosius, ex qua Placidiam Gallam filiam tulit.

N 4

MAXIMVS Dux Rom. exercitus, uir strenuus & prob⁹, ab exercitu in Britannia Imperator electus, Gallias ex improviso adortus est. Gratianum otio indulgentem, infidijs oppressit. Sed & ipse circa Aquileiam à militibus suis uinctus, Theodosio traditus est, à quo occidi iussus est.

Alterum latus Numismatis refert statuam galea cristata ornata, trophæis insidentem, dextra globum, sinistra Cornucopiæ tenentem. Inscriptio talis legitur: **BRITANNIA PERPET. AVG.**

VICTOR Maximi Tyranni filius, adhuc puer, Cæsar à patre factus, & Gallijs præpositus, cum patre à Theodosio trucidatus.

Numus iste representat statuam muliebrem stolatam, dextram oliuæ, sinistra Cornucopiæ gerentem, cum inscriptione: **PAX AVG.**

EUGENIVS Grammaticus & literarū Latinarū præceptor, relictis

libris scholis in palatio Imperatoris militabat Autographus, ob eloquentiam honoratus, Valentinianum dormientē accepto in consilium & socium Arbogasto Gotho, militaris ordinis Duce, corruptis cubicularijs, suffocauit, Tyrannidemque arripuit. A Theodosio uictus prælio, captusq; dum ad pedes eius prostratus ueniam peteret, à militibus adstantibus, capite truncatus est.

ARCHADIVM & HONORIVM filios Theodosij uiuens consortes Imperij fecit, & moriens, quoniam ætas eorum nondum matura Imperio erat, tres Imperij tutores testamento sanxit, Archadio, Orientis Imperatori, Rufinum: Stiliconem Vandalum Honorio, qui occidentem tenebat: Gildonem uerò Africæ præesse uoluit. Rufinus uerò spe potiundi Imperij, ius legationis uiolans, clam missis muneribus, Alaricum Gothorum regem, contra Archadium sollicitauit. Verum comperta proditione, medio conatu à militibus Italicis Rufinus, perniciosus tutor, est occisus. Caput cum dextra præcisum, ante ipsas Constantinopolis portas suspensum, spectantibus omnibus risui atque ludibrio fuit. Pari potius Caianus comes, & imitator Rufini, qui contra Archadium bellum ciuile mouerat Constantinopolimq; urbem ferro & flamma uastauerat, affectus est. Archadius autem, cum Bizantij regnasset annos fere xiii. obiit, ætatis xxxi. relicto ex Eudoxia arrogante & superba socmina Theodosio octo annorum filio, & tribus filiabus Flaccilla, Martina & Pulcheria. Honorium uerò Romæ agentem maior rerum moles excepit. Gildo regnum Africæ adeptus, ætatem Imperatoris aspernatus, ad Imperium animum adiecit, quem tamen fratris Mafcezelis ductu, superauit, eumq; ex fuga retractum, interfecit Honorius. Eundem quoq; Mafcezelem rebellantem auspicijs Bonifacij uicit. Stilico Vandalus autoritate, opibusq; præpotens, militaris disciplinæ scientissimus, Honorij etiam so-

cer, filio suo regnū parare cupiens, Suevos, Vandalos & Alemannos magna spe prædæ sollicitauit, & in Honorii mouit, quos Vldinus & Sarus cum exercitu Hunnorū & Gothorum repulerunt, & interclusis comitatibus, inedia confecerunt, regemq; Radagastum ceperunt, & postea in carcere strangularunt. Alaricus deinde Radagasto suffectus, & Imperio potius, concessa suis ab Honorio Gallia ad habitandum, à Stilicone fraude petitus & irritatus, urbem Romam, ac ferè totā Italiam diripuit, Placidiam Honorij sororē abduxit, & Ataulpho propinquo suo in uxorē dedit. Honorius uerò in cōsortem Imperij accepit Constantium ingentis animi uirū, & in rebus gerendis clarissimū, eiq; sororem suā Placidiam remissam desponsauit qui magna indole tyrannos, Gratianū in Britannia, Cōstantinum cum filio Constante in Gallijs sustulit, atq; Barbarorum impetus domuit, qui Galliam, Britanniam, & Hispaniam infestabant. Sublatus est tamen immatura morte septimo mense, postquam Cæsar appellatus est. Nō longo tempore post Honorius quoq; cum regnasset annos x x l. cum patre II. cum fratre XIII. cum fratris filio XVI. morbo aquæ intercutis decessit, nulla superstitie prole.

In Arcadij Numismatis posteriore parte conspicitur statua Imperatoris, uestitu militari, & paludamento, dextra labarū, cui tale signū infixum, sinistra globū, cui insistit victoriola, manu dextra coronam habentē, tenens, sinistro pede capitiū humi iacentē, calcans, cum inscriptione: VICTORIA AVGG. CCS. Subscript: CONOB. utriq; : s. & n.

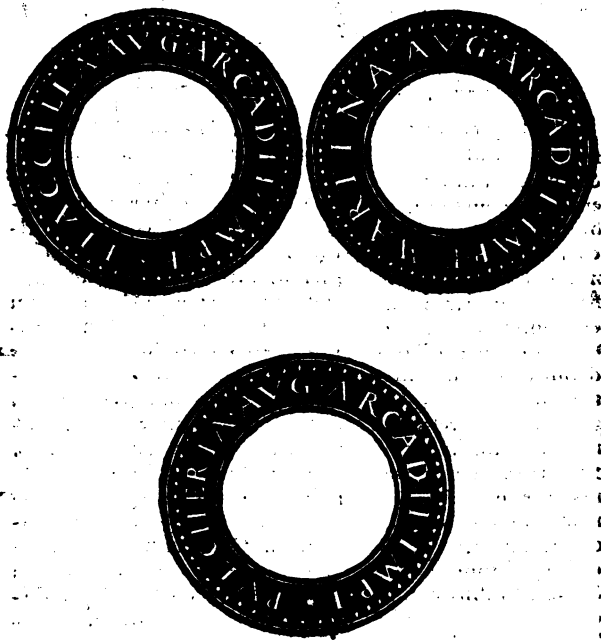
HONORII Numus refert muliebrem statuam uestitu longibre, scuto insidentem, dextra Victoriolam, sinistra hastile habentem, inscriptione addita: GLORIA ROMANORVM. Subscriptum: s x p.

AVBOXIA, arrogās, audax & auara socina, Archadij uxor.

Hæc

Hæc cū Archadius esset ignauus, & mollis sensus, plus quàm Imperatorem decet, cuncta suo arbitrio gessit. ob id, cū à Chrysostomo Patriarcha uiro religioso castigaretur, effecit, ut in exiliū pelleretur. Qui ad deserta Armeniæ delatus, haud diu uixit. Sed & Eudoxia statim post huius obitum, uiolenta morte, & diuina ultione, concidit, superstitibus Theodosio filio, & tribus filiabus.

FLACCILLA, MARTINA, & PVLCHERIA, tres filiæ Archadij, ex Eudoxia. Pulcheria uerò religionis obseruantissima cultrix, summa bonitate, integritate, & sanctitate, uirginitatē perpetuò seruauit.

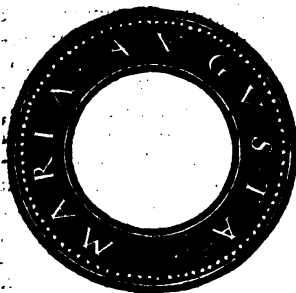
THEODOSIVS IVNIOR, Archadij & Eudoxiæ filius, admodum puer à patre vivente in Imperium æctus, & à moriente sub tutela Isidigertis Persarum regis relictus, qui etiam tutelam summa fide gessit, & pacem cum Romanis habuit, quoad vixit. Puer optimis moribus & disciplinis à Pulcheria sorore institutus. Vix dum VIIII. annos natus, Anthemio præfecto ultro prudentissimo duce, Imperium administravit. Honorio defuncto Valentinianum consobrinum suum ex Constantino & Placidia natum Cæsarem fecit, & data Eudoxia in uxorem, Romam misit. Persis fracto foedere, duce Ardaburio, bellum indixit. Parthorum ducem superavit, vastata regione Azamea, depopulataq; Mesopotamia, Nisibim longa obsidione pressit. Pace constituta, cum Imperium Orientale omnium favore regeret, febre solutus est, anno Imperij XLVIII. totidemq; ætatis, relinquens uxorem Eudoxiâ Leonis Atheniensis Philosophi filiam, quæ præter egregiam formam, singularemq; pudicitiam, etiam literis excelluit. Princeps fuit vitæ integerrimæ, in primis Christianæ religioni addictus, lectionibus divinis intentus, semper cum Episcopis & sacerdotibus conuersans, Codices sacros undique disquirens, & in splendidissima bibliotheca conseruans, philosophiæ haud ignarus. Sic patientia & clementia cunctos homines vincens, ut ratione vivere à cunctis apertissime prædicaretur, nulla vindicta animum exatians, etiam lacessitus. Atque sub hoc principe Venetiæ felicissimis auspicijs in aqua ædificari coeptæ sunt.

Huius monetæ posterius latus repræsentat statuam muliebrem galeatam, trophæo insidentem, dextra Crucem, sinistra globum tenentem, cum inscriptione huiusmodi: **CONCORDIA AVG. CCS.** Subscript. **CONOB.**

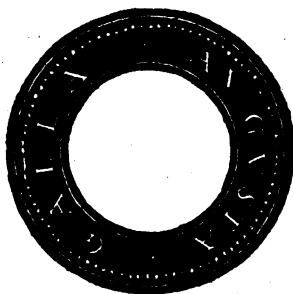
VALENTINIANVS filius Constantij Cæsaris & Placidia

cidia sororis Honorij & Archadij. Ab Honorio cum matre & sorore ob suspicionem pulsus ab urbe, ad Theodosium iuniorē Constantinopolim peruenit. Mortuo uerò Honorio, à Theodosio Cæsar & Augustus appellatus est, Romanque peropportune missus. Vbi Ioannem Imperatorem factum, statim oppressit. Cum Genferice Vandalorum rege pacem sanxit, alia parte Africæ contento: aduersus Atilam Hunnorum regem Imperio orbis inhiantem, copias duxit, ac in campis Catalaunicis acerrimè utrinque pugnatū est, cæsis cXLV. milibus, uictoria tamen penes Romanos stante ductu Erii, qui deinde Maximi, uiri potentissimi, figmentis, uel iussu Valentiniani principis, qui illius successus meruebat, occisus est, in affectatā tyrannidis suspicionem adductus. Sed & Imperator postea Romæ ab eius commilitonibus confossus perijt, Anno Imperij xxx. Fuit hic Valentinianus, ultimus Imperator Occidentis, donec posteris temporibus Carolus Magnus Imperator factus est. Et sub hoc collapsum est Occidentis Imperium penitus. Franci enim Gallias, Scoti & Angli Britanniam occupauerunt, Hunni Europam, Vandali Africam, & Romam uastauerunt. Ac Romæ post Valentinianum multi constituti sunt Imperatores, aliquando quidem ab Imperatoribus Constantinopolitanis, aliquando a Senatoribus Romanis, & aliquando à milite, quem Imperator Constantinopolitanus in Italia habuit. Quidam etiam sua autoritate raperunt Imperium. Quorum primus Maiorianus Senatorij ordinis, Seuerianus, Anthemius, Olybius, Blicerius, Orestes, qui filium suum Augustulum Cæsarem fecit in Italia. Post hunc ad Iustinianum usque Gothi tenuerunt Occidentale Imperium. Acciderunt autem hæc anno ab Vibe condita M. CCCXXIX. circiter annum Christi CCCCLVI. Atque ita regnum Occidentale uacauit annos CCCXVII. usque ad Carolum Magnum.

In hoc Numismate conspicitur Imperatoris statua loricata & paludata, dextra aliam statuam genibus flexi, precantem, orantemq; corona turrata, eleuans, sinistra uictoriam sētes, cum inscriptione: PRÆPARATIO REIPVB. Infrā: S I S.

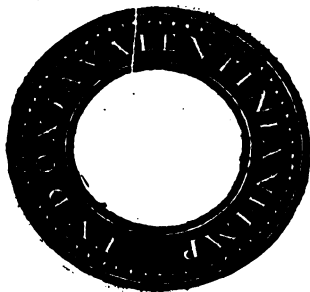

MARIAM & THERMANTIAM Stiliconis filias, unam post alterâ uxores habuit Honorius, quæ ambæ subita morte uirgines sublatae sunt.

EUDOXIA Theodosij iunioris filia, Valētiniani uxor, post
interfectum maritum, Maximum illius coniugium petentem
repudiavit, ac in ultionem cædis uiri Gensericum Vandalorū
regem ex Africa accersivit matrimonio. Qui magno cū
exercitu adnauigans, Urbem ingressus, in eaquē qua-
tuordecim dies grassatus, Eudoxiam cum dua-
bus filiabus, Placidia & Eudoxia abdu-
xit, matremque sibi co-
pulauit.

EYDG-

EUDOXIA Valentiniani & Eudoxiæ filia, Honorichò Genserici filio nupsit. Quæ cum XVI. annis cum marito in matrimonio perseverasset, post Hildericum filium genitum, tandem mariti consuetudinem, quòd is Arrianæ sectæ addictus esset, abhorrens, captato tempore, Constantinopolim petijt, inde Hierosolymam profecta, ibi mortem obiit.

AETIVS patricius Valentiniani Imperatoris Dux Imperij Occidentalis, non minùs ciuiliū artium, quàm bellorū peritissimus. Cum Atilam Hunnorum regem ingenti superasset prælio, multasque præclaras res gessisset, & prospera felicitate indies cresceret, Maximi figmentis, uel iussu Valentiniani principis, qui illius successus metuebat, occisus est, ac cum eo pariter Occidentis Imperij salus occubuit.

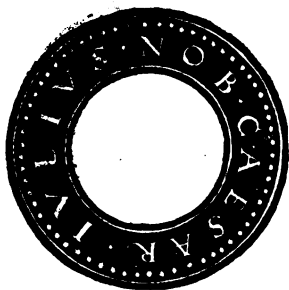
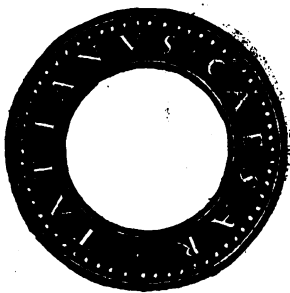
IOANNES Tyrannus Rauennæ præsidio Castini Imperium ui arripuit, & mox Cōstantinopolim legatos ad Theodosium, ut eum approbaret, misit. Cui infensus Imperator, Oratores in carcerem coniiciens, Magistrum militum Ardaburium contra tyrannum cum exercitu misit. Qui ab Aquileia Rauennam nauigans, uentis aduersis in manus tyranni incidit. Sed Aspar Ardaburij filius, patris captiuitatem ægro ferens animo, collectis undiq; militibus, per inuiā paludem circa Rauennam Duce Pasteo quodam, urbem apertam ingressus, sæuis populationibus uastauit, ac incendit. Actandē captus tyrannus, improvidē militibus occurrens armatis, alteraque dextra priuatus, asino impositus, per contumeliam circumductus, iugulatus est, cum annis v. præfuisset. Vir aliquin ingenio mitis, ac uirtute præditus, minimē delatoribus aures adhibens, neque pecuniæ gratia, iniquum aliquod flagitium faciens.

FLAVIVS VALERIVS MARTIANVS humi li genere natus, militia tamen clarus, singulari prudentia, & integritate uitæ, omnibus notus, Pulcheriæ, Theodosij Imperatoris

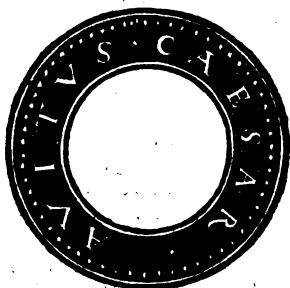
ratotis sororis studio, admodum senex dignus uisus est principatu. Moderatus sanè princeps, & rebus agendis idoneus, si per senectam diutius uiuere licuisset. Nam imminutum Orientis Imperium per LX ferè annos dilapsum, prudentia ac consilio sic reparauit, ut breui ingens cunctis exultatio, & spes oriretur dilatandi Imperij. Cum Parthis & Vandalis fœdus percussit, ac pacem instituit, Atilæ minas cōpescuit, Nomades & Blommias Aethiopia dilapsos, per Florum Alexandrinæ urbis procuratorem, sedauit, & à finibus Romanorum pepulit. Arma nunquam nisi prouocatus mouit, pacē, quoad fieri potuit, coluit, illud sæpe usurpans: DVM IN PACE ESSE POSSVMVS, ARMA NON INDVAMVS. Tatianum & Iulium fratres, qui olim aquilę superuolantis eius caput auspiciū retexerant, uiatique ducentorū aureorum inopem & ægotantem adiuuerant, statim ut Imperator est appellatus, Iuliū Constantinopoli, Tatianum Illyricis præfecit. Anno autem VI. Imperij, & mense VI. naturæ concessit, conspiratione Asparis, quī ei uenenum dedisse perhibetur. Qua de causa post orationem noui Principis, cum filius Asparis Ardaburi⁹ Cæsar esset à Leone pronuntiatus, populus patrem interfecit cum filio.

In Numismatis huius ærei parte posteriore statua apparet Apollinis, nuda, sinistra globum tenēs, dextram eleuatam habens. A dextro eius latere litera T à sinistro F cōspicitur, addita inscriptione tali: SOLI INVICTO COMITL Sub eadem statua hoc scriptum: ATR.

TATIANVS ET IVLIVS fratres non fuerunt Imperatores, neque tyrannidem occupauerunt, sed à Martino Imperatore, ob quædam in se beneficia, alter Constantinopoli, alter, Tatianus scilicet, Illyricis præfectus est. Nam cum Martinus in Lycia prima stipendia mereret, & illic ægritudine oppressus esset, eum abeuntem uiatique ducentorum argenteorum (om-

nia enim consumpserat) profecuti sunt. Cuius beneficium
 mor Martianus, iam Imperator factus, utrunque ad eas digni-
 tates euexit.

AVITVS Patricius Romanus à Senatu populoq; Rom.
 Imperator creatus, cum quo Martianus prius, quàm morere-
 tur, fœdus, & societatem iunxit, ut in tantis Barbarorum mo-
 tibus utrunque Imperium mutuo esset sibi inuicem auxilio,
 mutuoque fauore starent. Sed nec diu imperauit, utpote qui
 apud Placentiam captus à Ricimero, & coactus purpuram ex-
 xuere, paulò pòst rebus excessit humanis.

LEO Græcanici sanguinis suffragijs & factione Asparis ex
 tribuno militum, Imperator factus & Augustus appellatus
 est. Cuius etiam filium Cæsarem cum inuitus creasset, postea
 cum Ardaburio, ut insidiarum in se autores interfecit, Leo-
 nemque nepotem ex filia Ariadna & Zenone successorem si-
 bi esse uoluit. Aduersus Genfericum regem Vandalorum, Ba-
 siliscum Ducem misit, qui siue ignauia, siue proditione, naua-
 li uictus prælio à Vandalis, aufugit. Sub huius Imperio Bizan-
 tium

tium magna ex parte conflagrauit, & Italia in perpetuo motu fuit. Cum autem Imperium Orientale xvi. annis rexisset, occubuit, relicta uxore Berina, ex qua Ariadnen, & Leontiam filias sustulit. Vir, in quo multa clarissima effulserunt uirtutes: sed omnium maximè erga homines calamitosos miseratione, illud semper in ore habens, QVEMADMODVM SOL CUNCTIS, QVAE ILLUSTRAT, NONNIHIL IMPERTIT CALORIS, SIC PRINCIPEM DEBERE EOS, SVA DIGNARI MISERICORDIA, QVOS CONVTETVR.

In hoc Numo ex altero latere apparet effigies Crucis quatuor insistens gradibus, cum subscriptione eiusmodi: VICTORIA AVGG. Infra: CONOB.

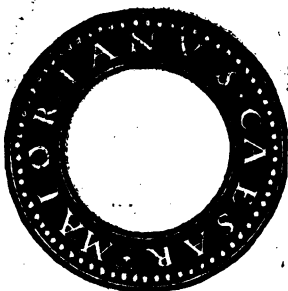

LEO IVNIOR ab auo puer relictus, uix anno Imperio præsuit, quod tamen licet iuuenis, accuratè administravit, morum, non belli studiosus. Sed cum esset ualeudinarius, Zenoni patri nouo exemplo pietatis, manibus suis Diadema imposuit, patremque pro se deinceps regnare iussit.

Moneta hæc continet Victoriam alatam, dextra imaginem Crucis, sinistra palmam ferentem cum inscriptione: VICTORIA AVGG. CC. Infra: CONOB.

BERINA uxor Leonis Imperatoris, Ariadnem, & Leontiam filias genuit, ac Leontia patricio Martiano filio Anthemij Imperatoris in matrimonium collocata.

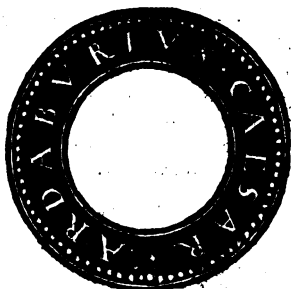

MAIORANVS apud Rauennam Occidentale Imperium arripuit: sed contra Alanos, qui Gallias infestabant, mouens exercitum Denonæ iuxta fluuium, Hiram cognomento, occisus est, cum annos penè 1111. regnasset.

SE-

SEVERVS qui & Seuerianus, natione Lucanus, apud Rauennam Imperator factus, & Augustus salutarus est. Bion- gum Alanorum regem superauit, & propterea lauream meru- it. III. Imperij sui anno, uel, ut alij uolunt, LIII. Romæ propria morte, aut ueneno defunctus est.

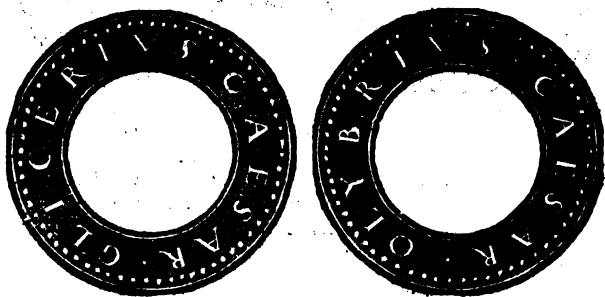

ASPAR non Imperator fuit, sed tanta ualuit potentia, ut Leonem ex Tribuno militum, Cæsarem crearet, ea conditio- ne, ut Ardaburium filium suum adoptaret, quod & Leo fecit. Id cum innotuit, à populo Aspar, cum Ardaburio Cæsare iam creato interfectus est.

ANTHEMIVS gener Martiani Imperatoris, opibus & genere magnus, à Martino ad Occidentis Imperium suscipiendum missus, ut Vandalorum bello auxilio foret, **III.** regnavit annos. Cum genero suo Ricimero in discordiam veniens, diu mutuò certarunt, ac tandem ad Aelium pontem à Ricimero uictus, & gladio transfossus est.

RICIMER genere Gothus, uir militaris & egregius, in principatum Romæ adscitus, & gener Anthemij Imperatoris, Alanorum ingentem multitudinem cum eorum rege non longè à Bergamo, ciuitate Venetiarum prælio superauit. Socris sui Anthemij auxiliares copias fudit, eumque confodit. Ciuium Romanorum bona direptioni dedit. Sed paulò post Cœlius cum extinxit.

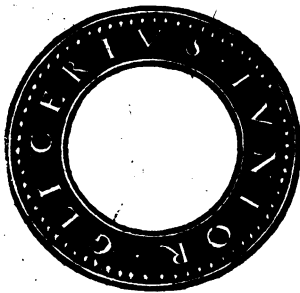
OLYBERIVS gener Valentiniani. Nam eius filiam Placidiam uxorem habuit, sine controuersia Ricimero in Imperio successit. **VII.** Imperij mense decessit Romæ.

GLYCERIVS Senatorij ordinis Romanis inuitis ab exercitu post Olyberii Imperator salutatus est. Sed euenso
uix

vix annuo spatio, à Iulio Nepote (sic erat illi nomen) Marcel-
lini quondam patricij sororis filio, regno expulsus, & præsul-
apud Salonas Dalmatiarum urbe, ordinatus est.

PLACIDIA VALENTINIANI ex Eudoxia filia, matre, à Cé-
forino abducta, Olybrio, qui post Imperator fuit, in uxorem
tradita est.

NEPOS Glycerium regno priuauit, sibiq; Imperium ra-
puit. Sed Augustulo Imperatore electo, Dalmatian fugit pri-
uatus regno, ac Salonis cæsus est.

AVGVSTVLVS. puer admodum a patre Oreste, Rauen-
natum studio, ac militari fretus fama Imperator est factus. Cū
Vandalis in Africa imperantibus fœdus sanciuit. Sed Orestes
pater ab Odoacre Gothorum rege superatus, ac Placētiae in-
ferfectus est. Filius uerò Augustulus, metu purpuram abijci-
ens, cū vix xi. mensibus Rempub. tenuisset, exilio damna-
tus est.

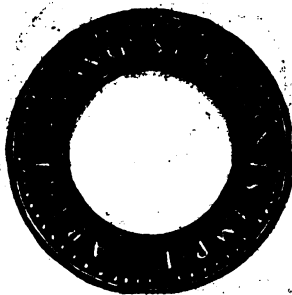
ODOACER olim Orestis armiger, Gothorū rex, occupata tota Italia post Augustulum xiiii. annos regnavit. Initio regni, ut terrorem suum Romanis indicaret, Bracilam Comitum apud Rauennam occidit. De Vrbe transferenda cogitavit, deq; suo nomine Odoacriam appellare uoluit: & perfecisset forte, nisi à Theodorico Veronensi rege Gothorum, apud Rauennam superatus & extinctus esset.

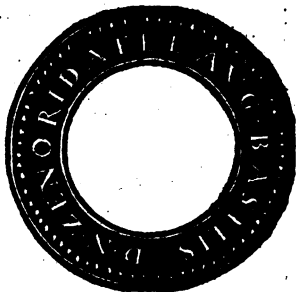
ZENO obscurissimi generis ex Isauris Ciliciæ humili & incognita uilla, tam facie, quàm moribus deformis; à Leone filio Imperialem assequutus est dignitatem. Homo facie turpissima, ingenio multo deteriore, qui non ut Augustus, sed ut tyrannus imperauit, fratrem habens nomine Conona, seipso longè scelestiorem, qui sanguine & cade hominum mirifice oblectabatur. Theodoricum Ostrogothorum regem, Consulè prius à se factum, contra Odoacré in Italiam misit. Pulsus à Basilisco in Isauriam cū uxore Ariadne secessit, priuatam instituens uitam, satius ratus id facere, quàm Remp. domesticis ac ciuilibus certaminibus lacerare. Reuocatus ex Isauria, magno ciuiū fauore, & studio, propter tyrannidem Basilisci, regnum

gnum suum repetijt, ac Basiliscum post acceptam eladem, in templum fugientem cepit, & cum filio in Cappadociam relegavit. Illum & Leontinum, qui Orientem inuaserant, in Papyrio castello munitissimè captos, interfecit. Et cum XVII. annis Imperio præfuisset, miserabili morte obiit, relicta uxore Ariadne, quæ filia fuit Leonis Imperatoris. Hoc principe incendium adeò graue fuit, ut præter urbis Constantinopolis maximam partem conflagram, centum & uiginti milia librorum combusta sint.

Huius Numi pars posterior continet uictoriam alatum, sinistra ramum palmæ, dextra Crucem margaritis ornatam, ferentem: à cuius dextra parte stella, à sinistra tale signū Q conspicitur, adiecta inscriptione eiusmodi: VICTORIA AVG. ZEN. Infrà: CONOB.

ARIADNA Leonis Imperatoris ex Berina filia, Zenonis uxor. Hæc maritum suum, cum ebrietati adeò deditus esset, temulentusque adeò, ut nihil à mortuo differret, multo oneratum uino, moribundum quasi iacentem, ueluti mortuum sepulcro, quo Reges reponebantur, inferri iussit, addito ingenti lapide, qui cum tegeret. Qui postquam resipuit, & ebrietas soluta est, magnos dedit eiulatus & clamores, nullo opem ferente, ac in eo sepulchro mori coactus est.

BASILISCVS Zenone Chalcedoni degente à Berina foro
 re sua Augusta, in regali solio locatus est, & Rex declaratus.
 Qui uxorem suam Zenoridam Augustam corona decorauit,
 & Marcum filium Cæsarem fecit, sed propter uitæ sorditatem
 & auaritiam inexhaustam, ac quod Nestorianam im-
 pietatem esset amplexus, inuisus populo, à Zeno-
 nis captus, in Cappadociam relegatus,
 cum filio fame & frigore con-
 sumptus est.

ANA-

ANASTASIUS ex humili sorte natus, Dicorus dictus, à discoloribus oculorum pupillis, quarum dextra nigricans, sinistra cœrulea fuit, studio Ariadnes Augustæ, extincto marito, Imperator est dictus. Ariadnen Augustam in uxorem duxit, ac ipso nuptiarum die tributum Chrylargyron omnibus remisit. Isauros commisso prælio apud Contæianum Phrygiæ oppidum palantes superauit, urbibus eorum dirutis & solo æquatis. In Illyrico cum Sabiniano & Mondone ad Margum cum Pompeio Adrianopolim, cum Aristo ad Zartam, cum Parthis in Syria decertauit. Contra Vitalianum ad Aquilonem bellum gessit. Cum Agarenis Orientis loca populantibus, pacem firmavit, multos qui imperium sibi usurpauerant, supplicio affecit. Sub eo multi motus fuerunt. Bulgari, gens prius ignota, in Illyricum & Thraciam excursionem fecerunt. Getæ Macedoniam, Thessaliam, Epirum diripuerunt. Christianæ religionis primò fuit studiiosissimus. Sed postea malo genio actus, Eutychianæ hæresi adhæsit, quaternitatem, non Trinitatem esse adorandam præcipiens, ac Orthodoxis multam iniuriam inferens.

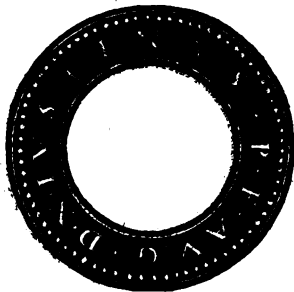
Ob id diuinam commeruit ultionem. Nam

fulmine ictus, periit, Imperij an-

no XXVII. Actatis

LXXXVIII.

In hoc Numismate adparet huiusmodi signum * M *
Sub eo hoc scriptum : C O N.

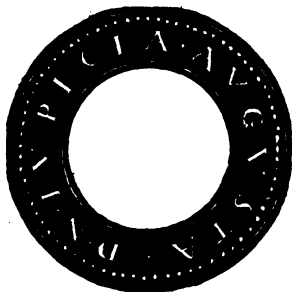
FL. VALER. IUSTINVS ex Thracia utroque parente ignobili, ortus, primum à teneris annis suum bonumq; custos, deinde miles, ex milite factus princeps ordinis in exercitu, tandemq; mirabili astutia (quippe qui accepta ab Amantio Eunucho pecunia, ut militi, pro Theocritiano præficiendo distribueret, in se suffragia uerterit) à Senatu Imperator electus, ut lapsantem Remp. restitueret. Theocritianum, Amantium, & Andream insidias sibi molientes è medio sustulit. Vir orthodoxus & pietatis ueræ studiosissimus, qui publico edicto promulgauit Calcedonense Concilium uenerari, autorumque nomina (qui sexcenti triginta patres fuerant) perpetuæ memoriæ commendauit. Ex Oriente Arrianæ hæreseos infectos expulit, inter quos Seuerus Antiochiæ Episcopus fuit, qui magnas mouit turbas de corruptibili & incorruptibili. Orthodoxos Episcopos ab Anastasio eiectiones recepit. Germanum Capuanum præfulem legatum ab Ormisda Pontifice Max. missum, ut Christianam & catholicam Ecclesiam reformaret, clementissimè audiuit. Cumque ix. annis magna uirtute Imperium administrasset, uolens senectutis suæ consulere, Iustinianum ex sorore nepotem adoptauit, & imperij successorem instituit, ac non multò post obiit.

In huius Numo uidentur duo Imperatores palliati, alia uelut ex gemmis & margaritis ornati, sellis insidentes, dextris globum, sinistra sceptrum gerentes. Inter quos uictoria alata adparet eos coniungens, cum inscrip-

ptione: **VICTORIA AVG.**

Infra: **TROBS.**

LVPICIA

LVPICIA Iustini uxor, quæ postquàm coronata diademate, & Augusta est dicta, additum est illi nomen Euphemie.

IUSTINIANVS Iustini sororis filius, ex Bedirina Illyrica ciuitate genitus, annuū agens XLIII. à Iustino Imperium suscepit, adiecitq; animum, ut illud repararet. Et primū Orientem pacauit: Persas, qui transgressis limitibus, Mœsiam Syriamq; prædati fuerant, opera Bellisarij uiri clarissimi ac strenui, intra suos fines continuit. Romam à Gothorum seruitute asseruit, Africam Imperio, pulsīs Vandalis, restituit. Regem eorum Gelimerum cepit, & uinctum catenis Constantinopolim misit, de eoq; triumphum splendidissimum egit. Narsete Duce Totilam Gothorum regem ultra decem annos in Italia regnantem, qui & urbem Romam spoliauerat, incenderat, & cultoribus uacuam reliquerat, interfecit, & Gothorum tandem nomen in Italia deleuit. Cū iam Italiam recuperasset, Africam omnem, cum Persia subegisset, domi forisq; gloriosus esset, confusas leges in Epitomen redegit, superuacua & inutilia ressecans, cū prius incondita & sparsa ciuilibus illa iuris corpulentia obrueret magis, quàm iuaret. In

quingenta Digestorū libros singula contraxit, & quatuor Institutionū libros compresit. Codicem inuulgauit, indotus quamuis ille, ita ut faciliē ab illis, quorū opera usus fuit, decipi potuerit. Templū magnificentissimū admirando ædificio extruxit, quod Græca uoce ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ, id est, sanctam sapientiā appellauit. Vir iustus & integer, & certē maximus princeps, nisi delirij Eutychiani reus fuisset. In perscrutandis rebus ingeniosus, atq; hæresum maximus hostis. Ad uindictā sumendam præcepit. In pecunia effundenda immodicus, & ad congerendā intemperatissimus. Vnde & parum honestis modis pecuniam sibi corradebat, nullusq; suæ auaritiæ erat modus. Tandem morbo ex senio affectus, insanus mente decessit, Iustino prius Imperij consorte electo. Imperij anno XXXIX. ætatis LXXXIII.

Aureus hic Numus facie altera repræsentat Imperatorē palliatum, igni adstantem, librosq; face accensa comburentem. A cuius tergo duæ conspiciuntur statuæ palliatæ ferentes libros. Ante eum adparet statua muliebris, galea cristata ornata, dextra globum, cui insidet uictoriola alata, sinistra cornucopiæ gestans, cum tali inscriptione: IVRA ET LEGES DEPRAVATA PENE IMP. RESTITVIT. Et infra subscriptum: INGENS PEC. POP. AB PP.

THEODORA Iustiniani Imperatoris uxor, fœmina illustris & prudēs. Cū Iustinianus extremis temporibus parū esset mentis compos, multo maximā administrationis partē ad se traxit. Vigilū Pontificem in carcerē coniecit, & panem illi & aquā solum aliquot diebus dedit. Nobilissimū templū apostolorum excitauit, multo magnificentius & ornatius illo, quod à Constantino extructū fuerat. Ex humanis autē excessit, cū annos XXI. menses III. in Imperio peregisset.

IUSTINVS minor, nepos Iustiniani ex filia, à teneris annis

annis non ut nepos, sed ut filius in regia semper habitus, & à Iustiniano Imperator coronatus Natura ad omnia dexter, magnanimus, pius in Iustiniani domū & familiā, & ab initio principatus, ductu Sophiæ coniugis, liberalis fuit, unde sibi annuos militū & ciuiū deuinctos reddidit. Sed postea tantæ deditus auaritiæ, ut Senatores spoliaret, & in omnes passim diuites rabie quādā defœuaret. Fidei etiā Christianæ contemptor maximus, in Pelagianā decidit hæresin. Fœdus Persicū, quo Romani quotannis Persis pendebrāt libras auri quingentas, dissoluit, illisq; bellū indixit. Cūq; Persæ ad deuastandas terras Romanas cū magnis copiis irruissent, & cū ingenti præda inoffense abiissent, tantā ex accepta clade accepit tristitiam & mœrorē, ut ratione amissa, amēs fieret, ac decimo tertio Imperij anno diem extremū pedum dolore, clauderet, superstite uxore Sophia, & declarato Tyberio Imperatore.

In hoc Numismate adparet Imperator in sella sedens, dextra globū, sinistra sceptrū tenens, pedibus uerò rostrum nauis premens, inscriptione addita eiusmodi: VOTA XXX. MVLTÀ XXXIX. Et infra subiectum: CONOB.

Vxorem habuit SOPHIAM Iustinus, quā tam ardentem amauit, ut portū à se exādicatum Sophiū, ac regias ædes suburbanas cum adiacentibus agris, Sophiada nuncuparet, quā etiam moriens Tyberio excubitorum Comiti commendauit, ut eam ueluti dominam, & Reginam obseruaret.

TYBERIVS Constantinus à Iustino in Imperium adscitus, eoq; adhuc uiuo suscepit. Vir iustus, sapiēs & strenuus & utilis Reipub. qui sua liberalitate omnium meruit fauorē. Quicquid longa auaritia Iustinus cōtraxerat, Tyberius egenis largitus est, pauperibus largissimas erogans elemosinas, refragante Sophia Augusta, sed frustrā. Quāto autem plus donauit, tantō plus inuenit. Nam Iustini thesaurum

ingentem, & Narsetis thesaurum in Italia, sene quodam monstrante, comperit. Magnam contra Persas affecutus est uictoriam: Captiuos omnes abductos Constantinopolim magnificenter uestiuit, ac in patriam misit. Quos præter spem rediisse populares admirantes, magnis laudibus principem Romanum commendabant. Cum Longobardis, qui Romam obsidione longa cinxerant, & expugnassent, nisi multitudine imbrium essent repulsi, pacem fecit. Per quorum duces triginta postea tota Italia administrabatur. Post multa grauius bella in morbum incidens, Mauricius generum suum adoptauit, ei que Imperium administrandum tradidit, æquitatem & iustitiam commendans, presentibus Ioanne Patriarcha (qui coronam imposuit) & Senatu. Ac paulò post uim morbi oppressus, decessit, Imperij anno VII. relictis ex Anastasia uxore filiabus Charitate, Mauricio, & Constantia Germano nupta. Princeps sanè iustus, largus, & cunctis amabilis.

Altera facies huius Numi refert Imperatoris statuam palliatam, manu dextra crucem, sinistra globum gestantem, cum inscriptione: GLORIA ORBIS TERRAR. Infra: TESOR.

ANASTASIA Tyberij Constantini uxor, duas ei peperit filias, Charitiam, quæ Germano desponsata, & Constantiā minorem, quæ Mauricio Imperatori locata fuit.

MAV-

MAVRITIVS ex Cappadocia oriundus, Notarius humilis primùm, deinde ob rei militaris peritiam, præfectus excubitorum, Gener etiam Tyberij, successit Imperio & Augustus factus est. Initio Imperij Persas per legatos fudit: sed pace cum Persis firmata, exercitum in Thraciam ex orientalibus locis traduxit, Scythas Mœsia repulit, simul & Longobardos. Hunnos quoque cum suo Duce Chagano auspicijs sui filij Theodosij & Germani soceri Pannonijs eiecit. Multis quæ cum esset uictorijs illustris, præsertim contra Persas, cunctis tandem postea inuisus factus est militibus, ob immensam auaritiam, qua nihil est detestabilius in principe. Qui sua auaritia rapinas, cædes, & homicidia dissimulabat. Præterea nulla stipendia militibus erogabat, præsertim his, qui Sarmatico limiti contra Scytharum impetum loco sterili positi præerant, difficilia quæque tolerantes, ne ob auaritiam captiuos à Persarum rege minimo redimeret. Ob id in eius caput conspiratio facta à militibus, & Phocas Imperator designatus est, à quo etiam Mauritius cum tota sua prosapia, Constantia uxore, Theodosio, Tyberio, & Constantino filijs, totidemque filiabus, Chalcedone interemptus est, cum imperasset annis xx. uixisset LXIII. Vir utilis Reip. & uictoriosus, nisi auaritia labefactasset se, & totam domum. Magnæ etiam patientiæ & fortitudinis exemplum. Cum enim in conspectu suo, uxor, tres filiæ, & filij interficerentur, forti animo perferens tantam calamitatem, exclamauit: **IVSTVS ES DOMINE, ET RECTA IVDICIA TUA.**

In hoc Numismate conspicitur uictoria alata dextra Crucem, sinistra ramum ferens, addita inscriptione huiusmodi: **VICTORIA AVG. CC. N. Infrà: CONOB.**

P

CONSTANTINA, Tyberij & Anastasiz filia, Mauritiij Imperatoris uxor, ex quo peperit tres filios, Theodosium, Tyberium, & Constantinum, totidemque filias, qui omnes simul cum patre à Phoca occisi sunt.

PHOCAS Præfectus Scythiæ, per Mauritiij cædem, à scelerato exercitu, cui præerat, Imperator electus & Augustus salutatus est. Tàta initio Imperij in nouo principe fuit indoles, talemque se gentibus ostendit, ut multi cum eo pacem sancirent. Sed nec ille auaritia Mauritiij admonitus, ab hoc uitio tēperauit. Quia longè studiosiùs colligendæ undique pecuniæ incubuit, omniaq; ex Persicæ seruitutis instituto egit, cum suis aulicis secreta tractans, Magistratus & iudicia uendens, charioresque eos habens, qui inexplibili rapacitate populos uexabant. Vnum hoc sanxit, quod posteri laudarunt, quòd rogante Bonifacio Papa, Romanum Pontificem principem omnium Ecclesiarum declarauit. Cætera adeò focors & ignauus, & frequentibus adulterijs infamis, ut Romanum Imperiū undique Barbari uastarent, & umbra solū eius nominis staret. Persæ enim Mesopotamiam, & Syriam occupauerunt, Hierosolymam

folymam depopulati sunt, & sanctam Crucem Saluatoris nostri secum abduxerunt, omniaque sacra loca cædibus & incendijs prophanauerunt. Iberos, Armenias, Arabes, Dardanos, & Mediterranea Macedonia, & Thraciæ abstulerunt. In Cappadociam & Galatiam incursiones fecerunt, & ad Chalcedonem sunt depopulati. Nec minus in Occidente Germaniæ, Hispaniæ, Galliæ, & bona Italiæ pars à Romano defecerunt Imperio. Aegyptum Sarraceni uastauerunt, & castris deletis Romanorum ubique hominum strages magna, simulque annonæ inopia, & pecorum calamitas, propter principis luxum. Unde necesse fuit, ut aut nomen Imperij deleteretur, aut Phocas occumberet: quod & factum est. Nam conspiratum in eum est ab Heraclona & Heraclio, & Prisco, qui captum manibus, pedibusque truncatis, & genitalibus ob insignem eius libidinem, & capite amputatis, eum prius interfecerunt, quam suppetias ferre eius milites potuerint. Sicque scelestissimus & impurissimus princeps, omnibus suis fratribus ac necessarijs sublati, dignum perfidia sua in Mauritium exitum habuit, cum annos VIII. imperasset.

Monetæ huius pars altera continet cōronam ex lauro confectā: in cuius medio hæc uerba leguntur: FIDES MILITVM.

LEONTIAM uxorem habuit Phocas, quam post sortitum Imperiū Augustam dixit, ex qua filiam Domantiam suscepit, quam Prisco copiarum Præfecto uxorem dedit.

HERACLIVS filius Heraclonæ, Proprætor Africæ, post interfectum Phocam, suffragantibus militibus, Imperator pronuntiatus est. Et qua die Diadema imposuit regium, etiam Fabiam Eudociam in uxorem duxit. Pater eius, Heraclona ex Africa cum magno exercitu in Aegyptum & Asiam proficiscente, medioque conatu in itinere moriente, Persæ metu

liberati Africam inuadunt, eamque totam sibi subiiciunt. Cōtra quos Heraclius fœdere cum Chagano factō, missis pluribus muneribus bellum parat, ac legatis prius pro impetrandis inducijs, missis, contemptui ab his habitus, adeo excaudit, ut differre bellum amplius non potuerit. Responderunt enim impij hostes, non prius se Romanis pacē daturōs, quā Christianam abnegassent religionem: Quare ingentibus copijs in Cosroē ductis, qui interim Palæstinam, & totam Iudæam diripiens, passim multos Christianos interfecit, quorū numerus fuisse dicitur nonaginta milia: & uictis eius ducib⁹, & cum omnibus copijs cæsus, mox profligato Cosroē, Persideq; omni in ultionem ferro ignique uastata, Crucem Dominicam ablatam recepit. Pacem etiam cum Persis firmauit, limi temque Persici & Romani Imperij, Trigidem fluuium esse uoluit. Et cum à Mathematicis prædictum sibi fuerat, magnum à circunciso populo imminere periculum, quod ille intelligens de Iudæis, Iudæos, etiam inuitos Christiano nomini adiunxit, non aduertens quod & Sarraceni circunciduntur, qui deficientes ab eo occupauerunt Syriam, Damascum & Arabiam, ac ubique Machometi legem sparserunt. In senectute uero Heraclius cœpit fidem adhibere aruspicijs & præstigijs Dæmonum: Credidit quoque in Christo unam esse uoluntatem, & hæresi adiunxit incestū fratris sui, filia Martina in uxorem ducta, ex qua Heraclonam sustulit. Ob id nouo cladis genere occubuit, testium scilicet folliculo sursum uerso, simul cum uirili membro semper tēto, adeo, ut quoties meieret, nisi obiecta tabula umbilico id prohiberet, uultum lotio spargeret, Imperij Anno xxx.

In huius Numismatis reuerso, apparet imago Imperatoris in curru triumphali, & in limbo scripta hæc uerba latina leguntur: *SVPER ASPIDEM ET BASILISCVM AMBVLAVI, ET CONCVLCAVI LEONEM ET DRACONEM.* In medio locata sunt hæc Græca: Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ Θεῷ, ὅτι

διεῖρξεν ἐν ἡμέραις πύλας, καὶ ἐ-
λευθέρωσεν ἀγίαν Βα-
συλέαν Ἡρα-
κλῆα.

FABIA EUDOCIA prima uxor Heraclij, ex qua Epiphaniam filiam & Heraclium paruum, qui & nouus Constantinus, seu paruus Heraclius appellatus est, quem ab incunte ætate sacro Diademate adornauit pater, pauloque post Eudocia uita functa est.

Aliam uxorem habuit Heracli⁹. **MARTINAM** fratris filiam, quam Augustam dixit. Ex qua genuit Heraclonam, qui & Fabius est nominatus, & alium filium Dauid dictum.

HERACLIVS, qui & Constantinus iunior, uel nouus dictus, restæ, & ueræ pietatis cultor, Imperium à patre acceptum, uix annum administtrauit, dolis nouercæ Martinæ, quæ filio Heraclone imperium astruebat, sublatus, relictis Gregoria Nicetæ Patricij filia, & Constante filio.

Numus hic ex alia parte refert statuam lorica tam & paludatam, dextra sceptrum, sinistra hastam gerentem, cum inscriptione: **PRINCIPI IVVENTVTIS.**

HERACLONAS Constantino iuniore sublato, cum matre Martina Imperium arripuit: Sed ambo conspiratione Senatus, ante biennium capti, & in exilium Cappadociam missi sunt, præcisa matri lingua, ne oratione, qua plurimum ualebat, populos commoueret, & puero abscisso naso, ne decor aut gratia commiserationem faceret.

Aliud Numisma, cuius posterior facies continet Crucis imaginem, quatuor gradibus insistentem, cum inscriptione: **VI-CTORIA AVG. CC. Infrâ: CONOB.**

CON-

CONSTANS, qui & Constantinus tertius, filius Constantini noui, seu iunioris ex Gregoria, sine militū suffragio, admittente Senatu, qui Martine ſcelus execrabatur, Imperator electus, & creatus eſt. Hic auitā impietatis ſectator, Martinum Episcopum Romanum ſibi aduerſantem captum in Cherſoneſum relegatum fame mori coëgit, multosque alios rectæ fidei homines, qui opinioni ſuæ de unica in Chriſto uoluntate, aſſentire nollent, interemit. Cum Sarracenis, qui receptis uiribus, omnia loca Aſiæ minoris uastaſabant, inſulamq; Rhodum recipiebant, celeberrimū ibi Coloſſium deſtruētes, claſſe congreſſus, uictus auſugit, tanta Romanorum ſtrage edita, ut ex eorum ſanguine mare colorem rubeum traxerit. Qua uictoria Sarraceni elati ſimul de Imperio cogitare cœperunt, & diſſenſione orta inter eos de Duce belli, per biennium inducias Conſtans impetrauit Italiam cum maximo equitū & militum numero ingreſſus, ut eam à Longobardico iugo liberaret, magnam in ea ſæuitiam exercuit. Victus à Longobardis acie, Romam auſugit, ac in ea quinque dies luſtrando conſumens, quicquid antiqui operis, ſignorum ex auro, argento, ære, aut marmore fuit, quod delectare oculos potuit, id omne ui auulſum, inde ſuſtulit, & ad naues ferri iuſſit, pluſq; ornamentorū pauciſſimis diebus detraxit, q̄ Barbari per CCLVIII. annos. Vrbe ſic ſpoliata, in Siciliam traiiciens, cū ſextum ibi annum ageret, & auarē & crudeliter tributum exigeret, & molliſter ac libidinōſe ibi uerſaret, à miniſtris ſuis in balneis interſectus eſt, cū regnaſſet annos XXVII.

Alterum latus huius Numi habet muliebrem ſtatuum, inſidentem ſcutō, & roſtrum nauis pedib. calcantem, dextra globum, ſiniſtra haſtam ferentem, adiecta inſcriptione huiuſmodi: VOTA MILIT. XXXX. Subſcriptum: CONOB.

CONSTANS uxorem habuit, cuius nomen non inuenitur, ex qua tres filios Conſtantiū, Heraclium & Tyberii ſuſtulit.

P 4

In huius Numismatis parte posteriore, corona quæda lauro contexta, conspicitur: in cuius medio hæc scripta leguntur: VOT. XXX. MVLT. XL.

Aliud Numisma in alio latere repræsentat suggestum quasi, ad quem ascenditur per quatuor gradus. In eo Crucis imago est posita. Inscriptio eiusmodi habetur: VICTORIA AVG. Infrà: CONOB.

CONSTANTINVS, Constantis filius, natu maximus, CONSTANTINVS BARBATVS vulgò dictus, successit patri in Imperio. Cuius morte audita, in Siciliam venit, ultusque Mizizium tyrannum, & cædis paternæ conscios, bellum cum Sarracenis in Siciliam, Græciam & Thraciam irruentibus VII. annos terramariq̃ue feliciter gessit, tributum eis annuum imponens. Cōtra Bulgaros & Scythas finibus egressos, & tumultuosius Thraciam adortos, omniaque terroribus complentes, infeliciter pugnauit. Verum inopinata illi pace oblata, fœdus cum illis percussit, concessa illis utraq; Mysia, & annuo tributo promisso. Constantinus autem morbo

bo correptus, cum annis xvii. imperasset, obiit, tradito per manus Imperio filio Iustiniano Iuniori, fratribus suis Heraclio & Tyberio dudum occisis, ne ad Imperium quandoque aspirarent. Sexta hoc principe ueræ pietatis celebrata est Synodus Constantinopoli, Agathone Pontifice suadente, ducentorum & amplius Antistitum, condemnatusq; error Monothelitarum, qui asseuerabant in Christo unam esse uoluntatem: permissumq; est Græcis sacerdotibus habere uxores.

In hoc Numismate continetur uictoria alata, dextra Crucis imaginē gerens, cum inscriptione tali: VICTORIA AVG.

MIZIZIVS in Sicilia Tyrannidem sub Constante inuaserat, sed à Constantino Pogonato in Siciliam ueniente, regno exutus, & interemptus est.

Aliud Numismatis latus continet coronam lauream: in cuius medio est inscriptio: FIDES MILIT.

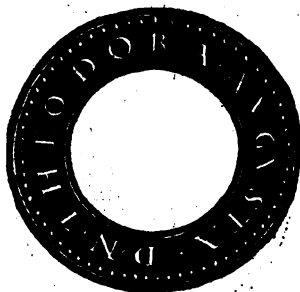

IUSTINIANVS minor, quem nonnulli, IUSTINVM TERTIVM nominant, filius Constantini quarti, & Anastasiz, ul-

P ;

timus stirpis Heraclianæ, Adolescens xvi annorum, Imperiū adeptus est, & ob id proprijs consilijs usus, maxima incommoda Romano nomini attulit. Contra Sarracenos & Arabes infelicitè pugnavit. Pacē cū Bulgaris à patre constitutā, nulla necessitate rupit, ac utramq; Mysiam ferro flammāq; uastavit. Sed Bulgaris obstruentibus saltus locorumq; angustias, eum ad quidvis, quod uoluerunt, coegerunt. Reuersus deinde Bizantium, maximis incommodis affecit ciues. Synodum aduersus sextam à patre celebratam, indixit, bonis omnibus aduersantib. & in primis Ro. Pontifice, quē cōprehendi mandauit. Quare & crudelitate etiam in suos inuisior factus, conspiratione in eum facta, Leontij patricij, & Galinici patriarchæ dolo, ex aula deturbatus est, amputatisq; naribus, Chersonam est relegatus. Vnde mox fugiens, ad Trebellium Bulgarorum regem uenit, à quo acceptus, armisq; protectus, Imperio restitutus est, Leontio & Tyberio Imperatorib. interfectis, & Galinico Patriarcha luminibus priuato. Ipse uerò dolori suo nimium indulgens, quoties truncas emungebat nares, toties unum ex ijs, qui Leontio fauerant, ad suppliciū rapi iubebat. Cumq; flagitiosior indies fieret, & plurimos passim interficeret, à Philippico pulsus, uitam & Imperium pariter amisit, vi. anno post exilium, cū x. antea imperasset.

In huius Numi facie altera duo Imperatores palliati adparent corona ex margaritis confecta, in cuius superficie Crux est, ornati, dextra globū, in quo Crucis signum conspicitur, tenentes. Inter utrumq; uerò imago Crucis talis infixa quatuor gradibus, cernitur, cum inscriptione tali: VICTORIA V C G Δ. Sub cruce hoc legitur: CONOB.

THEODORA Chagani filia, Iustiniani uxor, quem missis legatis in Casarium, cū Imperium recuperasset, ad se uocauit, Augustamq; appellauit. Ex ea filium Tyberium genuit.

LEON-

LEONTIVS, uel LEO II. patricius Constantinopolitanus, Dux aduersus Madaitas, à Iustiniano missus Iberia, Alaniam, & nonnullas terras recepit. Ac ob suspicionem affectu Imperij, à Iustiniano II. annis inclusus fuit. Emissus uerò & Græciæ Dux constitutus, fracto carcere, magnoq; captorum numero liberato, ab illis faustis acclamationibus Imperator denuntiatus est, susceptoque Imperio Iustinianum Imperio deturbauit, & amputatis naribus in Chersonam relegauit, auxiliante etiam Galinico Patriarcha. Classe aduersus Arabes Africam occupantes ingenti parata, cum infecta re rediret, à Tyberio regno pulsus, truncatis naribus in carcerem coniectus est, ac postea à Iustiniano è uinculis eductus, cum Tyberio per forum & Theatrum ab equis raptus, atque ad eius pedes detractus cum ceruicibus pressis calcasset, in Cynegeppio, spectante populo, interfectus est, cum triennio imperasset.

In hoc continetur Numismate uictoriola alata, dextra imaginem Crucis, sinistra palmæ ramum ferens, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

TYBERIVS, dictus alio nomine ABSIMARVS, ab exercitu in Africa tumultuosè Imperator electus, qui subito prius, quàm Leontius exercitum pararet, Constantinopolim profectus est, cum delectissimis militibus. Byzantio positus, Leontium in potestatem redactum, truncatis naribus in uincula coniecit. Qui dignitate & honoribus sub Leontio floruerunt, eos omnibus bonis priuauit, & in exilium misit. Fratrem Heraclium equestrium & pedestrium copiarum Ducem constituit, eumq; aduersus Agarenos in orientis loca misit, Philippicum nobilitatis præcipuæ, Chersonam relegauit, & Aquila caput obumbrasse uidebatur dormienti. Caterum VII. post anno cum Leontio captus, à Iustiniano interfectus est.

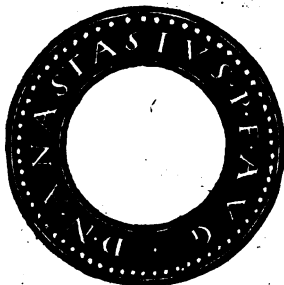
Moneta hæc ex alio latere continet coronam lauream, in cuius medio Crucis imago adparet, subscriptum: **CONOB.**

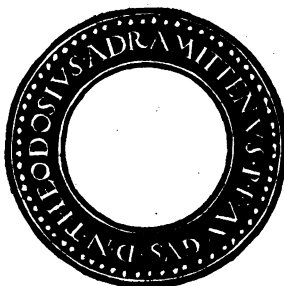
PHILIPPICVS, **BARDANIVS** cognomento, filius patricij Nicephori, de nobili familia, cuius auxilio Tyberius Abſimarꝯ ad Imperium peruenit, & poſtea ab illo in Cherſonam deportatus, eò quòd per ſomnum uifum fuerat caput eius ſuperiectu Aquilæ inumbrari, ut eum procul ab omni ſpe potiundi Imperij repelleret. Vbi cùm Cherſonenſibus longa conſuetudine eſſet charus, contra Iuſtinianum bellum ultimum mouentem ab illis Dux electus eſt, ac Ducibus Iuſtiniani ſtatim uictis, ipſe cum claſſe & uniuerſis copijs Conſtantinopolim petit, Iuſtinianum cum filio ſubegit, eoſq; occidit. Ac Imperio potitus, Sextę Synodi decreta altera Synodo infirmare contendit, gratificaturus monacho, qui de principatu obtinendo illi præſagium ſecerat, hoc prædictionis præmium petenti. Quare cùm eloquentiæ multum huic ineſſet, ſapientiæ parum, opesq; Imperij iam pridem congeſtas diſſiparet, paſſus etiam Bulgaros Thraciam populari, edictoq; ſanxerat, ut ſanctorum ſtatue & imagines ex omnibus templis raderentur, ab Arthemio oculis priuatus, regnoq; expulſus eſt, cùm regnaſſet annum 1. & dimidium.

In hoc Numiſmate conſpicitur Crucis imago, inſiſtens quatuor gradibus, cum inſcriptione, **VICTORIA AVGG. N.**

ANA-

ANASTASIVS II. cognomento **ARTHEMIVS**, cū Philippicum in ordinem rede-gisset, ei successit in Imperio, uir tam in sermone cunctis affabilis, quā in operibus iustus, & apertus, magnæ experientię & bonitatis. Conciliorū Rom. approbator, & acerrimus orthodoxæ fidei propugnator. Hic cū exercitum misisset contra Sarracenos, Christiani nominis hostes, in Aegyptum, Clasiarijs quibusdam contumaciū agentibus, qui illum oderant, domū reuersi, Theodosium ignobilem aliōqui uirum Imperio præficiunt, captaq; Constantinopoli, ne de Imperio cogitare posset amplius, in monasterium inclusus est, cū annum i. menses iiii. imperasset. Sed cū ambitionis stimulo correptus, denuo auxilio Bulgariorum Imperium rursus recipere contenderet, à Leone III. occisus est.

THEODOSIVS III. cognomento **ADRAMYTTEVS**, Constantinopolitanus, obscuro licet loco natus: uir tamen facilis, pius ac benignus, cui mira alioquin comitas, & ad promerendam gratiam, ingenium fuit. Pluribus animi dotibus breui effecit, ut omnibus esset æquè charus, orthodoxæ

fidei obseruantissimus. Diuorum imagines à Philippico sublatas templis restituit, illam uenerandam potissimùm, in qua sanctæ synodi erant depictæ. Nec pœnitendum egisset Imperatorem, si diutius illi per Leonem Imperatorem licuisset. Nā à Leone regia sella deiectus, monasticam uitam est amplexus, ac felix in ea uixit, cùm annos 11. imperasset.

LEO III. Isaurus adeò obscuri nominis, ut sedentariâ exercuerit. A Iustiniano contra Alanos & Asmagos missus, aliquandiu ibi stetit, & reuersus Dux orientis creatus est. Sed postea Theodosium Imperio priuans, adeptus est ipse Imperiū. Vir cū alijs scelerib. pollutus, tū uerò impietate in Deū, cuius imagines & simulacra tēpli eiecit. Vnde illi cognomē fuit **ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΥ**, & **ΘΕΟΜΑΧΟΥ**, quarum perdendi tantus eum inuaserat ardor, ut duobus Iudæis, qui illum imperaturum antè prædixerant gratificaretur, & Constantinopolitanum pontificem, Germanum nomine, aduersantem sede extruserit, & Rom. Antistitem Gregorium obsistentem comprehendi iusserit. Qui eum anathemate notauit, animumq; suum ab eo alienauit, & tributa solita nō ei, sed Francis, quibus adhæsit, tribuit. Hoc principe multis cladib. Italia, & cætera Imperij loca sunt grauiter affecta. Sarraceni Constantinopolim triennali obsidione, Ducibus Masgadda & Solimano terra mariq; fatigarunt. Verū peste fameq; confecti, à Bulgaris etiam sæpe uicti, classe magna ex parte igne sub aquis ardenti consumpta, paucissimis ex tanto naufragio seruatis, manifestā in se numinis irā sensere. Nec minori clade in urbe sæuitum, trecentis & amplius milibus ciuium peste famēq; confectis: Bithynia Thraciaq; graui terræ motu cōscissa. Muri Byzantijs magna ex parte collapsi. Quib. tamē reb. flecti animus impij principis non potuit: sed in omni sæuitia imperans anno **XXIII.** Imperij, dysenterio fluxu miserē animā efflauit, relicto Constantino filio, quem dudū cōsortem regni effecerat.

In

In hoc apparet Numismate corona laurea, in cuius medio scriptum est: VOT. XXXX. Infrà: TUS.

Mariam uxorem habuit Leo, quam in magna Ecclesia, adstanti omni populo coronauit, Augustamq; dixit, ex qua Cōstantinum filium genuit.

CONSTANTINVS filius Leonis Imperatoris, cognomento COPRONYMVS, quòd infans baptismi lauacro admotus, media ceremonia, aquam sacrā uentris solutione maculauerit, paternos mores imitatus est, impio patri scelestissima succedens proles. Hic non solum patris impietatem in abolendis Diuorum imaginibus, aquauit, uerum etiam grauiore scelere reliquias eorum aut cōtempnit, aut combulsit, maleficus, Magicisq; uanitatibus ad insaniam usque deditus, nullo scelere abstinens, non Christianus, nō Græcus, nō Hebræus, sed omnis impietatis mancipiū. Nobilissimos quosq; è medio tollendos curauit. Antistites Constantinopolitanos prius ignominiosè habitos, grauitèrque excruciatos capite puniuit. Bulgaricum uariante fortuna bellum terra mariq; gessit. Artabasdum primæ nobilitatis hominem, Imperatorem ab Orthodoxis creatū, captum, oculis & liberis priuauit. Sub eo Italia afflicta est ab Aestulpho Longobardorum Rege, & pestis Byzantijs grassata est more inaudito. Terræ motus prætereà adeò afflixit Palæstinam & Syriam, ut magna multitudo oppressa periret. Tam aspera etiam hyemis fuit, ut non modo flumina, sed Pontus & Bosphorus ipse Thracius perglaciauerit. Desijt quoq; Græcorum Exarchatus esse in Italia, & Rom. Pontificis esse cœpit. Nam Pipinus hæc loca omnia Pontificis fidei promisit, & postea Carolus magnus, eius filius, ecclesiæ donauit. Constantinus uerò post infinita flagitia, Elephantico morbo correptus, exquisitissimoque cruciatu consumptus obiit, Imperij anno xxxv.

Numismatis huius alterum latus repræsentat Imperatorem dextrâ eleuantē, sinistra aquam ferentē, utrinq; collocatis signis militarib. cū inscriptione: PRINCEPS DES. Infra **XXI. B.**

LEO III. Cōstantini Copronymi ex Cazara filius, paternæ impietatis nō minus quā Imperij hæres ac successor, omnia paterna imitatus uitia, aduersante matre Bulgarici sanguinis pietissīma, licet ab initio simularit religionē, Monachos in honore habēs, Pōtiffices ex illis creās, & dignitates quasdā illis cōferens, impietati adiunxit sacrilegium. Nā coronā auro & gēmis contextā, à Mauritio principe **DEO OPT. MAX.** dicā tam detraxit, & nefario capiti imposuit. Vnā omnino expeditionē fecit in Syriā. Vnde leui certamine repulsus, domū redijt, pauloq; pōst apostemate carbunculi in capite innato, & ardentissīma febris secuta, interiijt, cū uix annū regnasset.

Numismatis huius pars posterior habet coronā lauream, in cuius medio hæc scripta continentur: **VOT. XXXX.**

IRENE Atheniensis, uxor Leonis **III.** ex qua filiū Cōstantinum genuit. Imperiū aliquandiu pro Cōstantino filio adhuc

adhuc puero administrauit. Mulier profecto in rebus Imperij administrandis uiro & focero Constantino multò prudentior. Ad hæc tam forma corporis, quàm morum sanctitate insignis.

ARTABAS DVSCAESAR obscuri generis homo, sed ob uirtutes, & rectam fidem, tam Senatui, quàm militibus gratus, in odium Constantini ab orthodoxis Imperator creatus est. Hic sanctorum imagines restituit, atque Constantinopolim contra abiectum Imperatorem muniuit. Sed à Constantino ex Chalcedone traijciente obsidione cinctus, locatis castris prope mœnia, urbeque oppugnata captus, filijs oculisque priuatus est.

In altero latere cõspicitur uictoria alata, dextra Crucis imaginem gestans, cum tali inscriptione: **VIRTVS AVE. GONOR.** Infrà:

CONSTANTINVS Leonis IIII. filius, in Imperio patri successit. Sed cùm adhuc puer esset x. annorum, mater Irene Augusta pro eo Imperium suscepit administrandum,

Q

foemina Attici sanguinis, forma eleganti, sed probitatis opinione insignior. Huius opera, ueteri religioni suus nitor, & uetus est reddita pietas, & imagines in templo repositæ sunt. Septima etiam Synodus conuentu ccc. & l. patrum Nicæ celebrata est. Quandiu autem Constantinus matris Imperio obtemperauit, ritè omnia domi forisq̃ se habuere. At ubi pubertatis annos ingressus est, matrem haud ulterius passus, administratione deiecit, & atrociter Imperium administrauit.

Ob id suffragia multi Nicephoro ferebant, eumq̃ imperare cupiebant. De quo Constantinus certior factus, Nicephorum patrum suum, lingua & oculis priuatum, in uincula coniecit. Mater uerò filij impietatem exosa, simul dominandi libidine mota, Duces donis onerauit, ut filium iugularent. Qui paratis insidijs, eum capiunt oculosq̃ effodiunt, eodē die, quo ille ante v. annos Nicephorum excæcauerat, ac in uincula cōijciunt. Ille luctu & mœrore confectus, paucis pōst diebus expirauit. Et mater à filio expulsa, in pristinum statum à ciuibz est restituta, Annisq̃ lll. sola Imperio præfuit. Cum Carolo Magno amicitiam & fœdus iniit, deq̃ue imperij finib. egit, connubium etiam ei deferens. Quare insidiæ contra eam sunt motæ: regnoq̃ue expulsa, in exilio reliquum tempus egit. Huius tēpore lamina ænea in arca lapidea inuenta est his uerbis:

Χρισὸς μελλὰ γεννᾶσθαι ἐν Παρθένῳ : καὶ πισυνῶ εἰς αὐτόν. Ἐπὶ δὲ Κονσταντίνῳ καὶ Εἰρήνῃς τῶν βασιλέων, πάλιν ἦλπε ὁ ὁ μὲ. Hoc est,

Christus nascetur de uirgine : in eum credo : & Constantino & Irene Imperatoribus, ô Sol iterum me uidebis.

In hoc Numismate conspicitur muliebris statua, dextra hastam, sinistra Cornucopiæ ferens cum inscriptione: TEMPORVM FELICITAS.

Numi huius alterum latus refert Imperatorem Constantinum

num loricatum & paludatum, corona ex lapidibus pretiosis ornatum, & matrem Irenen longidre ueste indutam, cingulo ex margaritis confecto circumdatam, globum cui imago Crucis imposita, tenentes, addita inscriptione huiusmodi: GLORIA IMPERII ROMANI.

MARIA Constantini Imperatoris uxor, optima foemina, ob nullam causam à marito in monasterium est detrusa.

NICEPHORVS dolo Imperium Orientale occupauit, pacemque cum Carolo Imperatore fecit, ut scilicet in has conditiones iretur, Ambo Augusti, fratresque dicerentur, Orientis alter, alter Occidentis. Item in Italia hinc à Neapoli, illic à Siponto quicquid ulterioris Italiae in mare procurrat, cum suis è regione insulis à Græco, reliquum à Franco Imperatore iura peteret. Inter duo Imperia medius finalisque cardo Venetiae, Imperij maiestatem pie cōseruarent, neutri se addicerent, proprijs uterentur legibus, utriusque essent Imperij amici, & pace & bello neutrius censerentur. Cæterum aduersus Persas bellum suscipiēs, ualde infelicitè, & cum graui suo damno pugnauit, coactus dare ad singulos annos XXXIIII milia numorum aureorum. Quam summam pecuniae uolens à Bulgarorum rege emungere, illum bello petiuit: sed eadem ab hoste obtruncatus est, cum multis aliis insignibus uiris.

In huius Numismatis altera parte apparet uictoria alata, dextra imaginem Crucis, sinistra raturum palme ferens, cum inscriptione tali: VICTORIA AVG. Infrà: CONOB.

Q.

STAVRATIVM filium in uita sua consortem Imperij fecit Nicephorus, hominem turpis formæ, & simplicis ingenij. Vnde & paulò post mortem patris Imperio deturbatus, tonsis capillis, monasterio est inclusus, postquàm cum patre imperasset annos IX.

In hoc Numo continetur statua loricata & paludata, dextra sceptrum, sinistra hastam gerens, cum inscriptione: **PRINCIPI IVVENTVTIS.**

MARIA Nicephori Imperatoris uxor.

THEOPHANIAM Athenæam Irenes Reginae affinem, quæ iam alteri uiro desponsata fuerat, Nicephorus ui eripuit, filioque Stauratio contra ius & fas copulauit. Quæ post mortem Stauratij cum sibi comam totonderat, nigramque uestem induerat, à Michaele Imperatore magna donata est pecunia.

MICHAEL CVROPALATOS, cognomento **BANCABE**, gener Nicephori, regali diademate à Patriarcha Ni-

Nicephoro insignitus est. Vir ingenij liberalis, & syncerę fidei, pacis studiosus, pius in Christianam religionem, sed in rebus bellicis socors & infelix. Cum Carolo Francorū Rege ita fœdus iniit, ut Veneti suis legibus ac iure uiuerent, immunitate his seruata, quam ad eam diem in Italia retinuerant. Contra Bulgaros Thraciam uastantes, expeditionem mouit. Sed seditione in exercitu mota, autore Leone Orientis Duce, qui ad Imperium aspirabat, cōpię eius fugatę, magnaq; ex parte cęsę sunt, atq; Leo Imperator designatus. Quo accepto nuntio, ita concidit animo, ut monasterio se abdiderit, habenas regni facillē concedens, post annum IIII. Imperij.

Latus alterum Numi huius repręsentat uictoriam dextra crucem tenentem, cum inscriptione: VICTORIA AVG. Infra: CONOB.

Procopiam Nicephori filiam, postquām Imperator pronūtiatus est, duxit in uxorem, eamque Augustam coronauit, & filium suum regio diademate insigniuit.

CAROLVS MAGNVS, Pipini Regis Francorum & Berthę filię Heraclij Constantinopolitani Cęsaris filius, in uilla Ingelheym, duobus milibus passuum a Moguntiaco distante, editus. Defuncto patre, cōcordi consensu in demortui locum subrogatus est, quod paternam auitamq; æmularetur uirtutem. Sub initia regni bellum gessit Aquitanicum, alterū Longobardicum ab Adriano Pontifice in Italiam uocatos, in quo Longobardorum regnum capto eorum rege Desiderio, Francico nomini subegit: Saxones sæpe rebellantes triennali tandem bello uicit, eosque ad Christianam religionem assumendam cōegit. Sarracenos Hispaniam fere omnem uastantes, domuit. In Franciam rediens, Vasconum insidias passus, nō paucos ex suis, & in his fortissimum quemque amisit. Scla

uos, Danos, Bauaros, Bohemos tumultuantes in suam ditio-
nem redegit. Iterum Italiam ingressus, Beneuentanorum du-
cem Aragisum Longobardorum reliquias fouentem, ad offi-
cium coëgit. Hunnicum bellum VIII. pōst anno felicissimè
confecit, expugnata eorum regia, & Thesauris opulentissimæ
omnium gentis asportatis. Inde Leonis III. Pontificis uindi-
caturus iniuriam, tertio ingressus est Italiam, ac Romam ue-
niens, in die Natalis Saluatoris, in Templo à Pontifice coro-
natus, Imperator & Augustus ab uniuerso populo Rom. pro-
nuntiatus est, unctusque, abolito patricij nomine, quo prius
utebatur, Imperator appellatus est. Anno regni sui xxxix.
Salutis nostræ dcccxi. Compositis Italiæ rebus, & partito cū
Irene Imperio, in Gallias redijt, filioque Ludouico consorte
Imperij declarato, dū Aquisgrani hybernaret, pleuritide corre-
ptus, quam febris concomitabatur, mortuus est v. Cal. Febr.
anno Redemptionis dcccxliii. ætatis suæ lxxi. Imperij.
xliii. Regni uerò xlv. Princeps pacis bellique æquè stu-
diosus, eminente statura, oculis prægrandibus, & uegetis, ca-
nicie pulchra ac hilari facie, habitudine corporis tota uirili,
insigni pietate, beneficentia singulari, humanitate quantā in
superiorum principum nullo, bonarum artiū studiosissimus,
Latinæ & Græcæ linguæ doctissimus, Parisiense Gymnasium,
& Papiense uiris undecunque eruditissimis accersitis, extru-
xit, ueræ religioni ab infantia deditissimus. Summa pietate
Antistites, Sacerdotes, clerumque uniuersum coluit, Tempa
& Monasteria fundauit, ac muneribus magnis locupletauit, li-
beralis, misericors, & in egenos munificus. Vxores habuit plu-
res legitimas, Gallienam Galastriæ regis Tholetani in Hispa-
nia filiam, Alteram Hirmingardim, Desiderii Lōgobardorum
Regis filiam, quam repudiauit. Tertiam Hildegardim Hilde-
brandi Ducis Sueuiæ filiam, ex qua tres filios, Carolum, Pipi-
num, & Ludouicum, totidemque filias sustulit. Quartam Fa-
stradam de nobili Frācorum prosapia Katolij Comititis filiam,
ex qua tulit filias Theodoram & Hiltrudim. Vltimam Luit-
gardam de Sueuorum genere, de qua liberos non habuit.

Posterior Numismatis huius facies continet Imperatorem
loricatum & palliatum, trophæis insidentem, & uictoriam à
tergo stantem coronam illi imponentem. Aliam quoque sta-
tuam muliebrem uestitu sublongo, uaria armorum
genera ad pedes Imperatoris posita face ac-
cēdentem, cum tali inscriptione:

PAX ORBIS TER-
RARVM.

LV-

LVDOVICVS Caroli Magni & Hildegardis filius, Pius cognomento dictus, quod religioni Christianæ, cuius fuit studiosissimus, multum detulit, mitissimi ingenij, & morum mansuetudine, cunctis amabilis. Puer penè Aquitanix principatum, iussu patris obtinuit, præclaros labores aduersus Hispanorum Tyrannos suscepit. Post patris obitum, à regni proceribus Aquisgrani Imperator salutatus est. Vbi diuersarum nationum primo legatos audiuit, partimque cum eis pacem sanxit, partim cum alijs ueterem instaurauit. Inde Dacicum bellum ex sententia confecit, nec multò post Bernardum ex Pipino filio nepotem, in Italia res nouas molientem, capitali poena affecit: in Antistites rerum nouarum mitius egit, inclusos cœnobijs, uita donauit. Et cum Britones reliquosque pacis perturbatores compressisset, à filiis, quod in longiorem ætatem uita eius protraheretur, & quod Iuditham alteram uxorem, mulierem procacem, duxisset, captus in Monasterium diui Medardi Suefione unà cum filio iuniore Cardo detrusus est. Sed tumultuante optimo quoque inuitis filijs Imperator custodia eductus, pristinxque dignitati restitutus est. Qui Iuditham uxorem ex Italia exilio redeuntem, recepit, atque filio eius Carolo Aquitanix regnum tradidit, Lothario uerò Imperium commisit. Ac non multò post decessit Maguntix, Anno Christi DCCCXL. cum imperasset annis XXVII. uixisset LXIII. Sepultus Metis in monumento Hildegardis matris.

In hoc Numismate apparet corona laurea, in cuius medio hæc uerba leguntur: **VICTORIA AVGVSTI**.

IUDITHAM uxorem habuit, filiam Vuelsfonis primi Comitis Altorfensis in Sueuia: Mulierem forma insignem & ingenio præstantem, ex qua sustulit filium Carolum.

Q 4

MICHAEL BALBUS ex humili ac sordido genere natus, **TRAVLV**s cognominatus, quia balbutienti lingua erat. Vir summæ impietatis, & à pueritia corruptis moribus institutus, totus impius, Christi religionem, quantum potuit, subuertere studuit. Post interfectum Leonem, à quo ad tantâ fortunâ euectus erat, Thomam uirum quendam obscurum, qui tamen se Constantinum appellari iusserat, tyrannidemq; inuaserat, uarioprimum rerum euentu oppressit, defectionisq; socios, cum ipso Thoma sustulit. A Sarracenis ex Africa profectis, Cretamq; insulam occupantibus, duplici prælio uictus est. Ac cum annos octo, & menses nouem crudelissimè imperasset, Imperio Theophilo per manus tradito, profluuiâ uentris decessit.

Latus alterum huius Numi repræsentat statuam mulieris palliatam, expansas manus habentem, inscriptione eiusmodi addita: **LAETITIA AVG.**

THEOPHILVS filius Michaelis Trauli Imperium post patrè affectus est, Vir maiori quàm pater iustitia, quippe qui

facilimum se statis diebus adeuntibus exhiberet, & ad seueritatem interdum propensior, acrius delicta puniret: sed par cum patre impietate, ut qui diuorū imagines ex paterna æmulatione auersatus, non paucos, qui eas colerent, ad mortē cædi iusserit. Sarracenis Asiæ prouincias uastantibus bis cōgressus, bis uictus est, castrisq; exutus. Vnde in tantam animi uenit angustiam, ut iam multos dies ab omni cibo abstineret, solo frigidissimo aquæ potu usus, ac in dysenteriam incidēs, tandem efflauit animam, cū annos XII. imperasset.

In hoc continetur Numismate uictoria dextra imaginem Crucis ferens, addita inscriptione: VICTORIA AVE. Infra: C E N O B.

LOTHARIVS Ludouici Pij maximus natu ex Hermingarda filius, uiuo patre, præter Italiæ regnum Galliam Narbonensem, & Imperium assecutus est, Carolo Gallia omnis, cum Mosa, Ludouico Germania cessit. Sed defuncto patre, ea fratrum concordia non diu permansit. Nam Lotharius & Ludouicus maximo aduersus Carolum comparato exercitu, eò quòd Carolus nobilioris paternæ possessionis hæres à patre institutus esset, in ipso resurrectionis Domini die, infestis signis ad Fontanicum Altissiodorensis agri uicum concurrere, in qua Carolus superior euasit, ac tot milia utrinq; cecidere, ut cōuulsę sunt propè Imperij uires, ac tota nobilitas Franica ferè periret. Et cū bellū repararent, iterū uicti pacē petierunt. Quæ his conditionibus data, ut Carolus rex Francię, Ludouicus Germaniæ Rex diceretur, omnemq; Germaniam usq; ad Rheni fluentia possideret, cum nōnullis adiacentibus ciuitatibus & pagis trans Rhenū ob uini copiam admodum acceptis: Lotharius uerò Galliam Belgiçā, regnū Prouinciæ, & eam portionem terræ, quæ ab eo Lotharingia est dicta, acciperet, cū iam Italiam possideret. Pipinus, Nepos eorum,

Q s

ex Pipino fratre in monasterium detrusus est. Lotharius uerò Imperator partitus filiis regna, Ludouico in Imperij consortem adscito, concessa Lothario Austrasia, & Lotharingia, Carolo uerò Prouinciæ regno, tædio rerum aduersarū, monasticam uitam in Monasterio Prumia secutus est, postquàm Imperasset xv. annos.

In monetæ huius parte altera conspicitur uictoria, dextra imaginem Crucis, sinistra hastam tenens, inscriptione adiecta: **CONCORDIA MILITVM.**

Hermingardis matrona nobilis & pudica Lotharij uxor, cui tres filios peperit, Ludouicum, Lotharium & Carolum, qui triennie ante patrem diem obiit.

LOTHARIVS filius Lotharij Imperatoris, defuncto patre & fratre Carolo Austrasiâ, Lotharingiâ & Transiurensem Burgundiâ obtinuit. Vxorẽ deinde duxit Thietbergâ sororẽ Hugberti Abbatis, cuius consuetudine pertæsus, ob amorem Vualdradæ cõcubinæ, diuortiũ autoribus Episcopo Coloniensi, Gunthario, & Thietgando Treuerensi Episcopo, consecutus est, concubina in torũ coniugalẽ illata. Quod ægrè ferentes Thietbergæ Reginæ fratres, Nicolao summo Pontifici conquesti sunt, qui utrunq; Episcopũ dignitate priuauit, & Anathemate notauit. Lotharius quoq; communionẽ piorum priuatus, cùm Romã post obitũ Nicolai Pontificis ad Adrianum uenisset, ut se ab Anathemate liberaret, simulata pœnitentia, corpus Eucharistiæ ex manibus summi Pontificis, cum sua nobilitate accipiẽs, in reditu ex urbe oppressus morbo, Placentiæ diem suum clausit ultimum.

Numi huius facies altera refert statuam Imperatoris lorica tam, & paludatam, dextram eleuantem, sinistra imaginẽ Crucis gerentem, interq; duo signa militaria stantem, cum inscriptione: **PRINCIPI IVVENT.**

MIC-

MICHAEL Theophili filius, Imperiū cum matre Theodora suscepit. Per hanc Imperatricem imagines Diuorum restitutæ sunt, & omnes ab exilio reuocati, qui sub Theophilo pertinaciter imaginum cultum defendere ausi sunt. Cum Bulgaris pacem nouam firmavit, sorore Regis Bulgarorum redita: per quam Rex cum omnibus subditis, ad pietatem Christianam est conuersus. Michael autem adulescentiam ingressus, matre Imperio cedente, uitamq; Monasticam eligente, regni negotia solus tractauit, ac immensas diuitias à matre ex ærario depromptas, argenti, scilicet, tria milia pondo, auri mille & nongenta centenaria, cum mimis, adulatoribus, aurigisque statim abliguriuit. Irruentibus subinde bellis, & Agarenorum incurfionibus, nulla re à cursu equorum, in quem omne studium collocauerat, auocari potuit. Cùm uero magis ac magis insaniret, uinoq; & ebrietati studeret, ebrius in lecto à Basilio Macedone, quem consortem Imperij adsciuerat, confossus est, cùm imperasset annos **XIIII**. cum matre, & **XI**. solus.

In Numismatis huius altera parte adparent duæ statuæ, inter utranque Crucis imago, quatuor gradibus insistens posita est, infra subscriptione addita: **CONOB**.

LVDOVICVS I. Lotharij Imperatoris ex Hermingarde primogenitus filius, à patre confors ad Imperium adscitus, trium filiorum maximus natus, & à Sergio Pontifice Romæ coronatus est. Princeps perhumanus, pius ac iustus, candida simplicitate, pupillorum & orphanorum tutor singularis. In literis tam diuinis, quàm secularibus satis instructus, consilio promptus. Contra Sarracenos ex Africa uenientes, Beneuentum aggredientes, ac uniuersam penè regionem illam cædibus, incendijs, ac rapinis depopulantes, fratre Lothario in auxilium uocato, pugnavit fortiter, & feliciter. Lucaniam, Samnium, & Capuam, quæ defecerant, in deditiorem recepit. Adalgisi Ducis petitis insidijs, ijsque detectis, nunquam se Beneuentum rediturum, nec iniuriam hanc ulturum promittere iuramento adactus est. Sed à Romano Pontifice Ioanne iuramento solutus, Adalgiso fuga elapso, de cæteris supplicium sumpsit. Compositis uerò undique rebus, cum annos x i x. præfuisset Imperio, Mediolani mortuus est.

Monetæ huius pars posterior continet muliebrem statuam sellæ insidentem, dextra Caduceum, sinistra Cornucopiæ tenentem, cum inscriptione: **FELICITAS PVBLICA.**

LVDOVICI uxoris nomen neque familia inuenitur. filiam tamen Hermingardim habuisse constat, quam Carolus Calvus Imperator succedens, consobrino suo Bosoni despondit, eiq; in dotem Prouinciæ regnum dedit.

BASH

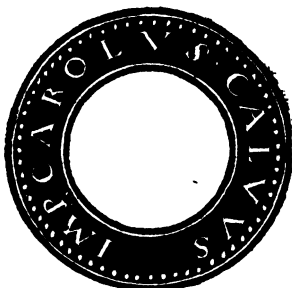

BASILIVS, homo obscurus genere, & captius inter uenales Constantinopolim olim adductus, in pueritia spem futuri regis dedit. In regiam primum receptus, Protostrator factus, ac paulò post Cubicularius regis Michaelis, ab eo ipso Rex creatus est, tradita ei in matrimonium Eudocia filia Inceris. Cum uerò Michaelē unā cum coniuratis occidisset, in regiam se conferēs, ab omnibus Imperator est approbatus. Primum igitur adepto Imperio, profusissimas Michaelis largitiones reuocauit, statuitq; ut quicumq; inde pecunias absq; legitima occasione accepisset, restitueret, aut dimidiū eorum, quæ accepisset, ærario inferret. Et quatuor filios, Constantinum, Leonem, Alexandrū, & Stephanum Imperij heredes instituit, totidemq; filias monasterio inclusit. Inde in Sarracenos, qui Cretam occupant, profectus, ab his nauali prælio superatus est, quos tamen alieno ductu post uicit. Sarracenos ex Africa soluentes, cum Italiam magna ex parte uastassent, Dalmatiam quoq; populantes, Rhagusio capto, Nicephori Phocæ ductu, inde eiecit, Bario in deditionem suam redacto, Venetis una atq; altera expeditione rem Christianam iuuantibus, multos Iudeos ad fidē Christi conuertit, sicut & Scythas in cognitionem Christi perduxit. Cæterum cum annos xx. imperasset à ceruo cornu ictus, intestinis læsis, uitā cum morte mutauit. Vir frugi, nullis comessationibus deditus, & quem principem non contempnas.

Numus hic ex alio latere refert uictoriam alatam, dextra coronam lauream, sinistra uerò globum, cui Crucis imago imposita, tenentem, eiusmodi addita inscriptione: **VICTORIA AVG.** Infra: **CONOB.**

EUDOCIAM concubinam filiam Inceris Michael Basilio matrimonio iunxit, ex qua Leonem (qui potius Michaelis credebatur, quippe cū Basilio Eudoxia nuberet, iam in utero

gerebat) Constantinū, Alexandrū & Stephanum, totidemq;
filias sustulit, quas omnes Monasterio Euphemia incluse

CAROLVS CALVVS Ludouici pij Imperatoris, ex Iuditha altera uxore fili⁹, ac Ludouici II. Imperatoris patru-
us, cum iam annis xxxvi. regnum occidentalis Franciæ te-
nuisset, ac cum Britonibus & Normannis uario Marte dimi-
casset, de morte Ludouici Imperatoris certior factus, omni
mora abiecta, summa cum festinatione, Alpibus superatis, in
Longobardiam contendit, ut hinc rectā Romā proficiscere-
tur, pro corona Imperij in Franciā Cæsarū nomen allaturus.
Postquam uerò Romam peruenit, à Ioanne Pontifice Coro-
na Imperij donatus est, anno salutis dccc lxxvi. Et mox in
Sarracenos mouens, facilè conatus eorum repressit. Inde in
Galliā reuersus, in itinere Bosonē, uxoris fratrem, regem Pro-
uinciæ proclamauit. Repetens uerò Italiam, regna, quæ Lo-
tharij iunioris erāt, magno comparato exercitu, in ditionem
Francij Imperij redigere cupiebat. Aduersus quem Ludouici
germani filij profecti ad Veronā pulchro certamine eū op-
presserunt, & in fugā uerterunt. Qui fuga fœda elapsus, Man-
tuæ curis confectus, non sine ueneni datī suspicione, à Sede-
chia Iudeo Medico, quem familiaris diligebat, decessit, cum
regnasset annos xxxvi. imperasset bienniū. Corpus eius ex-
enteratum, & multis aromatibus conditū, cum sui in Franciā
adferre cupiunt, cadaueris putredinē ferre non ualentes, Ver-
cellis in D. Eusebij Martyris æde humatum est. Vnde post an-
nos vii. in D. Dionysij templum delatum est.

In hoc adparēt Numismate muliebris statua, uestitu lon-
go, pectore nudo, dextra coronam, sinistra temonem ferens,
cum inscriptione: **LARTITIA**.

RICHILDIS, soror Bisonis, Burgundiæ & Prouinciæ regis,
uxor

uxor Caroli Calui, ex qua duos sustulit liberos, qui annum non uixerunt.

HERMENTRUDIS altera Caroli Calui uxor, cuius familia non inuenitur. Ex ea quatuor filios sustulit, Ludouicum cognomento Balbum, Lotharium, Carolum, Aquitania regē, & Carolomanum, ducem Prouinciæ.

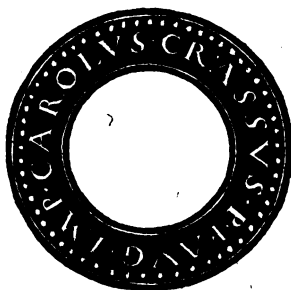
LUDOVICVS III. Caroli Calui ex Hermentrude filius, quod impeditioris & tardioris linguæ esset, BALBUS est cognominatus. Vir simplex ac mitis, iustitiæ, pacis, ac pietatis amator. Hunc defuncto patre Imperij titulo Ioannes VIII. Pontifex, præter multorum principum uoluntatem, ornauit. Nam urbis primores plerique ad Carolum tertium, cui plurimum fauebant, rem trahebant: ferturque propterea Pontifex in uincula coniectus, amicis tamē procurantibus, ac falsis custodiis, custodia elapsus, uenisse in Franciā, à quibus officiosissime exceptus, Balbum Augustū creauit, ac Diademate coronauit, anno salutis DCCCLXXXVIII. Imperio autem ualentinianus princeps uix biennio præfuit. Treuicis enim decumbens paucis interiectis diebus, morte absumptus est, relictis liberis ex Ausgarda, Ludouico, & Carolomanno, & Carolomanno, ex altera.

Numismatis huius latus posterius repræsentat uictoriam alatum, dextra crucem gestantem, cum inscriptione tali: VOT. XX. MVLT. XXX.

AUSGARDAM nobilem quandam puellam in flore iuuentutis, coniugij fœdere incio patre sibi copulauit Ludouicus, quam unico dilexit, & ex ea duos liberos præstantes formæ, atque animo iuuenes suscepit, Ludouicū scilicet & Carolomannum. Coactus autē est à patre repudiare eam, quod sine

uoluntate eius duxerat: & interposito iuramento solenni, ne unquam eam reciperet.

Repudiata Aufgarda, ADALHEIDEM pater in matrimoniū Ludouico dedit, quā grauidam Ludouicus, cū obiret, reliquit. Sed quæ expleto partu genuit posthumū, cui nomē aui imposuit, & dictus est Carolus simplex, Rex Franciæ.

CAROLVS IVNIOR, cognomento **CRASSVS** à corporis habitudine, princeps Christianissimus, totusq; religioni deditus, Deo omnes suas actiones, atq; eius arbitrio cūcta deuouens, omnia Francorū regna, quæ maiores sui, non sine magna sanguinis effusione, obtinuerant, breui sine conflictu assecutus est Italiā à Sarracenis grauius uexatā liberauit. Ob id à Ioanne VIII. Pontifice Imperij coronā obtinuit. Ex Normannis hostibus Gallias assiduē uastantibus amicos & affines sibi fecit, data, scilicet Gothofrido regi in matrimonium Gisla filia Lotharii, patruelis sui, & Frisia in dotē, addito baptismatis lauacro. Sed cū nec sic diu pacē seruarent, Imperator coactus est tradere eis locū ad habitandum, qui postea à nouis incolis Normānia est dictus, tamen illud Carolo simplici Regi Franciæ quidam attribuant. Qui Rolloni post acceptum baptismatis lauacrum, Roperto dicto, Neustriā cōcessit. Verū cū inutilis esset Imperio, nec satis præsidiij eo uideretur ad Normānos Gallia exturbandos, Imperio est depositus, & Arnulphus ei successus, Cæsarq; est creatus. Carolus uerō post abdicatū Imperiū, in summa egestate adeo uixit, ut sapius quotidiani uictus sentiret penuriā, ab omnibus derelictus, priuatā uitā miser egit, adiutus ab Arnulpho certis ex Alemania redivitis pro uictu quotānis, quē supplex rogauerat, ne fame periret. Mortuus itaq; pauper, sine honore in Augeo maiori monasterio propē Constantiā humili monumento sepultus, anno salutis D CCCLXXXVIII. Imperij X. In

In hoc continetur Numismate uictoria alata, dextra Cru-
cem, sinistra ramū palmæ gerens, cum inscriptione: VICTO-
RIA AVG.

RICHARDIS, Regis Scotiæ filia, Caroli Crafsi uxor,
fœminâ sanctumonia uitæ & castitate insignis. Cui cum mari-
tus adulterij crimen obijceret, quòd familiaris ageret cū Lui-
tuualdo Vercellenſi Episcopo unico suo Consiliario, cui re-
rum omnium administrationem conceſſerat, ac in concione
iurasset hætenus integram à se relictam, illa quæ mariti impo-
tentiam tot annis celauerat, accersitis obstetricibus & mulie-
ribus honestis, suam integritatem & castitatem declarauit, fa-
ctoquæ disſidio, & acceptis bonis suis, in Alsatia Monasterium
sacrarum Virginum construxit, Deoquæ se dicauit.

LEO V. filius Basilij Macedonis Imperatoris, PHILO-
sophus cognominatus, uiuente patre Cæsar creatus est, post-
quàm Constantinus maior natu ante patrem decessit. In mo-
deranda Rep. sollicitus, & in custodienda urbe solers, adeò ut
singulis diebus, mutato habitu, prædaret exploraturus uigilias.
Bulgaros desciscentes, Turcarum auxilio primò uicit, uerùm
ab his per inanes inducias delusus, magna clade affectus est.
Inde in Sarracenos classe comparata, Nicetæ ductu, egregiam
uictoriam peperit. Hic cum festo die Pentecostes sacris inter-
esset, quidam (ut sit in multitudine ob pressuram) in caput su-
um baculum impexit, quo nisi cadelabrum obstitisset, actum
de eius fuisset uita: sanguinem enim eructans, menteq; aliena-
tus, semimortuus iacuit. Post annos autem Imperij xxv. men-
ses III. alui doloribus fatigatus, Imperio fratri Alexandro per
manus tradito, cui filium cõmendauit Constantinum, deces-
sit. Princeps literarum omnium & Astrologiæ in primis erudi-
tus, ut qui filium suum Constantinum imperaturum diuina-
ret. Moribundus, cum fratrem Alexandrum Leo aspiceret, di-

R

xiffe fertur: MALA OCCASIO POST DECEM ET TRES MEN-
SES. Et uaticinium hoc postea impletum est: Nam post XIII,
menses Imperij periit.

Numi huius facies altera refert imaginem Victorię alata, sel-
le infidentem, dextra Crucem, sinistra globum, cui parua crux
imposita, tenentem, cum inscriptione: VICTORIA AVGV-
STI CC. GG. Infrā: CONOB.

THEOPHANIA filia Martinacij patricij, a plerisque Step-
hania dicta, uxor Leonis, cui Leo templum extruxit.

ZOEN filiam Zantziftiliani, uiuente adhuc Theophania,
perditę amauit Leo, magisq; in amorem eius exarsit, quod in
agris dormiens, & in insidias penę præcipitatus, excitatus ab
ea fuisset, mortuaq; Theophania, legitimam ex concubina
Augustam fecit: sed post annum I. menses VIII. mortua est.

EVDOCIAM ex Opsicio, pulchritudine omnes alias excel-
lentem, tertiam uxorem duxit Leo, quę breui tempore cū re-
ge uixit in partu cum foetu mortua.

CARBONOPSINA ZOE quarta Leonis uxor. Eam non sta-
tim regali insigniuit dignitate. Verum tam diu ea usus, donec
filium enixa est, quem Constantinum nuncupauit. Actuc pri-
mum eam uxorem approbavit, Augustamq; dixit.

ALEXANDER filius Basilij Macedonis, frater Leonis,
moribus autem utrique dissimilis, uir luxu & ignauia perdi-
tus, uenationibus, potationibus & petulantia indulgens, ni-
hil regum egit, regni curam in adulatores, præstigiatores, sce-
lerumque suorum comites reijciens, ignobilissimū & turpissi-
mum quenque rebus præficiens. Frequentibus igitur conui-
uijs

uijs & helluationibus deditus, languescere tandem cœpit, ac cum nunquàm, nisi post balneum, prandium sumeret, quondam immoderatissimè ientaculatus, cum se exercere uoluit, corpus extendendo, uenam rupit, qua sanguis tota die narib. & pudendis effluens, extinctus est, cum regnasset annum 1. & mensem.

In hoc Numismate conspicitur Victoria ferens Crucem, cū inscriptione: CONCORDIA AVG. Infrā CONOB.

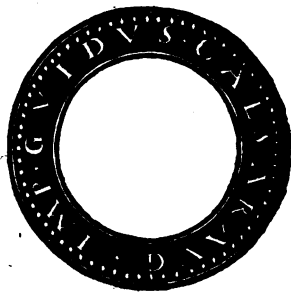

ARNVLPHVS Naturalis filius Carolomanni Regis Ba-
uarię, & Ducis Corinthiæ, nepos Ludouici senioris Regis Ger-
maniæ, Orientalis Francië strenuus Dux. Ab optimatibus, qui
Carolū Crassum uiribus animi & corporis deficientem ui-
debant, Imperator delectus est. Contra Maharenses rebellan-
tes profectus, regnaq; eorum ingressus, omnia solo æquauit:
atq; in finibus Bauariæ Sclauorum temeritatem repressit. Ad-
uersus Normānos in ripa Mosę res egregias gessit, eosq; ad fi-
dem Christianam amplectendam coëgit. Mox prædæ dulcedi-
ne captus, in rapinas templorumque spoliationes conuersus
est. Ac cum Italiam tumultuantem pacare contenderet, phar-
maco quodam dementatus, ac morbo pediculari confectus,
Ratisbonam delatus, tandem mortuus est, anno salutis DC-
CCXCIX. Imperij sui XII.

Moneta hæc ex altera parte habet muliebrem statuam, dex-
tra hastam, sinistra Cornucopiæ tenentem, cum inscriptione:
TEMPORVM FELICITAS.

AGNETEM Græcorum regis filiam Arnulphus Dux adhuc
existens Bauariæ, & Corinthiæ, uxorem duxit, è qua duos su-
stulit filios, Arnulphū, cognomento Malū, & Vuernherū Co-
mitē in Scheū. Agnete mortua Deyrā (quam alij Luitgardam

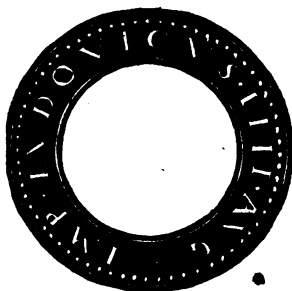
uocant) alteram uxorem duxit, quæ ei peperit Ludouicum Romanorum regem, successorem suum.

BERENGARIVS filius r. Eberhardi Ducis, Roma oriundus, è stirpe Longobardorum regum, uir magnanimus, & militaris disciplinæ non ignarus. A Carolo Caluo princeps Italiæ, & Dux Forouliensium creatus, cum Guidone Spoletinorum Duce. Hi duo autem dum in gratia & autoritate Caroli Calui essent, magnis collectis opibus, Carolo Crasso animo & corpore deficiente, inter se conspirarunt, rerumque potius darum inter se consilium inierunt, placuitque, ut Berengarius in Italia, Guido in Francia nomen imperij inuaderent. Guido uero mox fracto iuramento, & repulsa confœderatione, Italiæ regnum affectare cœpit, collectoque magno exercitu, Italiam ingressus Berengarium commissio prælio uicit atque fugauit. Quem rursus Berengarius Arnulpho in auxilium uocato, fugientem persecutus est. Ac rursus uariante fortuna Guido Arnulphum infecutus, iuxta fluuium Tarum mortuus est.

Berengarius itaque solus tota Italia potitus, multa præclara gessit. Ac postea à compatre Flaberto nocte templum ingressus, infidijs trucidatus est.

IV.

LUDOVICVS IIII. Arnulphi Imperator ex secunda coniuge Deyta filius. Vir strenuus & bellicosus, omnibusque amabilis. Iuuenis admodum, post patris obitum ab optimatibus Franciæ orientalis in oppido Forchaim Imperator electus, regisque ornamentis insignitus est. Huius tempestate Hungari iuuenem regem despicientes, Bauarorum fines inuaserunt. Ecclesias igne vastarunt multosque iugularunt. Quibus cum Ludouicus resistere uellet, ac coacto exercitu circa Augustam Vindelicorum prælium commisisset, uictus superatusque est. Hungari uictoria potiti omnia cædibus, rapinis, incendijsque vastarunt, Italianiq; & Longobardiam penetrarunt. Post quorum abitum, Ludouicus provincias suas singulas adiuuit, & reformauit, conuentusque generales principum egit, & dissensiones nobilium composuit. Cum autem multa prælia gessisset, quibus semper fere occubuit, ceu infortunatus, tandem mortuus est sine hærede, anno Imperij

XII. Ratisbonæ in Cœnobio Diui
Emeriani, cum patre
sepultus.

MATHILDA, quæ ab alijs Lintgarda appellatur, soror Brunonis Ducis, & Othonis Magni Luitholphi Ducis filia, Ludouici uxor, ex qua nullam suscepit prolem.

R 3

BERENGARIVS filius Adelberti Porregiæ marchionis, & Gisellæ filiæ Berengarii, Imperator factus filium suum Adalbertum, regem Italiæ dixit, cum quo **XI.** annis Imperiū Italiæ administrauit. Qui cū tyrannum potius quā principem ageret, Otho cum filio Alberto uinctum in Germaniam duxit, Italia ab omni tyrannide liberata. Sed in conuentu Francorum, Saxonum, Bauarorum, Alemannorum & Longobardorum à Cæsare ueniam meruit, restituta illi omni Longobardia. Cū uerò tyrannidem iterum exerceret, superbeq; ac auarissimè imperaret, iterum captus cum coniuge & filiabus, in Bauariam ductus, tandem exul in Babenberga mortuus, honorificeq; sepultus est.

In horum Numismatum parte posteriore conspicitur Corona laurea, & in medio Crucis imago, cum inscriptione: **VI-CTORIA AETERNA.**

BERTHA Berengarii Imperatoris uxor.

CONSTANTINVS Leonis filius, & nepos Basilij, puer se-

septennis sub tutela matris & nobilium quorundam relictus, magnam passus est in Imperio confusionem. Bulgari enim Thraciam uastantes, prædas abigentes, Adrianopolim obsederunt, tandemque ceperunt: sed ingenio atque opera reginæ matris Constantini, iterum in suâ iurisdictionem est redacta. Constantino ipsi paratæ insidiæ, mater eius in monasterium detrusa, & Romanus quidam obscuri generis regali diademate ornatus est. Qui Constantinum modis omnibus deicere conatus, frustratus tamen spe sua, à filiis propriis captus, & in exilium pulsus est, postquam aliquot annos imperasset: ac deinde filij eius, qui reges creati erant, comprehensi a Constantino, tonsi & clerici facti, in exilium missi sunt. Sicque Constantinus monarchiam solus est adeptus, qui multos annos à Romano fuerat oppressus, satisque prudenter administravit, Beneuento de Longobardis expugnato, & Tyrannis quibusdam oppressis, Turcarumque principibus aliquot Christiana pietate imbutis. Cum autem regnasset cum patre Leone & Alexandro patruo, & cum matre annos XIII. cum Romano Lacapeno annos XXVI. solus XV. in monte Olympo apud Theodorum Cizicum commoratus, mortuus est, filio Romano iunioris superstiti.

In hoc Numismate conspicitur uictoria alata, dextra crucē, sinistra palmæ ramum gestans, adiecta tali inscriptione: VICTORIA AVG.

Vxorem duxit Constantinus HELENAM Romani filiam, nuptiæque magna cum solennitate triduo post Pascha celebratæ.

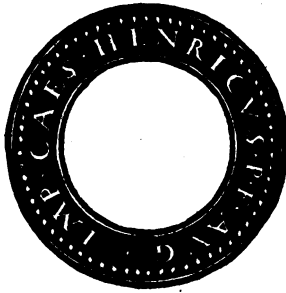

CONRADVS filius Conradi Comitis Franconiæ, Hassiæ, Vuedrouiæ, Frislaræ, uir strenuus, & re bellica exercitatus, animo corporeque ualidus, adeò ut plerisque timorem, multis inijceret obediētiam, post Caroli Magni sublatam stirpem, Augustus designatus est. Quamuis uniuersus Fræcorum & Saxonum populus, Germanorumque procerum concursus ad Othonem Saxonæ Ducem fiebat. Sed cùm is inualidus esset, & senectutem causaretur, Conradum opibus, & robore animi, atque corporis præstantem, quiq; ad sustinendam hanc molem amplissimus esset, indicauit. Sicque, autore Othone, Conradus Augustus designatus, & Rex inunctus est. Qui cùm multa in Imperio feliciter gessisset, & supremū adesse diem cerneret, conuocatis Germanis proceribus, autor fuit, ut Henricus Othonis Saxonum Ducis filius (cuius beneficio ipse ad Imperium peruenerat) Augustus crearetur. Simul etiam regalia ornamenta, coronam, sceptrum aureum in medium ferri, atque Henrico Duci Saxonæ tradi iussit, ac paucis post diebus uitam cum morte cōmutauit, cùm regnasset annos VII.

Mulierem palliatam pectore nudo, dextra coronam, sinistra temonem gerentem, alterum Numismatis refert latus, cū inscriptione eiusmodi: **LAETITIA.**

PLACENTIA Ludouici senioris Regis Germaniæ, Conradi Imperatoris uxor, ex quo nullam tulit sobolem.

HEN-

HENRICVS Othonis Ducis Saxoniae filius, **AVCEPS** cognomento dictus, quod uenationi & aucupio multum stu-
debat, à **Conrado**, eò quod hunc solum Imperij administra-
tione dignissimū existimaret, electus, insignisq; Imperialib.
donatus, & à primoribus & principibus Germaniae cum om-
ni Francorum exercitu, **Frisilarij** congregatis, **Rex** designa-
tus, & **Augustus** coram omni populo magna omnium accla-
matione appellatus est. Princeps sanè prudentissimus, piissi-
mus & modestissimus, qui Imperium summa cum prudentia
& fortitudine administravit. Primā expeditionem contra **Ar-
noldū**, se infestis armis Imperio opponentem, fecit. Nihil ta-
men hostiliter tentans, **Arnoldū** Ducē familiariter ad collo-
quiū postulans, cum eo sermones cōtulit, monuitq; seriò Im-
perij maiestātē à Deo donari, quod si reliquorū principū sus-
fragiis electus princeps esset, tum se alteri cessurū. His dictis, a-
nimum **Arnoldi** quietū reddidit, ut sine cæde ultro pareret.
Postea cum exercitu contra **Burchardū** Alemaniae Ducem re-
bellem profectus est, quē in deditionem recepit. **Hungaros**
præterea Saxoniam inuadentes, memorabili prælio apud **Mar-
tisburgum** in confinio Saxonū fudit, ac fugauit. Vnde & in-
gentem sui timorem ac æstimationem apud nationes externas
sibi conciliauit, & toti Germaniae summā tranquillitatē pepe-
rit. **Sclauos**, **Dalmatas** debellauit, prædamq; ingentem abegit.
Pergam **Boëmorū** urbem, unā cum Duce suo **Venceslao** in
deditionem accepit, legibusq; Imperij subiecit. **Lotharingiae**
terram Germaniae regno restituit, & à **Burgundionum** Rege
lanceam illam, qua **Christus** perfoßus, consecutus est. Cæte-
rū aduersa uoletudine correptus, **Othonem** filium suū, &
quod optimus & religiosus esset, conuocato omni populo,
regem designauit, omniq; Francorum Imperio præfecit. Re-
bus omnibus ritè compositis, tactus paralyßi, mortem obiit,
Anno ætatis suæ **LX.** Imperij **XVII.** Salutis **DCCCCXXXVII.**
¶ **Idus Iulij.**

R 5

Statua muliebris sinistra hastam, dextra Cornucopiæ tenens in hoc conspicitur Numismate, cum tali inscriptione: VICTORIA AETERNA.

MECHTILDIS Theodorici ex eadem gente Saxonū filia, nobilissima & raræ pudicitie matrona, honestatis & uirtutū exemplar, Henrici uxor, ex qua ante Imperium Gerbirgam filiam, & Othonem Magnum, Imperij successorem genuit: post susceptum uerò Imperium, Henricum, Brunonem aliasque filias, Mechtildem & Adelheidem.

OTHO Magnus Henrici Aucupis filius, primorum Germaniæ consensu, regni successor est electus, Aquisgrani ab Episcopo Moguntinensi coronam Imperialem accepit. In initio huius Imperij, tumultus plenos periculi exortos sedauit. Eberhardus enim palatinus, & Giselfertus Lotharingiæ princeps, quòd ex posteritate Caroli, & Francorum erant, contendebant successionis iure, Imperium à Saxonibus ad Francos deriuare, & Henricum fratrem Othonis maiorem natu, eo prætextu quòd ætatis nomine ipsi deberetur administratio Imperij, ad se pertrahebant. Grauißimum hoc fuit bellum, & plurimæ in eo pugne commissæ. In ultimo tamen conflictu apud Andernaum palatinus Eberhardus occubuit, & Dux Giselfertus inter fugiendum in Rheno submersus est. Henricum fratrem Marsburgi obsidione cinxit Otho, qui uidens conatus suos irritos esse, & debilitari sua præsidia, ad Othonem supplex uenit, delicti orans ueniam: à quo receptus, & non multò post Ducatu Bauarico donatus est. Filium quoque Lutolfum secundas nuptias patris cum filia Regis Burgundionum improbantem, & ob id bellum molientem, graui obsidione primùm Moguntia, deinde Ratisbonæ, præsit: sed statim patri reconciliatus, firmissimæ pacis leges constitutæ sunt. Hungaros apud Augustam urbem ad
Lycum

Lycum fluuium fudit, atque ita robur eorum debilitauit, quòd postea Germaniam ingredi non ausi sint. In quo conflictu Conradus sapiens occubuit, delatusque Vormariam, ibi sepultus est, ac tres Reguli capti à Germanis suspensi sunt. Ab Italis contra tyrannidem Berengarij accersitus, in Italiam uenit: ubi Berengarius ultronea deditiōe impetravit non modò eam gratiam, ut non pelleretur, sed ut magna Cisalpinæ Galliæ parte donaretur. Berengario uerò cum filio iterum res nouas moliente uocatus in Italiam Otho, uictos captosque alterum Bambergam, alterum Bizantium relegauit. Inde Romam profectus, à Ioanne xii. Pontifice coronatus est. Quem tertio Italiam repetens, cum grauissimorum criminum reus ageretur, sæpe tamen ut resipisceret antea admonitum, Synodo coacta, officio deiecit, Leone suffecto. Hunc cum Ioannis Pontificis necessarij, illo sub Othonis protectionem redeunte, urbe eiecissent, ulturus insignem iniuriam, ex Vmbria Otho aduolat, Romanisque Cōs. cum Præfecto in Germaniam relegatis, Leonem restituit. Sarracenis quoque & Græcis, qui illis adhæserant, ex Apulia & Calabria fugatis, in Germaniam reuersus, filio prius Othone Imperij consorte electo, Magdeburgi Saxonie urbe defunctus est, ibique sepultus, Anno salutis dcccclxxxiii. regni xxxvii. Imperij xiii.

In hoc cernitur Numismate mulier stolata, nudo pectore, sinistra hastam, dextram eleuatam habens, cum inscriptione: AETERNITAS.

EDITHA Eduardi Anglorum regis filia, Othonis Magni prima uxor, foemina sanctissima, ex qua Otho Luitolphum, & Gulielmum, Moguntinum Episcopum tulit. Ac cum Luitolphus xvi. annum ageret, mortua est, & Magdeburgi sepulta.

ADALHEIDIS altera Othonis Magni uxor, Rodulphi Burgundionum Regis, & Berthæ filia. Ex qua progeniuit Henricum, Brunonem, & Othonem Imperij successorem.

ROMANVS IVNIOR filius Constantini & Helenæ, filiæ Romani Lacopeni, uir omnium ignauissimus, luxu otioque perditus, Imperium post patrem administrandum suscepit: quod tamen alieno arbitrio rexit; ingenio aliòquum non malo, sed interdum solerti, ubi animum adieciisset. Foris aduersus Sarracenos Cretam occupantes, ductu Nicephori, & aduersus Turcas Asiam uastantes eiusdem Nicephori & Leonis fratris Imperio felix, Domi in matrem & sorores impius: eas enim regia eiectas in Cœnobium relegauit. Quæ ob dolorem priuati regij uestitus, meretricium quæstum sunt amplexæ. Ipse ludis, crapulæ, Veneri intentus, cùm carnis illecebris corpus extenuasset, mortem obiit, anno Imperij **XIII.**

Altera facies huius Numismatis refert Victoriam dextra coronam, sinistra globum, cui Crucis simulacrum impositum, ferentem, cum inscriptione: **VICTORIA AVG.**

THEOPHANIAM uxorem habuit Romanus, ex qua duos filios, Basilium, & Constantinum progeniuit, filiamque Theodoram. Ac post mortem Romani à Nicephoro palatio expulsa, in Perium deducta est. Sed post paucos dies rex sibi cohabitare fecit: & cùm nuptias celebraturus esset, à Patriarcha à limine templi arcebat, quòd ferebatur compater fuisse in lauacro Christiano liberorum Theophaniæ. Verùm postea admissus est. Huius fraude deinde, auxilioque Ioannis Zimisces, Nicephorus occisus est.
Atque hæc Theophania fuit uxor
Romani & Nicephori.

NICE-

NICEPHORVS, cognomento **PHOCAS**, Phoca Nicephori nepos, nobilissimus & æqui obseruantissimus, in Romano Imperio successit. In Sicilia contra Sarracenos res egregias gessit. Per Duces autè ibidem res infelicer gestæ. In eodem Asiam uastantes exercitum duxit, ac Ciliciam magnamque Asiæ partem lætis auspicijs recepit. Mox Antiochiam noctu ingressus pulsus Sarracenis, Imperio subiecit. Sed quàm bellica re fortunatus, tam domi infelix, dum prætextu bellorum, quæ cōtinuò agebat, nouis tributis & exactiōibus subditos & ecclesias expilat, Numismata corrumpit, & pondus consuetum imminuit. Ex quo in odium ciuium incurrens, facile à Ioanne Zimisce intra cubile interfectus est, cū rerum potitus esset annos VI. menses totidem.

Numisma hoc ex altero latere habet imaginē Crucis, quatuor insistentē gradibus, cum inscriptione: **VICTORIA AVG.**

THEOPHANIA Nicephori Imperatoris uxor fuit.

IOANNES ZIMISCES post occisum Nicepho-

rum, Imperio est potitus. Insignis antea militari laude, omnes primò Nicephoro deditos è medio sustulit, & damnatos exilio à Nicephoro, reduxit. Basilium & Constantinum fratres Romani iunioris filios, Imperij consortes fecit. Contra Roxolanos, Sphenfdolauo eorum rege ad deductionem coacto, uictor, Constantinopolim reuersus, triumphantisq; specie urbi inuectus, honorificè à suis exceptus est. Sed paulò post insidijs cubicularij sui, qui lethale poculù non admodù potens aut subitum, sed quod lentè uires corporis corrumpere, & per pocillatorè largitionibus corruptum, propinandù dederat, perijt, post Imperij annum VI. & menses VI.

In huius Numi altera parte adparet Seruatoris imago, cum ea inscriptione: IHSVS CHRISTVS REX REGVM.

THEODORA Romani iunioris & Theophaniæ filia, Basilij & Constantini soror, Ioannis Zimisces uxor.

OTHO II. Orthonis Magni & Adelheidis reginæ Burgundiæ filius, uiuente patre Aquisgrani Rex est declaratus, & Romæ inunctus: cuius etiam opera Sarracenos Græcosq; Calabria expulit. Mortuo patre Henricum Bauariæ Ducem nouis rebus studentē, armis domuit. In Lotharingia motus excitatos, ingenti coacto exercitu, sedauit, atq; Carolo Lotharij regis Francorum fratri Lotharingiæ Ducatù tradidit, beneficiariumq; Cæsari iureiurando reddidit. Quibus rebus offensus Lotharius rex Franciæ, collecto exercitu inopinato Cæsarem Aquisgrani propè oppressit, ut uix fuga elaberetur. Imperator cupiens eam abluere infamiam, Galliam ingressus Parisios usque depopulatus omnia, Gallos ad pacem poscendam coegit. Cæterum dum reuertitur in Axonæ fluuij transitu graui incommodo à Francis affectus est, plerisque militum, fluminis impetu, alijs ferro necatis. Pacata Germania profectus in

In Italiam, bellū contra Græcos, qui Sarraceno etiā milite instructi Calabriā & Apuliam uindicabant, parauit, eas prouincias iure affinitatis, ob uxoris suæ Theophaniæ Graiæ mulieris dorem, ad Imperium Romanū transferre cupiens. Ac his cōgressus, ad Basantellū uictus est, ipse scapha conscensa ad mare delatus, inter fugiendū à piratis captus est. Verū cū ob Graiæ linguæ cognitionē ignotus esset nautis, neq; haberetur princeps Germanus, magna numerata pecunia facilē ab hostibus se redemit, Romamq; reuersus, & reliquijs exercitus collectis, dum nimis incaute Græcos, & Sarracenos persequitur, sagitta uenenata uulneratus, Romāq; delatus, paucos post dies uita decessit, Anno Imperij xvii. relictis liberis Othone III. & Hugone Duce Saxoniz, ac tribus filiabus.

Muliebrem statuanū stolatam dextra ramum palmæ, sinistra Cornucopiæ tenentem, cum inscriptione, *LABITIA*, representat altera Numismatis huius facies.

THEOPHANIA Romani, Imperatoris Constantinopolitani filia, callida & astuta, Othoni in matrimonium tradita est. Ex qua Othonē Cæsarem & successorē, Hugonem & Alysiā filiā genuit. Primatibus autē Imperatrix Theophania cœpta haberi exosa, quōd omnibus propter exercitus cladem costernatis, sola foeminea & Græca leuitate insulabat.

Aliam uxorem ē familia Marchionum Austriæ, cuius nomen ignotū est, habuit Otho, quæ ei peperit Vtlhaidim uxorem Theoderici primi Comitis Hollandiæ, Sophiā Abbatissam in Gandershaim, Adelheidam Abbatissā in Quittelburg, & Iuditham uxorem Ducis Poloniæ.

OTHO III. Saxoniz dux, Othonis I. ex Theophania Regina filius, à principibus Germaniæ cōmunibus suffragijs

contra Italos Imperium ad se trahere contententes, Imperator creatus est. Ac à Gregorio summo Pontifice consanguineo suo (Brunonis nomine appellato) quem ille Pontificem Rom. creauit, Diadema Imperiale accepit. Reuerlo autem Othone in Saxoniam Gregorius Pontifex à Romanis eiectus est. De quo Imperator certior factus, minarum iræque plenus, ingentibus copiis urbem petijt, eamque cepit. Ioannem Pseudopontificem oculis primum, dehinc uita priuauit, Crescentium autem consulem huius tragœdiæ ex fuga retractū nili iumento auersè imponi, & per urbem duci paulatim detruncatis membris, ac mille confossum uulneribus ante urbem suspendi iussit: Gregorium uerò restituit. Qui ut Othoni & Germanis gratificaretur, nouam fecit unà cum Othone de eligendo à Germanis proceribus Imperatore sanctionem, formulamque ac legem creandi Imperatoris, ut hæc electio perpetuò Germanis maneret, ut è suo corpore Cæsarem designarent, atque ea septem Germaniæ principibus, tribus sacri ordinis, quatuor prophanis delegata est autoritas, quæ per quingentos annos & amplius durat. Constituta hac ordinatione Itali uarios tumultus aduersus Othonem concitarunt, adeò ut tutus esse non posset, & dum reditum in Germaniam maturaret, misso per insidias ueneno à Crescentij uxore necatus est, atq; Augustæ sepultus, Anno Imperij XIX.

In Numismatis huius aurei altera parte adparet statua muliebris, stolata, dextra ramum oliuæ, sinistra hastam ferens, cum inscriptione: PAX PERPETVA.

MARIA de Aragonia uxor Othonis, scœmina impudica, uirorum appetentissima, & sterilis, iuuenem habitu muliebri, cum quo quotidie congredebatur, secum duxit, eoque pro cubiculario usa est. Quod cum innotuisset Imperatori, multis adstantibus principibus, iuuenis uestibus spoliatus pro scœmina masculus repertus est, uiuusque dehinc combustus. Amatore itaque illo extincto & combusto, cum ab Imperatore ueniam meruisset, in Italia circa Mutinam Comitem quendam formæ elegantissimæ, sed uirum optimum, deperire cœpit. Cui ille multis ab Imperatrice pellectus blanditijs, cum assentire noller, falsis apud Cæsarem delationibus ab ea accusatus est, & poena capitis damnatus. Re autem patefacta,

Imperator uxorem comburi iussit, uiduamque Comitissæ multis bonis & muneribus donauit.

B A S I -

BASILIVS & CONSTANTINVS fratres iunioris Romani Imp. filij , post Zimischem insignibus regijs ornati sunt. Fuit autem Basilius avaritiæ studiosissimus , utpote qui ingentem auri copiam undiq; ex ærarijs corrasit , & quæstum novum ex omnibus sibi fecit, omnesque arculas auro & lapillis pretiosis adimplevit. Principatum suum à bello civili auspiciatus est. Nam Bardas Sclerus Imperium inuaserat, illudq; totum ferè sibi subiugauerat : quem tamen acie victum Basilius ad Persas fugere compulit. Nec multò post Phocas , Berda cognomento, ab exilio reuocatus , indignatusq; post rem præclare aduersus Sclerum Duce se gestam, ab Imperatore cõtemni, defecit: sed & hunc cæsus in acie superauit. Bella præterea cum principe Bulgarorum gessit, qui Thraciam , Macedoniam & Græciam flammis & ferro deuastauit, quem prælijs aliquot superatum, ad deditionem compulit, totamq; Bulgariam imperio subiecit, usus ad compescendam eorum perfidiam, grauiore in victos pœna, quindecim milibus captis, oculis effosis. Ampliatis itaque Imperij terminis undique, post LXXII. uitæ annum decessit, cùm regnasset

LII. an-

nos.

Alterum huius Numi latus refert Seruatoris imaginem, cū tali inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

S

CONSTANTINVS frater Basilij particeps quidem dignitatis, sed non potentiae, defuncto fratri in Imperio successit. Vir penitus ignauus, uoluptatibus deditus, gulæ & Veneri obnoxius, ludis & theatris usque ad insaniam laxatus, & ad regendum Imperium ineptissimus, quod etiam obscurissimis & barbaris hominibus administrandum tradidit. Eo principe Patzinatę Istrum superantes à Diogene Sirmii & Bulgarig principe, uicti sunt. Tercio autem Imperij anno septuagenarius decessit, Romano Argyropolo in successorem electo, & Zoë filia illi tradita.

In hoc continetur Numismate imago Redemptoris nostri, librum in manibus tenens, cum eiusmodi inscriptione: **ISVS CHRISTVS REX REGNANTIVM.**

Vxorem habuit Constantinus filiam Alypii uiri admodum locupletis, ex qua tres suscepit filias Eudociam, Theodoram, & Zoën.

HENRICVS Dux Bauarię, Comes Babembergenfis, dictus

Etus CLAVDVS, ab electoribus formula Gregorij Imperator creatus est. Princeps illustris morib⁹, & uitæ sanctimonia præclarus, in bonis literis à teneris educatus, prudentia & insignibus uictorijs clarus. Multa & ingentia bella mirabili felicitate gessit. Principiò Bohemos & Vandalos bello fatigatos, tributarios subditos sibi fecit, Metas & Gandauum obsedit, Lotharingiam & Flandriam deuicit. In Italia aduersus Sarracenos pugnavit, eosq; Italia expulit. Victor tum Romæ à Benedicto VIII. coronatus est. Hungaros ad fidem Christianam pertraxit, & Stephano Hungarorum Regi sororem in matrimonium tradidit. Multos Episcopatus, qui Barbarorum incurfione fuerant deuastati, auxit, & locupletauit, redditibusque suis denuò ditauit. Babenbergæ Episcopatum fundauit, & diuitijs dotauit. Cumq; regnasset xxii. annos Conradoq; Franco legitimo suffragio electorū in Cæsarem electo, in humanis esse desijt, ac Babenbergæ sepultus est, superstiti coniuge Chune gunde, cum qua cœlibem perpetuò uitam duxit, eamque iam morti proximus parentibus, cognatis & affinibus conuocatis illibatam, castam & intactam reddidit, & commendauit.

Numi huius alterum latus continet Imperatorem loricatū & paludatum trophæis insidentem, & mulierem stolatam ante eum stantem, sinistra labarum tenentem, dextra globū, cui insistit Victoriola, Imperatori offerentem: A tergo illius, alteram Victoriā coronam ei imponentem, cum inscriptione: CONSERVATORI PANNONIAE.

CHVNEGVNDIS Sigifredi Palatini Rheni filia, uxor Henrici Imperatoris, cum qua in cœlibatu semper uixit, mortique proximus, eam cognatis suis intactam & castam uirginem reddidit.

ARDOVINVS Italici sanguinis, in Gallia Transpadana

natus, Marchio Iure, ob egregias uirtutes, & res strenuè fortè terque gestas, Mediolani ab Episcopis & nobilibus Imperator declaratus est. Contra quem Henricus II. cum magno exercitu Italiam ingressus, prælio uicit. Sed reparato exercitu Arduuinus secundò cum Henrico congressus, exercitu amisso uictus & cæsus est. In autores deinde huius defectionis Mediolani grauiter ab Imperatore animaduersum.

In Numi' aurei huius parte posteriore apparet statua mulieris, uestitu longiore induta, globo, in quo zodiacus signorū celestium sculptus est, insidens, sinistra Cornucopiæ ferens, dextram Imperatori ante se stanti, uesteq; Pontificali ornato porrigens, addita tali inscriptione: ITALIA ORBIS REGINA. Infra uerò subscriptum: FIDES PERPET.

CONRADVS Hermannii Ducis Francorum, & Lotharingiæ Adalheidis filius, SALIQVVS cognominatus, post duorum annorum interregnum, eò quòd electores principes inter se de eligendo rege dissidebant, legitimo suffragio Imperator creatus est, uirtute & militari disciplina, ad tantum fastigium euectus. Dissensiones undiq; in Imperij initio ortas summa prudentia sedauit. Italiam ingressus est, ut odia principum in se castigaret, qui partim libertatem asserere conabantur, partim declaratum Cæsarem armis ab ingressu repellere adnitebantur, in Mediolanum mouit, atque obsedit, & cum supremum exitiū urbi minaretur, deterritus oraculo, ab omni grauiore iniuria abstinuit: Romamq; profectus, coronam Imperij à Pontifice Ioanne accepit. Inde Sclauos rebelles ad unionem & pacem redegit. Hungaros deficientes adeò est bello prosequutus, ut coegerit Stephanum regem, missis legatis pacem petere, cæterosque omnes Bohemos & Polonos tributarios prius factos, ad parendum compulsit. Contra Pannonas, qui rebellantem Italiam socialibus armis adiuuerant, feliciter pugnavit,

pugnauit, Rodolphū Burgundiæ regem suis conciliauit. Leopoldum etiam pacis & otij turbatorem, bello petatum compeſcuit. Cæterum cū in Germaniā rediret, circa Traiectū, Phryſie urbem, ſubita morte ſublatus eſt, corpore Spirā delato, & in tēplo à ſe cōſtructo honorificè ſepulto, Imperij año XIII. relicto filio Henrico ſuperſtite & ſucceſſore, ac uxore Giſela, quæ anno XIII. poſt eius obitum mortua, Spiræque ſepulta eſt.

Alterū Numiſmatis huius latus repræſentat mulierem ſtollatam, dextra ramum oliuæ, ſiniſtra haſtam ferentem, cum inſcriptione eiufmodi: PAX PERPETVA.

GIſELA Lotharij Regis Franciæ v. & Mechtildis filia, de antiquiſſimo Caroli Magni ſtemmate, tres habuiſſe maritos fertur. Primum Bruponem, Marchionem Saxoniz, ex quo Luiſtolphum peperit. Secundum Erneſtum, Ducem Sueuiæ, ex quo gemellos Erneſtum, & Hermannum ſuſtulit. Tertium Conradum Imperatorem, cui peperit Henricum III. ac poſt obitum mariti, anno XIII. mortua, cum eo Spiræ ſepulta.

ROMANVS ARGYRVS à Conſtantino, ut omniū nobiliſſimus qui Imperij hæres eſſet, Cæſar electus eſt, tradita ei filia Zoë. Vir literis Græcis excellenter doctus, legum publicarum non indoctus, multam habens rerum cognitionem, & in primis princeps bonus, cū multa in melius mutarit, ſumma etiam liberalitate in omnes uſus. Verū cū Saracenica Aſiæ expeditio parum ex ſententia illi ceſſiſſet, repente in deterius mutatus, carnifex pro Rege eſt factus, acerb⁹ exactor, multa indigna Imperatore agens. Nec multo poſt Zoë uxoris ſcæminę ſalaciſſimę, & Michaëlis Paphlagonis adulteri inſidijs, intra balneas aquas immerſus obiit, poſtquā impaſſet annos v. & meſes ſenos, nulla relicta ſobole.

In hoc Numismate apparet imago Christi insidentis folio
dextraque globum, cui crux imposita, sinistra librum tenen-
tis, cum teli inscriptione: $\chi\kappa\epsilon\rho\ \omicron\eta\theta\epsilon\iota$ Vtrinque characte-
res hi videntur $\overline{\text{ic}}$ $\overline{\text{xc}}$

HELENA Romani Argyri uxor.

MICHAEL PAPHLAGO, qui uiuente Romano, cum Regina commercium habuit, post mortem Imperatoris à Regina Zoë illi cō Imperator institutus est: ea tamen conditione, ut penes Zoën tota administratio maneret. Verum hæc obseruantia non diu durauit. Michael enim Imperator publicorum negotiorum gubernaculum acceptauit, & regni administrationem usurpauit, nec malum principem egit: utpote qui facilis & beneficus in suos, hostibus formidabilis, nisi eum morbo corripuisset in dies ualidius. Cum Aegypto Rege tricennales inducias percussit, & Aedessam ab Arabibus obli-
dione liberauit. Ac cum intercutis morbo grauissimè laboraret, Michaëlem Calaphatem ex sorore nepotem, hæredem instituit, ipse in Monasterium ex palatio transmigravit, ubi breui superuiuēs Christianissimè mortuus est, cum Imperio præ-
suisset annos VII.

In parte posteriore huius Numismatis continetur effigies Saluatoris, dextra globum, sinistra librum tenentis, folioque insidentis, addita inscriptione: $\chi\rho\iota\varsigma\ \pi\alpha\varsigma\ \nu\epsilon\rho\alpha$.

MI.

MICHAEL CALAPHATES indignissimus, & ignobilissimus homo, cuius parentes apud Paphlagonas pice naues oblinirent, unde & cognomen adeptus, consilij dolo-
sus, lingua inconstans, inuidus, iracundus, & ad quamlibet au-
ram mobilis. A priore imperatore & Zoe in filium adoptatus,
pedibus reginæ prouolutus, sanctè iurauit, titulum se im-
peraturū, potestatem totam penes eam mansuram. Sed paulò
post auarè & crudeliter rem susceptam administravit. Ingra-
tissimus enim in omnes, patrum tantæ maiestatis autorem,
primum eiecit, reliquos deinde cōsanguineos maritos, & pu-
rorum parentes & iam adolescentes genitalibus membris pri-
uauit. Zoen matrem fingens sibi ab ea paratas insidias, & ue-
nenum positum palatio inauditam exegit, eamque detonsam
indutamque Monastico habitu in insulam relegauit. Quod
cū indignissimè omnes ferrent, uniuersaq̃ plebe in sedi-
tionem uersa, Zoen restituere coactus est. Ipse fugiens cū Cō-
stantino fratre, à turba captus & oculorum usu, fa-
miliari Græcis poena, priuatus est, atq; in
exilio periit, Mensibus IIII.
dies v. rerum po-
titus.

Moneta hæc ex altero latere continet imaginem Saluatoris
manibus librum ferentis, utrinque his characteribus additis:

IC MC

S 4

ZOE filia Constantini Imperatoris, & Romani Argyni uxor, foemina salacissima, uiuente marito cum Michaelē consuetudinem habuit, ac maritum Romanum dolo in balneis suffocauit, Michaelē ad Imperium prouexit, sibiq; matrimonio copulauit, & Michaelē Calaphatem Imperio adoptauit, à quo postea, detonsa, & Monastico uestitu induta, in exilium relegata est. Sed paulò post populi conspiratione restituta, cum sorore Theodora Imperium administrauit. Ceterum, ut uarium & mutabile genus semper est foemina, Zoë adhuc ardens libidine, persuasa ut uirum ascisceret, multis antea fastiditis Constantinum Monomachum ab exilio reuocatum, uirum sibi adiunxit, & Imperatorem pronuntiauit. Cumque annum ageret LXX. decessit, quam Constantinus effoeminate planxit.

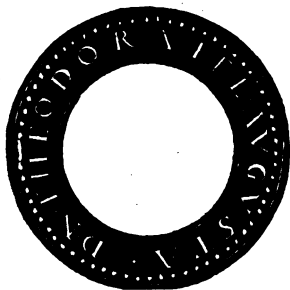
Corona aurea in cuius medio est imago Crucis in huius Numismatis parte posteriore conspicitur, sine inscriptione ulla.

CONSTANTINVS MONOMACHVS, uir Imperatorij

zati stemmatis, à Zoë in Imperium adscitus, princeps ignauus, & adeò libidine perditus, ut concubinam Sclerenam Hâbram exilij sui sociam, egregia aliòqui forma, uxoris legitimæ loco habuerit, quam efflictim deperibat. Facillimis præditus moribus, & admodum effœminatis, literas minimè curauit, qui studia uix summis labris degustauit, magis luxuriæ intentus. Duo sustinuit grauissima bella: Primum cum Georgio Maniace uiro animo prompto, manu strenuo, gerendoq; bello aptissimo: qui à duab. Reginis sororibus Zoë & Theodora in Italiam missus, bello exacturus, qui eam ingressi erant, & à Sclero fratre amatæ Cæsaris concubinæ multa incommoda passus, tanto dolore concitatus, ab Imperio defecit, magna exercitus parte, tanquam excellentissimo duci adhærente. Sed hic motus, qui ex Italia in Epirum transierat, una pugna secunda, & Ducis Maniacis morte facile compressus est. Alterum cum Tornitio Leone gessit: cuius uirtus suspecta Regi, & quod uaticinium, ipsum aliquando imperatum audierat, in exilium à Rege missus est. Qui ab exercitu comparato Imperator salutatus adiunctis orientalibus copijs Monomacho infestis, ad urbem uenit, crebrisq; commissis prælijs captus, & oculorum usu priuatus est. Aliud quoq; bellum gessit, in quo Roxolanos, & Patzinatas, Scythicū hominum genus, deuicit. Cumq; ob incontinentiam factus esset podagricus, morbusq; paulatim auctus, ut pedibus amplius consistere non posset, manusque usum suum amisissent, pleuritide etiam correptus, obiit, post x i i. Imperij annos, & menses v i i l.

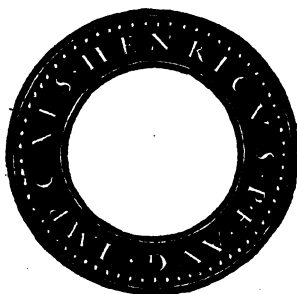
Facies altera Numi huius habet imaginem Saluatoris folio insidentis, dextra globum, cui Crux imposita, sinistra librum genētis, addita inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

THEODORA Zoës soror, à Senatu populoq; Constantino-
S ;

politano Augusta & Imperatrix salutata est, ac simul cum sorore Zoë Imperij gubernacula tenuit, & post Monomachi mortē, sola imperio potita est auxilio amicorū Eunuchorū paternorū. Accepto itaq; Imperio Imperatorē negotijs præponere noluit, quoad uixit, penes se retinens rerū omniū gubernationem. Ac huius Imperio tanta domi forisq; quies, & otium fuit, tanta rerū omnium ubertas, ut foeminæ Imperij neminē poeniteret. Verū ingrauescente cum ætate morbo, & Michaële seniore diademate Imperiali ornato, fatis naturæque concessit, cum annis ferè 11. regnasset.

Aliud latus huius Numismatis refert imaginem Zoës supra positam.

HENRICVS III. Conradi Imperatoris ex Gesila nobilissima foemina filius, uiuo patre consors Imperij adscitus, ac Romanorum Rex ab electoribus designatus est. Princeps humanus, natura facetus, hilaris & largus. In Bohemos rebelles, nec annuū censum persoluentes copias ductauit, gentē eam attriuit, Ducemq; Vratislaum cepit, ac annuū sibi pendere tributum coëgit. Petrum Regem ab Hungaris eiectum, restituit Aba Rege interfecto, Hungariamq; uarijs agitatā motibus sedauit ac quietam reddidit. Lotharingiæ quoq; Ducem, ut imperio pareret, subegit. Romæ tres Pontifices de papatu simul cōcertantes reiecit, Pontificiæ sedi Suidegero 11. Bambergensi Antistite, qui postea Clemens secundus appellatus, præfecto. Et ut cauere in posterum summorum pontificum securitati, Romanos iureiurando adegit, nullum sine eius permisso creandum Pontificem. Inde apud Capuam Sarracenos uicit, eaq; nouo præsidio firmata in Germaniam reuersus, Moguntia Synodum, Leone Papa præfente, celebrauit. Cunonē Bauariæ Ducem, Hungarorum conspiratione fretum, regni-que possessionem ad se transferre conantem, uicit, suoque Ducatu

Ducatu priuauit, qui totam ætatem suam exul in Hungaria transegit. Cumque XVIII. annis imperium tenuisset, Henrico filio annos V. nato Cæsare electo, & Aquisgrani coronato, ægritudine correptus, decessit, Aetatis anno XXXIX. Salutis M. LVI. III. nonas Octobris.

CHVNEGVNDIM Regis Anglorum Cynitonis filiam, in uxorem habuit Henricus, quam ob adulterij suspicionem, repudiavit, & in cœnobio Monialium adegit.

AGNES Gulielmi Pictauiz Principis, & Aquitaniz Ducis filia, secundi Henrici uxor, scœmina longè prudentissima. Hæc peperit tres filias, Iuditham, Mathildim & Itam, ac duos filios, Henricum Imperatorem, & Conradum Bauariæ Ducem. Post mariti obitum cum filio Henrico Imperium administravit. Sed à gubernatione reiecta, Romam se contulit, ac religiosissime usque ad obitum XX. annis uixit.

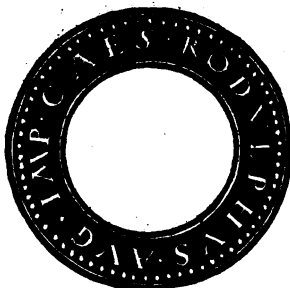

HENRICVS IIII. Henrici III. Imperatoris & Agnetis filius, puer penè patre uiuente Rex creatus. Post patris obitum sub tutela matris educatus, quæ prudenter Imperiû filij quin quennio administrauit. Ea autem suasu quorundam indignè ferentiû à muliere regem gubernari, ab Imperio amota, Henricus adolescentiæ libertate usus, Saxoniam incolere cepit, uenationi luxuriq; operâ dare, principes alios cõtemnere, & licentiûs omnia agere. Vnde multis inuisus, omniû ferè in seodia traxit. Saxoniz ob rebellionem grauisima intulit bella. A Gregorio autè Pontifice Anathemate notatus, omnesq; regnicolæ à iuramento regi præstito, & ab obedientia eius absoluti, Rodolphus Sueuorum Dux, contra Henricum rex creatus est. Quod magnum in Imperio peperit dissidium. Nam exercitus undiq; conscripti, pugnae multæ undiq; commissæ

sunt. Nouissimè uerò pugnatū apud Martis Burgum, in quo conflictu Rodolphus dextera amissa, periit. Post eam uictoriā Henricus Italiam ingressus, urbeq; Roma per uim capta, Hiltebrandum papam cepit, eumq; ab officio deiecit, qui nō multò post in exilio mortuus est, suffecto in eius locum Raennate Episcopo Clemente, à quo etiam coronatus est. Varijs deinde iactatus procellis, & à filio Imperio priuatus, Leodiu profugit, ibiq; eodem anno è uiuis excessit, cū regnasset annos L. Princeps facundus, liberalis, acer ingenio, bellicosus, & re bellica fortunatus. M. Marcello, & C. Iulio haud inferior, utpote qui sexagies & bis acie collata pugnauit.

BERTHA Othonis Marchionis Italiæ filia, uxor prima Henrici, ex qua Conradum, Henricum v. Cæsarem, filias Agnetem, Limpergim & Sophiam genuit.

Alteram uxorem habuit Henricus Vthonis Marchionis uiam Ruscorum regis filiam, cum qua nuptias Coloniae celebrauit.

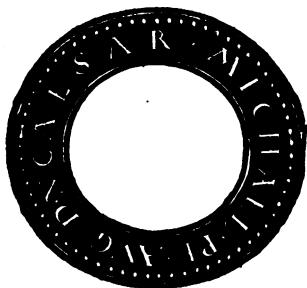
RODVLPHVS Comes Rheinfeldt post obitum Othonis Ducis Sueuiæ, Dux factus Sueuorum, quod Henrici forem imperante Agnete uxorem duxerat, cū Ducatus ille uacaret. Dehinc cū aliquandiu sub Henrico, cui omnia debebat, militaret, à principibus contra Henricum Rex factus est, suffragante etiam Pontifice Romano, qui principes Henrico contrarios, à fidelitate & periurio absoluerat, illique coronā imperialem miserat, cum tali inscriptione:

PETRA DEDIT PETRO, PETRVS DIADEMA RODOLPHO

Ac aduersus Henricum exercitum ducens, multis commissis pugnis, multis utrinque cadentibus, dextram amisit, ferturque in lecto decumbens, circumstantibus Episcopis, truncum manus abscissæ intuitus, grauitè suspirando, dixisse:

RECTE

RECTE MECVM ACTVM ESSE INGENVE FATEOR. HAEC ENIM EST DEXTRA, QVA DOMINO MEO HENRICO FIDEM CONFIRMAVL IPSI VOS NVNC EXPENDITE, QVAM PIV CONSVLVERITIS MIHI, VT AB EO DEFICEREM, ET NVNC CONDIGNAM PERIVRII ACCIPIO MERCEDEM. ECCE IN QVOD ME SEQVENTEM VESTRA MONITA COLLOCASTIS SOLIVM: SATIVS FVISSET, FIDEM SEMEL DATAM, SERVARE INTEGRAM AC ILLAESAM. Atq; haud multò pòst animam efflauit.

MICHAEL uir senex à Theodora Imperatrice, suis sustentibus, in Imperatorem electus est. Qua mortua ad Imperium leuatus, & Diademate insignitus, populo ac Senatui omnem liberalitatem exhibuit, plerisque amplissimos dignitatum gradus, & honorum, largitus. Nihil autem munificentiae ueris militibus ostendens, nec uerbis benignis eos accipiens, sibi infestos omnes reddidit. Qui sibi alium Imperatorem Isacium Comuenum elegerunt. Ad quem opprimendum Theodorus missus à Michaelē, commisso praelio fusus fugatusque est. Conditionibus pacis autem inter Michaelē & Isacium constitutis, Michael Imperio deiectus est, postque hoc non diu superstes uitam cum morte commutauit, cum non amplius uno anno Imperasset. Vir genere & opibus clarus, cetera minus ad imperandum idoneus, ætate etiam prægrauante.

ISACIUS COMNENUS adiuuante Patriarcha factus est Imperator, quem deinde in magna ueneratione habuit, eiusque nepotes ex fratre propter illum, & dignitatibus honestauit amplissimis, & magistratibus præfecit illustribus. Sed nec diuturna illa fuit amicitia. Infensus enim Patriarchæ, tanquam hæreseos autorem, cum suis in exilium relegauit, ubi breui agens mortuus est. Cuius mortem Imperator audiens, pœnitentia ductus, illacrymans eiulauit, ac funus magno apparatu ab exilio reducens, in propriam mansionem reposuit, nepotesque pristinis dignitatibus restituit. Bellum gessit cum Hungaris & Patzinatis: quibus tamen pacem petentibus, inducias dedit. Cum uerò biennio & mensibus III. Imperio præfuisset, inter uenandum lateris subito morbo oppressus, cum de salute desperasset, cucullam monasticam indutus, regno se abdicauit, nec multò post obiit. Vir strenuus, & moribus arrogantibus, bello paceque infractus. In negotijs celer & expeditus, in rebus bellicis præstantissimus, literis non perinde deditus, affectus tamen erga eas & studiosos. Tantæ continentiæ, ut nec uxorem cognoscere uellet post prolem semel ex ea susceptam, cum tamen pro seruanda sanitate, ut frequentiore uteretur coitu, à Medicis edoceret. .

Ex altero latere habet Victoriâ insidentem globo, & dextra tenentem Crucem, cum inscriptione: **VICTORIA AVG.**

Augustam uitæ sociam sibi adsciuit Isacius, ex qua prolem sustulit.

CON-

CONSTANTINVS DVCAS Andronici Ducæ filius, citra negotium rerum potitus, Isacio Imperatori successit. Vir eximia in Deum pietate, moribus mitis, ueræ pietatis cultor, & æqui obseruantissimus, consilio & sententia tardior & hebetior, delectatus in primis uitæ munditia & sanctimonia. Literarum ignarus: eas tamen amabat, studiososque earum uenerabatur, solebatque dicere: **MALLE SE LITERARVM GLORIA, QVAM IMPERIO IL- LVSTREM ESSE.** Pecuniæ immoderatè studiosus, uias, quibus thesauros cumularet, quærens. Vnde inuisus suis, hostibus etiam Imperij, res undique uexantibus, ludibrio fuit. Conspirationem in se factam diuina prouidentia euitauit, autoribus nulla alia poena, quàm bonorum publicatione, affectis. Cæterùm Imperator diutino morbo correptus, cùm penè consumptus diu laboraret, Imperio tribus filijs Michaële, Andronico & Constantino ex Eudocia relictis, ijsque Cæsaribus declaratis, defecit annis VII. mensibus VI. Imperio functus.

In hoc Numismate continetur imago Saluatoris infidentis folio, librum manibus gerentis, cum inscriptione: **IXVS CHRISTVS, REX REGVM**

EUDOCIA cum tribus liberis marito in Imperio successit, accepitq; Imperatrix communem liberorum curam, & educationem, unaque cum illis imperium administravit. Et potuissent res domesticæ fortasse muliebri prudentia non incommodè administrari, si à bellis externis pax fuisset. Sed imminentibus undiq; Barbaris Orientem & Romanorum terras quotidie vexantibus, mulier sagax, ne unà cum pueris regno excideret, Rep. ob Imperatorem periclitatè, quendam uirum idoneum ad res bellicas præficiendum rebus esse iudicavit. Ac iurisiurandi oblita, quo marito morienti sese obstrinxerat, non superinducturam se maritum alium Imperij rebus, Romanum Diogenem sibi maritum coniunxit, communicato negotio cū maiore filiorū Cæsaris, quē in regiam, ut nuptijs interesset, accersuerat, cū Imperium tenuisset cum liberis menses VII. & dies aliquot.

Alterum Numi huius latus continet uictoriā alatā, Crucem ferentem cum inscriptione: **VICTORIA AVG.**

ROMANVS DIOGENES, uir nobili familia & celebri

Iebri fortitudine, cuius pater domi militiaeque clarus tyranni
dis affectata reus seipsum precipitauerat, paternæ æmulus lau
dis, maximas res gessit. Ac cum uictoriâ egregiam ex hoste re
portasset Barbaro ab Eudocia tanquàm dignum in torum con
sugalem, & imperium acceptus est. Potitus ergo imperio cum
aduersus Barbaros felici successu rem administraret, hostes
ubiq; fundens, & magnam contra eos uirtutem exercens, in
solentior factus, rem totam neglecta Eudocia, ad se trahere
cœpit. Alteraque suscepta contra Barbaros expeditione, rem
incautiùs gerens, Romano milite partim fugato, partim inter
fecto, ipse à Sultano captus, & uelut mæcipium, abductus est.
Factis tamen cum Sultano pacis conditionibus, & affinitate
inter pueros contracta, in summis honoribus habitus, am
plisque donatus muneribus dimissus est. Omnibus interim
rebus Bizanti mutatis, Eudocia in exilium missa, Romano
Imperio erepto, & Michaëli maximo Constantini Ducæ filio
tradito, à quo Romanus captus, præterq; iurisiurandi fidem,
crudelissimè oculis priuatus est. Nullam autem sortitus neces
sariam curam, uulneribusque putrescentibus, adeòt uermes
prodirent, caput intumuit, nec multò post decessit, ac ab uxo
re Eudocia sepultus post annos 111. Imperij, & menses
VIII.

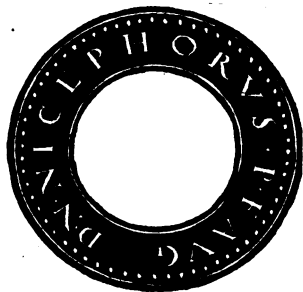
Alterum Numismatis latus cum inscriptione suprâ ap
paret.

MICHAEL Constantini Ducæ filius, à fame, quæ sub eo
inualuit, PARAPINACEVS dictus, Romano uirico in Impe
rio successit. Homo ignauus, & ad Imperium administrandum
minùs idoneus, studijs tantum literarum deditus, sub Psello
summo honoratissimoque ea tempestate Philosopho, uersib.
componendis intentus, de rebus Imperij minus sollicitus, quæ
à Turcis & Sultano circumquaque sæuitia uexabantur, po
T

tissimùm orientales Imperij partes ab hoste inuadebantur, adeò ut in socordis principis inuidiam, alius Nicephorus **BOLONIATES** dictus à præfectis & ciuibus Imperator creatus sit, qui hosti lauiienti resistere posset. A quo Michael cum uxore & filio Cōstantino iam dudum coronato, regno exutus, & habitu monastico indutus, in monasterium inclusus est, post **VI.** Imperij annum, & menses **VI.**

MARIA ALANA Michaelis Parapinacei uxor, ex quo **Constantinum** suscepit, unà cum marito Imperio deiecta, & in **monasterium** detrusa.

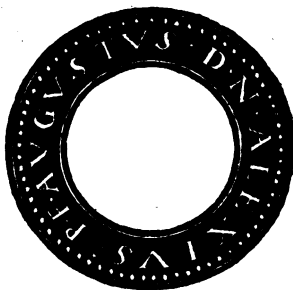
NICEPHORVS BOLONIATES cognomento, haud dubiè nobilissimus, à Nicephoro Phoca Imperatore stemma ducens, in principis socordis inuidiam, Michaele reiecto, Imperium sibi asseruit, ac à Patriarcha Imperiali diademate coronatus est. Bryenniū Tyrannidis in occidente inuasorem & Basilacium cepit, luminibusque priuauit. **Constantinum** quoque rebellantem compescuit. Mox uerò à fratribus Comueni deficientibus, Byzantiumque inuadentibus ac totam diripientibus, nullo non iniuriarum genere in ciues edito, Imperio deturbatus est, ac in Cœnobium abiire coactus, ubi aliquandiu superstes manens, uitam finiuit, anno Imperij sui **XII.**

CON.

CONSTANTINVS prioris Constantini Augusti Dux, & Eudociæ Augusti filius, à Nicephoro dux exercitus constitutus, ac cum iusto exercitu contra Turcas Orientem deuiantes missus, ab exercitu Imperator salutatus est. Sed corruptis per Nicephorum militibus partim donis, partim Magistratum dignitatibus, à militibus ipsis, à quibus Imperator creatus fuerat captus, Nicephoroq; traditus est, à quo tonsus, & in sacerdotem inunctus in insulam relegatus est.

In altera parte huius Numi conspicitur Saluatoris imago, tenentis librum cum inscriptione: **ISVS CHRISTVS REX REGVM.**

ALEXIVS Comuenus filius Isacii Imperatoris, Diadema imposuim receptit. Multa bella infeliciter gessit. Contra Robertum Francum exercitum ducens, fugatus & cæsus, magnæque clade affectus est. Cretam & Cyprum defectionem molientes, sub iugum Romanum redegit. Modos insolitos ad extorquendam pecuniam inuenit. Numismata ærea pro ar genteis excudit. Vnde multæ & variæ insidiæ ei locata.

quæ semper detectæ, autoresq; publicatis eorum bonis, in exilium missi. Temporis autem successu multa correxit, multasque in diuersas orbis partes expeditiones fecit. Ac conuersus ad pacis artes, subinde se clementiorē erga subditos præbuit. Orphanis & senibus multum afficiebatur, quibus etiam Orphanotrophion extruxit, & Musæon, in altero pueros puellasque parentibus orbos alendos, in altero erudiendos curauit, sumptusque his ex regio uestigali dedit. In misericordiam pronus, ad supplicia non præceps, moribus moderatus, uirtutibus præditis maximè fauens, illisque honores effusè largiens, uir nec arrogans, nec fastuosus. Morbo autem diutino atque grauissimo fatigatus post annum XXXVII. menses IIII. cum dimidio Imperij, Ioanni filio, reluctante in primis matre, Imperio relicto, defecit.

IRENA Alexij Comueni Imperatoris uxor, ex qua Caloioannem, & Isacium filios, filiasque progeniuit.

HENRICVS V. Henrici IIII. & Berthæ Marchionissæ filius, uir bellicosissimus & audax, breui totum Imperium sibi subiecit, ac iugum omnibus imposuit. Patrem suum optimum principem bello infectatus est. Ab uniuersis regni principibus in regem Moguntie electus est, atq; Romam profectus, ut coronam Imperialem acciperet, maximis in Vrbe tumultibus motis, periisset, nisi sua ipsius manu uitam defendisset. Sedato autem tumultu, multisq; Romanis trucidatis, Pontificem cepit, & extra urbem abduxit. Et cum de coronatione & iure electiuo in creandis Pontifice, & Episcopis, cum eo ageret Henricus, consensit ultrò Paschalis, ut hanc sibi prærogatiuam usurparent Cæsares, ne quis uel Pontifex, uel Episcopus citra eorum suffragationem designaretur. Inde Romam reuersus à Paschali diadema Imperiale, cū alijs multis priuilegijs accepit: quæ tamen Papa paulò post reuocauit, & Imperatorem

tozem excommunicauit. Ad quem rumore Imperator iterū Romam reuersus, Pontificem fugauit, aliumq; in eius locum suffecit. Vnde multæ dissensiones, schismata, incendia, homicidia, deportationes, & tumultus in Germania sunt excitati. Firmata autem pace cū principibus omnibus & Pontifice, in Traiecto inferiore morbo correptus, periit, Spiræque in maiorum sepulchro illatus est, anno Imperij xv.

MECHTILDIS Henrici Anglorum Regis filia, uxor Henrici v. ex qua nullam suscepit prolem. Quæ uidua facta nupsit post Gaufrido Comiti Andegauensi, ex qua Henricum Ducem Normanniæ, & Regem Angliæ genuit.

LOTHARIVS Saxoniz Dux, Gebhardo Comite in Suepplemburg, & Heiduuige Burggraui Norinbergenfi natus, post Henrici imperatoris obitum, ab electoribus Cæsar creatus est. Vir industrius & prudens, religiosus, diuitijs & uictorijs potens, strenuus belli ductor, in armis & consilio prouidus, hostibus terribilis, iustitiæ tenax, & mirus amator. In initio Imperij motus contra se excitatos repressit. Nam Fridericus & Conradus Duces ex sorore Henrici Imperatoris nepotes, rebelles facti regi, ad se iure imperium pertinere contendebant. Sed tandem per Diuum Bernhardum pacis conditionibus constitutis, Lothario reconciliati sunt. Inde in Italiā profectus ad compescendos motus contra Innocentem, illo Pontifice electo, coortos Romæ, ubi Pontificem in Gallijs penè exulem reduxit, & sedi Barionæ restituit, & in Germaniam ad componendos tumultus mox profectus, breui in Pontificis gratiam Italiam repetijt, eumque pulso ex Italia Rogerio Pseudopontifice, qui Campaniam & Apuliam inuaserat, ita confirmauit, ut nihil inde Pontificis aduersarij mouere possent. Tantaque in Italia fecisse fertur, ut à Carolo Magno nullus ex Fræcorum Regibus ei conferri possit. Rediens uerò per Triden-

tinam Vallem, Veronæ morbo correptus, anno XIII. Imperij mortem obiit. Corpus in Saxoniam delatum, in Monasterio suo nomine dicto sepultum est.

RECHISA Henrici Pinguis Comitis in Northeim de Saxonia, & Gertrudis Marchoniſſæ Saxonix filia, ex qua Lothariû filium & Gertrudim filiam genuit, ac poſt mariti obitum, Henrico primo Austriæ Duci nupſit.

CONRADVS III. filius Ducis Sueviæ & Agnetis filix Henrici III. ab Henrico v. Princeps Francorum factus, mortuo Lothario legitimè Cæſar creatus eſt. Contra Henricû Bauariæ & Saxonix Ducem, qui regnum ſummis affectabat uribus, quòd gener eſſet Lotharij, & regalia inſignia ſecû haberet, bella geſiſit, & conuentu principum facto, Imperator proſcripſit, & ducatibus ſuis priuauit. Ex conſilio Diui Bernhardi cum multis principibus, & maximo exercitu Hieroſolymam eſt proſectus, contra Sarracenos Chriſti hoſtes. Sed Boſphorum Thracium in maturè à Græco Imperatore Manuele trajcere coactus, cum deeſſet cômatus, & qui à Græcis comportabatur gypſo, & calce infectus eſſet, per ſummum ſcelus plurimi milites interierunt. Quarto autem anno poſt expeditionem, primû reuerſus in Germaniam in Lorchenſi oppido apud Gemum inglorius mortuus, ibique ſepultus eſt anno xv. Imperij.

GERTRVDIS Bauaria Comitis de Sultzpach, uxor Conradî, ex qua duos ſuſcepit filios, Henricum, & Fridericum Sueviæ Ducem, qui in obſidione cuiuſdam urbis ex aëris infectio-
ne cum alijs principibus mortuus eſt.

CA-

CALOIOANNES Alexij Imperatoris filius, patri in Imperio successit. Quo adepto suos omnes honoribus & dignitatibus ornauit, in fratrem Isacium propensissimus, quem incredibili amore prosequutus est. vir opulentus & victoriosus, nec omnino contemnendus princeps. Varias expeditiones in Asiam habuit. Turcas Perlasque aliquot praelijs uicit, urbesque illorum plurimas cepit. Gallis & Venetis, qui socia arma coniunxerant, nimium infestus. Legato Lothario gratulatu-
 rtuos de uictoria misit, confederationem more maiorum petens. Cum Conrado Rege Romanorum post obitum Lotharij sœdus amicitiae iniit. Tandem memorabili exitu, dum in uenatione arcum uehementius tendit, telo uenenato à seipso, quod in aprum dirigebatur, per manū sinistram traiecto, nullis remedijs opem ferentibus, uitam finiuit, post annos, **xxv.** Imperij, & menses **viii.**

Imaginem Saluatoris insidentis folio librumque tenentis, cum inscriptione: **IESVS CHRISTVS REX REGVM.** posterior huius Numismatis pars continet.

MANVEL humili loco natus, Tryphon à pueris uocat,

T 4

consilio uxoris Alexij principis, cum qua consuetudinem habuerat, primoribus ciuitatis interfectis, Imperium assequutus est. Multa contra Venetos bella gessit. Legatum eorum contra ius gentium uiolauit, negotiatores, quos simulata pace euocauerat, comprehendit, ex quo Venetis armis pressus, promissa bonorum restitutione, pacem impetrauit. Ad Conradū fœdus amicitiae petens legatos misit: quem tamen in expeditione Hierosolymitana uarijs insidijs fatigauit. Per Bosphorum enim bellatorū numerum traducendum Conrado autor fuit, commeatusq; pollicitus sufficientes, gypsum contusum in farinae speciem, triticeis immiscuit commeatibus, quo cibo breui magna consumpta est militum multitudo. Vnde Manuelis nomen Francis odiosissimum erat. Ac ob eam perfidiam à Rogerio Siciliae Rege, bello petitus, uastata omni ora Græciæ, ac in Byzantium impetu facto, eius quoque suburbij flama consumptis, tam atroci iniuria affectus, ut penè de eius Imperio actum esset. Post xxxviii. autem principatus annos, Monasticham uitam secutus, morbo periit, cum uiuisset annos lx. relictō Alexio filio paruulo. Vir in omni uitæ suæ cursu fuit malitiosus, rectæ fidei dogmata perturbare per insaniam adortus, non prius destitit ab incepto, quam omnes sibi aduersantes uideret.

GERMANA Conradi Imperatoris fuit uxor, ac deinde Manueli Constantinopolitano Imperatori desponsata.

Alteram uxorem habuit Constantiam Manuel, quæ prius Boëmundo nupserrat.

ALEXIVS Manuelis ex sorore Raymundi Principis Antiochiæ filius, patri puer penè in Imperio successit: cōmissa tamen Imperij administratione, ob ætatē minorem, Andronico, à quo Imperium per aliquot annos est administratum.

Cum

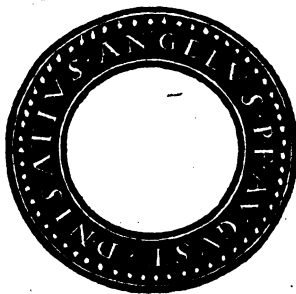
Cùm uerò Imperij habenas per se Alexius administraret, multorum insidijs fatigatus est, præcipuè Andronici. Qui cùm primum tutorem egisset, dehinc participem Imperij, cupidus regnandi, præter iurifurandi fidem, eum xv. tantum annos natum, clam interfecit, saccoq; infutum in mare abiecit, cùm 111. annos à patris morte, rerum potitus esset.

In hoc uidetur Numismate Victoria alata & stolata, dextra coronam lauream, sinistra ramum Palmæ tenens, cum inscriptione eiusmodi: PRINCIPI IVVENTVTIS.

AGNETEM Francorum Regis filiam, Manuel uxorem habuit, propter quam graues sibi inimicitias conflauit.

ANDRONICVS Comuenus Manuëlis Imperatoris consanguineus, ideoque Alexio tutor datus. Vir callidissimus & sæuus, cùm regnandi libidine Alexium sustulisset, imperio potitus, omnem crudelitatem in Alexij amicos exercuit, multosque ex illis occidit, multos in exilium misit, omnibus hominibus infestum se reddens. Agnete, Imperatoris Alexij coniuge, in uxorem ducta, incestas celebrauit nuptias. Cumque ob infitam sæuitiam, omnibus esse inuisus, à Guilielmo Siciliæ Rege, necem Alexij uindicaturo, bello petitus est. Et quia sciebat, ob nefanda scelera, nullum se habere amicum, cùm undique premeretur, prælio uictus, ab Isacio Angelo præter suam omniumque opinionem Imperio deiectus est, captusq; ac per urbem asinæ præposterè impositus, altero oculo effosso, manuque abscissa, circumuectus, uulgi turbæque tumultu uncis & harpagonibus frustulatim concerptus, ac dilaniatus, periit, cùm biennio rebus præfuisset.

ISATIVS ANGELVS ab amicis è Peloponneso ad Imperium uocatus, Andronico abdicatum Imperium, sibi que magno consensu delatum, assumpsit. Vir iustissimus, & æqui obseruantissimus, Christiani nominis amantissimus, sub initia Imperij satis prudenter se gessit. Cum Guilielmo Siciliæ Rege pacem composuit. Bellum cum Mysis infeliciter confecit, uarias multorum tyrannides oppressit. Fridericum Barbarosam in Syriam properantem, cum apud Constantinopolim desedisset, magnificè excepit, adiutumq; commeatu, & aliarum rerum necessariorum copia, datis etiam obsidibus, Bosphorum traicere iussit. Cæterum cum fratrem Alexium minorem natu à Turcis captum, maximo redemisset ære, dolo ab eo ipso circumuentus, per summum scelus oculis priuatus, in carcerem traditus est. Vnde per filium eductus, morbo ex aëris insolentia contracto, non diu uixit.

ALEXIVS ANGELVS Isatij Imperatoris minor frater, per summam ingratitude, & parricidium, Imperium adeptus, Vir impijssimus & sceleratissimus, non eo contentus, quod maiori fratri Imperiū per scelus ademerat, uerū etiam

etiam nepotem Alexium iuniorem Isatij filium annos agentem duodecim, pari cruciati perdere, aut capere, nisi fuga salutem quaesivisset, summo studio conatus est. Puer autem Francorum procerum auxilio sollicitato, confederatis etiam Veneris, Constantinopoli ferro flammaque expugnata, Alexioque fugato, Imperio restitutus est. ac post patris subitam mortem Francorum Venetorumque armis praevalentibus Imperator salutatus est.

Numismatis huius pars posterior repræsentat Victoriā alatam, Crucem ferentem, tali inscriptione addita: VICTORIA AVG.

ALEXIVS IVNIOR post fugatum Alexium fratricidam, & patrem carcere liberatum, Imperium affecutus est. Cumque promissa, quæ pater rata fecerat, adimplere cuperet, seditione orta, puer Imperator pene obrutus est: sed promptissimo consilio facile tumultum sedavit. Et uix mense post restitutionem exacto à Murzyphlo ignobili quodam, quem ad summum dignitatis gradum euexerat pater, gutture eliso necatus est. Tyrannus hostibus frustra se opponens amissa urbe Constantinopoli, nocte media cum uxore, & thesauris, clam aufugit, ac non multò post in Peloponneso captus, & Constantinopolim retractus excæcatus & de eminentissimo loco præcipitatus, perque urbem tractus frustatim discerptus est. Summa autem Imperij ad Francos translata, Balduinus primus Græcorum Imperator creatus est.

Mulierem stolatam in sella sedentem, utraque manu signa militaria tenentem, cum inscriptione: PRINCEPS IVVENTUTIS ostendit facies altera huius Numi.

FRIDERICVS, cognomento **BARBAROSSA**, Friderici Ducis Sueuorum fratris Conradi Regis & Iudithæ filius, princeps manu ingenioque strenuus, armis exercitatus, memoria præstans, ualidus consilio, periculorum contemptor, affabilis & mansuetus, liberalitatis egregiæ, multarumq; rerum peritia nemini secundus, statura procera, facie eleganti, capillo & barba ruffa. Conrado Rege defuncto, ab uniuerfis Germaniæ principibus Rex Francofordiæ electus est. In initio imperij Bauariam & Austriam multo admirandoq; labore in concordiam redegit. Henrico Lotharij filio Bauariam restituit. Henricum cognatum suum Austriacum Comitē creauit, & utriusq; Ducatus terminos discriminales posuit. Henrico autem in Italia à se deficiente, & nouas in Germania factiones concitanti, Ducatum abstulit, & Othoni Vuitelspach donauit. Italiam ingressus, ut discordias tolleret, Derthonā portas sibi claudere ausam, obsessam cepit, Romamq; ad Adriaticum Pontificem profectus **1155** Imperij anno coronæ Imperialis signa accepit. Relicta autem urbe multas per Italiā passus insidias, in Germaniam redijt. Ducem Poloniæ ad tributum soluendum coëgit, Ducemq; Bohemiæ regio Diademate insigniuit. In Italiam reuersus, Mediolanensem urbem sæpius rebellantem, sub iugum redactam, tandem funditus euertit, soloq; equauit, autoribus rebellionis securi percussis, bonisq; eorum publicatis. Mox in Germaniam abiens, iterū Italiam maximis copijs inuasit, Anconem expugnauit, Alexandrum pontificem, qui cunctos Principes per Franciā, Angliam, & Hispaniam in se incitauerat, ex urbe fugere compulit. Postquam uerò iterum Germanos inuiserat, Italiam repetijt, cum Mediolanensibus ad pristinam perfidiam redeuntibus, prælio congressus, multos ex suis amisit, ipse fuga elapsus, Papiam uenit. Cæterum cum Alexander **1159** Venetias profugisset, & Otho Imperatoris filius nauali prælio uictus, captus esset, pacis conditiones sancitæ sunt, Imperatorque & Pontifex

Pontifex amicissimi facti sunt. Pacata tota Italia, expeditionē Hierosolymitanam suscepit. In Cilicia multas potentissimas urbes, Sarracenos, & Turcas prostrauit. At cū in Armenia ob æstum mitigandum sudorisq; abluendi causa, amnem ingressus esset, in undis strenuissimus heros periit, Imperij anno xxxvii. Salutis m c x c.

ADILA Marchionis de Vobburg in Bauaria filia, uxor prima Friderici Barbarossæ, cum qua iudicio Constantiensis ecclesiæ ob sanguinis propinquitatem, diuortium facere coactus est.

BEATRICEM de genere Burgundionum nobilissimam filiam Reginaldi Comitis Bizantini unicam, uxorem secundā cum amplissima dote accepit Fridericus. Ex qua quinq; filios, Henricum, Fridericum, Othonem, Conradum, & Philip-pum, filias uerō duas, Sophiam & Beatricem genuit.

HENRICVS VI. Friderici Barbarossæ Imperatoris & Beatricis filius, patre uiuente Romanorum Rex designatus, ac consensu Germanorum principum, Aquisgrani corona insignitus est. Facundus princeps & sapiens, mediocri statura, decora facie, corpore tenui, animo autem imperterrito & hostibus formidando. Diademate Imperiali Romæ insignitus, acceptaq; in uxorem Constantia Guilielmi Siciliæ Regis filia, quæ in Monasterium Panormi inclusa erat, iussu Pontificis Apuliam ingressus, Tancreto Regi Siciliæ, Rogerij ex concubina filio, bellum intulit, Neapolimq; munitissimam urbē frustra obsedit, peste in exercitum grassante. Sed tamē paulō post paruo negotio Neapoli capta, totam Apuliam, Calabriam & Siciliam subegit. In Germania tumultus coortos facile compressit, Leodienſi enim Episcopo ferro confosso, rebellio quieuit. Insignes copias Hierosolymam cōtra Sarracenos

misit, ipse cum uxore & filio Siciliam ingressus, cum uenationi indulgeret, ac in quodam nemore, ubi erant frigidissimi fontes, calorem lenire uolens, in terram noctu stratus, ex frigore coepit ægrotare, Messanamq; translatus, paulò post obiit, superstite filio unico Friderico, quem Philippo fratri, cum regni Siciliae administratione ac insignibus Imperialibus commendauit, anno Imperij sui VIII

CONSTANTIA Gulielmi secundi Regis Siciliae, & Apuliae filia. Hæc, ne filium regni destructorem, ut in fatis erat, progeneret, in Monasterium Diuæ Claræ Panormi detrusa est. Sed à Cælestino Pontifice soluta, Imperatori penè anus desponsata est, eiq; filium Fridericum in tentorijs palam in prætis Panormi peperit, ac dehinc Mariam filiam.

PHILIPPVS, Sueuiæ Dux, Friderici Barbarossæ filius, Henrici regis frater, princeps mansuetus, mitis, facundus, & liberalis, insignia Imperialia habens, à quibusdam principibus in Mulhausen in Regem Romanorū electus est. Pars autem electorū Othonem Ducem Saxoniae elegit, idq; Innocentio III. approbante. Vnde maximæ discordiæ ortæ sunt, & ab illis ad arma uentum. Stabant pro Othone Anglus Rex, Philippo Gallorum Rex fauebat. Philippus Alsatiæ populatus, urbes & oppida euertit funditus. Argentoratum cepit, & Episcopum ad deditiōē coegit, ac ad Rhenū progressus, ubi æstuebant bella, cum Othone congressus, eum fudit & fugauit: omnesq; urbes Rheni partim armis, partim promissionibus subegit. Tandem ubi principes, assiduus attritu bellis, languerent, nullusq; rebellaret, Pontificem solum repugnantem per nuptias filiam suam nepti Pontificis ex fratre, in matrimonium collocans, reconciliauit, Othoni etiam filia sua Beatrice in uxore tradita. Porro sancita undiq; pace, cū Philippus Bambergæ ageret, & quodā die uenā incidisset, nihil malū suspicans,

cans, solus in conclavi paucos secum habens, ab Othone de Vuitelspach, qui tanquam amicus Cæsaris cubiculum ingressus, nemine id prohibente, interfectus est, ac Bambergæ sepultus. Sed postea à Friderico II. humatum corpus, Spira translatus est, anno Imperij sui IX. Nec multò post parricida Otho trucidatus periit.

IRENE Alexij Imperatoris Constantinopolitani soror, Philippi uxor, ex qua nullum filium, sed filias Kunegundam, Ethisam, & tertiam filio fratris Pontificis desponsatam, Quartam Beatricem sustulit.

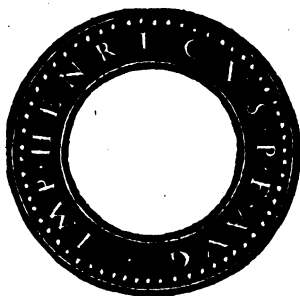
OTHO III. filius Henrici iunioris superbi, Ducis Bavariae, & Saxoniae, Philippo mortuo facile imperium adeptus est: qui antea quoq; in odium Philippi Cæsar creatus fuerat. Hic magno ex Alemannie oppidis coacto exercitu, Romam ad suscipiendam coronam Imperialem profectus est. Qua suscepta Romæ iniurijs affectus, quædam oppida Pontificiæ ditioris occupauit, & undiq; terras latrocinij infestauit. Proinde Anathemate à Pontifice notatus, etiã cum præsens adhuc in Italia esset, principibusq; sacramenti religione, qua illi obligati erant, absolutis, Imperij titulis priuatus est, Friderico II. Siciliae rege, adnitente etiã Pontifice, in huius locum creato. Quo nuncio accepto Otho, qui tum Thuringiæ Landegraviũ tanquam rebellẽ frustra persequabatur, Friderico occurrere statuit. Verum destitutus omni suorum præsidio, in Saxoniam profugere coactus est: atq; reparato exercitu, & Angliæ Regis ope adiutus, in inferiorem Germaniam contra Gallorum Regem contendit, à quo uictus est. Ac postea mœrore cõfectus, ab excommunicatione prius absolutus, diem clausit ultimum, annis IIII. rerum potitus.

MARIAM filiam Ducis Brabantiae uxorem primam Otho habuit, quam ob consanguinitatem repudiavit.

BEATRICEM filiam Philippi Cæsaris ex Irene, ideo in uxorem duxit Otho, ut hæreditario quasi iure Imperium possideret, quæ sine liberis decessit.

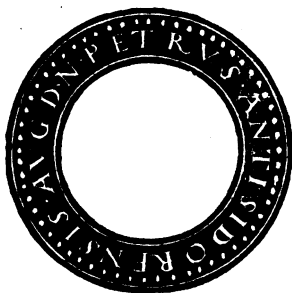

BALDVINVS FLANDRENSIS Comes, qui cum alijs principibus Alexium in Imperio restituerat, capta urbe post fugam Murziphli xv. uirorum suffragio Imperator electus est. Ijs tamen conditionibus hæc electio facta est, ut si Imperator Gallus crearetur, ne penes gentē unam utræq; dignitates essent, Veneti Antistitem darent. Venetorū igitur consensu Thomas Maurocenus Patriarcha designatus est, qui statim ad Rom. Pontificem profectus, quod Constantinopolitana ecclesia Rom. Pontifici subijciebatur, eum dignitatis suæ autorem fecit. Moxq; reuersus, celerrimo conuentu, Balduinū Imperij corona insigniuit, & inunxit. Imperator uerò uix anno circumacto, cum cuncta præter Adrianopolim recepisset, mortuus est, fratre Henrico successore relicto.

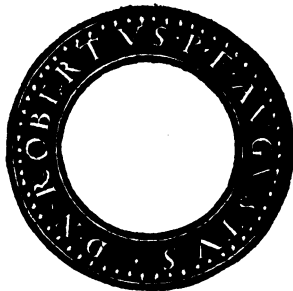

HENRICVS Flandrensis Comes, Balduini Imperatoris frater, princeps Christianæ religionis obseruantissimus.
omnium

omnium consensu successor fratri in Imperio declaratus est. Hic Adrianopolis obsidionem continuauit. Sed Bulgaris magnis copijs illi in auxilium uenientibus, obsidionem soluit, & cum Bulgaris pacem firmauit, accepta in uxorem ducis eorum filia. Cumque domi forisque prudenter se gereret, urbe bene munita, & firmo præsidio in ea collocato, in Thessaliam profectus, Gulielmum Bonifacij filium Thessaliæ regem constituit. Inde ad Imperij administrationem reuersus, cunctis ordinatis & dispositis, intempestiua morte decessit, Tholanta filia Petro Antifiodorensi nupta, hærede relicta post annum Imperij **xi.**

PETRVS Antifiodorensis Comes, Henrici Flandrensis gener uxorio iure, cum nulla mascula adesset proles, Imperator Constantinopolitanus creatus est. Post electionem cum coniuge Romam profectus, à Pontifice Honorio extra urbem ad Laurentij templum insignia Imperialia accepit. Inde uxore Constantinopolim præmissa, ipse Dyrrachium, quod Theodorus Lascaris, qui se Imperatorem gerebat, occupauerat, obsidione cinxit. Sed expugnatione frustra sæpius tentata, uipote quæ copioso milite, firmoque præsidio defensasabatur, soluta obsidione, acceptaque à Theodoro fidei publicæ securitate, Macedoniæ urbes mediterraneas inuicere constituit. Ad nemorosa igitur Thessaliæ loca delatus, cum ad saltus ascendisset, in paratas à Theodoro insidias incidit, ac cõtra iurisiurandi fidem abductus, & in teterrimum carcerem coniectus, tandem obruncatus est. Imperium interim uxore eius administrante, donec Robertus filius ex Gallijs accerferetur.

ROBERTVS Antisiodorensis Petri Imperatoris filius, ad paternæ captiuitatis nuntium, Constantinopolim uenit, ac confestim Imperator salutatus est. Veneti nominis obseruantissimus fuit, adeò ut Ducem eorum Marinum Michaëlem Prætorem Constantinopolitanum, Imperij consortem appellaret. Insignis formæ puellam quandam, prius tamen uni purpuratorum, Ductori uidelicet Latinorum ordinum, nuptam, sibi uxorem despondit. Vnde in maximum famæ & nominis periculum incidit. Prior enim sponsus animi impotēs, amicis domesticisque commilitonibus coactis, in regiam irrupit, ingressusque puellæ cubiculum, eam naribus dehonestatam occidit, matremque noui connubij conciliatricem, uī domo abstractam, in mare præcipitauit. Eam ulturus iniuriā Robertus, dum Roma reuertitur, in Achaia decessit, Balduino filio admodum puero superstitē.

BALDWINVS II. Roberti ex alia coniuge, quàm quæ naribus truncis dehonestata erat, filius, patri in Imperio successit, & Ioannis Brennij Regis Hierosolymitani filiā Martham in uxorem duxit, focero Imperium administrante. Quo de-

defuncto, solus rerum potitus, multo bellorum onere grauat-
 us est. Cumque pecuniam ad bellum gerendum necessariam,
 alio modo à mercatoribus consequi nequirit, plūbum ædib.
 publicis detractum uendidit, ac ob accepti æris mutuum, fili-
 um Philippum Venetis, ut opem solam, quam possent, ferret,
 oppignorauit. A quibus xxv. triremium classis missa, obsi-
 dione urbem liberauit. Bello autem durante, donarijs tem-
 plorum omnium ablatis, ingentem ad Bosphori fauces exerci-
 tum obiecit, omnia Theodoro mortuo recuperare sperans.
 Sed dum externam uim formidat, à domestica opprimitur.
 Nam Michaeli Palæologo urbe per prodicionem tradita, ipse
 nocturna trepidatione excitus, rapta supellectile ad Euripum
 se proripuit, profugusque naui in Euboëam est delatus, cum
 Imperio, cum Ioanne socero suo annis penè x x. præfuisset.
 Ac sic Græci pristinum Imperii recuperarunt statum, quem
 Franci circiter annos l x. tenuerant.

IOANNES BRENNIVS, Rex Hierosolymitanus,
 suadente Gregorio Pontifice Cōstantinopolim est accersitus,
 ac tradita Balduino Imperatori filia sua Martha in uxore, pro-
 pter ætatem puerilem Imperium administrait, Im-
 peratorque est dictus. Eo uero mortuo, ex
 decreto imperium ad Baldui-
 num reuolutum
 est.

FRIDERICVS II. Henrici vi. Imperatoris, & Constantiæ Reginæ Monialis filius, utriusque Siciliae & Hierosolymæ Rex, Sueviæ Dux, princeps strenuus, fortis, magnificus, liberalis, multarum linguarum peritus, ac simul eruditus, Latinam, Græcam, Sarracenicam, & Germanicam linguam exactè calluit. Ptolomei Almagestum ex Sarraceno idiomate in Latinam linguam transferri curauit. Deiecto Othone, Cæsar est electus. Coronam Imperij cum Augusti nomine Romæ ab Honorio III. accepit, multa prædia cum donis plurimis Ecclesiæ conferens, ut Pontificis sibi fauorem conciliaret. Ignominiam autem à Beronenfibus sibi in iungere illatam ulturus, urbem eorum igne inrecto uastauit, sudriumque illinc generale in Patavium transfudit. Deinde in Sicilia, Calabria, Apulia rebelles subiugauit, & diuisione adiecit, Sarracenos deuicit & expulit. Filium suum Henricum, principum consilio Rom. Regem creatum, Diademate insigniri curauit. A Pontifice Gregorio IX. inique, quod uotum Hierosolymitanæ peregrinationis non soluisset, Anathemate percussus est. Vt autem Pontificem deliniret, & uotum exolueret, expeditionem iam diu meditatam maturauit, traiectoque mari, Cyprum, dehinc Accon peruenit, & negotium ita perfecit, quod à Sultano non solum Hierosolymā, sed multas alias urbes in uicinia sitas receperit, ac Hierosolymis coronatus, año Salutis MCCXXXIX. Hierosolymā & Ioppē urbes munitioibus aduersus uim hostiū firmari curauit, pacisque fœdera cum Sultano decennij spatio sanciuit, Pontifice interim Apuliam ingenti exercitu inuadente, & sub ditionem suam redigente. Necessitate igitur compulsus Imperator ingentibus copijs in Siciliam redijt, & hæreditarium regnum ex periculi metu eripuit, ac postea adnitentibus principibus, Anathematis diris absolutus, cum Pontifice in gratiam redijt. Dehinc in Germaniam abiit. Contra Hungaros bellum gessit. Urbem Viennam cepit, utq; Imperialis ciuitas esset, literis confirmauit. Filium suum Conradum Viennæ Cæsarem

farem elegit. Inde in Italiam reuersus, Mediolanenses aliasque urbes, quæ defecerant irritante Pontifice, grauissima clade affecit. Ob id tertio à Papa excommunicatus, est. Iterum tamen supplex absolutionem à Pontifice petijt, qua non impetrata, ut se tueretur, necessitas impulit, nec caruit factione Gibelinorum in Italia potentissima, quæ sibi adhebat, alter Guelphorum partes Papæ sequente, Romamque obsedit. Sed resecta Rauennam cepit, Parmamque obsidione cinxit. Quam funditus delere & eo loco castrorum nouam Urbem Victoriâ condere statuit. Et res primò prospere cecidit: sed eruptione ciuium facta, ciuitas noua Victoriâ capta & direpta est. Creato Innocentio Pontifice, Lugduni concilium celebratum est, ad quod Fridericus non ueniens, Anathemate notatus, Imperialis dignitate priuatus est, Henrico Landegraui Thuringiæ suffecto. Cùm autem in Apuliam redisset, & ex accepto ueneno grauiter laboraret, ac medicorum diligentissima cura, & opera ex longa ægitudine conuulsiuisset, Manfredi filij Nothi dolo necatus est, cùm XXXII. annos rebus præfuisset.

CONSTANTIA Regina Aragoniæ, prima Friderici II. uxor, ex qua genuit Henricum, Ducem Sueuiæ, & Rom. Regem, & Iordanem, qui puer obiit.

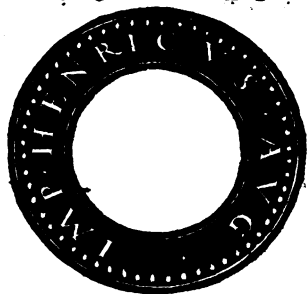
Iola Ioannis Comitis Bronæ, & Regis Hierosolymitani filia, quam pater Friderico in Europam cum cæteris Christianis principibus reuersus, in matrimonium despondit. Quæ Friderico Cōradum Rom. Regem peperit, qui matri, quæ breui uixit, superstes fuit.

AGNES filia Othonis Morauici Ducis, tertia Friderici uxor, quæ repudiata, Vdalrico Duci Carinthiæ nupsit.

Quartam uxorem habuit Fridericus RUTINAM filiam Othonis Comitis de Vuolfertzhausen in Bauaria.

Mortua Rutina ISABELLAM Ludouici Ducis Bauariæ, qui in Khelheim oppido cæsus est, filiam, quintam uxorem duxit Fridericus.

MECHTILDIM Ioannis Regis Angliæ filiam, Fridericus Pontificis dispensatione, quandoquidem affinitatis gradus aliò qui obstabat, sextam uxorem accepit.

HENRICVS filius Friderici II. Imperatoris ex Conſtātia uxore, patre uiuente puer penè decennis, consensu principum Rom. Rex electus est, & Aquisgrani coronatus est. Qui cum parum adoleuisset, Austrię Ducis filiam in matrimonium accepit. Sed cum Pontificis diris pater Fridericus execraretur, à Pontifice corruptus, aduersus patrem cum Longobardis cōspirauit, & exercitum in Bauaria contra Othonem, patre inuito, duxit. Ob id à patre in Apuliā uocatus, custodię datus, in uinculis maceratus, mortuus est miserabiliter VIII. annis regno potitus, quem pater dehinc flebiliter luxit, relictis duob. filijs gemellis, qui à Manfredo Friderici filio, ne Sicilię regnū sibi auferrent, ueneno necati sunt.

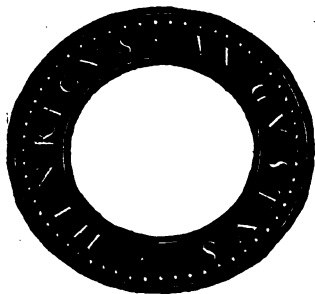
MARGARITA Leopoldi Austrię Ducis filia, Henrici uxor, ex qua gemellos Fridericum & Henricum procreauit. Hęc post mariti obitum Ottacaro filio Regis Bohemię nupsit, quam cum nullam ex ea sobolem tolleret, repudiauit, ac dehinc ueneno necauit.

CONRADVS Friderici II. Imperatoris filius, ex Iola Regina

Regina Hierosolymitana, Dux Sueuiæ, patre uiuente in Romanū Regem designatus est. Princeps clementissimus, & morum elegantia & facilitate insignis. Ab Henrico Landgrauio Thuringiæ ad Francofordiam fugatus, in Bauariam cōcessit, ac Ratisbonæ in insidias delapsus, uix euasit. Audita uerò patris morte in Siciliam est profect⁹, ac Apulia tota recepta, Neapoliq̃ue euerfa, Capua quoque expugnata, & solo equata, annis II. post patris obitum Imperio potitus est, à Manfredo fratre spurio, qui principatum Apuliæ ui inualerat, ueneno extinctus est, atque honorificè Neapoli sepultus, anno Salutis MCCC. LIII. superstite filio Conradino, qui cum matre paruulus in Bauaria degens, cum adoleuisset, forma egregia, in Italiam accersitus est ab illis, qui contra Guelphos assiduum bellum gerebant, ac à plerisq; ciuitatibus benignè exceptus, Romam ingressus est, indeq̃ue contra Carolum Gallorum Regis fratrem à Pontifice incitatum, quiq̃ue Manfredum debellauerat, profectus, apud Beneuentū uictus, & deinde per insidias cū Friderico Austriæ Duce captus, ac sordidi⁹, quàm decebat tractatus, contumelijsq̃ue affectus, ac postea Pontificis cōsilio cum Duce Austriæ securi percussus est.

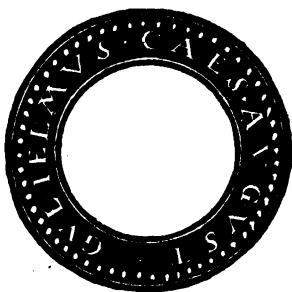
ELIZABETH Othonis Ducis Bauariæ filia Conradi Imperatoris uxor, ex qua filium Conradum sustulit. Quæ defuncto marito, Meinhardo Comiti Goritiæ nupsit.

HENRICVS Thuringiæ & Habsiæ Landgrauius, frater Ludouici Landgrauij mariti S. Elizabethæ in odium Friderici I. I. suggestu Pontificis ab electoribus Rex declaratus est. Conradum Friderici filium Francofurtum ad Comititia indicta cum exercitu armato, ut interciperet conuentum, uenientem fudit, fugauitq̃ue. Vlmam, quæ Conradi sequebatur partes, obsedit. Sed ob defectum commeatus, & ingens frigus, cum obsidionem solueret, tormento bellico ictus, eodem

anno, quo Rex electus est, periit: licet alij affirmant dysenteria in Thuringia eum periisse.

ELIZABETHA Ducissa de Braunschueig uxor Henrici, sterilis fuit, ac cum marito in Isennacho oppido Thuringiæ sepulta.

GVLIELMVS filius Florentij III. eius nominis, & Mechtildis filiae Henrici Ducis Brabantiae amitae Diuae Elizabethae, iuuenis imberbis, uix xx. annos natus, defuncto Henrico contra Fridericum & Conradum filium ab electoribus Rex electus est. Princeps ad arma natus, qui Holandiam, Zelandiam & Frisiam paternas prouincias feliciter administrauit. Aquisgrani in praesentia electorum & Antistitum coronatus est, ac tam feliciter imperium administrauit, ut summa pax eo regnante in uniuersa Germania esset. Contra Flandrenses multa bella gessit, Frisiam debellauit, & subegit. Et cum uictor terram egressus esset, delatus in glaciem, cecidit, ac à quibusdam fugitiuis secus uiam in arundinetis latitantibus, cuspidibus transfixus est, cum 1x. fere annos imperasset.

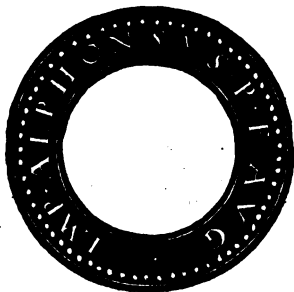
ELIZABETHA filia Othonis Ducis in Braunschueig & Lucenburg uxore Gulielmi, ex qua filium Florentiū & filiā Beatricem progeniuit.

RI.

RICHARDVS Cornubiæ Comes, Ioannis Regis Anglorum, & Elizabethæ filius, Principibus inter se de eligendo rege uariantibus, qui ingenti pecuniarû aceruo Imperiû emis se dicebatur, à quibusdam principibus electus est, Alphonso quoq; ab alijs creato. Et in die Ascensionis Domini, Aquisgranum ex Anglia perductus, in soliû collocatus, inunctus & coronatus est, insigniaq; regalia à Philippo de Falckenstein accepit. Vnde insolētiôr factus Richardus, plerasq; regni urbes, deiecta pace, quæ sub Gulielmo Rege facta fuerat, in suâ ditionē coegit. Prouincias Episcopi Treuerensis, cū se flectere nō posset, igne & ferro uastauit. Poppardiā obsedit, & expugnauit, pace ciuibus promissa, aliasq; rebelles ciuitates coërcuit. Cumq; in Angliā esset reuersus, & Londinū incautiûs ob sedisset, mense Iunio captus est, ac liberatus iterum in obsidione alterius ciuitatis occisus est anno Imperij VI.

SANCYA Raymundi Comitis Prouinciæ filia, Richardi uxor, ex qua duos genuit filios, Henricum & Edmundum Comites Cornubiæ.

ALPHONSVS Castellæ & Legionis Rex, Ferdinandi
V s

III. & Beatricis filius, Princeps excelsi, & magni ingenii, ad grandia natus, Astrologicae scientiae peritissimus, cuius nomine adhuc tabulae Astrologicae studiosis admodum gratæ, circunferuntur, condendis legibus deditissimus, liberalis & magnificus. Ab electoribus absens Rex Romanorum eodem anno, quo Richardus, electus est. Cum autem undique in Germania & Italia æstare bella uideret, persuasus à Pontifice, moderationem Imperij sponte abdicauit. Ac in Hispaniam abiens, Hispalim uenit, ibique ex animi mœrore propter mortem primogeniti filij contabescens, flebiliter decessit.

VIOLANTAM Iacobi Regis Aragonum filiam Alphonsus uxorem habuit, quam plurimum dilexit. Sed cum nullam ex ea prolem susciperet, repudiare eam cogitans, Christianam puellam, forma conspicuam, Daciae regis filiam in matrimonium per Oratores postulauit. Quæ cum adduceretur, præter omnium spem repente, Regina Violata grauida adparuit, ac filiam Berenguelam, dehinc Ferdinandum, Sanctium & Ioannem filios peperit.

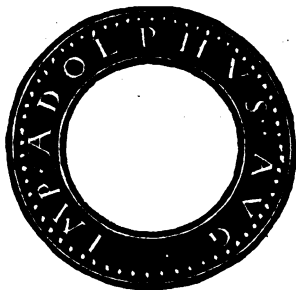

RODOLPHVS Comes de Habsburg, Princeps non minus manu strenuus, quam ingenio sagax, ac prudens, famaque conspicuus, unanimi consensu Electorum principum, Francofordiae, in Romanum Regem electus, & per Burgrauium ex obsidione Basiliensi Aquisgranum ductus solitis ceremonijs coronatus est. Ante electionem multa præclara gessit, ac sub Imperatore Friderico I. tam strenue res sibi commissas perfecit, ut ei tota nobilitas Caesaris, cum ipsum adiret, assurgeret. Brysgaiam, Ergayam, Turgayam, magnamque partem Sabaudiae, minorisque Burgundiae subiugauit. In Alfatia seditiones urbes, quæ conspirauerant in eum, ui cepit, & dignas de illis poenas sumpsit. Ottacarum Bohemiae Regem contumacem prælio uicit, atque occidit. Totam Austriam sub suam ditionem

ditionem redegit, ac in ea Albertum filium suum Ducem creauit, à quo Austriaci principes originem trahunt. Bohemiam potenti manu ingressus, omnia igne & ferro deuastauit. Venceslao Ottacari filio Bohemiæ regnum restituit, ei que filiam Gutam miræ pulchritudinis in matrimonium dedit, filioque suo Rodolpho Sueuiæ Duci Agnetem Ottacari filiam despondit. Talibus nuptijs pace firmata, in Heluetios, qui Comiti Sabaudie subdebantur, mouit, quos nullo negotio subegit. Pseudofredericum, qui se pro Frederico iunioris Sueuis ostentauerat, multasque urbes ad se pellexerat, captum Nouesij combussit. Comitem Vuirtembergensem Eberhardum inuasit, Stutegardium obsedit, tandem causa per Episcopum Moguntinensem transacta est. Italiam pro adipiscenda corona Imperiali nunquam ingressus est. A Bononiensibus, Florentinis, Genuensibus, Lucensibusque, licet in grauem Romani Imperij iacturam, grandem congestit pecuniam. Auiditæ itaque notatus studio à plerisque reprehensus est, in ceteris laudatissimus. Senio confectus, uires corporis sui imminui sentiens, Principibus Imperij Francofordiæ conuocatis, filium suum Albertum regem designari uoluit. Illis autem recusantibus, Argentinam concessit, inde Erfordiam, ubi lethali ter ægrotare cœpit. Festinabundus igitur Spiram tanquam ad sepulcrum maturauit. Sed antequam urbem attingeret, in Germershaym diem suum obiit, Spiræque honestissimè regiò funere, Imperialibusque ceremonijs sepultus, anno ætatis suæ LXXIII. Imperij XVIII. Salutis M CXCII.

ANNA Comitissa de Hohenberg in Sueuia Rodolphi uxor, ex qua septem filios, Rodolphum, Hartmannum, Fredericum, Rodolphum, I. I. Albertum, Hartmannum I. I. & Carolum, totidemque filias Euphemiam, Gutam, Mechtildim, Agnetem, Catharinam, Annam & Clementiam progeniuit.

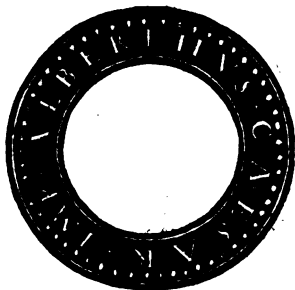
AGNETEM iuuentulam filiam Ducis Burgundiæ, & nepotem Regis Franciæ, in senectute in uxorem recepit Rodolphus, quæ cum nullam ex eo sustulisset prolem, post mortem eius in Burgundiam redijt.

ADOLPHVS Comes de Nassau unanimi principum consensu, sed miro astu Francofordiæ Cæsar electus, Aquisgrani coronatus est. In Columbarienses in odium Alberti Austriæ Ducis, qui filiam suam, filio Adolpho uxorem dare recusauerat, exercitum duxit, Albertumque Ducatu eijcere uoluit. Dehinc Alsatia urbes auxilio Colonienſis præſulis, sibi rebelles compeſcuit. Et ut generis sui nobilitatem illuſtiores redderet, in Thuringiam & Miſniam proſectus, eos magna clade affecit. Marchionem Miſniæ in deditiorem recepit, pacemque petere coëgit. Contra regem etiam Franciæ, propter regnum Arelatenſe, bellum molitus est. Cum autem ob uarias & multas in Imperio perturbationes compeſcendas, potentiore quodam capite in Germania opus eſſet, & electores principes Adolphi ſordes, & ambitionem pertaſi, conuentu habito, eo reiecto, Albertum Austriæ Ducem Regem elegerunt. Adolphus uerò ui Imperium retinere uolens, auxilio fretus Othonis Bauariæ Ducis, Rodolphi Comitæ Palatini, & quorundam Imperialium ciuitatum, armatis copiis imprudenter Alberto occurrit, & propè Vormatiam, prælio commiſſo, infeſtis armis, ſex horis pugnatum eſt. In quo conſiſtu, captis multis nobilibus, multisque calore ſuffocatis, Adolphus ipſe ab Alberto cæſus eſt, annis **V I I I.** rerum poſtitus.

IMAGINA nobiliſſimi uiri de Limpurg filia, Adolphi uxor, ex qua tres filios, Adolphum primogenitum, & duos alios filios, filiamque Mechtildim, quam copulauit Rodolpho Rheni Palatino, procreauit.

ALBER-

ALBERTVS Rodolphi Cæsaris & Annæ Comitissæ in Hohenberg filius, post occisum Adolphum, iterum ab Imperij electoribus Francofordiæ Cæsar electus est, Bonifacij Pontificis assensu, cum id obseruatissime antea negasset, & Aquigrani coronatus. Princeps prudentia, sagacitate & clementia nulli secundus, in benemeritos munificus, patiens erga inimicos, non præceps in uindictam, iniurias obliuioni faciliè tradens. Filio suo Rodolpho Austriæ Ducatum administrandum commisit, ei que Blancam Philippi Francorum regis sororem, in uxorem dedit. Aduersus Episcopum Salisburgensem ratione fabricarum salis, bellum gessit. Moguntiam hostilia foedera contra se ineuntem ita domuit, ut Imperio pareret. In Bohemiam expeditione ornans, contra Ducem Carinthiæ, qui se Regem Bohemiæ gerebat, miserranda morte, à fratris filio Ioanne & comitibus quibusdam Austriæ trucidatus est, cum annis x. regnasset. Sed & parricidæ omnes dignis affecti sunt supplicijs.

ELIZABETHA Meinhardi Comitis Tyrolis & Goritiæ filia Alberti Imperatoris uxor, foemina illustrissima, magni & acuti ingenij: quæ salis mineram & usum faciendi inuenit in Hallis prope Gmunden in superiori Austria, omnibusque Monasterijs cum sale in Austria prouidit. Monasterium in loco occisionis regis mariti sui extruxit, atque xxi. liberos peperit, quorum undecim iustam affecuti sunt ætatem. Cæteri in pueritia mortui, ipsaque mortua in sua fundatione Königsfeldt sepulta est.

HENRICVS VII. Comes Luitzelbergenſis Henrici Comitis, & Beatricis Comitiffæ Hannoniæ filius, paternis opibus haud potens, ſed iuſtitia prudentiaq; tum rerum geſtarum gloria, ſingulariq; integritate illuſtior, armis ſtrenuus, & religione præcipuus. Alberto occiſo, Fræcofordiæ Rex Romanorum à principibus Germaniæ electus eſt, electum ſtatim cõfirmavit Pontifex. Ac primùm Comitẽ Vuirtembergẽ ſem omnibus fortunis, quòd rebellis erat Imperio, ſpoliauit, Ioanni filio ſuo Regis Bohemici filiam Elizabethã uxore dedit. Adolphũ & Albertum in loco occiſionis ſepultos, effodi, Spiramq; deferri, & regia pompa ſepeliri curauit. Poſteà cum ingentibus copijs per Turrinos ſaltus, in Italiã descendit, ac tantam formidinẽ Italiæ incuſſit, quantã multo tempore antea Imperator nullus alius. Medioli Turrianam factionem detectis inſidijs oppreſſit. Vicecomiti ſumma rerũ demandata, urbes quaſdã, Cremonã uidelicet, & Brixã, ſeſe dedere nõ lentes, ui cepit, reliquas ultrò parentes recepit. Inde Romam proſectus, coronã Imperij accepit, ac ab Vrſinis breui expulſus, adiuuante etiã Roberto Rege Hetruriã regredi ſtatuit, Aretijq; agens Robertũ hoſtem Imperij, ac læſæ maiestatis reum denunciauit, ac tanquã rebellem Campano, ac Apulo regno priuauit. Cumq; Florentinos grauiſſima obſidione premeret, Monachus quidam prædicatorij ordinis, à Florentinis ſubornatus, Henricum ueneno, quod Euchariſtiæ illitũ dederat ei, perdidit, Imperij anno v.

MARGARITA Ducis Brabantiæ filia, Henrici Imperatoris uxor, ex quo ſuſcepit Ioannem, Bohemiæ Regem, & tres filias. Nobiliſſima matrona, rei q; diuinæ apprime ſtudioſa. Sacerdotes liberalitate & munificentia fouit, egenos & mendicos datis alimentis ſuſtentauit, tamque humilem ſe ſubmiſit, ut cùm Medioli eſſet, die, quo cœna noſtri Saluatoris celebratur, ipſa pauperibus pedes manu ſua lauit, ueſtimenta q; liberali-

liberaliter distribuit. Virum Romam secuta est. Sed Genuam ueniens, mortua in æde fratrum Minorum sepulta est.

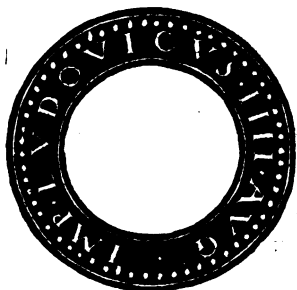

FRIDERICVS Dux Austriæ, cognomine **PVLCHER**, Alberti primi Ducis Austriæ Regis Romanorum, ac Elizabethæ filius, uir elegans, & statura procerus, largus & liberalis, omnibusque pergratus, aliquorum principum suffragijs Rex Romanorum electus, ac Bohemiæ diademate insignitus est, Ludouico Bauariæ Duce consobrino suo ab alijs electoribus Imperatore creato. Filiam Regis Aragoniæ Elizabethā in uxorem duxit, ac cum maxima celebritate Basileæ nuptias celebrauit. Postea cum magnis copijs Sueuiam ingressus, Ludouicum ad arma prouocauit, ac pugna facta, dubio Marte utrinque magna strages edita est. Post aliquot annos in Bavariam ueniens, eam totam igne & ferro deuastauit, ac tandem à Ludouico suis opem ferente, cum fratre Henrico prælio uictus, & captus est. Cumque triennio in custodijs maceratus esset, tandem præmissis quibusdam conditionibus iureiurando & literis corroboratis, liberatus, ac in Austriam reductus, cum magna lætitia ab uniuerso populo susceptus est. Nec multò post cum ob perpeffas aduersitates paulatim tabesceret, dysenteria resolutus, animam exhalauit, anno Salutis **M CCCXXX**.

ISABELLA Reinoldi Comitis Geldriæ filia, Friderico quidē desponsata, sed ob patris proditiōē, eam traducere noluit.

ELIZABETHAM Iacobi Aragonum Regis filiam nobilissimam coniugem habuit Fridericus, quæ cum unicè amauit, tantumq; in amore uiri flagrauit, ut nihil intermitteret, quod ad salutem uiri spectabat, peregrinationibus, ieiunijs, abstinentijs adeò se castigauit, ut oculos penè uisumq; amitteret, sœns diu noctuq; ob captum maritum, donec liberareretur.

Ex quo genuit Fridericum filium, & filias, Annam & Elizabetham.

LUDOVICVS filius Ludouici senioris, & Mechtildis filix Rodolphi de Habsburg Comitis, Rom. Regis, princeps humanissimus, omnibusq; amabilis, prouidus & sagax, in periculis animo infracto, à Primatibus Germaniæ electus, Fridericum Austriæ Ducem aduersariū habuit, quo cum per VIII. annos bellum uaria fortuna gessit. Friderico tandem capto, nomen & titulum Imperatorium inuito Pontifice solus occupauit. Italiam autem ingressus, ingentibus copijs primò Tridentum, deinde Mediolanum petijt, Italiæ ciuitatibus singulis Imperatorio nomine uicarios imponens. Inde Romæ acceptis XXXIII. nobilioribus Mediolanenſibus ciuibus, tanquā obſidib. cotendit, ab uniuerso populo honorifice susceptus, à Stephano Columnio in æde S. Petri cum coniuge coronatus est, omni nobilitate adſtante, & acclamante, Patricium & Augustum Romanum. Petrum Corbarienſem uirum ad res gerendas aptiſſimum, & haud imprudentem Nicolaum V. postea dictum summum Pontificem creauit, Ioanne dignitate papali deiecto, qui Imperatorem regno priuans, excommunicatione crudeliſſima, tanquam hæreſiarcham percussit. Metuens autem Imperator proditorem ac uenenum, nō arma, Italiam relinquere decreuit, Germaniamq; summa cum animi hilaritate repetijt. Francofordiæ comitia celebrauit, in quibus antiquas leges confirmauit. Cū autem Papæ odiū magis magisq; cresceret, indefectis conatibus suis tantum effecit, ut in Luceburgo couentu alius Imperator designaretur. Sed Ludouicus in uenatione cū motu & labore corpus calefaceret, uſumq; ingentem cum impetu quodā uiriliter peteret, de equo præcipitatus, corpus graui collisione læſit. Deſtitutus igitur omnibus uiribus, & ſenſibus, mortuus est anno Chriſti MCCCXLVII. Imperij ſui XXXIII. minùs VIII. diebus, in Monaco Imperiali pompa ſepultus.

BEATRIX

BEATRIX filia Ducis Poloniae, prima Ludouici uxor, ex qua Ludouicum ac Stephanum filios genuit.

MARGARITA filia Vuilhelmi III. Comitis Holandiae, & Selandiae filia, Ludouici altera uxor. Hæc cum marito Romæ profecta, in Imperatricæ coronata est, filiumque Romæ peperit Ludouicum cognomento Romanum. Deinde & Othonē Bauariæ Ducem, ante quos etiam Vuilhelmum Seniore & Adelbertum Duces inferioris Bauariæ & dominos in Straußing peperit.

CAROLVS IIII. Bauariæ Rex, Ioannis Bohemiæ Regis ex altera uxore eius Elizabetha filius, Henrici VII. ex filio nepos, princeps religiosus, literis & linguarum cognitione instructus, Ludouico regnante à quibusdam principibus electus Bunnæ coronatus est, Clemente Pontifice eam electionē probante: Licet alij Principes, quod neq; in loco debito, nec aperte, sed latenter, nec tempore conuenienti electus esset, improbarent, & Guntherum de Swartzemburg strenuissimum militem in campis Francofordiæ crearent. Quò paulò post ueneno necato, conciliatis sibi passim principum animis, Carolus solus Imperio potitus est, Italiamque ingressus, Romæ Imperialem coronam turpissima pactione ab Innocentio accepit. Paucos autem ibi moratus dies, quasi uenaturus ex Vrbe elapsus, Mediolanum peruenit, ubi Vicecomitibus perpetuum imperij uicariatum aurea bulla confirmauit. Dehinc iussu Pontificis, perniciosam & superstitiosam flagellatorum sectam, quæ totam penè Alemaniam penetrauerat, armata manu eiecit. Eberardum Vuirtenbergensem Comitem ingenti exercitu oppressit. Bohemiarum rerum in primis studiosus fuit. Pragæ Metropolim longè ampliorem reddidit, & propugnaculis muniuit: Pragensem Ecclesiam erexit, publicum Gymnasium instituit, multaq; collegia Canoniorum & Monasteria fundauit,

X

Regnum paternum maximè dilatare conatus est. Ob id Marchionatum Brandenburgensem, Lusatia, item Ducatum Slesia, Bauaria, cum multis alijs Dominijs partim emptione, partim bello, & alijs artibus pro regno Bohemico obtinuit. Filiū suū Venceslaum Regem Rom. assensu principum designauit. Altero deinde anno ualitudine aduersa correptus, obiit, ac Pragis à filio honorificè sepultus, cum annis xxxiii. Imperio præfuisset, Princeps quidem clarus, nisi maiorem regni sui Bohemici, quàm Imperij rationem & curam habuisset.

ELIZABETH Ducissa Stetinensis, prima Caroli uxor, quæ prolem habuisse fertur.

AGNES filia Rodolphi iunioris Rheni Palatini, filia Rodolphi senioris, secunda Caroli uxor, sterilis & infœcunda fuit.

BLANCA Comitissa Valesij in Francia, filia Caroli Comitis Valesij, & soror Philippi de Valesio, post Regis Franciæ Caroli uxor tertia.

ANNA, quæ ab alijs Ioanna appellatur, quarta fuit uxor Caroli, eique Venceslauni & Sigismundum filios peperit.

GVNTHERVVS de Suartzemburg Thuringiæ Comes, uir robustus & strenuus, annos xlv. natus, à principibus electoribus Carolo contrarijs, diu multumque ad assumendum Imperium sollicitatus, crebrò tamen recusauit. Tandem ijs conditionibus annuit, si Principum electorum pars Francofordiæ conuenirent, Imperiumque uacare decernerent. Congregatis igitur principibus in Campis Francofordiæ unanimi consensu Guntherus Rex Rom. declaratus est, præstitis iuramentis, & debito exhibito officio. Electus igitur, Francofordiam urbem, tanquam Rex Romanus ingressurus, à ciuibz pro-

prohibitus est. Mos enim ciuibus est, ut nullum Regem in urbem intromittant, qui habet Imperij æmulum, nisi prius urbs obfessa aliquam uim patiatur, aduersariusque interim aut minus cum eo conferat, aut diuisioni uiam inueniat: ita ut unus fortiter regnet, alter inglorius ac timidus abeat. Ingenti itaque coacto exercitu, Guntherus potentissimè Urbē duobus penè mensibus obsedit, dehinc in Urbem Regio more receptus est. Concordia uerò per Marchionem Brandenburgensem constituta inter Guntherum & Carolum, vi. mense Imperij, ueneno à Medico suo necatus, periit, ac Francofordiæ à ciuibus regio apparatus, regioque monumento est sepultus.

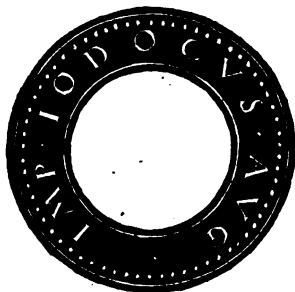

VENCESLAVS Caroli III. filius annos natus xv. patre solitante, in Regem Romanum Francofordiæ electus est, & Aquisgrani præsentē patre Carolo, coronatus. Patri & auo per quā dissimilis: tam corpore, quā animo deformis, atque ineptus, desidia corruptus, luxui tantum deditus, administrationem Imperij prorsus neglexit. Ob id à Baronib. regni captus, quatuor mensib. custodiē est traditus, donec per fratrem Ioannem Marchionem liberaretur, unde tamen non melior factus est. Nihil quod memoratu dignum esset, in Imperio gessit. illud certum est, nisi à fratre Sigismundo captus, & Viennæ in carcere seruatus esset, Imperioque Germanorum procerum consensu deturbatus, res Imperij diutius afflisset. Rerum autem potitus est annis xxii. & anno ætatis lvi. ex ira in Apoplexiam incidens, ac paralyti diebus xviii. laborans, ueluti porcus in uolutabro, animam exhalauit.

IOANNA Alberti senioris Ducis Bauariæ, & Holandiæ Comitissæ filia, prima Venceslai uxor, ex qua nihil generare potuit.

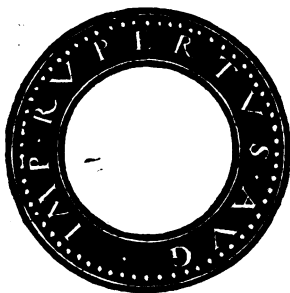
SOPHIA filia Ioānis Ducis Bauariæ soror, altera Venceslai

uxor, Mulier forma insigni, ac corpore ualde eleganti, sterilis tamen, & anno Salutis M C C C X XVIII. mortua in Posonio Hungariæ oppido, in æde S. Martini sepulta est.

IODOCVS filius Ioannis Henrici Marchionis Moraviæ fratris Caroli quarti, **BARBATVS** dictus, homo inutilis, & qui ueritatem non præstabat. Hic, ut alij tradunt, ante Rupertum, deiecto Venceslao in Regem Romanum creatus est. Alij uerò post mortem Ruperti, à principibus electoribus Francofordiæ regem designatum asserunt. Non autem coronatus est, quoniam proeclioris ætatis, annum enim LXXXIX. excefferat, uix VI. menses in Imperio transegit. Brumiæ oppido Moraviæ mortuus, & in Monasterio S. Thomæ, cū patre suo, qui id construxerat, sepultus.

IODOCVS Imperator uxorem habuit Reginam Hungariæ ex qua nullam prolem genuit.

RVPERTVS Dux Bauariæ & Comes Palatinus Rheni, filius Ruperti Adolphi & Beatricis, uir armis exercitatussimus,

mus, ingenijq; acerrimi, ac insignis iustitiæ cultor. Post Fridericum Ducem Brunsvicensem Cæsarem quidem electum, sed à Moguntino Antistite impiè occisum, ac propter illius mortem diu multumq; in Germania tumultuatum, Imperator à Principibus declaratus est, Bonifacio 1x. approbante, & Colonia ab Archiepiscopo Colonienfi Regio diademate insignitus. A Florentinis ad comprimendam Galeaciorum potentiam, in Italiam descendit: Præsidio autem Ducis Austriaci, & Episcopi Colonienfis destitutus, congressus cum Vicecomite succubuit, fugaque salutem consuluit. Vnde ad Tridentinos & Venetos delatus, quàm honorificentissimè acceptus est. Ac cum Pontifici, Veneris & Florentinis enarrata clade suâ, furdas fabulam caneret, re infecta in Germaniam per Alpes cū equitatu reuersus, res Imperij cum diligentia tractauit, de Italia nihil ampliùs sollicitus, quam permisit suis se uulneribus conficere. Post pleraque autem in Imperio honorificè gesta, insperatò in Oppenheim diem suum obiit, ac Heydelbergæ sepultus anno Imperij x.

Vxorem habuit Rupertus, cuius nomen, genus & familia incognita est, ex qua genuit Rupertum cognomine Pipam Palatinum, qui cum Ioanne Duce Burgundiæ à Turca captus, post liberationem sine uxore & liberis Ambergæ moritur, atque ibi sepèlitur.

ELIZABETHA filia Burgrauij Noribergensis, uxor altera Ruperti, ex qua quinque filios sustulit, Fridericum, Ludouicum, Stephanum, Ioannem, & Othonem, ac tres filias.

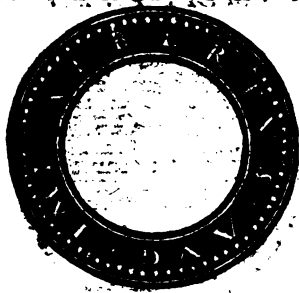
SIGISMUNDVS Caroli IIII. Imperatoris ex Ioanna filius, princeps sapientia, eruditione, probitate, & multarum linguarum cognitione clarissimus, statura talis, qualis tantum principem decebat. Hic adhuc puer Mariam filiam Ludouici Regis

Hungariæ uxorem duxit, ac Rex Hungariæ, deinde Romanorum factus est. Ingentia bella contra Hungaros gessit, & ab illis captus est. Aduersus Turcas maximum parauit exercitum, eumque ad Adrianopolim usque perduxit. Verum perturbatis ordinibus à Gallis, primū locum in acie deberi sibi contendit, ab Amurathe graui præliouit⁹, castrisq; exutus est, caelis magna ex parte ducibus, & Burgundionum Rege capto. Triennio magnam Europæ partem publici concilij cogendi causa, quò schisma tolleretur, peragruit. Concilio aut Constantiæ congregato, tres adulterinos Pontifices Ioannem xxiii. Gregorium, & Benedictum Pontificia dignitate deposuit, & in Pontificatu Othonem de Columna, Martinum quātum postea dictum, suffecit, ac pernicioso schismate inter Pontifices sublato, concordiam & tranquillitatem Ecclesiæ restituit. In eo etiam concilio Friderico Burgrauio Noribergeris q̄b excellentes eius uirtutes, ius electuum Imperij donauit. Deinde in Italiam profectus, Mediolanum uenit, acceptaque de more Imperatorio, ferrea corona, Parmam, Senas, Romamque profectus à Pontifice, Cardinalibus, populoque Romæ perbenignè susceptus est, & Corona Cæsarea donatus. Italiam uerò relinquens, Basileam ubi concilium erat, peruenit. Eugenium Pontificem concilium Basiliense à se prius confirmatū, reuocantem, Ferrariamq; traducere conantem, tanquam contumacem summo sacerdotio deiecit. Relicto autem Concilio Bohemiam ingressus est, omniaque dissidia componere instituit. Sed præuentus morbo, & senectute, diem clausit ultimū, cū attigisset annum lxx. anno Imperij xxvii. anno Christi mccccxxvii. Corpus eius in Albam translatus Regiam Hungariæ ibidem sepultum est.

MARIA Ludouici Regis Hungariæ & Poloniæ filia, uxor Sigismundi prima, ex qua nullā quidem prolem, sed regnū consecutus est.

BARBARA Hermanni Comitis Ciliæ filia, altera Sigismundi uxor, ex qua unicam filiam Elizabeth genuit. Fœmina illa fuit immensæ libidinis, & procacitatis inuerecundæ, quæ sapius uiros peteret, quàm peteretur. Vitam omnem censuit inanem, quæ non coitu, luxu ac libidine contereretur. Nihil omni sit procacissima mulier, quo uoluptatem explere intelligebat. Animam cum corpore interituram iudicabat, paruifaciens religionem Christianam. Cū ergo in luxu dies penè ac noctes transigisset, peste infecta, in Græcia mortua est, ac Pragā delata, regio funere in monumento regum sepulta est.

AL-

ALBERTVS eius nominis v. & ii. Rom. Rex, Alberti iiii. & Ioannæ filius, annum agens xii. patrem amisit. Agens deinde sub tutoribus patruis inter se digladiantibus, grauiam quæque perpeſſus eſt. Pubertatem uerò egreſſus, tutelam abiect, Austriamque pacauit, Elizabetham Sigismundi Imperatoris filiam in uxorem duxit, dotisque nomine insigniores Morauia urbes accepit. Defuncto autem Sigismundo, persuasione soceri unanimi consensu à Proceribus Hungariæ & Bohemiæ Rex salutatus atq; coronatus eſt. Polonos, qui regnū Bohemicum ad se transferre conabantur, è regno deturbauit, intraq; suos fines quiescere compulit. Vacante quoq; propter Sigismundi interitum, Imperio Rom. omnium concordia uoto, nemine discrepante, Imperator designatus eſt. In Hungariam contra Turcam Amurathem, qui Hungariam per incursionem inuaſerat, uocatus, maximis copiis profectus eſt. Sed cum ad eius aduentum Amurathes oppugnata prius Sinderonia Vrbe retrofuſiſſet, ac Albertus copiis diſſolutis Budā rediret, calore feruentis Auguſti uexatus, peponibus ſitim ſedate uolens, in ſolutionem uentris incidit, dysenteriaque fatigatus prope Strigonium, princeps religioſiſſimus & liberaliſſimus mortuus eſt, cum annum i. meſes. x. imperaſſet.

ELIZABETHA Sigismundi Imperatoris ex Barbara filia, Alberti coniux, ex qua duas filias ſuperſtites Annam & Elizabetham minorem natu reliquit. grauida tamen uidua relictæ, poſthumum Ladislaum filium peperit.

X. 4.

FRIDERICVS III. eius nominis, Eruesti & Cimbura Ducis Massonia filius, post Alberti obitum ab Imperij electoribus concorditer Francosfordia Rex Rom. delatus est, dehinc Aquisgrani coronatus. Ducta in uxorem Leonora Eduardi Regis Portugaliae filia, in Italiam transiit, Romanamque ingressus a Nicolao Pontifice nullo non honore genere exceptus, & cum Leonora Imperatrice maxima cum sollemnitate, Regali diademate ornatus, Imperator Augustusq; acclamatus est. Inde Venetias delatus: Summi honores ei a Senatu populoq; Veneto exhibiti sunt, liberaliterq; & munifice cum toto exercitu exceptus, per Alpes in Austriam reuersus est. Vbi omnia plena tumultuum atq; scilicet inueniens, ingereque labores & seditiones partim ob tutelam Regis, partim ob paternae hereditatis cum fratre diuisionem, perpeffus, facie eas compescuit. Defunctis autem Alberto fratre & Ladislao, Archidux Austriae solus factus, & Rex Hungariae a multis designatus est, sicut & Martinus Humiades factione quorundam Rex electus est. Vnde bellum Pannonicum ortum, quod tandem breui composuit. Filium Maximilianum a Flandrensibus captum, Flandria undiq; uastata, ex custodia liberauit, eamq; consortem Imperij fecit. Ex aetate & labore in stomachi morbum incidens, alioque resoluta in Lyntzio obiit, anno Imperij III. salutis MCCCXCII.

LEONORA Eduardi Regis Portugaliae & Ioanne filia, uxor Friderici, ex qua tres sustulit filios, Christophorum, Maximilianum Imperatorem, & Ioannem, filiasq; duas Helenam & Chundim, quam astu, patre ignorante, Albertus Bauariae dux sibi uxorem copulauit.

MI.

MICHAEL PALAEOLOGVS uir ingentis spiritus & copiarum Dux sub Theodoro Lascari Græcorum Imperatore, cuius filius testamento tutelæ sibi traditus trucidauit, Imperiumq; per summum nefas arripuit: Gulielmum Achaia & Bythinia principem regno deturbauit, captiuumq; Adrianopolim perduxit, atq; in uincula coniecit. Qua elatus uictoria, Baldunum Constantinopolitanum Imperatorem aggressus, Vrbeq; Byzantio per proditiõnem potita Imperiũ sibi uendicauit. Byzantio capto cum Venetis diu acre bellũ gessit, à quibus Imperio facillè deturbari potuisset, nisi Genuenses obstitissent. Dehinc, initis inducijs, Lugdunũ ad concilium, quod Gregorius indixerat, profectus est, faciliq; eorum Pontifice conuenit, ex quo tantam in se Græcicæ gentis inuidiam contraxit, ut nec mortuo iusta perfoluerint, & locum sepultura negarint. Mortuus est autem cum imperasset annis XL. & amplius rebus præfuisset.

ANDRONICVS PALAEOLOGVS senior, Michaelis ex tribus marib. natu maximus filius, post patris mortem Imperium administrandum suscepit. Michaëlem ex ma-

X 5

tre Hungarica fratrem consortem sibi Imperij fecit. Quo mox defuncto, Constantinum iuniorem Despotem ad Imperij fastigium euexit. Quod Michaelis filius Andronicus iunior in quo ferens animo, Genuensium fretus auxilio in auum insurrexit, omneque ius ad se traxit. Eo autem per Venetos restituto, tandem prægrauatibus Bulgaricis auxilijs & Genuensium, auus coactus Venetos destituit, partesque Ligusticas à nepote coactus amplexus est, ac septuagenario maior, tandem mortuus est, cum x v. annos regnasset.

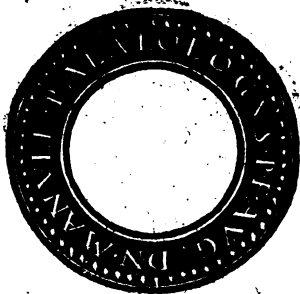

ANDRONICVS iunior filius Michaelis Imperatoris, Hicauum suum Andronicum seniore[m] collectis coniuratoribus Imperio deturbauit, idque auxilio Genuensium, quibus in mercedem Tenedon insulam pollicebatur. Sed Veneti fortiores Andronicum auum in patriam reducunt. Ob id indignatus iunior Andronicus Bulgaros accersiu[it], quorum auxilio auum coegit cum Genuensibus foedus inire. Accùm v l. annis uarium & asperum bellum cum auo gessisset: sæpe tamē reconciliatis animis, amicorum interuentu, tandem Byzantium clam ingressus, in auum nihil minus molitus, illum quoad uixit secum imperare passus est. Ea mortuo cum aduersus Romani nominis hostes et uarias regias gessisset, multis iam uictorijs clatus, æbre, capitisque dolore intra quadriuum confectus, mortuus est anno ætatis **XLIX.** relictis filijs Caloïanne & Manuele.

IOAN-

IOANNES CANTACIVZENS, Andronici iunioris magnus domesticus, tutelam filiorum Andronici sibi commissam, prudēter administravit. Apocauci autem fraude viri obscurissimi, & Patriarchæ autoritate in exilium trusus est. Qui iniuriæ impatiens, bellū quinquennale aduersus Reginam & Ioannem Andronici filium gessit, ac prodito illi Byzantio, nulli molestus fuit. Sed Imperij principem egit, filiāq; suam Ioanni in uxore tradidit. Sed cūm socer & gener in una uiuerent domo, in discordiam inciderunt, quæ in dies inualefcens, tantū eos incendit, ut domi forisq; alter alteri se hostem ostenderet. Caloioannes in Tenedon ueniens auxilio classis Genuensium pulso armis Cantacuzeno, in patrium regnum restitutus est. Cumq; Byzantium ingrederetur Cantacuzenus Imperio se abdicans, Monasticā uitam secutus est. Sed Caloioannes cūm fortiter multa administrasset, moriens filio Manueli Imperium reliquit.

MANVEL filius Ioannis Palæologi, patri in Imperio successit. Septem filios mares incolumes reliquit. Primum Ioannem, qui morienti patri in Imperio successit. Secundum Andronicum, qui Theſſaloniam in partem hæreditatis accepit, Tertium Manuelem, Quartum Thodorum, Quintum

Demetrium excelso animo, & summa uirtute principem. Quis Peloponnesi regnū diu obtinuit. Sed quis Christianissimus uir erat, maximis à Turcis affectus est iniurijs. Sextū Thomā Peloponnesi Despotē, Septimū Constantinū, qui postremus omnium imperauit. Ita distributis regionibus & insulis filijs Manuel sine magnis & præclaris gestis mortuus est, Ioanni na quā maximo Imperium administrandum relinquens.

IOANNES filius Manuelis primogenitus, post patris obitum, Imperium arripuit, pacis & concordiae, quā belli auidior, quietis admodū studiosus, ideò cum omnibus principibus summè concors, neminem molestabat. Italiā ad concilium Florentinum, quod celebrabatur ab Eugenio Pontifice, penè totius Græciæ nobilitate stipatus, petijt. Vbi hæresis de processione Spiritus sancti, tam à Latinis, quā à Græcis damnata & explosa est. Reuersus autem Constantinopolim, haud diu superuixit.

CONSTANTINVS VII. Manuelis filius, Ioanne fratre atq; liberis defuncto, in Imperium successit. Princeps ab initio animi ingentis, sapius cum Turcis congressus eos fudit, fugauitq; ac eis oppida ui abstulit, & expugnauit. Vnde ob militarem uirtutem DRACONIS cognomentum accepit. Sed ubi ab Amurathe Turcorū Tyranno Heraclea oppidum muni-

munitissimum expugnatum est, murusq; qui Græcos in Peloponneso tutos seruaret, deiectus, adeo animo consternatus est, ut omnis uirtutis suæ immemor, tributum Turcis daret, illisq; timore perculsus, cederet, cum antea Isthmum instaurandum curasset, tributumq; reddere abnegasset. Mahometes itaq; id sentiens, urbemq; Cōstantinopolim in medio sui Imperij sitam, non suo parere Imperio ægrè ferens, animū ad eam subigendam adiecit, castelloq; iuxta littus ad ostiū Bosphori mira celeritate extructo, bellum contra fœdera & iusurandum, ingenti coacto exercitu, indixit, simulq; gerere cœpit. Terra igitur & mari regiam aggressus urbem, cum moenia conquassasset, quarto & quinquagesimo obsidionis die, urbē ui summa cepit, ac in ea ingentem cædem in omnē sexum indiscriminatum edidit. Constantinus uerò ad portam trepidus cum se recepisset, fugientium trepidatione oppressus, in portæ angustijs conculcatus cecidit, paludamentoq; cadauer eius agnitum, eiusq; caput iussu Mahometis abscissum, paloq; affixum per urbem & castra ad ludibrium circumuectum ac gestatum est. Ac sic uetustissimum Græciæ Imperium, quod M C. & X C. amplius annis stetit, in quo tot principes Christiani floruerunt, tanta religio uiguit, paucissimis diebus deiectum & crudelissimè subuersum est. Anno nostræ salutis M CCCC LIII. IIII. calendas Iunij.

MAXIMILIANVS Friderici III. & Leonoræ Reginæ Portugalensis filius, optimæ indolis puer, sed in pueritia à præceptore suo indocto neglectus: studia bona sinit, literatos amauit, euexitq; præmiaq; digna elargitus est. Decimum octauum agens annū, filiam Caroli Burgundi in uxorem duxit, atq; in Flandriam nuptias celebraturus abiit. Sexto uerò matrimonij anno, uxorem imprægnatā ex equo delapsam, & ex casu postea grauissimè ægotantem amisit. Anno deinde Salutis M CCCC LXXXVI. patre Friderico adhuc uiuente Rex Romanorū inūctus est. Ac biennio post Brugis à suis captus

in aromatarij cuiusdā domo custodiā per nouē menses traditus, decollatis plerisque in eius cōspectu nobilioribus aulicis suis, non sine horrendo ac stupendo quodā timore per patrē Fridericū cum exercitu xxxii. militū uenientē liberatus est. Matthia Rege Pannonū defuncto, eius ditionē sibi uendicauit. Multa grauissima & uaria bella gessit, Italicū contra Carolū Francorū Regem, Helueticū non sine suorū iactura, Bavaricū cōtra Rupertū Palatinū Rheni, Hungaricū, & deinde Venetū, quod uario euentu tractauit, habuitq; Regē Franciæ, & Pontificē Roman. in fœdere cōtra Venetos. Cæterū cū se morti uicinū esse sentiret, sanxit, ut suarū prouinciarū rectores ac præsides cū omnib. officialib. in suo quisq; statu, quoad alter nepotū in Germaniā cōmigraret, persisteret, ac postea profluuiō uentris mortuus est, anno Salutis nostrę M. D. xviii. Imperij anno xxxiii. Princeps magnus bello, pacē tamē præclarior, linguarū peritiā nō omnino ignar⁹, ore pbo, statura quadrata, quæ Imperatoriā præ se ferebat dignitatem.

MARIA Caroli bellicosissimi Burgundionū Ducis filia, Maximiliani uxor prima, forma elegantissima, cum qua unanims summa cū uoluptate uixit, ex qua genuit Philippum primogenitum, Castiliæ, Legionis, & Granatę Regem, & Margaretam filiam. Ipsa iterum imprægnata, cū ex casu equi, immaturum ederet partum, mortua est.

ANNAM filiā Francisci Ducis Britaniæ alterā uxore accepit Maximilianus, cū quo per Vuolphgangū de Polhaym Austrię Baronē, & deinceps Australium terrarū supremū Capitaneū, suū Oratorem cōdormiuit, sed non traduxit. Carolus enim viii. Rex Franciæ uiolenter illam surripuit, remissa eius filia Margareta, quam prius sponsam aliquot annis habuit.

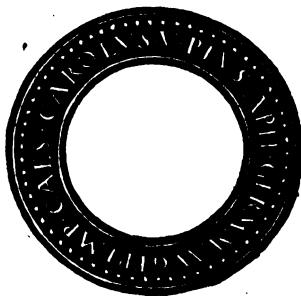
MARIA BLANCA Galeacis Ducis Mediolanensis filia, tertia Maximiliani uxor, cum qua annis xvi. tranquillissimē uixit, sed sine sobole, & in Stanis Monasterio sepulta est.

PHILIPPVS Archidux Austriæ, Maximiliani & Marię filius,
Ioannam

Ioannam Ferdinandi Senioris Aragonum Regis filiam uxorem duxit, Regnaq; Castiliæ, Legionis & Granatæ in dotem accepit. Ex qua suscepit filios Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Hispaniarum Principem, Austriæ Ducem: filias uerò quatuor, Leonoram, Isabellam, Mariam, & Catharinam posthumam. Vigesimo octauum autem ætatis annum cum attigisset, mortuus est, parenti Maximiliano grauem post se luctum relinquens.

IOANNA Aragonis Regis filia, Philippi uxor, ex qua Carolus v. Imperatorem, & Ferdinandum Austriæ Archiducem, cum quatuor filiabus Leonora, Isabella, Maria & Catharina, progeniuit.

CAROLVS, eius nominis v. Hispaniæ & Siciliæ Rex, Archidux Austriæ, & dux Burgundiæ, Philippi filius, Maximiliani nepos, ad Imperij fasces anno m c c c c x i x. electus est, annoque sequenti Aquisgrani magna solennitate coronatus, ac deinde anno m c c c c c x x l. cum Comitia Vormatiæ celebraret, à Leone Pontifice misso legato, in Imperio confirmatus.

F I N I S.

